

បទពុទ្ធិប្រតិបត្តិបទ

ភាគទី២

ក-ន

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាលាសមណ្ឌិត្យ

ឆ.ស. ២៥៣៨ គ. ស. ១៩៩៤

ព្រះសាលាបដិសិទ្ធិ ភាគទី២

ចំពោះការបោះពុម្ពឡើងវិញ

សៀវភៅ " បទានុក្រមធម្មបទ " នេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៤ ដោយមានការឧបត្ថម្ភពីអង្គការជំនួយស្នូតស្នូលជប៉ុន Japan Sotoshu Relief Committee (JSRC) និងមូលនិធិនៃតូយ៉ូតា (The Toyota Foundation) ។

គោលបំណងនៃការបោះពុម្ពឡើងវិញ ហើយចែកផ្សាយទូលាយទៅដល់មូលដ្ឋាន គឺសំដៅ :

- ផ្តល់អោយសិស្ស និងគ្រូ មានឧបករណ៍សំរាប់ស្រាវជ្រាវយ៉ាងល្អប្រសើរ ដើម្បីរៀន និងបង្រៀន ពោលគឺ មានមធ្យោបាយបកប្រែបាលីមកជាខ្មែរដោយខ្លួនឯងបានត្រឹមត្រូវ និងឆាប់រហ័ស ។

- រក្សាមរតិកវប្បធម៌ អក្សរសាស្ត្រសាសនា អក្សរសាស្ត្រជាតិ អោយគង់វង្សឡើងវិញ និងរីកចំរើន ។

- ពង្រីកចំណេះចេះដឹងទូទៅខាងភាសាបាលី ដែលជាចំណែកមួយជួយទ្រទ្រង់ភាសា អក្សរសាស្ត្រ និងការប្រតិបត្តិតុទ្ធសាសនា ក្នុងភាពបរិសុទ្ធត្រឹមត្រូវ ក្នុងចំណោមពុទ្ធមាមកជន ទាំងនៅទីក្រុង ទាំងនៅជនបទ ។

ការបោះពុម្ពក្នុងគ្រាទី ២ នេះ ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ រក្សាអត្ថន័យខ្លឹមសារ ព្រមទាំងអារម្ភកថារបស់អ្នករៀបរៀងទាំងស្រុង ហើយបោះពុម្ពផ្សាយតាមភាគនីមួយៗ ជាបន្តបន្ទាប់ ។

សូមឧទ្ទិសសៀវភៅ " បទានុក្រមធម្មបទ " នេះ ចំពោះការរីកចំរើនស្មារតីសិក្សា, ស្មារតីស្រឡាញ់ និង លើកស្ទួយអក្សរសាស្ត្រជាតិ ហើយជា

ពិសេស ស្មារតីបង្រួបបង្រួមជាតិ ដើម្បីសុខសន្តិភាពដ៏ស្ថិតស្ថេរ នៅកម្ពុជា ។
សូមព្រះពុទ្ធសាសនា បានចំរើនរុងរឿងស្ថិតស្ថេរ ជាស្ថាពរ !

សូមជនានុជនក្នុងកម្ពុជរដ្ឋ បានចំរើនលូតលាស់ដុះដាលដោយវិជ្ជា
និងវិបុលសុខគ្រប់ប្រការ ហើយរួបរួមគ្នាកសាងប្រទេសជាតិ និងលើកស្ទួយ
ព្រះពុទ្ធសាសនា អោយបានរីកចំរើនជាភិយ្យោភាព តរៀងទៅ !

ដោយអានុភាពនៃកុសលកម្មនេះ សូមអោយវិញ្ញាណក្ខន្ធ របស់ព្រះ
គ្រូ សិរិសោភ័ណ កិម តួរ បានសំរេចឥដ្ឋមនុញ្ញផលគ្រប់ប្រការ កុំបីឃ្លៀងឃ្លាត
ឡើយ ។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ចំពោះអង្គការជំនួយសូត្រស្វី
ជប៉ុន និង អង្គការព្រះពុទ្ធសាសនាស្រីស្រី ដែលបានជួយឧបត្ថម្ភយ៉ាងឧត្តុង្គឧត្តម
ដល់ការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ២៥ ខែ មិថុនា ព.ស ២៥៣៨ គ.ស ១៩៩៤

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

អារម្ភកថា

សៀវភៅបទានុក្រមធម្មបទភាគទី២នេះ ខ្ញុំបានរៀបរៀងហើយ ស្រេច តាំងពីឆ្នាំ១៩៥១ម៉្លេះ ចំរុះនឹងឱ្យឡើងកាន់ពុម្ពក្នុងរវាងបន្ទាប់គ្នានឹង បទានុក្រមធម្មបទភាគទី១ដែរ ប៉ុន្តែមិនស្រេច ដោយមានឧបសគ្គចូលមក បង្អាក់ដំណើរ បានជានាំឱ្យយឺតយូររហូតមកដល់ពេលនេះវិញ ។ ការបោះពុម្ព ភាគទី២នេះ ក៏ដោយសារលោកជាសិក្ខាកាមកុលបុត្រ ទាំងភិក្ខុ ទាំងសាមណេរ ដែលធ្លាប់បានយកភាគទី១ ទៅអាន សិក្សាហើយ ឃើញថាមានប្រយោជន៍ ដ៏ សំខាន់ក្នុងវិធីរៀនភាសាបាលី ក៏នាំគ្នាទន្ទឹងចាំមើលភាគទី២ និងភាគទី៣ ទៀត ។ ដោយអាស្រ័យហេតុនេះឯង ដែលនាំឱ្យខ្ញុំអត់ទ្រាំពុំបាន ក៏ខំពិនិត្យ រៀបចំសំណៅនោះ រួចហើយប្រគល់ឱ្យទៅគេចាត់ការបោះពុម្ព ដើម្បីបំពេញ បំណងរបស់អស់លោកអ្នកត្រូវការ ។

ឯយោបល់ និង គោលបំណងរបស់ខ្ញុំក្នុងការរៀបរៀងសៀវភៅ នេះ យ៉ាងណាៗនោះ ខ្ញុំបានពណ៌នាទុកក្នុងអារម្ភកថាភាគទី១ រួចហើយ ។ ក្នុង ទីនេះ គ្រាន់តែប្រាប់ថា មេតាក្យដែលប្រើក្នុងភាគទី២នេះ គឺកំណត់ពីអក្សរ កិ ដល់ និ, ដល់ទៅភាគទី៣ ខាងមុខ ពីអក្សរ បិ ដល់ ហិ ។ អ្នករៀន កាលបើ បានមើលបាលីក្នុងធម្មបទទាំង៨ភាគ ភាគណាមួយ ឃើញស័ព្ទណាដែលមើល ទាក់ នឹងគំនិតរបស់ខ្លួន មិនយល់ពាក្យប្រែ និងធាតុ, បច្ច័យ ឬ វិគ្គហៈ - ល - ចូរចើករកតាមលំដាប់បទអក្សរទៅ គង់នឹងប្រទះឃើញភ្លាមៗ មានចិត្តបំណង របស់ខ្លួន ។

មួយទៀត សូមអស់លោកដែលត្រូវការប្រែស័ព្ទនិមួយៗ តោងលែ តម្រូវទៅតាមដំណើរសេចក្តីក្នុងរឿងនោះៗផង កុំប្រកាន់យកតែមួយបែប ពី ព្រោះ ក្នុងសៀវភៅនេះ មានបាលីខ្លះប្រែតែមួយយ៉ាង ខ្លះប្រែច្រើនយ៉ាង

ដូចជា អនុភវតិ < អនុ + ភ + វ + តិ = បើប្រែតាមរូបបុព្វបទ និងធាតុថា " កើត
 តាម ឬមានតាម, កើតរឿយៗ ឬមានរឿយៗ" អភិភវតិ < អភិ + ភ + វ + តិ =
 បើប្រែតាមរូបបុព្វបទ និងធាតុថា " កើតចំពោះ ឬមានចំពោះ" ប៉ុន្តែគេមិនសូវ
 ប្រែដូច្នោះទេ ពីព្រោះដោយអំណាចស័ព្ទជាបុព្វបទនៅសង្កត់ពីខាងមុខ អាច
 បំបែរធាតុឱ្យប្រែផ្សេងពីនេះគឺ អនុភវតិ ថា " រង " ថា " សោយ", អភិភវតិ
 ថា " គ្របសង្កត់, ជិះជាន់, រំលោភ " ដូច្នោះវិញ ។ បទដទៃក្រៅពីនេះ ដូចយ៉ាង
 កិរិយាស័ព្ទក្តី នាមស័ព្ទជាបទសមាសក្តី តម្លៃក្តី សាធនកិច្ចក្តី គប្បីលែលក
 ប្រែអនុវត្តទៅតាមដំណើរសេចក្តីក្នុងផ្ទៃរឿងនោះៗ ដូចគ្នាដែរ ។ មួយវិញ
 ទៀត អ្នកដែលមានយោបល់យល់ច្រើន មិនសូវមើលទាក់ក្នុងវិធីប្រែប្រយោគ
 បាលី ហើយអាចប្រែដោយរួសរវាវទៅបាន អាស្រ័យដោយអង្គ ៣ យ៉ាង គឺ
 ១ - ចាំយល់បាលីវេយ្យាករណ៍ច្រើន, ២ - យល់របៀបបាលីដែលគេរៀង
 ទៅជាប្រយោគមួយៗ ក្នុងវាចកៈទាំង៥ មានកត្តាវាចកៈជាដើម, ៣ - យល់
 ដំណើរសេចក្តីក្នុងផ្ទៃរឿងនោះៗ ជាក់ច្បាស់; បណ្តាអង្គទាំង៣យ៉ាងនេះ
 បើអ្នកប្រែខ្លះអង្គណាមួយហើយ មិនអាចនឹងប្រែឱ្យត្រឹមត្រូវអស់ជើង ទៅ
 បាន រមែងមានការភ្លាត់ខុសខ្លះមិនខាន បើមិនច្រើនក៏តិចដែរ ។

ការរៀបរៀងសៀវភៅនេះ ខ្ញុំមិនមែនប្រកាន់មានៈថាឥតភ្នាំងភ្នាត់
 ឥតគ្រឿងសោះនោះទេ គង់មានខ្លះ ព្រោះការធ្វើរបៀបបែបនេះ ស្ទើរតែហួស
 វិស័យរបស់ខ្ញុំទៅហើយ ហេតុនេះ ខ្ញុំសុំផ្ញើសេចក្តីភ្នាំងភ្នាត់ គ្រប់បទណា
 និមួយ ដោយក្រែងគំនិតខ្ញុំដើរទៅមិនដល់នោះ ចំពោះលោកជាវេយ្យាករណ-
 បណ្ឌិត ក្នុងបច្ចុប្បន្ននេះ និងអនាគត សូមឱ្យជួយតម្រង់ដោយសុទ្ធចិត្តផង
 តែកុំមើលរិះគន់ដោយអសុទ្ធចិត្ត ជាហេតុនាំឱ្យរំខានប្រយោជន៍ ព្រោះថា ក្នុង

លោកទាំងមូល តាមតែកិច្ចការអ្វីក៏ដោយ អ្នកធ្វើរមែងតែមានការភ្ញាំងភ្ញាត់
ខុសខ្លះ ជាធម្មតា ឯការគ្មានភ្ញាត់ខុសសោះនោះ ចំពោះតែអ្នកដែលមិនធ្វើអ្វី
ប៉ុណ្ណោះ ។

មីបំផុតនៃអារម្ភកថានេះ ខ្ញុំសូមឧទ្ទិសកុសលដែលកើតអំពីកម្លាំង
ព្យាយាមក្នុងការរៀបរៀងសៀវភៅនេះ ជូនចំពោះលោកជាបុព្វការីទាំងឡាយ
មានមាតាបិតារបស់ខ្ញុំជាដើម ។ ដោយអានុភាពនៃកុសលនេះ សូមឱ្យអស់
លោកជាបុព្វការីទាំងអំបាលនោះ បានសម្រេចឥដ្ឋមនុញ្ញផលគ្រប់ប្រការ កុំបី
ឃ្លៀងឃ្លាត ! សូមឱ្យប្រជាជនក្នុងកម្ពុជរដ្ឋទាំងមូលបានសន្តិភាព ព្រមទាំង
បានចម្រើនលូតលាស់ដុះដាលដោយវិទ្យា និងវិបុលសុខគ្រប់ប្រការ កុំបីឃ្លាត
ក្លាយទៅជាប្រការដទៃឡើយ ! ។

វត្តឧណ្ណាលោម, ថ្ងៃពុធ ៦ រោច ខែបឋមសាធរ ឆ្នាំម្សាញ់ បញ្ចស័ក
ព.ស. ២៤៩៦ ត្រូវនឹងថ្ងៃទី១ កក្កដា គ.ស. ១៩៥៣

ព្រះទេពសត្តា ភិម - ភូរ (ចន្ទមង្គលោ)

អក្សរសង្ខេប

ប្រើក្នុងបទានុក្រមធម្មបទនេះ

វិ.ស.អ.	គឺ	វិសេសនសព្វនាមអនិយមៈ
អ.ស.	-	អព្យយសព្វនាម
កិ.វិ.	-	កិរិយាសព្វវិសេសនៈ
ច. សំ.	-	ចកតិសំខ្យា
ប្ប.សំ.	-	ប្បរណសំខ្យា
ប៉ុ.	-	ប៉ុលិដ្ឋ
ឥ.	-	ឥត្ថិលិដ្ឋ
នប៉ុ.	-	នប៉ុសកលិដ្ឋ
គុ.	-	គុណ ឬ គុណនាម
កិ.	-	កិរិយា ឬ កិរិយាសព្វ
អ.	-	អព្យយកិរិយា ឬ អព្យយសព្វ
វិ.ស.និ.	-	វិសេសនសព្វនាមនិយមៈ
និ.	-	និបាត
កា. ស.	-	កាលសត្តមី
ឥ. អា.	-	ឥ. អាគម
ហ. អា.	-	ហ. អាគម
ស. អា.	-	ស. អាគម
អា. ឥ.	-	អា. ឥត្ថិលិដ្ឋ
ក. ស.	-	ក. សកត្តៈ

អា.និ.	តី	អាសបននិបាត
សិ.វិ.	.	សិ. វិភត្តិ
តិ.វ.	.	តិ. វត្តមានា
តុ.ប.	.	តុ.បញ្ជមី
ឈយ្យ.ស.	.	ឈយ្យ.សត្តមី
អ. បរោ.	.	អ. បរោក្ខា
អា. ហិ.	.	អា. ហិយត្តនី
ល្ប - អជ្ជ.	.	ល្ប - អជ្ជត្តនី
ស្សតិ.ភ.	.	ស្សតិ.ភវិស្សន្តិ
ស្សា.កា.	.	ស្សា. កាលាតិបត្តិ
និ. អា.	.	និគ្គហិត អាគម
វិ.	.	វិត្តហៈ
សំ. ស.	.	សំខ្យាសព្វនាម
ឧ. ស.	.	ឧបសគ្គ
យ. អភិ.	.	យោជនាអភិធម្មត្តវិភាវិនិ
អ. សុ.	.	អដ្ឋកថា សុត្តន្តបិដក
ដី. វិ.	.	ដីការិសុទ្ធិមគ្គ
អ. វិ.	.	អដ្ឋកថាវិន័យ
ណិក.ស.	.	ណិក. សកត្ថៈ
អ. ន.	.	អសោធរណនាម
ត្ថ - ហិ.	.	ត្ថ. ហិយត្តនី
អភិ. សុ.	.	អភិធានប្បវិចិត្តសុចិ

យ. វិ.	គី	យោជនាវិន័យ
បុ. ស.	-	បុរិសសព្វនាម
អ. និ.	-	អព្យយនិបាត ឬ មោនត្ថវាចកនិបាត
កា. និ.	-	ការណត្ថវាចកនិបាត
លិ. វិ.	-	លិង្គវិចល្លាស
ក. ក.	-	កត្តរូប កត្តសោធន
ស. ត.	-	សមាសរូប តស្សីលសោធន
អា. ន.	-	អាសនាម
បុ. និ.	-	បុច្ឆនត្ថវាចកនិបាត

បទានុក្រមធម្មបទ

ក

កកុដបាទ គុ. [កកុដ+បាទ] មានដើងដូចជាដើងនៃព្រាហ្ម; វិ. កកុ-
ជស្ស បាទា > កកុជបាទា, កកុជបាទា ឥវ បាទា
យេសំ ភានិ > កកុជបាទានិ ។

កកុធរុក្ខ ចុំ. [កកុធរ+រុក្ខ] ដើមនៃថ្នាន់, ដើមថ្នាន់ ។

កកុសន្និ អ.ន. ព្រះពុទ្ធច្រង់ព្រះនាមកកុសន្នះ ។

កក្កដក ចុំ. [ក+កដ+អ+ក.ស.] សត្វហាមនូវភ្លៀង (ក្តាម); វិ. កំ
ចស្សំ ភជភិភិ > កក្កដកោ ។

កក្កស គុ. [កក+អស] អាក្រក់, ម្រពោះ, គ្រោតគ្រោត (វិ. ភិព្វិសំ
ភរោភិភិ > កក្កសោ) ។

កក្ខល គុ. [កក្ខ+អល] រឿង, រឿងរូស, អាក្រក់,... ។ . ពិ ឥ. ភាវៈ
នៃ...នោះជា...រឿងរូស ។ . កិម្ម នចុំ. កម្មដីរឿងរូស, អំពើដី
អាក្រក់ ។ ប្រើជា កក្ខល្យ ក៏មាន ។

កក្ខា ឥ. [កក្ខ+អ+អា.ឥ.] សេចក្តីសង្ស័យ; វិ. កខ្ចនំ > កខ្ចា ។
ធម្មជាតិជាគ្រឿងសង្ស័យ; វិ. កខ្ចិ ឯភាយាភិ > កខ្ចា ។
- ឆេទនិ នចុំ. កិរិយាកាត់នូវសេចក្តីសង្ស័យ ។

កក្ខវ ចុំ. [កក្ខ+វ+អ] សម្រាម (វិ. នានាវិធស ខ្លាវ រាសិ.
ករណាវសេន កចភិ ពន្ធកិភិ > កក្ខោ, សោ ឯក្ខ

កិច្ចិកញ្ជោតិ > កចចរោ) ។ . ឆ្លឹក, កា, គុ. សម្រាប់
 ចាក់ចោលនូវសម្រាម, អ្នកចាក់ចោលនូវសម្រាម; វិ. **កចចរំ**
នខ្មេតិកិ > កចចរនខ្មិកា ។ . រាសិ ចុំ. គំនរនៃ
 សម្រាម ។

កិច្ចានិ អ.ន. [កច្ច+ណាន] ភិក្ខុជាពូជពង្សនៃកច្ចៈ (ភិក្ខុឈ្មោះកច្ចៈ);
 វិ. **កច្ចស្ស អបច្ចំ** > **កច្ចានោ** ។ **អបច្ច** = កូន, កូនចៅ,
 ជាសាធារណនាម នច្ចំ.

កិច្ចិ ចុំ. និ. និបាតប្រាប់សេចក្តីសួរ, ដណ្តឹង ប្រែថា «ឬ, ដែរឬ, ទេឬ, ខ្លះ
 ដែរឬ» ។

កិច្ច ចុំ., នច្ចំ. [កច+ឆ] ប្រទេសដែលជនចង (ក្សិន, កន្ទុយក្សិន,
 ក្បៀក); វិ. **កចិយតិ ពន្លិយតិកិ** > **កច្ចោ, កច្ចំ** ។

កិច្ចប ចុំ. [កច្ច+បា+ភិ] សត្វដឹក (នូវទឹក) តាមក្បៀក (អណេតិក); វិ.
កច្ចន (ឧទកំ) បិចតិកិ > **កច្ចបោ** ។ . ណ្ហ នច្ចំ. ពងនៃ
 អណេតិក, ស៊ុតនៃអណេតិក ។

កិច្ច នច្ចំ. [កស+ច្ច] រោគជាតជាទីអេះ (ខ្វារ, ខ្នាំ) នៃជន (រមាស់,
 ខ្លែរ); វិ. **កសន្តិ ចិលេខន្តិ ឯត្តាតិ** > **កច្ច** ។ . បរិកិណ្ណ
 គុ. ដេរជាសដោយរមាស់, ស្តេកស្តាស់ដោយរមាស់ ។ . ច្ចណ្ណ
 នច្ចំ. លំអិតនៃខ្លែ, ផងនៃខ្លែ ។

កញ្ជានច្ចប ចុំ. [កញ្ជាន+ច្ចប] ស្លូបជាវិការនៃមាស ឬ ស្លូបដែលជនធ្វើ

ហើយដោយមាស; វិ. កណ្តាលស្ស ចិការោ ថូធា>
កណ្តាលថូធា, កណ្តាលនេ កកោ ថា ថូធា> កណ្តាល-
ថូធា ។ ប្រើជា កាញ៉ាន ក៏មាន ។

កញ្ជក់ ន.ប្ប. [ក+អញ+ឥក] ទឹកបាយ, បាយចុងអង្ករ ។ . តេល
នប្ប. ទឹកបាយនិងប្រេង, ប្រេងដ៏លាយដោយទឹកបាយ ។ . មត្ត
គុ. វត្ថុត្រឹមតែទឹកបាយ, វត្ថុត្រឹមតែទឹកបាយចុងអង្ករ ។

កដកដាយតិ កិ. [កដកដ+អាយ+តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តនូវសម្លេងថាកដកដ: ។

កដក់ ប្ប. [កដ+ក្ត] វែក, ស្លាបព្រា ។ . ភិក្ខា ឥ. បាយមានវែកជា
ប្រមាណ, បាយមួយវែក ។ . ភិក្ខាមានវែក ប្ប. អំណាចនៃ
កិរិយាឱ្យនូវបាយមួយវែក ។ . ភិក្ខាមត្តមាន ន.ប្ប. កិ.ឱ្យនូវវត្ថុ
ត្រឹមតែបាយមួយវែក ។ . ភិក្ខាមត្ត គុ. វត្ថុត្រឹមតែបាយមួយវែក,
វត្ថុមានបាយមានវែកមួយជាប្រមាណ ។ . មត្ត គុ. ត្រឹមតែមួយ
វែក, មានវែកមួយជាប្រមាណ ។

កដសារក ប្ប. [កដ+សរ+ណុ] កន្ទេល, កន្ទេលផែង, ថែប ។

កដាហក អ.ន. បុរសឈ្មោះ កដាហក, ទាស:(ខ្ញុំ)ឈ្មោះកដាហក: ។ . ជា-
តិក ន.ប្ប. ជាតកតីបណ្ឌិតកំណត់ដោយទាស:ឈ្មោះកដាហក: ។

កដិ ឥ. [កដ+ឥ] ធម្មជាតិដែលគេបិទបាំងដោយវត្ថុមានសំពត់ជាដើម
(ចង្កេះ, ត្រគាក); វិ. កដ្យកេ អាចរិយកេ ចក្កាធិហិកិ>
កដិ ។ . ប្បទេស ប្ប. ប្រទេសនៃចង្កេះ ។ . ប្បមាណ
ន.ប្ប. ប្រមាណនៃចង្កេះ, ប្រមាណត្រឹមចង្កេះ, គុ. មាចង្កេះជា

ប្រមាណ ១

កដុក គុ. [កដ+ណុ] ហិរ, ហិរក្តៅ, ផ្សាក្តៅ, ក្តៅផ្សា ។ - ភណ្ឌ
 នចុំ. ភណ្ឌៈដីហិរក្តៅ, ភណ្ឌៈក៏ក្តៅផ្សា, គ្រឿងទេស ។ - វិបាក
 គុ. មានវិបាកដីក្តៅផ្សា, មានផលដីផ្សាក្តៅ ។ - ប្បរោទន គុ.
 មានប្រេងជាគ្រឿងចែកទូទៅដីផ្សាក្តៅ (ចុះប្រេងដីផ្សាក្តៅ) ។
 - ប្តូល គុ. មានផលដីផ្សាក្តៅ ។

កដ្ឋី នចុំ. [កាស ច្នកស+ត] ធម្មជាតិរុងរឿងដោយភ្លើង ឬ
 ធម្មជាតិវិនាសដោយភ្លើង (ឈើ, ឧស); វិ. ភាសកេ អត្តិនា
 ធិប្បកេកិ> កដ្ឋំ, កសកិ អត្តិនា ចិនាសកិកិ ថា>
 កដ្ឋំ ។ - កលិង្ករ នចុំ. ឈើនិងអង្កត់ឧស (អង្កត់ឧស) ។
 - ខណ្ឌ នចុំ. កំណាត់នៃឈើ ។ - អង្ករក្ខិ ចុំ. ឈើជាអរយវៈ
 នៃឧស ។ - ត្តិវ គុ. ទីជាទីក្រាលដោយឈើ, កម្រាលជាវិការៈ
 នៃឈើ ។ - បាទុកា ឥ. ទ្រនាប់ជើងជាវិការៈនៃឈើ, ស្បែក
 ជើងជាវិការៈនៃឈើ ។ - វាហនរាជ ចុំ. ស្តេចព្រះនាម
 កដ្ឋវាហនៈ ។ - ហត្ថិ ចុំ. ដីជាវិការៈនៃឈើ; វិ. កដ្ឋស្ស ចិ-
 ភារោ ហត្ថិ> កដ្ឋហត្ថិ ។ ដីដែលគេធ្វើហើយដោយឈើ;
 វិ. កដ្ឋេន បកកោ ហត្ថិ> កដ្ឋហត្ថិ ។ - ហារិកា ឥ.
 [ហរ+ណុ+ឥ.អា.+អា.ឥ.] អ្នកនាំទៅនូវឈើ, អ្នកនាំទៅនូវឧស;
 វិ. កដ្ឋានិ ហារិកិ> កដ្ឋហារិកា ។ - ហារិយជាតក
 នចុំ. ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណាត់ហើយដោយបុគ្គលអ្នកនាំទៅនូវឧស ។

កឡ្ហន្ត គុ. [កឡ្ហ+អ+អន្ត] កាលទាញទៅ, កាលយឺត, កាលកត្ត្រាក់ ។

ក

កឡិ កិ. [កឡ+អ+ឡ-អដ្ឋ.] មាត្យហើយ, យឹតហើយ, កន្ត្រាក់
ហើយ ។

កឡិព័ត្តំ អ. [កឡ+ឥ.អា.+ព័ត្តំ] ដើម្បីមាត្យទៅ, ដើម្បីយឹត, ដើម្បី
កន្ត្រាក់ ។

កណិការ ប៉ុ. [កណ+ករ+ណ] ឈើកណិការ, ផ្កាកណិការ; (វិ.
អកន្ធបុប្ផកាយ អកានំ កណិដ្ឋំ ករោភិកិ> កណិ-
ការោ) ។ - បុប្ផរាសិ ប៉ុ. គំនរនៃផ្កាកណិការ ។

កណេរុកា ឥ. [កណ+ឥរុ+ក.ស.+អា.ឥ.] មេដីរី ។ ប្រើជា
ករណេរុកា ក៏មាន ។

កណេរុ ប៉ុ. [កណ+ឥរុ] ដីរី, ដីរឺឃ្លោល (ន័យខ្លះថា ឥ. មេដីរី) ។
- បិដ្ឋ នប៉ុ. ខ្នងនៃដីរី, ខាងក្រោយនៃដីរី ។

កណ្តក ប៉ុ. កន្លា, ឈើមានបន្លា ។ - ឧទ្ធរណ៍ នប៉ុ. [ឧ+ធរ+យុ]
កិ.ដកឡើងនូវបន្លា, កិ.ដោះនូវបន្លា ។

កណ្តក អ.ន. សេះឈ្មោះកណ្តកៈ ។

កណ្ត នប៉ុ. [កណ+ឧ] វត្ថុជាគ្រឿងដែលជនបាញ់ទៅ (ព្រួញ, កូន
សរ); វិ. កណិយកេ ខិបិយកេ ឯកេនាភិ> កណ្តំ ។

កណ្តវណដ្ឋាន នប៉ុ. [កណ្តវណ+ឋាន] ទីជាទីអេះ, ទីជាទីតាំងនៃកិ.
អេះ (ខ្លះថា ទីមានដំបៅដើរមាស់); កណ្តវណ<កណ្ត+យុ, ផ្លាស់
អនៃកណ្ត>ឧវ, ផ្លាស់យុ>អន>អណ ។

កណ្តវន្តិ គុ. ឥ. [កណ្ត>កណ្តវ+អន្ត+ឡ] កាលអេះ, កាលខ្លា ។

កណ្ត ចុំ. [ករ+ណ] អរយវៈជាគ្រឿងស្តាប់ ឬនៃជន (ត្រចៀក ឬ ស្លឹកត្រចៀក); វិ. **កណ្តភិ សុណាភិ ឯកេនាភិ** > **កណ្តា** ។ កន្លែងខ្លះប្រែថា «មុំ, ជាយ, ង្វេង ។ - **ចូឡិកា** ឥ. គុម្ពនៃត្រចៀក, គល់នៃត្រចៀក ។ - **នាសា** ឥ. ត្រចៀកនិង ច្រមុះ ។ - **បិដ្ឋិ** ឥ. ខ្នងនៃត្រចៀក ។ - **មូល** នចុំ. ប្រមេសជាមី តាំងនៃត្រចៀក, ជិតនៃត្រចៀក, គល់នៃត្រចៀក ។ - **វិជ្ឈុន-មង្គលាទិ** គុ. (មង្គល) មានមង្គលជាមីចោះនូវត្រចៀកជាដើម, មានមង្គលគីបុគ្គលគប្បីធ្វើក្នុងកាលជាមីចោះនូវត្រចៀកជាដើម ។ - **វិជ្ឈុនមង្គល** នចុំ. មង្គលជាមីចោះនូវត្រចៀក ។ - **សក្ខិលិ** ឥ. គុម្ពនៃត្រចៀក ។ - **សោតិ** នចុំ. ប្រហោងនៃត្រចៀក, រន្ធ នៃត្រចៀក ។

កណ្តិកា ឥ. [កណ្ត+ណិក] ហោជាង, ជហ្វា ។ - **មណ្ឌល** នចុំ. មណ្ឌលនៃហោជាង ។ - **វុក្ខិ** ចុំ. ឈើសំរាប់ធ្វើនូវហោជាង ។ - **ពទ្ធ** គុ. ដែលបុគ្គលចង់ឱ្យជាចង្កោម, ជាប់គ្នាដោយ ចង្កោម ។ - **អាណេបនមិវស** ចុំ, នចុំ. ថ្ងៃជាមីលើកឡើងនូវ ហោជាង ។

កណ្តិការ ចុំ. [កណ្ត+ករ+ណ] ឈើកណិការ, ផ្កាកណិការ (វិ. ចូរ មើល «កណិការ») ។ - **បុប្ផទាមសទិស** គុ. ប្រាកដស្មើដោយ កម្រង (ចង្កោម, ភ្លង) នៃផ្កាកណិការ ។ - **បុប្ផបទុមបុប្ផាទិ** គុ. (ផ្កា) មានផ្កានៃកណិការនិងផ្កានៃឈូកជាដើម ។

កណ្ត គុ. [កសឬកុ+ណ្ត] ខ្មៅ, គោឈ្មោះកណ្តៈ ។ - **ឱសភជាតក**

នចុំ. ជាតកតិបណ្ឌិតកំណត់ដោយគោឧសរឈ្មោះកណ្តុ: ។

កណ្តុជនាសទិស គុ. [កណ្តុជនា+សទិស] ប្រាកដស្មើដោយកុមារិ
ឈ្មោះកណ្តុជនា ។

កត គុ. [ករ+ត] គឺ...ធ្វើហើយ; វិ. **ករិយិត្តភិ** > **កកោ, កកា,**

កកំ ។ . **ឧបដ្ឋាននិស្សន្ទ** ចុំ. វិបាកជាគ្រឿងហូរចេញនៃកិ.
ចំរើគឺ....ធ្វើហើយ, អានិសង្សនៃកិ.ចំរើគឺ....ធ្វើហើយ ។

. **កម្មវស** ចុំ. អំណាចនៃកម្មគឺ....ធ្វើហើយ ។ . **កម្ម** នចុំ.
កម្មគឺ...ធ្វើហើយ; គុ. មានកម្មគឺ....ធ្វើហើយ, មានកម្មធ្វើ

ហើយ ។ . **កល្យាណ** គុ. មានកម្មគឺបណ្ឌិតគប្បីរាប់ធ្វើហើយ,
មានអំពើដ៏ល្អធ្វើហើយ ។ . **កិច្ច** គុ. មានកិច្ចធ្វើហើយ ។

. **កិរិយា** ឥ. កិរិយាគឺ...ធ្វើហើយ ។ . **គន្ធបរិវាណ** គុ. មាន
កិ.ប្រោះត្រង់ដោយវត្ថុមានក្លិនធ្វើហើយ ។ . **ចិត្តក** គុ. មានវិចិត្រ

ធ្វើហើយ, មានកម្មដ៏វិចិត្រគឺ....ធ្វើហើយ ។ . **ចិត្តកម្ម** គុ. មាន
កម្មដ៏វិចិត្រគឺ...ធ្វើហើយ, មានគំនូរធ្វើហើយ ។ . **ដ្ឋាន** នចុំ.

ទីនៃ....គឺ....ធ្វើហើយ ។ . **ត្ថ** នចុំ. ភាវៈនៃ....ជា...គឺ....ធ្វើ
ហើយ ។ . **ទាន** នចុំ. មានគឺ....ធ្វើហើយ ។ . **និយាម** ចុំ.

ហេតុជាគ្រឿងកំណត់នៃ....គឺ....ធ្វើហើយ, ទំនងនៃ....គឺ....ធ្វើ
ហើយ ។ . **ប្បច្ចុគ្គមន** គុ. មានកិ.ក្រោកមូលធ្វើហើយ; វិ.

កកំ បច្ចុគ្គមនំ យេន សោ > **កកប្បច្ចុគ្គមនោ** ។ .
ប្បដិសន្តារៈ គុ. មានបដិសន្តារៈធ្វើហើយ, មានវាចាជាគ្រឿង

រៀបរៀងព្រមចំពោះធ្វើហើយ ។ . **ប្បដិសម្មោទន** គុ. មាន

សេចក្តីរាយការណ៍ព្រមចំពោះធ្វើហើយ ។ . បត្តបូជី គុ. មានសំបុក
(កញ្ចប់) នៃស្លឹកគី...ធ្វើហើយ ។ . បរិច្ចាគ ចុំ. កិ. លះបង់គី...
ធ្វើហើយ; គុ. មានការបរិច្ចាគធ្វើហើយ ។ . បាតិរាស គុ. មាន
ភោជនគីបុគ្គលគប្បីស៊ីក្នុងវេលាព្រឹកធ្វើហើយ; វិ. បាតិរាស អសិ-
កត្តន្តិ > បាតិរាស; កតំ បាតិរាស យេន សោ >
កតិបាតិរាស ។ . បាបកម្មវស ចុំ. អំណាចនៃបាបកម្ម
គី...ធ្វើហើយ ។ . បាបកម្ម នចុំ. កម្មដ៏លាមកគី...ធ្វើហើយ;
គុ. មានកម្មដ៏លាមកធ្វើហើយ ។ . បុញ្ញកម្ម គុ. មានបុញ្ញកម្ម
(កម្មគីបុណ្យ) ធ្វើហើយ ។ . បុញ្ញ គុ. អ្នកមានបុណ្យធ្វើ
ហើយ ។ . បុព្វ គុ. គី...ធ្លាប់ធ្វើហើយ ។ . ភត្តកិច្ច គុ. អ្នក
មានកិច្ចដោយភត្តធ្វើហើយ, អ្នកមានភត្តកិច្ចធ្វើហើយ; វិ.
ភត្តកិច្ច ភិច្ចំ > ភត្តភិច្ចំ, កតំ ភត្តភិច្ចំ យេន សោ > កត-
ភត្តភិច្ចោ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...នោះជា...គី...ធ្វើហើយ ។
. មង្គល គុ. អ្នកមានមង្គលធ្វើហើយ; នចុំ. មង្គលគី...ធ្វើ
ហើយ ។ . វត្តិ នចុំ. វត្តគី...ធ្វើហើយ ។ . វេទិ ចុំ. អ្នកដឹងនូវ
ឧបការៈដែលអ្នកដទៃធ្វើហើយ, អ្នកសម្តែងនូវឧបការៈដែលអ្នក
ដទៃធ្វើហើយ; វិ. កតំ ឧបការំ វិទិកិ > កតិវេទិ ។
. សក្ការសម្មាន គុ. អ្នកមានសក្ការៈនិងសម្មានៈ (សេចក្តីរាប់
អាន) ធ្វើហើយ; ។ . សក្ការ ចុំ. សក្ការៈគី...ធ្វើហើយ; គុ. អ្នក
មានសក្ការៈធ្វើហើយ ។ . សន្និហិ គុ. អ្នកមានវត្តជាគ្រឿងចង
ព្រមធ្វើហើយ, អ្នកមានវត្តជាគ្រឿងសិកស្សៀតធ្វើហើយ ។
. សិល្បិ គុ. អ្នកមានវត្តជាគ្រឿងសិល្បិធ្វើហើយ ។ . សិល្បិ ចុំ. អ្នកមានវត្តជាគ្រឿងសិល្បិធ្វើហើយ ។

ជុត្តនិ គុ. អ្នកមានកិរិយាជំរះនូវសរិះធ្វើហើយ ។ . សមណ-
 ធម្ម គុ. អ្នកមានសមណធម៌ធ្វើហើយ ។ . សស្ស្យ នចុំ.
 សំឡងតី...ធ្វើហើយ ។

កតិម វិ.ស.អ. [កិ+តម>កតម] ណា, ណាមួយ, ណាខ្លះ, អ្វី, ដូច
 ម្តេច... ។

កតិវ វិ.ស.អ. [កិ+តវ>កតវ] ណា, ណាមួយ, ណាខ្លះ, អ្វី, ដូច
 ម្តេច,... ។ . កុល្យ នចុំ. ត្រកូលណា ។ . ត្ថេវ ចុំ. ព្រះចេះអង្គ
 ណា ។ . មានសរសរតិ ឥ. មាននិងរសនិងសេចក្តីត្រេកអរអ្វី ។
 . ធីតា ឥ. ធីតាណា, ធីតានៃជនណា ។ . និគិវ នចុំ. នគរណា ។
 . ប្បច្ចយ ចុំ. បច្ច័យអ្វី ។ . សក្កិ ចុំ. សក្យៈណា ។

កតាកត គុ. [កត+អកត] គឺ...ធ្វើហើយនិងមិនធ្វើហើយ ។ . វិជ្ជា-
 ននិក ចុំ. អ្នកដឹងច្បាស់នូវកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយនិងមិនធ្វើ
 ហើយ; វិ. ភកាភកំ វិ. វាណាភិកិ> ភកាភកវិ. វាណ-
 នភោ ។

កតាធិការ គុ. [កត+អធិការ] មានអធិការធ្វើហើយ មានកុសល
 គឺបុគ្គលគប្បីធ្វើដីក្រៃលែងធ្វើហើយ, មានកិ.កសាងធ្វើហើយ ។

កតាបរាធ ចុំ. [កត+អបរាធ] សេចក្តីខុសគឺ...ធ្វើហើយ, កំហុស
 គឺ...ធ្វើហើយ; គុ. មានកំហុសធ្វើហើយ ។

កតាភិនិហារ គុ. [កត+អភិនិហារ] អ្នកមានអភិនិហារធ្វើហើយ,
 អ្នកមានធម៌ជាគ្រឿងនាំចេញដើម្បីគុណដីក្រៃលែងធ្វើហើយ; វិ.
 ភកោ អភិនិហារោ យេន សោ> ភកាភិនិហារោ ។

កតាភិយោគភាវំ ចុំ. [កត+អភិយោគ+ភាវំ] ភាវៈនៃ...អ្នកមាន
 ព្យាយាមជាគ្រឿងប្រកបដីក្រៃលែងធ្វើហើយ; វិ. អភិយុត្តោភិ
 ងគោតិ> អភិយោគោ; កតោ អភិយោគោ យេន
 សោ> កតាភិយោគោ; កតាភិយោគស្ស ភាថោ>
 កតាភិយោគភាថោ ។

កតិ និ. ប៉ុន្មាន, ចំនួនប៉ុន្មាន ។ វស្ស គុ. មានវស្សាប៉ុន្មាន, ប៉ុន្មាន
 វស្សា ។

កតិកា ឆ. [កតិ+ណិក] សញ្ញាដែលកើតអំពីការធ្វើ (សេចក្តីប្តេជ្ញា,
 ពាក្យប្តេជ្ញា); វិ. ករណំ> កតិ; កតិយា ជាតា (សញ្ញា)>
 កតិកា ។

កតិបយ គុ. [កតិ+ចិ>កតិបយ] ពីរបី, ពីរបីនាក់, ពីរបីរូប ។

កតិបាលី នចុំ. [កតិចិ+អហ] ថ្ងៃពីរបី, ពីរបីថ្ងៃ ។ អច្ឆយ ចុំ.
 កាលជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃថ្ងៃពីរបី, កាលជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅ
 អស់ពីរបីថ្ងៃ ។

កតុបាសនិ គុ. [កត+ឧបាសន] មានការបាញ់នូវកូនសរស្មាត់ហើយ,
 ផ្អឹកហើយ (ខ្លះថា មានគ្រឿងក្រោះធ្វើស្រេចហើយ); វិ. កតំ
 ឧបាសនំ យេហិ ភេ> កតុបាសនា ។

កតោកាស គុ. [កត+ឱកាស] អ្នកមានឱកាសធ្វើហើយ, អ្នកមាន
 ឱកាសគឺ...ធ្វើហើយ ។

កតោបការ គុ. [កត+ឧបការ] អ្នកមានឧបការៈធ្វើហើយ ។

ក

កត្តា អ. [ករ+ត្តា] ធ្វើ, ធ្វើហើយ ។

កត្តព្វ គុ. [ករ+ព្វ] គឺ...គប្បីធ្វើ-គួរធ្វើ, -ត្រូវធ្វើ ។ . កិម្ម ឧប្ប. កម្មគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើ ។ . កិច្ច ឧប្ប. កិច្ចគឺ...គប្បីធ្វើ ។ . បរិ- ហារ គុ. វត្ថុជាគ្រឿងរក្សាគឺ...គប្បីធ្វើ, (វត្ថុជាគ្រឿងនាំទៅជុំវិញ គឺអ្នកទាំងឡាយគប្បីធ្វើ) ។ . យុត្តក គុ. គួរគឺ...គប្បីធ្វើ ។ . រូប គុ. មានរូបគឺ...គប្បីធ្វើ, មានសភាពគឺ...គប្បីធ្វើ ។ . វត្ថុ ឧប្ប. វត្ថុគឺ...គប្បីធ្វើ ។ . សិប្ប ឧប្ប. សិល្បៈ (សិល្បសាស្ត្រ) គឺ...គប្បីធ្វើ ។

កត្តវ គុ. [កត្តវ+អ] ចាស់, គ្រាំគ្រា (វិ. ភក្កវយភិកិ > ភក្កវោ) ។ . យដ្ឋិ ឧ. ឈើច្រត់ចាស់, ឈើច្រត់នៃបុគ្គលចាស់ ។ . សុប្ប ឧប្ប. ចង្កេរចាស់ ។

កត្តវិយគ្គ ឧប្ប. [កត្តវិយ+អគ្គ] ចុងនៃកន្លែង ។

កត្តា បុ. [ករ+តុ] អ្នកធ្វើ; វិ. ភក្កោភិកិ > ភក្កា ។

កត្តកម្សតាឆន្ទវស បុ. [កត្តកម្សតា+ឆន្ទ+វស] អំណាចនៃឆន្ទៈ (សេចក្តីពេញចិត្ត) គឺភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ (កិត្តិ- កម្សតា < កត្តកម្ស+ណ្យ+តា, វិ. ភក្កុំ ភាមេភិកិ > ភក្កុំភា- មោ, ភក្កុំភាមស្ស ភាមោ > ភក្កុំភម្យំ, ភក្កុំភម្យំ ងច > ភក្កុំភម្យកា) ។

កត្តកាម គុ. [កត្តិ+កម+ណ] អ្នកប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ, អ្នកចង់ដើម្បីធ្វើ, វិ. ភក្កុំ ភាមេភិកិ > ភក្កុំភាមោ ។

កត្តចិ អ.ស. [កី+ត្ត+ចិ] ក្នុងមីណា, ក្នុងមីដូចម្តេច ។

កត្តវាសិក គុ. [កត្ត+វាស+ណិក] អ្នកនៅក្នុងមីណា ។

កថនិ ន.ប្ប. [កថ+យ្យ] កិ.ពោល, កិ.សម្តែង,...វិ. កថិយកេ > កថ. នំ ។ ជាមិពោល; វិ. កថេភិ ឯកសិទ្ធិ > កថនំ ។ . កាល ចុំ. កាលជាមិពោល ។ . ភិយ ន.ប្ប. ភិយ (សេចក្តីខ្លាច) អំពីកិ. ពោល ។

កថយមាន គុ. [កថ+ណយ+មាន] កាលពោល, កំពុងពោល ។

កថយិត្ត កិ. [កថ+ណយ+ត្ថ.ហិ., ចុះឥ.អា.] ពោលហើយ ។

កថយិសុ កិ. [កថ+ណយ+ខំ.អដ្ឋ.] ពោលហើយ, សម្តែងហើយ,... ។

កថំ បុ.និ. ដោយប្រការដូចម្តេច, ដូចម្តេច, អ្វី, យ៉ាងណា ។ . កថា ឥ. វាចាជាគ្រឿងពោលថាដូចម្តេច; វិ. កថំ កថេភិ ឯកាយាភិ > កថំកថា ។ . ភូតិ គុ. កើតហើយយ៉ាងណា, កើតហើយដូចម្តេច ។ . ភូបិ គុ. មានសភាពយ៉ាងណា, មាន សភាពដូចម្តេច, មានអ្វីជារួប ។

កថំ អ.ត. [កី+ថំ] វិប្រការដូចម្តេច, នូវប្រការដូចម្តេច, ដោយប្រការ ដូចម្តេច ។ ល ។

កថា ឥ. [កថ+អ+អា.ឥ.] វាចាជាគ្រឿងពោល; វិ. កថេភិ ឯកាយាភិ > កថា ។ វាចាដែលជនពោល (ពាក្យ, សំដី); វិ. កថិយភិកិ > កថា ។ . ទោសិ ចុំ. ទោសនៃវាចាជាគ្រឿង ពោល ។ . បបញ្ច ចុំ. កាលដ៏យឺតយូរព្រោះវាចាជាគ្រឿងពោល,

ដំណើរយឺតយូរព្រោះវាចាជាគ្រឿងពោល ។ . បរិយោសាន

នចុំ. កាលជាទីចំផុតជុំវិញនៃកថា, កាលជាទីចប់នៃវាចាជាគ្រឿង
ពោល ។ . បវត្តិ ឥ. កិ.ប្រព្រឹត្តិទៅនៃវាចាជាគ្រឿងពោល ។

. វត្ត នចុំ. កថាវត្ត, វត្ត (រឿង) នៃវាចាជាគ្រឿងពោល ។

. សំឡេង ចុំ. សំឡេងនៃវាចាជាគ្រឿងពោល, សូរនៃ... ។

. សម្មជ្ជាបនវត្ត នចុំ. វត្តគឺកិ.ញ៉ាំងវាចាជាគ្រឿងពោលឱ្យតាំង
ឡើងព្រម; វិ. កថំ សម្មជ្ជាបិយកេកិ> កថាសម្មជ្ជាបនំ,
កថាសម្មជ្ជាបនំ ឯវ ចក្កំ> កថាសម្មជ្ជាបនចក្កំ ។

. សល្លាប ចុំ. កិ.ចរចោយវាចាជាគ្រឿងពោល, ការនិយាយ
ឆ្លើយឆ្លងដោយសំដី (សល្លាប<សំ+លប+ណ); វិ. សល្លប.
នំ> សល្លាបោ , កថាយ សល្លាបោ> កថាស.
ល្លាបោ ។

កថាបេតុំ អ. [កថ+ណាបេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យពោល, វិកិ.ញ៉ាំង...
ឱ្យសម្តែង ។

កថាបេត្វា អ. [កថ+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យសម្តែងហើយ ។

កថាបេថំ កិ. [កថ+ណាបេ+ថ.ថ.] ច្រវញ៉ាំង...ឱ្យពោល ។

កថាបេសុំ កិ. [កថ+ណាបេ+ខំ.អជ្ជ., ចុះស. អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យពោល
ហើយ ។

កថាបេស្សាមិ កិ. [កថ+ណាបេ+ស្សាមិ.ភ.] និងញ៉ាំង...ឱ្យពោល ។

កថិត តុ. [កថ+ឥ.អា+ត] គឺ...ពោលហើយ ។ . កថា ឥ. វាចាជា

គ្រឿងពោលគឺ...ពោលហើយ ។ . ការណ៍ នចុំ. ហេតុនៃ...
 គឺ...ពោលហើយ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ... គឺ... ពោលហើយ ។
 . ត្ថ នចុំ. ភាវៈនៃពាក្យនោះជាពាក្យគឺ...ពោលហើយ ។ . ធម្ម
 ចុំ. ធម៌គឺ...សម្តែងហើយ ។ . និយាម ចុំ. ទំនងនៃពាក្យគឺ...
 ពោលហើយ ។ . ភាវី ចុំ. ភាវៈនៃពាក្យនោះជាពាក្យគឺ...ពោល
 ហើយ ។ . វត្ថុ នចុំ. វត្ថុគឺ...ពោលហើយ, វត្ថុគឺ...ប្រាប់ហើយ ។

កថិយមាន គុ. [កថ+ន.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលពោល, គឺ...កំពុង
 ពោល ។

កថេតព្វ គុ. [កថ+ណេ+តព្វ] គឺ...គប្បីពោល, គឺ...ត្រូវពោល ។
 . យុត្តកិ គុ. គួរគឺ...គប្បីពោល ។

កថេតិ កិ. [កថ+អ(១)+តិ.វ.] ពោល, សម្តែង, ប្រាប់, និយាយ,
 ស្តី, ថា ។

កថេតុំ អ. [កថ+អ+តុំ] ដើម្បីពោល, វិកិ.ពោល ។

កថេត្វា អ. [កថ+អ+ត្វា] ពោលហើយ, សម្តែងហើយ ។

កថេន្តិ កិ. [កថ+អ+អន្តិ.វ.] ពោល, សម្តែង ។

កថេន្តិ គុ. វ. [កថ+អន្ត+ន្ត្យ] កាលពោល, កាលសម្តែង ។

កថេន្តិ គុ. [កថ+អ+អន្ត] កាលពោល, កាលសម្តែង ។

កថេយ្យ កិ. [កថ+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីពោល, គប្បីសម្តែង ។

១ .ចុះអបច្ច័យធ្វើទៅជាង ឬចុះឯច្ច័យតែម្តងក៏បាន ។

កថេសិ កិ. [កថ+អ+ស្យ-អដ្ឋ, ចុះស.អា.] ពោលហើយ, សម្តែង
ហើយ ។

កថេស្សតិ កិ. [កថ+អ+ស្សតិ.ភ.] នឹងពោល, នឹងសម្តែង ។

កថេហិ កិ. [កថ+អ+ហិ.ច.] ចូរពោល, ចូរសម្តែង ។

កទម្មបុប្ផ នប្បិ. [កទម្ម+បុប្ផ] ផ្កានៃឈើកទម្ម, ផ្កាកទម្ម ។

កទរិយ គុ. [កទរ+តយ] (បុគ្គល) អ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់; វិ.
កទរំ យស្ស អភ្នកិ > កទរិយោ ។

កទា កា.ស. [កិ+ទា, កិ>ក] ក្នុងពេលណា, អង្គាល់, ពីអង្គាល់ ។

កទ្ទមពហុល គុ. [កទ្ទម+ពហុល] ច្រើនដោយភក់, មានភក់ដី
ច្រើន ។

កទ្ទមលេបនាការ ប្បិ. [កទ្ទម+លេបន+អាការ] អាការគីកិ.លាប
ដោយភក់ ។

កទលិគព្ភសទិស គុ. [កទលិ+គព្ភ+សទិស] ប្រាកដស្មើដោយ
បណ្តូលនៃចេក, ប្រហែលដោយគ្រួយនៃចេក ។

កទលិបណ្ណ នប្បិ. [កទលិ+បណ្ណ] ស្លឹកនៃចេក ។

កទលិបត្ត នប្បិ. [កទលិ+បត្ត] ស្លឹកនៃចេក ។

កនកមយ គុ. [កនក+មយ] ជាវិការៈនៃមាស; វិ. **កនកស្ស
ចិការោ > កនកមយំ ។** សម្រេចហើយដោយមាស; វិ.
កនកេន និប្បន្តំ > កនកមយំ ។

កនកិមាន ន.ប្ប. [កនក+វិមាន] វិមានជាវិការៈនៃមាស, វិមានដែល
បុព្វកម្មធ្វើហើយដោយមាស; វិ. **កនកមយំ វិមានំ** >
កនកវិមានំ ។

កនិដ្ឋ គុ. [យុវ>កន+ឥដ្ឋ] ក្មេងដោយវិសេស ឬ ក្មេងជាង (ប្អូន,
ប្អូនតូច, ប្អូនពៅ); វិ. **អយញ្ច យុវា អយញ្ច យុវា**
អយមិមេសំ វិសេសេន យុវាកិ > **កនិដ្ឋោ** ។

- **កុដ្ឋមិកិ** ប្ប. កុដ្ឋមិកៈ ឬ កុដ្ឋមិជាប្អូន ។ - **កុមារ** ប្ប. កុមារជា
ប្អូន ។ - **ធីតា** ឥ. ធីតាជាប្អូន ។ - **បុត្រ** ប្ប. កូនជាប្អូន, កូនតូច
ជាង, កូននៃប្អូន (កូនពៅ) ។ - **ភិតិនិ** ឥ. ប្អូនស្រី ។ - **ភាតា**
ប្ប. ប្អូនប្រុស, បងប្អូនប្រុស ។

កន្តតិ កិ. [កត ឬ កន្ត+អ+តិ.វ.] កាត់, លះ, ពុះ, ច្រៀក, រងៃ ។

កន្តន្ត គុ. [កន្ត+អន្ត] កាលរងៃ, កំពុងរងៃ,... ។

កន្ត គុ. [កម+ត] គឺបុគ្គលគប្បីប្រាថ្នា, -ច្រកអរ, ជាទីច្រកអរ ។

កន្តារ ប្ប. [កំ+តរ+ណ] ផ្លូវជាទីញ៉ាំងទឹកឱ្យឆ្លង (ផ្លូវឆ្ងាយ, ផ្លូវ
លំបាក, ផ្លូវឆ្ងាយដាច់ស្រយាល, ផ្លូវដែលត្រូវយកទឹកទៅជាមួយ
ផង); វិ. **ភ ភារេន្តិ ឯភាកិ** > **កន្តារោ** ។ - **អទ្ធាន** ន.ប្ប.
ផ្លូវឆ្ងាយជាទីញ៉ាំងទឹកឱ្យឆ្លង, ផ្លូវឆ្ងាយដាច់ស្រយាល,
ផ្លូវឆ្ងាយគឺកន្តារៈ ។

កន្តិតា អ. [កន្ត+ឥ.អា.+ត្វា] កាត់ហើយ, លះហើយ, មុតហើយ,
រងៃហើយ ។

ក

កន្ទតំ គុ. [កន្ទន្ត+នំ.វិ., ផ្លាស់ន្ត+នំ>តំ] កំពុងយំ, កំពុងទ្រហោយំ, កំពុង

កន្ទក់កន្ទេញ ។

កន្ទថំ កិ. [កទ+ ថ កន្ទ+អ+ថ.វ.] រមែងយំ, ទ្រហោយំ, កន្ទក់

កន្ទេញ ។

កន្ទន្ត គុ. [កទ+អន្ត] កាលកន្ទក់កន្ទេញ,... ។

កន្ទសិ កិ. [កទ+អ+សិ.វ.] កន្ទក់កន្ទេញ, រអ៊ូរទាំ... ។

កន្ទិញា អ. [កទ+នំ.អា.+ញា] កន្ទក់កន្ទេញហើយ, រអ៊ូរទាំហើយ,... ។

កន្ទិស្សំ កិ. [កទ+អ+ឱ.អជ្ជ., ចុះនិ.អា.] កន្ទក់កន្ទេញហើយ,... ។

កន្ទេយ្យំ កិ. [កទ+អ+ឯយ្យំ.ស., ចុះនិ.អា.] គប្បីកន្ទក់កន្ទេញ,... ។

កន្ទវ ចុំ. ឥ. [ក+ទរ+វ] ប្រទេសដែលទឹកហូរច្រោះ (ច្រោះ, ច្រោះ
ភ្នំ, ច្រកភ្នំ); វិ. ភេន ឧទភេន ជរិយភិ បណាលិយភិភិ>
កន្ទវោ, -វា ។

កបណា គុ. [កប+យ្យ] មនុស្សដែលគេគប្បីអាណិត(កំព្រា, មនុស្ស
កំព្រា); វិ. ភបិកញោ ភរុណាសិកញោភិ> ភបណោ ។
ន័យខ្លះថា : មនុស្សមានដៃគួរខ្ពើម; វិ. ភុច្ឆិកោ បណោ
យស្ស សោ> ភបណោ ។ . ជនិ ចុំ. ជនកំព្រា ។
អទ្ធិកវណិព្វកយាចក ចុំ. ជនកំព្រា និងជនអ្នកដំណើរ និង
វណិព្វកៈ និងយាចក, ជនកំព្រា និងជនអ្នកដើរទៅកាន់ផ្លូវឆ្ងាយ
និងជនអ្នកពណិនាហើយមើបស្ងមនិងជនអ្នកស្ងម ។

កបល្ល នប្បុ. [ក+បាល+អ] អំបែង (ដូច កបាល) ។ បាតិ ឥ. ភាជនៈគីអំបែង ។ **បូរបញ្ជាវ** ប្បុ. ញាកនៃអំបែង, ញាកជាមី ចាក់ចោលនូវអំបែង ។ **បូរ** ប្បុ. នំអំបែង, នំដែលបុគ្គលចំអិន លើអំបែង ។

កបាល នប្បុ. [ក+បាល+អ] វត្ថុរក្សានូវក្បាល ឬភាជនៈជាគ្រឿង ចិញ្ចឹមនូវជីវិត (អំបែង); វិ. កំ សំសំ បាសេភីកិ > កបាលំ, កប្បន្តិ ខិវិកំ ឯកេនាភិ ថា > កបាលំ ។ **ខណ្ឌ** គុ. ចំណែកនៃអំបែង ។ **ខណ្ឌាទិភាវ** ប្បុ. ភាវៈនៃវត្ថុមានចំណែក នៃអំបែងជាដើម ។ **ហិត្ត** គុ. មានអំបែងក្នុងដៃ; វិ. កបាលំ ហេតុ យស្ស ខេសា > កបាលហេតុ ។

កបិ ប្បុ. [កប+ឥ] សត្វតែងកម្រើកញាប់ញ័រ (ស្វា); វិ. កប្បភិ ចលភីកិ > កបិ ។

កបិល [កប>កប+ឥល] គុ. ពណ៌ក្រហម, គោក្រហម, គោមាន សប្បុរក្រហម, អ.ន. ត្រីឈ្មោះកបិលៈ, ភិក្ខុឈ្មោះកបិលៈ ។ **មច្ឆិ** ប្បុ. ត្រីឈ្មោះកបិលៈ ។ **វត្តនិគរ** នប្បុ. ក្រុងឈ្មោះ កបិលព័ស្តុ ។ **វត្តប្បវេសនាទិ** គុ. (កាល) មានកាលជាមិច្ឆូល ទៅកាន់ក្រុងឈ្មោះកបិលព័ស្តុជាដើម ។ **វត្តបុរ** នប្បុ. បុរី (ក្រុង) ឈ្មោះកបិលវត្ត ។ **វត្តវាសិក** គុ. អ្នកនៅក្នុងក្រុង ឈ្មោះកបិលព័ស្តុ; វិ. កបិលវត្តមិ ចសភីកិ > កបិល. វត្តវាសិ , កបិលវត្តវាសិ ឯវ > កបិល. វត្តវាសិកោ ។ **វត្តសាមន្ត** គុ. ទីជិតនៃក្រុងឈ្មោះ

កបិលត័ស្កុ ។

កបោតក ចុំ. [កប+ឧត+ក.ស.] ប្រាប, សត្វប្រាប, សត្វលលក ។

វណ្ណ គុ. មានសម្បុរដូចជាសម្បុរនៃសត្វប្រាប ។

កប្បក ចុំ. [កប្ប+ណុ] អ្នកកោរកាត់នូវសក់ (ខ្មាន់ប្រកេស); វិ.

កប្បកិ កេសេ ឆន្ទកិក > កប្បកោ ។ អន្តេវាសិក

ចុំ. អន្តេវាសិក (សិស្ស) ឈ្មោះកប្បកៈ ។ . វេស ចុំ. ភេទនៃ

ខ្មាន់ប្រកេស ។

កប្បកោដិ គ. [កប្ប+កោដិ] កោដិនៃកប្ប ។

កប្បកោដិសហស្ស នចុំ. [កប្ប+កោដិ+សហស្ស] ពាន់នៃកោដិ

នៃកប្ប ។

កប្បដ្ឋិតិ គុ. [កប្ប+ថិតិ+ណិកប្បក.ស.] មានកិ.តាំងនៅអស់កប្ប,

ប្រកបក្នុងកិ.តាំងនៅអស់កប្ប ។

កប្បតិ កិ. [កប្បកប្ប+អ+តិ.វ.] សម្រេច, គួរ, ចិញ្ចឹម ។

កប្បរជន្តកាទិ គុ. [កប្បរ+ជន្តក+អាទិ] (អវយវៈ) មានដុំដែនិង

ក្បាលដង្កង់ជាដើម ។

កប្បរុក្ខ ចុំ. [កប្ប+រុក្ខ] ដើមកល្យត្រឹក្ស, ឈើញាំងសេចក្តីប្រាថ្នាឱ្យ

សម្រេច, ឈើដ៏តាំងនៅអស់កប្ប ។

កប្បវិនាសក គុ. [កប្ប+វិ+នស+ណុ] ដែលញាំងកប្បឱ្យវិនាស

(ភ្លើងប្រល័យកល្យ); វិ. កប្ប ចិនាសេកិក > កប្បវិ.

នាសកោ ។

- កប្បសតសហស្ស ន.ប្ប. [កប្ប+សតសហស្ស] សែននៃកប្ប ។
- . បរិយោសាន ន.ប្ប. កាលជាទីបំផុតនៃសែននៃកប្ប ។
- . បូរិតបារមី គុ. មានបារមីបំពេញហើយអស់សែននៃកប្ប ។
- . មត្តក គុ. ទីបំផុតនៃសែននៃកប្ប ។

កប្បសតសហស្សាធិក គុ. [កប្បសតសហស្ស+អធិក] ដីក្រៃលែង
ដោយសែននៃកប្ប ។

កប្ប អ.ន. តាបសឈ្មោះកប្បៈ ។

កប្បាសដ្ឋិកភាវ ប្ប. [កប្បាស+អដ្ឋិក+ភាវ] ភាវៈនៃ...ជាគ្រាប់នៃ
កប្បាស ។

កប្បាសិកវនសណ្ឋ ប្ប. [កប្បាសិក+វន+សណ្ឋ] ដងនៃព្រៃដីដេរ
ដាសដោយដើមកប្បាស, ដងនៃព្រៃគឺបុគ្គលកំណត់ហើយដោយ
ដើមកប្បាស ។

កប្បិយ គុ. [កប្ប+ឈ្យ+ឥ.អា.] វត្ថុដែលបុគ្គលតប្បិសម្រេច, ជា
របស់គួរ, ដ៏សមគួរ ។ . ការកសាមណោរសទិស គុ. ប្រាកដ
ស្មើដោយសាមណោរអ្នកធ្វើនូវវត្ថុឱ្យជារបស់គួរ ឬអ្នកធ្វើនូវ
កប្បិយៈ ។ . ការកិ ប្ប. ន.ប្ប. អ្នកធ្វើនូវវត្ថុឱ្យជារបស់គួរ, អ្នកធ្វើ
នូវកប្បិយៈ; វិ. កប្បិយំ ករោភិកិ > កប្បិយការកោ ។
. ភណ្ឌ ន.ប្ប. ភណ្ឌៈដ៏គួរ, ភណ្ឌៈជាកប្បិយៈ ។ . ភូមិ ឥ. ផែនដី
ជាកប្បិយៈ, ផែនដីដ៏សមគួរ, ទីដ៏គួរ ។ . មិស ឥ. សាច់ជា
កប្បិយៈ, សាច់ដ៏គួរ ។

ក

កច្ចេយ្យំ កិ. [កច្ច+អ+ឯយ្យំ.ស.] ឥច្ចិសម្រេច, -កាប់, -កាត់, -ក្រចែល ។

កច្ចេតិ កិ. [កច្ច+អ+តិ.វ.] សម្រេច, គួរ, ចិញ្ចឹម, ... ។

កច្ចេតុ កិ. [កច្ច+អ+តុ.ច.] ច្រកាប់, ច្រក្រចែល, ...។

កច្ចេន្ត គុ. [កច្ច+អ+អន្ត] កាលសម្រេច, កាលចិញ្ចឹម, កាលកាប់,... ។

កច្ចេសិ កិ. [កច្ច+អ+ស្យំ-អដ្ឋ., ចុះស-អា.] សម្រេចហើយ, ចិញ្ចឹម,... ។

កពន្ធ នចំ. [កុ+អន្ត] សាកសព (ដូចកលេវរ) ។

កពរ គុ. [កុ+អល, អល>អរ+អ] ពពាល ។ . គារិសមិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយមេគោតពាល, ដូចជាមេគោតពាល ។ . គោរូបនចំ. រូបនៃគោតពាល ។ . ច្បាយ គុ. មានស្រមោលពពាល, មានម្លប់ប៉ើងរើង, មានស្រមោលរង្វើល ។

កពល ចំ. [កុ+អល+អ] ពំនូត, ពំនូតបាយ; (វិ. ភេន ភោយេន ពលមស្សាភិ> ភពលោ) ។ ច្រើនជា កពទ្យោ ក៏មាន ។

កមណ្ឌល្យទិក នចំ. [កមណ្ឌលុ+ឧទក] ទឹកក្នុងកុណ្ឌី ។ (កមណ្ឌុល្យ<កមណ្ឌ+លា+ឧ) វត្ថុកាន់យកនូវភាវៈនៃទឹកថ្លា (កុណ្ឌី); វិ. កស្ស ជលស្ស មណ្ឌា បសន្ធាភាថា> កមណ្ឌា , កំលាភិកិ> កមណ្ឌលុ ។

កម្មនាការប្បត្ត គុ. [កម្មន+អាការ+បត្ត] ដល់ហើយនូវអាការគឺ
កិ.កម្រើក, កក្រើក, ញាប់ញ័រ ។

កម្មមាន គុ. [កម្ម+មាន] កាលញាប់ញ័រ, កំពុងញាប់ញ័រ ។ សិរិវ
គុ. មានសិរិវកំពុងញាប់ញ័រ ។

កម្មតិ កិ. [កម្ម+អ+តិ.វ.] កក្រើក, ញាប់ញ័រ ។

កម្មិ កិ. [កម្ម+អ+ឡ.អដ្ឋ.] កក្រើកហើយ, ញាប់ញ័រហើយ ។

កម្មេត្តំ អ. [កម្ម+ណេ+ត្តំ] ដើម្បីញាប់ញ័រ...ឱ្យកក្រើក,... ។

កម្មេត្តា អ. [កម្ម+ណេ+ត្វា] ញាប់...ឱ្យកក្រើកហើយ ។

កម្ពល ចុំ. [កម+អល, ចុះព.អា.] សំពត់ដែលជនគប្បីប្រាថ្នា (សំពត់
កម្ពល); វិ. កមនិយោកិ> កម្ពលោ ។ កូដាគារ នចុំ.
កូដាគារគឺបុគ្គលបិទបាំងដោយសំពត់កម្ពល, ផ្ទះគឺបុគ្គលសង្រ្គោះ
ដោយកំពូលដែលបុគ្គលពាសដោយសំពត់កម្ពល, ផ្ទះប្រកបដោយ
កំពូលគឺបុគ្គលពាសដោយសំពត់កម្ពល ។ អំតិកិ គុ. អ្នកមាន
សេចក្តីត្រូវការដោយសំពត់កម្ពល; វិ. កម្ពលេន អក្កោ>
កម្ពលក្កោ , សោ យេសមភ្និកិ> កម្ពលភ្និកា ។
- ទាយកិពិស្ស អ.ន. សាមណេរឈ្មោះកម្ពលទាយកិពិស្សៈ ឬ
សាមណេរឈ្មោះពិស្សៈអ្នកឱ្យនូវសំពត់កម្ពល ។ បាទុកា ឥ.
ស្បែកជើងជាវិការៈនៃសំពត់កម្ពល ។ សហិស្សវារី ចុំ. ភាវៈ
នៃសំពត់កម្ពលមានពាន់ជាប្រមាណ, ភាវៈនៃពាន់នៃសំពត់កម្ពល ។

កម្ម ចុំ. [ករ+រម្ម] កិច្ចដែលជនធ្វើ ឬ កិច្ចដែលជនត្រូវធ្វើ (កម្ម, អំពើ); វិ. ភរិយភេតិ > ភម្មំ, ភាកព្វនិ ថា > ភម្មំ ។

. ករណិ នចុំ. កម្មករណ៍, កិ.ធ្វើនូវកម្ម, ទោសជាតជាគ្រឿងធ្វើនូវកម្ម ។ . ករិ ចុំ. កម្មករ, ជនអ្នកធ្វើនូវការងារ; វិ. ភម្មំ ភរោភិ > ភម្មភរោ ។ . កិលិដ្ឋិ គុ. កម្មដ៏សៅហ្មង, សេចក្តីសៅហ្មងនៃកម្ម, សេចក្តីសៅហ្មងព្រោះកម្ម ។ . កុព្វ គុ. អ្នកធ្វើនូវកម្ម ។ . តប្ប្រិ នចុំ. សេចក្តីក្តៅក្រហាយព្រោះកម្ម ។

. ប្បច្ចវេក្ខណវស ចុំ. អំណាចនៃកិ.ឃើញចុះចំពោះនូវកម្ម, អំណាចនៃកិ.ពិចារណានូវកម្ម ។ . បិថិ ចុំ. កម្មបថ, កម្មជាគន្លង, គន្លងគីកម្ម, ផ្លូវនៃកម្ម ។ . ផលសម្ពុទ្ធិ គុ. ដែលជាប់ព្រមដោយកម្មនិងផលនៃកម្ម, ដែលជាប់ព្រមដោយផលនៃកម្ម, ដែលទាក់ទងដោយផលនៃកម្ម ។ . ពលិ នចុំ. កម្លាំងនៃកម្ម ។ . មោទនិ នចុំ. សេចក្តីព្រេកអរព្រោះកម្ម ។ . វិបាកិ ចុំ. វិបាកនៃកម្ម, ផលនៃកម្ម ។ . វិសុទ្ធិ គ. កម្មជាគ្រឿងស្អាតដោយវិសេស, សេចក្តីស្អាតដោយវិសេសនៃកម្ម ឬ ព្រោះកម្ម, សេចក្តីបរិសុទ្ធិនៃកម្ម ។

. សន្និចយ ចុំ. ការសន្សំព្រមនូវកម្ម, កិ.សន្សំព្រមនូវកម្ម (សន្និចយ < សំ+និ+ចិ+អ) ។ . សិរិក្ខិក គុ. ប្រាកដស្មើដោយកម្ម, ប្រហែលដោយកម្ម (សិរិក្ខិក < សមាន > ស, មិស > វិក្ខ+ណ); វិ. សមានមិច នំ បស្សភិកិ > សរិក្ខុភោ ; ម្យ៉ាងទៀត គឺបុគ្គលគប្បីឃើញស្មើ; វិ. សមានំ ធន្នញោភិ > សរិក្ខុភោ ។ . សោចនិ នចុំ. សេចក្តីសោកព្រោះកម្ម, សេចក្តីសោកស្តាយព្រោះកម្ម ។

កម្មជវាត ចុំ. [កម្មជ+វាត] ខ្យល់ដែលកើតអំពីកម្ម (ខ្យល់កម្មជវាត);

វិ. កម្មនា ជាភា ចាកា > កម្មជចាកា ។

កម្មដ្ឋាន នចុំ. [កម្ម+ដ្ឋាន] កម្មដ្ឋាន, អារម្មណ៍ជាទីតាំងនៃកម្ម; វិ.

ភិដ្ឋកិ ឯក្កាភិ > ថានំ , កម្មស្ស ថានំ > កម្មដ្ឋានំ ។

. ភាវនា ឥ. ភាវនាដែលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកម្មដ្ឋាន; វិ. កម្មដ្ឋានេ

ចចក្កា ភាវនា > កម្មដ្ឋានភាវនា ។ គុណជាតិជាគ្រឿង

ញ៉ាំងកម្មដ្ឋានឱ្យចំរើន; វិ. កម្មដ្ឋានំ ភាវេភិ ឯកាយាភិ >

កម្មដ្ឋានភាវនា ។ កិ.ចំរើននូវកម្មដ្ឋាន, កិ. ញ៉ាំងកម្មដ្ឋានឱ្យ

កើត; វិ. កម្មដ្ឋានស្ស ភាវនា > កម្មដ្ឋានភាវនា ។

. មនសិការ ចុំ. ការធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវកម្មដ្ឋាន ។ . សីលំ នចុំ.

ធម៌ជាប្រធាននៃកម្មដ្ឋាន ។

កម្មដ្ឋានាភិមុខ គុ. [កម្មដ្ឋាន+អភិមុខ] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់កម្មដ្ឋាន,

មានមុខបែរទៅរកកម្មដ្ឋាន ។

កម្មនិយ គុ. [កម្ម+អនិយ] គួរនូវកម្ម, គួរដល់កម្ម, គួរដល់ការងារ ។

កម្មន្ត ចុំ. [កម្ម+អន្ត.ស.] ការងារ, កម្មំ ឯច > កម្មន្តោ ។

. កិរិយា ឥ. កិ.ធ្វើនូវការងារ ។

កម្មាធិដ្ឋាយិក គុ. [កម្ម+អធិដ្ឋាយិក] អ្នកកាំងទុកនូវកម្ម, អ្នកតាំង

ទុកនូវការងារ (អ្នកចាត់ការ); វិ. កម្មំ អធិដ្ឋាយិកិ > កម្មា.

ធិដ្ឋាយិ, កម្មាធិដ្ឋាយិ ឯច > កម្មាធិដ្ឋាយិកោ ។

កម្មានុរូប គុ. [កម្ម+អនុរូប] ដ៏សមគួរដល់កម្ម, ដ៏សមគួរដល់ការងារ ។

ក

កម្មារ ចុំ. [កំ+មរ+ណ] ជនអ្នកញ៉ាំងទឹកឱ្យស្លាប់ (ជាង, ជាងមាស ឬ ជាងប្រាក់; វិ. កំ មារេភិក្កិ> កម្មារោ ។ . កុល នចុំ. ត្រកូលនៃជាងមាស ឬ ត្រកូលនៃជាងប្រាក់ ។

កយិរតិ កិ. [ករ+យិរ+តិ.វ.] ធ្វើ ។

កយិរមាន គុ. [ករ+យិរ+មាន] កាលធ្វើ, កំពុងធ្វើ ។

កយិរា កិ. [ករ+យិរ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីធ្វើ ។

កយិរាថ កិ. [ករ+យិរ+ឯយ្យាថ.ស.] គប្បីធ្វើ ។

ករជកាយ ចុំ. [ករជ+កាយ] ករជកាយ, កាយដែលកើតអំពីធ្នូលី ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងសរិរះ; វិ. ភេ សរិរេ បធភោ រដោ> ករដោ, ករដេន សម្មភោ ភាយោ> ករជភាយោ ។ យ.វិ. ។

ករណ នចុំ. [ករ+យុ] កិ.ធ្វើ; វិ. ភរិយភេកិ> ករណំ ។ ជាទីធ្វើ; វិ. ភរោភិ ឯកស្មិន្តិ> ករណំ ។ ជាគ្រឿងធ្វើ, ជា ហេតុធ្វើ; វិ. ភរោភិ ឯកេនាភិ> ករណំ ។ . កាល ចុំ. កាលជាទីធ្វើ, កាលនៃកិ.ធ្វើ ។ . ក្ខណ ចុំ. ខណៈនៃកិ.ធ្វើ, ខណៈជាទីធ្វើ ។ . សម្មត្តិជនិតសុខវិនិត្តតមធុរោទ្បារ- វចនលាវណ្ណយុត្ត គុ. អ្នកប្រកបដោយសេចក្តីក្សោះក្សាយ នៃពាក្យដ៏ពិរោះក្រៃលែងដែលចេញទៅហើយដោយស្រួលជាពាក្យ គឺករណសម្មត្តិឱ្យកើតហើយ, អ្នកប្រកបហើយដោយពាក្យដ៏ ក្សោះក្សាយពិរោះក្រៃលែងដែលចេញទៅដោយងាយជាពាក្យញ៉ាំង

ករណសម្បត្តិឱ្យកើតហើយ ។

ករណីយ គុ. [ករ+អនីយ] គឺ...គប្បីធ្វើ; វិ. ភាគពន្លឺ > ករណីយ ។

ករណុត្តរិយករណ នថុ. [ករណ+ឧត្តរិយ+ករណ] កិ. ធ្វើឱ្យក្រៃលែង ជាងកិ.ធ្វើ, កិ.ធ្វើឱ្យចម្រើនក្រៃលែងជាងកិ.ធ្វើ, ជាងអំពើ ។

ករណ្ណកកណ្ណិកា ឥ. [ករណ្ណក+កណ្ណិកា] ចំពូយនៃដប, ចំពូយនៃខូត, ចំពូយនៃកំប៉ុក, ចំពូយនៃកំសៀវ ។

ករមរ ថុ. [ករ+មរ+អ] ជនអ្នកស្លាប់ក្នុងដៃនៃសត្រូវ, ជនអ្នកត្រូវ ស្លាប់ដោយដៃនៃសត្រូវ (មនុស្សឈឿយ); វិ. សក្ខនំ ករេ ហេតុ មហោកិ > ករមរោ, សក្ខនំ ករេន ហេតុន មរេយ្យាភិ > ករមរោ ។

ករស្សុ កិ. [ករ+អ+ស្សុ-ប.] ធ្ងរធ្វើ ។

ករិ កិ. [ករ+អ+ល្អ-អជ.] ធ្វើហើយ ។

ករិព្វាន អ. [ករ+ឥ.អា.+ព្វាន] ធ្វើហើយ, លុះធ្វើហើយ ។

ករិត្ត កិ. [ករ+អ+ឥ.អា.+ត្ថ-ហិ.] ធ្វើហើយ ។

ករិស្សតិ កិ. [ករ+អ+ឥ.អា.+ស្សតិ-ភ] នឹងធ្វើ ។

ករិសុ កិ. [ករ+អ+ឱ-អជ.] ធ្វើហើយ ។

ករិសំ នថុ. [ករ+ល្អស] អាហារវត្ថុដែលជនធ្វើ, បន្ទោបង់ (ករិស, អាហារចាស់, គូថ); វិ. ករិយភិកិ > ករិសំ ។

ករុណា ឥ. [កិរ+យុ+អា.ឥ.; ករ+ឧណា+អា.ឥ.] ធម្មជាតិនាំបង់នូវ
 ទុក្ខនៃបុគ្គលដទៃ ឬធម្មជាតិបំផ្លាញនូវទុក្ខនៃបុគ្គលដទៃ (សេចក្តី
 អាណិត); វិ. **កិរតិ ចិភិបតិកិ**> **ករុណា, ករោភិ បរទុក្ខំ**
ចិនាសេភិកិ ថា> **ករុណា** ។ ល ។ . ភាវនា ឥ. តុណជាតិ
 ញ៉ាំងករុណាឱ្យចម្រើន; វិ. **ករុណំ ភាចេភិកិ**> **ករុណា-**
ភាចនា ។ ភាវនាប្រកបដោយករុណា; វិ. **ករុណាយ សម្ប-**
យុក្កា ភាចនា> **ករុណាភាចនា** ។ កិ.ចំរើននូវករុណា
 ឬកិ.ញ៉ាំងករុណាឱ្យចំរើន ។ . វេតសមុស្សហិតមានស គុ.
 មានចិត្តគឺកម្លាំងនៃករុណាឱ្យឧស្សាហ៍ព្រមហើយ, មានអន្ទៈមានក្នុង
 ចិត្តគឺកម្លាំងនៃករុណាឱ្យឱ្យឃ្នាតហើយ ។ . សិហិតិ គុ. ទៅ
 មួយអន្លើដោយករុណា, ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយករុណា, ប្រកប
 ដោយករុណា ។

- កិរេ** កិ. [ករ+អ+ឯយ្យ-ស., លុបយ្យ] គប្បីធ្វើ, ត្រូវធ្វើ ។
- កិរេយ្យ** កិ. [ករ+អ+ឯយ្យ-ស.] គប្បីធ្វើ ។
- ករោតិ** កិ. [ករ+ឱ+តិ.វ.] ធ្វើ, រមែងធ្វើ ។
- ករោនិ** កិ. [ករ+ឱ+អនិ.វ.] ធ្វើ, រមែងធ្វើ ។
- ករោនិ** គុ. [ករ+ឱ+អនុ+ល្អ] កំពុងធ្វើ, កាលធ្វើ ។
- ករោន** កិ. [ករ+ឱ+អនុ-ច.] ចូរធ្វើ, សូមធ្វើ ។
- ករោហិ** កិ. [ករ+ឱ+ហិ.ច.] ចូរធ្វើ, សូមធ្វើ ។

កល ចុំ. [កល+អ] សភាវៈគឺបុគ្គលគប្បីរាប់ (ចំណិត); វិ. កលិ-
យិកញោ សំប្យាយិកញោភិ> កលោ ។

កលន្តកនិវាប ចុំ. [កលន្តក+និវាប] កលន្តកនិវាបដ្ឋាន, ប្រទេសជាទី
ឱ្យនូវចំណីដល់សត្វកង្កែប ។

កលល នចុំ. [កល+អល] ភក់ ។ . មក្ខិតបាទី គុ. មានជើង
ប្រឡាក់ហើយដោយភក់, មានជើងគឺភក់ប្រឡាក់ហើយ ។
. មក្ខិត គុ. ប្រឡាក់ហើយដោយភក់, គឺភក់ប្រឡាក់ហើយ ។

កលហិ ចុំ. [កល+ហ] វាទៈជាទីបៀតបៀននូវគ្នា និងគ្នា ឬវាទៈជាទី
ចាក់ដោតនូវគ្នានិងគ្នា (ការឈ្លោះ, ជំលោះ); វិ. កលភិ
ហិសភិ អញ្ញមញ្ញំ អស្មិនិ> កលហោ ។ . រូបសមន
នចុំ. កិ. ចូលទៅរម្ងាប់នូវជំលោះ, កិ. ញ៉ាំងជំលោះឱ្យចូលទៅ
រម្ងាប់ ។ . រូបសមនវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃកិ. ចូលទៅរម្ងាប់នូវ
ជំលោះ, រឿងនៃកិ. ញ៉ាំងជម្លោះឱ្យចូលទៅរម្ងាប់ ។ . សង្ខាត គុ.
ពោលគឺជំលោះ, គឺចំណិតរាប់ត្រមហើយថាជំលោះ ។

កលាប ចុំ. [កល+បា+អ] សភាវៈរក្សាទុកនូវអវយវៈ (កណ្តាប់,
បាច់, សំណុំ); វិ. កលំ អវយវំ បាភិ រក្ខតិកិ> កលា-
បោ ។ . អត្ថិ គុ. មានដីថ្លោងគឺបុគ្គលគប្បីឱ្យក្នុងកាលជាទីធ្វើនូវ
កណ្តាប់ ។ . អាទិ គុ. (កាល) មានកាលជាទីធ្វើនូវកណ្តាប់ជា
ដើម ។

កលាពុរាជភូត គុ. [កលាពុរាជ+ភូត] កើតជាស្តេចឈ្មោះកលាពុ, ជា

ស្តេចឈ្មោះកលាតុកើតហើយ ។

កលិ ចុំ. [កល+ត] ទោស, បាប, កំហុស ។

កលិដ្ឋវ ចុំ., នចុំ. [ក+តត+អវ, ចុះល.អា.] ឈើដែលឃ្នាតទៅ
ដោយខ្យល់ (ឧស, អង្កត់ឧស); វិ. កេន ចារកេន ក៏កក អប.
គច្ឆកក > កលិទ្ធកោ ។

កលិវ, កឡិវ [កល+ល្បវ] ធន្តក, ធន្តកឈើ, (ទំពាំង) ។

កល្យាណ នចុំ. [កល+យាណ] គុណជាតិដែលជនគួររាប់ (សេចក្តី
ល្អ, លំអ, ធិរោះ, ជាមិពេញចិត្ត); វិ. កលិកតំ សំខ្យា-
កត្វន្តិ > កល្យាណំ ។ . កិម្ម នចុំ. កម្មមានគុណគឺបណ្ឌិត
គប្បិរាប់, កម្មដ៏ល្អ ។ . អដ្ឋ្យាសយ គុ. អ្នកមានអធ្យាស្រ័យ
មានគុណគឺបុគ្គលគប្បិរាប់, អ្នកមានអធ្យាស្រ័យល្អ, ។ . ធម្ម គុ.
មានធម៌មានគុណគឺបុគ្គលគប្បិរាប់, មានធម៌ដ៏ល្អ ។ . បាបកិ គុ.
មានអំពើល្អ និងអំពើអាក្រក់ ។ . មិត្តិ ចុំ. មិត្តមានគុណគឺ
បណ្ឌិតគប្បិរាប់, មិត្តល្អ, កល្យាណមិត្ត ។

កល្ល នចុំ. [កល+ល] ធម្មជាតិជាគ្រឿងរាប់ (គួរ, ចំណិត); វិ.
កល្យន្ត សំខ្យាយន្ត អនេនាភិ > កល្លំ ។ . ភាគិ ចុំ.
ចំណែកនៃចំណិត ។

កល្លកមហាវិហារ ចុំ. [កល្លក+មហាវិហារ] មហាវិហារ (វិហារធំ)
ឈ្មោះកល្លកៈ ។

កល្លវាទ្យត្តាមក ចុំ. [កល្លវាទ្យ+តាមក] ស្រុកតូចឈ្មោះកល្លវាទ្យៈ ។

កវរតារី ឥ. [កវរ+តារី] មេគោធាពាល ។

កវលិដ្ឋារាហារ ចុំ. [កវលិដ្ឋារ+រាហារ] រាហារដែលបុគ្គលធ្វើឱ្យ
ទៅជាពន្ធត ។

កវាដ ចុំ. សន្ទះ, សន្ទះទ្វារ, (គន្លឹះ, គន្លឹះទ្វារ) ។

កសក ចុំ. [កស+ណុ] ជនអ្នកភ្ជួរ (អ្នកស្រែ ឬអ្នកចំការ); វិ. **កសកកិ** > **កសភោ** ។ . ឧបាសក ចុំ. បុគ្គលអ្នកភ្ជួរជា
ឧបាសក, ឧបាសកអ្នកភ្ជួរ (ឧបាសកអ្នកស្រែ) ។

កសនិ នចុំ. [កស+យុ] ជាទិភ្ជួរ, កិ.ភ្ជួរ; វិ. **កសនិ** ឯ**ភ្នាក់** >
កសនំ, **កសិយភេកិ** > **កសនំ** ។ . ដ្ឋានិ នចុំ. ទីជាទិភ្ជួរ ។
- អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ភ្ជួរ, ត្រូវការដល់កិ.ភ្ជួរ ។

កសា ឥ. [កស+អ+អា.ឥ] រំពាត់, ខ្សែតី ។

កសាបេតព្វ គុ. [កស+ណាបេ+តព្វ] គឺ...គប្បីឱ្យភ្ជួរ ។

កសាបេត្វា អ. [កស+ណាបេ+ត្វា] ញាំង...ឱ្យភ្ជួរហើយ ។

កសាមសេ កិ. [កស+ អ+ម.វ.+សេ.និ.] ភ្ជួរ, រមែងភ្ជួរ ។

កសាវ ចុំ. [ក+សិ+អវ] សភាវៈសេពន្ធរូមិក (មីកចត់, មីកម្អត់,
រសចត់); វិ. កំ ប្រានិយំ សេចភេកិ > **កសាថោ** ។

កសិកម្ម នចុំ. [កសិ+កម្ម] កម្មគីកិ.ភ្ជួរ; វិ. **កសនំ** > **កសិ**; **សា**
ឯច កម្មំ > **កសិកម្មំ** ។ . អាទិក គុ. មានកសិកម្មជា
ដើម ។

ក

កសិគោរក្ខាទិ គុ. [កសិ+គោរក្ខ+អាទិ] (ធីរិគោបាយ) មានកិ.ភ្ជួរ និង កិ.រក្សានូវគោជាដើម, (កម្ម) មានកសិកម្មនិងគោរក្ខកម្មជាដើម ។

កសិណបរិកម្ម នថុ. [កសិណ+បរិកម្ម] បរិកម្មមានកសិណជា អារម្មណ៍, បរិកម្មក្នុងកសិណ ។

កសិណមណ្ឌល នថុ. [កសិណ+មណ្ឌល] មណ្ឌលនៃកសិណ ។

កសិព គុ. [កស+ព.អា.+ត] ដែល...ភ្ជួរហើយ ។ . ដ្ឋាន នថុ. ទីនៃ...គឺ...ភ្ជួរហើយ ។

កសិពុំ អ. [កស+ព.អា.+ពុំ] ដើម្បីភ្ជួរ, រាស់ ។

កសិព្វា អ. [កស+ព.អា.+ព្វា] ភ្ជួរហើយ, រាស់ហើយ ។

កសិភណ្ណ នថុ. [កសិ+ភណ្ណ] ភណ្ណៈសម្រាប់ភ្ជួរ, គ្រឿងភ្ជួរ ។

កសិវ គុ. [កស+វ] ធម្មជាតដល់នូវភាពមិនមែនជាបុណ្យ (លំបាក, ត្រដាបត្រដួស; វិ. កសភិ អប្បញ្ញន្តិ > កសិវ) ។

កសិវណិជ្ជាទិ គុ. [កសិ+វណិជ្ជ+អាទិ] (កម្ម) មានកិ.ភ្ជួរនិងកិ. ដូញជាដើម, មានកសិកម្មនិងវណិជ្ជកម្មជាដើម ។

កស្មា [កិ+ស្មា] ព្រោះហេតុអ្វី, ព្រោះហេតុដូចម្តេច ។

កស្សចិ វិ.ស.អ. [កិ+ស.វិ.+ចិ] ដល់អ្នកណា, ដើម្បីអ្នកណា,... ។

កស្សប អ.ន. ភិក្ខុឈ្មោះកស្សបៈ, កុមារឈ្មោះកស្សបៈ, ព្រះពុទ្ធព្រះ នាមកស្សបៈ ។ . ទិស៧ល ថុ. ព្រះទេសពលព្រះនាមកស្សបៈ ។ . ពុទ្ធកាល ថុ. កាលនៃព្រះពុទ្ធព្រះនាមកស្សបៈ ។ . ពុទ្ធសា.

សីនិ នចុំ. សាសនានៃព្រះពុទ្ធព្រះនាមកស្សបៈ ។ . សម្មាសម្ពុ-
ទ្ធកាល ចុំ. កាលនៃព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះនាមកស្សបៈ ។

កហាបណ ចុំ.នចុំ. កហាបណៈ (សាច់ប្រាក់ម្លូន៤៣១) ។ . ការណ
នចុំ. ហេតុនៃកហាបណៈ ។ . អត្ស្យនិក គុ. ដល់នូវថ្លៃមាន
កហាបណៈជាប្រមាណ, ដល់នូវថ្លៃមួយកហាបណៈ, ថ្លៃមួយ
កហាបណៈ, ៣ថ្លៃមួយកហាបណៈ, ។ . គព្ពទ្វារ នចុំ. ទ្វារនៃ
បន្ទប់ដីពេញដោយកហាបណៈ; វិ. កហាបណាហិ បូរោ
គណ្ណេ> កហាបណាគណ្ណេ ។ បន្ទប់សម្រាប់ដាក់នូវ
កហាបណៈ; វិ. កហាបណានំ វបនំ គណ្ណេ> កហាប.
ណាគណ្ណេ ។ . បសិព្វិក នចុំ. ការងារដីពេញដោយកហាបណៈ,
ការងារសម្រាប់ដាក់នូវកហាបណៈ ។ . បូរ គុ. ដីពេញដោយ
កហាបណៈ ។ . ភណ្ឌិក នចុំ. បង្អួចនៃកហាបណៈ, បង្អួចដីពេញ
ដោយកហាបណៈ ។ . វាសិ ចុំ. គំនរនៃកហាបណៈ ។ . វស្ស
នចុំ. ភ្លៀងគីកហាបណៈ ។ . សីតិ នចុំ. រយនៃកហាបណៈ ។

កហំ អ.ស. [កី+ហំ] ក្នុងទីណា, ក្នុងទីដូចម្តេច ។

កំ វិ.ស.អ. [កី+អំ.វិ] អ្នកណា, បុគ្គលណា ។

កំស ចុំ. [កន+ស] មាស, សិរិទ្ធិ, រតាំង ។ . តាលសរ ចុំ.
សំឡេងនៃរតាំង, សូរនៃរតាំង ។ . ថាល នចុំ. ភាជនៈជាវិការៈនៃ
មាស ឬថាសជាវិការៈនៃសិរិទ្ធិ ។ . ភាជនបូរ គុ. ដីពេញក្នុង
ភាជនៈជាវិការៈនៃសិរិទ្ធិ, នៃមាស ។ . បាតិ ឥ. ភាជនៈជាវិការៈនៃ
មាស (ភាជនៈមាស) ។

កា

កា វិ.ស.អ. [កី+សិ.វិ.] ណា, នាងណា, ដូចម្តេច ។

កាក ចុំ. [កា+ក] សត្វធ្វើនូវសំឡេងថា «កា» (ក្អែក); វិ. ភាគិ
សង្គំ ភរោភិភិ> ភារោ ។ - ប្លៀត ចុំ. កាកប្រេត, ប្រេត
មានសីសៈដូចជាសីសៈនៃក្អែក, ប្រេតដូចជាក្អែក ។ - យោនិ ឥ.
កំណើតនៃក្អែក ។ - វណ្ណិយ អ.ន. សេដ្ឋីឈ្មោះកាកវណ្ណិយៈ ។
- សិទិស គុ. អ្នកដូចជាក្អែក, អ្នកប្រហែលដោយក្អែក, អ្នក
ប្រាកដស្មើដោយក្អែក ។ - សុនខិសន្និបាតិ ចុំ. កិ.ប្រជុំនៃក្អែក
និងគ្រុំ, កិ.ជួបជុំនៃ... ។ - ស្វិវ គុ. អ្នកភ្ញៀវក្នុងដូចជាក្អែក ។

កាកណិក នចុំ. (ឈ្មោះប្រាក់បុរាណ ដែលគេប្រើក្នុងមជ្ឈិមប្បទេស)
កាកណិក, ទ្រព្យមានកាកណិកជាប្រមាណ ។ - មត្តិ គុ. មាន
កាកណិកជាប្រមាណ, ត្រឹមតែមួយកាកណិក, ទ្រព្យត្រឹមតែមួយ
កាកណិក ។

កាកិសិទិស គុ. [កាកិ+សិទិស] ដូចជាមេក្អែក, ប្រហែលដោយមេ
ក្អែក, ប្រាកដស្មើដោយមេក្អែក ។

កាកោបមា ឥ. [កាក+ឧបមា] វាចាជាគ្រឿងប្រៀបដោយក្អែក,
សេចក្តីប្រៀបដោយក្អែក, ឧបមាដោយក្អែក ។

កាកោឡុក ចុំ. [កាក+ឧឡុក] ក្អែកនិងម្សៅម ។

កាកោនគុហា ឥ. [កាកោន+គុហា] គុហាជារិក្ខារនៃមាស, គុហាដែល
គេធ្វើដោយមាស ។

កាកោនថ្លប ចុំ. [កាកោន+ថ្លប] ស្លូបជារិក្ខារនៃមាស, (ចេតិយជា

វិការៈនៃមាស); វិ. កាញូនស្ស វិការោ ថូប្មោ > កាញូនថូប្មោ ។ សូចដែលគេធ្វើដោយមាស; វិ. កាញូនេន កកោ ថូប្មោ > កាញូនថូប្មោ ។

កាញូនរូបកំ នប្បុ. [កញូន+រូបក] រូបតូចជាវិការៈនៃមាស (រូប ប្រៀបជាវិការៈនៃមាស) ។

កាណ គុ. [កណ+ណ] ខ្លាក់, មានភ្នែកខ្លាក់ ។ អភិ.សុ. ភ្នែកខ្លាក់តែ ម្ខាងក្តី ខ្លាក់ទាំងពីរខាងក្តី ហៅថា «កាណ» ។ អ.ក. ភ្នែកខ្លាក់តែ ម្ខាងហៅថា «កាណ» ; ខ្លាក់ទាំងពីរខាងហៅថា «អន្ទ», ពាក្យនេះ សមតាមកាណកច្ចុបេមសូត្រ ដែលនិយាយអំពីអណ្តើកខ្លាក់ភ្នែក តែម្ខាង ។ . អាទិភាវ ប្បុ. ភាវៈនៃ...ជាសត្វមានភ្នែកខ្លាក់ជា ដើម ។ . មាតា ឥ. មាតានៃស្រ្តីឈ្មោះកាណ ។ . មាតាវត្ថុ នប្បុ. រឿងនៃមាតានៃស្រ្តីឈ្មោះកាណ ។

កាណាជិក នប្បុ. [កណ+ជន+ឥក] បាយកើតអំពីចុងអង្ករ (បាយ ចុងអង្ករ, បាយលាយដោយកន្តក់, បាយទាំងកន្តក់); វិ. កណោកោ ថាយភិភិ > កាណាជិក ។ ប្រើជា «កាណាជិក» ក៏មាន ។

កាតព្វ គុ. [ករ+តព្វ] គឺ...គប្បីធ្វើ, -ត្រូវធ្វើ, -គួរធ្វើ ។

កាតុកាម គុ. [កតុ+កម+ណ] អ្នកប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើ, អ្នកចង់ដើម្បី ធ្វើ; វិ. កាតុ កាមេភិភិ > កាតុកាមោ ។

កាតុំ អ. [ករ+តុំ] ដើម្បីធ្វើ, វិកិ.ធ្វើ ។

កាបុរិស ប្បុ. [កុ>កា+បុរិស] បុរសដែលបណ្ឌិតគួរខ្ពើម (បុរសលាមក,

បុរសអាក្រក់); វិ. ភុច្ឆិកោ បុរិសោ > ភាបុរិសោ ។

កាបោតក គុ. [កបោត+ណក] មានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃព្រាប, មានសម្បុរដូចជាសម្បុរនៃព្រាប ។

កាម ចុំ. [កម+ណ] សេចក្តីប្រាថ្នា, សេចក្តីចង់បាន, ចំណង់; វិ. កមនំ បដ្ឋនំ > កាមោ ។ . កណ្តុក ចុំ. បន្ទាតិកាម, កាមដូចជាបន្ទា ។ . កាម គុ. អ្នកប្រាថ្នានូវកាម ។ . ការណ៍ នចុំ. ហេតុនៃកាម ។ . គវេសក គុ. អ្នកស្វែងរកនូវកាម; វិ. ភាមិគវេសកិ > ភាមគវេសកោ ។ . គវេសី ចុំ. អ្នកស្វែងរកនូវកាម, អ្នកស្វែងរកនូវកាមដោយប្រក្រតី, អ្នកមានកិ.ស្វែងរកនូវកាមជាប្រក្រតី; វិ. ភាមេ គវេសកិ > ភាម. គវេសិ; ភាមេ គវេសកិ សិលេនាភិ > ភាមគវេសិ; ភាមេ គវេសិកុំ សិលបស្សាភិ > ភាមគវេសិ ។ . ច្នៃន្ទាទិ គុ. (កិលេស) មានកាមច្នៃន្ទះជាដើម, មានសេចក្តីពេញចិត្តក្នុងកាមជាដើម, មានសេចក្តីពេញចិត្តប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាមជាដើម ។ . បង្ក ចុំ. ភក់កាម, កាមដូចជាភក់ ។ . បរិទ្បាហ ចុំ. សេចក្តីរោលរាលព្រោះកាម, សេចក្តីក្តៅក្រហាយព្រោះកាម ។ . ព្យាបាទវិហីសាវិតក្កវសិកតា ឥ. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃកាមវិតក្កៈ និងព្យាបាទវិតក្កៈ និងវិហីសាវិតក្កៈ ។ . ភវបរិក្ខិណ គុ. មានកាមភពអស់ជុំវិញហើយ, មានកាមភពអស់រលីងហើយ ។ . ភវាទិ គុ. (ភព) មានកាមភពជាដើម ។ . ភោតិ ចុំ. អ្នកបរិភោគនូវកាម, អ្នកបរិភោគ

នូវកាមដោយប្រក្រតី, អ្នកមានកិ.បរិភោគនូវកាមជាប្រក្រតី ។

- យន្ត គុ. [<កម+ណយ+អន្ត] កាលប្រាថ្នា, កាលចង់បាន ។

- យោគាទិ គុ. (យោគៈ) មានកាមយោគៈជាដើម ។ - វជ ចុំ.

ធូលីគីកាម ។ - វតិនិស្ស្រិត គុ. អ្នកអាស្រ័យហើយនូវសេចក្តី

ព្រេកអរក្នុងកាម, អ្នកគឺសេចក្តីព្រេកអរក្នុងកាមអាស្រ័យហើយ ។

- វតិសំន្រវ ចុំ. សេចក្តីរីករាយព្រមដោយអំណាចនៃសេចក្តី

ព្រេកអរក្នុងកាម ។ - រាគសំយោជនាទិក គុ. មានសំយោជនៈ

គីកាមរាគជាដើម, មានកាមរាគសំយោជនៈជាដើម ។ - រាគាទិ

គុ. មានសេចក្តីរីករាយក្នុងកាមជាដើម, មានកាមរាគជាដើម ។

- វិតក្កាទិ គុ. មានសេចក្តីត្រិះរិះក្នុងកាមជាដើម, មានកាមវិតក្កៈ

ជាដើម ។ - សញ្ញោជនយជនិ នចុំ. ការតនូវកិ.ប្រកបព្រម

ដោយកាម, កិ.តដើម្បីកិ.ប្រកបព្រមដោយកាម ។ - សំយោ-

គាទិ គុ. មានធម៌ជាគ្រឿងប្រកបព្រមគីកាមជាដើម, មានធម៌ជា

គ្រឿងប្រកបព្រមដើម្បីកាមជាដើម ។ - សុខសិទិស គុ.

ប្រាកដស្មើដោយសុខ ក្នុងកាម ។ - សុខិ នចុំ. សេចក្តីសុខក្នុង

កាម ។ - ហេតុ ចុំ. ហេតុនៃកាម ។

កាមគុណ ចុំ. [កាម+គុណ] កាមគុណ, សភាវៈជាគ្រឿងចងគីកាម,

កាមជាគ្រឿងចង ។ - បរិយេសនិ នចុំ. កិ.ស្វែងរកនូវ

កាមគុណ ។ - សម្បត្តិ ឆ. ឬ គុ. កិ.ដល់ព្រមដោយកាមគុណ,

ធម្មជាតិជាហេតុដល់ព្រមដោយកាមគុណ ។

កាមាវចរ គុ. [កាម+អវ+ចរ+អ] ដែលត្រាច់ចុះក្នុងកាមភព ឬដែល

កា

ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាមរាជកាមាវចរ; វិ. **កាមភវេ អវចរិកិ
 បចក្កកិ** > **កាមាវចរំ** ។ . **កុសលចិត្ត** នប្បំ. ចិត្តជាកុសល
 ជាកាមាវចរ, កុសលចិត្តជាកាមាវចរ ។ . **កុសលាទិភេទ** គុ.
 ផ្សេងដោយចិត្តមានចិត្តជាកុសលជាកាមាវចរជាដើម, មានចិត្តជា
 កុសលជាកាមាវចរជាដើមជាប្រភេទ ។

កាមោយាទិ គុ. [កាមោយ+អាទិ] (ឱយៈ) មានកាមោយៈជាដើម,
 (អន្លង់) មានអន្លង់គឺកាមជាដើម ។

កាមំ និ. ពិត, ដោយពិត ។

កាយ ប្បំ. [កុ+អាយ] សភាវៈជាទីនៅនៃធម៌ប្រព្រឹត្តទៅមួយអង្គ
 ដោយអាសវៈដែលបណ្ឌិតគួរខ្ពើម, ប្រទេសជាទីកើតនៃអាការៈ
 មានសក់ជាដើមដែលបណ្ឌិតគួរខ្ពើម, (កាយ, សរិរះ, ពួក, ក្រុម);
 វិ. **ភ្នុចិកានំ សាសវចម្មានំ អាឃោភិ** > **កាយោ** ;
ភ្នុចិកានំ ភេសាជិនំ អាឃោ ឧប្បក្កំនេសោភិ >
កាយោ ។ . **កិម្ម** នប្បំ. កាយកម្ម, កម្មគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើដោយ
 កាយ; វិ. **កាយេន ភាកត្ថំ ភម្មំ** > **កាយភម្មំ** ។ . **កិម្មា**
ទិកិ គុ. មានកាយកម្មជាដើម ។ . **គិតិ** គុ. ទៅហើយក្នុងកាយ,
 តាំងនៅក្នុងកាយ ។ . **ចលនសិសុក្ខិបនភមុក្ខិកាវាទិ** គុ.
 (អាការ) មាន កិ.កម្រើកនៃកាយ និងកិ.ងើបនៃក្បាល និងកិ.
 ញាក់នូវចិញ្ចើមជាដើម ។ . **ទណ្ហាទិវិហិតិ** គុ. ដែលប្រាសចាក
 អាជ្ញា មានអាជ្ញាគឺកាយជាដើម, ដែលវៀរចាកអាជ្ញា មានអាជ្ញាគឺ
 កាយជាដើម។ . **ទណ្ហាទិ** គុ. (អាជ្ញា) មានអាជ្ញាគឺកាយជាដើម,

មានអាជ្ញាដោយកាយជាដើម ។ . ទុច្ចរិតតាទិអកុសលកម្មា
 ភិវត គុ. អ្នកត្រេកអរស៊ប់ហើយក្នុងអកុសលកម្មមានកាយទុច្ចរិត
 ជាដើម ។ . ទុច្ចរិតតាទិ គុ. (ទុច្ចរិត) មានកាយទុច្ចរិតជាដើម ។
 . ទុច្ចរិតតាទិប្បវេសននិវារណត្ថាចារ គុ. មានអាចារៈគឺ
 កិ.យាត់នូវកិ.ចូលទៅ នៃទុច្ចរិតមានកាយទុច្ចរិតជាដើមជា
 ប្រយោជន៍ ។ . ទុច្ចរិតតាទិភោទិ គុ. ផ្សេងដោយទុច្ចរិតមានកាយ
 ទុច្ចរិតជាដើម ។ . ទុច្ចរិតតាទិវិហិត គុ. ដែលប្រាសចាកទុច្ចរិត
 មានកាយទុច្ចរិតជាដើម, ដែលវៀរចាកទុច្ចរិតមានកាយទុច្ចរិតជា
 ដើម ។ . ទ្វារ នប្បុ. កាយទ្វារ, ទ្វារគីកាយ ។ . និស្ស្រិត គុ.
 អាស្រ័យហើយនូវកាយ, អាស្រ័យហើយក្នុងកាយ ។ . ប្បុត-
 ព្វិយាទិ គុ. (សេចក្តីឃើសឃ្នង) មានសេចក្តីឃើសឃ្នងដោយ
 កាយជាដើម, (អាការ) មានកិ.ច្រឡើសបើសដោយកាយជាដើម ។
 . ប្បកោប ប្បុ. កិ.កម្រើកដោយកាយ, កិ.កម្រើកនៃកាយ ។
 . ពន្ធនមណ្ឌន នប្បុ. កិ.ប្រដាប់នូវចីវរ (នូវសំពត់) សម្រាប់
 ចងនូវកាយ, កិ.ប្រដាប់ នូវវត្ថុពន្ធន, កិ.ប្រដាប់នូវវត្ថុពន្ធចង្កេះ ។
 . ពន្ធន នប្បុ. សំពត់សម្រាប់ចងនូវកាយ, វត្ថុពន្ធចង្កេះ ។ . វចី-
 មនោកម្ម នប្បុ. កាយកម្ម និងវចីកម្ម និងមនោកម្ម ។ . វង្កាទិ
 គុ. (កិ.វៀច) មានកិ.វៀច ដោយកាយជាដើម ។ . វត្ថុកិ គុ. មាន
 កាយជាវត្ថុ, មានកាយជាលំនៅ, មានកាយជាទីតាំង ។ . វាចាទិ
 គុ. (ទ្វារ) មានកាយ និងវាចាជាដើម ។ . វិជ្ជម្ពនវហិត គុ.
 ដែលប្រាសចាកកិ.មិតពត់នូវកាយ, ដែលវៀរចាកកិ.កែក្រាយ
 ដោយកាយ ។ . វិជ្ជម្ពិតា គ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានកិ.មិតពត់នូវ

កា

កាយ, ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានកិ.វៃក្រាយដោយកាយ ។ . វិវេ-
 កាទិក គុ. មានសេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់នៃកាយជាដើម, មានកាយវិវេក
 ជាដើម ។ . វិវេក ចុំ. សេចក្តីស្ងប់ស្ងាត់នៃកាយ (វិវេក<
 វិ+វិច+ណ) ។ . វេយ្យាវដ្តិក គុ. កិ.ខ្វល់ខ្វាយដោយកាយ, កិច្ច
 ប្រកបដោយកិ.ខ្វល់ខ្វាយដោយកាយ, អ្នកប្រកបក្នុងកិ.ខ្វល់ខ្វាយ
 ដោយកាយ ។ . សញ្ញាមាននិវហិត គុ. ដែលប្រាសហើយចាក
 កិ.សង្រួមមានកិ.សង្រួមដោយកាយជាដើម, វៀរហើយចាកកិ.
 សង្រួមមានកិ.សង្រួមដោយកាយជាដើម ។ . សញ្ញាមាទិ គុ.
 (កិ.សង្រួម) មាន កិ.សង្រួមដោយកាយជាដើម ។ . សមាចារ
 ចុំ. សមាចារៈនៃ កាយ, មានយោងជាគ្រឿងប្រព្រឹត្តស្មើដោយ
 កាយ ។ . សុចរិតិ នចុំ. កាយសុចរិត, កម្មដែលបុគ្គលប្រព្រឹត្តល្អ
 ហើយដោយកាយ ។ . សុចរិតាទិ គុ. មានកាយសុចរិតជា
 ដើម ។ . សុចរិតាទិភោមិ គុ. ផ្សេងដោយសុចរិតមានកាយ
 សុចរិតជាដើម, មានកម្មដែលបុគ្គលប្រព្រឹត្តល្អហើយដោយកាយ
 ជាដើមជាប្រភេទ ។ . អាទិសញ្ញាមវិហិត គុ. អ្នកប្រាស
 ហើយចាកកិ.សង្រួមនូវទ្វារមានកាយទ្វារជាដើម, អ្នកវៀរហើយ
 ចាកកិ.សង្រួមនូវទ្វារមានកាយទ្វារជាដើម ។ . អានុបស្ស-
 នាភាវនា កិ.ញ៉ាំងបញ្ញា ជាគ្រឿងឃើញរឿយៗក្នុងកាយឱ្យ
 ចម្រើន, គុណជាតិជាគ្រឿងញ៉ាំងបញ្ញាជាហេតុឃើញតាមនូវកាយ
 ឱ្យចម្រើន, ភាវនាប្រព្រឹត្តទៅដោយអំណាចនៃបញ្ញាជាគ្រឿង
 ឃើញរឿយៗក្នុងកាយ ។ . អារុទ្ធិ គុ. ឡើងកាន់កាយ ។
 . អាសិយ នចុំ. ភាវៈនៃបុគ្គលខ្ជិលដោយកាយ; វិ. អល.

សស្ស ភាវោ > អាសសិយំ; ភាវេន អាសសិយំ > ភាយាសសិយំ ។

កាយិក គុ. [កាយ+ណិក] ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ, វិ. ភាវេន ចក្កភិក្ខុ > ភាយិកំ ។ ប្រកបក្នុងកាយ; វិ. ភាវេន និយុត្តំ > ភាយិកំ ។ . ចេតសិកិរិយ នថុ. ព្យាយាមប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ និងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។ . បរិទ្ធាហ ថុ. សេចក្តីរោលរាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ, សេចក្តីក្តៅក្រហាយប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាយ ។

ការិ ថុ. [ករ+ណ] កុសលធម៌បុគ្គលធម៌ធ្វើ, សក្ការៈធម៌បុគ្គលធម៌ធ្វើ, វិ. ភាគពោតិ > ការោ ។

ការិក ថុ., នថុ. [ករ+ណុ] អ្នកធ្វើ; វិ. ភរោភិក្ខុ > ការិកោ ។ បុគ្គល ថុ. បុគ្គលអ្នកធ្វើ ។ . សិទ្ធិ ថុ. សត្វអ្នកធ្វើ ។

ការណិ នថុ. [ករ+យុ] ធម្មជាតិធ្វើនូវផលពោលគិកិ.ដឹងច្បាស់ក្នុងកាលជាខាងក្រោយ (ហេតុ, ការណ៍); វិ. ភរោភិ បច្ចាសញ្ញាននសច្ចាភំ ផលនិ > ការណំ ។ . ភូតិ គុ. ជាហេតុកើតហើយ, កើតហើយជាហេតុ ។ . វៃចនិ នថុ. ជាគ្រឿងពោលនូវហេតុ, កិ.ពោលនូវហេតុ ។ . វៃសិកិ ឥ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃហេតុ; វិ. ការណស្ស ចសោ > ការណាចសោ, ការណាចសេ ចក្កភិក្ខុ > ការណាចសិ. កោ, ភស្ស ភាវោ > ការណាចសិកោ ។ . វៃសិកិ គុ. អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃហេតុ ។ . ឧត្តរយុត្តាហិកថា

កា

ក. វាចាជាគ្រឿងពោលគីកិ.កាន់យកជាតួឱ្យក្រៃលែងជាងហេតុ,
វាចាជាហេតុពោលគីកិ.កាន់យកនូវតួឱ្យក្រៃលែងជាងហេតុ ។

ការណាការណ នចុំ. [ការណ+អការណ] ហេតុនិងមិនមែនហេតុ,
ហេតុគួរ និងហេតុមិនគួរ ។ . ជាននលក្ខណ គុ. មានកិ.ដឹងនូវ
ហេតុនិងមិនមែនហេតុជាលក្ខណៈ, មានកិ.ដឹងនូវហេតុគួរ និង
ហេតុមិនគួរជាលក្ខណៈ ។

ការយីសុ កិ. [ករ+ណយ+ឱ.អជ្ជ.] ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើហើយ, ឱ្យធ្វើ
ហើយ ។

ការាបនិយ គុ. [ករ+ណាចេ+អនិយ] គឺ...គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ, គប្បី
ឱ្យធ្វើ; វិ. ការាបេកញ្ជាគិ> ការាបនិយោ ។

ការាបេត្វា អ. [ករ+ណាចេ+ត្វា] ញ៉ាំងឱ្យធ្វើហើយ, ឱ្យធ្វើ
ហើយ ។

ការាបេស្សាមិ កិ. [ករ+ណាចេ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ, នឹង
ឱ្យធ្វើ ។

ការិត គុ. [ករ+ណេ+ត] គឺ...ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើហើយ ។ . ត្តិ នចុំ. ភាវៈ
នៃ...នោះជា...គឺ...ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើហើយ ។ . បណ្ណសាលា ក. ឥ.
បណ្ណសាលាគឺ...ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើហើយ ។

ការី ចុំ. [ករ+ណី] អ្នកធ្វើ, អ្នកធ្វើដោយប្រក្រតី, អ្នកមានកិ.
ធ្វើជាប្រក្រតី; វិ. ករោភិកិ> ការី, ករោភិ សីលេនាភិ>
ការី, កាកុំ សីលេមស្សាភិ> ការី ។

ការុញ្ញតវ គុ. [ការុញ្ញ+តវ] ភាវៈនៃករុណាជាង, មានភាវៈនៃសេចក្តី
អាណិតជាង ។

ការុញ្ញតា ឆ. [ករុណា+ណ្យ+តា.ស.] ភាវៈនៃសេចក្តីករុណា, ភាវៈនៃ
សេចក្តីអាណិត; វិ. ករុណាយ ភាវេ> ការុញ្ញ, ការុញ្ញ
ឯច> ការុញ្ញកា ។

ការុញ្ញវស ចុំ. [ការុញ្ញ+វស] អំណាចនៃភាវៈនៃសេចក្តីករុណា ។

ការេតុ កិ. [ករ+ណេ+តុ.ច.] ច្នៃញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេតុកាម គុ. [ការេតុ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេតុំ អ. [ករ+ណេ+តុំ.] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេន្តិ កិ. [ករ+ណេ+អន្តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេន្តិ គុ. [ករ+ណេ+អន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេមិ កិ. [ករ+ណេ+មិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេយ្យំ កិ. [ករ+ណេ+ឯយ្យំ.ស.] គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេសិ កិ. [ករ+ណេ+ស្យំ.អដ្ឋ., ចុះស.រក.] ញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើហើយ ។

ការេស្យថ កិ. [ករ+ណេ+ស្យថ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

ការេស្យំ កិ. [ករ+ណេ+ស្យំ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យធ្វើ ។

កាល ចុំ. [កល+ណ] (បរិច្ឆេទ) ដែលជនគប្បីរាប់ ដោយន័យថា
កាលមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះកន្លងទៅហើយដូច្នោះជាដើម ឬ

(ចរិច្ឆេទ) ដែលញ៉ាំងអាយុនៃសត្វឱ្យអស់ទៅ (កាល, ពេល, សម័យ, សេចក្តីស្លាប់); វិ. ឯក្កកោ អភិក្កន្តោភិអាទិនា កលិកញោ សច្ចាកញោភិ> កាលោ, សក្កានំ អាយុ កលយភិ ខេបេភិភិ ថា> កាលោ ។ . កិច្ចិ គុ. អ្នកមាន កាល:ធ្វើហើយ, អ្នកមានមរណកាលធ្វើហើយ; វិ. កាលោ កកោ យេន សោ> កាលកកោ ។ អ្នកគឺកាល: (សេចក្តី ស្លាប់) ធ្វើហើយ, អ្នកគឺមច្ឆឱ្យវិនាសហើយ; វិ. កាលេន មច្ឆនា កកោ នាសិកោភិ> កាលកកោ ។ . កិច្ចិភាវិ ចុំ. ភាវ:នៃ...នោះជាអ្នកមានកាល:ធ្វើហើយ, ភាវ:នៃ...នោះជា អ្នកគឺកាល:ធ្វើហើយ ។ . កិរិយា ៧. កិ.ធ្វើនូវកាល:, កិ.ធ្វើនូវ មរណកាល ។ . អច្ចយិ ចុំ. សម័យជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃកាល; វិ. អច្ចនិ ឯក្កភិ> អច្ចយោ, កាលសរ្យ អច្ចយោ> កាលច្ចយោ ។ . ប្បវេទនិ នចុំ. កិ.ញ៉ាំង...ឱ្យដឹងច្បាស់នូវ កាល, កិ.សម្តែងនូវកាល ។ . ភោទិ ចុំ. សេចក្តីផ្សេងនៃកាល ។

កាលស្សងវំ និ. អំពីកាលមែនពិត, អំពីព្រឹក, អំពីព្រលឹម ។

កាលានុកាល ចុំ. [កាល+អនុកាល] កាលប្រព្រឹត្តតាមនូវកាល, កាលដ៏សមគួរដល់កាល, មួយដងមួយកាល ។

កាលិ អា.វ. ម្ចាស់ទាសិឈ្មោះកាលិ ។ ច្រើនជា កាឡិ ក៏មាន ។

កាលិង្គរដ្ឋ នចុំ. [កាលិង្គ+រដ្ឋ] ដែនឈ្មោះកាលិង្គ: ។

កាលីទាសិ វ. [កាលិ+ទាសិ] ទាសិឈ្មោះកាលិ, ខ្ញុំស្រីឈ្មោះកាលិ ។

កាលីយក្ខិនី ឥ. [កាលី+យក្ខិនី] យក្ខិនីឈ្មោះកាលី, មេយក្សឈ្មោះ
កាលី ។

កាល ចុំ. [កាល+អ] កិ.ក្អក, រោគក្អក ។

កាលាយ នចុំ. [កាលាយ+ណ] សំពត់ដែលជនជ្រលក់ហើយដោយទឹក
ចត់ (សំពត់កាលាយ:); វិ. **កសាយេន រក្ខំ** > **កាសាយំ** ។
- **និវត្ត** គុ. (<និ+វស+ត) អ្នកស្លៀកនូវសំពត់កាលាយ:, អ្នក
ស្លៀកនូវសំពត់ដែលជនជ្រលក់ហើយដោយទឹកចត់; វិ. **កាសាយំ
និវាសេភីភិ** > **កាសាយនិវត្តោ** ។ អ្នកមានសំពត់
កាលាយ:ស្លៀកហើយ; វិ. **កាសាយំ និវត្តំ យេន សោ** >
កាសាយនិវត្តោ ។ - **ប្បដិច្ចន្ត** គុ. គឺសំពត់កាលាយ:បិទ
បាំងហើយ, មានសំពត់កាលាយ:បិទបាំងហើយ, ដ៏បិទបាំងហើយ
ដោយសំពត់កាលាយ: ។ - **វត្តនិវត្ត** គុ. ស្លៀកនូវសំពត់កាលាយ:,
ស្លៀកនូវសំពត់ដែលជ្រលក់ហើយដោយទឹកចត់ ។ - **វត្ត** នចុំ.
សំពត់កាលាយ:, សំពត់ដែលជនជ្រលក់ហើយដោយទឹកចត់ ។

កាលាវ នចុំ. [កាលាវ+ណ] សំពត់ដែលជនជ្រលក់ហើយដោយទឹក
ចត់, (សំពត់កាលាវ:); វិ. **កសាវេន រក្ខំ** > **កាសាវំ** ។
- **កណ្ណ** គុ. មានសំពត់កាលាវ:ពួងក, មានកង់ន្ទព័ទ្ធហើយដោយ
សំពត់កាលាវ: ។ - **កោដិ** ឥ. មីបំផុតនៃសំពត់កាលាវ:, ចុងនៃ
សំពត់កាលាវ: ។ - **ធរ** គុ. អ្នកទ្រទ្រង់នូវសំពត់កាលាវ:; វិ.
កាសាវំ បារេភីភិ > **កាសាវបរោ** ។

កាលិក គុ. [កាលី+ណិក] អ្នកនៅក្នុងដែនកាលី, កើតក្នុងដែនកាលី ។

កា

កោសលរដ្ឋ ន.ប្ប. ដែនឈ្មោះកាសិ និងដែនឈ្មោះ
កោសល ។ **ក្លាមកិ** ប្ប. ស្រុកតូចឈ្មោះកាសិកៈ ឬស្រុកតូច
 តាំងនៅក្នុងដែនកាសិ ។ **ក្លាមិ** ប្ប. ស្រុកឈ្មោះកាសិកៈ ឬ ស្រុក
 តាំងនៅក្នុងដែនកាសិ ។ **វត្ថុ** ន.ប្ប. សំពត់ដែលកើតក្នុងដែនកាសិ,
 សំពត់ដែលជននាំមកអំពីដែនកាសិ ។ **រាជ** ប្ប. ស្តេចក្នុងដែន
 កាសិ ។ **បុរិ** ន.ប្ប. បុរីនៃស្តេចនៅក្នុងដែនកាសិ, ក្រុងឈ្មោះ
 កាសិ ។

កាសិត្វា អ. [កាស+ត.អា+ត្វា] ក្អកហើយ ។

កាហសិ កិ. [ករ+អ+ស្សសិ.ភ., ផ្លាស់ក>កាហ, លុបស្សទុកតែសិ] នឹង
 ធ្វើ ។

កាហាមិ កិ. [ករ+អ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងធ្វើ (រូបសិទ្ធិដូច កាហសិ) ។

កាឡ គុ. [កិរ+ណ] សភាវៈបោះបង់នូវពិណស (ខ្មៅ, ពណ៌ខ្មៅ);
 វិ. ភិរភិ សុភ្នន្តិ> ភារោ, ភារោ ឯច> ភារឡោ ។
 . **កណ្ណិ** អា.ព. ម្នាលមេកាឡកណ្ណិ(ម្នាលស្រីអ្នកធ្វើនូវទីនៅនៃ
 ខ្លួនឱ្យទៅជាទីមានសម្បុរខ្មៅ, ម្នាលមេចង្រៃ) ។ . **កណ្ណិក** គុ.
 ជាកាឡកណ្ណិ ។ **ចម្ម** ន.ប្ប. ស្បែកខ្មៅ, ស្បែកមានពណ៌ខ្មៅ ។
 . **ត្ថេវវត្ថុ** ន.ប្ប. រឿងនៃព្រះថេរៈឈ្មោះកាឡៈ ។ . **មត្តិកា** ព.
 មានដីមានពណ៌ខ្មៅ, ដីខ្មៅ, ដីស្អិតមានពណ៌ខ្មៅ ។ . **វណ្ណ** គុ.
 មានពណ៌ខ្មៅ ។ . **សិលាបទេស** ប្ប. ប្រទេសឈ្មោះ
 កាឡសិលា ។ . **សិលា** អ.ន. ប្រទេសឈ្មោះកាឡសិលា, ភូមិ
 ឈ្មោះកាឡសិលា ។

កាឡក គុ. [កាឡ+ណក ច្បក.ស.] វត្តមានពណ៌ខ្មៅ, ធម៌មានពណ៌ខ្មៅ ។

កាឡាយមត្ត គុ. [កាឡាយ+មត្ត] មានសណ្តែកខ្មៅជាប្រមាណ, ប៉ុនសណ្តែកខ្មៅ ។

កាឡី ឥ. [កាឡ+ឡ] មានពណ៌ខ្មៅ, ស្រីមានសម្បុរខ្មៅ ។

កាឡុមាយត្ថេរ ចុំ. [កាឡុមាយ+ថេរ] ព្រះថេរៈឈ្មោះកាឡុមាយី ។

កិកិ អ.ន. ឈ្មោះកិកិ ។

កិច្ច នចុំ. [ករ+វិច្ច] កម្មតិបុត្តលតប្បិធ្វើ (កិច្ច); វិ. ភាគព្យង្គិ > ភិច្ចំ ។ . បរិយោសាន នចុំ. កាលជាទីបំផុតចុះជុំវិញនៃកិច្ច, កាលជាទីចប់នៃកិច្ច, កាលជាទីស្រេចហើយនៃកិច្ច ។

កិច្ចាកិច្ច នចុំ. [កិច្ច+អកិច្ច] កិច្ច និងមិនមែនកិច្ច (អ<ន=ប្រែថា «មិនមែន»), កិច្ចនិងកិច្ចដ៏ចំរើន (អ=ប្រែថា«ចំរើន»), កិច្ចតូច និងកិច្ចធំ(អ=ប្រែថា«ធំ») ។

កិច្ច គុ. [កិរ+ឆ] ធម្មជាតិបោះបង់នូវសេចក្តីសុខ (ក្រ, លំបាក, ត្រដាបត្រជួស); វិ. ភិរកិ សុខន្តិ > ភិច្ចំ ។ (កិច្ច<កិត+ឆ) ធម្មជាតិជាគ្រឿងលំបាក; វិ. ភិច្ចកិ ភាយ ភិលមភិកិ > ភិច្ចា ។ . ជីវិកា គុ. អ្នកមានកិ.រស់នៅដោយលំបាក; វិ. ជីវនំ > ជីវោ, ភិច្ចន ជីវោ > ភិច្ចជីវោ, ភិច្ចជីវោ យស្ស អភិកិ > ភិច្ចជីវិ, ភិច្ចជីវិ ឯច > ភិច្ចជីវិកោ ។

កិច្ចាធិគត គុ. [កិច្ច+អធិគត] គឺ...បានហើយដោយលំបាក, ដោយ
កម្រ ។

កិលេស នប្បុ. [កិល+យុ, ចុះនិ.អា.] កិលេសជាតជាគ្រឿងកង្វល់,
កិលេសជាតជាគ្រឿងញាំញី; វិ. ភិក្ខុភិ ឯកេនាភិ > ភិក្ខុ-
នំ ។ សេចក្តីខ្វល់, កង្វល់; វិ. ភិក្ខុយកេភិ > ភិក្ខុនំ ។

កិញ្ចាបិ និ. [កិ+ច+អចិ] ប្រាកដមែនហើយ, ក៏មែនហើយ, ក៏ពិត
មែនហើយ, សូម្បីតិចតួច ។

កិញ្ចិ វិ.ស.អ. [កិ+ចិ] តិចតួច, អ្វីៗ, នីមួយ,... ។

កិដាគិរិ ប្បុ. ភ្នំឈ្មោះកិដា ។

កិដ្ឋ នប្បុ. [កស+ថ] ធម្មជាតិដែលកើតអំពីកិ.ភ្នំ (សំទួង, សំណាប);
វិ. ភសិកោ សម្បកំ > ភិដ្ឋ ។ . ខាទកិគោណិ ប្បុ. គោទំពា
ស្តីនូវសំទួង ។ . សម្ពាធិ គុ. ដីចង្អៀតដោយសំទួង, ដែលតាន់
តាប់ដោយសំទួង, ដោយសំណាប ។

កិតវ ប្បុ. [កិត+អវ] មែកឈើ, គ្រឿងបិទបាំង ។

កិត្តកិ គុ. [កិត្ត+ក] មានប្រមាណប៉ុន្មាន, ប៉ុន្មាន; វិ. ភិក្ខុនិ
បរិមាណានិ ឯកសទ្ធាភិ > ភិក្ខុកំ ។

កិត្តាវតា និ. ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុន្មាន, ដោយហេតុមានប៉ុន្មាន ។

កិត្តិ ឥ. [កិត+តិ] វាចាជាគ្រឿងសម្តែង (សេចក្តីសរសើរ, កេរ្តិ៍
ឈ្មោះ); វិ. ភិកេភិ ឯកាយាភិ > ភិក្ខុ ។ . វណ្ណភណន-

សង្ខាត គុ. ពោលគីកិរិយាពោលនូវគុណគីបុគ្គលគប្បីពណិនា
គីសេចក្តីសរសើរ, ពោលគីកិរិយាពោលនូវកេរ្តិ៍ឈ្មោះនិងសេចក្តី
សរសើរ ។

កិត្តន្ត គុ. [កិត+ណេ+អន្ត] កាលសម្តែង ។

កិរិយា និ. [កិ+រិ] ថាអ្វី, ថាដូចម្តេច ។

កិបិណ្ឌិក ប៉ុ. ស្រមោចក្រហម(ស្រមោចភ្លើង, អង្រ្កង) ។

កិមង្គំ និ. [កិ+អង្គ] នឹងបាច់ពោលទៅថ្ងៃ, ចាំបាច់និយាយទៅថ្ងៃ(ពាក្យ
មានអ្វីជាហេតុ) ។

កិមត្តំ និ. ដើម្បីអ្វី ។

កិមត្ត ប៉ុ. [កិ+អត្ត] ប្រយោជន៍អ្វី, គុ. មានអ្វីជាប្រយោជន៍ ។

កិមិល អ.ន. សក្យៈឈ្មោះកិមិលៈ ។

កិវ និ. ឮថា, បានឮថា, មានសេចក្តីតំណាលថា ។

កិរិយាវាទ ប៉ុ. [កិរិយ+វាទ] អ្នកពោលថាវិកម្មគីបុគ្គលធ្វើហើយឈ្មោះ
ថាគីបុគ្គលធ្វើ, អ្នកមានលទ្ធិជាគ្រឿងពោលថា កម្មឈ្មោះថាគី
បុគ្គលធ្វើ ។

កិរិយា ឥ. [ករ+រិយ] ធម្មជាតិដែលជនគប្បីធ្វើ; វិ. ភាគពាក្យ>
កិរិយា ។ នប៉ុ. កិ.ធ្វើ, ដំណើរធ្វើ; វិ. ករយកេតិ> កិរិយ ។

កិលញ្ច ប៉ុ. [កិល+ជន+ក្វិ] កន្ទេល, កន្ទេលផែង ។

កិលន្ត គុ. [កិលម+ត] លំបាកហើយ, ឆ្លើយហត់ហើយ ។ . កាយ គុ. មានកាយលំបាកហើយ, មានកាយឆ្លើយហត់ហើយ; វិ. **កិលន្តោ ភាយោ យស្ស សោ** > **កិលន្តភាយា** ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកលំបាកហើយ ។ . សិរីវិ គុ. អ្នកមានសិរិះហត់ឆ្លើយហើយ ។ . រូបី គុ. មានរូបលំបាកហើយ ។ . ឥន្ទ្រិយ គុ. មានឥន្ទ្រិយលំបាកហើយ ។

កិលមតិ កិ. [កិលម+អ+តិ.វិ.] លំបាក, ឆ្លើយ ។

កិលមថ ចុំ. [កិលម+ថ] សេចក្តីលំបាក, សេចក្តីឆ្លើយ; វិ. **កិលមនំ** > **កិលមថោ** ។

កិលមនិ នចុំ. [កិលម+យុ] សេចក្តីលំបាក; វិ. **កិលមិយកេភិ** > **កិលមនំ** ។ . កិច្ច នចុំ. កិច្ចគឺសេចក្តីលំបាក, កិច្ចដោយសេចក្តីលំបាក ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃសេចក្តីលំបាក, ភាវៈគឺសេចក្តីលំបាក ។

កិលមន្ត គុ. [កិលម+អ+អន្ត] កាលលំបាក, កាលឆ្លើយហត់ ។

កិលមន្តិ កិ. [កិលម+អ+អន្តិ.វិ.] លំបាក, ឆ្លើយហត់ ។

កិលមិស្សថ កិ. [កិលម+អ+ត.អា.+ស្សថ.ភ.] នឹងលំបាក, នឹងឆ្លើយហត់ ។

កិលមេន្តិ កិ. [កិលម+ណេ+អន្តិ.វិ.] ញាំង...ឱ្យលំបាក, ... ។

កិលិដ្ឋ គុ. [កិលិស+ត] សៅហ្មងហើយ, កខ្វក់ហើយ, ។ . កិម្ម នចុំ.

កម្មដ៏សោហ្មង, អំពើដ៏សោហ្មង ។ គិត្តិ គុ. មានខ្លួនសោហ្មង
 ហើយ ។ តិវិ គុ. ជាអ្នកសោហ្មងជាង, ជាអ្នកគឺ...ឱ្យសោហ្មង
 ជាង ។ និវាសនបារុបន គុ. មានសំពត់សម្រាប់ស្លៀក និង
 សំពត់សម្រាប់ដណ្តប់សោហ្មងហើយ, មានសំពត់សម្រាប់ស្លៀក
 និងសំពត់សម្រាប់ដណ្តប់គឺធូលីឱ្យសោហ្មងហើយ ។ វិត្ត នប្បុ.
 សំពត់សោហ្មងហើយ, សំពត់គឺធូលីឱ្យសោហ្មងហើយ ។

កិលិន្ទបាយាស ប្បុ. [កិលិន្ទ+បាយាស] បាយបាយាសដ៏ជ្រាយ,
 បាយាសដ៏ជ្រាយ (កិលិន្ទ<កិលិទ+ត, ត>ឥន្ទ) ។

កិលិស្សុតិ កិ. [កិលិស+យ+តិ.វ.] សោហ្មង ។

កិលិស្ស្យយ្យ កិ. [កិលិស+យ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីសោហ្មង, គប្បីឱ្យ
 សោហ្មង ។

កិលេស ប្បុ. [កិលិស+ណ] ធម៌ជាគ្រឿងសោហ្មង (កិលេស); វិ.
 ភិលិស្សន្តិ ភេហិភិ > ភិលេសា ។ កាម ប្បុ. កិលេស
 កាម, សេចក្តីប្រាថ្នាដោយអំណាចនៃកិលេស ។ ចោវ ប្បុ. ចោរ
 គឺកិលេស ។ ជ័យ ប្បុ. កិ.ឈ្នះនូវកិលេស ។ ទិវ ប្បុ. សេចក្តី
 ក្រវល់ក្រវាយគឺកិលេស, សេចក្តីក្រវល់ក្រវាយដោយអំណាចនៃ
 កិលេស ។ ទុត្តិ គុ. ចីដែលបុគ្គលទៅបានដោយលំបាកគឺ
 កិលេស (ទុត្តិ<ទុ+គម+រ; វិ. ទុក្ខេន ភមិយភេភិ > ទុត្តំ) ។
 និព្វាន នប្បុ. កិលេសនិព្វាន, កិ.រលត់នៃកិលេស ។ បរិ-
 និព្វាន នប្បុ. កិលេសបរិនិព្វាន, កិ.រលត់ជុំវិញនៃកិលេស, កិ.រលត់
 ស្និទ្ធនៃកិលេស ។ ពន្ល នប្បុ. វត្ថុជាគ្រឿងចងគឺកិលេស, ចំណង

គីកិលេស ១ . ពន្ធនាភាវ ចុំ. កិ.មិនមាននៃវត្ថុជាគ្រឿងចងកិ
 កិលេស, កិ.មិនមាននៃចំណងគីកិលេស (ពន្ធន+អភាវ) ១
 . ភយ ឆចុំ. ភយគីកិលេស, ភយកើតអំពីកិលេស ១ . មយ គុ.
 ដែលកើតអំពី កិលេស ១ . មល ឆចុំ. មន្ទិលគីកិលេស ១
 . មារសង្ខាត គុ. គីបណ្ឌិតពោលថាមារគីកិលេស, ពោលគីមារ
 គីកិលេស, ពោលថាមារគីកិលេស ១ . មាវ ចុំ. មារគីកិលេស ១
 . វតិ ឆ. សេចក្តីច្រកអរក្នុងកិលេស, សេចក្តីច្រកអរដោយ
 អំណាចនៃកិលេស ១ . វដ្ត ឆចុំ. វដ្តគីកិលេស ១ . វនិ ឆចុំ.
 ព្រៃគីកិលេស, កិលេសដូចជាព្រៃ ១ . វនិថ គុ. ដើមឈើតាំងនៅ
 ក្នុងព្រៃគីកិលេស, កិលេសដូចជាឈើតាំងនៅក្នុងព្រៃ ១ . វុប-
 សមននិញានវតិ ឆ. សេចក្តីច្រកអរក្នុងព្រះនិញានជាទីញ៉ាំង
 កិលេសឱ្យចូលទៅរម្ងាប់, សេចក្តីច្រកអរក្នុងនិញានជាទីចូលទៅ
 រម្ងាប់នូវកិលេស ១ . សង្កណិកិ គុ. ដែលច្រឡកច្រឡំដោយ
 កិលេស ១ . អាតុវ គុ. អ្នកក្តៅក្រហាយព្រោះកិលេស,អ្នក
 ក្រហល់ក្រហាយព្រោះកិលេស, អ្នករសាប់រសល់ព្រោះកិលេស ១
 . អាទិមលវិវហិត គុ. ដែលប្រាសហើយចាកមន្ទិលមាន
 កិលេសជាដើម, ដែលរៀរហើយចាកមន្ទិលមានកិលេសជាដើម ១
 . ឱបសម ចុំ. ជាទីចូលទៅរម្ងាប់នូវកិលេស, ជាទីញ៉ាំងកិលេស
 ឱ្យចូលទៅរម្ងាប់, ជាទីស្ងប់នៃកិលេស ១

កិលេសេតិ កិ. [កិលិស+ណេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យសៅហ្មង ១
 កិលេសោយ ចុំ. [កិលេស+ឱយ] អន្លង់គីកិលេស, ធម៌ដូចជាអន្លង់គី

កិលេស, កិលេសដូចជាអន្លង់ ។

កិស គុ. [កិស+អ] ស្តួម ។ សិរីវិថា ៧. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នក
មានសិរៈស្តួម; វិ. ភិសំ សិរិ យស្ស សោ> ភិសសិរោ,
ភស្ស ភាថា> ភិសសិរកា ។

កិសាគោតមី អ.ន. កុមារិកាឈ្មោះកិសាគោតមី ។ វត្ថុ នចុំ. រឿង
នៃកុមារិកាឈ្មោះកិសាគោតមី ។

កិស្មិញ្ចិបិ វ.ស.អ. [កិ+ស្មិ+ចិ+បិ] សូម្បីអ្វីៗ, សូម្បីតិចតួច,... ។

កិ និ. ឬ, អី., ដូចម្តេច, ប្រយោជន៍អ្វី ។

កិអគ្សនកិ គុ. [កិ+អគ្សន+ក] មានតម្លៃច្រើន; វិ. ភិ អគ្សនំ
យស្ស សោ> ភិអគ្សនកោ ។

កិការណ នចុំ. [កិ+ការណ] ហេតុដូចម្តេច, ហេតុអ្វី ។

កិកណិកជាលា ៧. [កិកណិក+ជាល] បណ្តាញនៃកណ្តឹង ។

កិនានាករណ គុ. [កិ+នានាករណ] មានអ្វីជាគ្រឿងធ្វើផ្សេងៗគ្នា,
មានអំពើផ្សេងៗគ្នាដូចម្តេច ។

កិនាម និ. ឈ្មោះអ្វី, ឈ្មោះដូចម្តេច ។

កិនុខោ និ. អ្វីហ្ន៎, ដូចម្តេចហ្ន៎, ព្រោះហេតុអ្វីអេះ ,... ។

កិសមាចារ គុ. [កិ+សមាចារ] អ្នកមានសមាចារៈដូចម្តេច, អ្នកមាន
អ្វីជាសមាចារៈ, អ្នកមានមារយាទដូចម្តេច, អ្នកមានមារយាទជា
គ្រឿងប្រព្រឹត្តល្អដូចម្តេច ។

កីសីល គុ. [កី+សីល] អ្នកមានសីលដូចម្តេច, អ្នកមានអ្វីជាសីល; វិ.
កី សីលំ យេសំ គេ > កីសីលា ។

កីដ ចុំ. [កីដ+ណ] កណ្តូច (ដង្កូវ) ។

កីទិស គុ. [កី+ទិស+អ] ដូចជាអ្វី, ប្រាកដដូចម្តេច, ប្រាកដយ៉ាង
ណាទៅ ។

កីវឡូរ គុ. [កីវ+ឡូរ] ឆ្ងាយប៉ុន្មាន, ចម្ងាយប៉ុន្មាន, ចម្ងាយប៉ុន្មានទៅ ។

កីឡូតិ កិ. [កីឡ+អ+តិ.វ.] លេង, ប្រឡែង ។

កីឡូន ឆុំ. [កីឡ+យុ] ជាមីលេង, កិ.លេង; វិ. ភីឡូតិ ឯត្ថាភិ >
ភីឡូនំ, ភីឡូយកេភិ > ភីឡូនំ ។ . កាល ចុំ. កាលជាមី
លេង ។ . អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.លេង, ត្រូវការដល់កិ.
លេង ។

កីឡូន្តិ កិ. [កីឡ+អ+អន្តិ.វ.] លេង ។

កីឡូន្ត គុ. [កីឡ+អន្ត] កាលលេង, កំពុងលេង ។

កីឡូមាន គុ. [កីឡ+មាន] កាលលេង, កំពុងលេង ។

កីឡូបយមាន គុ. [កីឡ+ណាបយ+មាន] កាលញ៉ាំង...ឱ្យលេង ។

កីឡូបេតិ កិ [កីឡ+ណាបេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យលេង ។

កីឡូមណ្ឌល ឆុំ. [កីឡូ+មណ្ឌល] មណ្ឌលជាមីលេង, មណ្ឌលនៃ
កីឡា ។

កិ.ក្យ

កិឡិត គុ. [កិឡ+ឥ.អា.+ត] គឺ...លេងហើយ ។

កិឡិតព្វ គុ. [កិឡ+ឥ.អា+តព្វ] គឺ...គប្បីលេង ។

កិឡិតុំ អ. [កិឡ+ឥ.អា.+តុំ] ដើម្បីលេង ។

កិឡិតុកាម គុ. [កិឡិតុំ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីលេង, អ្នកចង់លេង ។

កិឡិត្វា អ. [កិឡ+ឥ.អា+ត្វា] លេងហើយ ។

កិឡិស្សសិ កិ. [កិឡ+អ+ស្សសិ.ភ., ចុះឥ.អា.] នឹងលេង ។

កិឡិសុ កិ. [កិឡ+អ+ខំ.អដ្ឋ.] លេងហើយ ។

កុក្កច្ច នប្បុ. [កុក្កត+ឈ្យ] ភាវៈនៃកម្មដែលបុគ្គលធ្វើហើយគួរខ្លឹម (សេចក្តីក្តៅក្រហាយ, សេចក្តីសង្ស័យ, សេចក្តីរង្សៀស); វិ. **កុក្កស្ស ភាវោ** > **កុក្កច្ច** ។ មត្តិ គុ. កម្មត្រឹមតែសេចក្តីសង្ស័យ, ហេតុគ្រាន់តែសេចក្តីរង្សៀស ។

កុក្កច្ចាយន្ត គុ. [កុក្កច្ច+អាយ+អន្ត] កាលប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីសង្ស័យ, កាលប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីរង្សៀស (កាលសង្ស័យ, កាលរង្សៀស) ។

កុក្កច្ចាយិត្វា អ. [កុក្កច្ច+អាយ+ឥ.អា.+ត្វា] ប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីសង្ស័យហើយ, ប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីរង្សៀសហើយ (សង្ស័យហើយ, រង្សៀសហើយ) ។

កុក្កដ ចុំ. [កុ+កុដ+អ] សត្វកាយនូវផែនដី ឬ ក្តាប់នូវដី (មាន់); វិ.

កុំ បឋថ កុដកិ > កុកុដោ ។ ម្យ៉ាងទៀត (<កុក+អដ)
 សត្វតែងកាន់យកនូវចំណី; វិ. កុកុកិ ភោចរមាណាភិ
 ថា > កុកុដោ ។ . អណ្ណខាទិកា ៧. អ្នកទំពាស្តីនូវពងនៃ
 មាន់; វិ. កុកុដណ្ណានិ ខាណិកិ > កុកុដណ្ណខាណិកា ។
 . អណ្ណខាទិកវត្ថុ នថុ. រឿងនៃកុមារិកាអ្នកទំពាស្តីនូវពងនៃ
 មាន់ ។ . មិត្តវត្ថុ នថុ. រឿងនៃនេសាទឈ្មោះកុកុដមិត្ត ។
 . វតីនគរ នថុ. នគរឈ្មោះកុកុដវតី ។ . សិវតិ នថុ. រយនៃ
 មាន់ ។ . សេដ្ឋី ថុ. សេដ្ឋីឈ្មោះកុកុដ៖ ។ . អាវាម ថុ. អាវាម
 ឈ្មោះកុកុដ៖ ។

កុកុដី ៧. [កុកុដ+ល្ប] មេមាន់ ។

កុកុវ ថុ. [កុក+ឧវ] (សត្វ) ចាប់នូវម្រឹកមាន់ន្សាយជាដើម (ផ្អែ); វិ.
 កុកុកិ សសាទយោ អាណាភិកិ > កុកុវោ ។

កុកុល ថុ. [កុកុ+លុ+អ] (សភាវៈ) កាត់នូវដៃ (ផេះក្តៅ); វិ. កុកុ
 ហកុំ លុនាភិ វិន្ទុកិកិ > កុកុលោ ។ . សិទិស គុ.
 ប្រាកដស្មើដោយផេះក្តៅ ។

កុក្ខិ ៧. [កុស+គិ, ស>ច] ផ្ទៃ, ពោះ; (វិ. កុសិយភិ អក្កា-
 សិយភិកិ > កុក្ខិ) ។ . ពិត គុ. ទៅហើយក្នុងផ្ទៃ (តាំងនៅក្នុង
 ផ្ទៃ) ។ . ទាហិ ថុ. សេចក្តីក្តៅក្រហាយក្នុងផ្ទៃ, កិ. រោលរាល
 ក្នុងផ្ទៃ។ . ប្បវមត្តិ គុ. អាហារគ្រាន់តែពេញក្នុងផ្ទៃ, អាហារត្រឹម
 តែកិ. ញាំងផ្ទៃឱ្យពេញ ។ . ប្បវ គុ. ដែលញាំងផ្ទៃឱ្យពេញ, កិ.
 ពេញក្នុងផ្ទៃ ។ . ប្បមាណិ គុ. ប្រមាណនៃផ្ទៃ ។ . រោគិ ថុ.

រោគក្នុងផ្ទៃ, រោគកើតក្នុងផ្ទៃ ។

កុជ្ឈតិ កិ. [កុធច+យ+តិ.វ.] ក្រោធ, ខឹង ។

កុជ្ឈន្ត គុ. [កុធច+យ+អន្ត] កាលក្រោធ, កាលខឹង ។

កុជ្ឈាបន ឝចុំ. [កុធច+យ+ណាចេ+យុ] កិ.ញ៉ាំង...ឱ្យក្រោធ, .ខឹង ។
- វសេ ចុំ. អំណាចនៃកិ.ញ៉ាំង...ឱ្យក្រោធ ។

កុជ្ឈាបេន្ត គុ. [កុធច+យ+ណាចេ+អន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យក្រោធ ។

កុជ្ឈាបេហិ កិ. [កុធច+យ+ណាចេ+ហិ.ច.] ច្រូញញ៉ាំង...ឱ្យក្រោធ ។

កុជ្ឈាមិ កិ. [កុធច+យ+មិ.វ.] ក្រោធ ។

កុជ្ឈាយថ កិ. [កុធច+យ+ណាយ+ថ.វ.] ក្រោធ, ឱ្យក្រោធ ។

កុជ្ឈិត្វ គុ. [កុធច+យ+ឥ.អា.+ត្វ] គឺ...គប្បីក្រោធ ។

កុជ្ឈិត្វា អ. [កុធច+យ+ឥ.អា.+ត្វា] ក្រោធហើយ, ខឹងហើយ ។

កុជ្ឈិស្សតិ កិ. [កុធច+យ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងក្រោធ ។

កុជ្ឈេយ្យ កិ. [កុធច+យ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីក្រោធ ។

កុញ្ចិកច្ឆិទ្ធិ ឝចុំ. [កុញ្ចិក+ឆិទ្ធិ] ប្រហោងនៃសោ ។

កុញ្ចិកហត្ថ គុ. [កុញ្ចិក+ហត្ថ] អ្នកមានសោក្នុងដៃ; វិ. ភុញ្ចិកំ
ហេតុ យស្ស សោ > ភុញ្ចិកហេតុ ។

កុញ្ញាវ ចុំ. [កុំ+ជវ+អ] (សត្វ) ញ៉ាំងផែនដីឱ្យត្រាំត្រា (ដី); វិ. ភុំ ប.
ប័ថិ ជវាបេភិកិ > ភុញ្ញាវ ។ . សង្ហាតិ គុ. ពោលគឺដី, គឺ

កុ

បណ្ឌិតពោលថាកុញ្ញ ។ - សាលា ៧. កុញ្ញសាលា, រោងនៃដី
(សាលាមានសណ្ឋានដូចជាសណ្ឋាននៃដី) ។

កុដ ចុំ. នចុំ. ក្អម, ឆ្នាំង, បាវ (បាវគឺប្រដាប់ដែលគេរំលាយមាស) ។

កុដជ ចុំ. [កុដ+ជ] (ឈើ) កាត់បង់នូវរោគ (ដើមក្លែងគង់); វិ.
រោគំ កុដកិ និទ្ធកិកិ > កុដថោ ។

កុដមុខវដ្តិ ឥ. [កុដ+មុខ+វដ្តិ] កណ្តាប់ដៃមាត់នៃក្អម ។

កុដិកណ្ណ គុ. [កុដិ+កណ្ណ] មានត្រចៀកពាក់នូវគ្រឿងប្រដាប់មាន
តម្លៃមួយកោដិ(១) (តាមទម្លាប់ថា «មានត្រចៀកយារ») ។
- សោណពត្ថេវ ចុំ. ព្រះថេរឈ្មោះសោណៈមានត្រចៀក... ។

កុដិក នចុំ. [កុដិ+ក] កុដិតូច, ខ្ទមតូច ។

កុដិ ឥ. [កុដ+ឥ] កុដិ (ផ្ទះ) ។ - ទ្វិសកភិក្ខុ ចុំ. ភិក្ខុអ្នកប្រទូស្តនូវ
កុដិ ។

កុដុម្ព នចុំ. ទ្រព្យ, សម្បត្តិ ។

កុដុម្ពិក ចុំ. [កុដុម្ព+ណិក] (ជន) អ្នកមានទ្រព្យ, អ្នកមានសម្បត្តិ; វិ.
កុដុម្ពំ យស្ស អភិកិ > កុដុម្ពិភោ ។ - បុត្តិ ចុំ. កូននៃ
ជនអ្នកមានទ្រព្យ, កូននៃជនអ្នកមានសម្បត្តិ, កូននៃកុដុម្ពិកៈ ។

កុដ្ឋិ ចុំ. [កុដ្ឋ+ល្ប, ល្ប>ឥ] អ្នកមានរោគយូរ; វិ. **កុដ្ឋំ យស្ស
អភិកិ > កុដ្ឋិ** ។ - ភាវប្បត្តិ ឥ. កិ.ដល់នូវភាវៈនៃ...ជាអ្នក
មានរោគយូរ ។ - ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានរោគយូរ ។

១ - មើល «កោដិកណ្ណ» ផង ។

កុណាប នចំ. សព, សាកសព ។ . គន្ធប្បដិកូលតា ឥ. ភាវៈនៃ...
ជា...បដិកូលដោយក្លិននៃសាកសព, ភាវៈនៃ...ជា...មានក្លិននៃ
សាកសពជាបដិកូល ។

កុណី គុ. [កុណ+ឡ] អ្នកមានអវយវៈជាគ្រឿងខ្វះឬរញ្ច (ក្លែង); វិ.
កុណោ យស្ស អភិក្កិ > កុណី ។

កុណ្ឌ គុ. [កុណ្ឌ+អ] ខ្នក, ហិល, រិល រេច ។ . កុណ្ឌល ចុំ. ចបរិល,
ចបតិរិល ។ . ឆាវ គុ. មានមុខរិល, មានមុខហិល ។ . បាទិ-
ច្ឆិន្ទជវ គុ. មានជើងខ្នក និងមានសន្ទុះដាច់ហើយ, មានសន្ទុះដាច់
ហើយ ដោយអំណាចនៃជើងខ្នក, មានសន្ទុះដាច់ហើយ ព្រោះមាន
ជើងខ្នក ។

កុណ្ឌក ចុំ. [កុណ្ឌ+អ+ក.ស.] (ផងនៃអង្ករ, កំទេចនៃអង្ករ)
កន្ទក់ ។ . អង្ការប្បវ ចុំ. នំគីបុគ្គលចំអិនលើរងើកភ្លើង ដែល
ទាសិឈ្មោះបុណ្ណាធ្វើហើយដោយកន្ទក់, នំអំបែង គឺទាសិឈ្មោះ
បុណ្ណាធ្វើហើយដោយកន្ទក់ ។ . ម្ស៊ី ឥ. ក្តាប់នៃកន្ទក់, កន្ទក់
មានក្តាប់ជាប្រមាណ ។ . សិន្ធុវ័បោតកជាតក នចំ. ជាតកគឺ
បណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយកូននៃសេះសិន្ធុវ័សិន្ធុវកន្ទក់ ។ . អាទិ
គុ. (វត្ថ) មានកន្ទក់ជាដើម ។

កុណ្ឌលកេសិ អ.ន. ព្រះថេរិឈ្មោះកុណ្ឌលកេសិ ។ . ថេរិវត្ថ នចំ.
រឿងនៃព្រះថេរិឈ្មោះកុណ្ឌលកេសិ ។

កុណ្ឌល នចំ. [កុណ្ឌ+អល] កុណ្ឌល (គ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក,

ទំហូ) ។

កុណ្ឌិកា ឥ. [កុឌិ+ក.ស.+អា.ឥ.] កុណ្ឌី (ប្រដាប់សម្រាប់ដាក់ទឹក ជ្រូច) ។

កុណ្ឌិធានវន្ត អ.ន. វិហារឈ្មោះកុណ្ឌិធានវន្ត ។

កុត្តហលជាត គុ. [កុត្តហល+ជាត] ជាអ្នកមានសេចក្តីជ្រុលជ្រើម កើតហើយ, ជាអ្នកមានការរីករវកើតហើយ (កុត្តហល៍<កុ+ តុល+អ, ចុះ ហ.អា.; វ. ភំ បាចំ កុលយភិកិ> កុត្តហ- លំ) ។

កុទាចនំ ក.ស. [កិ+ទាចនំ, កិ>កុ] ក្នុងកាលណាៗ, ក្នុងកាលណា ខ្លះ, ជួនកាល, ជួនណា,...។

កុទ្ទាល ចុំ. [កុំ+ទល+ណ] គ្រឿងទំលាយនូវផែនដី (ចប); វ. ភំ បឋវី ធនភិកិ> កុទ្ទាលោ ។ . អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់ ចប, សេចក្តីត្រូវការដល់ចប ។ . បណ្ឌិត អ.ន. ឈ្មោះកុទ្ទាល បណ្ឌិត ។ . តិល នចុំ. ផ្ទៃនៃចប ។ . អាទិហត្ថ គុ. មានវត្ថុ មានចបជាដើមក្នុងដៃ ។

កុទ្ធិ គុ. [កុធិ+ត] ក្រោធហើយ, ខឹងហើយ ។ . បុព្វ គុ. ធ្លាប់ ក្រោធហើយ (ខឹងហើយក្នុងកាលមុន) ។ . មនុស្ស ចុំ. មនុស្ស ក្រោធហើយ ។ . ម៉ានិស គុ. មានចិត្តក្រោធហើយ, មានឆន្ទៈ មានក្នុងចិត្តក្រោធហើយ ។

កុធារី ឥ. [កុ+ធរ+ណិ] ដឹង, ប្តូរទៅ (ប្រើជា កុហារី ក៏មាន) ។

កុបិត គុ. [កុប+ត.អា.+ត] កំរើកហើយ, គឺ...ឱ្យកំរើកហើយ
 (ក្រោធ, ខឹង) ។ . ភាវ៍ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...កំរើកហើយ ។
 . មានស គុ. អ្នកមានចិត្តកំរើកហើយ, អ្នកមានធនៈមានក្នុងចិត្ត
 កំរើកហើយ ។

កុប្បតិ កិ. [កុប+យ+តិ.វ.] កំរើក (ក្រោធ, ខឹង) ។

កុប្បន្តិ កិ. [កុប+យ+អន្តិ.វ.] កំរើក, កក្រើត ។

កុប្បិសុ កិ. [កុប+យ+ឱ.អដ្ឋ.] កំរើកហើយ ។

កុព្វន្តិ កិ. [ករ+ឱ+អន្តិ.វ.] ធ្វើ, រមែងធ្វើ ។

កុព្វតោ គុ. [ករ+ឱ+អន្ត+ស.វិ.] កាលធ្វើ(នៃ...កាលធ្វើ) ។

កុមារ ចុំ. [កុ+មរ+ណ, កុម+រារ, កុមារ+អ] អ្នកគូសវាសនូវផែនដី,
 (ទារក) ដែលគេប្រាថ្នា, អ្នកតែងលេង (កុមារ, ក្មេង); **កុំ ភូមិ**
មរតិ ភិណ្ឌុភិ ចិលេខភិភិ > **កុមារោ, ភាមិយភិភិ** >
កុមារោ, កុមារភិ ភិណ្ឌុភិភិ > **កុមារោ** ។ . កស្ស-
 បត្តេរវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរៈឈ្មោះកុមារកស្សប ។ . បរិវារ
 ចុំ. បរិវារនៃកុមារ, កុមារជាបរិវារ ។ . បរិហារ នចុំ. វត្ថុជា
 គ្រឿង នាំទៅជុំវិញនៃកុមារ, វត្ថុជាគ្រឿងរក្សានូវកុមារ ។ . វណ្ណ
 គុ. មានភេទដូចជាភេទនៃកុមារ ។

កុមារកិ ចុំ. ដូចជា «កុមារ» ដែរ ប្លែកតែចុះ «កសកត្ថ» ខាងចុង
 ប្រែថា «កុមារ,ក្មេង ឬកុមារតូច, ក្មេងតូច» ។ . វណ្ណ ចុំ.
 ភេទដូចជាភេទនៃកុមារ ។

កុ

កុមារិកា ឥ. កុមារិកា, ក្មេងស្រី ឬ កុមារិតូច, ក្មេងស្រីតូច ។ . កាល
ចុំ. កាលនៃ...ជាកុមារិកា ។ . វណ្ណាទិវស ចុំ. អំណាចនៃភេទ
មានភេទនៃកុមារិកាជាដើម ។

កុមារិសត នចុំ. [កុមារិ+សត] រយនៃកុមារី ។

កុមុទី នចុំ. [កុ+មុទ+ណ] (ជលជាត) ព្រេកអរក្នុងទឹក ឬព្រេកអរ
ក្នុងផែនដី (កុមុទ, ផ្កាកុមុទ); វិ. កុយំ បឋវិយំ មោធាភិកិ>
កុមុទំ ។ . ឱប្បុល នចុំ. ផ្កាកុមុទនិងផ្កាឱប្បុល ។

កុម្ពការ ចុំ. [កុម្ព+ករ+ណ] (ជន) អ្នកធ្វើនូវឆ្នាំង ឬ ក្នម (ស្នូន
ឆ្នាំង); វិ. កុម្ពំ ភរោភិកិ> កុម្ពភារោ ។ . សាលា ឥ.
សាលា (រោង) នៃជនអ្នកធ្វើនូវឆ្នាំង, រោងនៃស្នូនឆ្នាំង ។

កុម្ពយោសកិ ឥ.ន. សេដ្ឋីឈ្មោះកុម្ពយោសកៈ ។ . វត្ថុ នចុំ. រឿង
នៃ... ។

កុម្ពទាសី ឥ. [កុម្ព+ទាសី] ទាសីអ្នកនាំទៅនូវទឹកដោយក្នម (កុម្ព-
ទាសី) ។

កុម្ពភារ ចុំ. [កុម្ព+ភារ] ភារៈមានកុម្ពៈជាប្រមាណ, ទ្រព្យមានទម្ងន់
មួយកុម្ពៈ ។

កុម្ពិមុខ នចុំ. [កុម្ពិ+មុខ] មាត់នៃឆ្នាំង, មាត់នៃក្នម ។

កុម្ពិល ចុំ. [ក+ឧភ+ល្បល, ឧល+អ] ក្រពើ; (វិ. ភេន ជលេន
ឧភកិ បុរោភិកិ> កុម្ពោ (ជលាសយោ) , ក្រក ឧលកិ
គប្ពកិកិ> កុម្ពិលោ) ។

កុម្មុបម គ. [កុម្ម+ឧបមា] មានឧបមាដោយកុម្ម, មានកុម្មជាគ្រឿង
ប្រៀបធៀប ។

កម្មាសប្បវ ចុ. [កម្មាស+ប្បវ] នំគីបុគ្គលធ្វើហើយដោយសណ្តែក, នំ
សណ្តែក, នំកម្មាស, (ជាឈ្មោះនំមួយប្រភេទដែលគេប្រើក្នុង
ប្រទេសឥណ្ឌា) ។

កុរុរយវ អ.ន. ក្រុងឈ្មោះកុរុរយវៈ ។ និព័រ នចុ. នគរឈ្មោះកុរុរយវៈ ។

កុរុ នចុ. [ករ+អ] (វត្ថុ) ធ្វើនូវកម្លាំង (បាយ); វិ. **ករោភិ ពលន្តិ**>
កុរុ ។

កុរុង្គ ចុ. [កុ+រត+អ, ចុះនិ.អា.] (សត្វ) ដើរទៅលើដី (ប្រើស ឬប្រើគ
ឈ្មោះកុរុង្គ); វិ. **កុរុំ រទ្ធកិកិ**> **កុរុខ្លា** ។ ជាតកាទិ
គ. (ជាតក) មានកុរុង្គជាតកជាដើម ។ ប្រើជា **កុរុង្គ** ក៏មាន ។

កុរុតេ កិ. [ករ+ឧ+តេ.វ..] ធ្វើ ។

កុរុធម្ម ចុ. [កុរុ+ធម្ម] កុរុធម៌, ធម៌នៃអ្នកដែនកុរុ ។

កុរុរដ្ឋ នចុ. [កុរុ+រដ្ឋ] ដែនឈ្មោះកុរុ ។ **វាសី** ចុ. ជនអ្នកនៅក្នុង
ដែនកុរុ, អ្នកមានទីនៅក្នុងដែនកុរុជាប្រក្រតី ។

កុរុមាន គ. [ករ+ឧ+មាន] កាលធ្វើ ។

កុរុរាជ ចុ. [កុរុ+រាជ] ស្តេចក្នុងដែនកុរុ, ស្តេចជាធំក្នុងដែនកុរុ ។

កុល នចុ. [កុល+អ] (វង្ស) ជាហេតុតភ្ជាប់នូវគ្នានឹងគ្នា (ត្រកូល); វិ.
កុលភិ អញ្ញមញ្ញមេកេនាភិ> **កុលំ** ។ **កុមារិកា** ផ.

កុ

កុមារិកានៃត្រកូល, ក្មេងស្រីនៃត្រកូល ។ . ក្តាម ចុំ. ស្រុកនៃ
 ត្រកូល ។ . គេហិ នចុំ. ផ្ទះនៃត្រកូល ។ . យរគមនី នចុំ. កិ.
 ទៅកាន់ផ្ទះនៃត្រកូល ។ . យរគមនីភាវ ចុំ. ភាវៈគីកិ.ទៅ
 កាន់ផ្ទះនៃត្រកូល, ភាវៈនៃកិ.ទៅកាន់ផ្ទះនៃត្រកូល ។ . ទត្តិយ
 គុ. ដែលត្រកូលឱ្យហើយ ឬ ជារបស់ដែលត្រកូលគប្បីឱ្យ ។
 . ទមកិ គុ. អ្នកទូន្មាននូវត្រកូល ។ . ទ្វិស័កកិម្ម នចុំ. កម្មនៃ
 បុគ្គលអ្នកទ្រុស្តនូវត្រកូល ។ . ធីតា ឥ. ធីតានៃត្រកូល, កូនស្រី
 នៃត្រកូល ។ . ប្បវិបាដិ ឥ. លំដាប់នៃត្រកូល ។ . បរិវដ្ត ចុំ.
 កិ.វិលទៅជុំវិញនៃត្រកូល, ជួរនៃត្រកូល ។ . បុត្តិ ចុំ. កុលបុត្រ,
 កូនរបស់ត្រកូល ។ . វិស ចុំ. វង្សនៃត្រកូល ។ . វិសានុគត
 គុ. ទៅតាមហើយនូវវង្សនៃត្រកូល, ប្រព្រឹត្តទៅតាមហើយនូវវង្ស
 នៃត្រកូល ។ . ភាតា ចុំ. បងប្អូនប្រុសនៃត្រកូល ។ . សតិកិ
 គុ. មានរយនៃត្រកូល, ប្រកបដោយរយនៃត្រកូល; វិ. កុលានំ
 សកំ> កុលសកំ, កុលសកំ យេសមភិកិ> កុលស.
 ភិកា, កុលសកេន និយុក្កា> កុលសភិកា ។ . សន្តិកិ
 គុ. ជារបស់នៃត្រកូល ។ . សម្ពន្ធវិស ចុំ. អំណាចនៃកិ.ជាប់
 ព្រមដោយ ត្រកូល, អំណាចនៃកិ.ទាក់ទងដោយត្រកូល ។

កុលាល ចុំ. [កុ+លល+ណ] អ្នកប្រាថ្នានូវដី ឬ អ្នកក្រាលនូវសិល្បៈ
 របស់ខ្លួន, អ្នកកាន់យកនូវដីធ្វើ (ស្នូនផ្ទាំង); វិ. កំ លលយភិ
 កិច្ចកិ> កុលាលោ, កុលភិ អកុលោ សិប្ប
 បក្ករភិកិ> កុលាលោ ។ . ចក្កិ នចុំ. ចក្រនៃស្នូនផ្ទាំង ។

ភាជនសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយភាជននៃស្នូនផ្ទាំង,
ប្រហែលដោយភាជននៃចុក្កលអ្នកកាន់យកនូវដីធ្វើ ។

កុលារក្ស នថ្ម. [កុ+លុ+ណុ] សម្បក (វិ. កុច្ឆិកមណ្ឌាវិទាសនា
ធិកំ លុនាភិកិ> កុលាវក) ។

កុលុបត គុ. [កុល+ឧប+តម+ក្វិ] អ្នកចូលទៅកាន់ត្រកូល; វិ. កុលំ
ឧបតច្ឆិកិ> កុលុបតោ ។ ត្រូវ ចុំ. ព្រះថេរៈអ្នកចូល
ទៅកាន់ត្រកូល, ព្រះថេរៈជាដីតុន ។

កុលុបច្ឆេម ចុំ. [កុល+ឧប+ឆិម+ណ] កិ.ចូលទៅកាត់បង់នូវត្រកូល,
ការចូលទៅផ្តាច់បង់នូវត្រកូល; វិ. កុលំ ឧបច្ឆិមយកេកិ>
កុលុបច្ឆេនំ, កុលុបច្ឆេនំ> កុលុបច្ឆេណា ។

កុសត្តិ គុ. [កុស+អត្ត] ចុងនៃស្នា (ដែលធ្លាប់ប្រែថា ចុងនៃស្បូវ) ។

កុសរាជសន្តិកិ គុ. [កុសរាជ+សន្តិក] ជារបស់នៃស្តេចឈ្មោះកុសៈ ។

កុសល នថ្ម. [កុស+អល] (គុណជាត) គួរក្នុងកិផ្តាច់បង់នូវបាប
(កុសល; គុ. ឈ្លាស, ប៊ុន, ប្រសប់, វាងវៃ); វិ. កុសេ បា
បច្ឆេនេ អលន្តិ> កុសលំ ។ (គុណជាត) ផ្តាច់នូវធម៌ដ៏
អាក្រក់គឺធម៌អកុសល; វិ. កុសកិ បាបកេ អកុសលេ
ចមេ និន្ទិកិ> កុសលំ ។ ម្យ៉ាងទៀត (កុស+លុ+អ) គុណ
ជាតកាត់នូវកិលេសមានរាគៈជាដើមដេកនៅក្នុងសន្តានដោយ
អាការៈដែលបណ្ឌិតគួរឆ្លើម; វិ. កុច្ឆិកេនាភារេនេ សន្តានេ
សន្តិកិ> កុសោ, រាគាធយោ កេ លុនាភិ និន្ទិកិ>

កុ

កុសលំ ។ . កម្មករណំ នចំ. កិ.ធ្វើនូវកម្មជាកុសល ។
 . កម្មករណំកាល ចំ. កាលនៃកិ.ធ្វើនូវកម្មជាកុសល, កាលជា
 ទិធ្វើនូវកម្មជាកុសល ។ . កម្មប្បតិដ្ឋាករណំ នចំ. កាលជាទិ
 ធ្វើនូវទិជាទិពឹងគឺកម្មជាកុសល, កាលជាទិធ្វើនូវគុណជាតិជាទិពឹង
 គឺកម្មជាកុសល ។ . កម្មបថំ ចំ. គន្លងគឺកម្មជាកុសល ។ . កោ-
 ដ្ឋាសំ ចំ. ចំណែកនៃធម៌ជាកុសល, ចំណែកនៃកម្មជាកុសល ។
 . តិ ឥ. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកឆ្លាត, .ឈ្លាស, .ប្រសប់ ។ . ត្ថិ
 នចំ. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកឈ្លាស ។ . បាថេយ្យំ នចំ. វត្ថុជា
 ប្រយោជន៍ក្នុងផ្លូវជាកុសល ឬ វត្ថុជាប្រយោជន៍ដល់ផ្លូវគឺកុសល,
 ស្បៀងគឺកុសល; វិ. បថេ បថស្ស ថា ហិកំ > បាថេយ្យំ ។
 <បថ+ណេយ្យ ។ . វិថិ ឥ. វិថិនៃចិត្តជាកុសល ។

កុសលាកុសល នចំ. [កុសល+អកុសល] កុសលនិងអកុសល ។
 . កម្មករណំ នចំ. ជាទិធ្វើនូវកម្មជាកុសលនិងកម្មជាអកុសល ។
 . កម្មវិជំ នចំ. ពូជគឺកម្មជាកុសលនិងអកុសល ។

កុសលាភិនិព្វត្ត គុ. [កុសល+អភិនិព្វត្ត] ដែលកើតចំពោះហើយអំពី
 កម្មជាកុសល, គឺកម្មជាកុសលឱ្យកើតចំពោះហើយ ។

កុសលូបទេស ចំ. [កុសល+ឧបទេស] ឧបទេសនៃបុគ្គលអ្នកឈ្លាស,
 ឧបាយជាគ្រឿងណែនាំនៃបុគ្គលអ្នកឈ្លាស, ឧបាយជាគ្រឿងចូល
 ទោសម្តែងនៃបុគ្គលអ្នកប្រសប់ ។ <ឧប+មិស+ណ ។

កុសិនា អ.ន. ក្រុងឈ្មោះកុសិនា ។

កុ-ក្ល

កុសីតិ គុ. [កុ+សទ, សទ>សីទ, ទ>ត+អ] អ្នកលិចចុះ ដោយអាការៈ
 បណ្ឌិតតប្បិឌ្ឍិម, ម៉្យាងទៀត អ្នកលេចចុះ ក្នុងកិលេសតីបណ្ឌិត
 តប្បិឌ្ឍិម (អ្នកខ្ជិល); វិ. **ភុច្ឆិកេនាភារេន សីទភិកិ**>
កុសីកោ, ភុច្ឆិកេ កិលេសេ សីទភិកិ> **កុសីកោ** ។
 - **បុគ្គល** ចុំ. បុគ្គលអ្នកខ្ជិល ។ . **មាណវ** ចុំ. មាណពអ្នកខ្ជិល,
 មាណពអ្នកខ្ជិលច្រអូស ។

កុសុម នចុំ. [កុស+ឧម] ផ្កា, ផ្កាឈើ ។

កុសុមរត្ត គុ. [កុសុម+រត្ត] ដែលបុគ្គលជ្រលក់ហើយដោយផ្កា
 ដកតាំ ។

កុហក ចុំ. [កុហ+ណុ] អ្នកកុហក, អ្នកចំរាន់, អ្នកបញ្ឆោត, អ្នក
 លលួង, អ្នកបោកប្រាស, អ្នកញ៉ាំងគេឱ្យភាន់ភាំង; វិ.
ភុហយភិកិ> **ភុហកោ** ។ . **ចោវ** ចុំ. ចោរអ្នកកុហក ។
 - **តាបស** ចុំ. តាបសអ្នកកុហក, តាបសអ្នកញ៉ាំងលោកឱ្យភាន់
 ភាំង ។ . **ព្រាហ្មណវត្ត** នចុំ. រឿងនៃព្រាហ្មណ៍អ្នកកុហក ។

កុហិ អ.ន. [កិ+ហិ, កិ>កុ] ក្នុងទិណា, ត្រង់ទិណា ។

ក្លដ [កុ+អដ+អ, កុដ+ណ] ធម្មជាតិប្រព្រឹត្តទៅដោយអាការ
 តីបណ្ឌិតគួរខ្ជិម (គុ. កោង, កាច, បៀតបៀន, ដំ, ក្តៅ
 ក្រហាយ, ន.កំពូល, ញញួរ); វិ. **ភុច្ឆិកេនាភារេន អដភិកិ**>
ក្លដ ។ . **ជដិល** ចុំ. ជដិលកោង, ជដិលកោងកាច ។ . **ដ្តកិ**-
ណិ នចុំ. កិ.ធ្វើនូវក្តីកោង ។ . **ដ្តបរាជិត** គុ. អ្នកមានក្តីកោង

ក្ល-កើ

ចាញ់ហើយ, អ្នកចាញ់ហើយដោយក្តីកោង ។ សិក្ខិ ចុំ.
សាក្សីកោង, បន្ទាល់កោង ។ សិហិស្ស្យ នចុំ. ពាន់នៃកំពូល,
ពាន់នៃព្យាបាវ ។

ក្លដាតារ នចុំ. [កុដ+អតារ] ផ្ទះប្រកបដោយកំពូល; វិ. ក្លដេន
យុក្កំ អតារ > ក្លដាតារ ។ ផ្ទះ គឺបុគ្គលសង្គ្រោះហើយដោយ
កំពូល; វិ. ក្លដេន សទ្ធិហិកំ អតារ > ក្លដាតារ, (ផ្ទះ
មានកំពូល, ភ្នំយោង) ។ កណ្ឌិកា ឥ. ហោជាងនៃផ្ទះមាន
កំពូល ។ កុចិប្បមាណា គុ. មានផ្ទះនៃផ្ទះមានកំពូលជា
ប្រមាណ, មានប្រមាណប៉ុន្តែនៃផ្ទះមានកំពូល ។ មិត្តិ គុ. មាន
ផ្ទះគឺបុគ្គលសង្គ្រោះហើយដោយកំពូលជាប្រមាណ, ប៉ុន្តែផ្ទះមាន
កំពូល ។ សិពិ នចុំ. រយនៃផ្ទះគឺបុគ្គលសង្គ្រោះហើយដោយ
កំពូល, រយនៃផ្ទះមានកំពូល ។ សិហិហិ ឥ. សាលា (រោង)
គឺផ្ទះដែលបុគ្គលសង្គ្រោះហើយដោយកំពូល ។

ក្លល នចុំ. [កុល+ណ] (វត្ថុ) បិទរាំងនូវទឹកមិនឱ្យហូរចេញទៅខាង
ក្រៅ (ត្រាំង, ឆ្នេរ); វិ. ក្លលកិ អាចរកិ ឧទកំ ពហិ
និភូមិកុំ ន ទេកិកិ > ក្លលំ ។

កើចិ វិ.ស.អ. [កើ+ចិ] ពួកមួយ, ពួកខ្លះ, អ្នកខ្លះ, នីមួយ ។

កើទាវ នចុំ. [កើ១ច្បក្តិ១+អ, លុបល] ស្រែ (វិ. ក្លដិយកិកិ >
កើទាវ) ។ ន្តិវ នចុំ. ចន្លោះនៃស្រែ ។ មិរិយាទា ឥ. ភ្នំ
ស្រែ, ភ្នំនៃស្រែ ។

កេរាជិកបក្ខរាជនី នចុំ. [កេរាជិក+បក្ខ+រាជន] កិ.គប់រកនូវពួកនៃជន

អ្នកអែបអប, កិ.គប់រកនូវពួកនៃជនដែលចាក់បណ្តោយ, ការគប់
រកនូវពួកនៃជនអ្នកអូតអាង ។

កេលាស ន. ឃុំ. ភ្នំឆ្មោះកេលាស ឬភ្នំឆ្មោះកីលាស ។ ក្រដប្បដិ-
ភាគី គុ. មានចំណែកប្រៀបដោយកំពូលនៃភ្នំឆ្មោះកេលាស ។

កេឡី ឆ. [កិឡ+ឆ] កិ.លេង, កិ.ឡកឡើយ, កិ.ចំអក, កិ.ចំអក
ចំអន់ (ប្រើជា «កេលិ» ក៏មាន) ។

កេវដ្ឋ ចុំ. [កេ+វដ្ឋ+ណ] ជនអ្នកវិលទៅក្នុងទឹកដើម្បីប្រយោជន៍
ដល់កិ.ចាប់នូវត្រី ឬ ជនអ្នកញ៉ាំងទឹកឱ្យវិល (ព្រានប្រម៉ង់, ព្រាន
សន្ទូច); វិ. កេ ឧទកេ មច្ឆតហណក្ខាយ ចេត្តកិក៌ >
កេចេត្តោ, កំ ឧទកំ ចេត្តកិក៌ > កេចេត្តោ ។ ក្លាមវាសី
ចុំ. ជនអ្នកនៅក្នុងស្រុកនៃព្រានប្រម៉ង់, ជនអ្នកមានកិ.នៅក្នុង
ស្រុកនៃព្រានប្រម៉ង់ជាប្រក្រតិ; វិ. កេចេត្តោមេ ចសកិក៌ >
កេចេត្តោមេចាសិ, កេចេត្តោមេ ចសិក៌ សិល.
មស្សាភិ > កេចេត្តោមេចាសិ ។ ក្លាម ចុំ. ស្រុកនៃព្រាន
ប្រម៉ង់ ។ ជេដ្ឋិកបុត្ត ចុំ. កូននៃព្រានប្រម៉ង់ជាច្បង, កូនច្បង
នៃព្រានប្រម៉ង់ ។

កេវល គុ. [កេវ+អល] ទាំងអស់, ទាំងស្រុង, តែម្យាង, មិនមាន
សេសសល់, សុទ្ធ (វិ. កេចនំ បចក្កនំ > កេចលំ) ។

កេវលី គុ. [កេវល+លី] មានកំពូលដ៏សុទ្ធ ។

កេស ចុំ. [កេ+សិ+អ] សភាវៈដេកគឺប្រព្រឹត្តទៅព្វដ៏ក្បាល (សក់);

កេ.កោ

វិ. កេ សិរស្សី សយន្តិ បចក្កន្តិកិ> កេសា ។ ម្យ៉ាងទៀត
 សភាវៈស្ថិតនៅឆ្នងក្បាល; វិ. កេ ចក្កកេ សេន្តិ ភិជ្ជន្តិកិ>
 កេសា ។ . កល្យាណ នចុំ. លំអគីសក់, លំអនៃសក់ ។
 . កលាប ចុំ. បាច់នៃសក់, សំណុំនៃសក់ ។ . អត្តមត្ត គុ. មាន
 ចុងនៃសក់ជាប្រមាណ, ប៉ុនចុងនៃសក់។ . មស្ស្យ នចុំ. សក់និង
 ពុកមាត់ ។ . លុញ្ឆន នចុំ. កិ.ដកនូវសក់ ។ . អាទិសមុហ.
 សង្ហាត គុ. ពោលគឺប្រជុំនៃអាការមានសក់ជាដើម, គឺបណ្ឌិត
 រាប់ព្រមហើយថាប្រជុំនៃកោដ្ឋាសៈមានសក់ជាដើម ។

កេសវី អ.ន. ឈ្មោះកេសវៈ ។ . តាបសឈ្មោះកេសវៈ ។

កេសិ អ.ន. តាបសឈ្មោះកេសិ, តាបសឈ្មោះកេសវៈ ។

កេសោរោបនី នចុំ. [កេស+អវ+រុប+យុ] កិ.ដាក់ចុះនូវសក់, កិ.
 កោរនូវសក់ ។ . អត្តិ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ. ដាក់ចុះនូវសក់ ។
 . សិត្តិ នចុំ. សស្ត្រាសម្រាប់ដាក់ចុះនូវសក់, កាំបិតសម្រាប់កោរ
 នូវសក់ ។

កោ វិ.ស.អ. [កិ+សិ.វិ.] អ្នកណា, ណា, អ្វី, ដូចម្តេច ។

កោកនម្យ នចុំ. [កោក+នម្យ+អ] ឈ្មោះកោកនម្យ, ជាទីបន្តិទៃសត្វធ្វើ
 នូវសម្លេងថាកិកិ ។ ម្យ៉ាងទៀតធម្មជាតញ្ចាំងពួកសត្វធ្វើនូវសម្លេង
 ថាកិកិឱ្យបន្តិឡើង; វិ. កោកេ នាធយកិកិ> កោកនទំ,
 (ឈូកក្រហម) ។

កោកិ អ.ន. ឈ្មោះកោកៈ ។ . សុនខលុទ្ធកវត្ត នចុំ. រឿងនៃព្រាន

ព្រោះឆ្កែឈ្មោះកោកះ, រឿងនៃព្រានអ្នកបណ្តើរនូវឆ្កែឈ្មោះ
កោកះ ។

កោកាលិក អ.ន. ឈ្មោះកោកាលិកៈ ។ វិត្ត នចុំ. រឿងនៃភិក្ខុ
ឈ្មោះកោកាលិកៈ ។

កោចិ វិ.ស.អ. [កិ+ចិ+សិ.វិ.] អ្នកណា, អ្នកណានីមួយ, ណានីមួយ
នីមួយ, តិចតួច ។

កោជវ ចុំ. កម្រាល, ព្រំ (តាមទម្លាប់ថាអង្រឹង) ។

កោញ ចុំ. [កោញ+អ] ក្រៀម, សត្វក្រៀម ។ វិវៃ សម្រែកនៃ
ក្រៀម, កិ.ស្រែកនៃក្រៀម, កិ.ស្រែកដូចជាក្រៀម ។
សិក្សុណិ សត្វស្លាប់ក្រៀម, សត្វក្រៀម ។

កោណ្ឌញ្ញ អ.ន. ព្រះពុទ្ធព្រះនាមកោណ្ឌញ្ញៈ ។

កោដបព្វតមហាវិហារវាសិ ចុំ. [កោដបព្វតមហាវិហារ+វស+ណិ]
អ្នកនៅក្នុងវិហារធំឈ្មោះកោដបពិត ។

កោដិកណ្ឌ គុ. [កោដិ+កណ្ឌ] មានត្រចៀកទ្រទ្រង់នូវគ្រឿងសម្រាប់
ពាក់មានតម្លៃមួយកោដិ; វិ. កោដិអក្សនកថិលននាវិនោ
កណ្ឌា យស្ស សោ > កោដិកណ្ឌា ។

កោដិ ឥ. [កុដ+ឥ] កោដិ, ទីបំផុត, ចុង, មុម ។ ប្ប្បត្តិ គុ. ដល់
ហើយនូវទីបំផុត ។ សតសហស្ស ច.ស. សែននៃកោដិ ។

កោដិតខាណុក ចុំ. [កោដិត+ខាណុក] ដង្កត់ដែលបុគ្គលបោះហើយ,
ចង្កោលដែលបុគ្គលដាំហើយ, ដែលបុគ្គលដោតហើយ ។

កោ

កោដិត < កុដ + ត + ត ។

កោដ្តតា អ. [កុដ្ត + ណេ + តា] ដំហើយ, ផែហើយ, វាយហើយ, បុកហើយ, ចិត្រាំហើយ ។

កោដ្តន្ត គុ. [កុដ្ត + ណេ + អន្ត] កាលដំ, កាលផែ, កាលវាយ, ... ។

កោដ្តតិ កិ. [កុដ្ត + ណេ + តិ.វ.] ដំ, វាយ, បុក, ... ។

កោដ្តន្តិ ឥ. [កុដ្ត + ណេ + អន្ត + ញ្ញ] កាលដំ, កាលបុក, ... ។

កោដ្តតព្វយុត្តក គុ. [កោដ្តតព្វ + យុត្តក] ជារបស់គួរគំ... គប្បីដំ, គប្បីផែ, ... ។

កោដ្តន ឥ. [កុដ្ត + យុ] កិ.ដំ, កិ.បុក, ... ។ - អត្ថ ចុ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ដំ, ... ។ - បចនាទិ គុ. (កិច្ច) មានកិ.បុក និងកិ. ចំអិនជាដើម ។

កោដ្តាបេតា អ. [កុដ្ត + ណាបេ + តា] ញ៉ាំង... ឱ្យបោះហើយ, ឱ្យដោតហើយ, ឱ្យដំហើយ, ឱ្យវាយហើយ, ឱ្យចិត្រាំហើយ, ... ។

កោដ្តគ្គ គុ. [កោដ្ត + អគ្គ] មានដំប្រសើរគឺបុគ្គលគប្បីឱ្យក្នុងកាលជាទីឡើងកាន់ជង្រុក, មានដំភ្លេងគឺ..., មានដំលើសគឺ... ។

កោដ្តសត ឥ. [កោដ្ត + សត] រយនៃជង្រុក ។

កោដ្តាគារ ចុ. ឥ. [កោដ្ត + អគារ] ផ្ទះគឺជង្រុក (ឃ្នាំង) ។

កោដ្តាគារិក គុ. [កោដ្តាគារ + ណិក] អ្នកប្រកបក្នុងផ្ទះគឺជង្រុក, អ្នក

ប្រកបក្នុងឃ្នាំង (នាយឃ្នាំង); វិ. កោដ្ឋាភារេ និយុក្កោ > កោដ្ឋាភារិកោ ។

កោដ្ឋាមិ គុ. [កោដ្ឋ+អាមិ] មានជង្រុកជាដើម ។

កោដ្ឋាស ចុំ. [កោដ្ឋ+សិ+អ] ចំណែក (វិ. កោដ្ឋំ ចុច្ចតិ សវិរិ, ភក្ក សេភីភី > កោដ្ឋាសោ) ។

កោណ្ឌ គុ. [កុណ្ណ+ណ] កំបុត, ខ្លៅ, ឆោត, អាក្រក់, លាមក ។

កោណ្ឌធាន អ.ន. ព្រះថេរៈឈ្មោះកោណ្ឌធាន ។ . ត្ថេរវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរៈឈ្មោះកោណ្ឌធាន ។

កោតុហល នចុំ. [កុ+តុដ+អល] កិ.ភ្នាក់ង្កើល, សេចក្តីជ្រុលជ្រើម, ការរំជួល ។ . ជាតិ គុ. អ្នកមានសេចក្តីភ្នាក់ង្កើលកើតហើយ; វិ. កោតុហលំ ជាតំ យេសំ ភេ > កោតុហលជាតា ។

កោតុហលិក ចុំ. [កោតុហល+លិក] បុរសឈ្មោះកោតុហលិក, បុរសអ្នកមានសេចក្តីភ្នាក់ង្កើល; វិ. កោតុហលំ យសទ្ធិ អភីភី > កោតុហលិកោ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃយោសកៈ ជាបុរសឈ្មោះកោតុហលិកៈ ។

កោធននិទ្ធិ ឆ. [កោធន+និទ្ធិ] ខ្សែជាគ្រឿងចងគីសេចក្តីក្រោធន, ខ្សែជា គ្រឿងត្របែងគីសេចក្តីក្រោធន ។

កោធនមត្ត គុ. [កោធន+មត្ត] ទោសជាតគ្រាន់តែសេចក្តីក្រោធន ។

កោធន ចុំ. [កុធន+យុ] (បុគ្គល) អ្នកក្រោធន, អ្នកខឹង; វិ. ភុជ្ឈភីភី > កោធនោ ។ អ្នកមានកិ. ក្រោធនជាប្រក្រតិ; វិ. ភុជ្ឈភីភី

សីលធម៌ស្វាភិ > កោធនេ ។

កោធច ចុំ. [កុធច+ណ] សេចក្តីក្រោធ, សេចក្តីខឹង, កំហឹង; វិ. **កុឡ្យនំ > កោធលោ ។** . វគ្គវណ្ណនា ៧. កថាជាគ្រឿងពណ៌នា នូវកោធរត្ត; វិ. **កោធចចត្តំ ចណ្ណេភិ ឯកាយាភិ > កោធច. ចត្តចណ្ណនា ។** . វិសេ ចុំ. អំណាចនៃសេចក្តីក្រោធ ។

កោធាភិភូ គុ. [កោធច+អភិ+ភូ+អ] អ្នកគ្របសង្កត់នូវសេចក្តីក្រោធ; វិ. **កោធិ អភិភវតិកិ > កោធាភិភូ ។**

កោធាភិភូត គុ. [កោធច+អភិភូត] អ្នកគឺសេចក្តីក្រោធគ្របសង្កត់ ហើយ; វិ. **កោធលេន អភិភូកោ > កោធាភិភូកោ ។**

កោធិប្បាទ ចុំ. [កោធច+ឧប្បាទ] កិ.ញ៉ាំងសេចក្តីក្រោធឱ្យកើត ឡើង, កិ.កើតឡើងនៃសេចក្តីក្រោធ ។

កោនាគមន អ.ន. ព្រះពុទ្ធព្រះនាមកោនាគមនៈ ។

កោប ចុំ. [កុប+ណ] កិ.កម្រើក, សេចក្តីក្រោធ, សេចក្តីខឹង, កំហឹង; វិ. **កុបនំ > កោបោ ។** . និព្វាបនមត្ត គុ.. (កុសល) ត្រឹមតែកិ.ញ៉ាំងសេចក្តីក្រោធឱ្យរលត់ ។ . មត្តិ គុ. មោសជាតត្រឹមតែសេចក្តីក្រោធ, មោសជាតគ្រាន់តែកិ.កម្រើក ។

កោបេតុំ អ. [កុប+ណេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យកម្រើកបាន ។

កោមារភច្ច ចុំ. [កុមារភត+ណ្យ] ពេទ្យដែលអភយរាជកុមារឱ្យ ចិញ្ចឹមហើយ, ពេទ្យឈ្មោះកុមារភច្ច; វិ. **កុមារេន ភកោ បោសាបិកោភិ > កុមារភកោ , កុមារភកោ ឯច >**

កោមារភថ្លា ១

កោមុទី ឥ. [កោមុទ+ណិ] ជាទឹកនៃផ្កាកុមុទ (វិ. គុយំ បឋវិយំ មោទន្តិកិ> កុមុទា, កុមុទានំ សមូហោ> កោមុទោ, កោមុទោ ឯក្ក អភ្និកិ> កោមុទិ) ។

កោលដ្ឋិមត្ត ឥ. [កោលដ្ឋិ+មត្ត] មានគ្រាប់នៃក្រពៅជាប្រមាណ, ប៉ុនគ្រាប់នៃក្រពៅ ។ **កោលដ្ឋិ** <កោល+អដ្ឋិ ។

កោលរុក្ខ ចុំ. [កោល+រុក្ខ] ដើមនៃក្រពៅ ។ . **វាសី** ចុំ. អ្នកនៅ ទៀបដើមនៃក្រពៅ, អ្នកមានកិ.នៅទៀបដើមនៃក្រពៅជា ប្រក្រតី ។

កោលាប ឥ. [កុល+អាប] ពុក, ឈើពុក (ប្រើជា **កោឡាប** ក៏ មាន) ។

កោលាហល ចុំ. [កុល+អាហល] កោលាហល, ការជ្រួលជ្រើម, សំឡេងឥកកង, សម្លេងជាគ្រឿងបាននូវកិ.ប្រសព្វរាប់ (វិ. កោលនំ> កោលោ, កមាហលកិ វិន្ទុកិកិ> កោលា ហលោ) ។

កោលិត ឥ. [កុល+ណិក] អ្នកកើតក្នុងត្រកូល; វិ. គុលេ យាយកិកិ> កោលិកោ, សោ ឯច> កោលិកោ ។
អ.ន. ឈ្មោះកោលិត: ។ . **ក្តាម** ចុំ. កោលិតគ្រាម, ស្រុកឈ្មោះ កោលិត: ។ . **បរិព្វាជក** ចុំ. បរិព្វាជកឈ្មោះកោលិត: ។
- **មាណវ** ចុំ. មាណវឈ្មោះកោលិត: ។

កោលិយ គុ. [កោល+លិយ] អ្នកកើតទៀបដើមក្រពៅ ឬអ្នកនៅទៀបដើមក្រពៅ (ក្រុងឈ្មោះកោលិយ); វិ. **កោលរុក្ខោ ជាយន្តិកិ** > **កោលិយា, កោលរុក្ខោ ចសន្តិកិ ថា** > **កោលិយា** ។ . កម្មករ ចុំ. ជនអ្នកធ្វើនូវការងារនៃព្រះរាជា នៅក្នុងក្រុងកោលិយ; កម្មករនៃអ្នកក្រុងកោលិយ: ។ . ធីតា ឥ. ធីតានៃជនអ្នកក្រុងកោលិយ : ។ . នគរវាសី ចុំ. អ្នកនៅក្នុងក្រុងកោលិយ: ។

កោវិទ ចុំ. [កុ+វិទ+ណ] អ្នកបាននូវវាចា, អ្នកបាននូវសំដី (អ្នកឆ្លាត, ឈ្លាស, វាងវៃ); វិ. **កុំ ថាចំ ចិន្តិកិ** > **កោវិទោ** ។

កោវិលារុក្ខ ចុំ. [កោវិលារ+រុក្ខ] ដើមរលួស, ដើមរលួសផ្ទុះ ។ ប្រើជា **កោវិទ្យារ** ក៏មាន ។ <កុ+វិទ+អារ = វិ. **កុំ បឋវិ ចិណយភិ មូលេនាភិ** > **កោវិទ្យារោ** ។

កោសជ្ជ នចុំ. [កុសិត+ណ្យ] ភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកលិចចុះក្នុងកិលេស គឺបណ្ឌិតតប្បិខ្លើម (ភាវៈនៃបុគ្គលខ្ជិល; ភាវៈនៃសេចក្តីខ្ជិល, សេចក្តីខ្ជិល) វិ. **កុច្ឆិកេ ភិលេសេ សិទិកិ** > **កុសិកោ; កុសិកស្ស ភាថា** > **កោសជ្ជំ; កុសិកោ ឯថ ថា** > **កោសជ្ជំ** ។ . វិសី ចុំ. អំណាចនៃសេចក្តីខ្ជិល ។

កោសម្ពិក គុ. [កោសម្ពិ+លិក] អ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិ; វិ. **កោសម្ពិយំ ចសន្តិកិ** > **កោសម្ពិកា** ។ . វិសី នចុំ. រឿងនៃភិក្ខុអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិ ។ . សេដ្ឋី ចុំ. សេដ្ឋីអ្នកនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពិ ។ . វាសិតិស្សត្ថេរវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរ:

ឈ្មោះតិស្សះនៅក្នុងក្រុងកោសម្ពី ។

កោសល អ.ន. ដែនឈ្មោះកោសល ។ ជនបទ ចុំ. ជនបទឈ្មោះ
កោសល ។ និរិន្ទ គុ. ព្រះរាជាជាធំជាងនរណាឈ្មោះកោសល, ព្រះ
រាជាជាធំរបស់នរណាក្នុងដែនកោសល ។ វដ្តី នចុំ. ដែនឈ្មោះ
កោសល ។ រាជ ចុំ. ស្តេចជាធំក្នុងដែនកោសល ។ សំយុត្ត
អ.ន. គម្ពីរឈ្មោះកោសលសំយុត្ត ។

កោសិយ អ.ន. ឈ្មោះកោសិយ : ។

កោសុ និ. [កោ+សុ] អ្នកណាអេះ, អ្នកណាហ្ន៎ ។

កោហញ្ញ នចុំ. [កុហក+ណ្យ] ភាវៈនៃអ្នកកុហក, ភាវៈនៃអ្នកញាំង
លោកឱ្យភាន់ភាំង; វិ. គុហភស្ស ភាវោ > កោហញ្ញ ។

កោឡាបរុក្ខ ចុំ. [កោឡាប+រុក្ខ] ឈើពុក, ដើមឈើពុក ។

ខចិត្តា អ. [ខច+ផ.អា.+ត្វា] វិចិត្រហើយ, ច្នៃហើយ ។

ខជ្ជក ន. [ខាទ+ត+ក.ស.] វត្តភីបុគ្គលគប្បីទំពាសី (បង្អែម, ចំណី); វិ. ខាធិកព្យន្តិ > ខជ្ជ; ខជ្ជ ឯក > ខជ្ជក ។

ខជ្ជ ន. [ខាទ+ត] វត្តភីបុគ្គលគប្បីទំពាសី (បង្អែម, ចំណី); វិ. ខាធិកព្យន្តិ > ខជ្ជ ។ មីស ធម៌. បង្អែមនិងសាច់ ។ វិភិក្ខុ ឥ. វត្តភីបុគ្គលគប្បីទំពាសីភីបុគ្គលធ្វើឱ្យវិសេស; ឱ្យប្លែក; បង្អែម ដីប្លែក ។

ខជ្ជោបនក ចំ. អំពិលអំពែក ។ សិទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយអំពិល អំពែក, ដូចជាអំពិលអំពែក ។

ខញ្ច គុ. [ខញ្ច+អ] ខ្នក, មនុស្សខ្នក; វិ. ខញ្ចកិ > ខញ្ចោ ។ ប្បហារ ចំ. កិ.ប្រហារនៃមនុស្សខ្នក, កិ.ប្រហារនូវអាចម៍នៃ ពពែនៃមនុស្សខ្នក (កិ.ប្រហារដោយអាចម៍នៃពពែ) ។

ខដឌសទ្ធិ ចំ. [ខដឌ+សទ្ធិ] សំឡេងថាខដឌដ: ។

ខណ ចំ. [ខិ+យុ] កាលជាមិអស់ទៅ ឬ កាលជាមិអស់ទៅនៃអាយុ នៃសត្វ (ខណៈ, ស្របក់, មួយរំពេច); វិ. ខិយកិ ឯក្កាភិ > ខណោ; សក្កានំ អាយុ ខិយកិ ហាយកិ ឯក្ក កាលេភិ ថា > ខណោ ។ មត្តិ គុ. កាលត្រឹមតែមួយ ខណៈ ។

ខណាតិ គុ. [ខណ+អតិ] មានខណៈកន្លងទៅហើយ, កន្លងហើយ នូវខណៈ ។

ខណិក គុ. [ខណ+ណិក] ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខណៈ, ប្រព្រឹត្តទៅអស់
 កាលមួយស្របក់ ឬមួយរំពេច ។ . ត័ត្តរប្បច្ចបដ្ឋានត្ថ ចុំ.
 សេចក្តីថាកាយប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខណៈ និងកិ.ប្រាកដចំពោះថាជារបស់
 លាមក, អត្ថថាកាយជាមិច្ឆូលទៅតាំងនៅចំពោះថាជារបស់លាមក
 ប្រព្រឹត្តទៅអស់កាលមួយរំពេច ។

ខណ្ឌ ចុំ., គុ. [ខណ្ឌ+អ] កំណាត់, ចំណែក, ដុំ, បាក់, ដាច់; (វិ.
ខណ្ឌយភិ សមុទាយមភិ > **ខណ្ឌា**) ។ . ទន្លេ គុ. អ្នក
 មានឆ្មេញបាក់ ។ . សីលាទិពា ឆ. ភាវៈនៃទោសជាតមាន
 សីលដាច់ជាដើម; វិ. **ខណ្ឌំ សីលំ** > **ខណ្ឌសីលំ**; **ខណ្ឌ-**
សីលំ អាទិ យស្ស កំ > **ខណ្ឌសីលាទិ**; **ខណ្ឌសីលាទិ-**
នោ ភាថោ > **ខណ្ឌសីលាទិកា** ។

ខណ្ឌាខណិក គុ. [ខណ្ឌាខណ្ឌ+ណិក] មានបំណែកតូចនិងបំណែក
 ធំ (ឱ្យជារបស់មានបំណែកតូចនិងបំណែកធំ); វិ. **ខណ្ឌាខណ្ឌា**
យស្ស អភិភិ > **ខណ្ឌាខណ្ឌិកំ** ។

ខណ្ឌាទិភាវប្បត្ត គុ. [ខណ្ឌាទិភាវ+បត្ត] ដល់ហើយនូវភាវៈនៃទោស
 ជាតមានសីលដាច់ជាដើម ។

ខណ្ឌិត្តាទិ គុ. [ខណ្ឌិត្ត+រាទិ] (វិការៈ) មានភាវៈនៃបុគ្គលមានឆ្មេញ
 បាក់ជាដើម; វិ. **ខណ្ឌិកស្ស ភាថោ** > **ខណ្ឌិច្ចំ** ។

ខត្តិយ ចុំ. [ខត្ត+ឥយ] ពូជពង្សនៃខត្តៈ, ជាធំក្នុងខេត្តដែន, ជា
 អធិបតីនៃស្រែ (ក្សត្រិយ៍) ។ . កញ្ញា ឆ. កញ្ញានៃក្សត្រិយ៍ ។
 . ធីតា ឆ. ធីតានៃក្សត្រិយ៍ ។ . ប្បព្វជីតិ គុ. ជាក្សត្រិយ៍ចូល

ហើយ, ជាក្សត្រិយ៍ទ្រង់ផ្ទួសហើយ ។ . បរិវារៈ គុ. មានក្សត្រិយ៍
 ជាបរិវារ ។ . ព្រាហ្មណ៍កុល នថុ. ត្រកូលនៃក្សត្រិយ៍ និង
 ត្រកូលនៃព្រាហ្មណ៍ ។ . មហាសាលព្រាហ្មណមហា-
 សាលកុល នថុ. ត្រកូលនៃខត្តិយមហាសាលនិងព្រាហ្មណមហា-
 សាល ។ . មហាសាល នថុ. ក្សត្រិយ៍ជាមហាសាល ។ . មាន
 ចុំ. មាននៃក្សត្រិយ៍, មាននៃអញ្ញជាក្សត្រិយ៍; វិ. ខត្តិយោ
 (អហំ) ភកិ មារោ> ខត្តិយមារោ ។ . រាជធីតា ឥ. ធីតា
 នៃព្រះរាជាជាក្សត្រិយ៍ ។ . មាយា ឥ. មាយានៃក្សត្រិយ៍, ពុតនៃ
 ក្សត្រិយ៍ ។ . វិស ចុំ. វង្សនៃក្សត្រិយ៍ ។ . សុខុមាល គុ. ជា
 ក្សត្រិយ៍ចំរើននៅក្នុងសេចក្តីសុខ, ជាក្សត្រិយ៍ចំរើនដោយសេចក្តី
 សុខ, ជាក្សត្រិយ៍ស្អិតទន់, ជាក្សត្រិយ៍ទន់ល្អ ។

ខទិរ ចុំ. [ខទ+ឥរ; ខាទ+រ] (ឈើ) ជាគ្រឿងជាប់មាំ ឬឈើដែល
 បាណកជាតតែងមិពាស៊ី (គគី, សង្កៃ); វិ. ខទន្តិ ទន្តានេ-
 នភិ> ខទិរោ; ខាទិយភិ បុរាណភេហិភិ ថា> ខទិរោ ។
 . ខាណ្យ ចុំ., នថុ. ដង្កត់នៃឈើគគី ។ . គហណា, . ន នថុ.
 ស្បាតនៃគគី, ជាមិស្បាតដោយដើមគគី (ជាមិស្បាតដោយ
 ដើមសង្កៃ) ។ . អង្គារជាតិក នថុ. ជាគគីបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
 ដោយរងើកភ្លើងនៃឈើគគី ។ . អង្គាររាសិ ចុំ. គំនរនៃរងើក
 ភ្លើងជាវិការនៃឈើគគី ។ . ត្ថម្ភ ចុំ. សសរជាវិការនៃឈើគគី ។
 . ទារុ នថុ. ឧសនៃឈើគគី, ឧសជាវិការនៃឈើគគី, ឧសជា
 វិការនៃដើមសង្កៃ ។ . រុក្ខកណ្តក ចុំ. បន្ទានៃឈើគគី, បន្ទានៃ
 ឈើសង្កៃ ។ . រុក្ខ ចុំ. ដើមនៃគគី, ដើមនៃសង្កៃ ។ . វិនិយ-

រេវតត្ថេរវត្ថុ នថុ. រឿងនៃព្រះថេរៈឈ្មោះរេវតៈនៅក្នុងព្រៃ
នៃឈើគគី, នៅក្នុងព្រៃដ៏ជេរដាសដោយដើមគគី ។

ខនតិ កិ. [ខន+អ+តិ.វ.] ដឹក, គាស់ ។

ខនថ កិ. [ខន+អ+ថ.ប.] ចូរដឹក, ចូរគាស់ ។

ខនាបេត្វា អ. [ខន+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យដឹកហើយ ។

ខនាបេស្សាមិ កិ. [ខន+ណាបេ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យដឹក ។

ខនិ កិ. [ខន+អ+ញ្ជៈអជ្ជ.] ដឹកហើយ ។

ខនិត្ត គុ. [ខន+ឥ.អា.+ត] គឺ...ដឹកហើយ ។

ខនិត្វា អ. [ខន+ឥ.អា.+ត្វា] ដឹកហើយ ។

ខនិយមាណ គុ. [ខន+ឥ.អា.+យ+មាណ] គឺ...កាលដឹក ។

ខន្តិ ឥ. [ខម+តិ] ខន្តិ, សេចក្តីអត់ធន់; វិ. ខមនំ > ខន្តិ ។

. ពលី នថុ. កម្លាំងនៃខន្តិ ។ . មេត្តោទិក នថុ. ទឹកគឺខន្តិនិង
មេត្តា, ខន្តិនិងមេត្តាដូចជាទឹក ។ . វាទិជាតក នថុ. ជាតកគឺ
បណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយតាបសឈ្មោះខន្តិវាមី ។ . វាទិភូត គុ.
ជាតាបសឈ្មោះខន្តិវាមី, ជាតាបសឈ្មោះខន្តិវាមីកើតហើយ ។
. សោវច្ឆ នថុ. ខន្តិនិងភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកព្រេកអរដោយល្អ, ខន្តិ
និងភាវៈនៃសេចក្តីព្រេកអរដោយល្អ, សេចក្តីអត់ធន់និងសេចក្តី
ស្ងប់ស្ងៀម(សោវច្ឆ <សុរត+ណ្យ = វិ. សុរកស្ស ភាថា >
សោរច្ឆ, សុរោ ឯច > សោរច្ឆ) ។

ខន្ធ ចុំ. [ខន+ធួខម+ត] ខន្ធ, គំនរ កង, ដើម, កំណាត់ឈើ, ហ្វូង, ពួក, ប្រជុំ, ក ។ . **អង្គិក** នចុំ. ឆ្អឹងនៃក ។ . **ទុក្ខ** នចុំ. ទុក្ខគឺការ រក្សានូវខន្ធ, ទុក្ខដែលកើតអំពីខន្ធ, ទុក្ខប្រចាំខន្ធ ។ . **ឆាតុអាយ- តនត្រ័យពលពោជ្ឈង្គសតិប្បដ្ឋានបរិទីបក** គុ. ជា គ្រឿងសម្តែងនូវខន្ធ និងឆាតុ និងអាយតនៈ និងត្រ័យ និងពលៈ និងពោជ្ឈង្គ និងសតិប្បដ្ឋាន ។ . **ឆាតុអាយតនពោធិ- បក្ខិយធម្ម** ចុំ. ខន្ធនិងឆាតុនិងអាយតនៈនិងពោធិបក្ខិយធម៌ ។ . **ឆាតុអាយតនាទិភោម** គុ. ផ្សេងដោយធម៌មានខន្ធ និងឆាតុ និងអាយតនៈជាដើម ។ . **ឆាតុអាយតនមត្ត** គុ. ធម៌ត្រឹម តែខន្ធ និងឆាតុ និងអាយតនៈ ។ . **បរិហារណទុក្ខ** នចុំ. ទុក្ខគឺកិ. រក្សានូវខន្ធ ។ . **បរិហារណសម** គុ. ស្មើដោយកិ.រក្សានូវខន្ធ, ស្មើដោយកិ.នាំទៅជុំវិញនូវខន្ធ ។ . **វសាទិ** គុ. មានរសនៃដើម ជាដើម, មានរសដែលកើតអំពីដើមជាដើម ។ . **លោកា- ទិសង្វាត** គុ. ពោលគឺលោកមានខន្ធលោកជាដើម, គឺបណ្ឌិតរាប់ ព្រមហើយថាលោកមានខន្ធលោកជាដើម ។ . **វដ្ត** ចុំ. វដ្តៈគឺខន្ធ ។ . **វស** ចុំ. អំណាចនៃខន្ធ ។ . **សម** គុ. ស្មើដោយខន្ធ ។ . **អា- ទិប្បដិសំយុត្ត** គុ. ប្រកបព្រមចំពោះហើយដោយធម៌មាន ខន្ធជាដើម ។ . **អាទិភោម** គុ. ផ្សេងដោយធម៌មានខន្ធជាដើម ។ . **អាវាវ** ចុំ. ប្រទេសជាទីបិទបាំងដោយកំណាត់ឈើ (បន្ទាយ, កងទ័ព); វិ. **ខន្ធលា អាចារន្តិ ឯក្កាភិ** > **ខន្ធាចារោ** ។

ខមនីយ គុ. [ខម+អនីយ] គឺ... គប្បីអត់បាន, គឺ...គប្បីអត់ធន់បាន;

វិ. ខមកក្កន្តិ > ខមន័យំ ។

ខមន្តិ កិ. [ខម+អ+អន្តិ.វ.] គួរ, អត់, អត់ឱន ។

ខមថ កិ. [ខម+អ+ថ.ច.] ចូរអត់, ចូរអត់ទោស, សូមអត់,... ។

ខម គុ. [ខម+អ] អត់, អត់ធន់, គួរ ។

ខមាបនុបាយ ចុំ. [ខមាចន+ឧបាយ] ឧបាយជាគ្រឿងញ៉ាំង...ឱ្យ
អត់, ឱ្យអត់ទោស ។

ខមាបិត គុ. [ខម+ណាចេ+ស.អា.+ត] គឺ...ឱ្យអត់ហើយ, ឱ្យអត់
ទោសហើយ; វិ. ខមាបិយភ្នាក់ > ខមាបិកោ ។ កាល
ចុំ. កាលនៃ...គឺ...ឱ្យអត់ហើយ, ឱ្យអត់ទោសហើយ ។

ខមាបិយមាន គុ. [ខម+ណាចេ+ស.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលឱ្យ
អត់,... ។

ខមាបេតិ កិ. [ខម+ណាចេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យអត់,... ។

ខមាបេតុំ អ. [ខម+ណាចេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យអត់,... ។

ខមាបេត្វា អ. [ខម+ណាចេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យអត់ហើយ,... ។

ខមាបេថ កិ. [ខម+ណាចេ+ថ.ច.] ចូរញ៉ាំង...ឱ្យអត់,... ។

ខមាបេយ្យ កិ. [ខម+ណាចេ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យអត់,... ។

ខមាបេសី កិ. [ខម+ណាចេ+សី.អដ្ឋ., ចុះស.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យ
អត់ហើយ ។

ខ

- ខមាបេហិ កិ. [ខម+ណាចេ+ហិ.ច.] ចូរញ៉ាំង...ឱ្យអត់,... ។
- ខមាបេសុំ កិ. [ខម+ណាចេ+ខំ.អដ្ឋ., ចុះស.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យអត់
ហើយ,... ។
- ខមាបេស្សាមិ កិ. [ខម+ណាចេ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យ
អត់,... ។
- ខមាមិ កិ. [ខម+អ+មិ.វ.] អត់, អត់ទោស,... ។
- ខមិស្សតិ កិ. [ខម+អ+ឥ.អា+ស្សតិ.ភ.] នឹងអត់,... ។
- ខយ ចុំ. [ខិ+អ] កិ.អស់, ការអស់ទៅ; វិ. ខយនំ > ខយោ ។
- ប្បត្តិ គុ. ដល់ហើយនូវកិ.អស់ទៅ ។ - វយធម្ម គុ. មានកិ.
អស់ទៅនិងកិ.សូន្យទៅជាធម្មតា; វិ. ខយធម្មោ ធម្មោ
យស្ស កំ > ខយធម្មចម្នុំ ។ - វយប្បត្តិ គុ. ដល់ហើយ
នូវកិ.អស់ទៅ និងកិ.សូន្យទៅ ។ - វយ ចុំ. កិ.អស់ទៅនិងកិ.
សូន្យទៅ ។ - សង្ខាតិ គុ. ពោលគឺកិ.អស់ទៅ, គឺបណ្ឌិតរាប់ព្រម
ហើយថាកិ.អស់ទៅ ។
- ខរតវ គុ. [ខរ+តវ] ក្លាជាង, ខ្លាំងជាង, រឹងជាង ។
- ខរមន្តិ គុ. [ខរ+មន្តិ] មានសេចក្តីគិតដ៏ក្លា, មានគំនិតមោះមុត, មាន
គំនិតអង់អាច, មានគំនិតវាងវៃ ។
- ខល នចុំ. [ខល+អ] មីដែលគេគប្បីសំអាត (លាន) ។ - កាល ចុំ.
កាលជាមីធ្វើនូវលាន ។ - អត្តិ គុ. មានដ៏ប្រសើរពីបុគ្គលគប្បី

ឱ្យក្នុងកាលជាទីនាំមកកាន់លាន, មានដំលើសពីបុគ្គលគប្បីឱ្យក្នុង
 កាលជាទីធ្វើនូវលាន ។ . ភណ្ណកាល ចុំ. កាលជាទីធ្វើនូវកិ.
 បញ្ជាន់ក្នុងលាន, កាលជាទីធ្វើនូវកិ.រោយក្នុងលាន ។ . ភណ្ណគ្គ
 គុ. មានដំឡែងពីបុគ្គលគប្បីឱ្យក្នុងកាលជាទីបញ្ជាន់ក្នុងលាន ។
 - មណ្ឌលមត្ត គុ. មានមណ្ឌលនៃលានជាប្រមាណ, ប៉ុន
 មណ្ឌលនៃលាន ។ . មណ្ឌលសមិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយ
 មណ្ឌលនៃលាន ។

ខលិត គុ. [ខល+ត.អា.+ត] ដែល...ភ្នាំងភ្នាត់ហើយ, ...ភ្នាត់ហើយ,
 ន. សេចក្តីភ្នាំងភ្នាត់ ។

ខលិត្យា អ. [ខល+ត.អា.+ត្យា] ភ្នាត់ហើយ ។

ខណ្ឌាតសិស នចុំ. [ខណ្ឌាត+សិស] ក្បាលនៃបុគ្គលទំពែក, សិសៈ
 ទំពែក (ខណ្ឌាត<ខ+លា+ត = អ្នកកាន់យកនូវសិសៈទទេ
 (ទំពែក); វិ. ខំ ក្នុង សិសំ លាភិភិ> ខណ្ឌាតោ ។

ខលុ និ. ឮថា, បានឮថា, គេឮថា, សេចក្តីដំណាលថា ។

ខាទតិ កិ. [ខាទ+អ+តិ.វ.] ស៊ី, ទំពាស៊ី ។

ខាទន នចុំ. [ខាទ+យុ] កិ.ស៊ី. កិ.ទំពាស៊ី; វិ. ខាទយកេភិ>
 ខាទនំ ។ . បិវនិសមត្ត គុ. អាចក្នុងកិ.ទំពាស៊ី និងកិ.ផឹក ។
 - វិស ចុំ. អំណាចនៃកិ.ទំពាស៊ី ។ . សមត្ត គុ. អាចក្នុងកិ.
 ទំពាស៊ី ។

ខាទនិយ គុ. [ខាទ+អនិយ] វត្ថុពីបុគ្គលគប្បីទំពាស៊ី (បង្អែម, ចំណី);

១. ខាណិកពុទ្ធ > ខាណិយំ ។ . រោជនិយសយន នចុ.
 វត្ថុគីបុគ្គលគប្បីមំពាសី និងវត្ថុគីបុគ្គលគប្បីបរិភោគ និងមិជាមិ
 ជេក ។ . អាទិមានឱបម្ម នចុ. ភាវៈនៃវាចាជាគ្រឿងប្រៀប
 ដោយកិ.ឱ្យនូវវត្ថុមានវត្ថុគីបុគ្គលគប្បីមំពាសីជាដើម (ឧបមាយ
 ភាវោ > ឱបម្ម) ។

ខាទមាន គុ. [ខាទ+អ+មាន] កាលមំពាសី ។

ខាទសិ កិ. [ខាទ+អ+សិ.វ.] សី, មំពាសី ។

ខាទន្ត គុ. [ខាទ+អ+អន្ត] កាលមំពាសី ។

ខាទន្តិ កិ. [ខាទ+អ+អន្តិ.វ.] សី, មំពាសី ។

ខាទាបេសិ កិ. [ខាទ+ណាចេ+ល្ប.អដ្ឋ., ចុះស.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យមំពាសី
 ហើយ ។

ខាទាបេស្យាមិ កិ. [ខាទ+ណាចេ+ស្យាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យមំពា
 សី ។

ខាទាម កិ. [ខាទ+អ+ម.ប. ឬស្យាម.ភ.] ច្រូរមំពាសី, នឹងមំពាសី ។

ខាទាហិ កិ. [ខាទ+អ+ហិ.ប.] ច្រូរមំពាសី ។

ខាទិ កិ. [ខាទ+អ+ល្ប.អដ្ឋ.] មំពាសីហើយ ។

ខាទិត គុ. [ខាទ+ឥ.អា.+ត] គី...មំពាសីហើយ, សីហើយ ។ . បីត.
 នច្ចុគីតវាទិតាទិ គុ. វត្ថុគី...មំពាសី និងវត្ថុគី...ផឹក និងគ្រឿង
 តន្ត្រីមានកិ.វា និងកិ.ច្រៀង និងកិ.ប្រគំជាដើម ។ . បុព្វ គុ.

គឺ...ធ្លាប់ទំពាស៊ីហើយ, គឺ...ទំពាស៊ីហើយក្នុងកាលមុន ។ មីស
នចុំ. សាច់គឺ...ទំពាស៊ីហើយ ។

ខាទិតុំ អ. [ខា១+ឥ.អា.+តុំ] ដើម្បីទំពាស៊ី ។

ខាទិត្យា អ. [ខា១+ឥ.អា+ត្យា] ទំពាស៊ីហើយ ។

ខាទិត្ត កិ. [ខា១+អ+ឥ.អា.+ត្ត.ហិ.] ទំពាស៊ីហើយ ។

ខាទិយមាន គុ. [ខា១+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលទំពាស៊ី, គឺ...កាល
ស៊ី ។

ខាទិស្សាមិ កិ. [ខា១+អ+ឥ.អា.+ស្សាមិ.ភ.] នឹងទំពាស៊ី ។

ខាទេយ្យ កិ. [ខា១+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីទំពាស៊ី ។

ខាណុ, ខានុក ចុំ., នចុំ. ដង្កត់, ចង្កោល ។ . សញ្ញី ចុំ. អ្នកមាន
សេចក្តីសំគាល់ថាដង្កត់ ។ . មិត្ត គុ. ត្រឹមតែដង្កត់, មានដង្កត់ជា
ប្រមាណ ។ . មិត្តកិ ចុំ. ទីបំផុតនៃដង្កត់, ចុងនៃដង្កត់, ក្បាលនៃ
ដង្កត់ ។

ខានុកោណ្ឌញ្ញ អ.ន. ព្រះថេរៈឈ្មោះខានុកោណ្ឌញ្ញៈ ។ . ត្នេរវត្ថុ,
នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរៈឈ្មោះខានុកោណ្ឌញ្ញៈ ។

ខាយតិ កិ. [ខា+យ+តិ.វ.] ប្រាកដ, ជាក់ស្តែង ។

ខាយិ កិ. [ខា+យ+ញ្ញ.អដ្ឋ.] ប្រាកដហើយ, ជាក់ស្តែងហើយ ។

ខាយីសុ កិ. [ខា+យ+ខំ.អដ្ឋ.] ប្រាកដហើយ ។

ខា.ខិ

ខារិក៍ គុ. [ខារ+ណិក] មានរសខារ ។

ខារបរិសេក៍ ចុំ. [ខារ+បរិ+សិច+ណ] កិ.ស្រោចដោយទឹកដ៏ផ្សា ។

ខារិភណ្ណក៍ នចុំ. [ខារិ+ភណ្ណក] ភណ្ណៈគឺគ្រឿងបរិក្ខារ, ភណ្ណៈសម្រាប់នាំនូវបរិក្ខារ (តាមទម្លាប់ថា «ភណ្ណៈគឺប្រែក») ភណ្ណៈមានខារិជាប្រមាណ ។

ខិឌ្ឍាបសុតតា ឥ. [ខិឌ្ឍបសុត+តា] ភាវៈនៃ...ជាអ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងកិ.លេង; វិ. **ខិឌ្ឍាបសុកស្ស ភាវោ** > **ខិឌ្ឍាបសុកកា** ។

ខិត្ត គុ. [ខិប+ត] គឺ...បោះទៅហើយ, .ចោលទៅហើយ, .គ្រវែងទៅហើយ, .បាញ់ទៅហើយ ។ . **កាល** ចុំ. កាលនៃ...គឺ...បោះទៅហើយ,... ។

ខិប កិ. [ខិប+អ+ហិ.ប., លុបហិ] ចូរបោះទៅ, ចូរចោលទៅ, ចូរគ្រវែងទៅ ។

ខិបតិ កិ. [ខិប+អ+តិ.វ.] បោះទៅ, ចោលទៅ, គ្រវែងទៅ ។

ខិបតុ កិ. [ខិប+អ+តុ.ប.] ចូរបោះទៅ,... ។

ខិបន្ត គុ. [ខិប+អ+អន្ត] កាលបោះទៅ,... ។

ខិបមាន គុ. [ខិប+អ+មាន] កាលបោះទៅ ។

ខិបាបេសិ កិ. [ខិប+ណាចេ+ល្អ-អដ្ឋ.ចុះស.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យបោះទៅហើយ, .ឱ្យគ្រវែងទៅហើយ ។

ខិបិ កិ. [ខិប+អ+ល្អ-អដ្ឋ.] បោះទៅហើយ, ផ្តាត់ទៅហើយ ។

ខ

ខិបិត គុ. [ខិច+ឥ.អា.+ត] គឺ...កណ្តាល់ហើយ, គឺ...បោះទៅហើយ ។ . **កាសាទិ** គុ. មានរោគកណ្តាល់ និងរោគក្អកជាដើម ។ . **រោគី** ចុំ. រោគកណ្តាល់, រោគគីកិ.កណ្តាល់ ។ . **សិទ្ធិ** ចុំ. សំឡេងកណ្តាល់, សូរគីកិ.កណ្តាល់, សូរនៃកិ.កណ្តាល់, សូរគឺ...បោះទៅហើយ ។

ខិបិតុំ អ. [ខិច+ឥ.អា.+តុំ] ដើម្បីបោះទៅ, រឹកិ.បោះទៅ ។

ខិបិត្វា អ. [ខិច+ឥ.អា.+ត្វា] កណ្តាល់ហើយ, បោះទៅហើយ ។

ខិបិយមាន គុ. [ខិច+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលបោះទៅ ។

ខិបិសុ កិ. [ខិច+អ+ឌំ.អជ្ជ.] បោះទៅហើយ ។

ខិបេយ្យំ កិ. [ខិច+អ+ឯយ្យំ.ស.] គប្បីបោះទៅ ។

ខិប្បតរ គុ. [ខិច្ប+តរ] ឆាប់ជាង, រហ័សជាង ។

ខិប្បំ កិ.វ. ឆាប់, ឆាប់ៗ, ប្រញាប់, រហ័ស, រួសរាន់, ទាន់ហាន់ ។

ខិប្បាភិញ្ញាណ គុ. [ខិច្ប+អភិញ្ញាណ] អ្នកមានអភិញ្ញាណដ៏ឆាប់, អ្នកមានគុណជាតជាគ្រឿងដឹងចំពោះដីរហ័ស ។

ខីណ គុ. [ខិ+ត, ត>ល្បណ] អស់ហើយ ។ . ត្តិ នចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...អស់ហើយ ។ . តិ ឥ. ភាវៈនៃ...ជា...អស់ហើយ ។ . បត្តិ គុ. មានស្ថាបអស់ហើយ ។ . បាថេយ្យ គុ. មានវត្ថុជាប្រយោជន៍ក្នុងផ្លូវអស់ហើយ, មានស្បៀងអស់ហើយ; វិ. ថេថេ ហិកំ > បាថេយ្យំ, ខីណំ បាថេយ្យំ យេសំ កេ > ខីណបា

ថេយ្យា ។ . ភាវ៍ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...អស់ហើយ ។ . មច្ច្រ គុ.
មានត្រីអស់ហើយ ។ . សំយោជនី គុ. អ្នកមានសំយោជនៈអស់
ហើយ, អ្នកមានធម៌ជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យប្រកបព្រមអស់ហើយ ។

ខីណាសវ៍ គុ., ចុំ. [ខីណ+អាសវ៍] អ្នកមានអាសវៈអស់ហើយ,
ព្រះខីណាស្រព ។ . **ខីសិវិ** ចុំ. ព្រះខីណាស្រពដូចជាគោឧសភ,
ព្រះខីណាស្រពអ្នកប្រសើរ, ព្រះខីណាស្រពអ្នកអង់អាច ។
- **ព្រាហ្មណ** ចុំ. ព្រាហ្មណ៍ជាព្រះខីណាស្រព, ព្រាហ្មណ៍មាន
អាសវៈអស់ហើយ ។ . **ភាវ៍** ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានអាសវៈអស់
ហើយ ។ . **សិហិស្ស** នចុំ. ពាន់នៃព្រះខីណាស្រព ។ . **សាមណេរ**
ណេរ ចុំ. សាមណេរជាព្រះខីណាស្រព ។ . **សិសី** នចុំ. សិសៈ
(ក្បាល) នៃព្រះខីណាស្រព ។

ខីយតិ កិ. [ខិ+ឡ្ហយ+តិ.វ.] អស់, អស់ទៅ ។

ខីយន្ត គុ. [ខី+អ+អន្ត, ផ្លាស់ ឡ្ហនៃធាតុជា ឡ្ហយ] កាលតិះដៀល ។

ខីយមាន គុ. [ខី+ណ+មាន] កាលតិះដៀល ។

ខីយមាន គុ. [ខិ+ឡ្ហយ ឬណយ+មាន] កាលអស់ទៅ, កាលឱ្យអស់
ទៅ ។

ខីយិត្តា អ. [ខី+ឥ.វ.អា.+ត្តា] តិះដៀលហើយ ។

ខីយេ កិ. [ខិ+ឡ្ហយ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីអស់ទៅ ។

ខិវ នចុំ. [ខិ+ឡ្ហវ] ធម្មជាតិអស់ទៅដោយកិរិត(ទឹកដោះ, ទឹកដោះ
ស្រស់); វិ. **ខីយភិ ទុហណោភិ** > **ខិវ** ។ . **បកិ** គុ.

អ្នកបោសសម្អាតទឹកដោះ, កំពុងបោសសម្អាតទឹកដោះ; វិ. **ខី បិចក្រិ**>
ខីរបកោ ។ . មុខ គុ. មានទឹកដោះក្នុងមាត់, មានមាត់កំពុងដឹក
 នូវទឹកដោះ ។ . មូល នថុ. តម្លៃនៃទឹកដោះ ។ . យាតុ ឥ. បឋម
 គឺបុគ្គលចំអិនហើយដោយទឹកដោះ, បឋមលាយដោយទឹកដោះ ។
 . **សទិស** គុ. ប្រាកដស្មើដោយទឹកដោះ ។ . **សប្បិមធ្ម**
ជាណិត នថុ. ទឹកដោះស្រស់ និងទឹកដោះថ្លា និងទឹកឃ្មុំ និងទឹក
 អំពៅ ។

ខីរោទក នថុ. [ខីរ+រោទក] ទឹកដលាយហើយដោយទឹកដោះស្រស់;
 វិ. **ខីរោទ សំសង្ខំ ឧទកំ**> **ខីរោទកំ** ។

ខីលជាត គុ. [ខីល+ជាត] ជាអ្នកដូចជាសសរខៀនកើតហើយ, ជា
 អ្នករឹងភ្លឹង, (ជាត ទុកជាសកត្តៈ មិនបាច់ប្រែក៏បាន) ។

ខីជុ គុ. [កុ>ខុ+វជ+ណ, លុបវ] អ្នកដើរទៅដែលគេគួរខ្ពើម, ឬអ្នក
 ដល់នូវដំណើរដែលគេគួរខ្ពើម (គម); វិ. **កុច្ឆិកំ ច្បុក្រិ**>
ខុជ្វោ ។ . ធាតុកិ គុ. មានធាតុនៃបុគ្គលគម, មានធាតុគម ។
 . ឱត្តិវា អ.ន. ភិក្ខុនិឈ្មោះខុជ្វត្តវា ។

ខីទុក គុ. [ខុទុ+ក.ស.] តូច ។ . គ្នាមរោជកិ ថុ. អ្នកបរិភោគនូវ
 ស្លាយក្នុងស្រុកតូច (មេស្រុក); វិ. **ខុទុកត្ថាមំ កុញ្ចកិ**>
ខុទុកត្ថាមរោជកោ ។ . មហាន្ត គុ. ទាំងតូចទាំងធំ ។
 . មហាល្លូកទារកិ ថុ. ទារកតូចនិងទារកធំ, ក្មេងតូចនិងក្មេងអ្នក
 កាន់យកនូវភារៈនៃខ្លួនជាមនុស្សធំ ។ . វគ្គលិយ ថុ. ប្រចៀវ
 តូច ។ . សាខា ឥ. មែកតូច ។ . សាខាភ័ញ្ញន នថុ. កិ.កាច់នូវ

មែកតូច, កិ.បំបាក់នូវមែកតូច ។ . សោណ្ឌី ឥ. ត្រពាំងទឹក
តូច ។ . ច្រើនកវាតបាន នចុំ. បង្អួចមានប្រហោងតូច ។

ខ្ញុំម្លូ [ខុ ឬខុម+ម] គុ. តូច, ចុំ. សេចក្តីឃ្នាន, សេចក្តីលំបាក ។ . ប្លូវ
ចុំ. ធំតូច ។

ខ្ញុំទានខ្ញុំមក គុ. [ខុទ្ធ+អនុខ្ញុំមក] តូចនិងតូចដោយលំដាប់, តូចនិងតូច
តាមលំដាប់, កិ.ត្រូវនូវអាបត្តិតូចដោយលំដាប់ ។

ខ្ញុំទ្វារភិរូត គុ. [ខុទ្ធ+អភិរូត] គឺសេចក្តីឃ្នានគ្របសង្កត់ហើយ, គឺ
សេចក្តីលំបាកគ្របសង្កត់ហើយ ។

ខ្ញុំប្បិបាសា ឥ. [ខុទ្ធ+ចិបាស] សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីស៊ី និងសេចក្តី
ប្រាថ្នាដើម្បីផឹក, សេចក្តីឃ្នាននិងសេចក្តីស្រេក ។ . បីឡិវិត គុ.
គឺសេចក្តីឃ្នាន និងសេចក្តីស្រេកបៀតបៀនហើយ ។

ខ្ញុំភតិ កិ. [ខុភ+អ+តិ.វ.] កំរើក, រញ្ជួយ, ញាប់ញ័រ ។

ខ្ញុំវ ចុំ., នចុំ. [ខុវ+អ] កាំបិតកោរ, ក្រចក ។ . អត្តិ គុ. ចុងនៃ
កាំបិតកោរ, កាលជាមិច្ឆុតនៃកម្មតិបុគ្គលគប្បីធ្វើដោយកាំបិត
កោរ ។ . ណារិ ឥ. មុខនៃកាំបិតកោរ ។ ធម្មជាតជាគ្រឿងកាត់នូវ
ផែនដី (ក្រចក); វិ. ខុរកិ ធិន្តកិ បឋថ អនេនាកិ > ខុវ ។

ខ្ញុំសិត គុ. [ខុស+ឥ.អា.+ត, ចុះនិ.អា.] គឺ...ដេរហើយ, .ប្រទេច
ហើយ ។

ខ្ញុំសេន្ត គុ. [ខុស+អ+អន្ត, ចុះនិ.អា.] កាលដេរ, កាលប្រទេច ។

ខេត្ត នចុំ. [ខិច+ត] ទីដែលជនព្រោះនូវពូជ ឬទីជាទីព្រោះនូវពូជ

(ស្រែ, ចំការ); វិ. ពិជានិ ខិចិយន្តិ ខិចន្ត្យស្មិន្តិ ចា>
 ខេត្តំ ។ ម្យ៉ាងទៀត (<ខិ+ត្ថ+ត) ចិរក្សានុវត្តន៍ដែលជនព្រោះ
 ហើយ; វិ. ខិត្តំ ពិចំ ភាបយភិភិ ចា> ខេត្តំ ។ . អាណ.
 មុយ្យានយោត្តាទិក គុ. មានស្រែ និងសួន និងឧទ្យាន
 និងយាន ជាដើម ។ . កសិកាល ចុំ. កាលជាមីក្ខុវន្ត្រៃស្រែ ។
 . កោដ្ឋាស ចុំ. ចំណែកនៃស្រែ ។ . អត្ត គុ. មានដីប្រសើរគឺ
 បុគ្គលគប្បីឱ្យក្នុងកាលជាមីជំរះនូវស្រែ ។ . ដ្ឋានិ នចុំ. មីនៃស្រែ,
 មីជាខេត្ត, មីដូចជាខេត្ត ។ . វត្តអាទិ គុ. មានស្រែនិងមីជាមីនៅ
 ជាដើម (ខ្លះថា មានស្រែ និងចំការជាដើម) ។

- ខេបយីស្ម កិ. [ខិច+ណយ+ខំ.អជ្ជ.] ញ៉ាំង...ឱ្យអស់ទៅហើយ ។
- ខេបិតត្ត នចុំ. [ខេចិត+ត្ត] ភាវៈនៃ...នោះជា...គឺ...ឱ្យអស់ទៅ
ហើយ ។
- ខេបេតុំ អ. [ខិច+ណេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យអស់ទៅ ។
- ខេបេត្វា អ. [ខិច+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យអស់ទៅហើយ ។
- ខេបេន្តិ កិ. [ខិច+ណេ+អន្តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យអស់ទៅ ។
- ខេមក អ.ន. ឈ្មោះខេមកៈ ។ . សេដ្ឋីបុត្រវត្ត នចុំ. រឿងនៃសេដ្ឋី
បុត្រឈ្មោះខេមកៈ ។
- ខេម គុ., នចុំ. [ខិ+ម] ធម្មជាតិជាគ្រឿងអស់ទៅនៃភ្លើងមានភ្លើងគឺ
រាគៈជាដើម ឬធម្មជាតិជាមីអស់ទៅនៃឧបស័ក្ត មានឧបស័ក្តគឺ
ឧបទ្រពជាដើម (ជាគ្រឿងក្សេម, ជាមីក្សេម, សេចក្តីក្សេម); វិ.

ខយន្តិ ឯកេន វាគភ្និអាណយោភិ> ខេមំ, ខយន្តិ ឯក្ក
ឧបទ្ធពុបសក្កាណយោភិ> ខេមំ ។

ខេមន្តិ ចុំ. [ខេម+អន្ត] ទីបំផុតនៃសេចក្តីក្សេម, ទីបំផុតគឺសេចក្តី
ក្សេម ។

ខេមា អ.ន. ឈ្មោះខេមា ។ ភិក្ខុនិវត្ត នចុំ. រឿងនៃភិក្ខុនិឈ្មោះ
ខេមា ។

ខេមិ គុ. [ខេម+ឡ] អ្នកមានសេចក្តីក្សេម (អ្នកមានធម៌ជាទិអស់ទៅ
នៃភ័យ); វិ. ខេមំ យស្ស អភ័កិ> ខេមិ ។

ខេឡ ចុំ. [ខី+ឡ] សភាវៈរមែងអស់ទៅ (ទឹកមាត់); វិ. ខីយភ័កិ>
ខេឡោ ។ បិណ្ណ ចុំ. ដុំនៃទឹកមាត់ ។ សីយានិកាទិ-
អសុចិមក្ខិតដ្ឋាន នចុំ. ទីដែលប្រឡាក់ហើយដោយវត្ថុមិនស្អាត
មានទឹកមាត់និងទឹកសម្បូរជាដើម, ទីគឺអសុចិមានទឹកមាត់និង
ទឹកសម្បូរជាដើមប្រឡាក់ហើយ ។ អាទិ គុ. មានទឹកមាត់
ជាដើម ។

ខេឡាសិកវាទ ចុំ. [ខេឡាសិក+វាទ] កិ.ពោលថាភិក្ខុឈ្មោះ
ទេវទត្តអ្នកស៊ីនូវបច្ច័យដូចជាទឹកមាត់ដោយប្រក្រតិ; វិ. ខេឡំ
ចិយ បច្ចយំ អសភិ ខាណភិ សីលេនាភិ> ខេឡាសិ,
ខេឡាសិ ឯច> ខេឡាសិកោ, ខេឡាសិកោ ភិកិ
ចាដោ> ខេឡាសិកចាដោ ។

ខោ និ ឯង, ពិត, មែនពិត,... ។

ខោរាយមាន គុ. [ខុរ+រាយ+មាន] កាលញ្ចាំង...ឱ្យកំរើក, កាលឱ្យ
ញាប់ញ័រ, កាលឱ្យរញ្ជួយ ។

ខោរោតុំ អ. [ខុរ+រោ+តុំ] ដើម្បីញ្ចាំង...ឱ្យកំរើក ។

ខោមកច្បាសិក គុ. [ខោមកច្បាស+ណិក] សំពត់ដែលគេធ្វើអំពី
សំបកឈើនិងសំពត់ដែលគេធ្វើអំពីកច្បាស, សំពត់ដែលគេធ្វើអំពី
សំបកឈើនិងកច្បាស ។

គគីន នចំ. [គម+យុ, ម>គ] មីជាមីទៅនៃសត្វមានសត្វស្លាបជាដើម (អាកាស); វិ. គច្ឆន្តេក្ក ចិហទ្ធិបាទយោកិ> គគនំ ។
- គលី នចំ. ផ្ទៃនៃអាកាស ។ - មជ្ឈី ចំ., នចំ. កណ្តាលនៃ អាកាស ។

គង្គា អ.ន. មេមីកឈ្មោះគង្គា, ទន្លេឈ្មោះគង្គា, ស្ទឹងឈ្មោះគង្គា ។
- តិវី នចំ. ឆ្នេរនៃស្ទឹងឈ្មោះគង្គា ។ - និមិ ឥ. ស្ទឹងឈ្មោះគង្គា, ទន្លេគង្គា ។

គង្គាទក នចំ. [គង្គា+ឧទក] មីកក្នុងស្ទឹងឈ្មោះគង្គា ។

គង្គារោហណសមាគម ចំ. [គង្គា+ឱរោហណ+សមាគម] កាល ជាមីមកព្រមក្នុងកាលជាមីចុះកាន់ស្ទឹងឈ្មោះគង្គា, កាលជាមីប្រជុំ ក្នុងកាលជាមី..., កិ.ប្រជុំក្នុងកាលជាមីចុះកាន់ទន្លេគង្គា ។

គិច្ឆ កិ. [គម+អ+ហិ.ច., លុបហិ] ចូរទៅ, ចូរដល់ ។

គិច្ឆ នចំ. [គម+ណ>គច្ឆ] គុម្ពឈើ ។ - ភូមិបោថនដ្ឋាន នចំ. មីជាមីវាយន្តរគុម្ពឈើនិងផែនដី ។ - មូលី នចំ. ប្រទេស (ឬមី) ជាមីតាំងនៃគុម្ពឈើ, មីជិតនៃគុម្ពឈើ ។

គិច្ឆថ កិ. [គម+អ+ថ.ច.] ចូរទៅ, ចូរដល់ ។

គិច្ឆតិ កិ. [គម+អ+តិ.វ.] ទៅ, ដល់ ។

គិច្ឆន្ត គ. [គម+អ+អន្ត] កាលទៅ, កាលដល់ ។

គិច្ឆន្តិ កិ. [គម+អ+អន្តិ.វ.] ទៅ, ដល់ ។

គច្ឆន្តុ កិ. [គច+អ+អន្តុ.ច.] ចូរទៅ, ចូរដល់ ។

គច្ឆមាន គុ. [គច+អ+មាន] កាលទៅ, កំពុងទៅ ។

គច្ឆហិ កិ. [គច+អ+ហិ.ច.] ចូរទៅ, ចូរដល់ ។

គច្ឆិសុ កិ. [គច+អ+ឱ.អដ្ឋ.] ទៅហើយ ។

គច្ឆេយ្យ កិ. [គច+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីទៅ ។

គជុត្តម ថុំ. [គជ+ឧត្តម] ដីរដីឧត្តម, ដីរដីខ្ពង់ខ្ពស់ ។

គជ្ឈន្ត គុ. [គជ្ឈ+អ+អន្ត] កាលគ្រហឹម, កាលគំរាម, កាលគំរាម ។

គណេជេដ្ឋក គុ. [គណ+ជេដ្ឋក] ប្រសើរបំផុតក្នុងពួក, ចំរើនបំផុត
ជាងពួក, ជាធំជាងពួកឬជាធំក្នុងពួក, ជាច្បងក្នុងពួក, ជាច្បងរបស់
គណៈ ។

គណេទេវបុត្ត ថុំ. [គណ+ទេវបុត្ត] ឈ្មោះគណេទេវបុត្ត, ទេវបុត្តជា
គណៈ, ទេវបុត្តដែលតាំងនៅដោយពួក ។

គណេនា ឥ. [គណ+យុ+អា.ឥ.] ធម្មជាតិដែលជនរាប់, កិ.រាប់, ការ
រាប់; វិ. គណិយកេភិ > គណនា ។

គណេពន្ត គុ. [គណ+ពន្ត] កិ.ចងគ្នាដោយគណៈ, ជាពួក, កិ.ចូលគ្នា
ជាពួក ។

គណេយំ គុ. [គណ+ណយ+អន្ត+សិ.វិ.] កាលរាប់ ។

គណេរាជកុល នថុំ. [គណ+រាជ+កុល] គ្រកូលនៃស្តេចជាគណៈ,

គ្រូលនៃព្រះរាជាដែលតាំងនៅដោយរាវៈជាពួក ។

គណសង្គណិក គុ. [គណសង្គណ+ណិក] មានកិ.ច្រឡំដោយពួក,
ច្រឡើងទៅក្នុងកិ.ច្រឡូកច្រឡប់ដោយពួក (អត្ថិតធិត ឬ វត្ថុតិ
ធិត) ។

គណសង្ឃសយ ចុំ. [គណ+សង្ឃសយ] កិ.ស្វាឡាយដោយពួក,
ការស្វាឡាយដោយអំណាចនៃពួក, ការសូឡាយដោយអំណាចនៃ
ពួក ។

គណសេដ្ឋ គុ. [គណ+សេដ្ឋ] ប្រសើរចំផុតជាងពួក, ប្រសើរចំផុត
ក្នុងពួក ។

គណាធិរិយ ចុំ. [គណ+អាធិរិយ] អាចារ្យនៃពួក, អាចារ្យរបស់ពួក ។

គណាចេថ កិ. [គណ+ណាចេ+ថ.ច.] ច្នៃញ៉ាំង...ឱ្យរាប់ ។

គណាចេន្ត គុ. [គណ+ណាចេ+អន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យរាប់, កាល
រាប់ ។

គណិយមាន គុ. [គណ+ន.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលរាប់ ។

គណី គុ. [គណ+ន្យ] ជាធំក្នុងពួក, ជាអាចារ្យនៃពួក ។ ន.ព.
ផែនដី ។

គណេតុំ អ. [គណ+អ, អ>ង+តុំ] ដើម្បីរាប់, វិកិ.រាប់ ។

គណេតា អ. [គណ+អ+តា] រាប់ហើយ, អើដើហើយ ។

គណេន្តិ កិ. [គណ+អ+អន្តិ.វ.] រាប់, អើដើ ។

គណ្ណ ចុំ. [គន្ថ+អ, ផ្លាស់ន្តជាណ្ណ] កិលេសជាគ្រឿងដោតក្រុង ឬ
កិលេសជាទីចាក់ស្រែះ; វិ. គន្ថេន្តិ ឯកេហិ ឯក្ខ ចាភិ>
គណ្ណា ។ ប្រើជា «គន្ថ» ក៏មាន ។

គណ្ណិក ចុំ. [គណ្ណ+ណិក] លេវ, ក្រវិល, ក្នុំ, ពក, ដុំ ។ . ជាតិ គុ.
មានពកកើតហើយ ។

គណ្ណិត គុ. [គន្ថ>គណ្ណ+ឥ.អា.+ត] គឺ...ដោតក្រុងហើយ, គឺ...
ចាក់ស្រែះហើយ ។

គណ្ណិ ឥ. [គន្ថ+ឥ>គណ្ណិ] បង្វិច, បង្វិចទ្រព្យ (វត្ថុដែលគេវិច ឬ
ខ្ទប់) ។ . ភោទកចោរ ចុំ. ចោរអ្នកទំលាយនូវបង្វិច ។
. ភោទកចោរវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃចោរអ្នកទំលាយនូវបង្វិច ។

គណ្ណ ចុំ. ពក, បួស, ដុំ, ថ្នាល់, អ.ន. ឧយ្យានបាលឈ្មោះគណ្ណៈ ។

គណ្ណាគណ្ណ គុ. [គណ្ណ+អគណ្ណ] ទាំងពកតូចទាំងពកធំ, ជាពកតូច
និងពកធំ, ពកនិងពកដ៏ចំរើន ។

គណ្ណាម្ភ ចុំ. [គណ្ណ+អម្ភ] ឈើឈ្មោះគណ្ណាម្ភៈ (ស្វាយដែលបុរស
ឈ្មោះគណ្ណៈដាំហើយ) ។ . មត្តកិ ចុំ. ទីបំផុត (ចុង, កំពូល) នៃ
ឈើឈ្មោះគណ្ណាម្ភៈ ។ . វុក្ខិម្ភលី នចុំ. ប្រទេសជាទីតាំងនៃឈើ
ឈ្មោះ..., ទីជិតនៃដើមឈើឈ្មោះ..., គល់នៃដើមឈើឈ្មោះ...។

គណ្ណិកសញ្ញា ឥ. [គណ្ណិក+សញ្ញា] សញ្ញានៃរតាំង, សេចក្តីសំគាល់នៃ
រតាំង, .ដោយរតាំង ។

គណ្ណិសទ្ធិ ចុំ. [គណ្ណិ+សទ្ធិ] សំឡេង (ឬសូរ) នៃរតាំង ។

គណ្ណប្បាទយោនី ឥ. [គណ្ណប្បាទ+យោនី] កំណើតនៃជន្លួន
 (កំណើតនៃឫសដី) **គណ្ណប្បាទ**<គណ្ណ+ឧ+បទ+ណ = សត្វ
 ញ៉ាំងវត្តប្រាកដស្មើដោយព័ន្ធនៃផែនដីឱ្យកើតឡើង; វិ. គណ្ណ
 បឋមយោ គណ្ណសនិសំ ឧប្បាទេនិកិ> គណ្ណប្បាទា,
 គណ្ណំ ចច្ចសន្តិចយំ ឧប្បាទេកិក ចា> គណ្ណប្បា-
 ទោ) ។ យ.វិ. និងសុតិ ។

គណ្ណ កិ. [គហ+ណ្ណ+ហិ.ច.] ច្រូកកាន់, ច្រូកកាន់យក, ច្រូកចាប់ ។

គណ្ណនក គុ. [គហ+ណ្ណ+យ្យ] អ្នកកាន់យក,... ។

គណ្ណនសមត្ថ គុ. [គណ្ណន+សមត្ថ] អាចក្នុងកិ.កាន់យក, អាចដើម្បី
 កិ.កាន់យក ។

គណ្ណន្ត គុ. [គហ+ណ្ណ+អន្ត+ល្យ] កាលកាន់យក ។

គណ្ណន្ត កិ. [គហ+ណ្ណ+អន្ត-ច.] ច្រូកកាន់យក, ច្រូកកាន់, ច្រូកចាប់ ។

គណ្ណន្ត គុ. [គហ+ណ្ណ+អន្ត] កាលកាន់យក,...។

គណ្ណស្ស កិ. [គហ+ណ្ណ+ស្ស-ច.] ច្រូកកាន់,... ។

គណ្ណាតិ កិ. [គហ+ណ្ណ+តិ.វ.] កាន់, កាន់យក,... ។

គណ្ណាបេតិ កិ. [គហ+ណ្ណ+ណាបេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យកាន់យក,... ។

គណ្ណាហិ កិ. [គហ+ណ្ណ+ហិ.ច.] ច្រូកកាន់យក, ច្រូកកាន់, ច្រូកចាប់ ។

គណ្ណិ កិ. [គហ+ណ្ណ+ល្យ-អជ្ជ.] កាន់យកហើយ,...។

គណ្ឌិតុកាម គុ. [គណ្ឌិតុំ+កាម] អ្នកចង់ដើម្បីកាន់យក, អ្នកមាន
ប្រាថ្នាដើម្បីកាន់យក; វិ. **គណ្ឌិតុំ កាមភិកិ** > **គណ្ឌិតុ
កាមា, គណ្ឌិតុំ កាមា អស្សាភិ** > **គណ្ឌិតុកាមា** ។

គណ្ឌិតុំ គ. [គហ+ណ្ហា+ផ.អា.+តុំ] ដើម្បីកាន់យក, វិកិ.កាន់
យក, ...។

គណ្ឌិត្វា គ. [គហ+ណ្ហា+ផ.អា+ត្វា] កាន់យកហើយ, ... ។

គណ្ឌិត្ត កិ. [គហ+ណ្ហា+ផ.អា.+ត្ត.ហិ.] កាន់យកហើយ, ...។

គណ្ឌិត្សតិ កិ. [គហ+ណ្ហា+ផ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងកាន់យក, ...។

គណ្ឌិត្សុ កិ. [គហ+ណ្ហា+ផ.អា.] កាន់យកហើយ, ...។

គណ្ហោយ្យ កិ. [គហ+ណ្ហា+ឯយ្យ.ស.] គប្បីកាន់យក, ... ។

គិតិ គុ. [គម+ត] ទៅហើយ, ដល់ហើយ, ។ . ការណិ នចុំ. ហេតុ
នៃ...ទៅហើយ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ...ទៅហើយ ។ . គិតិ-
ដ្ឋានិ នចុំ. ទីនៃ...ទៅហើយៗ ។ . ដ្ឋានិ នចុំ. ទីនៃ...ទៅ
ហើយ ។ . ត្តិ នចុំ. ភាវៈជាអ្នកទៅហើយ ។ . ទិហិវ ចុំ. ភិក្ខុ
កម្លោះអ្នកទៅហើយ ។ . ទិវិស ចុំ., នចុំ. ថ្ងៃនៃ...ទៅហើយ ។
- អិទ្ធិ គុ. មានផ្លូវងាយដល់ហើយ ។ . អិទ្ធិ ចុំ. អ្នកមានផ្លូវងាយ
ដល់ហើយ ។ . ប្ប្រយ ចុំ. ច្រើននៃ...ទៅហើយ, ច្រើនគឺ
ភាវៈនៃ...ជាអ្នកទៅហើយ ។ . ប្បុព្វ គុ. ធ្លាប់ទៅហើយ, ទៅ
ហើយក្នុងកាលមុន ។ . ប្បុរិស ចុំ. បុរសអ្នកទៅហើយ ។ . ភាវ
ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកទៅហើយ ។ . មិគ្គិ ចុំ. ផ្លូវនៃ...ទៅហើយ ។

វ័យ គុ. អ្នកមានវ័យដល់ហើយ, អ្នកមានវ័យទៅហើយ ។

វេលា ឆ. វេលានៃ...ទៅហើយ ។

គតិ ឆ. [គម+តិ] គតិ, ដំណើរ, កិ.ទៅ; វិ. តម្លៃ > ភក្តិ ។ ភូមិ
ដែលសត្វគប្បីទៅ ឬ ភូមិជាទីទៅនៃសត្វ; វិ. តន្ត្រោក > ភក្តិ,
តន្ត្រី ឯភ្នាក់ ចា > ភក្តិ ។ វិស ចុំ. អំណាចនៃគតិ ។

គត្តសម្ពាហន ឆ. [គត្ត+សម្ពាហន] កិ.ច្របាច់នូវខ្លួន, កិ.គក់នូវខ្លួន,
កិ.វិគនូវខ្លួន, កិ.នូតនូវខ្លួន (គិត្ត ឆ. <គម ឬ គហ+ត=ធម្មជាត
ជាគ្រឿងទៅ, ម្យ៉ាងទៀត ធម្មជាតជាគ្រឿងកាន់យកនូវវត្ថុជា
កុសលនិងអកុសល (ខ្លួន); វិ. តប្បកិ តន្ត្រោក កុសល
កុសលមេកេនាភិ > តត្ត) ។

គម្រោង ចុំ. [គម+រា>គម្រាង] លា, លាឈ្មោល ។ ភារិក ចុំ.
ភារៈគឺលាគប្បីនាំទៅ, ទ្រព្យមានម្ចាស់គឺលាគប្បីនាំទៅ ។ យោនិ
ឆ. កំណើតនៃលា ។

គម្រោង ឆ. [គម្រាង+ង] មេលា, លាញ់ ។

គន្ត គុ. [គម+ត្ត] គឺ...គប្បីទៅ, គូរទៅ ។

គន្តកាមតា ឆ. [គន្តកាម+តា] ភារៈនៃ...ជាអ្នកចង់ដើម្បីទៅ; វិ.
តន្ត ភាមភក្តិ > តន្តភាមោ, តន្តភាមស្ស ភាមោ >
តន្តភាមកា ។

គន្តិ ឆ. [គម+ត្តិ] វិកិ.ទៅ, ដើម្បីទៅ ។

គន្តិ ឆ. [គម+ត្តា] ទៅហើយ, ដល់ហើយ ។

គន្ថិ ចុំ. [គន្ថ+អ] បករណៈជាទីជោតក្រុងនូវសេចក្តី ឬបករណៈជា
 គ្រឿងប្រកាសនូវសេចក្តី (គម្ពីរ); វិ. អភេត ភន្ថេតិ បកា-
 សេតិ ឯក្ក ឯកេន ចាតិ > ភន្ថោ ។ . ធុរ នចុំ. គន្ថុធុរៈ,
 ធុរៈតិកិ.រៀននូវគម្ពីរ ។

គន្ថិកត្ថេរ ចុំ. [គន្ថិក+ថេរ] ព្រះថេរៈអ្នករៀននូវគម្ពីរ (គន្ថិក<
 គន្ថ+ណិក = វិ. ភន្ថំ ឧត្តណ្ណាភិកិ > ភន្ថិកោ) ។

គន្ថិ ចុំ. [គន្ថ+អ] ក្លិន, គ្រឿងក្រអូប ។ . កុដិ ឥ. កុដិដែលគេ
 ប្រោះព្រំហើយដោយក្លិនដ៏ជាទិព្វ (គន្ថកុដិ, កុដិមានក្លិន); វិ.
ទិព្វភន្ថេហិ បរិភាវិកា ភុដិ > ភន្ថភុដិ ។ . កុមារ ចុំ.
 ឈ្មោះគន្ថកុមារ ឬ កុមារឈ្មោះគន្ថៈ ។ . គហណិភយ នចុំ. កិ.
 ខ្លាចអំពីកិ.កាន់យកនូវក្លិន ។ . ចុណ្ណាទិ គុ. (វត្ថុ) មានវត្ថុមាន
 ក្លិន និងលំអិតជាដើម ។ . ជាតិ នចុំ. គន្ថជាត, គុ. មានក្លិនកើត
 ហើយ ។ . តណ្ហា ឥ. សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងក្លិន ។ . តេលប្បទីប
 នចុំ. ប្រទីបដ៏ពេញដោយប្រេងមានក្លិន ។ . បញ្ចង្គលិក គុ.
 កម្មដែលបុគ្គលធ្វើដោយម្រាម៥ គឺបុគ្គលចឹម (លាប, ចុំច) ដោយ
 វត្ថុមានក្លិន ។ . បុណ្ណាទិហត្ថ គុ. មានវត្ថុមានក្លិន និងផ្កាជាដើម
 ក្នុងដៃ ។ . ភាជនី នចុំ. ភាជនៈសម្រាប់ដាក់នូវវត្ថុមានក្លិន,
 ភាជនៈសម្រាប់ដាក់នូវគ្រឿងក្រអូប ។ . មាលា ឥ. វត្ថុមានក្លិន
 និងផ្កាកម្រង, គ្រឿងក្រអូបនិងផ្កាកម្រង ។ . មាលាទិបូជា ឥ.
 កិ.បូជាដោយវត្ថុមានគ្រឿងក្រអូបនិងផ្កាកម្រងជាដើម, កិ.បូជា
 ដោយវត្ថុមានវត្ថុមានក្លិន និងផ្កាកម្រងជាដើម ។ . មាលាទិ.

ហិត្ត គុ. មានវត្តមានក្លិននិងផ្កាកម្រងជាដើមក្នុងដៃ; វិ. គន្លោ
 ច មាលា ច> គន្លមាលា, គន្លមាលា អាធិ យស្ស
 កំ> គន្លមាលាធិ, គន្លមាលាធិ ហេតុសុ យេសំ កេ>
 គន្លមាលាធិហត្ថា ។ . មាលាវត្តភេសជ្ជាទិហិត្ត គុ.
 មានវត្តមានក្លិន និងផ្កាកម្រង និងសំផត់ និងភេសជ្ជៈជាដើមក្នុង
 ដៃ ។ . វសលោភិ ចុ. សេចក្តីលោភក្នុងក្លិននិងរស, សេចក្តី
 ជាប់ចិត្តក្នុងក្លិននិងរស ។ . វហិតិ គុ. វៀរហើយចាកក្លិន, ប្រាស
 ហើយចាកក្លិន ។ . វាតិ ចុ. ខ្យល់ដីលាយដោយវត្តមានក្លិន, ខ្យល់
 ដែលលាយហើយដោយគ្រឿងក្រអូប ។ . វាសបុប្ផប្ប ឆ. ចុ.
 វត្តមានក្លិន និងវត្តជាគ្រឿងអប់ និងផ្កា និងធ្នូប, គ្រឿងក្រអូប
 និងគ្រឿងអប់ និងផ្កា និងធ្នូប ។ . សាលិតណ្ឌលភត្ត ឆ. ចុ.
 ភត្តដែលបុគ្គលចំអិនដោយអង្ករ នៃស្រូវសាលីមានក្លិនក្រអូប ។
 សេដ្ឋី ចុ. សេដ្ឋីឈ្មោះគន្លះ ។

គន្លកុដិ ឆ. [គន្ល+កុដិ] កុដិដែលគេព្រោះព្រំហើយដោយក្លិនដ៏ជាទិព្វ
 (គន្លកុដិ); វិ. ទិព្វគន្លេហិ បរិភាវិកា ភុដិ> គន្លភុដិ ។
 ថ្មបិកា ឆ. កំពូលនៃគន្លកុដិ ។ . ប្បមុខ គុ. ទីចំពោះមុខ
 នៃគន្លកុដិ, ទីចំមុខនៃ... ។ . អាភិមុខ គុ. ទីមានមុខឆ្ពោះទៅ
 កាន់គន្លកុដិ, ទីមានមុខបែរទៅកាន់គន្លកុដិ ។

គន្លព្វ ចុ. [គន្ល+អព្វ+អ] អ្នកបរិភោគនូវអាហារមានក្លិន, ម្យ៉ាងទៀត
 អ្នកកំរើកដោយអំណាចនៃល្បែងមានកិ. ច្រៀងនិងកិ. រាំជាដើម
 ក្នុងឋានសួគ៌ (ជាឈ្មោះទេវបុត្តអ្នករាំ); វិ. គន្លំ អព្វភិ

បរិភូត្យភិកិ > **គន្ធារោ**, **គោត្តិ** **សត្ត** **ធុនាភិ** **ភម្បភិ**
ភាយននដនាធិចសេនាភិ ថា > **គន្ធារោ** ។ . ប្រដាំ ៧.
 កិ.ប្រដាំដោយល្បែង ឬដោយរំពាំ, កិ.ប្រដាំនៃទេវបុត្តឈ្មោះគន្ធារោ ។
 . **មាសុស** ចុំ. ប្រជុំនៃគន្ធារោនិងមនុស្ស, គន្ធារោនិងប្រជុំនៃមនុស្ស,
 គន្ធារោនិងមនុស្ស ។

គន្ធារោ ចុំ. [គន្ធ+ម ឬមុម+យ] ភ្នំជាមីញ៉ាំងសត្វឱ្យស្រវឹង
 ដោយវត្ថុមានក្លិន ឬភ្នំជាមីញ៉ាំងសត្វដែលចូលទៅឱ្យព្រេកអរ
 ដោយវត្ថុមានក្លិន (ភ្នំឈ្មោះគន្ធារោនេះ); វិ. **គន្ធារោ** **មណយភិ**
ឯកសុន្ត > **គន្ធារោ**, **គន្ធារោ** **មណយភិ**
ឯកសុន្ត > **គន្ធារោ** ។ . បព្វតគមនី នចុំ. កិ.ទៅ
 កាន់ភ្នំឈ្មោះគន្ធារោនេះ ។ . **អាភិមុខ** គុ. មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ភ្នំ
 ឈ្មោះគន្ធារោនេះ ។

គន្ធារោ អ. ន. [គំ+ធរ+ណ] ដែនឈ្មោះគន្ធារោ ។ . **កាសាវលាភ**
 ចុំ. កិ.បាននូវសំពត់កាសាវមានក្នុងដែនគន្ធារោ, កិ.បាននូវសំពត់
 កាសាវដែលកើតក្នុងដែនគន្ធារោ ។ . **កាសាវវត្ថុ** នចុំ. សំពត់
 កាសាវមានក្នុងដែនឈ្មោះគន្ធារោ, សំពត់កាសាវដែលជននាំមក
 ហើយអំពីដែនឈ្មោះគន្ធារោ ។

គន្ធារោ នចុំ. [គន្ធ+ឧទក] ទឹកមានក្លិន, ទឹកក្រអូប ។ . **យដី** ចុំ.
 ក្អមដីពេញដោយទឹកមានក្លិន, ក្អមដីពេញដោយទឹកក្រអូប; វិ.
គន្ធារោ **កេន** **បូរោ** **យដោ** > **គន្ធារោ** **កយដោ** ។

គព្ព ចុំ. [គក+អក, ផ្លាស់ កនៃគកជា ព] គភី, ពោះ, ផ្នែ, ចណ្ណូល,

បន្ទប់, ល្ងែង ។ . ទ្វារមូល នថុ. មីជាមីតាំងនៃទ្វារនៃបន្ទប់, មី
 ជិតនៃទ្វារនៃបន្ទប់ ។ . បរិបាក ថុ. កិ.ចាស់ជុំវិញនៃគភី កិ.
 ចាស់នៃគភី ។ . បរិហារ ថុ. វត្ថុជាគ្រឿងនាំទៅជុំវិញនូវគភី, វត្ថុ
 ជាគ្រឿងរក្សានូវគភី, កិ.រក្សានូវគភី; វិ. តតំ បរិហារណ៍
 ងកេនាភិ> តតុបរិហារំ; តតុស្ស បរិហារណំ>
 តតុបរិហារោ ។ . បាតនិរោសជ្ជ្ជ នថុ. ថ្នាំជាគ្រឿងញ៉ាំងគភី
 ឱ្យធ្លាក់, ថ្នាំសម្រាប់វល្ល័តនូវគភីឬថ្នាំជាមីញ៉ាំងគភីឱ្យធ្លាក់; (វិ.
 តតំ ធារកេភិ ងកេន ងក្ក ចាភិ> តតុធាកនំ) ។
 . មីសី នថុ. សាច់នៃគភី ។ . វាសី ថុ. កិ.នៅក្នុងគភី ។
 . វុដ្ឋាន នថុ. កិ.ចេញនៃគភី, កិ.ចេញនៃសត្វដែលកើតក្នុងគភី
 (ការសម្រាលកូន) ។ . សីតិ នថុ. រយនៃបន្ទប់, រយនៃល្ងែង ។
 . សហស្សប្បដិមណ្ឌិត គុ. ប្រដាប់ចំពោះហើយដោយពាន់នៃ
 បន្ទប់ ។ . សហស្ស នថុ. ពាន់នៃបន្ទប់, ល្ងែង ។

តត្តារក្កន្តិ ឆ. [តត្ត+អវក្កន្តិ] កិ.ឈានចុះកាន់គភី, កិ.ចុះកាន់គភី
 (អវ+កម+តិ>អវក្កន្តិ) ។

តត្តិនិភាវ ថុ. [តត្តិនិ+ភាវ] ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានគភី (តត្តិនិ<
 តត្ត+ញ្យ+តនិ = តត្តោ យស្សា អភិភិ> តត្តិនិ) ។

តត្តិនិមិធិ ឆ. [តត្តិនិ+មិធិ] មេម្រឹគមានគភី ។

តត្តិនិវណ្ណ ថុ. [តត្តិនិ+វណ្ណ] ភេទនៃស្រីមានគភី ។

តមនិ នថុ. [តម+យុ] កិ.ទៅ, កិ.ដល់, កិ.លុះ, ដំណើរ; វិ. តម្ស-
 កេភិ> តមនំ ។ . កិម្ម នថុ. កម្មគឺកិ.ទៅ, កម្មដោយកិ.ទៅ,

កម្មជាទីទៅ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃកិ.ទៅ, កាលជាទីទៅ ។
 . កិច្ច នចុំ. កិច្ចគីកិ.ទៅ, កិច្ចដោយកិ.ទៅ ។ . ច្រនួន ចុំ. សេចក្តី
 ពេញចិត្តក្នុងកិ.ទៅ, សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីកិ.ទៅ ។ . ដ្ឋាន នចុំ.
 ទីជាទីទៅ ។ . អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ទៅ, សេចក្តីត្រូវការ
 ដល់កិ.ទៅ ។ . តា ឥ. ភាវៈនៃកិ.ទៅ ។ . មិវិស ចុំ., នចុំ. ថ្ងៃជា
 ទីទៅ ។ . ទ្វារមត្ត គុ. ទីគ្រាន់តែទ្វារជាទីទៅ, ទីត្រឹមតែទ្វារជា
 ទីទៅ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈគីកិ.ទៅ, ។ . វេលា ឥ. វេលាជាទី
 ទៅ ។ . សិល គុ. មានកិ.ទៅជាប្រក្រតី; វិ. គមនំ សិល.
ឃស្សកិ > គមនសិលោ ។

- គមនាការ ចុំ. [គមន+អាការ] អាការគីកិ.ទៅ, អាការនៃកិ.ទៅ ។
- គមនាគមន នចុំ. [គមន+អាគមន] កិ.ទៅនិងកិ.មក, ជាទីទៅនិង
 ជាទីមក ។ . មត្ត ចុំ. ផ្លូវជាទីទៅនិងផ្លូវជាទីមក ។
- គមនាភាវ ចុំ. [គមន+អភាវ] ការមិនមាននៃកិ.ទៅ ។
- គមិកវត្ត នចុំ. [គមិក+វត្ត] វត្តគីភិក្ខុគប្បវិទ្ធិដល់ភិក្ខុអ្នកគួរដើម្បី
 ទៅ, ដល់ភិក្ខុអ្នកដំណើរ; វិ. គន្ធិ ភពោភិ > គមិកោ;
 គមិកស្ស ភាកព្វ ចក្កំ > គមិកចក្កំ ។
- គមិត្ត កិ. [គម+អ+ឥ.អា.+ត្ថ.ហិ.] ទៅហើយ, ដល់ហើយ ។
- គមិស្សតិ កិ. [គម+អ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ក.] នឹងទៅ ។
- គមិសុ កិ. [គម+អ+ឱ.អដ្ឋ.] ទៅហើយ ។

គម្ពីរ គុ. [គម+ធ្មវ, ចុះភ.អា.] ភាវៈប្រព្រឹត្តទៅដោយភាវៈមិនជាប់
 ជំពាក់ (ជ្រៅ, ជំរៅ); វិ. **គច្ឆកិ អភាធារាចន បចក្កកិ**
គម្ពីរោ ។ ចារី ចុំ. អ្នកត្រាច់ទៅក្នុងទឹកដីជ្រៅ, អ្នកមានកិ.
 ត្រាច់ទៅក្នុងទឹកដីជ្រៅជាប្រក្រតី ។ ពិ ឥ. ភាវៈនៃ...ជាបស់
 ជ្រៅ ។ ប្បញ្ញ គុ. អ្នកមានបញ្ញាដីជ្រៅ ។ បរិខា គុ. មាន
 ស្នាមភ្លោះដីជ្រៅ, មានគូដីជ្រៅ ។ វត្ថុនី ឥ. ផ្លូវជាទីប្រព្រឹត្តទៅ
 ក្នុងទឹកដីជ្រៅ, ផ្លូវជាទីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចំហូងដីជ្រៅ, ផ្លូវដីជ្រៅ,
 ចំហូងដីជ្រៅ ។ វត្ថុតិ គុ. ទាំងជ្រៅទាំងទទឹង ។ វហិទ ចុំ.
 អន្លង់ដីជ្រៅ ។

គយាសីល អ. ន. ប្រទេសឈ្មោះគយាសីសៈ ។

គយ្ហមាន គុ. [គហ+យ+មាន] គឺ... កាលកាន់យក, កាលចាប់ ។

គយ្ហបតិ គុ. [គយ្ហ+ប+តម+ភិ] ចូលទៅជិតដល់នូវវត្ថុគីបុ.គប្បី
 កាន់យក, គីបុ. គប្បីចាប់យកបាន; ចូលទៅជិតដល់នូវភាវៈជា
 របស់គីបុ. គប្បីចាប់យកបាន ។

គរហទិន្ន អ. ន. ឈ្មោះគរហទិន្ន ។ វត្ថុ ចុំ. រឿងនៃសាវ័កនៃនិគ្រន្ត
 ឈ្មោះគរហទិន្ន ។

គរហន្តិ កិ. [គរហ+អ+អន្តិ.វ.] ពិះដៀល ។

គរហភយភីតិ គុ. [គរហភយ+ភីត] ខ្លាចហើយអំពីភយគីសេចក្តីពិះ
 ដៀល, ខ្លាចហើយព្រោះភយគីសេចក្តីពិះដៀល ។

គរហមិ កិ. [គរហ+អ+មិ.វ.] ពិះដៀល ។

គរហិតព្វ គុ. [គរហ+ព.អា.+ព្វ] គី... គប្បីតិះដៀល ។

គរហិត គុ. [គរហ+ព.អា.+ត] គី... តិះដៀលហើយ ។

គរហិស្សតិ កិ. [គរហ+អ+ព.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងតិះដៀល ។

គរហុប្បាទនិ នចុំ. [គរហ+ឧ+បថ+យុ] កិ.ញ៉ាំងសេចក្តីតិះដៀល
ឱ្យកើតឡើង, កិ.ញ៉ាំងដំនៀលឱ្យកើតឡើង ។

គរុកតិ គុ. [គរុ+កត] គី... ធ្វើហើយនូវសេចក្តីគោរព, គី... ធ្វើឱ្យជា
អ្នកគោរពហើយ, មានសេចក្តីគោរពធ្វើហើយ ។

គរុ ចុំ. [គរ+ឧ] អាចារ្យអ្នកស្រោចនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងសិស្ស
ចាំងឡាយ (គ្រូ; គុ. ធ្ងន់); វិ. សិសេស្សសុ សិលេហំ គរកិ
សិញ្ញកិកិ> គរុ ។ អភិ. សូចិ មានន័យប្លែកពីនេះដោយ
ច្រើន ។

គរុកិ គុ. [គរុ+ក.ស.] ធ្ងន់, ជាមម្ល៉េះ ។

គរុកាបត្តិ ឥ. [គរុក+អាចត្តិ] អាចត្តិដ៏ធ្ងន់ ។

គរុគព្ព គុ. [គរុ+គព្ព] អ្នកមានគភ៌ធ្ងន់; វិ. គរុ គព្ពោ យស្សា
សា> គរុគព្ពា ។ តិ ឥ. រាវៈនៃ...នោះជាអ្នកមានគភ៌
ធ្ងន់ ។

គរុតរ គុ. [គរុ+តរ] គ្រូវិសេសជាង, បុគ្គលអ្នកគួរគោរពជាង,
ធ្ងន់ជាង ។

គរុធម្ម ចុំ. [គរុ+ធម្ម] គរុធម៌ (ធម៌ដ៏ធ្ងន់, ធម៌គួរគោរព) ។

គរុភារ ចុំ. [គរុ+ភារ] ភារៈដ៏ធ្ងន់, ភារៈជាមធ្ងន់, មានភារៈដ៏ធ្ងន់ ។

គរុឡ ចុំ. [គរុ+លា+អ, លា>ល>ឡ] សត្វកាន់យកនូវភារៈដ៏ធ្ងន់ (គ្រុឌ); វិ. គរុំ ភារំ លាភិ អាណាភិ គណ្ណាភិកិ> គរុ-
ឡោ ។ ម្យ៉ាងទៀត (គរុឡ<គរ>គរុ+ហន+ណ, ផ្លាស់ហ>ឡ, លុបទីបំផុតធាតុនឹងណាបបច្ច័យ) សត្វបៀតបៀននឹងពិស (គ្រុឌ); វិ. គរុំ ចិសំ ហន្តិកិ> គរុឡោ ។ . បោតក ចុំ. កូននៃ គ្រុឌ ។

គល ចុំ. [គល+អ ឬគិល+អ] អរយវៈជាគ្រឿងស៊ី, ឬអរយវៈជា គ្រឿងលេបចូលទៅ (ក, បំពង់ក); វិ. គលន្តិ អធិន្តិ អឡោហាន្តិ អនេនាភិ> គលោ; គិលភិ អនេនាភិ ថា> គលោ ។ . នាឡិ ឆ. បំពង់នៃក ។ . លោហិត នចុំ. ឈាមក្នុងបំពង់ក, ឈាមនៃក ។ . វាដីក ចុំ. បំពង់នៃក ។

គលប្បមាណ គុ. [គល+បមាណ] មានកជាប្រមាណ, ប្រមាណ ត្រឹមក ។

គលិត្វា អ. [គល+ឥ.អា.+ត្វា] ភ្លាត់ហើយ, រអិលហើយ, កំចាត់ ហើយ ។

គវេសក ចុំ. [គវេស+ណុ] អ្នកស្វែងរក; វិ. គវេសភិកិ> គវេ- សកោ ។

គវេសថ កិ. [គវេស+អ+ថ.វ.] ស្វែងរក ។

គវេសន្តិ កិ. [គវេស+អ+អន្តិ.វ.] ស្វែងរក ។

គវេសន្ត គុ. [គវេស+អ+អន្ត] កាលស្វែងរក, កំពុងស្វែងរក ។

គវេសមាន គុ. [គវេស+អ+មាន] កាលស្វែងរក,... ។

គវេសិតា ឥ. [គវេសិ+តា] ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកស្វែងរក, ភាវៈ
នៃ...នោះជាអ្នកមានកិ.ស្វែងរកជាប្រក្រតី; វិ. គវេសភិកិ>
គវេសិ, គវេសិកុំ សិលមស្វាភិ> គវេសិ, គស្ស
ភាថា> គវេសិកា ។

គវេសិតុំ អ. [គវេស+ឥ.អា.+តុំ] កិ.ស្វែងរក, ដើម្បីស្វែងរក ។

គហការ ចុំ. [គហ+ករ+ណ] បុគ្គលអ្នកធ្វើនូវផ្ទះ, ជាងអ្នកធ្វើនូវផ្ទះ
(ជាងផ្ទះ, ជាងផ្ទះគឺតណ្ហា); វិ. គហំ ភរោភិកិ> គហការ
រោ ។ - គវេសិន នចុំ. កិ.ស្វែងរកនូវជាងអ្នកធ្វើនូវផ្ទះ ។

គហក្ខដ ចុំ. [គហ+ក្ខដ] កំពូលនៃផ្ទះ (កំពូលនៃផ្ទះគឺអវិជ្ជា) ។

គហដ្ឋ ចុំ. [គហ+ថា+ភិ] អ្នកតាំងនៅក្នុងផ្ទះ ឬ អ្នកបិទនៅដោយ
អំណាចនៃសេចក្តីរករាយក្នុងផ្ទះ ឬក្នុងកាមគុណ៥ (គ្រហស្ថ); វិ.
គហេ គេហេ ភិដ្ឋភិកិ> គហដ្ឋោ, គហេ គេហេ បញ្ច
ភាមតុណោ ថា វាគវសេន ភិដ្ឋភិកិ ថា> គហដ្ឋោ ។

គហណ នចុំ. [គហ+យុ] កិ.កាន់, កិ.ចាប់, កិ.រៀន, កិ.ប្រកាន់,
សេចក្តីប្រកាន់ ។ - អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ..., ត្រូវការដល់
កិ..., ។ - និស្ស្រិត គុ. អាស្រ័យហើយនូវ... ។ - សិទិសិ គុ.
ប្រាកដស្មើដោយ... ។ - សមយ ចុំ. សម័យជាមិរៀន ។
- សង្ហាត ចុំ. ពោលគឺកិ.កាន់យក, ពោលគឺសេចក្តីប្រកាន់ ។

គហណាភាវំ ចុំ. [គហណ+អភាវ] ការមិនមាននៃកិ.កាន់យក, កិ.
មិនមាននៃសេចក្តីប្រកាន់ ។

គហនិ នចុំ. [គហ+យ] ព្រៃជាទីកាន់យកនូវវត្ថុមានមូលសម្ភារៈជាដើម
នៃមនុស្ស ឬព្រៃជាទីកាន់យកនូវទីជាលំនៅនៃខ្លួននៃសត្វមាន
ក្រោកជាដើម (ព្រៃ, ព្រៃស្បាត, គុ. សាំញ៉ាំ, ស្មឹកស្មាញ); វិ.
គណ្ណនិ ឯក្ក មនុស្សា ធូសម្ភារាធិនិគិ> គហនំ,
គណ្ណនិ ឯក្ក មយ្យរាធមោ សក្កា អក្កនោ និចាសន្តិ
ថា> គហនំ ។

គហបតានិ ឥ. [គហបតិ+ឥនិ] ស្រីជាម្ចាស់នៃផ្ទះ ។

គហបតិ ចុំ. [គហ+បតិ] គហបតី, ជនជាម្ចាស់នៃផ្ទះ ។ . បុត្ត ចុំ.
កូននៃគហបតិ ។ . មហាសាលកូល នចុំ. ត្រកូលនៃគហបតិ
មហាសាល, ត្រកូលនៃគហបតិជាមហាសាល (ត្រកូលនៃគហបតិ
អ្នកមានភោគៈជាសារៈដ៏ធំ) ។

គហបតិក ចុំ. [គហបតិ+ក.ស.] គហបតី, គហបតីតូច ។

គហិត គុ. [គហ-ឥ.អា.+ត] គី...កាន់យកហើយ, គី...រៀនហើយ ។
- កម្ម នចុំ. កម្មគី...កាន់យកហើយ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ...
គី...កាន់យកហើយ ។ . គហិតកហាបណិ ចុំ. កហាបណៈ
ដែល...កាន់យកហើយៗ ។ . គហិតដ្ឋាន នចុំ. ទីនៃ...គី...កាន់
យកហើយៗ ។ . ដ្ឋាន នចុំ. ទីគី...កាន់យកហើយ ។ . គហិត-
បទ នចុំ. បទគី...កាន់យកហើយៗ, រៀនហើយ ។ . គហិត គុ.

គី...កាន់យកហើយ ។ . ត្រៃហិ នចុំ. ផ្ទះគី...កាន់យកហើយ ។
 . ត្រី នចុំ. ភារនៃ...ជា...គី...កាន់យកហើយ ។ . នាមឆេយ្យ
 ចុំ. មានឈ្មោះគីបុគ្គលទ្រទ្រង់កាន់យកហើយ, មានឈ្មោះគី...កាន់
 យកហើយ ។ . និមិត្ត នចុំ. និមិត្តគី....កាន់យកហើយ ។
 . ប្បដិញ្ញ គុ. អ្នកមានសេចក្តីប្តេជ្ញាកាន់យកហើយ, អ្នកមាន
 សេចក្តីប្តេជ្ញាគី...កាន់យកហើយ, អ្នកមានវាចាគីបុ.គប្បិដឹងតប
 គី...កាន់យកហើយ ។ . ប័ត្ត ចុំ. បាត្រគី...កាន់យកហើយ ។
 . ភាជនី នចុំ. ភាជនៈគី...កាន់យកហើយ ។ . ភាវី ចុំ. ភារៈ
 នៃ...ជា...គី...កាន់យកហើយ ។ . មុខី នចុំ. មុខគី...កាន់យក
 ហើយ ។ . សាខិ ឆ. មែកគី...កាន់យកហើយ ។

គហិតាវសេសក គុ. [គហិត+អវសេសក] ជាចំណែកដ៏សេសចុះ
 គី...កាន់យកហើយ ។

គហេតព្វ គុ. [គហ+អ+តព្វ] គី...គប្បិកាន់យក ។ . គ្គហណិ នចុំ.
 កិ.កាន់យកនូវវត្ថុដែលខ្លួនគប្បិកាន់យក ។ . បិណ្ឌ ចុំ. បិណ្ឌៈគី...
 គប្បិកាន់យក, ដុំនៃបាយ ឬដុំនៃអាមិសៈគី...គប្បិកាន់យក ។
 . យុត្តកិ គុ. គួរគី...គប្បិកាន់យក, គួរដល់វត្ថុជាវរបស់គី...គប្បិ
 កាន់យក ។

គហេតុំ អ. [គហ+អ+តុំ] ដើម្បីកាន់យក, វិកិ.កាន់យក ។

គហេត្វា អ. [គហ+អ+ត្វា] កាន់យកហើយ, ចាប់ហើយ ។

គហេស្សសិ កិ. [គហ+អ+ស្សសិ.ភ.] នឹងកាន់យក, នឹងចាប់ ។

គ.តា

គហ ចុំ. [គហ+អ] កិ.ចាប់, កិ.កាន់យក, វិ. គហណាំ > គហោ ។

គឡោចីលតា ឆ. [គឡោចី+លតា] វណ្ណិផោម, វណ្ណិឈ្មោះ
គឡោចី ។

គាថា ឆ. [គេ+ថ+អា.ឆ.] សទ្ធជាតិនៃបុ. ពោល (គាថា); វិ.
គិយភិ ភវិយភិភិ > គាថា ។ . បទី នចុំ. បទនៃគាថា, បទ
គិគាថា ។ . បរិយោសាន នចុំ. កាលជាទីបំផុតចុះជុំវិញនៃ
គាថា ។ . មត្តិ គុ. ពាក្យត្រឹមតែគាថា ។ . ភេទី ចុំ. សេចក្តី
ផ្សេងនៃគាថា ។ . មត្តិ គុ. ពាក្យត្រឹមតែគាថា, ពាក្យមានគាថា
ជាប្រមាណ ។ . វិសានី នចុំ. (<គាថា+អវសាន) កាលជាទីបំផុត
ចុះនៃគាថា ។ . វិចនី នចុំ. ពាក្យនៃគាថា ។

គាធ ចុំ. [គាធ+អ] ការស្ទង់ចុះ, ការតាំងនៅ, ការតាំងទុក, សេចក្តី
លោភ, សេចក្តីចង់បាន, មិត្តិង, លំនៅ, រន្ធ ។

គាម ចុំ. [គស+ម ឬគេ+ម] ប្រទេសជាទីបរិភោគនៃជន ឬប្រទេស
ជាទីពោលនៃជន (ស្រុក); វិ. គសន្តិ ឯគ្គាភិ > គាមោ,
គាយន្តិ ឯគ្គាភិ ថា > គាមោ ។ . កម្មករណដ្ឋាន នចុំ.
ទីជាទីធ្វើនូវកម្មក្នុងស្រុក ។ . ការាម ចុំ. (<គាមក+អាមាម)
អាមាមជិតស្រុកតូច ។ . កេត្តទិបទចតុប្បទយានវាហន
នចុំ. ស្រុកនិងខេត្ត (ស្រែ) និងសត្វមានជើងពីរ និងសត្វមានជើង
៤ និងយាន និងវាហនៈ ។ . ការាសី ចុំ. អាវាសជិតស្រុកតូច,
អាវាសតាំងនៅជិតស្រុក ។ . កិច្ច នចុំ. កិច្ចនៃស្រុក, កិច្ចក្នុង
ស្រុក ។ . គិពិ គុ. ទៅហើយកាន់ស្រុក ។ . យាតកាទិ គុ.

(ទុច្ចរិត) មានកិ.សម្លាប់នូវអ្នកស្រុកជាដើម, (កម្ម) មានកម្មនៃបុ. អ្នកសម្លាប់នូវអ្នកស្រុកជាដើម ។ . ឃាតាទិកម្ម នចុំ. កម្មមាន កិ.សម្លាប់នូវអ្នកស្រុកជាដើម, កម្មមានកម្មនៃបុ. អ្នកសម្លាប់នូវអ្នក ស្រុកជាដើម ។ . មារកិ ចុំ. មារកនៃអ្នកស្រុក ។ . និតិម- ជនបទរាជធានី ឥ. ស្រុកនិងនិតម និងជនបទ និងរាជធានី ។ . អន្តរ នចុំ. ចន្លោះនៃស្រុក, រវាងនៃស្រុក, លង្វែកនៃស្រុក ។ . អន្ត ចុំ. ទីបំផុតនៃស្រុក, ចុងនៃស្រុក ។ . រោជកិ ចុំ. ជន អ្នកបរិភោគនូវស្វយក្នុងស្រុក, តាមរោជក (ចៅហ្វាយស្រុក ឬមេស្រុក); វិ. ភាមេ សុខំ ភុញភិភិ > ភាមេភោ ។ . មក្ខិកា ឥ. រុយក្នុងស្រុក, រុយស្រុក ។ . មជ្ឈ នចុំ. កណ្តាល នៃស្រុក ។ . វរិ ចុំ. ស្រុកគីបុ. តប្បិប្រាថ្នា, ស្រុកស្វយ, ស្រុកដី ប្រសើរ ។ . វាលី ចុំ. អ្នកនៅក្នុងស្រុក, អ្នកមានកិ.នៅក្នុង ស្រុកជាប្រក្រតី ។ . សិពិ នចុំ. រយនៃស្រុក ។ . ស្វករចោតក ចុំ. កូនច្រែកស្រុក ។

តាមណិ ចុំ. [តាម+និ, និ>ណិ+អ] ជនអ្នកនាំទៅនូវស្រុក (មេភូមិ, មេស្រុក, នាយស្រុក, ជាធំ, ជាប្រធាន); វិ. ភាមំ នេភិភិ > ភាមណិ ។

តាមាភិមុខ ឥ. [តាម+អភិមុខ] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ស្រុក, មានមុខ សំដៅទៅកាន់ស្រុក, មានមុខបែរទៅកាន់ស្រុក ។

តាមិក ឥ. [តាម+ណិក] អ្នកនៅក្នុងស្រុក; វិ. ភាមេ ចសភិភិ > ភាមិភោ ។ . មនុស្ស ចុំ. មនុស្សអ្នកនៅក្នុងស្រុក (មនុស្ស

ស្រុកក្រៅ) ។

គាមុបចារ ចុំ. [គាម+ឧបចារ] ឧបចារៈនៃស្រុក, មីជាមីត្រាច់ទៅជិត
នៃស្រុក, ជ្រំរបស់ស្រុក ។

គាយតិ កិ. [គេ+អ+តិ.វ.] ច្រៀង ។

គាយថ កិ. [គេ+អ+ថ.វ.] ច្រៀង ។

គាយន នចុំ. [គេ+យ្យ] កិ.ច្រៀង, ជាមីច្រៀង; វិ. ភាយភេតិ>
ភាយនំ, ភាយភិ ឯភ្នាក់> ភាយនំ ។ . ដ្ឋាន នចុំ. មីជាមី
ច្រៀង ។ . ភាវី ចុំ. ភាវៈនៃកិ.ច្រៀង, ភាវៈគីកិ.ច្រៀង ។

គាយន្ត គុ. [គេ+អ+អន្ត] កាលច្រៀង, កំពុងច្រៀង ។

គាយន្តិ កិ. [គេ+អ+អន្តិ.វ.] ច្រៀង, រមែងច្រៀង ។

គាយមាស គុ. [គេ+អ+មាស] កាលច្រៀង, កំពុងច្រៀង ។

គាយសិ កិ. [គេ+អ+សិ.វ.] ច្រៀង ។

គាយាបេតិ កិ. [គេ+ណាបេ+តិ.វ.] ឱ្យច្រៀង, ញ៉ាំង...ឱ្យច្រៀង ។

គាយិ កិ. [គេ+អ+ញ្ជ-អជ្ជ.] ច្រៀងហើយ ។

គាយិត គុ. [គេ+ឥ.អា.+ត] គី...ច្រៀងហើយ ។

គាយិត្វា អ. [គេ+ឥ.អា.+ត្វា] ច្រៀងហើយ ។

គាយិស្សតិ កិ. [គេ+អ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងច្រៀង ។

តារវ៌ នថុ. ថុ. [តរុ+ណ] ភាវៈនៃសេចក្តីគោរព ឬ សេចក្តីគោរព; វិ.
តរុស្ស្វ ភាវេថា> តារចំ, តរុ ឯថ ថា> តារេថា ។

តារី ឥ. [តម+ល្ប] សត្វពែងដើរទៅ (មេតោ), វិ. តច្ចុភិកិ> តារី ។

តារិវបដ្ឋន នថុ. [តារិវ+បដ្ឋន] កំពង់ឈ្មោះតារិវៈ, កំពង់ជាទីចតឈ្មោះ
តារិវៈ ។

តារុតិកនិធិកុម្មី ឥ. [តារុតិក+និធិកុម្មី] ឆ្នាំងដីពេញដោយទ្រព្យតិបុ.
គប្បីកប់ទុកមានតារុតជាប្រមាណ, ឆ្នាំងដីពេញដោយកំណប់ទ្រព្យ
មានតារុតជាប្រមាណ, ឆ្នាំងកំណប់មានតារុតជាប្រមាណ ។

តារុតប្បមាណ ឥ. [តារុត+បមាណ] មានតារុតជាប្រមាណ,
ប្រមាណមួយតារុត ។

តារោ ថុ. [តោ+យោ.វិ.] វិគោទាំងឡាយ, នូវ...។

តាហ ថុ. [តហ+ណ] កិ.កាន់យក, កិ.ចាប់, សេចក្តីប្រកាន់; វិ.
តហណាំ> តាហោ ។

តាហាបិត ឥ. [តហ+ណាថេ+ឥ.អា.+ត] គឺ...ញ៉ាំង...ឱ្យចាប់ហើយ;
វិ. តាហាបិយិត្តាភិ> តាហាបិគោ ។

តាហាថេត្តា អ. [តហ+ណាថេ+ត្តា] ញ៉ាំង...ឱ្យចាប់ហើយ, ឱ្យកាន់
យកហើយ ។

តាហាថេស្សន្តិ កិ. [តហ+ណាថេ+ស្សន្តិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យកាន់
យក ។

គាម្យ គុ. [គហ+ត] មាំ, ដំមាំ ។ . ពន្លឺ នចុ. វត្ថុជាគ្រឿងចង
ដំមាំ, កិ.ចងដំមាំ, ចំណងដំមាំ ។ . វក្ខី គុ. មានកិ.វក្សាដំមាំ ។

គិដ្ឋក្ខដ ចុ. [គិដ្ឋ+ក្ខដ] ភ្នំគិដ្ឋក្ខដ, ភ្នំមានកំពូលប្រាកដស្មើដោយ
ត្នាត, ភ្នំមានកំពូលដូចជាត្នាត ។ . មត្តកិ ចុ. មីចំផុតនៃភ្នំគិដ្ឋក្ខដ,
កំពូលនៃភ្នំគិដ្ឋក្ខដ ។ គិដ្ឋ្យ < គិធិ+យ, ផ្លាស់ធិ+យ > ឈ, តម្រូត
ជ ។

គិម្ហ ចុ. [គិរ+ម, ផ្លាស់រ>ហ] គិម្ហរដូវ, រដូវក្តៅ ។ . កាល ចុ. កាល
នៃរដូវក្តៅ, កាលប្រកបដោយរដូវក្តៅ, កាលគឺរដូវឈ្មោះគិម្ហ: ។

គិរគ្គសមជ្ជ ចុ. [គិរគ្គ+សមជ្ជ] (មហោស្រពគិ ឬ. គប្បិលេងលើ
កំពូលនៃភ្នំ; វិ. គិរស្ស អត្ថំ > គិរត្ថំ, គិរត្ថុ ភិទ្យក្សោ
សមដ្ឋោ > គិរត្ថសមដ្ឋោ ។

គិរា ឥ. [គេ+ឥរ] វាចាជាមីពោល ឬ វាចាគិបុ.គប្បិពោល (ពាក្យ,
សំដី); វិ. គិរន្តិ សធាយន្តិ គន្តិ > គិរា, ភាយិក្សាភិ
ចា > គិរា ។

គិរកន្តរា ឥ. [គិរ+កន្តរ] ជ្រោះនៃភ្នំ, ច្រកនៃភ្នំ ។

គិលាន គុ. [គិល+យ] កាយដែលលំបាក (ឈឺ, ជម្ងឺ); វិ. គិ-
លាយភិ គិលមភិភិ > គិលានោ ។ . ឧបដ្ឋាកិ ចុ. នចុ.
អ្នកបំរើនូវជម្ងឺ; វិ. គិលានំ ឧបដ្ឋាកិភិ > គិលានុបដ្ឋា-
កោ ។ . ឧបដ្ឋាន នចុ. កិ.បំរើនូវជម្ងឺ, កិ.បំរើនូវបុ.អ្នកឈឺ,
នូវអ្នកជម្ងឺ; វិ. គិលានស្ស ឧបដ្ឋានំ > គិលានុបដ្ឋានំ ។

- អាសយ ចុំ. ពុតជាយី, ពុតនៃបុគ្គលយី, កិ.បញ្ជាក់ថា
យី ។

គិលិត គុ. [គិល+ឥ.អា.+ត] គី...លេបហើយ, .ស៊ីហើយ ។

គិលិត្យា អ. [គិល+ឥ.អា.+ត្យា] លេបហើយ ។

គិហិ ចុំ. [គហ+ឡ, ឡ>ឥ] ជនអ្នកមានផ្ទះ (គហស្ថ); វិ.
គហមេកស្សភ្នកិ> គិហិ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ...ជា
គ្រហស្ថ ។ . និយាម ចុំ. ទំនងនៃគ្រហស្ថ, បែបនៃគ្រហស្ថ ។
- ប្បព្វជិត ចុំ. គ្រហស្ថនិងបព្វជិត ។ . ព្រាហ្មណ ចុំ.
ព្រាហ្មណ៍ជាគ្រហស្ថ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាគ្រហស្ថ, ភាវៈ
នៃគ្រហស្ថ ។ . ភោគី ចុំ. ភោគៈរបស់គ្រហស្ថ ។ . លិង្គ នចុំ.
ភេទនៃគ្រហស្ថ ។ . សម្បត្តិ ឥ. សម្បត្តិនៃគ្រហស្ថ ។ . ភូត
គុ. ជាគ្រហស្ថ, ជាគ្រហស្ថកើតហើយ ។

គីតិ នចុំ. [គេ+ត] ទំនុកគីបុ. គប្បីច្រៀង ឬកិ.ច្រៀង, ចម្រៀង,
វិ. គេកព្វន្តិ> គីកំ, ភាយនំ ចា> គីកំ ។ . កាល ចុំ.
កាលនៃចម្រៀងគី...ច្រៀងហើយ ។ . ប្បជីគីតិ នចុំ. កិ.
ច្រៀងនិងកិ.ច្រៀងត, កិ.ច្រៀងតន្ត្រីកិ.ចម្រៀង, ចម្រៀងតន្ត្រី
ចម្រៀង ។ . សិទ្ធិ ចុំ. សម្លេង ឬ សូរនៃកិ.ច្រៀង, សម្លេងនៃ
ចម្រៀងគី...គប្បីច្រៀង ។

គីវា ឥ. [គា+ឡវ] អវយវៈជាគ្រឿងពោល (ក, សំណង); វិ.
ភាយន្តិ ឯភាយាភិ> គីវា ។

គុ

គុណ ចុំ. [គុណ+អ] សភាវធម៌ដែលចំរើនឡើងដោយលក្ខណៈ
 របស់ខ្លួន, ឬសភាវធម៌ជាគ្រឿងប្រកាសនូវលក្ខណៈរបស់ខ្លួន
 ឬសភាវធម៌ដែលចុំ. គួរសន្សំ (គុណ, សេចក្តីចំរើន, ថ្នាក់, ជាន់,
 លក្ខណៈ, ចំណែក, សេចក្តីល្អ) ។ - កិច្ចា ៧. វាចាជាគ្រឿង
 ពោលនូវគុណ ឬវាចាជាគ្រឿងពោលប្រារព្ធនូវគុណ; វិ. គុណំ
 ភថភិ ឯកាយាភិ> គុណភថា, គុណោ អារព្ភ ភថភិ
 ឯកាយាភិ ថា> គុណភថា ។ - យោសិ ចុំ. សម្លេងដ៏គឺក
 កងនៃគុណ, សម្លេងដ៏គឺកកងដោយគុណ, សម្លេងជាគ្រឿងគឺក
 កងដោយគុណ ។ - តើជិ ចុំ. តេជះនៃគុណ ។ - ទេសនា.
 បរិយត្តិនិស្សត្តវស ចុំ. អំណាចនៃគុណធម៌ និងមេសនាធម៌
 និងបរិយត្តិធម៌ និងនិស្សត្តធម៌ ។ - មោសិ ចុំ. គុណនិងទោស ។
 - ធិសនីតា ៧. ភាវៈគីកិ.កំចាត់បង់នូវគុណ, ភាវៈនៃកិ.កំចាត់
 នូវគុណ ។ - មហិន្តត្តិ នចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានគុណធំ; វិ.
 គុណោ មហាន្តោ យស្ស ភោ> គុណមហាន្តោ,
 គុណមហាន្តស្ស ភោថា> គុណមហាន្តកំ ។ - វុឌ្ឍិ គុ.
 អ្នកចំរើនដោយគុណ, អ្នកមានគុណដ៏ចំរើន ។ - សិម្មិយិ ចុំ.
 (<សំ+ឧ+អយ+អ, ចុះច.អា.) ធម៌ជាដែនតាំងឡើងព្រមនៃគុណ,
 ធម៌ជាដែនតាំងឡើងព្រមគឺគុណ, ធម៌ជាដែនកើតឡើងនៃគុណ ។
 - សិម្មិន្ទិ គុ. អ្នកដល់ព្រមហើយដោយគុណ, អ្នកមានគុណ
 ដល់ព្រមហើយ; វិ. គុណោន សម្បន្នោ> គុណសម្បន្នោ,
 គុណោ សម្បន្នោ យស្ស ភោ> គុណសម្បន្នោ ។

គុណវន្ត គុ. [គុណ+វន្ត] អ្នកមានគុណ; វិ. គុណោ យេសម.
គុកិ > គុណាចន្លោ ។

គុណាតិរេកសម្បទា ឥ. [គុណាតេរេក+សម្បទា] ធម្មជាតិជាគ្រឿង
ដល់ព្រមដោយទក្ខិណោយ្យបុគ្គលអ្នកមានគុណដ៏ក្រៃលែង, កិ.ដល់
ព្រមគឺ ទក្ខិណោយ្យបុគ្គលអ្នកមានគុណដ៏ច្រើន ។

គុណិត គុ. [គុណ+ឥ.រា.+ត] ដែល...គុណហើយ, -ទ្វេហើយ,
រាប់ហើយ ។

គុត្តិ គុ. [គុប+ត] អ្នកគ្រប់គ្រង, គឺ...គ្រប់គ្រងហើយ ។ - តា ឥ.
រាវៈនៃ...ជា...គឺ...គ្រប់គ្រងហើយ ។ - ទ្វារ គុ. អ្នកមានទ្វារ
គ្រប់គ្រងហើយ; វិ. គុក្កំ ទ្វារំ យេន សោ > គុក្កទ្វារោ ។

គុត្តិ ឥ. [គុប+តិ] កិ.គ្រប់គ្រង, កិ.រក្សា; វិ. គោបនំ > គុក្កិ ។

គុម្ពបិដ្ឋិ នប្បុ. [គុម្ព+បិដ្ឋិ] ខ្នងនៃគុម្ពឈើ, ខាងក្រោយនៃគុម្ពឈើ ។

គុម្ពមូល នប្បុ. [គុម្ព+មូល] ប្រទេសជាទីតាំងនៃគុម្ពឈើ, ទីជិតនៃគុម្ព
ឈើ ។

គុម្ពាភិមុខ គុ. [គុម្ព+អភិមុខ] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់គុម្ពឈើ ។

គុយ្យភណ្ឌក នប្បុ. [គុយ្យ+ភណ្ឌ+ក] ភណ្ឌៈគឺបុ. គប្បីលាក់, ភណ្ឌៈគឺ
អវយវៈដែលបុ. គប្បីលាក់, ភណ្ឌៈគឺគុយ្យប្រទេស ។

គុយ្យប្បដិច្ចន្ត គុ. [គុយ្យ+បដិច្ចន្ត] ទាំងគឺបុ. គប្បីលាក់ទាំងគឺបុ.
គប្បីបិទបាំង, បិទបាំងហើយនូវអវយវៈគឺបុ. គប្បីលាក់ ។

គុ-គ្ល-គេ

គុហាសយ ចុំ. [គុហា+អាសយ] អាស្រ័យនូវមហាភូតរូបដូចជាគុហា, អាស្រ័យនូវហេតុរូបហើយប្រព្រឹត្តទៅ ។

គុឡ ចុំ. [គុឡ+អ] សួរអំពៅ, ដុំ, សំណុំ, អង្គញ់ ។ . កីឡា ឥ. កិ. លេងនូវអង្គញ់ ។ . បិណ្ឌ ចុំ. ដុំនៃសួរអំពៅ ។ . មណ្ឌល នចុំ. មណ្ឌលជាទីលេងនូវអង្គញ់ ។

គូថ ចុំ. [គូថ+ថ] សភាវៈដែលជនបិទបាំងព្រោះភាវៈនៃវត្ថុនោះជា របស់បដិកូល (គូថ, លាមក, អាចមន៍); វិ. បដិកូលក្កា គោ. បិយភិកិ> គូថា ។ . អាវាដ ចុំ. រណ្តៅដីពេញដោយ លាមក ។ . កលល ឥចុំ. ភក់ដីលាយហើយដោយលាមក; វិ. គូថេហិ សំសដ្ឋំ កលលំ> គូថកលលំ ។ . ក្លប ចុំ. រណ្តៅដីពេញដោយលាមក ។ . និរយ ឥចុំ. នរកដីពេញដោយ លាមក, គូថនរក ។ . បិណ្ឌ ចុំ. ដុំនៃលាមក, ដុំនៃគូថ ។ . ភិក្ខុ គុ. មានលាមកជាចំណី, មានលាមកជារបស់ស៊ី, មានលាមកជា ភក្សាហារ ។ . ស្វករ បោតិកា ឥ. កូននៃជ្រូកស៊ីនូវលាមក ។

គេណ្ឌក ចុំ. [គុឌ+ណ្ឌក ឬគុទ+ណ្ឌក] ឆ្កុក, កូនឃ្នី ។

គេធរស ចុំ. [គេធរ+វស] អំណាចនៃសេចក្តីត្រេកអរ, សេចក្តី ជាប់ចិត្ត ។

គេយ្យ នចុំ. [គេ+ឈ្យ] គេយ្យះ, ពាក្យគីចុ. ដើម្បីច្រៀង ។

គេហិ នចុំ. ចុំ. [គហ+អ, ផ្កាស់អនៃគជាង] (សេនាសនៈ) កាន់យក នូវវត្ថុសម្ភារៈ (ផ្ទះ); វិ. ធិសម្ភារេ គណ្ឌភិកិ> គេហំ ។

. ករណត្ត ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ធ្វើនូវផ្ទះ, ត្រូវការដល់កិ.
 ធ្វើនូវផ្ទះ ។ . គមនិភាវ ចុំ. ភាវៈនៃកិ.ទៅកាន់ផ្ទះ, ។ . គោប.
 កមត្ត គុ. ត្រឹមតែជនអ្នកគ្រប់គ្រងនូវផ្ទះ, ត្រឹមតែជនអ្នកចាំនូវផ្ទះ
 (គេហគោបកិ<គេហ+គុប+ណុ = វិ. គេហំ គោបេ.
 ភិកិ> គេហគោបកោ) ។ . ច្ចាយា ឥ. ស្រមោលនៃ
 ផ្ទះ, ម្ហូបនៃផ្ទះ ។ . ជនិ ចុំ. ជនក្នុងផ្ទះ, ជនអ្នកនៅក្នុងផ្ទះ ។
 . អជ្ឈាយនភាយ នចុំ. ភាយ (សេចក្តីខ្លាច) អំពីកិ.នេះនូវផ្ទះ ។
 . ដ្ឋាន នចុំ. ទីនៃផ្ទះ, ទីជាទីតាំងនៃផ្ទះ, ទីជាទីធ្វើនូវផ្ទះ ។
 . មាសី ឥ. មាសីក្នុងផ្ទះ, ខ្ញុំស្រីក្នុងផ្ទះ ។ . បច្ឆាភាគ ចុំ.
 ប្រទេសជាចំណែកខាងក្រោយនៃផ្ទះ (កន្សែនៃផ្ទះ) ។ . បរិ.
 ក្ខារ ចុំ. បរិក្ខារនៃផ្ទះ, បរិក្ខារក្នុងផ្ទះ ។ . ប្បវិសនកាល ចុំ.
 កាលជាទីចូលទៅកាន់ផ្ទះ, កាលនៃកិ.ចូលទៅកាន់ផ្ទះ ។ . ប្ប-
 វេសនមង្គល នចុំ. មង្គលគីកិ.ចូលទៅកាន់ផ្ទះ, មង្គលគីបុ.
 គប្បីធ្វើក្នុងកាលជាទីចូលទៅកាន់ផ្ទះ, មង្គលជាទីចូលទៅកាន់ផ្ទះ ។
 . ភិត្តិ ឥ. ជញ្ជាំងនៃផ្ទះ ។ . ភិត្តិអាទិ គុ. (ទី) មានជញ្ជាំងនៃ
 ផ្ទះជាដើម ។ . មជ្ឈ័ នចុំ. កណ្តាលនៃផ្ទះ ។ . មានុសកិ ចុំ.
 ប្រជុំនៃមនុស្សក្នុងផ្ទះ, ពួកនៃមនុស្សក្នុងផ្ទះ; វិ. មនុស្សានំ
 សម្មហោ> មានុសកោ (មនុស្ស+កណ) ។ . វក្ខិវារកិ ចុំ.
 វារកអ្នករក្សានូវផ្ទះ, បុគ្គលអ្នករក្សានូវផ្ទះ និងវារក, ក្មេងចាំនូវ
 ផ្ទះ, មនុស្សអ្នកចាំនូវផ្ទះ និងក្មេង ។ . វក្ខិកិ គុ. អ្នករក្សានូវផ្ទះ ។
 . មត្តិកិ ចុំ. ទីបំផុតនៃផ្ទះ, កំពូលនៃផ្ទះ ។ . សណ្ឋានាទិវស
 ចុំ. អំណាចនៃសណ្ឋានមានសណ្ឋាននៃផ្ទះជាដើម, អំណាចនៃ

គេ.គោ

សណ្ឋាន មានសណ្ឋានដូចជាសណ្ឋាននៃផ្ទះជាដើម, អំណាចនៃទ្រង់
 ទ្រាយមានទ្រង់ទ្រាយនៃផ្ទះជាដើម ។ . សមីប គុ. ទីជិតនៃផ្ទះ ។
 . សម្បត្តិ ឥ. សម្បត្តិគឺផ្ទះ សម្បត្តិក្នុងផ្ទះ ។ . សាមន្ត គុ. ទី
 ជិតនៃផ្ទះ ។ . សាមិក ចុំ. ជនជាម្ចាស់នៃផ្ទះ ។ . សាមន្ត គុ.
 ទីជិតនៃផ្ទះ ។ . សាមិក ចុំ. ជនជាម្ចាស់នៃផ្ទះ ។

គេហាឱមុខ គុ. [គេហ+អភិមុខ] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ផ្ទះ, មានមុខ
 បែរទៅកាន់ផ្ទះ ។

គេហាភិមុខី គុ. [គេហាភិមុខ+ឡ] ប្រែដូច«គេហាភិមុខ» ។

គោ ចុំ. ឥ. [គម+កិបួរ] (សត្វ)តែងដើរទៅ (គោ); វិ. ភ្នំភ្នំភ្នំ
 ភោ ។ . អាជានិយ ចុំ. គោអាជានេយ្យ, គោដឹងនូវហេតុ
 និងមិនមែនហេតុដោយក្រែលែង, គោអាចក្នុងកិ.ដឹងនូវកិច្ចដី
 រហ័ស (ចូរមើល អាជាចិយ ភាគទី១) ។ . គណិជេដ្ឋក គុ.
 ចំរើនចំផុតជាងពួកនៃគោ, ជាច្បងក្នុងហ្វូងនៃគោ, ជាច្បងជាង
 ហ្វូងនៃគោ ។ . គណិ ចុំ. ពួកនៃគោ, ហ្វូងនៃគោ ។ . មហិ-
 សំទាសីទាសក្ខេត្តវត្តគ្គាមនិគមជនបទាទិ គុ. (សត្វនិង
 សង្ខារ) មានគោ និងក្របី និងទាសី និងទាស: និងខេត្ត និងវត្ត
 និងស្រុក និងនិគម និងជនបទជាដើម (ខេត្ត = ស្រែ, ចំការ, វត្ត
 = ទីនៅ, ទីដី, ទីភូមិ) ។

គោយាជក ចុំ. [គោ+ហន+ណុ] (ជន) អ្នកសម្លាប់នូវគោ; វិ.
 ភាថា មានភិកិ> គោយាជកោ ។ . កិម្មី ឥចុំ. កម្មនៃជន
 អ្នកសម្លាប់នូវគោ ។ . បុត្តិ ចុំ. កូននៃជនអ្នកសម្លាប់នូវគោ ។

- បុត្តវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃកូននៃជនអ្នកសម្លាប់នូវគោ ។

គោចរ ចុំ. [គោ+ចរ+អ] (សភាវៈ) ជាទីប្រព្រឹត្តទៅនៃឥន្ទ្រិយ (គោចរ, អារម្មណ៍, ចំណី); វិ. **គោ ចរភិ ចចក្កភិ ឯក្កាភិ** > **គោចរោ** ។ ម៉្យាងទៀត អាហារគឺសត្វគប្បីបានក្នុងទីជាទីព្រេចទៅដូចជាទីត្រាច់ទៅនៃគោ ។ . **ក្លាម** ចុំ. គោចរគ្រាម (ស្រុកជាទីត្រាច់ទៅដូចជាទីត្រាច់ទៅនៃគោ) ។ . **អជ្ឈត្ថសង្ខាត** គុ. ពោលគឺធម៌ជាខាងក្នុងជាអារម្មណ៍, ពោលគឺធម៌ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាងក្នុងជាអារម្មណ៍ជាទីចរទៅនៃឥន្ទ្រិយ ។ . **ភូមិ** ឥ. គោចរភូមិ, ភូមិជាទីត្រាច់ទៅនៃគោ ។ . **សម្បជញ្ញ** នចុំ. សេចក្តីដឹងច្បាស់គឺអារម្មណ៍, សេចក្តីដឹងច្បាស់គឺអារម្មណ៍ជាទីចរទៅនៃឥន្ទ្រិយ, សេចក្តីដឹងច្បាស់ដោយអំណាចនៃអារម្មណ៍, សេចក្តីដឹងច្បាស់ដោយអំណាចនៃអារម្មណ៍ជាទីចរទៅនៃឥន្ទ្រិយ ។

- **សម្បន្ន** គុ. មានគោចរដល់ព្រមហើយ, ដល់ព្រមហើយដោយគោចរ, ដល់ព្រមហើយដោយចំណី ។ . **សង្ខាត** គុ. ពោលគឺអារម្មណ៍, ពោលគឺធម៌ជាទីត្រាច់ទៅនៃឥន្ទ្រិយ ។

គោណ ចុំ. [គម+យុ] (សត្វ) តែងដើរទៅ (គោ); វិ. **គចភិភិ** > **គោណោ** ។ . **ជាតិ** ឥ. ជាតិនៃគោ ។ . **សកជាទិ** (វត្ថុ) មានគោនិងរទេះជាដើម ។

គោតម ចុំ. [គោតម+ណ] ជនជាកូនចៅនៃមុនីឈ្មោះគោតម (សមណៈឈ្មោះគោតម, ព្រះពុទ្ធជាគោតម); វិ. **គោកមស្ស មុនិនោ អបច្ចំ** > **គោកមោ** ។ . **គោត្ត** នចុំ. គោតម

គោត្រ, គោត្រនៃជនឈ្មោះគោតមៈ ។ . សាវ័ក ចុំ. សាវ័កនៃ
ព្រះពុទ្ធជាគោតម ។

គោតមី ឥ. [គោតម+ណ+ល្អ] ស្រីជាពូជពង្សនៃគោតម (ឈ្មោះ
គោតមី); វិ. ភោគមស្ស អបច្ចំ > ភោគមី ។

គោធា ឥ. [គុធ+អ+អា.ឥ.] ទន្សូង ។ . បណ្ឌិត ចុំ. ទន្សូងជា
បណ្ឌិត, គោធបណ្ឌិត ។ . រាជ ចុំ. ស្តេចទន្សូង, ស្តេចនៃទន្សូង,
ទន្សូងជាស្តេច ។ . មីស ឥចុំ. សាច់នៃទន្សូង ។

គោធិក អ.ន. ភិក្ខុឈ្មោះគោធិកៈ ។ . ត្ថេវ ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះ
គោធិកៈ ។ . ត្ថេរបរិនិព្វានវត្ថុ ឥចុំ. រឿងនៃបរិនិព្វាននៃព្រះ
ថេរៈឈ្មោះគោធិកៈ ។

គោប ចុំ. [គោ+បា+ណ] (ជន) អ្នករក្សានូវគោ, អ្នកចិញ្ចឹមនូវគោ;
វិ. ភាវោ ប្រាគីកិ > ភោបោ ។

គោបយ កិ. [គុប+ណយ+ហិ.ច.] ចូរគ្រប់គ្រង , ចូររក្សា ។

គោបយិត្តិ អ. [គុប+ណយ+ឥ.អា.+ត្ថិ] ដើម្បីគ្រប់គ្រង, វិកិ.គ្រប
គ្រង ។

គោបយិស្ថុ កិ. [គុប+ណយ+ខំ.អជ្ជ.] គ្រប់គ្រងហើយ ។

គោបានសិវង្គ គុ. [គោបានសិ+វង្គ] វៀចឬកោងដូចជាបង្កង់ផ្ទះ ។

គោបាលក ចុំ. [គោ+បាល+ណុ] (ជន)អ្នករក្សានូវគោ, អ្នកឃ្វាល
នូវគោ, អ្នកចាំនូវគោ (អ្នកគង្វាលគោ); វិ. ភាវោ ប្រាលេ-
គីកិ > ភោបាលោ ។ . ត្ថិ ឥចុំ. ភាវៈនៃជនអ្នករក្សានូវគោ,

ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នករក្សានូវគោ ។ ថាវកិ ចុំ. ថាវក (ក្មេង)
អ្នករក្សានូវគោ ។

គោបាលកុល នចុំ. [គោបាល+កុល] ត្រកូលនៃជនអ្នករក្សានូវគោ
(អ្នកចិញ្ចឹមនូវគោ) ។ គោបាល<គោ+បាល+អ = វិ. ភាវេថា
បាលេភីភី> ភោបាលោ ។

គោបិត គុ. [គុច+ផ.អា.+ត] គ្រប់គ្រងហើយ, រក្សាហើយ, គឺ...
គ្រប់គ្រងហើយ ។

គោបេតិ កិ. [គុច+ណេ+តិ.វ.] គ្រប់គ្រង, រក្សា, ថែទាំ ។

គោបេហិ កិ. [គុច+ណេ+តិ.វ.] ចូរគ្រប់គ្រង ។

គោប្បក ចុំ. [គុច+ផ+ក.ស.] (អវយវៈ) ដែលគេគ្រប់គ្រង (កងឯង);
វិ. ភោបិយភីភី> ភោប្បភោ ។

គោមយ គុ. [គោ+មយ] គោម័យ, ករិសដែលគោធ្វើហើយ ឬករិស
ដែលកើតអំពីគោ (អាចម៍គោ); វិ. ភាវេន បភកំ (ភរិសំ)>
ភោមយំ; ភោភោ និព្វកំ ថា ភរិសំ> ភោមយំ ។

គោយូថ ចុំ. [គោ+យូថ] ហ្លួងនៃគោ; វិ. គុន្នំ យូថោ> ភោយូ-
ថោ ។

គោសត នចុំ. [គោ+សត] រយនៃគោ ។

គោសាមិក ចុំ. [គោ+សាមិក] ម្ចាស់នៃគោ ។

គោហនុក គុ. [គោ+ហនុ+ក] ឈើមានសណ្ឋានដូចជាចង្កានៃគោ ។

យដ ចុំ. [យដ+អ] ក្អម, ឆ្នាំង, ពក ។

យដន នចុំ. [យដ+យុ] កិ.ត, កិ.រួមគ្នា, សេចក្តីព្យាយាម, កិ.ខ្ទប់, កិ.ខ្ទាំងខ្ទប់, កិ.ទង្គិច ។ . វចន ចុំ. ពាក្យជាគ្រឿងខ្ទាំងខ្ទប់, ពាក្យជាគ្រឿងត ។

យដប្បមាណ គុ. [យដ+បមាណ] មានឆ្នាំងជាប្រមាណ, មានក្អមជាប្រមាណ, ប៉ុនឆ្នាំង, ប៉ុនក្អម ។

យដសិត្ត គុ. [យដ+សិត្ត] កំពុងនេះនូវខ្លាញ់, ដែលគេស្រោចដោយខ្លាញ់ ។ ប្រើជា «យតសិត្ត» ក៏មាន ។

យដិឱទន ចុំ. [យដិ+ឱទន] បាយក្នុងឆ្នាំង, បាយដែលជាប់នៅក្នុងឆ្នាំង ។

យដិកា ត. ដុំ, ពក, ពកឈើ ។

យដិការ អ. ន. ឈ្មោះយដិការ (ចុំ. អ្នកធ្វើនូវឆ្នាំង, ស្លនឆ្នាំង) ។

យដិត្វា អ. [យដ+ឥ.អា.+ត្វា] តហើយ, ព្យាយាមហើយ ។

យដិត គុ. [យដ+ឥ.អា.+ត] គីបុ.កិនហើយ, ដីតាំងនៅក្នុងឆ្នាំង ។

យដិយតិ កិ. [យដ+ឥ.អា.+យ+តិ.វ.] ត,...គី...ត, ព្យាយាម ។

យដេន្ត គុ. [យដ+ឯ+អន្ត] កាលត, កាលព្យាយាម ។

យដេត្វា អ. [យដ+ឯ+ត្វា] តហើយ, ព្យាយាមហើយ ។

យដេសិ កិ. [យដ+អ+ឡ.អដ្ឋ., ចុះ ស.អា.] តហើយ, ព្យាយាមហើយ ។

យដ្ឋន ន.បុ. [យដ្ឋ+យ្ម] កិ.ព, -ដ៏, -កិ. ខ្ទប់, កិ.គាប, កិ.សម្លាប់, កិ. ចៀតចៀន, កិ.ទង្គិច ។

យដ្ឋេតិ កិ. [យដ្ឋ+អ+តិ-វ] ត, គោរ, ដ៏, គាប, ខ្ទប់, ផ្ដាត់, កេះ ។

យដ្ឋេតុកាម គុ. [យដ្ឋេតុ+កម+ណ] ចង់ដើម្បីត, -ខ្ទប់, -គោរ, -ដ៏ ។

យដ្ឋេសិ កិ. [យដ្ឋ+អ+ស្យ-អដ្ឋ. ចុះស-អា.] គោរហើយ, ដ៏ហើយ, គាបហើយ ។

យន បុ. គុ [ហន+អ ផ្ដាស់ ហាយ] ដ៏, ពាន់, មេយ ។ . កិវ-

កវស្ស ន.បុ. ភ្លៀងធ្វើនូវភារៈជាដុំ, ត្រៀងធ្វើឱ្យជាដុំ (ភ្លៀង ព្រិល) ។ . **កោដិមរត្តសុវណ្ណ** ន.បុ. មាសឆ្អិនគួរដល់កិ.ដ៏ឱ្យជា

ដុំ, មាសឆ្អិន (មាសក្រហម) គួរដល់កិ.ផែឱ្យជាដុំ, មាសឆ្អិនមាន កំពូលដ៏ពាន់ ។ . **កោដិម** គុ. មានកិ.ផែឱ្យជាដុំ, គួរដល់កិ.ដ៏ឱ្យ

ជាដុំ, មានកំពូលដ៏ពាន់ ។ . **យនដ្ឋាន** ន.បុ. ទីនៃសាច់ជាដុំៗ, ទីជាទីតាំងនៃសាច់ជាដុំៗ ។ . **មដ្ឋិក** អ.ន. ឈ្មោះយនមដ្ឋកៈ ។

. **មិស** ន.បុ. សាច់ជាដុំ, សាច់ចំឡក ។ . **រត្តសុវណ្ណ- ផលិកប្បវាទ្យមយ** គុ. ជាវិការៈនៃមាសឆ្អិនជាដុំ និងកែវផលិក

និងកែវប្រពាឡ, សម្រេចហើយដោយមាសឆ្អិនដ៏ពាន់ និងកែវ ផលិក និងកែវប្រពាឡ ។ . **រត្តសុវណ្ណមយ** គុ. ជាវិការៈ

នៃមាសឆ្អិនជាដុំ, ដែលបុគ្គលធ្វើហើយដោយមាសឆ្អិនជាដុំ ។ . **វស្ស** ន.បុ. ភ្លៀងជាដុំ, ភ្លៀងព្រិល ។ . **វាស** គុ. មានប្រទេស

ជាទីនៅដ៏ណែន, មានប្រទេសជាទីនៅដ៏ពាន់តាប, មានទីជាទីនៅ ដ៏កុះករ ។ . **សុវណ្ណកោដិម** គុ. មានចុងជាវិការៈនៃមាសពាន់,

មានមាសជាដុំត្រូវដល់កិ.ដី, ត្រូវដល់កិ.ផែនដូរមាសជាដុំ ។ - សេល-
បព្វត ចុំ. ភ្នំជាវិការៈនៃថ្មជាដុំ, ភ្នំជាវិការៈនៃថ្មតាន់, ភ្នំដែល
ធម្មជាតិពាក់ព័ន្ធជាថ្មតាន់ ។ - សេលសិទិស គុ. ប្រាកដស្មើ
ដោយថ្មតាន់, ដូចជាថ្មតាន់ ។

ឃរ នចុំ. [ឃ+ណ] (សេនាសនៈ) កាន់យកនូវទព្វសម្ភារៈ (ផ្ទះ);

វិ. ធូសម្ភារេ គណ្ណាភិកិ> ឃរ ។ ឡាវ នចុំ. ឡាវនៃផ្ទះ,
- ប្បដិបាដិ ឥ. លំដាប់នៃផ្ទះ ។ - ពន្លន នចុំ. វត្ថុជាគ្រឿងចង
គឺផ្ទះ, ចំណងគឺផ្ទះ; វិ. ឃរ ឯច ពន្លនំ> ឃរ ពន្លនំ ។

- មាណុសក ចុំ. ប្រជុំនៃមនុស្សក្នុងផ្ទះ, ពួកនៃមនុស្សក្នុងផ្ទះ; វិ.
មនុស្សានំ សម្មហោ> មាណុសកោ, ឃរមាណុស-
កោ> ឃរមាណុសកោ ។ - សិប្ប ចុំ. ពស់ក្នុងផ្ទះ, ពស់
អាស្រ័យនូវផ្ទះ (ពស់ផ្ទះ) ។ - សិប្បជាតិក គុ. ប្រកបដោយ
ជាតិទៃពស់ផ្ទះមានជាតិទៃពស់អាស្រ័យនូវផ្ទះ; វិ. ឃរ
សច្ចោ> ឃរសច្ចោ; ឃរសច្ចស្ស ជាតិ>
ឃរសច្ចជាតិ; ឃរសច្ចជាតិយា និយុកោ>
ឃរសច្ចជាតិកោ ។ - សិមិនី ឥ. (ស្រ្តីជាម្ចាស់នៃផ្ទះ ។
- ស្លកិវ ចុំ. ជ្រកក្នុងផ្ទះ ។)

ឃរណី ឥ. [ឃរ+នី, នី>ណិ+ល្អ] (ស្រ្តី) អ្នកនាំទៅនូវផ្ទះ (មេផ្ទះ);

វិ. ឃរ នេភិកិ> ឃរណី ។ អ.ន. ឧបាសិកាឈ្មោះឃរណី ។

ឃរវាស ចុំ. [ឃរ+អា+វស+ណ] ការនៅអាស្រ័យនូវផ្ទះ, ការ
នៅគ្រប់គ្រងនូវផ្ទះ; វិ. ឃរស្ស អាចសនំ> ឃរវា

សោ ១ អ្នកនៅគ្រប់គ្រងនូវផ្ទះ, យរាវាសះ; វិ. យរំ អាចស-
ភិភិ > យរាវាសោ ១ . ពន្លឺនី នចុំ. វត្ថុជាគ្រឿងចងកីកិ.
នៅគ្រប់គ្រងនូវផ្ទះ, ចំណងគឺយរាវាស ១

យំសតិ កិ. [យំស+អ+តិ.វ.] ក្នុង, ត្រដុស, សង្កេត ១

យំសន្តិ គុ. [យំស+អន្ត+ន្យ] កាលក្នុង, កាលត្រដុស, កាល
សង្កេត ១

យំសិត្វា អ. [យំស+ឥ.អា.+ត្វា] ក្នុងហើយ, ត្រដុសហើយ ១

យំសិយមាន គុ. [យំស+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលក្នុង, គឺ...
ត្រដុស ១

យាតិ ចុំ. [ហន>យាត+ណ] កិ.សម្លាប់, កិ.បៀតបៀន; វិ. យាភ.
នំ > យាភោ ១

យាតិយេ កិ. [ហន>យាត+ណយ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីសម្លាប់, គប្បី
បៀតបៀន ១

យាតាបេន្ត គុ. [ហន+ណាចេ+អន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យសម្លាប់, ឱ្យ
បៀតបៀន ១

យាតាបេយ្យ កិ. [ហន+ណាចេ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យសម្លាប់ ១

យាតិយមាន គុ. [ហន+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលសម្លាប់ ១

យាតេតព្វ គុ. [ហន+ណេ+តព្វ] គឺ...គប្បីសម្លាប់ ១

យាតេតិ កិ. [ហន+ណេ+តិ.វ.] សម្លាប់, បៀតបៀន ១

យា-យុ

- យាតេតុ កិ. [ហន+ណេ+តុ.ច.] ចូរសម្លាប់, ចូរបៀតបៀន ។
- យាតេត្វា អ. [ហន+ណេ+ត្វា] សម្លាប់ហើយ,... ។
- យាតេយ្យំ កិ. [ហន+ណេ+ឯយ្យំ.ស.] គប្បីសម្លាប់,... ។
- យាតេស្ស្វតិ កិ. [ហន+ណេ+ស្ស្វតិ.ភ.] នឹងសម្លាប់,... ។
- យាយិត្វា អ. [យា+ឥ.អា.+ត្វា, ផ្លាស់អាណៃយាជាអាយ] ហិតហើយ, ផុំហើយ, ស្រូបហើយ ។
- យាសច្ឆាទនិ នចុំ. [យាស+ឆាទនិ] វត្តគីបុ.គប្បីស៊ី និងវត្តជាគ្រឿងបិទបាំង, វត្តគីបុ.គប្បីស៊ី និងវត្តជាគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ (បាយនិងសំពត់) ។ យាសិ<យស+ណ = វិ. យសិកព្វនិ> យសនំ យសនំ> យាសោ ។ ឆាទនិ<ឆទ+យុ = វិ. ឆាទនិ ឯកេនាភិ> ឆាទនំ ។ មត្តិ គុ. ត្រឹមតែវត្តគីបុ.គប្បីស៊ី និងសំពត់សម្រាប់ស្លៀកដណ្តប់ ។ អាទិ គុ. (វត្ត) មានបាយគីបុ.គប្បីស៊ីនិងសំពត់សម្រាប់ស្លៀកដណ្តប់ជាដើម ។
- យុរុយុរាយតិ កិ. [យុរុយុរុ+អាយ+តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តនូវសម្លេងថាយុរុយុរុ ។
- យោវ គុ. [យុរ+ណា] ធម្មជាតិដែលចុក្តលតែងខ្លាច, ឬធម្មជាតិ ញ៉ាំងរយឱ្យកើតឡើង, (ពន្លឹក, ក្លា, ក្បៀវក្លា, ក្បាំងក្លា, អង់អាច, មោះមុត); វិ. យុរយភិ ភិសយភិភិ> យោវ; យុរភិ ភយមុច្ឆាទយភិភិ> យោវ ។ ពិប គុ. មានតបៈដ៏ពន្លឹក, អ្នកមានតបៈដ៏ក្លា; វិ. យោរោ កថោ យស្ស

យោ

សោ> យោរកចោ ។ វិស គុ. មានពិសដ៏ពន្លឹក, មានពិសដ៏
ក្លា ។

យោសក ចុំ. [យុស+ណុ] អ្នកយោសនា, អ្នកស្រែកប្រកាស ។
អ.ន. កុមារឈ្មោះយោសកៈ ។ ទេវបុត្រ ចុំ. ទេវបុត្រឈ្មោះ
យោសកៈ ។

យោសន ឆុំ. [យុស+យុ] កិ.តិកកង, ការយោសនា, សំលេង
ជាគ្រឿងតិកកង; វិ. យោសយកេកិ> យោសនំ
យោសន្តិ ឯកេនាភិ> យោសនំ ។ ឥ. យោសនា ។
- កិម្ម ឆុំ. កម្មតិកិ.យោសនា, កិ.ស្រែកប្រកាស, -កិ.ញ៉ាំង
សម្លេងឱ្យតិកកង ។

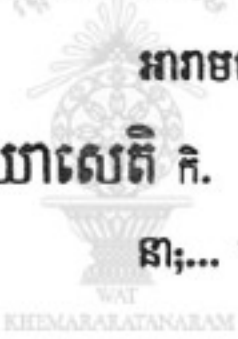
យោស ចុំ. [យុស+ណ] តិកកង, កងរំពង, កិ.តិកកង, ការស្រែក
ប្រកាស, ការយោសនា; វិ. យោសនំ> យោសោ ។
សំលេងជាគ្រឿងតិកកង; វិ. យោសន្តិ ឯកេន ចា
ឯគ្គាភិ> យោសោ ។ ប្បមាណិក គុ. អ្នកប្រកបដោយ
ប្រមាណក្នុងសំលេងដ៏តិកកង; វិ. យោសប្បមាណោន
និយុក្កា> យោសប្បមាណិកា ។

យោសាបេត្វា អ. [យុស+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំងសម្លេងឱ្យតិកកង
ហើយ ។

យោសិត គុ. [យុស+ឥ.អា+ត] គឺ.....ឱ្យតិកកងហើយ, គឺ....
យោសនាហើយ, គឺ...ស្រែកប្រកាសហើយ ។

យោសិតាម ចុ. [យោសិត+អាម] វិហារឈ្មោះយោសិតាម,
អាមឈ្មោះយោសិតៈ ។

យោសេតិ គិ. [យុស+ណេ+តិ.វ.] ញាំងឱ្យ.....គីកង, ឱ្យយោស.
នា;... ។

ចក្ក ន.ប្ប. [ចក្ក+អ ច្បករ+អ] វត្ថុតែងបៀតបៀននូវផែនដី ឬវត្ថុជា
 គ្រឿងធ្វើនូវដំណើរ (កង់, គ្រឿងចក្រ); វិ. **ចក្កេភិ ស្វាថភិ**
ហិសភិ ភូមិន្ទិ > **ចក្កំ**; **ករោភិ គមនមនេនាភិ** >
ចក្កំ ។ - បាទី ចុំ. ជើងនៃចក្រ; គុ. មានចក្រព្វដំជើង ។
 - ភោទី ចុំ. កិ.ទំលាយនូវចក្រ ។ - មីត្តិ ចុំ. ផ្លូវនៃចក្រ, ផ្លូវនៃ
 កង់ ។ - មីត្តិ គុ. មានចក្រជាប្រមាណ, មានកង់ជាប្រមាណ, ប៉ុន
 កង់ ។ - ធុបនិ ន.ប្ប. រង្វង់នៃកង់, កិ.ប្រជុំនៃកង់, កិ.ស្ទូច់ស្ទៀម
 នៃកង់ ។ - យុគី ន.ប្ប. គូនៃចក្រ, គូនៃកង់, ។ - វតនិ ន.ប្ប.
 ចក្ករតន៍, កែវគីចក្រ ។ - អាទិ គុ. អរយវៈនៃរថមានចក្រជាដើម,
 យាន្តចកណ៍មានកង់ជាដើម ។

ចក្កវត្តិ ចុំ. [ចក្ក+វត្ត+ណិ] អ្នកញ៉ាំងចក្រឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ (ចក្រព័ត្តិ,
 ស្តេចចក្រព័ត្តិ); វិ. **ចក្កំ ចក្កេភិភិ** > **ចក្កចក្កិ** ។ **ចក្ករកនំ**
ចក្កេភិ អាភាសេ អក្កនោ បុរោ គម យភិភិ ថា >
ចក្កចក្កិ ។ - វដ្ត ន.ប្ប. ចក្រពត្តិរាជ្យ, រាវៈ នៃស្តេចចក្រព័ត្តិ ។
 - រាជាំ ចុំ. ព្រះរាជាអ្នកញ៉ាំងចក្រឱ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ, ស្តេច
 ចក្រព័ត្តិ ។ - សម្បត្តិ ឆ. សម្បត្តិនៃស្តេចចក្រព័ត្តិ ។ - សិរី
 ឆ. សិរីនៃស្តេចចក្រព័ត្តិ, សិរីនៃស្តេចអ្នកញ៉ាំងចក្រឱ្យប្រព្រឹត្ត
 ទៅ ។

ចក្កវាឡ ន.ប្ប. [ចក្រ+វាឡ] ចក្រវាឡ, ចក្រវាឡ ។ - កោដិស-
 តសហស្ស ន.ប្ប., សែននៃកោដិនៃចក្រវាឡ ។ - គិញ្ច ចុំ.
 ស្លែងនៃចក្រវាឡ, ផ្ទៃនៃចក្រវាឡ ។ - បព្វតិ ចុំ. ភ្នំឈ្មោះចក្រ

វាឡ, ចក្រវាឡបពិត ។ . បរិយន្ត ចុំ. ទីបំផុតជុំវិញនៃចក្រ
វាឡ ។ . មុខវដ្តី ឥ. កណ្តាប់នៃមាត់នៃចក្រវាឡ ។ . សតិស-
ហិស្ស ចុំ. សែននៃចក្រវាឡ ។ . សតិ ចុំ. រយនៃចក្រវាឡ ។
. សហិស្ស ចុំ. ធាននៃចក្រវាឡ ។

ចក្ក នចុំ. [ចក្ក+ឧ ឬណុ] ធម្មជាតិរមែងឃើញនូវរូប (ចក្ក, ភ្នែក);
វិ. រូបំ ចក្កភិកិ > **ចក្ក** ។ . ទ្រុឌល គុ. អ្នកមានចក្កទុំពិល, អ្នក
ទុំពិលដោយចក្ក, អ្នកមានចក្កមានកម្លាំងថយ, អ្នកមានចក្កមាន
កម្លាំងគឺទោសប្រទូស្តហើយ ។ . ទ្វារាទិវស ចុំ, អំណាចនៃទ្វារ
មានចក្កទ្វារជាដើម ។ . ទ្វារាទិ គុ. (ទ្វារ) មានចក្កទ្វារជាដើម ។
. ទ្វារ នចុំ. ទ្វារគឺចក្ក ។ . បថ ចុំ. គន្លងនៃចក្ក ។ . បាលត្ថេវ
ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះចក្កបាល ។ . ភូតិ គុ. អ្នកមានចក្កកើតហើយ,
អ្នកមានចក្ក, កើតហើយជាចក្ក ។ . វិកលកាល ចុំ. កាលនៃ...
មានចក្កវិកល, កាលនៃ...ជាអ្នកវិកលដោយចក្ក ។ . វិញ្ញេ-
យ្យាទិ គុ. មានអារម្មណ៍គឺបុ.គប្បីដឹងច្បាស់ដោយចក្កជាដើម ។

ចក្កម គុ. [ចក្ក+មន្ត] អ្នកមានចក្ក; **វិ. ចក្ក យេសមភិកិ** >
ចក្កមនោ ។

ចក្កមន្ត គុ. [ចក្ក+មន្ត] អ្នកមានចក្ក; **វិ. ចក្ក យេសមភិកិ** >
ចក្កមនោ ។

ចង្កមតិ កិ. [ក-កម+អ+តិ វ ផ្លាស់កអញ្ចសជា ច, ចុះនិ.អា.] ចង្កម,
ឈានទៅ, ដើរទៅ (ដើរទៅមក) ។

ចង្កមនិ នចុំ. [ក-កម+យុ] កិ.ចង្កម, ទីជាទីចង្កម; **វិ. ចង្កមិយ.**

កេកិ > ច្ចូមនំ; ច្ចូមភិ ឯភ្នាកិ > ច្ចូមនំ ។ . កោដិ
 ៧. មីបំផុតនៃមីជាមីច្រៀម, ចុងនៃមីជាមីច្រៀម ។ . កាល ចុំ.
 កាលនៃកិ.ច្រៀម, កាលជាមីច្រៀម ។ . ដ្ឋានិ នចុំ. មីជាមីច្រៀម,
 មីនៃកិ.ច្រៀម, មីជាមីតាំងនៃកិ.ច្រៀម ។ . និសីទនដ្ឋាន នចុំ.
 មីជាមីច្រៀមនិងមីជាមីអង្កុយ ។ . អាទិ គុ. (វត្ត) មានកិ.ច្រៀម
 ជាដើម ។

- ចង្កមន្ត គុ.** [ក_កម+អ+អន្ត] កាលច្រៀម, កាលឈានទៅ ។
- ចង្កមមាន គុ.** [ក_កម+អ+មាន] កាលច្រៀម, កាលឈានទៅ ។
- ចង្កមាមិ កិ.** [ក_កម+អ+មិ+វ.] ឈានទៅ, ដើរទៅ ។
- ចង្កមិ កិ.** [ក_កម+អ+ឡ-អជ្ជ.] ច្រៀមហើយ...។
- ចង្កមិតព្វ គុ.** [ក_កម+ឥ.អា.+តព្វ] គឺ....គប្បីច្រៀម....។
- ចង្កមិស្សាមិ កិ.** [ក_កម+អ+ឥ.អា.+ស្សាមិ.ភ] នឹងច្រៀម...។
- ចង្កោដក ចុំ.** [កុ_កុណ+ក+ក.ស.] ប្រអប់ (ចង្កោដក ក៏មាន) ។
- ចជន្ត គុ.** [ចជ+អ+អន្ត] កាលលះ, កាលលះបង ។
- ចជិត្វា អ.** [ចជ+ឥ.អា.+ត្វា] លះហើយ, លះបង់ហើយ ។
- ចជិត្វាន អ.** [ចជ+ឥ.អា.+ត្វាន] លះហើយ ។
- ចជេ កិ.** [ចជ+អ+ឯយ្យ-ស., សុបយ្យ ទុកតែង] គប្បីលះ.....។
- ចជេយ្យ កិ.** [ចជ+អ+ឯយ្យ-ស.] គប្បី.....។

ច

ចណ្ណ គុ. [ចណ្ណ+អ] (ជន) ដែលកាច, សាហាវ, ព្រហ័យ; វិ. **ចណ្ណកិក** > **ចណ្ណា** ។ - ប្បដ្ឋោតិ អ.ន. ស្តេចឈ្មោះចណ្ណ ប្បដ្ឋោត ។ - សោតពីរ នចំ. ឆ្នេរមានខ្សែទឹកដីកាច, ឆ្នេរ នៃមេទឹកមានខ្សែទឹកដីកាច ។ - ហិតិ ចំ. ដីកាច, ដីសាហាវ ។

ចណ្ណាល ចំ. [ចណ្ណ+អល] (មនុស្ស) ដែលកាច, ព្រហ័យ, បៀត បៀន; វិ. **ចណ្ណាភិ បិទ្យកិក** > **ចណ្ណាលោ** ។ ៧. **ចណ្ណាលី** ។

ចណ្ណិក្ខុ នចំ. [ចណ្ណ+ណិក] ភាវៈនៃ...អ្នកកាច, សាហាវ, ព្រហ័យ; វិ. **ចណ្ណស្ស ភាថោ** > **ចណ្ណិក្ខុ** ។

ចតុរាបាយសមុទ្ធ ចំ. [ចតុរាបាយ+សមុទ្ធ] សត្វទ្រព្យរាបាយ៤ ប្រើជា «ចតុរាបាយ» ក៏បាន ។

ចតុក្កិ នចំ. [ចតុ+ក] មានប្រមាណបួន, (កិ.ប្រហារ) ប្រមាណបួន; វិ. **ចក្ការិ បរិមាណានិ អស្សាភិ** > **ចតុក្កិ** ។

ចតុក្កុត្តិ អ. [ចតុ+សកិ, សកិ>ខត្តិ] ភាវៈនៃ...បួន, ភាវៈបួនដង, អស់ ភាវៈបួនដង ។

ចតុគ្គារុតមត្ត គុ. [ចតុគ្គារុត+មត្ត] មានគ្មារុតបួនជាប្រមាណ, ត្រឹម តែបួនគ្មារុត ។

ចតុជាតិក គុ. [ចតុជាតិ+ណិក] ប្រកបដោយជាតិបួន, មានជាតិ បួន, ។ - គិន្ធិ ចំ. វត្ថុមានក្លិនប្រកបដោយជាតិបួន, គ្រឿង ក្រអូបប្រកបដោយជាតិ៤ ។ - គន្លោទិក នចំ. ទឹកលាយដោយ

គ្រឿងក្រអូបដោយជាតិ៤, ទឹកមានក្លិនប្រកបដោយជាតិ៤ ។

ចតុត្ថ បួសំ. [ចតុ+ថ>ចតុត្ថ] ទី៤, ជាគំរប់៤ ។ - ជ្ឈាន នចុំ. ឈានទី៤ ។ - ទ្វារកោដ្ឋក នចុំ. ក្លោងនៃទ្វារទី៤, ស៊ុមនៃ ទ្វារជាគំរប់៤ ។ - ភាគី ចុំ. ភាគទី៤, ចំណែកទី៤ ។ - មគ្គ- ញ្ញាណ នចុំ. ញ្ញាណដ៏សម្បយុត្តដោយមគ្គទី៤, មគ្គញ្ញាណទី៤ ។ - មគ្គ ចុំ. មគ្គទី៤ ។ - វារ ចុំ. វារៈទី៤, វេនទី៤ ។ - សិទ្ធិ ចុំ. សំឡេងទី៤ ។

ចតុម្ពស បសំ. [ចតុ+មស>ចតុម្ពស] ដប់ក្រែកលេងដោយ៤ (ដប់ បួន); វិ. ចក្ខុហិ អធិកា ទស> ចតុម្ពស ។

ចតុម្ពិស នចុំ. [ចតុ+មិស] ទិស៤; វិ. ចកសេន្យា ទិសា> ចតុ- ម្ពិសំ ។

ចតុទ្វាតុវវត្តានវស ចុំ. [ចតុទ្វាតុ+វវត្តាន+វស] អំណាចនៃកិ. តាំងចុះនូវធាតុ៤, អំណាចនៃកិ.កំណត់នូវធាតុ៤ ។

ចតុប្បច្ចយ ចុំ. [ចតុ+បច្ចយ] បច្ច័យ៤ ។ - ទាយិកា ឥ. អ្នកឱ្យ នូវបច្ច័យ៤; វិ. ចតុប្បច្ចយេ ទេកិកិ> ចតុប្បច្ចយទា- យិកា ។ - ប្បជាំ ឥ. កិ.ប្បជានូវបច្ច័យ៤, កិ.ប្បជាដោយបច្ច័យ៤ ។ - សិក្ការ ចុំ. គ្រឿងសក្ការៈគឺបច្ច័យ៤ ។ - សន្តោស ចុំ. សេចក្តីសន្តោសក្នុងបច្ច័យ៤, សេចក្តីព្រេកអរស្នើក្នុងបច្ច័យ៤, អ្នកព្រេកអរក្នុងបច្ច័យ៤ ។

ចតុប្បញ្ញនាឡិមត្ត គុ. [ចតុ+បញ្ញ+នាឡិ+មត្ត] មាននាឡិ៤ និង នាឡិ៥ ជាប្រមាណ, ត្រឹមតែនាឡិ៤ និងនាឡិ៥ ជាប្រមាណ ។

ចតុប្បញ្ញាស ច. សំ. [ចតុ+បញ្ញាស] ហាសិបដីក្រៃលែងដោយ៤
(ហាសិបបួន) ។ - កោដិធន នចុំ. ទ្រព្យមានកោដិហាសិបបួន
ជាប្រមាណ, ទ្រព្យរាប់ដោយកោដិ៥៤, ទ្រព្យមានកោដិ ៥០
ដីក្រៃលែងដោយកោដិ ៤ ជាប្រមាណ, ។ - ជិន ចុំ. ជន៥៤ ។

ចតុប្បវិសា ឆ. [ចតុ+បរិស] បរិស័ទ៤ ។ - អន្តរ ចុំ. ចន្លោះនៃ
បរិស័ទ៤, រវាងនៃ..., ខាងក្នុងនៃ... ។ - មជ្ឈ ឆ. កណ្តាលនៃ
បរិស័ទ៤ ។

ចតុប្បទ គុ. [ចតុ+បទ] មានបាទ៤, មានជើង៤ ។

ចតុប្បទិក គុ. [ចតុប្បទ+ណិក] មានបាទ៤, ប្រកបដោយបាទ៤ ។
- គាថា ឆ. គាថាប្រកបដោយបាទ៤ ។ - គាថាវសាន នចុំ.
កាលជាទីបំផុតចុះនៃគាថាប្រកបដោយបាទ៤, កាលជាទីចប់នៃគាថា
ប្រកបដោយបាទ៤ ។

ចតុប្បទិ ឆ. [ចតុប្បទ+ល្ល] មានជើង៤ ។

ចតុប្បមាណិក គុ. [ចតុប្បមាណ+ណិក] ប្រកបដោយប្រមាណ៤,
មានប្រមាណក្នុងវត្ថុ៤ ។

ចតុព្វិធំ អ.ត. [ចតុ+វិធំ] ប្រការ៤, យ៉ាង; វិ. ចក្ករោ
ចក្ការ > ចតុព្វិធំ ។

ចតុព្វិធំ គុ. [ចតុ+វិធំ] មានប្រការ៤, មានយ៉ាង; វិ. ចក្ករោ
ចិធំ ចក្ការ ឯកស្សាភិ > ចតុព្វិធំ ។ - សិច្ច នចុំ. សច្ច
មានយ៉ាង, សច្ចមានប្រការ៤យ៉ាង ។

ចតុញ្ញាត គុ. [ចតុ+ញ្ញាត] មានចំណែក៤ ។ - មត្តិ គុ. មានចំណែក៤ ជាប្រមាណ ។

ចតុព្វមិកចិត្ត នប្បំ. [ចតុព្វមិក+ចិត្ត] ចិត្តប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ៤ ឬចិត្តប្រកបក្នុងភូមិ៤; ចក្កលមិយំ ចក្កភិកិ > ចក្កលមិកំ; ចក្កលមិយំ យុញ្ញភិកិ ថា > ចក្កលមិកំ ។

ចតុមគ្គ ប្បំ. [ចតុ+មគ្គ] មគ្គ៤ ។ - និយាម នប្បំ. កិ.កំណត់ក្នុងមគ្គ៤, គុណជាគ្រឿងនាំចេញពីមគ្គ៤, ទំនងនៃមគ្គ៤ ។ - សង្ខាតិ គុ. គឺបណ្ឌិតពោលថាមគ្គ ៤, ពោលគឺមគ្គ ៤ ។

ចតុមធ្វរ គុ. [ចតុ+មធ្វរ] (វត្ថុ) មានរសឆ្ងាញ់៤ ។ - បុណ្ណ គុ. ពេញហើយដោយវត្ថុមានរសឆ្ងាញ់៤ ។

ចតុមហាបថ ប្បំ. [ចតុ+មហាបថ] ផ្លូវធំ៤, ភូមិភាគជាទីប្រជុំនៃផ្លូវធំ៤ ។

ចតុមហាភូតគុហា ឥ. [ចតុមហាភូត+គុហា] គុហាគឺមហាភូតរូប៤, មហាភូតរូប៤ដូចជាគុហា ។

ចតុម្មាស ប្បំ. [ចតុ+ម្មាស] ខែ៤ ។ - អច្ឆយ ប្បំ. កាលជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃខែ៤, កាលជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅអស់ខែ៤, កាលជាទីអំណើះនៃខែ៤ ។

ចតុយោជន នប្បំ. [ចតុ+យោជន] យោជន៍៤ ។ - សហស្សមត្តិ គុ. មានពាន់នៃយោជន៍៤ ជាប្រមាណ ។

ចតុរង្គ នប្បំ. [ចតុ+អង្គ, ចុះ រ.អា.] អង្គ៤ ។ - សមន្មាគតិ គុ. មកតាមព្រមហើយដោយអង្គ៤, ប្រកបដោយអង្គ៤ ។

ចតុរង្គិនី ឥ. [ចតុរង្គ+ល្អ+ឥនី] មានអង្គ៤; វិ. ចតុរង្គំ យសស្វា
អភិកិ> ចតុរង្គិនី ។

ចតុរស្សមុត្តរ ចុំ. [ចតុរស្ស+មុត្តរ] ដំបងមានជ្រុង៤ ។

ចតុរាសីតិ ប.សំ. [ចតុ+អសីតិ] ៨០ដីក្រែកលែងដោយ៤ (៨៤) ។
- យោជនសហស្សគម្ពីរ គុ. មានជម្រៅមានពាន់នៃយោជន
៨៤ជាប្រមាណ (ជម្រៅ៨ម៉ឺន៤ពាន់យោជន) ។ - យោជន-
សហស្សមត្តក ចុំ. ទីបំផុតនៃពាន់នៃយោជន៨៤ ។ - សហ-
ស្ស ប.សំ. មានពាន់៨៤ជាប្រមាណ (៨៤ ០០០) ។

ចតុរិសតិម ចូ.សំ. [ចតុរិសតិ+ម] ទី២០ក្រែកលែងដោយ៤ (ទី២៤) ។

ចតុរិសតិយោជនិក គុ. [ចតុរិសតិយោជន+ណិក] ប្រកបដោយ
យោជន២៤ ។

ចតុស្សច្ច នចុំ. [ចតុ+សច្ច] សច្ចៈ៤ ។ - ធម្មិ ចុំ. ធម្មគីសច្ចៈ៤ ។
- ពុទ្ធាតិ ឥ. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកត្រាស់ដឹងនូវសច្ចៈ៤ ។ - វិភា-
វី ចុំ. អ្នកសំដែងនូវសច្ចៈ៤, អ្នកញ៉ាំងសច្ចៈ៤ឱ្យកើតប្រាកដ ។

ចតុស្សដ្ឋី ប.សំ. [ចតុ+សដ្ឋី] ៦០ដីក្រែកលែងដោយ៤ (៦៤) ។

ចតុស្សតិ ប.សំ. [ចតុ+សត] មានរយៈ៤ជាប្រមាណ (៤០០) ។

ចតុស្សតិប្បដ្ឋានាទិភោទ ចុំ., គុ. [ចតុស្សតិប្បដ្ឋានាទិ+ភោទ]
ផ្សេងដោយធម៌មានសតិប្បដ្ឋាន៤ជាដើម, មានធម៌មានសតិប្បដ្ឋាន
៤ ជាដើមជាប្រភេទ ។

ចតុស្សត្តតិសហស្សមគ្គ គុ. [ចតុស្សត្តតិសហស្ស+មគ្គ] មានពាន់
៧៤ជាប្រមាណ (៧៤.០០០) ។

ចតុស្សាលា ឥ. [ចតុ+សាលា] សាលា៤, សាលាមានមុខ៤ ។

ចតុស្សិន្រវយុគ្គ គុ. [ចតុស្សិន្រវ+យុគ្គ] ប្រកបដោយសេះសិន្រវៈ៤,
ទឹមដោយសេះសិន្រ្ក៤ ។

ចតុហត្ថវិត្តារ គុ. [ចតុហត្ថ+វិត្តារ] មានទទឹងមានហត្ថ៤ជា
ប្រមាណ, ទទឹង៤ហត្ថ ។

ចត្តមនិ គុ. [ចត្ត+មន] អ្នកមានចិត្តលះហើយ (ចិត្ត<ចដ+ត) ។

ចត្តារិ ប.សំ. [ចតុ+យោ.វិ.] ៤ ។

ចត្តាឡីស ប.សំ. ៤០ ។ . កោដិធនដ្ឋាន នប្បំ. ទីជាទីតាំងនៃទ្រព្យ
មានកោដិ៤០ជាប្រមាណ ។ . កោដិធន នប្បំ. ទ្រព្យមានកោដិ៤០
ជាប្រមាណ ។ . កោដិវិភវ គុ. អ្នកមានសម្បត្តិមានកោដិ៤០ជា
ប្រមាណ, អ្នកមានភោគៈគីបុ.គប្បីប្រើប្រាស់មានកោដិ៤០ជា
ប្រមាណ ។ . ធនកោដិ ឥ. កោដិនៃទ្រព្យ៤០ ។ . ភិក្ខុសហ.
ស្ស នប្បំ. ពាន់នៃភិក្ខុ៤០ (ភិក្ខុ៤០.០០០អង្ក) ។ . យោជន.
សហស្សមគ្គ គុ. មានពាន់នៃយោជន៍៤០ជាប្រមាណ (៤ម៉ឺន
យោជន៍) ។ . វស្សសហស្សាយុក គុ. មានពាន់នៃឆ្នាំ៤០
ជារាយ, មានអាយុមានពាន់នៃឆ្នាំ៤០ ជាប្រមាណ ។

ចន្ទកិន្ធវិជាតក នប្បំ. [ចន្ទកិន្ធវិ+ជាតក] ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់
ហើយដោយនាងកិន្ធវិឈ្មោះចន្ទៈ ។

ច

ចន្ទកុមារ ចំ. [ចន្ទ+កុមារ] កុមារឈ្មោះចន្ទៈ ។

ចន្ទទេវបុត្រ ចំ. [ចន្ទ+ទេវបុត្រ] ទេវបុត្រឈ្មោះចន្ទៈ ។

ចន្ទនិ នចំ. [ចមិ+យុ, ចុះ និ.អា.] ចន្ទន៍, ខ្លឹមចន្ទន៍ ។ - គិន្ទ ចំ. ក្លិន
នៃចន្ទន៍, ក្លិននៃក្លឹមចន្ទន៍ ។ - បូជាំ ឥ. កិ.បូជាដោយក្លឹមចន្ទន៍ ។
- មយី គុ. ជាវិការៈនៃក្លឹមចន្ទន៍, សម្រេចហើយដោយក្លឹមចន្ទន៍ ។

ចន្ទ ចំ. [ចមិ+ទ, ចុះនិ.អា.] (សភវៈ) រុងរឿងដោយសិរី (ព្រះចន្ទ្រ);
វិ. ចន្ទកិ ធិប្បកិ សិរិយា ចិរោចកិកិ > ចន្ទោ ។
- បទុមា អ.ន. ឈ្មោះចន្ទបទុមា ។ - ភាគី គុ. មានចំណែក
ប្រៀបដោយព្រះចន្ទ្រ ។ - មណ្ឌលករណ ឥចំ. កិ.ធ្វើនូវ
មណ្ឌលនៃព្រះចន្ទ្រ កិ.ធ្វើនូវមណ្ឌលឱ្យដូចជាមណ្ឌលនៃព្រះចន្ទ្រ ។
- មណ្ឌលសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយមណ្ឌលនៃព្រះចន្ទ្រ ។
- លក្ខណ ឥចំ. លក្ខណនៃព្រះចន្ទ្រ ។ - លេខា ឥ.
គំនូសនៃព្រះចន្ទ្រ, ស្នាមនៃព្រះចន្ទ្រ ។ - សហស្សគ្គមន ឥចំ.
កិ.ទៅក្នុងខាងលើនៃពាន់នៃព្រះចន្ទ្រ, កិ.រះឡើងនៃពាន់នៃព្រះ
ចន្ទ្រ ។ - សុរិយ ចំ. ព្រះចន្ទ្រ និងព្រះអាទិត្យ ។

ចន្ទាភា ឥ. [ចន្ទ+អាភា] ពន្លឺនៃព្រះចន្ទ្រ ; អ.ន. ឈ្មោះចន្ទាភៈ ។
- ត្ថេវ ចំ. ព្រះថេរឈ្មោះចន្ទាភៈ ។ - ត្ថេវវត្ថុ ឥចំ. រឿងនៃព្រះ
ថេរៈឈ្មោះចន្ទាភៈ ។

ចន្ទិមសុរិយា ចំ. [ចន្ទិម+សុរិយ] ព្រះចន្ទ្រនិងព្រះអាទិត្យ ។

ចន្ទបម គុ. [ចន្ទ+ឧបមា] មានសេចក្តីប្រៀបដោយព្រះចន្ទ្រ, មាន

ព្រះចន្ទ្រជាគ្រឿងប្រៀប ។ . ប្បដិបទា ឥ. សេចក្តីប្រតិបត្តិ
មានឧបមាដោយព្រះចន្ទ្រ, សេចក្តីប្រតិបត្តិមានព្រះចន្ទ្រជាគ្រឿង
ប្រៀប ។

ចបល គុ. [ចបល+អ ឬចប+អល] ឃ្លេងឃ្លោង, ឆ្កេឆ្កា, ស្តុះស្តារ ។

ចបលាយន្ត គុ. [ចបល+អយ+អន្ត] កាលឃ្លេងឃ្លោង, កាល
ងោកងក, កាលចំផ្អាកចំផ្អើក ។

ចម្បកនីលុប្បលាទិភោទ គុ. [ចម្បក+នីលុប្បល+អាទិ+ភោទ]
ផ្សេងដោយផ្កាមានផ្កាចម្បានិងផ្កាឧប្បលខៀវជាដើម, មានផ្កា
ចម្បា និងឧប្បលខៀវជាដើមជាប្រភេទ ។

ចម្ម នចំ. [ចរ+មឬ+អ] ស្បែក ។ . បសិព្វក ចំ. ការងារជារិការៈ
នៃស្បែក, ស្បោងជារិការៈនៃស្បែក ។ . អាទិ គុ. (អវយវៈ)
មានស្បែកជាដើម ។

ចម្ម ឥ. [ចម+ឧ] កងទាហាន, កងទ័ព, សេនា ។

ចរណ ឥចំ. [ចរ+យុ] កិ.ប្រព្រឹត្តិ, កិ.ត្រាច់ទៅ; វិ. ចរយភិភិ>
ចរណំ; ចរភិ ឯភ្នាភិ> ចរណំ ។ . ដ្ឋាន នចំ. ទីជាទីត្រាច់
ទៅ ។ . ប្បច្ចយ ចំ. បច្ច័យគឺកិ.ត្រាច់ទៅ, បច្ច័យនៃកិ.ត្រាច់
ទៅ ។ . វិធី ឥ. វិធីជាទីត្រាច់ទៅ, ផ្តល់ជាទីត្រាច់ទៅ ។

ចរថ កិ. [ចរ+អ+ថ.ច.] ចូរត្រាច់ទៅ, ចូរប្រព្រឹត្ត ។

ចរន្ត គុ. [ចរ+អ+អន្ត] កាលត្រាច់ទៅ, កាលប្រព្រឹត្ត ។

ច

- ចរន្តិ គុ. [ចរ+អ+អន្ត+ល្អ] កំពុងត្រាច់ទៅ, កំពុងប្រព្រឹត្ត ។
- ចរតោ គុ. [ចរន្ត+ស.វិ, ផ្លាស់ន្ត+ស.វិ>តោ] កាលត្រាច់ទៅ... ។
- ចរមាន គុ. [ចរ+អ+មាន] កាលត្រាច់ទៅ... ។
- ចរំ គុ. [ចរន្ត+សិ.វិ, ផ្លាស់ន្ត+សិ.វិ>អំ] កាលត្រាច់ទៅ... ។
- ចរាមិ កិ. [ចរ+អ+មិ.វ.] ត្រាច់ទៅ, ប្រព្រឹត្ត ។
- ចរិត គុ. [ចរ+ឥ..អា+ត] គឺ...ត្រាច់ទៅហើយ, -ប្រព្រឹត្តហើយ; នចុំ. កិ.ប្រព្រឹត្តិ, កិ.ត្រាច់ទៅ ។ - ប្បច្ចយ ចុំ. បច្ច័យនៃ...ត្រាច់ទៅ ហើយ, បច្ច័យគឺភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកត្រាច់ទៅហើយ ។
- ចរិតំ អ. [ចរ+ឥ..អា+ តុំ] ដើម្បីប្រព្រឹត្តទៅ, កិ.ប្រព្រឹត្តិ ។
- ចរិត្វា អ. [ចរ+ឥ..អា.+ត្វា] ត្រាច់ទៅហើយ, ប្រព្រឹត្តហើយ ។
- ចរិយ នចុំ., ឥ. [ចរ+ណ្យ+ឥ..អា.] អំពើដែលបុគ្គលគប្បីប្រព្រឹត្ត កិ.ប្រព្រឹត្តិ ; វិ. ចរិកត្វន្តិ> ចរិយំ; ចរណំ> ចរិយា ។ - ប្បដិបក្ខិ គុ. (ធម៌) ជាប្រតិបក្សដល់កិ.ប្រព្រឹត្តិ, ជាសត្រូវ ដល់កិ.ប្រព្រឹត្តិ ។ - វិសំ ចុំ. អំណាចនៃកិ.ប្រព្រឹត្តិ, អំណាចនៃ អំពើដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត; អំណាចនៃចរិត ។ ឥ. ចរិយា ។
- ចរិស្សតិ កិ. [ចរ+អ+ឥ..អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងប្រព្រឹត្ត, នឹងត្រាច់ទៅ ។
- ចរេ កិ. [ចរ+អ+ឯយ្យ.ស] គប្បីត្រាច់ទៅ, គប្បីប្រព្រឹត្ត ។
- ចលតិ កិ. [ចល+អ+តិ.វ.] កម្រើក, ញាប់ញ័រ, យ្លេងយ្លោង ។

- ចលន្ត គុ. [ចល+អ+អន្ត] កាលកំរើក, កាលញាប់ញ័រ... ។
- ចលិត គុ. [ចល+ស.អា+ត] កម្រើកហើយ, ញាប់ញ័រហើយ, គឺ...ឱ្យកម្រើកហើយ ។ - ត្តិ នចុំ. រាវៈនៃ....នោះជា...គឺ...ឱ្យ ញាប់ញ័រហើយ ។
- ចវនិក គុ. [ចុ+ណ្ណ>អនក] អ្នកច្យុត, ឃ្មាត; វិ. ចចកិក> ចចនកោ ។ - សិទ្ធិ ចុំ. សត្វអ្នកច្យុត, សត្វដែលច្យុត ។
- ចវន្តិ កិ. [ចុ+អ+អន្តិ.វ.] ច្យុត, ឃ្មាត ។
- ចវមាន គុ. [ចុ+អ+មាន] កាលច្យុត, កំពុងច្យុត ។
- ចវិ កិ. [ចុ+អ+ល្អ.អដ្ឋ.] ច្យុតហើយ, ឃ្មាតហើយ ។
- ចវិត្វា អ. [ចុ+ស.អា+ត្វា] ច្យុតហើយ, ឃ្មាតហើយ ។
- ចាគចិត្ត នចុំ. [ចាគ+ចិត្ត] ចិត្តប្រកបដោយការលះ; វិ. ចាគនន យុក្កំ ចិត្តំ > ចាគចិត្តំ ។ ចិត្តប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកិ.លះ, ចិត្តជា ហេតុលះបង់; (ចាគិ<ចជ+ណ = វិ. ចជនំ > ចាគោ) ។
- ចាដិ ឥ. ពាង, ក្អម, រាជនី ។ - អាទិ គុ. (រាជនី) មានពាងជាដើម ។
- ចាតុទ្ធិស គុ. [ចតុទ្ធិស+ណ] ដែលមកអំពីមិស្រ, មានក្នុងមិស្រ, នៅក្នុងមិស្រ; វិ. ចកុទ្ធិសកោ អាគកោ > ចាកុទ្ធិសោ; ចកុទ្ធិសំ (យស្សំ) អភ័កិ > ចាកុទ្ធិសា; ចកុទ្ធិសេ ចសន្តោ > ចាកុទ្ធិសោ ។
- ចាតុទ្ធិសី ឥ. [ចតុទ្ធិស+ល្អ] ទី១៤, ពីទី១៤ ។

ចាតុម្មហាបថ ចុំ. [ចតុ+មហាបថ] ផ្លូវធំ៤, ប្រជុំនៃផ្លូវធំ៤, ភូមិភាគ
ជាមិប្រជុំនៃផ្លូវធំ៤ ។

ចាតុម្មាសច្ចយ ចុំ. [ចាតុម្មាស+អច្ចយ] កាលជាមិប្រព្រឹត្តកន្លងទៅ
នៃប្រជុំនៃខែ៤, កាលជាមិប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃពួកនៃខែ៤; វិ.
ចក្កនំ មាសានំ សម្មហោ> ចាក្កម្មាសោ; ចាក្កម្មា-
សស្ស អច្ចយោ> ចាក្កម្មាសច្ចយោ ។

ចាតុម្មហារាជិក ចុំ. [ចតុម្មហារាជ+ណិក] ទេវតានៅក្នុងទេវលោក
ឈ្មោះចាតុម្មហារាជិក: ឬឈ្មោះចតុម្មហារាជៈ ។

ចាប ចុំ. [ចប+ណ] ធ្នូ, (កាំភ្លើង, ស្នា) ។ វិនិម្ពុត្ត គុ. ដែលផុត
ស្រឡះហើយចាកធ្នូ (ដែលផុតស្រឡះហើយចាកខ្សែបន្លោះ)
វិនិម្ពុត្ត<វិ+និ+មុច+ត ។

ចារបុរិស ចុំ. [ចារ+បុរិស] ចារបុរស, បុរសអ្នកត្រាច់ទៅ (បុរសអ្នក
ឈ្នួច; វិ. ចរកិកិ> ចារោ; ចារោ បុរិសោ> ចារបុរិ-
សោ ។

ចារាបិទិ គុ. [ចរ+ណាចេ+ឥ.រា+ត] គឺ...ញ៉ាំង...ឱ្យត្រាច់ទៅ
ហើយ ។

ចារាបេសិ កិ. [ចរ+ណាចេ+ឡ-អដ្ឋ, ចុះស.រា.] ញ៉ាំង...ឱ្យ
ញ៉ាំង...ឱ្យត្រាច់ទៅហើយ, ញ៉ាំងឱ្យត្រាច់ទៅហើយ ។

ចារាបេសំ កិ. [ចរ+ណាចេ+ខំ-អដ្ឋ.] ញ៉ាំង...ឱ្យញ៉ាំង...ឱ្យត្រាច់ទៅ
ហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យត្រាច់ទៅហើយ ។

- ចាលន នចំ. [ចល+យុ] កិ.ញ៉ាំង...ឱ្យញាប់ញ័រ..., ។
- ចាលា អ.ន. ស្រ្តីឈ្មោះចាលា ។
- ចាលិកា អ.ន. ឈ្មោះចាលិកា ។
- ចាលេតិ កិ. [ចល+ណេ+តិ.វ.] ញ៉ាំងឱ្យញាប់ញ័រ, ឱ្យកម្រើក, ឱ្យរញួយ, អង្រួន ។
- ចាលេតុំ អ. [ចល+ណេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យកម្រើក...ឱ្យញាប់ញ័រ, ឱ្យរញួយ ។
- ចាលេត្វា អ. [ចល+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យញាប់ញ័រហើយ, កម្រើកហើយ, អង្រួនហើយ ។
- ចាលេន្ត គុ. [ចល+ណេ+វន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យញាប់ញ័រ, កាលអង្រួន ។
- ចាលេសិ កិ. [ចល+ណេ+ស្ប-អដ្ឋ., ចុះស-វា.] ញ៉ាំង.....ឱ្យញាប់ញ័រហើយ, ឱ្យកម្រើកហើយ, អង្រួនហើយ ។
- ចារិតទិវស ចុំ., នចំ. [ចារិត+ទិវស] ថ្ងៃនៃ...ច្បូតហើយ, ថ្ងៃនៃ..ឃ្លាតហើយ។
- ចារេតុកាម គុ. [ចារេតុំ+កម+ណេ] អ្នកចង់ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យឃ្លាត; វិ. ចារេកុំ ភាវេកិកិ> ចារេកុំភាវេ ។
- ចារេន្តិ កិ. [ចុ+ណេ+អន្តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យឃ្លាត, ឱ្យច្បូត ។
- ចិក្ខុល្អមគ្គ ចុំ. [ចិក្ខុល្អ+មគ្គ] ផ្លូវប្រកបដោយភក់, (ផ្លូវមានភក់, ផ្លូវ

អិល); វិ. ចិក្ខុល្លេន យុក្កោ មត្តោ > ចិក្ខុល្លមត្តោ ។

ចិញ្ចមាណវិកា អ.ន. បរិព្វាជិកាឈ្មោះចិញ្ចមាណវិកា ។ វត្ថុ នចុំ.
រឿងនៃនាងបរិព្វាជិកាឈ្មោះចិញ្ចមាណវិកា ។

ចិតក ចុំ. [ចិ+ត+ក.ស.] ដើងថ្កូវ (វិ. ចិយ្យកេ យក្ក សោ >
ចិកកោ) ។

ចិត្ត នចុំ. [ចិត្ត+ត+បូចិ+ត] (ធម្មជាត) តែងគិតនូវអារម្មណ៍ឬ
(ធម្មជាត) ដែលបុ.តែងសន្សំ (ចិត្ត); វិ. អារម្មណ៍ ចិណ្តកិក >
ចិក្កុ; ចិយកិក ថា > ចិក្កុ ។ ក្តិលេស ចុំ. ធម៌ជាគ្រឿង
សៅហ្មងនៃចិត្ត ។ ក្តិដី អ.ន. ភ្នំឈ្មោះចិត្តក្នុង ។ ក្តិដីបញ្ច-
តិលី នចុំ. ផ្ទៃនៃភ្នំឈ្មោះចិត្តក្នុង ។ ក្តិប ចុំ. កិ.បោះទៅ
នៃចិត្ត, កិ.ក្រឡកនៃចិត្ត, កិ.រាយមាយនៃចិត្ត ។ គ្តហបតិ ចុំ.
គហបតិឈ្មោះចិត្ត: ។ គ្តហបតិវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃគហបតិ
ឈ្មោះចិត្ត ។ និគ្តហិ ចុំ. កិ.សង្កត់សង្កិននូវចិត្ត, កិ.ផ្តាញ់ផ្តាល់
នូវចិត្ត ។ បាតលី អ.ន. ឈើឈ្មោះចិត្តបាតលី (ដើមជ្រូ-
នៀង) ។ ប្បសាទិ ចុំ. សេចក្តីជ្រះថ្លានៃចិត្ត, កិ.ញ៉ាំងចិត្តឱ្យ
ជ្រះថ្លា ។ លតាវនិ អ.ន. សួនឈ្មោះចិត្តលតាវនិ ។ វត្ត-
វណ្ណានា ឆ. កថាជាគ្រឿងពណ៌នានូវចិត្តវត្ត ឬ នូវសេចក្តីនៃចិត្ត
វត្ត; វិ. ចិក្ខុវត្ត កស្ស អត្ត ថា ចណ្ណកិ ឯកាយាភិ >
ចិក្ខុវត្តចណ្ណនា ។ វិសិកិ គុ. (ជន) អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
អំណាចនៃចិត្ត; វិ. ចិក្ខុវសេ វត្តកិក > ចិក្ខុវសិកោ ។
វិវេក ចុំ. សេចក្តីស្ងាត់នៃចិត្ត, ការស្ងប់ស្ងាត់នៃចិត្ត ។ សុខិ

នចុំ. សេចក្តីសុខក្នុងចិត្ត, សេចក្តីសុខនៃចិត្ត, សេចក្តីសប្បាយនៃ
 ចិត្ត ។ . អស្សានិ ចុំ. សេចក្តីព្រេកអរនៃចិត្ត, សេចក្តីរីករាយនៃ
 ចិត្ត ។ . ហត្ថត្នេវ ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះចិត្តហត្ថៈ ។ . អានុរូប
 គុ. ដ៏សមគួរដល់ចិត្ត, មានសភាពដ៏សមគួរដល់ចិត្ត ។ . ឧត្រា-
 សមត្ត គុ. (ភ័យ) ត្រឹមតែសេចក្តីតក់ស្លុតនៃចិត្ត, គ្រាន់តែ
 សេចក្តីស្អុតនៃចិត្ត ។ . ឧប្បាទ ចុំ. កិ.កើតឡើងនៃចិត្ត, កិ.
 ញាំងចិត្តឱ្យកើតឡើង ។ . ឧប្បាទសមនន្តវ នចុំ. លំដាប់ស្មើ
 នៃកិ.កើត ឡើងនៃចិត្ត, លំដាប់ស្មើនៃកិ.ញាំងចិត្តឱ្យកើតឡើង ។
 ឯកគ្គតាមត្ត គុ. (ក្រុម) គ្រាន់តែភាវៈនៃចិត្តតាំងនៅក្នុង
 អារម្មណ៍តែមួយ ។

ចិត្តកត គុ. [ចិត្ត+កត] មានវិចិត្រគីបុ.ធ្វើហើយ, គីបុ.ធ្វើឱ្យវិចិត្រ
 ហើយ ។

ចិត្តវិជនី គ. [ចិត្ត+វិជនី] ផ្ចិតដីវិចិត្រ ។

ចិត្រវិជនី គ. [ចិត្រ+វិជនី] វិជនីដីវិចិត្រ, ផ្ចិតដីវិចិត្រ ។

ចិនិសុ កិ. [ចិ+នា+នុំ.អដ្ឋ.] សន្សំហើយ, បេះហើយ, ជ្រើសហើយ ។

ចិន្តន នចុំ. [ចិន្ត+យុ] កិ.គិតឬហេតុគីបុ.គប្បីគិត; វិ. ចិត្តយ-
 កេកិ> ចិន្តនំ; ចិន្តកល្លនំ> ចិន្តនំ ។ . ពិ គ. ភាវៈនៃ
 កិ.គិត ។

ចិន្តយន្ត គុ. [ចិន្ត+ណាយ+អន្ត] កាលគិត, កំពុងគិត ។

ចិន្តយិ កិ. [ចិន្ត+ណាយ+ល្យ -អដ្ឋ.] គិតហើយ ។

- ចិត្តយិត្ត កិ. [ចិន្ត+ណយ+ត្ថ.អដ្ឋ., ចុះស.អា.] គិតហើយ ។
- ចិន្តយិត្ត កិ. [ចិន្ត+ណយ+ខំ.អដ្ឋ.] គិតហើយ, គិតគ្នាហើយ ។
- ចិន្តាមណិ ចុំ. [ចិន្តា+មណិ] កែវចិន្តាមណី, ឈ្មោះចិន្តាមណី ។
- ចិន្តិត គុ. [ចិន្ត+ឥ.អា.+ត] គឺ...គិតហើយ ។ . ចិន្តិត គុ. គឺ...គិតហើយៗ ។ . មត្ត គុ. ហេតុគ្រាន់តែគឺ...គិតហើយ ។ . សមនន្តវ នចុំ. លំដាប់ស្មើនៃ...គឺ...គិតហើយ ។
- ចិន្តិត្យ គុ. [ចិន្ត+ណេ+ត្យ] គឺ...គប្បីគិត, -គួរគិត, ត្រូវគិត ។
- ចិន្តិតិ កិ. [ចិន្ត+ណេ+គិ.វ.] គិត, រមែងគិត ។
- ចិន្តិតុំ អ. [ចិន្ត+ណេ+តុំ] ដើម្បីគិត, កិ.គិត ។
- ចិន្តិត្វា អ. [ចិន្ត+ណេ+ត្វា] គិតហើយ, គិតគ្នាហើយ ។
- ចិន្តិត្ត គុ. [ចិន្ត+ណេ+អន្ត] កាលគិត, កំពុងគិត ។
- ចិន្តិតិ កិ. [ចិន្ត+ណេ+ល្អ.អដ្ឋ., ចុះស.អា] គិតហើយ ។
- ចិន្តិតុំ កិ. [ចិន្ត+ណេ+ខំ.អដ្ឋ. ចុះស.អា] គិតហើយ ។
- ចិន្តិតិកិ គុ. [ចិន+ចិតិ+ក] មានកិ.តាំងនៅអស់កាលដ៏យូរ ឬមានកិ.បិទនៅដ៏យូរ; វិ. ចិន អស្ស ចិតិ ចិវា ចា អស្ស ចិតិកិ > ចិន្តិតិកិ ។
- ចិន្តិតវ គុ. [ចិន+តវ] យូរជាង, កាលដ៏យូរជាង ។

ចិរប្បវត្ត គុ. [ចិ+ប+វស+ត] នៅប្រាសហើយអស់កាលយូរ,
ដែលនៅប្រាត់ប្រាសហើយអស់កាលយូរ ។

ចិរសន្តិ គុ. [ចិ+សំ+ថុ+ត] គឺ...សរសើរព្រមហើយអស់កាលយូរ,
ដែលជិតជិតហើយអស់កាលយូរ, ដែលមូលមិត្តហើយអស់កាល
យូរ ។

ចិរស្សងវ ឱ. អស់កាលយូរមែនពិត ។

ចិរស្សំ កិ.វ. យូរ...អស់កាលយូរ ។

ចិរស្សុត គុ. [ចិ+សុ+ត] ស្តាប់យូរហើយ, គឺ...ឮហើយអស់កាល
យូរ, ខានស្តាប់យូរហើយ ។

ចិរំ កិ.វ. យូរ, អស់កាលយូរ ។

ចិរាយតិ កិ. [ចិ+រាយ+តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តយូរ, ប្រព្រឹត្តយឺតយូរ,
ទៅយូរ, បាត់យូរ ។

ចិរាយន្តិ កិ. [ចិ+រាយ+ន្តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តយូរ, យឺតយូរ..., ។

ចិរាយិត គុ. [ចិ+រាយ+តិ.វ.] គឺ...ប្រព្រឹត្តយូរហើយ...។

ចិវំ នបុំ. [ចិ+វ្យវ] (សំពត់) ដែលបញ្ចូលគ្នាសន្សំ (ចិវំ, ចិពរ); វិ.
ចយិកព្វន្តិ > ចិវំ ។ កណ្ណិ បុំ. មុមនៃចិវំ, ជាយនៃ
ចិវំ ។ កម្ម នបុំ. ការងារនៃចិវំ, កម្មតិកិ.ដេរនូវចិវំ ។ កិវ-
ណដ្ឋាន នបុំ. ទីជាទីធ្វើនូវចិវំ ។ កិវកិ បុំ. អ្នកធ្វើនូវចិវំ; វិ.
ចិវំ ករោកិកិ > ចិវំការកោ ។ ការទិវិស បុំ., នបុំ.

ចុំ

ថ្ងៃជាទីធ្វើនូវចីវរ, ថ្ងៃនៃកិ.ធ្វើនូវចីវរ ។ . គ្គហណ្ណ នចុំ. កិ.កាន់
 យកនូវចីវរ, កិ.ទទួលនូវចីវរ ។ . គ្គហណ្ណាទិ គុ. (វត្ត) មានកិ.
 កាន់យកនូវចីវរជាដើម ។ . ទាន នចុំ. កិ.ឱ្យនូវចីវរ ។ . ទា-
 នាទិភោទ គុ. ផ្សេងដោយកុសលមានកិ.ឱ្យនូវចីវរជាដើម, មាន
 កុសលមានកិ.ឱ្យនូវចីវរជាដើមជាប្រភេទ, ផ្សេងដោយមានមានចីវរ
 មានជាដើម ។ . ធារណ៍ នចុំ. កិ.ទ្រទ្រង់នូវចីវរ, (កិ.ប្រើប្រាស់
 នូវ..., កិ.ស្លៀកដណ្តប់នូវ...) ។ . អន្តរ នចុំ. ចន្លោះនៃចីវរ,
 ខាងក្នុងនៃ... ។ . ប្បច្ច្រណ៍ នចុំ. ចីវរនិងកម្រាល ។ . បត្តិ-
 គ្គហណ្ណ នចុំ. កិ.កាន់យកនូវចីវរនិងបាត្រ, ការទទួលនូវចីវរ
 និងបាត្រ, ។ . បារុបនកាល ចុំ. កាលជាទីដណ្តប់នូវចីវរ,
 កាលជាទីឃុំនូវចីវរ ។ . បារុបនដ្ឋាន នចុំ. ទីជាទីដណ្តប់នូវចីវរ,
 ទីជាទីឃុំនូវចីវរ ។ . អព្ពន្តរ នចុំ. ខាងក្នុងនៃ ចីវរ ។ . វជនាទិ
 គុ. មានកិ.ជ្រលក់នូវចីវរជាដើម ។ . វត្ត នចុំ. សំពត់ដើម្បីចីវរ,
 សំពត់គីចីវរ ។ . វិស ចុំ. ស្នូរនៃចីវរ, ឈើស្នូរ សម្រាប់ពាក់នូវ
 ចីវរ ។ . អាទិករណ៍ នចុំ. កិ.ធ្វើនូវបរិក្ខារមានចីវរជាដើម, កិ.
 ធ្វើនូវកម្មមានកិ.ដេរនូវចីវរជាដើម ។ . អាទិប្បច្ច្រយ ចុំ. បច្ច្រយ
 មានចីវរជាដើម ។ . អាទិល្ងខត្តា ឥ. ភារៈ នៃវត្តដ៏សោហ្មងមាន
 ចីវរជាដើម, ភារៈនៃបរិក្ខារមានចីវរជាដើម ជាវត្តដ៏សោហ្មង ។

ចុំណ៍ ចុំ. លំអិត, ផង, លំអង, កំចិត, គ្រឿងអប់, (វត្តដែលគេកិន
 សម្រាប់លាបសម្រាប់អប់) ។

ចុំតិ គុ. [ចុំ+ត] ច្បូតហើយ, ឃ្មាតហើយ ។ . ទេវតា ឥ. ទេវតា

ច្យុតហើយ ។ - សីត្តិ ចុំ. សត្វច្យុតហើយ, សត្វដែលឃ្នាតហើយ ។

ចុតិ ឥ. [ចុ+តិ] កិ.ច្យុតិ, កិ.ឃ្នាត; វិ. ចចនំ > ចុតិ ។ - ប្បដិសន្ធិកុសល គុ. អ្នកឈ្លាសក្នុងចុតិនិងបដិសន្ធិ ។

ចុត្តបបាត ចុំ. [ចុត+ឧបបាត] កិ.ច្យុតនិងកិ.កើត (ចុតិនិងបដិសន្ធិ) ។ - ញ្ញាណ នចុំ. ញ្ញាណ (ប្រាជ្ញា) ជាគ្រឿងដឹងនូវកិ.ច្យុតិ និងកិ.កើត, ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងដឹងនូវចុតិនិងបដិសន្ធិ ។

ចុទ្ធស ច.ស. [ចតុ+ទស] ៤និង១០ ឬ១០ដីក្រៃលែងដោយ៤(១៤) ។ - កោដិអគ្សនិក គុ. ដល់នូវថ្លៃមានកោដិ១៤ ជាប្រមាណ, មានតំលៃមានកោដិ១៤ជាប្រមាណ ។ - កោដិធន នចុំ. ទ្រព្យមានកោដិ ១៤ជាប្រមាណ ។ - ក្ខត្តិ អ. វារៈ១៤ដង, អស់វារៈ១៤ដង ។

ចុទ្ធសម ច.សំ. [ចុទ្ធស+ម] ទី១៤, តំរប់១៤ ។

ចុន្តិ អ.ន. ឈ្មោះចុន្តៈ ។ - សាមណេរ ចុំ. សាមណេរឈ្មោះចុន្តៈ ។ - ស្វករិកវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃបុរសឈ្មោះចុន្តស្វករិក, រឿងនៃបុរសអ្នកសម្លាប់នូវជ្រកឈ្មោះចុន្តៈ ។

ចុម្ពាបេតិ កិ. [ចុត+ណាបេ+តិ.វ., ចុះនិ.អា.] ឱ្យដប់, ឱ្យជញ្ជក់, ញ៉ាំង...ឱ្យដប់, ឱ្យទើប ។ ព្រែកជា «ចុម្ព.ធាតុ» ក៏បាន ។

ចុម្ពិតា អ. [ចុត+ឥ.អា+តា, ចុះនិ.អា.] ដប់ហើយ, ជញ្ជក់ហើយ, ទើបហើយ ។

ចុម្ពេតិ កិ. [ចុត+ណេ+តិ.វ., ចុះនិ.អា.] ដប់, ជញ្ជក់, ទើប ។

ច្បាប់

ច្បាប់, -ក គ. តូច ១ . អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី ចុំ. សេដ្ឋីឈ្មោះច្បាប់
អនាថបិណ្ឌិក ១ . អន្តេវាសិក ចុំ. អន្តេវាសិក (កូនសិស្ស)
ឈ្មោះច្បាប់: ១ . កាលឧបាសក ចុំ. ឧបាសកឈ្មោះច្បាប់
កាល ១ . កាលត្រូវ ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះច្បាប់កាល ១ . កាល
មហាកាលវត្ត នចុំ. រឿងនៃកុដុម្ពីឈ្មោះច្បាប់កាលនិងមហា
កាល ១ . អង្គប៊ែរ ឥ. ម្រាមដៃតូច (កូនដៃ) ១ . ទ្វារ នចុំ. ទ្វារ
តូច ១ . ធនុគ្គហជាតក នចុំ. ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយបណ្ឌិតឈ្មោះច្បាប់ធនុគ្គហ: ១ . ធនុគ្គហបណ្ឌិតកាល
ចុំ. កាលនៃភិក្ខុកម្លោះនោះជាបណ្ឌិតឈ្មោះច្បាប់ធនុគ្គហ: ១
. ធម្មបាលជាតក នចុំ. ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយ
កុមារឈ្មោះច្បាប់ធម្មបាល ១ . ធម្មបាលភូត គ. ជាកុមារ
ឈ្មោះច្បាប់ធម្មបាល ១ . បន្តកត្រូវវត្ត នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរៈ
ឈ្មោះច្បាប់បន្តក: ១ . បិតា ចុំ. បិតាតូច (មា) ១ . មាគ.
ណ្ឌិយ អ.ន. ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះច្បាប់មាគណ្ឌិយ: ១ . មាតា ឥ.
មាតាតូច (ម្តាយមីង) ១ . យានិក នចុំ. យានតូច ១ . រថទេវ.
បុត្ត ចុំ. ទេវបុត្រឈ្មោះច្បាប់រថ ១ . រោហិត អ.ន. ឈ្មោះ
ច្បាប់រោហិត ១ . វជ ចុំ. ក្រោលតូច ១ . សារិភិក្ខុវត្ត នចុំ.
រឿងនៃភិក្ខុឈ្មោះច្បាប់សារិ ១ . សីល នចុំ. សីលតូច ១ . សុ.
ភិទ្ធាវត្ត នចុំ. រឿងនៃសេដ្ឋីធីតាឈ្មោះច្បាប់សុភត្តា ១ . សុមន
អ.ន. បុត្រឈ្មោះច្បាប់សុមន: ១ . ហិសមហាហិសកក្នុងជាតក
នចុំ. ច្បាប់ហិសជាតកនិងមហាហិសជាតកនិងកក្នុងជាតក, ជាតក
គឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយហង្សតូចនិងហង្សធំនិងក្តាម ១

ច្ចឡា ឥ. [ច្ចឡា+អ+អា.៧] ផ្ទូងសក់, ជុក ។ ករណីមង្គល
នចុំ. មង្គលជាទីធ្វើនូវជុក, មង្គលគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើនូវជុក (មង្គល
ទុកជុក) ។

ច្ចឡបដ្ឋាក ចុំ. [ច្ចឡ+ឧបដ្ឋាក] អ្នកចំរើតូច, មហាតលិក ។

ច្ចឡោកសាដក អ.ន. ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះច្ចឡោកសាដក ។ វិត្ត នចុំ.
រឿងនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះច្ចឡោកសាដក ។

ចេ និ. បើ, ប្រសិនបើ, បើជា, បើទុកជា ។

ចេតនាសម្បទា ឥ. [ចេតនា+សម្បទា] ធម្មជាតិជាគ្រឿងដល់ព្រម
គឺចេតនា; វិ. សម្បជ្ជកិ ឯកាយាគិ> សម្បជ្ជា; ចេកនា
ឯច សម្បជ្ជា> ចេកនាសម្បជ្ជា ។ សេចក្តីដល់ព្រមដោយ
ចេតនា; វិ. ចេកនាយ សម្បជ្ជនំ> ចេកនាសម្បជ្ជា ។

ចេតយតិ កិ. [ចិត+ណយ+តិ.វ.] គិត, រមែងគិត ។

ចេតសា ចុំ. [ចេត+នា.វិ.> អា ចុះ.អា.] ដោយចិត្ត ។

ចេតសិក គុ. [ចេតសិ+លិក] ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ឬប្រកបក្នុងចិត្ត
(ចេតសិក); វិ. ចេកសិ ចក្កកិ> ចេកសិកំ; ចេកសិ
និយុក្កំ ចា> ចេកសិកំ ។ បរិទ្ធភាហវស ចុំ. អំណាចនៃ
សេចក្តីក្តៅក្រហាយប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត, អំណាចនៃសេចក្តីក្តៅ
រោលរាលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងចិត្ត ។

ចេតិយ នចុំ. [ចិត+ណ្យ+ឥ.អា.] ទីគឺបុគ្គលគប្បីឬជា ឬទីដែលជន

គប្បីសន្សំដោយវត្តមានឥដ្ឋជាដើម (ចេតិយ); វិ. ចេកត្វំ ឬ ចេ
កត្វន្តិ > ចេកិយំ; ឥដ្ឋភាធិហិ ចយិកត្វន្តិ ថា > ចេកិ-
យំ ។ . ករណដ្ឋាន នប្តំ. ទីជាទីធ្វើនូវចេតិយ ។ . កុច្ឆិ ឥ.
ផ្ទៃនៃចេតិយ ។ . អង្គណវត្ត នប្តំ. វត្តគឺសង្ឃគប្បីធ្វើក្នុងលាន
នៃចេតិយ ។ . អង្គណ នប្តំ. លាននៃចេតិយ ។ . ប្បដិ-
សង្ខរណាទិកិច្ច នប្តំ. កិច្ចមានកិ.ជួសជុលនូវចេតិយជាដើម ។

ចេតោវិមុត្តិ ឥ. [ចេត+វិមុត្តិ] សមាធិចិត្តជាគ្រឿងផុតស្រឡះ
ចាករាគៈ, សមាធិចិត្តដ៏សម្បយុត្តដោយអរហត្តមគ្គជាគ្រឿងផុត
វិសេសចាករាគៈ, កិ.ផុតស្រឡះដោយអំណាចនៃចិត្ត ។

ចេលបដិកា ឥ. [ចេល+បដិកា] ផ្ទាំងនៃសំពត់, ផែននៃសំពត់ ។

ចេលុក្ខេបសហស្ស នប្តំ. [ចេលុក្ខេប+សហស្ស] ពាន់នៃសំពត់
គឺបូគុលគប្បីលើកឡើង, ពាន់នៃកិ.លើកឡើងនូវសំពត់ (ពាន់នៃ
ទង់ជ័យ) ។

ចោទយំ គុ. [ចុទ+ណយ+វន្ត+សិ.វិ., ផ្លាស់វន្តនិងសិ.វិ>អំ] កាលដាស់
តឿន, កាលចោទ ។

ចោទិត គុ. [ចុទ+ឥ.វា.+ត] គឺ...ដាស់តឿនហើយ, គឺ...ចោទ
ហើយ ។

ចោទិយមាន គុ. [ចុទ+ឥ.វា.+យ+មាន] គឺ...កាលដាស់តឿន ។

ចោទេត្វា អ. [ចុទ+ណេ+ត្វា] ដាស់តឿនហើយ ។

ចោបនកាយ ប្តំ. [ចោបន+កាយ] កាយជាគ្រឿងញាប់ញ័រ, កាយ

គឺបុគ្គលគប្បីឱ្យញាប់ញ័រ, ឱ្យកម្រើក ។

ចោបនទ្វារ ន.ប្ត. [ចោបន+ទ្វារ] ទ្វារជាគ្រឿងញាប់ញ័រ, ទ្វារគឺ បុគ្គលគប្បីឱ្យញាប់ញ័រ ។

ចោបនវាចា ន. [ចោបន+វាចា] វាចាជាគ្រឿងញាប់ញ័រ, វាចាគឺ បុគ្គលគប្បីឱ្យញាប់ញ័រ ។

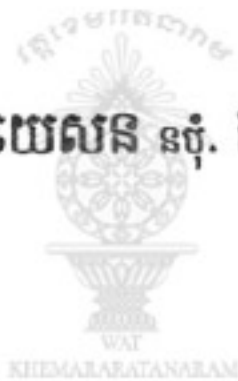
ចោរ ប្ត. [ចុរ+ណ] អ្នកលួច, អ្នកលួច ឬអ្នកមានកិ.លួចជាប្រក្រតី (ចោរ); វិ. **ចោរកើត** > **ចោរកេ**; **ចេយ្យសីលមស្សាភិ ថា** > **ចោរកេ** ។ - **កម្ម** ន.ប្ត. ចោរកម្ម, កម្មរបស់ចោរ; កម្ម ជាប់របស់នៃចោរ ។ - **គណិ** ប្ត. ពួកនៃចោរ ។ - **គ្រឿហិ** ន.ប្ត. ផ្ទះ នៃចោរ, ផ្ទះជាទីដាក់នូវចោរ, ផ្ទះជាទីឃាំងទុកនូវចោរ (គុក) ។ - **ឃាតកម្ម** ន.ប្ត. កម្មនៃបុគ្គលអ្នកសម្លាប់នូវចោរ ។ - **ជេដ្ឋ** ប្ត. ចោរជាច្បង, ចោរជាធំ, នាយចោរ, មេចោរ ។ - **ប្បបាតិ- ប្បព្រតិ** ប្ត. ភ្នំជាដែនញាំងចោរឱ្យធ្លាក់ចុះ, ភ្នំជាទីញាំងចោរឱ្យធ្លាក់ ចុះ, ភ្នំជាទីទំលាក់ចុះនូវចោរ ។ - **ប្បបាតិមត្តកិ** ប្ត. ទីបំផុតនៃ ប្រទេសជាទីញាំងចោរឱ្យធ្លាក់ចុះ, ទីបំផុតនៃជ្រោះជាទីទំលាក់ នូវចោរ ។ - **ភិយិ** ន.ប្ត. ភ័យអំពីចោរ, សេចក្តីខ្លាចអំពីចោរ ។ - **សិម្ពិ** ប្ត. សំឡេងនៃចោរ, សូរនៃចោរ ។

ចោរិក គ. [ចោរ+ណិក] (កម្ម) ជាប់របស់នៃចោរ; វិ. **ចោរស្ស សន្តកំ** > **ចោរិកំ** ។ ភាវៈនៃបុ.ជាចោរ វិ. **ចោរស្ស ភា- ថោ** > **ចោរិកោ** ។ កម្មរបស់ចោរ; វិ. **ចោរស្ស កម្មំ** > **ចោរិកំ** ។ - **អាទិកម្ម** ន.ប្ត. កម្មមានកម្មជាប់របស់នៃចោរ

ចោ

ជាដើម ។

ចោលក ន្ទុំ. [ចិល>ចោល+ណ្ទ] សំពត់ ។ . បរិយេសនិ ន្ទុំ. កិ.
ស្វែងរកនូវសំពត់, ជាមិស្វែងរកនូវសំពត់ ។

និ ប.សំ. ប្រាំមួយ ។

នក្ខត្តំ អ. [ន+សក្កិ>នក្ខត្តំ] វារៈនៃ...ប្រាំមួយ, (អស់វារៈប្រាំមួយដង, ប្រាំមួយលើក; ប្រាំមួយគ្រា); វិ. នន្តំ សក្កិ> នក្ខត្តំ ។

នដ្ឋំ ចូ.សំ. [ន+ថ] ទីប្រាំមួយ, គំរប់ប្រាំមួយ ។

នដ្ឋានំ នចុំ. [ន+ថាន] ថានប្រាំមួយ, ហេតុជាទីតាំងប្រាំមួយ ។

នឌ្ឍយិសុ កិ. [នឌ្ឍ+ណយ+ឌំ.អដ្ឋ.] ចោលហើយ, បោះចោល ហើយ ។

នឌ្ឍាបេសិ កិ. [នឌ្ឍ+ណាបេ+ន្យ.អដ្ឋ., ចុះស.អា.] ឱ្យចោលហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យបោះចោលហើយ ។

នឌ្ឍិតំ គុ. [នឌ្ឍ+ឥ.អា+ត] គឺ...ចោលហើយ ។ - កិសារី គុ. មាន ទឹកចត់ចោលហើយ, មានកិលេសដូចជាទឹកចត់ចោលហើយ; វិ. នឌ្ឍិកោ កសារេថា យេន សោ> នឌ្ឍិកកសារេថា ។ - ទារុកិ នចុំ. ឈើគឺ...ចោលហើយ, ឧសដែល...ចោលហើយ ។ - បិណ្ឌុ នចុំ. បិណ្ឌ. (ដុំអាហារ) គឺ...ចោលហើយ ។ - ភារី ចុំ. វារៈនៃ...ជាប់រស់គឺ...ចោលហើយ ។

នឌ្ឍេត្តំ អ. [នឌ្ឍ+ណេ+ត្តំ] ដើម្បីចោល ។

នឌ្ឍេត្វា អ. [នឌ្ឍ+ណេ+ត្វា] ចោលហើយ, បោះចោលហើយ ។

នឌ្ឍេថំ កិ. [នឌ្ឍ+ណេ+ថ.ច.] ចូរចោល, ចូរបោះចោល ។

នឌ្ឍេន្តិ កិ. [នឌ្ឍ+ណេ+អន្តិ.វ.] ចោល, បោះចោល, ចាក់ចោល ។

- ឆខ្មែត្ត គុ. [ឆខ្ម+ណេ+វន្ត] កាលចោល, កាលចាក់ចោល ។
- ឆខ្មែយ្យ កិ. [ឆខ្ម+ណេ+ឯយ្យ-ស.] គប្បីចោល ។
- ឆខ្មែហិ កិ. [ឆខ្ម+ណេ+ហិ-ច.] ចូរចោល, ចូរបោះចោល, ចូរចាក់ចោល ។
- ឆណិ ចុំ. [ឆិ+យុ] សភាវៈជាទីកាត់បង់នូវសេចក្តីសោក, (មហាស្រព); វិ. ឆិណ្ឌិ សោកមេត្តាភិ > ឆណោ ។ . វាវ ចុំ. វាវៈនៃមហោស្រព, វាវៈជាទីលេងនូវមហោស្រព ។
- ឆត្តិ នចុំ. [ឆទ+ត] (វត្ថុ) បាំងនូវកំដៅថ្ងៃឬ (វត្ថុ) សម្រាប់បាំងនូវកំដៅថ្ងៃ (ឆត្រ, តាំងយូរ); វិ. អាកមំ នារទេភិភិ > ឆត្តិ; អាកមំ នារទេភិ ឯកេនាភិ ចា > ឆត្តិ; (បើចុះត្រណប្បថ្មយទៅជា «ឆត្រ») ។ . បាណិឧបាសក ចុំ. ឧបាសកឈ្មោះឆត្តបាណិ (ឧបាសកមានឆត្រក្នុងដៃ) ។ . មង្គល នចុំ. មង្គលគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើដល់ឆត្រ, មង្គលគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើក្នុងកាលជាទីឆ្លងនូវឆត្រ ។ . មណ្ឌន នចុំ. កិ.ប្រដាប់នូវឆត្រ, ការប្រដាប់ដោយឆត្រ ។ . មណ្ឌនាទិក គុ. មានកិ.ប្រដាប់ដោយឆត្រជាដើម ។ . ហិត្ត គុ. អ្នកមានឆត្រក្នុងដៃ, អ្នកមានតាំងយូរក្នុងដៃ ។
- ឆត្តាតិឆត្តិ នចុំ. [ឆត្ត+អតិឆត្ត] ឆត្រកន្លងនូវឆត្រ, ឆត្រនិងឆត្រដ៏កន្លង, ឆត្រតូចនិងឆត្រធំ ។
- ឆត្តិស ច.ស. [ឆ+តិស] ៣០ក្រែលែងដោយ៦ (៣៦); វិ. ឆហិ អចិកា ភិស > ឆត្តិស ។ . យោជនិ គុ. មានយោជន៍៣៦ជា

ប្រមាណ ១ . យោជនបរិមណ្ឌល គុ. មានបរិមណ្ឌលមាន
យោជន៍ពាងជាប្រមាណ ១

ឆត្តិសតិ ច.សំ. [ឆ+តិសតិ] សាមសិបប្រាំមួយ ១ . សោតិ នចុំ.
ក្រសែពាង, ក្រសែនៃតណ្ហាពាង ១

ឆត្តបាហនា ឆ. [ឆត្ត+ឧបាហនា] ឆត្រនិងស្បែកដើង ១

ឆមនិ នចុំ. [ឆម+យុ] ជាមិប្រក់, ជាមិបិទបាំង ឬវត្ថុជាគ្រឿងប្រក់,
វត្ថុជាគ្រឿងបិទបាំង (ដំបូល); វិ. នាទេភិ ឯភ្នាក់ > ឆទនំ;
នាទេភិ ឯកេនាភិ ថា > ឆទនំ ១ . បិដ្ឋិ នចុំ. ខាងក្រោយ
នៃមិជាមិប្រក់, ខាងក្រោយនៃដំបូល, ខ្នងនៃដំបូល ១

ឆទ្គន្ត គុ. [ឆ+ទន្ត] (ដើរ) មានភ្នកមានពណ៌បៃ (ដើរឈ្មោះឆទ្គន្ត); វិ.
ឆព្វណ្ណា ឆន្តា យស្ស សោ > ឆទ្គន្តោ ១ . ក្សិល្យ នចុំ.
ត្រកូលនៃដើរឈ្មោះឆទ្គន្ត: ១ . ជាតិកិ នចុំ. ឆទ្គន្តជាតក,
ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយដើរឈ្មោះឆទ្គន្ត ១

ឆទ្វារាធិបតិ ចុំ. [ឆទ្វារ+អធិបតិ] អធិបតិនៃទ្វារបៃ, ជាធំក្រែលែង
ចំពោះទ្វារទាំងបៃ ១

ឆទ្វារិក គុ. [ឆទ្វារ+ណិក] ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងទ្វារបៃ; វិ. ឆទ្វារេសុ
ចក្កភិកិ > ឆទ្វារិកា ១ . តណ្ហា ឆ. តណ្ហាប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
ទ្វារបៃ ១

ឆន្ត ចុំ. [ឆន្ត+អ] សេចក្តីប្រាថ្នា, សេចក្តីប៉ុនប៉ង, សេចក្តីពេញ
ចិត្ត, ចំណង់; វិ. ឆន្តនំ > ឆន្តោ ១ . ជាតិ គុ. មានសេចក្តី

ពេញចិត្តកើតហើយ; វិ. ឆន្ទោ ជាភោ យស្ស សោ>
ឆន្ទជាភោ ។ . រាគី ចុំ. តប្រេកបួសេចក្តីត្រេកអរដោយ
អំណាចនៃសេចក្តីពេញចិត្ត ។ . អាបកឱ្យនញ្ញាណ នចុំ.
ញ្ញាណ ជាគ្រឿងទាញទៅប្រាសចាកឆន្ទរាគ ។

ឆន្ទាទិ គុ. [ឆន្ទ+អាទិ] មានឆន្ទៈជាដើម, មានឆន្ទាគតិជាដើម ។
. វិស ចុំ. អំណាចនៃអគតិមានឆន្ទាគតិជាដើម ។ . វិសិក គុ.
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចនៃអគតិមានឆន្ទាគតិជាដើម ។

ឆន្ទតេវ ចុំ. [ឆន្ទ+ថេវ] ព្រះថេវៈឈ្មោះឆន្ទៈ ។

ឆន្ទសហាយ គុ. [ឆន្ទ+សហាយ] មានអាមាត្យឈ្មោះឆន្ទៈជាគ្នា,
មានអាមាត្យឈ្មោះឆន្ទៈប្រព្រឹត្តទៅជាមួយគ្នា; វិ. ឆន្ទោ សហា-
យោ អស្សាភិ> ឆន្ទសហាយោ ។

ឆប្បញ្ញាប្បទេស ចុំ. [ឆប្បញ្ញ+បទេស] ប្រទេស៥និង៦ ។

ឆប្បញ្ញាសកុសលធម្ម ចុំ. [ឆប្បញ្ញាស+កុសល+ធម្ម] ធម៌ជា
កុសល៥៦ ។

ឆព្វគ្គិយ គុ. [ឆព្វគ្គ+ឥយ] មានពួក៦, មានគ្នា៦រូប; វិ. ឆ ចត្តា>
ឆព្វគ្គា; ឆព្វគ្គា យេសមភ័ក្តិ> ឆព្វគ្គិយា ។ ព្រាច់ទៅ
ដោយពួកភិក្ខុ៦រូប ឬប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកនៃភិក្ខុ៦រូប; វិ. ឆព្វ-
ត្តេហិ ចារកកិ> ឆព្វគ្គិយោ; ឆព្វត្តេសុ ចត្តកកិ ចា>
ឆព្វគ្គិយោ ។ . ភិក្ខុវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃភិក្ខុមានគ្នា៦រូប ។

ឆព្វណ្ណ គុ. [ឆ+វណ្ណ] មានពណ៌៦; វិ. ឆ ចណ្ណា យាសំ កា>

ឆត្វណ្ណា ។ . **វិស្សិ** ឆ. រស្មីមានពណ៌៦ ។ . **វិសិ** ឆ. រស្មីមាន
ពណ៌៦ ។

ឆព្វិធ គុ. [ឆ+វិធ] មានប្រការ៖៦ (មាន៦យ៉ាង); **វិ. ឆ វិធា
បក្ការា យស្ស គោ**> **ឆព្វិធា** ។

ឆព្វិសតិ ប.សំ. [ឆ+វិសតិ] ២០ដីក្រៃលែងដោយ៦ (២៦) ។
. **ទេវលោកភេទិ** គុ. ផ្សេងដោយទេវលោក២៦ ។

ឆព្វិសតិម ប្ល.សំ. [ឆព្វិសតិ+ម] ទី២៦, គំរប់២៦ ។

ឆព្វិសតិវិធ គុ. [ឆព្វិសតិ+វិធ] មានប្រការ៖២៦, ២៦យ៉ាង ។

ឆមា ឆ. [ឆម+អ+អា.ឆ.] (ធម្មជាតិ) ជាទីដើរទៅនៃសត្វ (ផែនដី);
វិ. ឆមន្តិ គប្បន្តិ ងក្កាភិ> **ឆមា** ។

ឆមាស ប៉ុ. [ឆ+មាស] ខែ៦, ៦ខែ ។

ឆវ ប៉ុ., គុ. [ឆវ+អ] (បុគ្គល) សាបសូន្យចាកវត្តមានបាយនិងសំពត់
ជាដើមផងចាកគុណមានសទ្ធាជាដើមផង (សព, សាកសព,
ខ្មោច); គុ. កខ្វក់, លាមក, ចោកទាប; **វិ. ឆវភិ ហាយភិ
ឃាសច្ឆាធនាធិហិ សន្នាធិគុណាហិ ចារិ**> **ឆវោ** ។
. **ទាហិកា** ឆ. (ស្រី) អ្នកដុតនូវសព; **វិ. ឆវំ ធម្មភិកិ**>
ឆវទាហិកា ។

ឆវស្សាវាស ប៉ុ. [ឆវស្ស+អាវាស] កិ.នៅអាស្រ័យអស់ឆ្នាំ៦, សម័យ
ជាទីនៅអាស្រ័យអស់រដូវភ្លៀង៦ ។

ឆរិ ឥ. [ឆទ+វិ] (ធម្មជាតិ) ជាគ្រឿងបិទបាំង (សម្បុរថ្លៃ, ស្បែកសម្បុរថ្លៃ); វិ. នាធយកិ ឯកាយាកិ> នវិ ។ អាទិ គុ. (អវយវៈ) មានសម្បុរថ្លៃជាដើម ។ - កល្យាណ នចុំ. សេចក្តីល្អគឺបណ្ឌិតគប្បីរាប់គឺសម្បុរថ្លៃ, សម្បុរថ្លៃគឺបណ្ឌិតគប្បីរាប់, លំអនៃសម្បុរថ្លៃ ។ - ចម្មមិសិ នចុំ. សម្បុរថ្លៃនិងស្បែកនិងសាច់ ។ - រោគី ចុំ. រោគក្នុងសម្បុរថ្លៃ, រោគព្រាងសម្បុរថ្លៃ, រោគដែលកើតត្រង់ស្បែកសម្បុរថ្លៃ ។ - វណ្ណ ចុំ. ពណ៌នៃសម្បុរថ្លៃ ។

ឆទ្ធិភិញ្ញា ឥ. [ឆ+អភិញ្ញា, ចុះឡ-អា] អភិញ្ញា ។ ប្បដិសម្តិ-
 ទាទិប្បភេទគុណប្បដិមណ្ឌិត គុ. ដែលប្រដាប់ចំពោះហើយដោយគុណមានអភិញ្ញា និងបដិសម្តិទាជាដើមជាប្រភេទ, ដែលប្រដាប់ចំពោះហើយ ដោយគុណ ផ្សេងដោយធម៌មានអភិញ្ញា និងបដិសម្តិទាជាដើម ។

ឆទ្ធិន្ត្រិយទមន នចុំ. [ឆទ្ធិន្ត្រិយ+ទមន] កិ.ទ្ធានន្តវន្ត្រិយ ។

ឆាត ចុំ. [ឆា+ត] បុគ្គលអ្នកឃ្លាន; គុ. ឃ្លានហើយ ។ - អង្គ្រតិ គុ. គឺសេចក្តីឃ្លានគ្របសង្កត់ហើយ ។ - តា ឥ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកឃ្លានហើយ ។

ឆាតកិ ចុំ. [ឆា+ត+ក.ស.] បុគ្គលអ្នកឃ្លាន, សេចក្តីឃ្លាន, ការអត់ឃ្លាន ។ - កាល ចុំ. កាលនៃជនកំពុងអត់ឃ្លាន ។ - ទោស ចុំ. ទោសគឺសេចក្តីឃ្លាន, ទោសដែលកើតអំពីសេចក្តីឃ្លាន ។ - បិទ្ធិតិ គុ. គឺសេចក្តីឃ្លានចៀតចៀនហើយ ។ - ភាយី នចុំ. ភាយ

គឺសេចក្តីឃ្លាន, ភ័យដែលកើតអំពីការអត់ឃ្លាន; វិ. **នាកកកោ
និព្វក្កំ ភយំ > នាកកភយំ** ។

ឆាមាបេត្វា អ. [ឆទ+ណាចេ+ត្វា] ញាំង...ឱ្យបិទបាំងហើយ, ឱ្យ
ស្លៀកហើយ, ឱ្យគ្របហើយ, ឱ្យប្រក់ហើយ ។

ឆាមាបេសិ កិ. [ឆទ+ណាចេ+ស្យ-អជ្ជ.+ស.អា.] ឱ្យស្លៀកដណ្តប់
ហើយ, ឱ្យបិទបាំងហើយ ។

ឆាមេតិ កិ. [ឆទ+ណេ+តិ.វ.] បិទបាំង, ស្លៀកដណ្តប់, គ្រប ។

ឆាមេត្វា អ. [ឆទ+ណេ+ត្វា] បិទបាំងហើយ ។

ឆាយា ឥ. [ឆា+យ+អា.ឥ.] (ធម្មជាតិ) កាត់បង់នូវសេចក្តីក្រវល់
ក្រវាយ (ម្ហូប, ស្រមោល); វិ. **នេភិ និទ្ធកិ ហិស្សមន្តិ >
នាយា** ។

ឆារិកា ឥ. [សរ+ណិក+អា.ឥ.] ផេះ (វិ. **មលស្ស សរណំ
ករោភិកិ > សារិកា; សា ងច > នារិកា**) ។

ឆិដ្ឋមាន គុ. [ឆិទ+យ+មាន] កាលដាច់, កាលផ្ទុះ ។

ឆិដ្ឋិត្វា អ. [ឆិទ+យ+ឥ.អា.+ត្វា] ដាច់ហើយ, ផ្ទុះហើយ ។

ឆិដ្ឋិស្ស កិ. [ឆិទ+យ+ខំ.អជ្ជ.] ដាច់ហើយ, ផ្ទុះហើយ ។

ឆិដ្ឋិ គុ. [ឆិទ+ម ឬឥម្ម] (ធម្មជាតិ) ដែលដាច់ ឬផ្ទុះ (ប្រហោង); វិ.
និដ្ឋិកិ > និដ្ឋំ ។ . **យដី** ចុំ. ក្អមមានប្រហោង, ក្អមផ្ទុះ ។
. **ឆាយា** ឥ. ស្រមោលមានប្រហោង, ស្រមោលប្រព្រឹត្តទៅក្នុង

ប្រហោង, ស្រមោលត្រង់ប្រហោង ។

ឆិទ្ធាឆិទ្ធិ គុ. [ឆិទ្ធ+អឆិទ្ធ] ទាំងប្រហោងតូចទាំងប្រហោងធំ, ឱ្យមាន
ប្រហោងតូចនិងប្រហោងធំ ។

ឆិទ្ធាវឆិទ្ធិ គុ. [ឆិទ្ធ+អវឆិទ្ធ] ទាំងប្រហោងតូចទាំងប្រហោងធំ,
ប្រហោងតូចនិងប្រហោងធំ ។

ឆិទ្ធ កិ. [ឆិទ+អ+ហិ.ប., លុបហិ.ប, ចុះនិ.អា.] ចូរកាត់ ។

ឆិទ្ធច កិ. [ឆិទ+អ+ច.ប., ចុះនិ.អា.] ចូរកាត់, ចូរផ្តាច់ ។

ឆិទ្ធភ្ន កិ. [ឆិទ+អ+អន្តិ.វ., ចុះនិ.អា.] កាត់ ។

ឆិទ្ធភ្ន គុ. [ឆិទ+អ+អន្ត] កាលកាត់, កាលផ្តាច់ ។

ឆិទ្ធាបេតិ កិ. [ឆិទ+ណាបេ+តិ.វ., ចុះនិ.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យកាត់, ឱ្យ
ផ្តាច់ ។

ឆិទ្ធាបេត្វា អ. [ឆិទ+ណាបេ+ត្វា, ចុះនិ.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យកាត់ហើយ,
ឱ្យផ្តាច់ហើយ ។

ឆិទ្ធាបេស្សាមិ កិ. [ឆិទ+ណាបេ+ស្សាមិ.ភ., ចុះនិ.អា.] នឹងញ៉ាំង...
ឱ្យកាត់, នឹងឱ្យផ្តាច់ ។

ឆិទ្ធភ្ន កិ. [ឆិទ+អ+ញ្ញ្រ.អជ្ជ., ចុះនិ.អា.] កាត់ហើយ, លាក់ហើយ, ធ្លាក់
ហើយ ។

ឆិទ្ធិតព្វ គុ. [ឆិទ+ត.អា+តព្វ] គឺ...គប្បីកាត់ ។

ឆិទ្ធិតុកាមតាចិត្ត នប្បុ. [ឆិទ្ធិតុកាម+ចិត្ត] ចិត្តគឺរាវៈនៃ...ជាអ្នក

ចង់ដើម្បីកាត់ ឬប្រព្រឹត្តទៅដោយភារៈនៃ...; វិ. និទ្ទកុំ ភាមេ. ភិកិ> និទ្ទកុំភាមេ; កស្ស ភាមេ> និទ្ទកុំ ភាមក; និទ្ទកុំភាមកា ឯច ចក្កំ> និទ្ទកុំភាមកាចក្កំ; និទ្ទកុំ ភាមកាយ បចក្កំ ចក្កំ> និទ្ទកុំភាមកាចក្កំ ។

ឆិទ្ធិត្តំ អ. [ឆិទ+ឥ.អា+ត្តំ, ចុះនិ.អា.] ដើម្បីកាត់, កិ.កាត់ ។

ឆិទ្ធិញ្ញា អ. [ឆិទ+ឥ.អា.+ញ្ញា, ចុះនិ.អា.] កាត់ហើយ, ហែក, ច្រៀក, ហាន់, ចិញ្ចា ។

ឆិទ្ធិកិ. [ឆិទ+អ+ឯយ្យ-ស., ចុះនិ.អា.] គប្បីកាត់ ។

ឆិទ្ធិយ្យ កិ. [ឆិទ+អ+ឯយ្យ-ស., ចុះនិ.អា.] គប្បីកាត់ ។

ឆិទ្ធិ គុ. [ឆិទ+ត, ត>ឥន្ទ, លុប ទ] គឺ...កាត់ហើយ, ដាច់ហើយ, កំបុត ហើយ, ឆ្កុះ ។ . កណ្ណនាសង្កដ្ឋី នចុំ. មានត្រចៀក និងច្រមុះ និងកន្ទុយដាច់ហើយ, កំបុតហើយ ។ . កិបាល ចុំ., នចុំ. អំបែង ដែល...កាត់ហើយ, អំបែងឆ្កុះ ។ . កំសតាលសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយគាំងដែលគេកាត់ហើយ, ចៀវហើយ ។ . ការណិ នចុំ. ហេតុនៃ...គឺ...កាត់ហើយ ។ . កេសនខវត្ថ គុ. អ្នកមានសក់និងក្រចកនិងសំពត់ដាច់ហើយ ។ . កេសនឱ គុ. អ្នកមានសក់និងក្រចកដាច់ហើយ, កាត់ហើយ ។ . កេសា- ទិវាវ ចុំ. ភារៈនៃអរយវៈមានសក់ដាច់ហើយជាដើម, ភារៈនៃ អ្នកមានអរយវៈមានសក់ជាដើមដាច់ហើយ ។ . កេសាទិមត្តក គុ. ហេតុគ្រាន់តែអាការៈមានសក់ដាច់ហើយជាដើម ។ . អត្ថ

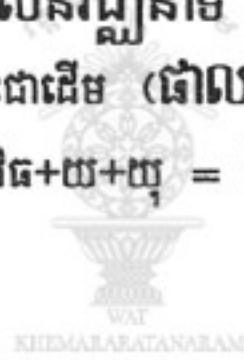
គុ. មានចុងដាច់ហើយ, មានអំពូលដាច់ហើយ ។ . ដ្ឋាន នចុំ.
 មិន...គឺ...កាត់ហើយ ។ . តដី ចុំ., នចុំ. ច្រាំងដាច់, ច្រាំងបាក់,
 ច្រាំងប្រេះ ។ . និវាសនបារុបន នចុំ. សំពត់សម្រាប់ស្លៀក
 និងសំពត់សម្រាប់ដណ្តប់ដាច់ហើយ, សំពត់គីបុ.គប្បីស្លៀកនិង
 សំពត់គីបុ.គប្បីដណ្តប់ដាច់ហើយ, ឆ្មុះហើយ, រហែកហើយ ។
 - ភិត្ត គុ. អ្នកមានភត្តដាច់ហើយ ។ - មត្តិ គុ. គ្រាន់តែដាច់
 ហើយ ។ - រុក្ខិ ចុំ. ឈើដែលកាត់ហើយ, ឈើដែល...កាត់
 ហើយ ។ - សំយោជនី គុ. មានសំយោជនៈដាច់ហើយ, មាន
 ទោសជាតជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យប្រកបព្រមដាច់ហើយ ។ - សីស
 គុ. មានសីសៈ (ក្បាល) ដាច់ហើយ ។ - ហិរោត្តប្ប គុ. អ្នក
 មានហិរិនិងឱត្តប្បៈកាត់បង់ហើយ, ដាច់ហើយ ។

- ឆុឌ គុ. [ឆុឌ+អ] គឺ...ទោលហើយ, បោះបង់ហើយ ។
- ឆុទ្ធ គុ. [ឆុរ+ត] គឺ...ទោលហើយ, បោះបង់ហើយ ។
- ឆុបិ កិ. [ឆុប+អ+ឡ+អជ្ជ.] ពាល់ហើយ, ពាល់ត្រូវហើយ ។
- ឆុរិកា ឥ. [ឆុរ+ណ្ឌ+ឥ.អា.+អា.ឥ.] កាំបិតតូច, កាំបិតបង្កប់ក្រិស
(កាំបិតសម្រាប់កាត់នូវក្រចក; អ.វិ.) ។
- ឆេក គុ. [ឆិទ+អ, ផ្លាស់ទ>ក] ឈ្មួស, ប៊ុន, ប្រសប់, វាងវៃ ។ - តា
ឥ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកឈ្មួស,... ។
- ឆេត្វា អ. [ឆិ ឬឆេ+ត្វា] កាត់ហើយ, កាត់ផ្តាច់ហើយ ។
- ឆេត្វានិ អ. [ឆេ+ត្វាន] កាត់ហើយ, កាត់ផ្តាច់ហើយ ។

ឆេ

ឆេមន ឆុំ. [ឆិម+យុ] កិ.កាត់, កិ.ដាច់ ។ . ផាលនវិជ្ជនាទិ គុ.
 (ឧបទ្រព) មានកិ.កាត់ និងកិ.វះ និងកិ.ចោះជាដើម (ផាលន
 <ផល+យុ = កិ.ពុះ, វះ, ហែក; វិជ្ជន<វិធ+យ+យុ = កិ.
 ចោះ, ចាក់, ទំលុះ) ។

ជគតិប្បទេស ចុំ. [ជគតិ+បទេស] ប្រទេសនៃផែនដី ឬប្រទេសគឺ ផែនដី (ជគតិ<គម+អន្ត+ព្យ, ផ្ទាល់គ>គត, ផ្ទាល់គត្វរដើមជាជ, លុបមនិងន; វិ. ភច្ឆន្តិ យស្សំ សា> ជគតិ = ភូមិជាទីដើរ ទៅនៃសត្វ (ផែនដី)) ។

ជគ្យតិ កិ. [ជគ្យ+អ+តិ.វ.] សើច, ញញឹម, ស្រើបស្រួល, ឱកឯក (ស៊ី) ។

ជគ្យសិ កិ. [ជគ្យ+អ+សិ.វ.] សើច, ញញឹម, ស្រើបស្រួល,...។

ជង្គល ចុំ. [ជ+គល+អ] (ប្រទេស) ជាទីលេបនូវទឹក (ផែនដី; ន័យ ខ្លះថា អ្នកត្រាច់ទៅលើផែនដី, អ្នកទៅដោយស្មង); វិ. ជលំ គលកិ ឯក្កាកិ> ជន្តលោ ។

ជង្សា ឥ. [ជន+យ] (អវយវៈ) ជាគ្រឿងញាំងដំណើរឱ្យកើត (ស្មង); វិ. ជាយកិ គមនមេកាយាកិ> ជង្សា ។ . អដ្ឋិ នចុំ. ឆ្អឹងនៃស្មង ។ . ពល នចុំ. កម្លាំងនៃស្មង ។ . មគ្គាទិ គុ. (ផ្លូវ) មានផ្លូវគីបុ.គប្បីទៅដោយស្មងជាដើម ឬ មានផ្លូវដើរទៅដោយ ស្មងជាដើម; វិ. ជង្សាហិ គន្តពោ មគ្គោ> ជង្សមគ្គោ; ជង្សាហិ គកោ ថា មគ្គោ> ជង្សមគ្គោ; ជង្សមគ្គោ អាទិ យេសំ កេ> ជង្សមគ្គាទយោ ។ . វិហារត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.នៅនៃស្មង, ប្រយោជន៍ដល់កិ.សម្រាកនៃ ស្មង ។

ជប្ហា ឥ. [ជាតិ+នា.វិ., តិ>ច>ច្ច, ជា>ជ, នា.វិ>អា] អំពីជាតិ, អំពី

កំណើត ១

ជជួររថក ចុំ. [ជជួរ+រថ+ក.ស.] រថដីត្រាំត្រា, រថចាស់ ។

ជញ្ញា កិ. [ញា+នា+ឯយ្យ.ស.] គប្បីដឹង ។

ជដា ឥ. [ជដ+អ+រា.ឥ.] ផ្ទួងសក់ ការទុកផ្ទួងសក់, កិ.ប្រព្រឹត្តិ
បួងសក់ (បណ្តាញ, តណ្ហា, កិលេស) ។ - មិត្ត ចុំ. អាការព្រឹម
តែផ្ទួងសក់, កិ.ចងនូវសក់ ។

ជដិត គុ. [ជដ+ឥ.រា.+ត] ចាក់ស្រែះហើយ, គឺ...ឱ្យចាក់ស្រែះ
ហើយ, ជំពាក់ហើយ ។

ជដិល គុ. [ជដា+ឥល] អ្នកមានផ្ទួងសក់ (ជដិល); វិ. ជដា យស្ស
អភិ សោ> ជជិលោ ។ - កុមារ ចុំ. កុមារឈ្មោះជដិល ។
- ត្រូវវត្ត នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរៈឈ្មោះជដិល ។ - ព្រាហ្មណ-
វត្ត នចុំ. រឿងនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះជដិល ។ - សេដ្ឋី ចុំ. សេដ្ឋី
ឈ្មោះជដិល ។

ជន ចុំ. [ជន+អ] (បុគ្គល) អ្នកញ៉ាំងកម្មជាកុសលនិងអកុសល
ឱ្យកើត (ជន); វិ. ភុសលាភុសល ជនេភិកិ> ជនោ ។

ជនកបិកា ចុំ. [ជនក+បិកា] បិកាអ្នកញ៉ាំងកូនឱ្យកើត, បិកាបង្កើត;
វិ. ជនេភិកិ> ជនេកោ, ជនេកោ បិកា> ជនកបិកា ។

ជនកាយ ចុំ. [ជន+កាយ] ពួកនៃជន; វិ. ជនានំ កាយោ>
ជនកាយោ ។

ជនតា ឥ. [ជន+តា] ប្រជុំនៃជន, ពួកនៃជន; វិ. ជនានំ សម្ម.

ហោ> ជនកា ១

ជនន ន.បុ. [ជន+យ] កិ.កើត ឬកិ.ញ៉ាំង...ឱ្យកើត; វិ. **ជនិយ-
កេ> ជននំ; ជនិយស្សកេ ចា> ជននំ ១**

ជនបទ បុ. [ជន+បទ] ផ្លូវនៃជន, ប្រទេសជាតិដល់នៃជន (ជនបទ);
វិ. **បជ្ជន្តិ ឯក្កាភិ> បដោ; ជនានំ បដោ> ជនបដោ ១**
- **កល្យាណី** ឥ. (នាង...) មានគុណតិបុគ្គលគប្បីរាប់ក្នុងជន
បទ, អ្នកមានលំអក្នុងជនបទ ។ - **ចារិក** គុ. ចារិកក្នុងជនបទ, ទី
ជាទីត្រាច់ទៅក្នុងជនបទ ។ - **ចារិត្ត** ន.បុ. ភាវៈនៃជនត្រាច់ទៅ
ក្នុងជនបទ; វិ. **ជនបទ ចារិកិ> ជនបទចារិ; ជនបទ
ចារិណោ ភាវោ> ជនបទចារិកំ ១** . **មនុស្ស** បុ. មនុស្ស
ក្នុងជនបទ, មនុស្សអ្នកនៅក្នុងជនបទ ។ - **វិហារ** បុ. វិហារ (វត្ត)
ក្នុងជនបទ ។ - **សេដ្ឋី** បុ. សេដ្ឋីក្នុងជនបទ, នៅក្នុងជនបទ ។

ជនសង្កហិត្ត បុ. [ជន+សង្កហ+អត្ថ] ប្រយោជន៍ដល់កិ.សង្គ្រោះ
ដល់ជន, ត្រូវការដល់សេចក្តីសង្គ្រោះដល់ជន ។

ជនាធិប គុ. [ជន+អធិប] ជាធំជាងជន (ស្តេច); វិ. **ជនានំ អធិ-
បោ> ជនាធិបោ ១**

ជនេតិ កិ. [ជន+ណេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យកើត, បង្កើត ។

ជនេត្តិកា ឥ. [ជន+តិ+ល្យ+ក.ស.] (ស្រី) អ្នកញ៉ាំងកូនឱ្យកើត
(ម្តាយ); វិ. **ជនេតិកិ> ជនេត្តិ; ជនេត្តិ ឯច>
ជនេត្តិកា ១**

ជនេត្វា អ. [ជន+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យកើតហើយ, បង្កើត
ហើយ ។

ជនិន្ទ គុ. [ជន+ឥន្ទ] ជាធំជាងជន (ស្តេច); វិ. ជនានំ ឥន្ទោ>
ជនិន្ទា ។

ជនេន្ត គុ. [ជន+ណេ+ន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យកើត ។

ជនេសិ កិ. [ជន+ណេ+ស្យ+អជ្ជ.+ស.អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យកើតហើយ ។

ជនេសុត គុ. [ជន+សុត] ប្រាកដក្នុងជន, ប្រាកដហើយក្នុងពួកនៃជន ។

ជនេស្សាមិ កិ. [ជន+ណេ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង... ឱ្យកើត ។

ជន្តាយវត្តាទិ [ជន្តាយវត្ត+អាទិ] (វត្ត) មានជន្តាយវត្តជាដើម,
មានវត្តគិរិកុតប្បវិទ្ធិក្នុងផ្ទះជាទីញ៉ាំងសរិះឱ្យក្តៅជាដើម, មានវត្ត
គិរិកុតប្បវិទ្ធិ ក្នុងរោងភ្លើង (ផ្ទះបាយ) ជាដើម ។

ជន្ត ប៉ុ. [ជន+ត្ត] អ្នកកើត ឬអ្នកកើតអំពីកម្មកិលេស (សត្វ); វិ.
ជាយភិកិ> ជន្ត; ជាយភិ ភម្មភ្និលេសេហិកិ ថា>
ជន្ត ។

ជន្តិក ឥប៉ុ. [ជន+ណេ+ក.ស.] (អវយវៈ) ជាគ្រឿងញ៉ាំងដំណើរឱ្យ
កើត (ជង្គង់, ក្បាលជង្គង់); វិ. ជាយភិ ភមនមេកេនាភិ>
ជន្ត; ជន្ត ឯថ> ជន្តភំ ។ មត្តិ គុ. មានជង្គង់ជា
ប្រមាណ ។ ប្បមាណខ្ញុំ, ប្បមាណកដិប្បមាណាទិ គុ.
មានជង្គង់ជាប្រមាណ និងមានភ្លៅជាប្រមាណ និងមានចង្កេះជា

ប្រមាណជាដើម, (មានត្រឹមជង្គង់ និងត្រឹមភ្នៅ និងត្រឹមចង្កេះ
ជាដើម) ។

ជម្ពូក អ.ន. អាជីវករឈ្មោះជម្ពូកៈ (ឆ្កែចចក ឬកញ្ជ្រាង) ។ វាទី ចុំ.
វាទៈថាអាជីវករឈ្មោះជម្ពូកៈ, កិ.ពោលថាអាជីវករឈ្មោះជម្ពូកៈ ។
អាជីវករវត្ថុ នចុំ. រឿងនៃអាជីវករឈ្មោះជម្ពូកៈ ។

ជម្ពូទីប ចុំ. [ជម្ពូ+ទីប] ជម្ពូទីប, ជនអ្នកជម្ពូទីប; កោះឬទីបដែលគេ
កំណត់ហើយដោយដើមព្រីង; វិ. ជម្ពូយា លភ្និកោ ជិបោ>
ជម្ពូជិបោ ។ តិល ៧ ចុំ. ផ្ទៃនៃជម្ពូទីប ។ វាលី ចុំ. អ្នកនៅ
ក្នុងជម្ពូទីប, អ្នកមានកិ.នៅក្នុងជម្ពូទីបជាប្រក្រតី ។

ជម្ពូនទនិក្ខុ នចុំ. [ជម្ពូនទ+និក្ខុ] និក្ខុនៃមាសជម្ពូនទ, ឆ្ការនៃមាស
ជម្ពូនទ (និក្ខុ ប្រែថា «មាស» ក៏បាន) ។

ជម្ពូបរិពាជិកា អ.ន. ឈ្មោះជម្ពូបរិពាជិកា ។

ជម្ពូសាខា ឥ. [ជម្ពូ+សាខា] មែកនៃព្រីង ។

ជម្ពូនទី នចុំ. [ជម្ពូ+នទី] មាសជម្ពូនទី (មានព្រីងធំៗដើមជាទេវ
ព្រឹក្ស «ឈើជាលំនៅនៃទេវតា» បិតនៅក្បែរស្ទឹង, ស្ទឹងនោះគេ
ហៅថាជម្ពូនទី; ផ្ទៃព្រីងធំៗប៉ុនៗឆ្នាំងជ្រុះធ្លាក់ចុះទៅក្នុងស្ទឹងនោះ
ក៏ក្លាយកើតជាមាស, មាសនោះឯងគេហៅថាមាសជម្ពូនទី) ។ អភិ.
សុ. ។

ជម្ពូ គុ. [ជម+ម] អ្នកលាមក, អាក្រក់, កខ្វក់; (គុណវេទសេ
អនិស្សម្ម អនុបរិភិក្ខា យោ ភរោភិ សោ> ជម្ពូ

អ្នកណាមិនពិចារណានូវគុណ និងទោសហើយធ្វើ អ្នកនោះជា មនុស្សលាមក) ។

ជម្មី គុ. [ជម្ម+ឡ] លាមក, អាក្រក់, កខ្វក់ ។

ជយ ចុំ. [ជិ+ណាប្បអ] កិ.ឈ្នះ, ជំនះ; វិ. ជយនំ > ជយោ ។

. កុសុមវណ្ណ គុ. មានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃផ្កាជយព្រឹក្ស (ផ្កា ច្បារ) ។ . បរាជយ ចុំ. កិ.ឈ្នះនិងកិ.ចាញ់ ។ . បាន នចុំ. ទឹកគីបុគ្គលគប្បីផឹកក្នុងកាលជាទីឈ្នះនូវសត្រូវ, ទឹកគីបុគ្គលគប្បី ផឹកក្នុងកាលមានជ័យ, ទឹកជយបាន ។ . សុមនបុប្ផវណ្ណ គុ. មានពណ៌ដូចជាពណ៌នៃផ្កាជយព្រឹក្ស (ផ្កាច្បារ) ។ . សុម- នាលត្តកបាដលវណ្ណ គុ. មានពណ៌ក្រហមច្រៀងដូចជា ពណ៌នៃផ្កាច្បារនិងពណ៌នៃល័ក្ក ។

ជយំ គុ. [ជយន្ត+សិ.វិ.] កាលឈ្នះ ។

ជវ គុ. [ជវ+វវ] ចាស់, គ្រាំគ្រា ។ . សក្កភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ ខ្លួនជាព្រះឥន្ទ្រចាស់ ។ . សិក្កិ ចុំ. ព្រះឥន្ទ្រចាស់ ។ . សិគាល ចុំ. ចក្ខុចាស់, កញ្ជ្រោងចាស់ ។

ជវា ឥ. [ជវ+វវ+វា.ឥ.] (ធម្មជាតិ) ចាស់, គ្រាំគ្រា, ជវ; វិ. ជវភិ > ជវ ។ . ជជ្ជវិ គុ. គឺជវាឱ្យគ្រាំគ្រាហើយ, ដែល គ្រាំគ្រាហើយព្រោះជវ ។ . ជិណ្ណកាល ចុំ. កាលនៃរូបនោះ ចាស់ហើយព្រោះជវ, កាលនៃរូបនោះគឺជវាឱ្យគ្រាំគ្រាហើយ ។ . ជិណ្ណមហល្លកព្រាហ្មណ ចុំ. ព្រាហ្មណ៍អ្នកកាន់យកនូវ ភាវៈនៃខ្លួនជាធំគឺជវាឱ្យគ្រាំគ្រាហើយ, ព្រាហ្មណ៍ចាស់ដែលគ្រាំ

គ្រាហើយព្រោះជរា ។ . ដំណូមហាល្លកិត្តិវណ្ណ ចុំ. ភេទនៃ
 ស្រីអ្នកកាន់យកនូវភារៈនៃខ្លួនជាធំគឺជរាឱ្យគ្រាំគ្រាហើយ, ភេទដូច
 ជាភេទនៃស្រីចាស់ដែលគ្រាំគ្រាហើយព្រោះជរា ។ . ដំណូ គុ.
 ដែលចាស់ហើយព្រោះជរា, គឺជរាឱ្យគាំគ្រាហើយ ។ . ព្យាធិ-
 មរណមិស្សតា ឆ. ភារៈនៃជាតិនោះជាធម្មជាតិច្រឡំដោយជរា
 និងព្យាធិ និងមរណៈ, ភារៈនៃជាតិនោះជារបស់មានជរា និងព្យាធិ
 និងមរណៈដ៏ច្រឡំគ្នា ។ . វគ្គវណ្ណនា ឆ. កថាជាគ្រឿងពណ៌នា
 នូវសេចក្តីនៃជរាវគ្គ ។ . វាតវេតញ្ចហត គុ. គឺកម្លាំងនៃខ្យល់
 ដែលកើតអំពីជរាកំចាត់បង់ហើយ, គឺសន្ទុះនៃខ្យល់ដែលកើតអំពី
 ជរាបៀតបៀនចំពោះហើយ ។

ជល នចុំ. [ជល+អ] (ធម្មជាត) ហូរទៅ (ទឹក); វិ. ជលកិ សន្ទ-
 កិកិ> ជលំ ។ គុ. រុងរឿង ។

ជលន្ត គុ. [ជល+អ+អន្ត] កាលរុងរឿង, កំពុងរុងរឿង ។

ជលបថ ចុំ. [ជល+បថ] ផ្លូវនៃទឹក ។ . ថលបថាទិ គុ. (ទី) មាន
 ផ្លូវនៃទឹកនិងផ្លូវនៃគោកជាដើម ។

ជលិត គុ. [ជល+ឥ.វា.+ត] ឱ្យរុងរឿងហើយ, ដែលរុងរឿងហើយ,
 គឺ...ឱ្យរុងរឿងហើយ ។

ជលិតិទិ គុ. [ជលិត+ឥទិ] អ្នកមានប្ញទិដ៏រុងរឿងហើយ; វិ. ជលិ-
 កា ឥទិ យស្ស ធនា> ជលិកិទិ ។

ជល្លិ ឆ. ស្បែក, សម្បក, សម្បកឈើ; ក្រមរឈើ; កំទេច, រំកាច់ ។
 ប្រើជា «ឆល្លិ» ក៏មាន ។

ជវ៌ ចុំ. [ជុ+ណ] ការស្តុះទៅ, ការលឿនទៅ, សន្ទុះ, រហស់, ប្រញាប់ប្រញាល់; វិ. ជវ៌នំ > ជវ៌នា; ជវ៌និ ឯភ្នាក់ ចា > ជវ៌នា ។

ជវ៌ច្ឆិន្ទិ គុ. [ជវ៌+ឆិន្ទិ] អ្នកមានសន្ទុះដាច់ហើយ, ដែលដាច់ហើយ ព្រោះការស្តុះទៅ ឬ ព្រោះការលឿនទៅ ។

ជវ៌និ ចុំ. [ជុ+យុ] ជវ៌ន, ការស្តុះទៅ, ការលឿនទៅ; វិ. ជវ៌និយេក > ជវ៌នំ ។ . ក្ខណិ ចុំ. ខណៈនៃជវ៌នចិត្ត, ខណៈនៃចិត្តដែលស្តុះ ទៅ ។ . មនិ ចុំ., នចុំ. ចិត្តដែលលឿនទៅ, ជវ៌នចិត្ត ។ . វិចិ ឥ. វិចិនៃជវ៌នចិត្ត, វិចិនៃចិត្តដែលស្តុះទៅ ។

ជវ៌មាន គុ. [ជុ+អ+មាន] កាលលឿនទៅ, កាលស្តុះទៅ ។

ជហ៌ន្តិ កិ. [ហា.ហា+អ+អន្តិ.វ.] លះ, លះបង់ ។ រូបសិទ្ធិនៃសព្វពួក នេះចូរមើលក្នុង កថាយន្ទបត្តម្ភកៈ ភាគទី២ ។

ជហ៌តុំ អ. [ហា.ហា+តុំ] ដើម្បីលះបង់ ។

ជហ៌ត្វា អ. [ហា.ហា+ត្វា] លះបង់ហើយ ។

ជហ៌ស្សាមិ កិ. [ហា.ហា+អ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងលះបង់ ។

ជហ៌ កិ. [ហា.ហា+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីលះបង់ ។

ជឡ្យ គុ. [ជល+អ, ល>ឡ្យ] ល្វីល្វើ, ពភ្លឹតភ្លើ, លលា, ឬលេលា, រឡ្យករឡ្យក់ ។

ជាគវ ចុំ. [ជាគវ+អ] ការភ្ញាក់, សេចក្តីភ្ញាក់រឭក; វិ. ជាគវណំ >

ជាតរោ ១

ជាតរតោ [ជាតរត្ត+ស.វិ. ផ្លាស់ត្តនិងស.វិ.>តោ] កាលភ្នាក់, កាលភ្នាក់
រព្វក ១

ជាតរធម្ម ចុំ. [ជាតរ+ធម្ម] ធម៌ជាគ្រឿងភ្នាក់រព្វក ១

ជាតរន្ត គុ. [ជាតរ+រ+រន្ត] កាលភ្នាក់, កាលភ្នាក់រព្វក ១

ជាតរិយ នចុំ. [ជាតរ+និយ] ភាវៈនៃសេចក្តីភ្នាក់រព្វក, ភាវៈនៃបុគ្គល
អ្នកភ្នាក់រព្វក ឬ សេចក្តីភ្នាក់រព្វក; វិ. **ជាតរស្ស ភាវោ>**
ជាតរិយំ, ជាតរោ ឯច ថា> **ជាតរិយំ** ១

ជាត គុ. [ជន>ជា+ត] កើតហើយ ១ . **កាល** ចុំ. កាលនៃ...កើត
ហើយ ១ . **កុមារ** ចុំ. កុមារដែលកើតហើយ ១ . **គិច្ច** ចុំ.
គុម្ភឈើដែលកើតហើយ ១ . **គុម្ភ** ចុំ. គុម្ភឈើដែលកើត
ហើយ ១ . **ច្នន្ត** គុ. អ្នកមានឆន្ទៈកើតហើយ, អ្នកមានសេចក្តី
ពេញចិត្តកើតហើយ ១ . **ដ្ឋានវស** ចុំ. អំណាចនៃទីនៃ...
កើតហើយ ១ . **ដ្ឋ** ចុំ. សេចក្តីថាកើតហើយ, សេចក្តីគឺភាវៈនៃ...
កើតហើយ ១ . **ត្ថ** ចុំ. ភាវៈនៃ...នោះជា...កើតហើយ ១
- **ទារក** ចុំ. ទារក (ក្មេង) អ្នកកើតហើយ ១ . **ទិវស** ចុំ, នចុំ.
ថ្ងៃនៃ...នោះកើតហើយ ១ . **ភាវ** ចុំ. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកកើត
ហើយ ១ . **មង្គលទិវស** ចុំ., នចុំ. ថ្ងៃជាទីធ្វើនូវមង្គលដល់
ទារកដែលកើតហើយ, ថ្ងៃនៃមង្គលគឺ....គប្បីធ្វើដល់ទារកដែល
កើតហើយ ១ . **រូប** គុ. មានរូបកើតហើយ នចុំ. មាស ១ . **វេទ**
ចុំ. ភ្លើង ១ . **សត្ត** ចុំ. សត្វអ្នកកើតហើយ ១ . **សំវឿ** គុ. អ្នក

កើតហើយចំរើនព្រមហើយ, អ្នកមានសេចក្តីចំរើនព្រមកើត
 ហើយ ។ . សិវាវ គុ. មានសារះកើតហើយ, មានខ្លឹមសារកើត
 ហើយ ។ . សិវាសនិ នចុំ. សាសនះ (ពាក្យបណ្តាំ, សំបុត្រ)
 កើតហើយ, ពាក្យជាគ្រឿងប្រៀបប្រដៅកើតហើយ ។ . ស្សរ
 ចុំ. ស្រះកើតហើយ, ជាតស្រះ ។

ជាតិ ឥ. [ជន>ជា+តិ] កិ.កើត, ការកើត, កំណើត; វិ. ជននំ>
 ជាតិ ។ . អាទិ ចុំ. (ទុក្ខ) មានជាតិជាដើម ។ . អាទិធម្ម គុ.
 មានទុក្ខមានជាតិជាដើមជាធម្មតា; ចុំ. ធម៌មានជាតិជាដើម ។
 . អាទិភយ នចុំ. ភយមានជាតិជាដើម, ភយកើតអំពីធម៌មាន
 ជាតិជាដើម ។ . កុលប្បទេសភោគយសវ័យសម្បត្តិ ឥ.
 កិ.ដល់ព្រមដោយជាតិ និងត្រួល និងប្រទេស និងភោគ: និងយស
 និងវ័យ, ជាតិសម្បត្តិ និងកុលសម្បត្តិ និង...។ . ក្លាយសង្ហាត
 គុ. ពោលគឺកិ.អស់ទៅនៃជាតិ ។ . ក្លាយ ចុំ. ការអស់ទៅនៃ
 ជាតិ ។ . គោត្តកុលភោគ ចុំ. ជាតិ និងគោត្រ និងត្រួល
 និងភោគ: ។ . គោត្តមត្ត គុ. ហេតុគ្រាន់តែជាតិ និងគោត្រ,
 គុណត្រឹមតែជាតិ និងគោត្រ ។ . ជរាព្យាធិមរណ ឥចុំ. ជាតិ
 និងជរា និងព្យាធិ និងមរណ: ។ . ជួបគិ គុ. អ្នកចូលទៅដល់នូវ
 ជាតិនិងជរា; វិ. ជាតិជំ ឧបគច្ឆន្តិកិ> ជាតិជំរុបគា;
 (ឧបគិ<ឧប+គម+កិ) ។ . ទុក្ខាទិ គុ. (ទុក្ខ) មានជាតិទុក្ខ
 ជាដើម ។ . សម្បវ ចុំ. កិ.កើតព្រមអំពីជាតិ, សេចក្តីចំរើនព្រម
 នៃជាតិ; គុ. មានជាតិជាដែនកើតព្រម, មានជាតិជាដែនចំរើន
 ព្រម ។ . សម្មេទិ ចុំ. កិ.បែកព្រមនៃជាតិ, កិ.ច្រឡំនៃជាតិ ។

សុមនា ឥ. ម្ហិរុត, ផ្កាម្ហិរុត ។ . ស្សរញ្ញាណ នចុំ. ញ្ញាណ
ជាគ្រឿងរឭកបាននូវជាតិ ។ . ស្សវ ចុំ. អ្នករឭកបាននូវជាតិ; វិ.
ជាតិ សរភិកិ> ជាតិស្សរោ ។

ជាតិយាវន នចុំ. [ជាតិយា+វន] វិហារឈ្មោះជាតិយាវន; ព្រៃនៃ
ឈើចន្ទន៍, ព្រៃដ៏ដេរដាសដោយដើមចន្ទន៍; ព្រៃនៃដើមម្លិះ, ព្រៃ
ដែលកើតឯង ។

ជាតុស្សាហ គុ. [ជាត+ឧស្សាហ] អ្នកមានសេចក្តីឧស្សាហ៍
(សេចក្តីប្រឹងប្រែង, សេចក្តីខ្ជិញ្ញាត) កើតហើយ; វិ. ជាតោ
ឧស្សាហោ យស្ស សោ> ជាតុស្សាហោ ។

ជានតោ គុ. [ជានន្ត+ស.វិ., ផ្កាសន្ត+ស.វិ.>តោ] កាលដឹង ។

ជានន នចុំ. [ញា>ជា>ជ+យុ, យុ>វានន] កិ.ដឹង, ការចេះ, ការយល់;
វិ. ញាយេភកិ> ជាននំ ។ . និយាម ចុំ. ទំនង(ដំណើរ,
ការកំណត់) នៃកិ.ដឹង ។ . ភាវំ ចុំ. ភាវៈនៃកិ.ដឹង, ភាវៈគឺកិ.
ចេះ ។ . សិមត្តិ គុ. អ្នកអាចក្នុងកិ.ដឹង, អ្នកអាចដើម្បីកិ.ដឹង ។
. សិមយំ ចុំ. សម័យគឺកិ.ដឹង, លទ្ធិជាគ្រឿងដឹង ។ . សិប្ប
នចុំ. សិល្បៈជាគ្រឿងដឹង, សិល្បៈជាទីចេះ ។

ជានន្ត គុ. [ញា+នា+វន្ត] កាលដឹង ។

ជានន្តិ កិ. [ញា+នា+វន្តិ.វ.] ដឹង, ចេះ, យល់ ។

ជានបទ គុ. [ជនបទ+ណ] (ជន) អ្នកនៅក្នុងជនបទ ឬអ្នកកើតក្នុង
ជនបទ (អ្នកជនបទ); វិ. ជនបទេ វសភិកិ> ជានប.

ទោ, ជនបទេ ជាភោ ចា> ជានបទោ ។

ជានមាន គុ. [ញា+នា+មាន] កាលដឹង ។

ជានំ គុ. [ជានន្ត+សិ.វិ. ផ្លាស់ន្ត+សិ.វិ.>អំ] កាលដឹង ។ ញា+យុ
=កិ.ដឹង; វិ. ញាយកេកិ> ជានំ ។

ជានាតិ កិ. [ញា+នា+តិ.វ.] ដឹង, ចេះ,យល់, ស្គាល់ ។

ជានាតុ កិ. [ញា+នា+តុ.ប.] ចូរដឹង ។

ជានាបេតព្វ គុ. [ញា+នា+ណាបេ+តព្វ] គឺ...គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យដឹង,
គឺ...គប្បីឱ្យដឹង ។

ជានាបេតុំ អ. [ញា+នា+ណាបេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យដឹង ។

ជានាបេត្វា អ. [ញា+នា+ណាបេ+ត្វា] ឱ្យដឹងហើយ ។

ជានាបេយ្យំ កិ. [ញា+នា+ណាបេ+ឯយ្យំ-ស.] គប្បីឱ្យដឹង ។

ជានាបេសិ កិ. [ញា+នា+ណាបេ+ស្យេ-អដ្ឋ; ចុះស.រា.] ឱ្យដឹង
ហើយ ។

ជានាម កិ. [ញា+នា+ម.វ.] ដឹង, ចេះ, យល់, ស្គាល់ ។

ជានាសិ កិ. [ញា+នា+សិ.វ.] ដឹង, ចេះ, យល់, ស្គាល់ ។

ជានិតព្វ គុ. [ញា+នា, នា>និ+តព្វ] គឺ...គប្បីដឹង ។

ជានិត្វា អ. [ញា+នា, នា>និ+ត្វា] ដឹងហើយ ។

ជានិស្សតិ កិ. [ញា+នា, នា>និ+ស្សតិ.ភ.] នឹងដឹង ។

ជា

ជានិ ឥ. [ហា+ន្យ] សេចក្តីសាបសូន្យ, សេចក្តីវិនាស ។

ជានុ នចំ. [ជន+ណុ] (អរយវៈ) ជាគ្រឿងញ៉ាំងដំណើរឱ្យកើត (ជង្គង់); វិ. ជាយភិ គមនមេកេនាភិ > ជានុ ។ ប្ប-
មាណាថនប្បមាណា គុ. មានជង្គង់ជាប្រមាណ និងមានដោះ
ជាប្រមាណ (ត្រឹមជង្គង់និងត្រឹមដោះ); ។ មណ្ឌល នចំ.
មណ្ឌលនៃជង្គង់ ។

ជានេមុ កិ. [ញា+នា+ច.វ.] ដឹង, នឹងដឹង ។ ចុះឯយ្យាម.ស.>ឯមុ
ក៏បាន = គប្បីដឹង ។

ជានេយ្យ កិ. [ញា+នា+ឯយ្យ.ស.] គប្បីដឹង ។

ជានេយ្យំ កិ. [ញា+នា+ឯយ្យំ.ស.] គប្បីដឹង ។

ជាមាតុំ ចំ. [ជាមាតុ+អំ.វិ., ផ្លាស់ខនៃតុ>អរ] កូនប្រសាប្រុស, ឱ្យ
ជាកូនប្រសាប្រុស ។

ជាយតិ កិ. [ជន>ជា+យ+តិ.វ.] កើត ។

ជាយតេ កិ. [ជន>ជា+យ+តេ.វ.] កើត ។

ជាយបតិក ចំ. [ជាយា+បតិ+ក] ប្រពន្ធនិងប្តី; វិ. ជាយា ច បតិ
ច > ជាយបតិកា ។

ជាយមាន គុ. [ជន>ជា+យ+មាន] កាលកើត ។

ជាយា ឥ. [ជន>ជា+យ+អា.ឥ.] (ស្រ្តី) ជាដែនកើតនៃកូន (ប្រពន្ធ);
វិ. ជាយភិ បុគ្គោ ឥមាយាភិ > ជាយា ។

ជាយិស្សតិ កិ. [ជន>ជា+យ+ស.វា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងកើត ។

ជាល នចុំ. [ជល+ណ] បណ្តាញ (បង្កាត់, បន្តឹង, លប់, សំណាញ់, ជាល) ។ . ករណ្តក នចុំ. ពោងសម្រាប់ចងនូវសំណាញ់, នូវបណ្តាញ (ប្រល) ។ . កាវិក គុ. ធ្វើនូវបណ្តាញ; វិ. ជាលំ ករោកកិ> ជាលការិកា ។ . ប្រវិសទិស គុ. ប្រាកដស្មើ ដោយនំជាល (ប្រាកដស្មើដោយនំមានសណ្ឋានដូចជាបណ្តាញ) ។ . មុត្ត គុ. រួចហើយចាកបណ្តាញ ។ . អាទិ គុ. (វត្ថុ) មាន បណ្តាញជាដើម ។

ជាលិនី គុ. [ជាល+ន្យ+នី] មានបណ្តាញ; វិ. ជាលំ យស្សា អភិកិ> ជាលិនី ។

ជាលិសទិស គុ. [ជាលិ+សទិស] ប្រាកដស្មើដោយកុមារឈ្មោះ ជាលី ។

ជាលូបម គុ. [ជាល+ឧបមា] មានឧបមាដោយបណ្តាញ, មាន សេចក្តីប្រៀបដោយបណ្តាញ ។

ជាលេត្វា អ. [ជល+ណេ+ត្វា] ឱ្យរុងរឿងហើយ, ឱ្យភ្លឺហើយ, អុជហើយ ។

ជាលេន្ត គុ. [ជល+ណេ+រន្ត] កាលរុងរឿង, កាលឱ្យរុងរឿង ។

ជាលេយ្យ កិ. [ជល+ណេ+ឈ្យ.ស.] គប្បីរុងរឿង, គប្បីឱ្យ រុងរឿង ។

ជាលេសិ កិ. [ជល+ណេ+ន្យ.អជ្ជ., តុះស.វា.] ឱ្យរុងរឿងហើយ,

អុជហើយ ។

ជាលេស្យាមិ កិ. [ជល+ណេ+ស្យាមិ.ភ.] និងញ៉ាំង...ឱ្យរុងរឿង,
-ឱ្យភ្លឺ ។

ជិតុច្ឆតិ កិ. [គុ-គុប+ឆ+តិ.វ.] ខ្លើម, រក្សា ។

ជិតុច្ឆន្ត គុ. [គុ-គុប+ឆ+អន្ត] កាលខ្លើម, កាលរក្សា ។

ជិតុច្ឆមាន គុ. [គុ-គុប+ឆ+មាន] កាលខ្លើម, កាលរក្សា ។

ជិយច្ឆា ឥ. [យ.យស+ឆ+អា.ឥ.] សេចក្តីប្រាថ្នាដើម្បីស៊ី,
សេចក្តីចង់ស៊ី, (សេចក្តីឃ្លាន); វិ. យសិកុំ ឥច្ឆា> ជិយច្ឆា ។
- ទុក្ខំ នចុំ. ទុក្ខគឺសេចក្តីឃ្លាន, ទុក្ខដែលកើតអំពីសេចក្តីឃ្លាន ។
- រោគសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយរោគគឺសេចក្តីឃ្លាន ។

ជិយច្ឆិត គុ. [ជិយច្ឆា+ឥ+ត] អ្នកប្រព្រឹត្តទៅដោយសេចក្តីឃ្លាន ។
យ.យស+ឆ+ឥ.អា.+ត = ដែលឃ្លានហើយ ។

ជិញ្ចកគុម្ម ចុំ. [ជិញ្ចក+គុម្ម] គុម្មនៃទំពាំងបាយជូរ ។

ជិណ្ឌ គុ. [ជរ+ត; ត>ឥណ្ឌ] ចាស់ហើយ, គ្រាំគ្រាហើយ,
ទ្រុឌទ្រោមហើយ ។ - កាល ចុំ. កាលនៃ...ជាអ្នកចាស់ហើយ,
កាលនៃ...គឺជរាឱ្យគ្រាំគ្រាហើយ ។ - កោញ ចុំ. ក្រៀលចាស់,
ក្រៀលចាស់ហើយ ។ - ចីវរកិ គុ. (ភិក្ខុ) មានចីវរចាស់, អ្នក
មានចីវរគ្រាំគ្រា ។ - ចីវរ នចុំ. ចីវរចាស់, ចីវរចាស់គ្រាំគ្រា ។
- ព្យាធិមតសង្ខាត គុ. ពោលគឺជនដែលចាស់ហើយ និងជន
ដែលឈឺចាប់ និងជនដែលស្លាប់ហើយ; គឺបណ្ឌិតពោលថាជនអ្នក

ចាស់ហើយ និងជនអ្នកមានព្យាធិ និងជនអ្នកស្លាប់ហើយ ។

ប្បដិសង្ខរណាទិ គុ. (កិច្ច) មានកិ.ជួសជុលនូវមិដែល
គ្រាំគ្រាហើយជាដើម ។ ហត្ថិ ចុំ. ដីរចាស់, ដីគីជរាឱ្យ
គ្រាំគ្រាហើយ ។ ឱយ្យានិ នចុំ. ឧទ្យានចាស់, ឧទ្យានដែល
គ្រាំគ្រាហើយ ។

ជិតិ នចុំ., គុ. [ជ+ត] កិ.ឈ្នះ, គឺ...ឈ្នះ, ផ្តាញ់ហើយ ។

ជិតវា អ., គុ. [ជ+តវន្ត ឬជិត+វន្ត] ឈ្នះហើយ, អ្នកមានកិ.ឈ្នះ;
វិ. ជិកមស្ស អក្ខកិ> ជិកថា ។

ជិត្តានិ អ. [ជ+ត្តាន] ឈ្នះហើយ, ផ្តាញ់ហើយ ។

ជិន ចុំ. [ជ+ឥន] (ព្រះមានជោគ) ទ្រង់ឈ្នះ (ព្រះជិនស្រី); វិ.
ជិនាភិកិ> ជិនោ ។ គុ. សូន្យហើយ, សាបសូន្យហើយ, អស់
ហើយ ។

ជិនន្ត គុ. [ជ+នា+អន្ត] កាលឈ្នះ, កាលផ្តាញ់ ។

ជិនាតិ កិ. [ជ+នា+តិ.វ.] ឈ្នះ, ផ្តាញ់ ។

ជិនិតព្វ គុ. [ជ+នា, រកនៃនា>ត+ពព្វ] គឺ...គប្បីឈ្នះ, គប្បីផ្តាញ់ ។

ជិនិស្ស្រតិ កិ. [ជ+នា+ស្ស្រតិ.ភ.] នឹងឈ្នះ, នឹងផ្តាញ់ ។

ជិនីសុ កិ. [ជ+នា+ខំ.អជ្ជ.] ឈ្នះហើយ, ផ្តាញ់ហើយ ។

ជិនេ កិ. [ជ+នា+ឯយ្យ.ស.] គប្បីឈ្នះ, គប្បីផ្តាញ់ ។

ជិយា ឥ. [ជរ>ជិយ+អ+អា.ឥ.] ខ្សែបន្លោះ, ខ្សែតំពេច (ខ្សែធ្នូ) ។

ជិយិ កិ. [ជិ+ណយ+ឡ+អជ.] សូន្យហើយ, អស់ហើយ ។

ជិយ្យតិ កិ. [ជរ>ជិយ្យ+អ+តិ.វ.] ចាស់, គ្រាំគ្រា ។

ជិដ្ឋា ឥ. [ជិវ+ហ ឬជិវិត+អ+វ្ត+អ] (ធម្មជាតិ) ជាគ្រឿងរស់នៅនៃ
សត្វ ឬ (ធម្មជាតិ) ហោរកន្លូវជិវិត (អណ្តាត); វិ. ជិវន្តិ ឯកា-
យាភិ> ជិវន្តុ; ជិវិកំ អត្ថយភិកិ ចា> ជិវន្តា ។ . អត្ថ
គុ. ចុងនៃអណ្តាត ។ . វិញ្ញេយ្យ គុ. គឺ...គប្បីដឹងច្បាស់ដោយ
អណ្តាត ។

ជិវន្តិ កិ. [ជរ>ជិវ+អ+អន្តិ.វ.] ចាស់, គ្រាំគ្រា, ទ្រុឌទ្រោម ។

ជិវន្តុ កិ. [ជរ>ជិវ+អ+អន្តុ.ច.] ចូរចាស់, ចូរគ្រាំគ្រា, ចូរទ្រុឌទ្រោម ។

ជិវមាន គុ. [ជរ>ជិវ+អ+មាន] កាលចាស់, កាលគ្រាំគ្រា, កាល
ទ្រុឌទ្រោម ។

ជិយតិ កិ. [ជរ>ជិយ+អ+តិ.វ.] ចាស់, គ្រាំគ្រា, ទ្រុឌទ្រោម ។

ជិវណាលក្ខណ គុ. [ជិវណ+លក្ខណ] មានកិ.គ្រាំគ្រាជាលក្ខណៈ ។

ជិវតិ កិ. [ជិវ+អ+តិ.វ.] ចំរើន, ចាស់, វេចរើល, ជ្រុតជ្រាប ។

ជិវន្តិ កិ. [ជិវ+អ+អន្តិ.វ.] ចំរើនឡើង, ធំឡើង, ចាស់, គង់ចាស់,
គង់គ្រាំគ្រា ។

ជិវមាន គុ. [ជិវ+អ+មាន] កាលចំរើន, កាលចាស់ ។

ដីរាបេត្តិ អ. [ដីរ+ណាបេ+ត្តិ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យជ្រួតជ្រាប,
ឱ្យសាបរលាប, ឱ្យទ្រុឌទ្រោម, ឱ្យរលួយ ។

ដីរិ កិ. [ដីរ+អ+ល្អ-អដ្ឋ.] រេចហើយ, រេចរិលហើយ, ជ្រួតជ្រាប
ហើយ, សូន្យហើយ ។

ដីរកម្ពុវន ឧប្ប. [ដីរក+អម្ព+វន] ព្រៃនៃស្វាយរបស់កុមារឈ្មោះ
ដីរកៈ, វិហារឈ្មោះដីរកម្ពុវន ។

ដីរកវត្ត ឧប្ប. [ជរក+វត្ត] រឿងនៃ...ឈ្មោះដីរកៈ (ដីរក<ដីរ+ណុ =
អ្នករស់នៅ; វិ. ជីវភាព > ជីវភាព) ។

ដីរក្ខាហ ប្ប. [ដីរ+គហ+ណ] ចាប់យកទាំងរស់, ការចាប់យក
ទាំងរស់ ។

ដីរន ឧប្ប. [ដីរ+យុ] កិ.រស់នៅ, ជាគ្រឿងរស់នៅ, ជាទីរស់នៅ ។
មត្តិ គុ. គ្រាន់តែកិ.រស់នៅ, គ្រាន់តែជាគ្រឿងរស់នៅ ។

ដីរន្ត គុ. [ដីរ+អ+រន្ត] កាលរស់នៅ, កំពុងរស់នៅ ។

ដីរភត្ត ឧប្ប. [ដីរ+ភត្ត] ដីរភត្ត, ភត្តគឺបុគ្គលគប្បីឱ្យដល់ជនអ្នក
រស់នៅ, ឱ្យជាភត្តគឺ...គប្បីឱ្យចំពោះជនអ្នករស់នៅ; វិ. ជីវ-
ភាព > ជីវភាព; ជីវស្ស ធាតុពុំ ភក្ត > ជីវភក្ត ។

ដីរមច្ឆក ប្ប. [ដីរ+មច្ឆ+ក] ត្រីរស់ ។

ដីរមាន គុ. [ដីរ+អ+មាន] កាលរស់នៅ, កំពុងរស់នៅ ។

ដីរលោក ប្ប. [ដីរ+លោក] ដីរលោក, លោកគឺសត្វ, លោកគឺសត្វអ្នក

រស់នៅ, លោកជាមិអាស្រ័យនៅនៃសត្វ ។

ដីវសិ កិ. [ដីវ+វ+សិ.វ.] រស់នៅ, រមែងរស់នៅ ។

ដីវាម កិ. [ដីវ+អ+ម.វ.] រស់នៅ, រមែងរស់នៅ ។

ដីវាហិ កិ. [ដីវ+អ+ហិ.ច.] ចូររស់នៅ ។

ដីវិកា ឥ. [ដីវ+ណ្ណ+ឥ.វា.+វា.ឥ.] អ្នករស់នៅ (ការរស់នៅ, កិ. ចិញ្ចឹមជីវិត); វិ. ជីវកិកិ > ជីវិកា ។

ជីវិត នប្ប. [ដីវ+ឥ.វា.+ត] កិ.រស់នៅ; វិ. ជីវិយកេកិ > ជីវិកំ; ជីវនំ ចា > ជីវិកំ ។ (ធម្មជាតិ) ជាគ្រឿងរស់នៅនៃសត្វឬ (ធម្មជាតិ) ជាមិប្រព្រឹត្តទៅនៃសម្បយុត្តធម៌ (ជីវិត); ជីវន្តិ អនេនាភិ > ជីវិកំ; ជីវន្តិ បចក្កន្តិ ឯក្ក សម្បយុក្ក. ធម្មាភិ ចា > ជីវិកំ ។ . កិប្បនិ នប្ប. កិ.សម្រេចនូវជីវិត, ជា គ្រឿងសម្រេចនូវជីវិត, ការចិញ្ចឹមនូវជីវិត ។ . អត្ថ ប្ប. ប្រយោជន៍ ដល់ជីវិត, សេចក្តីត្រូវការដល់ជីវិត ។ . ទាន នប្ប. ការឱ្យនូវ ជីវិត ។ . អន្តរាយ ប្ប. អន្តរាយនៃជីវិត, អន្តរាយដល់ជីវិត ។ . ប្បច្ចយ ប្ប. បច្ចយនៃ..., ជាបច្ចយនៃ... ។ . បរិយោសាន នប្ប. កាលជាមិបំផុតនៃជីវិត ។ . ប្បវត្តនិក គុ. ជាគ្រឿងញ៉ាំង ជីវិតឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ; វិ. ជីវិកំ បចក្កេកិ ឯកេនាភិ > ជីវិកប្បចក្កេកំ ។ . មត្តិ គុ. គ្រាន់តែកិ.រស់នៅ, គ្រាន់តែ ជាគ្រឿងល្បែងនូវជីវិត ។ . ណិវា ប្ប. កិ.បាននូវជីវិត ។ . វុត្តិ ឥ. កិ.ប្រព្រឹត្តទៅនៃជីវិត (វុត្តិ < វត+តិ, អនៃ > ឱ); វិ. ចក្កនំ > ចក្កិ; ជីវិកស្ស ចក្កិ > ជីវិកចក្កិ ។ . សំខយ ប្ប. កិ.

អស់ទៅព្រមនៃជីវិត (សំ+ឱ ឬឱ+ណ> សំខយ) ។ ហេតុ ចុំ.
ហេតុនៃជីវិត; គុ. មានជីវិតជាហេតុ ។

ជីវិតស្រ្តិយ ឆុំ. [ជីវិត+ស្រ្តិយ] ស្រ្តិយគឺជីវិត ។ ប្បដិពទ្ធ គុ.
ដែលជាប់ចំពោះហើយដោយស្រ្តិយគឺជីវិត ។ ឧបច្ចេទ ចុំ. កិ.
ចូលទៅកាត់នូវ..., កិ.ដាច់ស្លនូវនៃជីវិតស្រ្តិយ ។

ជីវិតកាម គុ. [ជីវិត+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីរស់នៅ, អ្នកប្រាថ្នា
ដើម្បីរស់នៅ; វិ. ជីវិតកម ភាសេភិកិ> ជីវិតកមភាសេ ។

ជីវិតបាយ ចុំ. [ជីវិត+ឧបាយ] ឧបាយនៃជីវិត, ឧបាយជាគ្រឿង
រស់នៅ ។

ជីវិតស្ស័យ កិ. [ជីវិត+អ+ស.រា.+ស្ស័យ.ភ.] នឹងរស់នៅ ។

ជីវិតស្ស័យ កិ. [ជីវិត+អ+ស.រា.+ស្ស័យ.ភ.] នឹងរស់នៅ ។

ជីវិតសុ កិ. [ជីវិត+អ+សុ.រដ្ឋ.] រស់នៅហើយ ។

ជីវិត កិ. [ជីវិត+អ+ឈយ្យ.ស.] គប្បីរស់នៅ ។

ជីវិតយ្យំ កិ. [ជីវិត+អ+ឈយ្យំ.ស.] គប្បីរស់នៅ ។

ជុំណ្ហ អ.ន. អាមាត្យឈ្មោះជុំណ្ហ: ។

ជុំតិស្ត គុ. [ជុំតិ+ធរ+អ] អ្នកទ្រទ្រង់នូវរស្មី, ឬអ្នកទ្រទ្រង់នូវរស្មីដ៏
រុងរឿង (មិនេះប្រើជាបទអាណាបនះថា បពិត្រព្រះអង្គអ្នកទ្រទ្រង់នូវ
រស្មីដ៏រុងរឿង); វិ. ជុំតិ ធារេភិកិ> ជុំតិទ្ធិរោ ។

ជុំតិមន្ត គុ. [ជុំតិ+មន្ត] អ្នកមានសេចក្តីរុងរឿង, អ្នកមានរស្មីដ៏រុង

ជ្ជ-ជេ

រឿង; វិ. ជុតិ យេសមភ្នកិ > ជុតិមន្តោ ។

ជ្ជតកម្ម នប្បំ. [ជ្ជត+កម្ម] កម្មគីកិ.លេងនូវបាស្តា ។

ជេ អា.និ. នៃហង, នៃមេ,... ។

ជេតុច្ច គុ. [តុ-តុប+ត+ណ] គី... គប្បិខ្លើម, -គួរខ្លើម, -គួរតិះ

ជេវ្យល; វិ. ជិត្តចិត្តពោកិ > ជេវ្យប្លោ ។

ជេដ្ឋកិ គុ. [វុឡ្យ>ជ ឬ បសដ្ឋ>ជ+ឥដ្ឋ+ក.ស.] ចំរើនបំផុត, ប្រសើរ

បំផុត, ជាធំ, ជាច្បង (ចូរមើលបទវិគ្គហៈក្នុងកថាយន្ទបត្តម្ភកៈ ភាគទី២ត្រង់តម្លិតនិទ្ទេស) ។ - ឱស័វា ប្បំ. គោចំរើនបំផុត,

គោប្រសើរបំផុត, អ្នកដូចជាឧសភប្រសើរបំផុត ។ - កុដ្ឋម្ពិកិ ប្បំ. កុដ្ឋម្ពិអ្នកប្រសើរបំផុត, កុដ្ឋម្ពិជាច្បង ។ - ដ្ឋានិ នប្បំ. ទីនៃ...

ប្រសើរបំផុត, -ជាច្បង ។ - តាបស ប្បំ. តាបសជាច្បង, តាបស អ្នកចំរើនបំផុត ។ - ទេវបុត្តិ ប្បំ. ទេវបុត្រជាច្បង ។ - កិនិដ្ឋ

ប្បំ. បួនច្បង, បួនជាច្បង ។ - បុត្តិ ប្បំ. កូនបង, កូនជាច្បង ។ - បេសកាវ ប្បំ. ជាងតម្បាញជាច្បង ។ - ភិរិយា ឥ. ភរិយា

ជាច្បង ។ - សិលី នប្បំ. សិលជាច្បង, សិលប្រសើរបំផុត ។

ជេដ្ឋ គុ. [វុឡ្យ>ជ ឬ បសដ្ឋ>ជ+ឥដ្ឋ] (ពាក្យប្រែនឹងវិគ្គហៈដូច

"ជេដ្ឋក") ។ - ធីតុដ្ឋានិ នប្បំ. ទីនៃធីតាជាច្បង ។ - មូលមាស ប្បំ. ខែជាទីតាំងនៃខែប្រកបដោយជេដ្ឋបូក្ស, ខែជាខាងដើមនៃ

ខែជេស្ឋ (ខាងខ្នើតខែជេស្ឋ) ។

ជេដ្ឋាបចាយិកកម្ម នប្បំ. [ជេដ្ឋាបចាយិក+កម្ម] កម្មនៃបុគ្គលអ្នក

ជេ-ដោ

ប្រព្រឹត្តកោតក្រែងដល់បុគ្គលជាច្បង ឬអ្នកចម្រើនចំផុត, កម្មនៃ
បុគ្គលអ្នកប្រព្រឹត្តគោរពដល់បុគ្គលអ្នកជាច្បង ឬអ្នកប្រសើរ
ចំផុត ។

ជេតវន នចុំ. [ជេត+វន] ព្រៃឈើរបស់ព្រះរាជកុមារឈ្មោះជេត
(កាលដើម ព្រៃឈើនោះឯង គឺព្រះរាជកុមារឈ្មោះជេតបានដាំ
ហើយទ្រង់ជាម្ចាស់នៃព្រៃឈើនិងដីនោះ បានជាគេហៅថា " ជេត-
វន ឬ ជេតពន " គឺជាឈ្មោះអារាមមួយនៅជិតក្រុងសាវត្ថី ដែល
អនាថបិណ្ឌិកសេដ្ឋី បានទិញអំពីព្រះរាជកុមារនោះដោយតំលៃ
ប្រាក់១៨កោដិ, តំលៃសាងអស់១៨កោដិ, ធ្វើបុណ្យឆ្លងអស់
១៨កោដិទៀតរួមជា៤៤កោដិ) ។ . ទ្វារកោដ្ឋក ចុំ. ខ្លោងនៃទ្វារ
នៃវត្តឈ្មោះជេតពន, ស៊ុមនៃទ្វារនៃវត្តជេតពន ។ . បោក្ខរណី-
តីវ នចុំ. ឆ្នេរនៃស្រះបោក្ខរណីជេតពន ។ . មគ្គ ចុំ. ផ្លូវនៃវត្ត
ជេតពន, ផ្លូវជាទីទៅកាន់វត្តជេតពន ។ . មហាវិហារ ចុំ. មហា
វិហារ (វិហារធំ) ឈ្មោះជេតពន ។ . សមីប គុ. ទីជិតនៃវិហារ
ជេតពន ។ . អារិមុខិ គុ. អ្នកមានមុខចំពោះកាន់វត្តឈ្មោះ
ជេតពន, អ្នកមានមុខឆ្ពោះទៅកាន់វត្តជេតពន ។

ជោតិក គុ. [ជុតិ+ណិក] អ្នកមានសេចក្តីរុងរឿង; វិ. ជុតិ យសទ្ធុ
អភិកិ> ខោតិកោ ។ . ត្រូវ ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះជោតិក: ។
. សេដ្ឋី ចុំ. សេដ្ឋីឈ្មោះជោតិក: ។

ជោតិបាសាណ ចុំ. [ជោតិ+បាសាណ] ថ្មដុំរុងរឿង, ថ្មមានរស្មីដុំរុង
រឿង ។

ជោ

ជោតិយ គុ. [ជុតិ+ឥយ] អ្នកមានសេចក្តីរុងរឿង ។ អ.ន. សេដ្ឋី
ឈ្មោះជោតិយៈ ។

ជោតិរស គុ. [ជោតិ+រស] មានរស្មីជ័រុងរឿង; វិ. ខោតិ រសោ
រំសិ យស្សាភិ> ខោតិរសោ ។

ជោតេត្វា អ. [ជុត+ណេ+ត្វា] ញាំង... ឱរុងរឿងហើយ, -ឱរ
ភ្នំហើយ ។

ឈា

ឈាន ន.បុ. [ឈេ+យុ ឬ ឈោ+យុ] (ធម្មជាត) គឺតន្ត្រីអារម្មណ៍, សំឡឹងយកន្លងអារម្មណ៍ ឬ (ធម្មជាត) ដុតន្ត្រីនីវរណធម៌ជាសត្រូវ (ឈាន); វិ. **អាលម្ពនំ ឈាយភិកិ** > **ឈានំ; បច្ឆនិកេ និវរណធម្មេ ឈាយភិកិ ថា** > **ឈានំ** ។ ក៏ឡា ៧. កិ.លេងក្នុងឈាន, កិ.លេងដោយឈាន ។ ប្បស្សតិ គុ. អ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងឈាន ។ វតី គុ. អ្នកព្រេកអរហើយក្នុងឈាន ។ លាភី គុ. អ្នកបាននូវឈាន, អ្នកមានកិ.បាននូវឈាន, អ្នកមានកិ.បាននូវឈានជាប្រក្រតី (ចូរប្រកបវិត្តហៈតាមពាក្យប្រែនេះផងចុះ) ។ វិបស្សនាមគ្គផលធម្ម បុ. ធម៌គឺឈាននិងវិបស្សនា និងមគ្គ និងផល ។ វិបស្សនាមត្ត គុ. គុណត្រឹមតែឈាននិងវិបស្សនា ។ សុខំ ន.បុ. សុខក្នុងឈាន, សុខដែលកើតអំពីឈាន ។

ឈានាទិភេទ គុ. [ឈានាទិ+ភេទ] ផ្សេងដោយគុណវិសេសមានឈានជាដើម, មានមានឈានជាដើមជាប្រភេទ ។

ឈានាភិញ្ញា ៧. [ឈាន+ភិញ្ញា] ឈាននិងអភិញ្ញា ។

ឈានុប្បាទិកា ៧. [ឈាន+ឧ+បទ+ឈ+ន.វា.+វា.៧.] អ្នកញ៉ាំងឈានឱ្យកើតឡើង; វិ. **ឈានំ ឧប្បាទេភិកិ** > **ឈានុប្បាទិកា** ។

ឈាបនកិច្ច ន.បុ. [ឈាបន+កិច្ច] កិច្ចដោយកិ.ដុត, កិច្ចគឺកិ.ដុត, កិច្ចគឺកិ.ញ៉ាំងសរិះឱ្យនេះ (ឈាបនិ<ឈាប+យុ ឬ ឈា+ណាបេ+យុ); វិ. **ឈាបិយេភេភិ** > **ឈាបនំ** ។

ឈាបិត គុ. [ឈាប+ឥ.អា.+ត] គឺ...ដុតហើយ, គឺភ្លើងនេះ
ហើយ ។

ឈាបិយមាន គុ. [ឈាប+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺភ្លើងកាលនេះ, គឺ...
កាលដុត ។

ឈាបេតិ កិ. [ឈាប+ណេ+តិ.វ.] ដុត, ញ៉ាំង...ឱ្យនេះ ។

ឈាបេត្វា អ. [ឈាប+ណេ+ត្វា] ដុតហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យនេះ
ហើយ ។

ឈាបេសិ កិ. [ឈាប+ណេ+ស្យ-អជ្ជ.] ដុតហើយ, ញ៉ាំង... ឱ្យនេះ
ហើយ ។

ឈាបេហិ កិ. [ឈាប+ណេ+ហិ.ប.] ច្រូងដុត, ច្រូងញ៉ាំង...ឱ្យនេះ ។

ឈាម គុ. [ឈេប្បឈា+ម] គឺភ្លើងនេះហើយ, គឺភ្លើងកំពុងនេះ ។
- សិទ្ធិ ធុ. គ្រាប់បាយដែលភ្លើងនេះហើយ (បាយក្តាំង, បាយ
ខ្លោច) ។ - កាល ចុ. កាលនៃគន្ធកុដិភ្លើងកំពុងនេះ, -នេះ
ហើយ ។ - ខាណុមត្ថក ចុ. ទីបំផុតនៃដង្កត់ភ្លើងនេះហើយ,
ចុងនៃដង្កត់ភ្លើងនេះហើយ ។

ឈាយ កិ. [ឈេ+អ+ហិ.ប., លុបហិ.ប.] ច្រូងដុត, ច្រូងគិត, ច្រូងពិនិត្យ,
ច្រូងសំឡឹង ។

ឈាតិ កិ. [ឈេ+អ+តិ.វ.] ដុត, នេះ ។

ឈាយនវស ចុ. [ឈាយន+វស] អំណាចនៃកិ.នេះ, -ដុត ។

ឈ

ឈាយន្ត គុ. [ឈេ+អ+អន្ត] កាលដុត,... ។

ឈាយមាន គុ. [ឈេ+អ+មាន] កាលដុត, កាលនេះ, គឺភ្លើង
កំពុងនេះ ។

ឈាយសិ កិ. [ឈេ+អ+សិ.វ.] សញ្ញាប័សញ្ជឹង, សុបសោ, សំកុក,
ដុត ។

ឈាយំ គុ. [ឈេ+អ+អន្ត+សិ.វ., ផ្កាសំន្ត+សិ.វ.>អំ] កាលដុត,
(កាល ញ៉ាំងកិលេសឱ្យនេះ) ។

ឈាយិត្វា អ. [ឈេ+ឥ.អា.+ត្វា] នេះហើយ, ដុតហើយ ។

ឈាយី គុ. [ឈេ+ណី] អ្នកសំឡឹង, អ្នកពិនិត្យ, អ្នកស្ទឹងស្មាធ័, អ្នក
មានឈាន; វិ. ឈាយភិកិ > ឈាយី ។

ឈាយីសុ កិ. [ឈេ+អ+ខំ.អដ្ឋ.] នេះហើយ, ដុតហើយ ។

ញ-ញា

ញត្តិ ន.ប្ប. [ញាត+ត្ត] ភាវៈនៃកិ.ដឹង; វិ. ញាតស្សៈ ជាននស្សៈ
ភាវេវា > ញត្តិ ។

ញត្វា អ. [ញា+ត្វា] ដឹងហើយ, ជ្រាបហើយ ។

ញាណ ន.ប្ប. [ញា+យ្យ] កិ.ដឹង, សេចក្តីឬធម្មជាតិជាគ្រឿងដឹង
(ញាណ, ប្រាជ្ញា); វិ. ញាយេកេតិ > ញាណំ ។ - ខិត្តិ ប្ប. ខ្លះខាន់គឺញាណ, ញាណដូចជាកំបិតកោរ ។ - អវិជ្ជិ ប្ប. ភ្លើង
គឺញាណ, ញាណដូចជាភ្លើង ។ - បឋម ប្ប. គន្លងគឺញាណ, ផ្លូវនៃ
ញាណ ។ - បរិបាកិ ប្ប. កិ.ចាស់ជុំវិញនៃញាណ (បរិបាកិ < បរិ
+ បឋ + ណ = ចាស់ជុំវិញ, ចាស់ពេញលេញ, ចាស់គ្រប់គ្រាន់,
ឆ្លិនសព្វ) ។ - ប្បវិទិ ប្ប. ប្រវិទិគឺញាណ, ញាណដូចជាប្រវិទិ ។
- ផុស្សនិ ឧ. កិ.ពាល់ត្រូវគឺញាណ, ធម្មជាតិជាគ្រឿងពាល់ត្រូវ
គឺញាណ, ធម្មជាតិគឺបុគ្គលគប្បីពាល់ត្រូវគឺញាណ ។ - សម្ម្ប-
យុត្តិ គុ. ដ៏សម្បយុត្តដោយញាណ, ដែលប្រកបព្រម ហើយដោយ
ញាណ ។

ញាណានុភាវ ប្ប. [ញាណ+អានុភាវ] អានុភាពនៃញាណ ។

ញាតិ គុ. [ញា+តិ] គឺ... ដឹងហើយ; ន.ប្ប. កិ.ដឹង ។

ញាតិកិ ប្ប. [ញា+តិ+ក.ស.] ជនដែលគេត្រូវស្គាល់ (ញាតិ); វិ.
ញាបេកេត្វាតិ > ញាតិ; ញាតិ ឯវ > ញាតកោ ។

ញាតត្ថវិយា ឧ. [ញាតិ+វត្ថ+វិយា] កិ.ប្រព្រឹត្តិដើម្បីប្រយោជន៍
ដល់ញាតិ, ការប្រព្រឹត្តិដើម្បីជាប្រយោជន៍ដល់ញាតិ ។

ញាតធម្ម គុ. [ញាត+ធម្ម] អ្នកមានធម៌ដឹងហើយ; វិ. **ញាតោធម្មោ យេហិ ភេ** > **ញាតធម្មា** ។

ញាតបរិញ្ញា ឥ. [ញាត+បរិញ្ញា] ឈ្មោះញាតបរិញ្ញា, ការកំណត់ដឹងដោយកិ.ដឹង, ធម្មជាតិគឺបុគ្គលគប្បីកំណត់ដឹងដែលខ្លួនដឹងហើយ ។

ញាតភាវ ចុ. [ញាត+ភាវ] ភាវៈនៃ... ជាគុណជាតិខ្លួនដឹងហើយ ។

ញាតិ [ញា+តិ] (ជន) ដែលគេត្រូវស្គាល់ (ញាតិ); វិ. ចូរមើល "ញាតក" ។ - ឧបដ្ឋាក ចុ. ញាតិនិងជនជាឧបដ្ឋាក ។ - កុល នចុ. ត្រកូលនៃញាតិ ។ - គណិ ចុ. ពួកនៃញាតិ, ក្រុមនៃញាតិ ។ - ជនី នចុ. ជនជាញាតិ ។ - ទារក ចុ. ទារកជាញាតិ, ទារកនៃញាតិ ។ - ធីតា ឥ. ធីតាជាញាតិ, ធីតានៃញាតិ ។ - បរិវដ្ត ចុ. កិ.វិលទៅជុំវិញនៃញាតិ, ការវិលទៅជុំវិញនៃត្រកូលជាញាតិ (ជួរនៃញាតិ) ។ - ពន្លឺវិហិត គុ. ដែលប្រាសហើយចាកញាតិនិងផៅពង្ស ។ - មជ្ឈ ្នចុ. កណ្តាលនៃញាតិ ។ - មិត្ត ចុ. ញាតិនិងមិត្ត ។ - សតី នចុ. រយនៃញាតិ ។ - សមាគម ចុ. មីជាមីមកព្រមនៃញាតិ, កាលជាមីប្រជុំនៃញាតិ, កិ.ជួបជុំនៃញាតិ, ការជួបជុំនៃញាតិ ។ - សង្ឃបុរក្ខិត គុ. គឺពួកនៃញាតិធ្វើក្នុងខាងមុខហើយ, គឺពួកនៃញាតិចោមរោមហើយ (បុរក្ខិត<បុរ+ករ>ខ+ត) ។ - សង្ឃវិនាស ចុ. សេចក្តីវិនាសនៃពួកនៃញាតិ ។ - សំសត្ត ចុ. សេចក្តីជាប់ព្រមដោយញាតិ, ការជាប់ជំពាក់ដោយញាតិ, ការច្របូកច្របល់ដោយញាតិ (<សំ+សជ+ណ, ជ>

គ>ត្ត, លុបណ) ។ . សំសិដ្ឋី គុ. ដែលជាប់ព្រមដោយញាតិ,
 ដែលច្រឡំក្រឡំដោយញាតិ (សំ+សជ+ត, ជ+ត>ដ្ឋ) ។
 . សង្កហិ ចុំ. សេចក្តីសង្រ្គោះដល់ញាតិឬនូវញាតិ ។ . សា-
 លោហិត ចុំ ញាតិនិងសាលោហិត, ញាតិនិងជនអ្នកប្រព្រឹត្ត
 ទៅមួយអន្លើដោយលោហិត, ញាតិនិងជនអ្នកមានលោហិតស្មើគ្នា,
 ញាតិនិងជនអ្នកមានលោហិតរួមគ្នា ។ . សាលោហិតិទ្ធិ ឥ.
 ស្រីជាញាតិនិងជាសាលោហិត ។ . សិនេហា ចុំ. សេចក្តី
 ស្នេហាចំពោះញាតិ, សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុងញាតិ ។ . សុហិដ្ឋំ នចុំ.
 ញាតិនិងបុគ្គលជាទីស្រឡាញ់, ញាតិនិងភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកមាន
 ហ្វូម័យល្អ ឬចិត្តល្អ (សុហិដ្ឋំ<សុ+ហា+ណ្យ = វិ. សុន្ទរ
 ហធម្មវេយកសុភាគិ> សុហធាន្ត; សុហធស្ស ភាវោ>
 សុហាជ្ញំ ។

ញាតុំ អ. [ញា+តុំ] ដើម្បីដឹង, កិ.ដឹង ។

ញាបនត្ត ចុំ. [ញាបន+អត្ត] ប្រយោជន៍ដល់កិ.ញាំងបុគ្គលឱ្យដឹង,
 សេចក្តីត្រូវការដល់កិ.ញាំង...ឱ្យដឹង ។

ញាបេតុកាម គុ. [ញាបេតុំ+កម+ណ] អ្នកប្រាថ្នាដើម្បីញាំង...ឱ្យ
 ដឹង, អ្នកចង់ដើម្បីញាំងអ្នកណានិមួយឱ្យដឹង ។

ថ្ងៃ អ. [ថា+ថ្ងៃ] ថ្ងៃនៅហើយ, តាំងនៅហើយ, ឈរនៅហើយ ។

ថ្ងៃនាគ ឧប្ប. [ថ្ងៃន+នាគ] ថ្ងៃនាគតាំងទុក, ថ្ងៃនាគតំកល់ទុក ។

ថ្ងៃនាគកាល ចុំ. [ថ្ងៃន+ឱកាល] ឱកាលជាថ្ងៃនាគ, ឱកាលជាថ្ងៃនាគតំកល់ទុក ។

ថ្ងៃនាគសុ កិ. [ថ្ងៃន+ណាចេ+ឱ.អដ្ឋ.] តាំងទុកហើយ, តំកល់ទុកហើយ ។

ថ្ងៃនាគបេតា អ. [ថ្ងៃន+ណាចេ+តា] ញ៉ាំង...ឱ្យតាំងទុកហើយ, ឱ្យតំកល់ទុកហើយ, ឱ្យដាក់ហើយ ។

ថ្ងៃនាគសិ កិ. [ថ្ងៃន+ណាចេ+សិ.អដ្ឋ.] ញ៉ាំង...ឱ្យតាំងទុកហើយ,... ។

ថ្ងៃនាគតិ គុ. [ថ្ងៃន+ត.អ. +ត] គឺ...តាំងទុកហើយ, តំកល់ទុកហើយ, ដាក់ហើយ ។ . អាណាមក ឧប្ប. ផ្នែកនៃព្រះដែលបុគ្គលតំកល់ទុកហើយ ។ . កណ្តិកា ឧ. ហោជាងគឺ...តំកល់ទុកហើយ ។ . កិលតាល ចុំ. រតាំងដែល...តំកល់ទុកហើយ ។ . កិលញ្ច ចុំ. កន្លែងដែល...តាំងទុកហើយ, តំកល់ទុកហើយ ។ . កុម្មណ្ណ ចុំ. ផ្នែកនៃដែល...ដាក់ហើយ, តំកល់ហើយ ។ . ដ្ឋាន ឧប្ប. ទីនៃបុគ្គលតំកល់ទុកហើយ ។ . ថ្ងៃនាគដ្ឋាន ឧប្ប. ទីនៃ...គឺបុគ្គលដាក់ទុកហើយ ។ . និយាម ចុំ. ទំនងនៃ...គឺបុគ្គលតាំងទុកហើយ, ការកំណត់នៃ...គឺ... ។ . ភិក្ខុ ឧប្ប. ភក្ត

គឺ... ។ . ភាគភត្ត នចុំ. ភត្តជាចំណែកគឺ... ។ . ភាវ ចុំ.
 ភារៈនៃ...ជាប់សតី... ។ . មណិវតន នចុំ. កែវគឺកែវមណី
 ដែល... ។ . មត្ត ចុំ. គ្រាន់ តែគឺ... ។ . មិស នចុំ. សាច់
 គឺ... ។ . វិជ្ជរបន្តី ឥ. របៀបនៃពេជ្រ ដែល... ។ . សទិស
 គុ. ប្រាកដស្មើដោយទីដែល... ។

ថបិយមាន គុ. [ថប+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលតាំងទុក,... ។

ថបេត្តា អ. [ថប+ណេ+ត្តា] ញ៉ាំង...ឱ្យបិតនៅហើយ, តាំង
 ទុកហើយ, តំកល់ទុកហើយ, ទុកហើយ, លើកលែង, លើកទុក,
 វៀរលែង ។

ថបេន្ត គុ. [ថប+ឯ ច្នណេ+អន្ត] កាលតាំងទុក, កាលដាក់,... ។

ថបេសិ កិ. [ថប+ឯច្នណេ+ន្យ.អដ្ឋ.+ស.រា.] តាំងទុកហើយ, តំកល់
 ទុកហើយ ។

ថបេហិ កិ. [ថប+ឯ ច្នណេ+ហិ.ប.] ចូរតាំងទុក, ចូរដាក់ ។

ថស្សតិ កិ. [ថា+អ+ស្សតិ.ភ.] នឹងបិតនៅ ។

ថាតត្ថ គុ. [ថា+តត្ថ] គឺ...គប្បីតាំងនៅ, គឺ...គប្បីឈរ ។

ថាតិ កិ. [ថា+អ+តិ.វ.] តាំងនៅ, បិតនៅ, ឈរនៅ ។

ថាតុំ អ. [ថា+តុំ] ដើម្បីតាំងនៅ, បិតនៅ, ឈរនៅ ។

ថាន នចុំ. [ថា+យុ] ទី, ទីជាទីតាំង; ហេតុ, ហេតុជាទីតាំង, ហេតុ
 ជាទីតាំងនៃផល; កិ.បិតនៅ, កិ.ឈរ, ថានៈ, ជាន់, ថ្នាក់ ។

ហានន្តរ ន.បុ. [ហាន+អន្តរ] លំដាប់នៃទី..., លំដាប់នៃទីជាទីតាំង, ហានន្តរ, ហានន្តរស័ក្តិ ។ - ប្បុត្តិ គុ. ដល់ហើយនូវលំដាប់នៃទី, -នូវទីជាលំដាប់, -នឹងហានន្តរ, -នូវហានន្តរស័ក្តិ, មានហានន្តរស័ក្តិ ដល់ហើយ ។

ហានាទិ គុ. [ហាន+អាទិ] ឥរិយាបថ មានកិ.ឈរជាដើម; វិ. **ហានំ អាទិ យស្ស ភោ** > **ហានាទិ** ។

ថិត គុ. [ថា+ត, អាតៃថា>ត] ថិតនៅហើយ, តាំងនៅហើយ, ឈរនៅហើយ ។ - កាល ចុំ. កាលនៃ...តាំងនៅហើយ ។ - កែវដ្តី ចុំ. ព្រានប្រមង់អ្នកឈរនៅហើយ, ព្រានសំលាញ់អ្នក ឈរនៅហើយ ។ - ក្ខណ ចុំ. ខណៈនៃ...តាំងនៅហើយ, -ឈរនៅហើយ ។ - ដ្ឋានិ ន.បុ. ទីនៃ...តាំងនៅហើយ,... ។ - ត្តិ ន.បុ. ភាវៈនៃ...ជា...តាំងនៅហើយ ។ - ទុព្វលរុក្ខសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយដើមឈើមានកម្លាំងគឺទោសប្រមូស្ត (មាន កម្លាំងថយ, មានកម្លាំងខ្សោយ) តាំងនៅហើយ ។ - និសិន្នដ្ឋា- នាទិ គុ. (ទី) មានទីនៃខ្លួនឈរហើយនិងទីនៃខ្លួនអង្គុយហើយ ជាដើម ។ - បុត្តិ ចុំ. បុត្រអ្នកតាំងនៅហើយ ។ - បុរិស ចុំ. បុរសអ្នកឈរនៅហើយ ។ - ភាវី ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...តាំងនៅ ហើយ ។ - មជ្ឈន្តិក ចុំ. សម័យនៃព្រះអាទិត្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ទីពាក់កណ្តាលតាំងនៅហើយ, វេលាថ្ងៃត្រង់តាំងនៅហើយ ។ - សិរីវិ គុ. អ្នកមានសិរីវៈតាំងនៅហើយ ។

ថិតក គុ. [ថា+ត+ក.ស.] អ្នកថិតនៅ, អ្នកឈរនៅ; វិ. **ភិដ្ឋភិកិ** >

ថិកោ; ថិកោ ឯក > ថិកកោ ។

ថិតិ ៧. [ថា+តិ, អាណែថា>៧] កិ.បិតនោ, កិ.តាំងនោ; វិ. ថានំ >

ថិកិ ។ - ភាវំ ចុំ. ភាវៈនៃកិ.តាំងនោ ។

ថិតិកិ ៨. [ថា+តិ+កស.] លំដាប់, ជាលំដាប់ (តាមទំលាប់តាមអ្នកកាន់
បញ្ជី); វិ. ថាបនំ > **ថិកិ; ថិកិ ឯក > ថិកិកា; (ថិកិ-
ភាគិ បដិបាដិ) ។ យ.វិ. ។**

WAT
KHEMARARATANARAM

WAT
KHEMARARATANARAM

WAT
KHEMARARATANARAM

WAT
KHEMARARATANARAM

WAT
KHEMARARATANARAM

ឧដ្ឋី គុ. [ឧស+ត>ឧដ្ឋ] គឺ... ខាំហើយ, ចឹកហើយ ។

ឧយ្ហនភាវ ចុំ. [ឧយ្ហន+ភាវ] ភាវៈគឺកិ.ដុត, កិ.នេះ (ប្រើជា " ឧយ្ហន..." ក៏មាន) ។

ឧយ្ហន្ត គុ. [ឧហ+យ+អន្ត] កាលដុត, កាលនេះ, កាលរលាក ។

ឧយ្ហមាន គុ. [ឧហ+យ+មាន] គឺភ្លើងកាលនេះ, កំពុងនេះ ។
- គ្លេហិ នចុំ. ផ្ទះគឺភ្លើងកំពុងនេះ ។

ឧយ្ហវេ កិ. [ឧហ+យ+តិ.វ.បូអន្តិ.វ.] គឺភ្លើងរមែងនេះ, គឺ... ដុត ។

ឧយ្ហិត្តិ អ. [ឧហ+យ+តិ.អា.តុំ] ដើម្បីនេះ, ដើម្បីរលាក ។

ឧហតិ កិ. [ឧហ+អ+តិ.វ.] រមែងនេះ, ដុត, រលាក ។

ឧហតុ កិ. [ឧហ+អ+តុ.ថ.] ចូរនេះ, ចូរដុត, ចូររលាក ។

ឧយ្ហនវស ចុំ. [ឧយ្ហន+វស] អំណាចនៃកិ.នេះ, កិ.ដុត, កិ.
រោលរាល ។

ឧយ្ហន្ត គុ. [ឧហ+អ+អន្ត] កាលដុត, កាលនេះ ។

ឧហំ គុ. [ឧហន្ត+សិ.វិ., ផ្លាស់ន្ត+សិ.វិ.>អំ] កាលដុត, កាលនេះ ។

ឧហិត្តា អ. [ឧហ+តិ.អា+ត្តា] ដុតហើយ... ។

ឧសនិ នចុំ. [ឧស+យុ] កិ.ចឹក, ជាមិចឹក, ខាំ, មិច ។ ដ្ឋាន
នចុំ. មិជាមិចឹក,.. ។ ភិយ នចុំ. ខ្លាចអំពីកិ.ចឹក, ភ័យអំពីកិ.
ខាំ ។

- ខំសាបេតិ កិ. [ខំស+ណាបេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យចឹក, -ឱ្យខាំ ។
- ខំសាបេត្វា អ. [ខំស+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យចឹកហើយ, -ឱ្យខាំហើយ ។
- ខំសាបេន្ត គុ. [ខំស+ណាបេ+អន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យចឹក, -ឱ្យខាំ ។
- ខំសិ កិ. [ខំស+អ+ស្យៀ-អជ្ជ.+ស.រា.] ចឹកហើយ, ខាំហើយ ។
- ខំសិត្តំ អ. [ខំស+ឥ.រា.+ត្តំ] ដើម្បីចឹក, -ខាំ ។
- ខំសិត្វា អ. [ខំស+ឥ.រា.+ត្វា] ចឹកហើយ, ខាំហើយ ។
- ខាហក គុ. [ខហ+ណុ] អ្នកដុត; ភ្លើង, ភ្លើងឆេះ ។
- ខាហ ចុំ. [ខហ+ណ] សេចក្តីក្តៅក្រហាយ, សេចក្តីរោលរាល, សេចក្តីអន្ទះអន្ទែង ។

តក្កវ គុ. [ត+ករ+អ] អ្នកធ្វើនូវពុទ្ធវចនៈនោះ, អ្នកធ្វើនូវកម្មនោះ, អ្នកធ្វើនូវ...នោះ; វិ. កំ ភកោភិកិ> ភក្កោ ។

តក្កសិល អ.ន. ក្រុងឈ្មោះតក្កសិលា ។ គ្នាមិសត្ថវាហិ ចុំ. ឈ្នួញ អ្នកទៅកាន់ក្រុងតក្កសិលា, ពាលិដទៅកាន់ក្រុងតក្កសិលា, ជនអ្នកនាំទៅនូវពួកអ្នកទៅកាន់ក្រុងតក្កសិលា (សត្ថវាហិ< សត្ថ+វហ+ណ ជាវេចនៈនៃវាលិដនិងអាបណិក) ។ ជាតក នចុំ. តក្កសិលជាតក, ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ដោយព្រះរាជាជាធំ ក្នុងក្រុងតក្កសិលា ។ និគិវ នចុំ. ក្រុងតក្កសិលា ។ មត្តិ ចុំ. ផ្លូវជាទីទៅកាន់ក្រុងតក្កសិលា ។ វជ្ជ នចុំ. ភាវៈនៃ...ជាស្តេច ក្នុងក្រុងតក្កសិលា ។

តក្កាទិអម្ពិល នចុំ. [តក្កាទិ+អម្ពិល] រសជ្ជរមានទឹកដោះជ្ជរជា ដើម ។

តគិវ នចុំ. [តគិ+វរ] ក្រស្នា ។ ចន្ទនិ នចុំ. ក្រស្នានិងចន្ទន៍, ក្និននៃក្រស្នានិងចន្ទន៍ ។ ចន្ទនី ឥ. ក្រស្នានិងចន្ទន៍, ក្និននៃ ក្រស្នានិងចន្ទន៍ ។ មល្លិកា ឥ. ក្រស្នានិងក្តាំពាក់, ក្រស្នានិងម្លិះ, ក្និននៃក្រស្នានិងក្តាំពាក់ ។ សិខិប្បច្នេកពុទ្ធ ចុំ. ព្រះបច្ចេក ពុទ្ធឈ្មោះតគរសិខិ ។

តថ ចុំ. [តថ+វរ] (អវយវៈ) រក្សានូវសិរិះ (ស្បែក, សម្បក); វិ. ភចភិ បាសេភិកិ> ភថា ។ បញ្ចកកម្មដ្ឋាន នចុំ. កម្មដ្ឋានមានស្បែកជាគំរប់ថ, កម្មដ្ឋានមានប្រមាណ៥ នៃស្បែក ។ ប្បដិច្ចន្ត គុ. គឺស្បែកបិទបាំងហើយ, ដែលបិទបាំងហើយ

ដោយស្បែក ។

តច្ចុក ចុំ. [តច្ចុ+ឈុ] (ជន) អ្នកចាំង ឬអ្នកឈូស (ជាងឈើ); វិ.
តច្ចុកិ កនុ,ករោកិកិ> តច្ចុកោ ។

តច្ចុន្ត គុ. [តច្ចុ+វរ+វន្ត] កាលចាំង, កាលឈូស, កាលជម្រះ ។

តច្ចុបេត្វា វរ. [តច្ចុ+ណាចេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យចាំងហើយ, -ឱ្យឈូស
ហើយ ។

តច្ចុបេសិ កិ. [តច្ចុ+ណាចេ+ស្យ.វរជ្ជ.+ស.វរ.] ញ៉ាំង...ឱ្យចាំង
ហើយ, -ឱ្យឈូសហើយ, ឱ្យជម្រះហើយ ។

តច្ចុសុ កិ. [តច្ចុ+វរ+ខំ.វរជ្ជ.] ចាំងហើយ, ច្រាសហើយ, ឈូស
ហើយ ។

តច្ចុត្វា វរ. [តច្ចុ+ឯ+ត្វា] ចាំងហើយ, ច្រាសហើយ, ឈូស
ហើយ ។

តច្ចុតិ គុ. [តច្ចុ+វ.វរ.+ត] គី...គម្រាមហើយ, -គ្រហឹម, -គំទរ
ហើយ ។

តច្ចុស្ស្វ កិ. [តច្ចុ+វរ+វ.វរ.+ស្ស្វ.វ.វ.] នឹងគម្រាម ។

តច្ចុត្វា វរ. [តច្ចុ+ឯ+ត្វា] គម្រាមហើយ ។

តច្ចុន្ត គុ. [តច្ចុ+ឯ+វន្ត] កាលគម្រាម,.. ។

តច្ចុស្ស្វតិ កិ. [តច្ចុ+ឯ+ស្ស្វ.វ.វ.] នឹងគម្រាម,... ។

តដតដាយន្ត គុ. [តដតដ+វរវរ+វន្ត] កាលប្រព្រឹត្តនូវសំឡេង

ថាតដតដះ ។

តដតដាយមាន [តដតដ+អាយ+មាន] កាលប្រព្រឹត្តនូវសំឡេងថា

តដតដះ ។

តណ្ហាល ចុំ. អង្គរ ។ . កណ៌មត្ត គុ. មានអង្គរបាក់ជាប្រមាណ, មាន
ចុងនៃអង្គរជាប្រមាណ ។ . ទោណ្ណ នចុំ. ទោណ្ណៈនៃអង្គរ, អង្គរ
មានទោណ្ណៈជាប្រមាណ ។ . នាឡិមត្ត គុ. វត្ថុត្រឹមតែនាឡិមនៃ
អង្គរ, អង្គរមាននាឡិមជាប្រមាណ ។ . នាឡិ ឥ. នាឡិមនៃអង្គរ,
នាឡិដ៏ពេញដោយអង្គរ ។ . អាទិបាថេយ្យ នចុំ. វត្ថុជា
ប្រយោជន៍ក្នុងផ្លូវមានអង្គរជាដើម, ស្បៀងមានអង្គរជាដើម ។

តណ្ហាក្មយ ចុំ. [តណ្ហា+ខយ] ធម៌ជាទីអស់ទៅនៃតណ្ហា; វិ.
កណ្ហានិ ខយោ > **កណ្ហាភូយោ** (តណ្ហាខយ បើជាឈ្មោះ
របស់ មត្ត ត្រូវប្រែថា ជាគ្រឿងអស់ទៅនៃតណ្ហា; ជាឈ្មោះរបស់
ផលត្រូវប្រែថា សេចក្តីអស់ទៅនៃតណ្ហា; ជាឈ្មោះរបស់និព្វាន
ត្រូវប្រែថា ជាទីអស់ទៅនៃតណ្ហា) ។ . អន្ត ចុំ. ទីបំផុតនៃ
ធម៌ជាទីអស់ទៅនៃតណ្ហា ។ . វតិ គុ. អ្នកត្រេកអរហើយក្នុងធម៌
ជាទីអស់ទៅនៃតណ្ហា។

តណ្ហា ឥ. [តស+ណ្ហា+អា.ឥ] សេចក្តីស្រែកឃ្លាន, សេចក្តីប្រាថ្នា,
សេចក្តីចង់, ចំណង់ (ធម្មជាតិជាគ្រឿងញាំងសត្វឱ្យតក់ស្លុត; វិ.
កាសេភិ ឯកាយាភិ > **កណ្ហា**) ។ . ឧស្សាហាវាវ ចុំ.
កិ.មិនមាននៃការខ្ពស់ឡើងនៃតណ្ហា, កិ.មិនមាននៃកិ.ដុសឡើង
នៃតណ្ហា, កិ.មិនមាននៃកិ.ក្រាស់ឡើងនៃតណ្ហា ។ . គិពិក គុ.

អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងគតិនៃតណ្ហា ។ . គាហសង្ខាត គុ. ពោល
 គីកិ.កាន់យកនៃតណ្ហា, គឺបណ្ឌិតពោលថាគី.ចាប់កាន់នៃតណ្ហា ។
 . ទិដ្ឋិនិស្ស្សយ ចុំ. និស្ស្សយគឺតណ្ហានិងទិដ្ឋិ, តណ្ហានិស្ស្សយនិង
 ទិដ្ឋិនិស្ស្សយ (ធម៌ជាគ្រឿងអាស្រ័យគឺតណ្ហានិងទិដ្ឋិ) ។ . នុស្សយ
 ចុំ. តណ្ហានុស្សយ, ធម៌ជាគ្រឿងដេករឿយៗគឺតណ្ហា, កិលេសជាទី
 ដេកតាមគឺតណ្ហា ។ . ពន្ធនិ នចុំ. វត្ថុជាគ្រឿងចងគឺតណ្ហា,
 ចំណងគឺតណ្ហា ។ . ភវបរិក្ខណ គុ. មានតណ្ហានិងភពអស់
 រលីងហើយ ។ . ភាវ ចុំ. កិ.មិនមាននៃតណ្ហា ។ . មានទិដ្ឋិ-
 តំណើត នចុំ. កិលេសជាតជាគ្រឿងញាប់ញ័រគឺតណ្ហានិងមាននិង
 ទិដ្ឋិ, កិលេសជាតគឺបុគ្គលឱ្យញាប់ញ័រគឺតណ្ហានិងមាននិងទិដ្ឋិ ។
 . លតា ឆ. វល្លិគឺតណ្ហា, តណ្ហាដូចជាវល្លិ ។ . វត្ថុវណ្ណនា ឆ.
 កថាជាគ្រឿងពណ៌នានូវសេចក្តីនៃតណ្ហាវត្ថុ ។ . វឌ្ឍកិ ចុំ. ជាង
 ឈើគឺតណ្ហា ។ . វនិ នចុំ. ព្រៃគឺតណ្ហា, តណ្ហាដូចជាព្រៃ ។
 . វរត្តា ឆ. ព្រៃគឺតណ្ហា ។ . វសិកិ គុ. អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុង
 អំណាចនៃតណ្ហា, អ្នកលុះក្នុងអំណាចនៃតណ្ហា, អ្នកធ្លាក់ចុះក្នុង
 អំណាចនៃតណ្ហា; វិ. កណ្ហាវសេ វក្កកិកិ> កណ្ហាវ.
 សិកោ (ចូរចងជា គច្ចតិច្ចិត, បកតិច្ចិតផងចុះ) ។ . វសិ ចុំ.
 អំណាចនៃតណ្ហា, អំណាចនៃសេចក្តីប្រាថ្នា ។ . វិបរិត
 សេចក្តីវិបរិតនៃតណ្ហា ។ . សិស្តវ ចុំ. សេចក្តីរករាយព្រមដោយ
 អំណាចនៃតណ្ហា ។ . សិម គុ. ស្នើដោយតណ្ហា ។ . សិនេ-
 ហមក្ខិត គុ. គឺជំរកនៃតណ្ហាប្រឡាក់ហើយ, ដែលប្រឡាក់ហើយ
 ដោយជំរកនៃតណ្ហា ។ . សោតិ នចុំ. ក្រសែនៃតណ្ហា ។

តតិយ ប្រ.សំ. [តិ+តិយ] ចុំ. ទី៣, គំរប់៣; វិ. ភិណ្ណំ ប្រណេរា>
ភកិយោ; ឥ. ភិស្សន្តំ ប្រណេរា> ភកិយោ; នប្បំ. ភិណ្ណំ
ប្រណេរា> ភកិយំ ។ . ផល្លេ នប្បំ. ផលទី៣ ។ . មាសិ ចុំ.
ខែទី៣ ។ . វាវ ចុំ. វារៈទី៣, វេនទី៣, លើកទី៣ ។ ល ។

តតោនិទាន គុ. [តតោ+និទាន] មានទុក្ខនោះជាគ្រឿងប្រគល់ឱ្យ
នូវផល, មានទុក្ខនោះជាហេតុ, មាន...នោះជា... ។

តត្ត គុ. [តច+ត] ដីក្តៅ, ក្តៅហើយ, គឺភ្លើងឱ្យក្តៅហើយ ។
. កបាល ចុំ., នប្បំ. អំបែងដីក្តៅ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា
របស់ក្តៅហើយ ។

តថប្បដិវេធនត្ថ ចុំ. [តថ+បដិវេធន+អត្ថ] សេចក្តីថាភិ.ចាក់ធ្លុះ
ចំពោះនូវសេចក្តីពិត, សេចក្តីថាភិ.ប្រាស់ដឹងដោយពិត, សេចក្តីថា
ភិ.ចាក់ធ្លុះនូវសច្ចៈជារបស់ពិត ។

តថភាវ ចុំ. [តថ+ភាវ] ភាវៈនៃពាក្យនោះជាពាក្យពិត, ភាវៈនៃ
សច្ចៈនោះជាធម៌ពិត ។

តថា និ. [ត+ថា] បករៈនោះ, ដោយបករៈនោះ, យ៉ាងនោះ,
ដូច្នោះ ។ ល ។ . ករណិភាវ ចុំ. ភាវៈនៃកិ.ធ្វើយ៉ាងនោះ, ភាវៈ
គឺកិ.ធ្វើដោយបករៈនោះ ។

តថាគត ចុំ. [តថា+អាគត, ចូតថា+គត] ព្រះពុទ្ធច្រង់មកហើយដោយ
បករៈនោះ, ព្រះពុទ្ធច្រង់ទៅហើយដោយបករៈនោះ (ព្រះតថា-
គត); វិ. ភថា អាគភោកិ> ភថាគភោ; ភថា គភោ.

តិ> កថាគោ ។ . សាវ័ក ប៉ុ. សាវ័កនៃព្រះគោតម ។
. ការវ ប៉ុ. ភាវៈនៃសេចក្តីគោរពចំពោះព្រះគោតម, សេចក្តី
គោរពក្នុងព្រះគោតម ។ . ប្បដិវេទិត គុ. គឺព្រះគោតមឱ្យ
ដឹងទូរទៅហើយ, គឺព្រះគោតមទ្រង់ប្រកាសហើយ ។

តថានិបន្ន គុ. [តថា+និបន្ន] ដេកហើយយ៉ាងនោះ, កំពុងដេក
ដូច្នោះ ។

តថារូប គុ. [តថា+រូប] មានសភាពយ៉ាងនោះ, មានរូបដូច្នោះ; វិ.
កថា រូបំ យស្ស នោ> កថារូបោ ។

តថាវិធ គុ. [តថា+វិធ] មានប្រការយ៉ាងនោះ; វិ. កថា វិធោ
ឯកស្សាភិ> កថាវិធោ ។

តទង្គ នប៉ុ. [ត+អង្គ, ចុះទ.អា.] អង្គនោះ, អង្គនៃ...នោះ, អង្គ
នោះៗ ។ . វស ប៉ុ. អំណាចនៃអង្គនោះ ។ . វិក្ខម្ពន្ធ-
សមុច្ឆេទប្បដិប្បស្សទ្ធិនិស្សរណវិមុត្តិ ឥ. តទង្គវិមុត្តិ
និងវិក្ខម្ពនវិមុត្តិ និងសមុច្ឆេទវិមុត្តិ និងបដិប្បស្សទ្ធិវិមុត្តិ និងនិស្ស-
រណវិមុត្តិ, កិ.ផុតស្រឡះដោយអំណាចនៃអង្គនោះ និងកិ.ផុត
ស្រឡះដោយអំណាចនៃកិ.សង្កត់សង្កិន និងកិ.ផុតស្រឡះដោយ
អំណាចនៃកិ.កាត់ផ្តាច់ និងកិ.ផុតស្រឡះដោយអំណាចនៃកិ.រម្ងាប់
ចំពោះ និងកិ.ផុតស្រឡះដោយអំណាចនៃកិ.រលាស់ចេញ ។ . វិ-
មុត្តិ ឥ. តទង្គវិមុត្តិ, កិ.ផុតវិសេសដោយអង្គនោះ, កិ.រួចស្រឡះ
ដោយអង្គនោះ ៗ ។

តទនន្តរ នប៉ុ. [ត+អនន្តរ, ចុះទ.អា.] លំដាប់នៃកាលនោះ, លំដាប់

អំពី...នោះ ។

តទន្ធរូប គុ. [ត+អន្ធរូប, ចុះទ.អា.] មានសភាពដ៏សមគួរដល់...នោះ, ដ៏សមគួរដល់...នោះ ។

តទភិមុខ គុ. [ត+អភិមុខ, ចុះទ.អា.] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់... នោះ ។

តទហ [ត+អហ, ចុះទ.អា.] ថ្ងៃនោះ ។

តទហុជាត គុ. [តទហ+ជាត, យកអនៃហ>ឌ] ដែលទើបនឹងកើតក្នុង ថ្ងៃនោះ, កើតហើយក្នុងថ្ងៃនោះ (អហ. សព្វនេះកាលបើរួម ចូលជាបទសមាសហើយទៀងតែយកស្រះអររបស់ខ្លួនជាឧទ្ទ, ជាឱទ្ទ) ។

តទហុប្បព្វជិត គុ. [តទហ+ប្បព្វជិត] ដែលទើបនឹងបួសក្នុងថ្ងៃនោះ, បួសហើយក្នុងថ្ងៃនោះ ។

តទា ក.ស. [ត+ទា] ក្នុងកាលនោះ, គ្រានោះ ។

តទុដ្ឋាយ អ. [ត+ឧដ្ឋាយ, ចុះទ.អា.] តាំងឡើងហើយអំពី... នោះ ។

តទុបិយ គុ. [ត+ឧបិយ] ដ៏សមគួរដល់...នោះ, ដ៏សមគួរដល់ បាយនោះ ។

តនុក គុ. [តនុ+ក.ស.] ស្រាល, ស្តើង, ស្រាលស្តើង, តូច ។

តនុត្ត ឧប្ប. [តនុ+ត្ត] ភារៈនៃ...ដ៏ស្រាល,...; វិ. កនុស្ស ភាវោ > កនុក្ក ។

តនុភាវ៍ ចុំ. [តនុ+ភាវ] ភាវៈនៃ...នោះជាធម្មជាតិដ៏ស្រាល, ភាវៈ
នៃមុក្ខនោះជាធម្មជាតិស្រាលស្លើង, ភាវៈជាចិត្តស្រាល ។

តនុភូតសោក គុ. [តនុភូត+សោក] អ្នកមានសេចក្តីសោកដ៏ស្រាល,
អ្នកមានសេចក្តីសោកដ៏ស្រាលកើតហើយ ។ ភូត នេះប្រែក៏បាន
ទេក៏បាន ។

តនុសរិវ គុ. [តនុ+សរិវ] អ្នកមានសរិវៈដ៏ស្រាល; វិ. កន្តុ សរិវ
អស្សាភិ> កន្តុសរិវោ ។ តិន្ទិ<តនុ+ឧ = គុ. ស្រាល,
ស្លើង, តូច, ល្អិត; ឥ. ខ្លួន, សរិវៈ, កាយ, រាងកាយ ។

តន្តិ នចុំ. [តនុ+ត] វត្ថុដែលគេលាត, -លា, -សន្លឹង, (តម្បាញ); វិ.
កនិយភិ វិគ្គារិយភិភិ> កន្តំ ។ - វាយ ចុំ. ជនអ្នក
តម្បាញនូវតម្បាញ (ជាងតម្បាញ); វិ. កន្តំ វាយភិភិ>
កន្តុវាយោ ។ - សាលា ឥ. រោងនៃតម្បាញ ។

តន្តិ ឥ. [តនុ+តិ] ធម្មជាតិដែលគេលា, -ត្រដាង, - សន្លឹង (ខ្សែ); វិ.
កនិយភិ វិគ្គារិយភិភិ> កន្តិ ។ ឥ. ជាបែបយ៉ាង, ជា
បែបផែន ។

តបចរណ ឥចុំ. [តប+ចរ+យុ] កិ.ប្រព្រឹត្តិវិធីនូវតប; វិ. ចរិយ.
ភេភិ> ចរណំ; កបស្ស ចរណំ> កបចរណំ ។

តបតិ កិ. [តប+អ+តិ.វ.] ក្តៅ, ក្តៅក្រហាយ, រុងរឿង ។

តបន្ត គុ. [តប+អ+អន្ត] កំពុងក្តៅ, កំពុងកំដៅ, កំពុងហាលកំដៅ,
(កំពុងអែវ) ។

តប ចុំ. [តប+អ] គុណធម៌ជាទីញ៉ាំងកិលេសឱ្យក្តៅ ឬជាគ្រឿង
 ញ៉ាំងកិលេសឱ្យក្តៅ (តប:); វិ. **កិលេសេ កាបេភិ ឯក្ក ចា
 ឯកេនាភិ** > **កថោ** ។ . **បរិក្ខារ** ចុំ. **បរិក្ខារសម្រាប់ប្រព្រឹត្ត**
 នូវតប:; **បរិក្ខារនៃតប:** ។ . **បរិហានិ** នចុំ. **សេចក្តីសាបសូន្យ**
 នៃតប: ។

តបសី គុ. [តប+សី] **អ្នកមានតប:**; វិ. **កថោ យស្ស អភ្និភិ** >
ភបសី ។

តបោវន នចុំ. [តប+វន] ព្រៃគឺតប:, ព្រៃជាទីធ្វើនូវព្យាយាមជា
 គ្រឿងញ៉ាំងកិលេសឱ្យក្តៅ ។ **យកស្រ:** អ របស់ប ជា ឱ ។

តប្បច្ចយ ចុំ. [ត+បច្ចយ] **បច្ច័យនៃ... នោះ** ។

តប្បន នចុំ. [តប+យ+យុ] **ការក្តៅក្រហាយ, សេចក្តីក្តៅក្រហាយ,**
ជាទីក្តៅក្រហាយ, (សេចក្តីឆ្អែត) ។ . **ដ្ឋានិ** នចុំ. **ទីជាទីក្តៅ**
ក្រហាយ, ទីគឺសេចក្តីក្តៅក្រហាយ ។

តប្បន្ត គុ. [តប+យ+អន្ត] **កាលក្តៅក្រហាយ, កំពុងក្តៅ** ។

តប្បមាន គុ. [តប+យ+មាន] **កំពុងហាល, កំពុងកំដៅ, (កំពុង
 អែវ)** ។

តប្បតិ គិ. [តប+យ+តិ.វ.] **ក្តៅ, ក្តៅក្រហាយ** ។

តព្វិបរិត គុ. [ត+វិបរិត] **ដែលវិបរិតចាក...នោះ, ដែលផ្ទុយចាក...
 នោះ (វិបរិត<វិ+បរិ+ត+ត = វិបរិត, ផ្ទុយ, ខុស, ចំនាស់)** ។

តមវិនោទន គុ. [តម+វិ+នុទ+យុ] អ្នកបន្ទោបង់នូវងងឹត ឬអ្នកបន្ទោបង់នូវងងឹតដោយប្រក្រតិ; វិ. កម៍ វិនោទេកិ សិលេន ភាកិ> កមវិនោទនោ ។

តមសា [តម+នា.វិ., យកនា.វិ.>អា, ចុះស.អា.] គឺងងឹត ។

តមោភូត គុ. [តម+ភូត] មានងងឹតកើតហើយ, ជាលោកងងឹត ។

តម្ព គុ. ក្រហម, មានពណ៌ក្រហម; លោហៈមានពណ៌ក្រហម ។
- ទាថិកចោរយាដក គុ. បុរសអ្នកសម្លាប់នូវចោរឈ្មោះតម្ពទាថិក, អ្នកសម្លាប់នូវចោរមានចង្កូមដីក្រហម ។ - ភាជនបូរ គុ. ដីពេញក្នុងភាជន៍ជាវិការៈនៃលោហៈមានពណ៌ក្រហម, ដីពេញក្នុងភាជន៍មានពណ៌ក្រហម, ជាវិការៈនៃទង់ដែង ។ - មត្តិកា ឥ. ដីមានពណ៌ក្រហម, ដីស្អិតមានពណ៌ក្រហម ។

តិយា បុ.ស. [តម្ព+នា.វិ.>តយា] គឺអ្នក, គឺលោក,.. ។

តិយោជនវត្ថុ នបុ. [តិយោជន+វត្ថុ] រឿងនៃជនពានាក់ ។

តិរមានរូប គុ. [តិរមាន+រូប] មានរូបរបស់រហូន, មានសភាពរបស់រហូន ។

តិរុណា គុ. [តិរ+ឧណ] កម្លោះ, ក្រមុំ, ជំទង់, ក្មេង, ខ្ចី (វិ. ពាលភាវំ ករកិកិ> ករុណោ, ណោ. ណាំ) ។ - កាល បុ. កាលនៃ...នៅក្មេង,... ។ - តាលក្ខន្ធប្បមាណា គុ. មានដើមនៃភ្លេតជំទង់ជាប្រមាណ, ប៉ុនដើមនៃភ្លេតជំទង់ ។ - ទារកកាល បុ. កាលនៃទារកនៅក្មេង ។ - បុត្តិ គុ. មានកូនខ្ចី ។

- ភាវៈ ចុំ. ភាពនៃខ្លួនជាស្រីក្រមុំ, -នៅក្មេង ។ - មកុល នចុំ.
 ក្រពុំខ្លី, នោបខ្លី; ខ្លីនិងក្រពុំ ។ - វៃច្រ ចុំ. មានកូនខ្លី, មានកូនគោ
 ខ្លី ។ - វិបស្សន គុ. មានវិបស្សនានៅខ្លី ។ - សិក្ខាភាវៈ ចុំ.
 ភាវៈនៃខ្លួនជាព្រះឥន្ទក្មេង, -កម្លោះ ។ - សិក្ខា ចុំ. ព្រះឥន្ទក្មេង,
 -កម្លោះ ។ - សិហិ ចុំ. សិហៈក្មេង ។ - តីតិ ឆ. ស្រ្តីក្មេង, ស្រ្តី
 ក្រមុំ, ស្រ្តីជំទង់ ។

តលមត្ត គុ. [តល+មត្ត] ត្រឹមតែផ្ទៃ,ប៉ុនផ្ទៃ, មានផ្ទៃជាប្រមាណ ។

តលសត្តិក [តល+សត្តិ+ក] លំពែងគឺផ្ទៃដៃ ។ - សិក្ខាបទ នចុំ.
 តលសត្តិកសិក្ខាបទ, សិក្ខាបទគឺបណ្ឌិតកំណត់ដោយលំពែងគឺផ្ទៃ
 ដៃ ។

តវ បុ.ស. [តុច្ច+ស.វិ.>តវ] នៃអ្នក, ដល់អ្នក,... ។

តសន្តិ កិ. [តស+អ+អន្តិ.វ.] តក់ស្អុត, រន្ធត់ ។

តសវ ចុំ. [តស+អវ] ខ្មារ ។ - បច្ឆិ ឆ. កព្រែងនៃខ្មារ, កព្រែង
 ដាក់នូវខ្មារ ។

តសិពិ គុ. [តស+ព.រា.+ត] គឺតណ្ហាឱ្យតក់ស្អុតហើយ, គឺ...ឱ្យ
 តក់ស្អុតហើយ ។

តសិ បុំ. [តស+អ] សេចក្តីតក់ស្អុត, អ្នកតក់ស្អុត ។

តស្មិ វិ.ស.និ. [ត+ស្មិ.វិ.] ព្រោះហេតុនោះ, ហេតុដូចនោះ ។

តស្មី វិ.ស.និ [ត+ស្មី.វិ.] នោះ, ក្នុង...នោះ ។

តំ.តា

តំខណំ ក.ស. [តំ+ខណ+ស្ទិ.វិ, ផ្លាស់ស្ទិ.វិ>អំ] ក្នុងខណៈនោះ ។

- ទិដ្ឋចោរ ចុំ. ចោរគឺខ្លួនឃើញហើយក្នុងខណៈនោះ ។ . និព្វត្ត

គុ. ដែលកើតហើយក្នុងខណៈនោះ ។

តំខណានុរូប គុ. [តំខណ+អនុរូប] ដ៏សមគួរដល់ខណៈនោះ ។

តំតំការណ ឆ.ចុំ. [តំតំ+ការណ] នូវហេតុនោះនោះ ។

តំតំមគ្គវដ្ឋ គុ. [តំតំមគ្គ+វដ្ឋ] គឺមគ្គនោះៗសម្លាប់ហើយ, គឺព្រះ
អរិយៈសម្លាប់ហើយដោយមគ្គនោះ ។

តំទិដ្ឋមត្ត គុ. [តំទិដ្ឋ+មត្ត] គ្រាន់តែគឺ...ឃើញហើយនូវព្រះឥន្ទនោះ,
-នូវ... នោះ ។

តំទិវសំ ក.ស. [តំទិវស+ស្ទិ.វិ.] ក្នុងថ្ងៃនោះ ។

តំមហុតទិដ្ឋក គុ. [តំមហុត+ទិដ្ឋក] អ្នក...ឃើញហើយអស់កាល
មួយរំពេចនោះ, ដែល...ឃើញហើយក្នុងមួយរំពេចនោះ ។

តំវត្តក គុ. [តំ+វត្ត+ក] មាន...នោះជាវត្ត ។

តំ ចុ.ស. [តុច្ចុ+សិ.វិ.>តំ] វិអ្នក, វិឯង,... ។

តាណ ឆ.ចុំ. [តា+យុ] សេចក្តីទីពឹង, ទីពុំនាក់, ទីពឹងផ្អែក, ជាទីជ្រក
កោន ។ . តា ឆ. សេចក្តីទីពឹង, ភាវៈនៃសេចក្តីទីពឹង,... ។

- អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់សេចក្តីទីពឹង,... ។ . ភាវំ ចុំ. ភាវៈ
នៃ...ជាទីពឹង, ភាវៈនៃធម្មជាតិជាទីពឹងផ្អែក,... ។

តាតិ អា.និ. ជាពាក្យសម្រាប់ហៅចំពោះតែបុរសថា បពិត្របិតា, -ឪ,

-ឪពុក; នៃអ្នក, -កូន,...។

តាទិភាវសណ្ឌិត គុ. [តាទិភាវ+សណ្ឌិត] អ្នកតាំងនៅព្រមហើយ
ដោយភាពជាតាទិបុគ្គល, អ្នកតាំងនៅព្រមហើយដោយភាពនៃ
ខ្លួនជាអ្នកមានតាទិតុណ,... ។

តាទិស គុ. [ត+ទិស+ភិ] ដូចនោះ, ប្រាកដដូចនោះ; វិ. សោ វិយ
ធិស្សតិកិ> កាធិសោ ។

តាទី គុ. [ត+ទិស+ភិ] អ្នកនឹងធំ, អ្នកជាតាទិបុគ្គល, អ្នកមានតា
ទិតុណ, អ្នកប្រាកដដូចនោះ (អ្នកមិនញាប់ញ័រដោយលោកធម៌) ។

តាបនា អ.ន. ឈ្មោះតាបនា ។

តាបស បុ. [តប+ស] អ្នកមានតបះ, បព្វជិតអ្នកមានធម៌ជាគ្រឿង
ញ៉ាំងកិលេសឱ្យក្តៅ (តាបស); វិ. កធា យស្ស វេត្តិកិ>
កាបសោ ។ - ប្បព្វជ្ជំ កិ.វិ. បូសនៃបុគ្គលជាតាបស, បូស
ដោយភាវៈនៃខ្លួនជាតាបស (បូសជាតាបស) ។

តាបិត គុ. [តប+ណេ+ត] គឺ...ឱ្យក្តៅហើយ ។

តាបេតិ កិ. [តប+ណេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យក្តៅ, កំដៅ ។

តាបេត្វា អ. [តប+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យហើយ, កំដៅហើយ ។

តាបេន្ត គុ. [តប+ណេ+វន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យក្តៅ, កាលកំដៅ ។

តាម្ព គុ. ក្រហម, មានពណ៌ក្រហម ។ - បណ្ឌិទីប បុ. កោះ ឬ
ទីបឈ្មោះតាម្ពបណ្ឌិ (ទីបជាទីនៅនៃជនអ្នកមានបាតដៃក្រហម) ។

តា

វិម្មិកសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយដំបូកមានពណ៌ក្រហម ។

តាយស្ស កិ. [តា+ណយ+ស្ស.ប.] ចូររក្សា, ចូរគ្រប់គ្រង, ចូរចិញ្ចឹម
(តាមទំលាប់ថាចូរចម្លង) ។

តារកា ឥ. [តារ+ក.ស.+រា.ឥ.] ផ្កាយ; ការវា ង័វ > ការកា ។

សញ្ញា ឥ. សេចក្តីសំគាល់ដោយផ្កាយ ។ - គណិ ចុំ. ពួកនៃ
ផ្កាយ ។

តារយន្ត គុ. [តរ+ណយ+រន្ត] កាលញ៉ាំង...ឱ្យឆ្លង, កាលចម្លង ។

តារន្តិ កិ. [តរ+ណេ+អន្តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យឆ្លង, ចូរចម្លង ។

តារហិ កិ. [តរ+ណេ+ហិ.ប.] ចូរញ៉ាំង...ឱ្យឆ្លង, ចូរចម្លង ។

តាលក្ខន្ធប្បមាណ គុ. [តាលក្ខន្ធ+បមាណ] មានដើមនៃភ្នោតជា
ប្រមាណ, ប៉ុនដើមនៃភ្នោត ។

តាលច្ឆិទ្ធ នចុំ. [តាល+ឆិទ្ធ] ប្រហោងនៃកូនសោ (ខ្លះថាប្រហោង
នៃស្លឹកភ្នោត) ។ ប្រើជា តាទ្ធិច្ឆិទ្ធ ក៏មាន ។

តាលដ្ឋិក នចុំ. [តាល+រដ្ឋិក] គ្រាប់នៃភ្នោត ។

តាលដ្ឋិខន្ធ ចុំ. [តាល+អដ្ឋិ+ខន្ធ] កំណាត់នៃគ្រាប់ភ្នោត, បំណែក
នៃគ្រាប់ភ្នោត ។

តាលបណ្ណ នចុំ. [តាល+បណ្ណ] ស្លឹកនៃភ្នោត ។

តាលបត្តវេថក គុ. [តាលបត្ត+វិថ+ណុ] អ្នករុំ (វេច, ខ្ទប់, មួរ)
នូវស្លឹកនៃភ្នោត ។

តាលប្បមាណ គុ. [តាល+បមាណ] មានដើមភ្លេតជាប្រមាណ ។

តាលវណ្ណ ឝថុ. [តាល+វណ្ណ] ផ្ចិត, ផ្ចិតស្លឹកភ្លេត (ផ្ចិតជាវិការៈនៃស្លឹកភ្លេត) ។

តាលវារ ថុ. [តាល+វារ] វារៈនៃកូនសោ, វេនជាមីទុកូនវកូនសោ ។

តាល, តាឡ គុ. ភ្លេត, កូនសោ, រតាំង ។

តាវ និ. ដរាបនោះ, ប៉ុណ្ណោះ, មុន, សិន, ក្នុងខណៈនោះ, ដោយពិត,... ។

តាវកាលិកត្ថ ថុ. [តាវកាលិក+អត្ថ] សេចក្តីថាកាយនោះជាវរបស់ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងកាលត្រឹមនោះ, អត្ថថាប្រព្រឹត្តទៅតាមកាលកំណត់ (សេចក្តីថាកាយនោះដូចជាវរបស់ខ្លួនគេ) ។

តាវតក គុ. [តាវត+ក] មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ, មានប្រមាណត្រឹមនោះ ។

តាវតា និ. ដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ, -ត្រឹមនោះ, ដោយកាលមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ, -ត្រឹមនោះ ។

តាវត្តិស គុ. [តាវត្តិស+ណ] មានឋានឈ្មោះតាវត្តិង្សៈជាមីនៅអាស្រ័យ (ឋានឈ្មោះតាវត្តិង្សៈ, -ទេវលោកឈ្មោះតាវត្តិង្សៈ); វិ. ភិហិ អធិកា ភិស > កេភ្ន័ស; កេភ្ន័ស ឯវ > កាវភ្ន័សំ; កាវភ្ន័សំ និវាសោ ឯកេសន្តិ > កាវភ្ន័សា (ធនា) ។ . ទេវនិគិរ នុំ. នគរនៃទេវតាឈ្មោះតាវត្តិង្ស ។ . ទេវលោកិ ថុ. ទេវលោកឈ្មោះតាវត្តិង្ស, លោកជាមីនៅនៃ

ទេវតាជាន់ពាវត្តិង្ស ។ . ភវីនី នថុំ. ភពជាទីកើតនៃទេវតាឈ្មោះ
ពាវត្តិង្ស ។

ពាវមហន្ត គុ. [ពាវ+មហន្ត] ធំប៉ុននោះ, ធំប៉ុណ្ណោះ, ធំត្រឹមនោះ,
ធំហំប៉ុនោះ ។

ពាស ថុំ. [តស+ណ] សេចក្តីតក់ស្លុត ឬអ្នកតក់ស្លុត; វិ. កសនិ>
កាសោ; កសភិកិ វា> កាសោ ។ . ករណិ នថុំ. កិ.
ធ្វើនូវសេចក្តីតក់ស្លុត ។

ពាសេត្វា អ. [តស+ណេ+ត្វា] ឱ្យតក់ស្លុតហើយ ។

ពាឡិត គុ. [តឡ+ឥ.រា.+ត] គឺបុគ្គលវាយហើយ, .ដេញហើយ,
.ដំហើយ, .គោះហើយ, .ប្រហារហើយ ។

ពាឡិយមាន គុ. [តឡ+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺបុគ្គលកាលវាយ,... ។

ពាឡេន្ត គុ. [តឡ+ណេ+អន្ត] កាលវាយ,... ។

ពិកិ គុ. [តិ+ក] មានប្រមាណ៣, ពួក៣; វិ. ភិណិ បរិមាណានិ
អស្សាភិ> ភិភំ (បកតិសំខ្យាតាំងពិទ្ធិ, តិ, ជាដើមឡើងទៅបើ
មានចុះកប្បច្ច័យនៅខាងចុងទៅជា " ទឹក ឬ ទុក, តិក, ចតុក្ក "
ដូច្នេះត្រូវដឹងថាជាពួកបរិមាណាតម្លិក មានន័យដូចនេះដែរ) ។
. ចតុក្កជ្ឈានី នថុំ. ឈានមានប្រមាណ៣ និងឈានមាន
ប្រមាណ៤, ឈានពួកបីនិងឈានពួកបួន ។

ពិកិច្ឆាបេតិ គិ. [កិ.កិត+ឆ+ណាបេ+តិ.វ] ញ៉ាំង...ឱ្យរក្សា,
ឱ្យថែទាំ ។

តិកិច្ចា ឥ. [កិ.កិត+ឆ+វ+អា.ឥ.] កិ.រក្សា, កិ.ថែទាំ; វិ. **ភិកិច្ចនំ**>
ភិកិច្ចា ។

តិកិច្ចិតិ ឥ. [កិ.កិត+ឆ+ឥ.អា.+ត] គឺរក្សាហើយ, ថែទាំហើយ ។

តិកិច្ចិតា អ. [កិ.កិត+ឆ+ឥ.អា.+ត្វ] រក្សាហើយ, ថែទាំហើយ,
ព្យាបាលហើយ ។

តិក្ខត្តំ និ. [តិ+សកិ>តិក្ខត្តំ] វារៈនៃ...៣, (វារៈ៣ដង, ៣លើក,
៣គ្រា) ។

តិខិណ ឥ. [តិជ, ជ>ខ+ឥន, ឥន>ឥណ] មុត, ដ៏មុត, ដ៏ក្លា, ដ៏ខ្លាំង
ក្លា, ក្លាហាន, ពូកែ, ដ៏ឆើត, ជំនាញ, មោះមុត, អង់អាច ។
- ធាវី ឥ. មានមុខដ៏មុត ។ - ផលី ឥ. មានផលដ៏ក្លា ។
- រោសជ្ជៈ នប្បំ. ថ្នាំដ៏ក្លា, ថ្នាំដ៏ក្លាហាន ។ - មិមិ ឥ. មាន
សេចក្តីស្រវឹងដ៏ក្លាហាន,... ។

តិគារុតិក ឥ. [តិគារុត+ណិក] មានគារុត៣ជាប្រមាណ; ប្រកប
ដោយគារុត៣; វិ. **ភីណិ ភាវុកានិ**> **ភិភាវុកំ**; **ភិភាវុ**;
ភេន និយុកោ> **ភិភាវុភិភោ** ។

តិគារុតប្បមាណ ឥ. [តិគារុត+បមាណ] មានគារុតបីជាប្រមាណ
(១គារុតត្រូវជា១០០សិន) ។

តិចិវរ នប្បំ. [តិ+ចិវរ] ព្រៃចិវរ, ចិវរបី; វិ. **ភីណិ ចិវរានិ**>
ភិចិវរំ ។

តិដ្ឋ កិ. [ថា>តិដ្ឋ+អ+ហិ.ប., លុបអនិងហិ.ប.] ចូរតាំងនៅ, ចូរឋិតនៅ,

ច្បូរឈប់ ១

តិដ្ឋតិ កិ. [ហា+អ+តិ.វ.] បិតនៅ, តាំងនៅ ។

តិដ្ឋតុ កិ. [ហា+អ+តុ.ច.] ច្បូរបិតនៅ, ច្បូរតាំងនៅ, ច្បូរឈប់ ។

តិដ្ឋថ កិ. [ហា+អ+ថ.ច.] ច្បូរបិតនៅ,... ។

តិដ្ឋនដ្ឋាន នប្បុ. [តិដ្ឋន+ហាន] មីជាមីតាំងនៅ,... ។

តិដ្ឋេយ្យាសិ កិ. [ហា+អ+ឯយ្យាសិ.ស.] គប្បីតាំងនៅ,... ។

តិណ នប្បុ. [តិណ+អ] តិណជាតតិសត្វមានគោជាដើមតែងស្មី (ស្មៅ); វិ. ភិណិយកេ ភោណាធិហិ អធិយកេ ខាធិយកេកិ> ភិណំ ។ . កិរឡ ធម្ម. រង្វេលជាវិការៈនៃស្មៅ, រង្វេលគឺបុគ្គលធ្វើដោយស្មៅ ។ . កិលាប ចុំ. បាច់នៃស្មៅ, សំណុំនៃស្មៅ ។ . កិរាជ ចុំ. ម្រែកនៃស្មៅ ។ . គហិន នប្បុ. ស្បាតនៃស្មៅ, ស៊ឹមម្រួមនៃស្មៅ ។ . អិគ្គី គុ. ចុងនៃស្មៅ ។ . អិគ្គី ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់ស្មៅ ។ . ទោសី គុ. មានស្មៅជាទោស, មានស្មៅជាគ្រឿងប្រមូល ។ . បិរិយាសី ចុំ. ស្មៅជាដេស, ស្មៅងារបស់ដេស ។ . បាទុកា គុ. ទ្រនាប់ដើងជាវិការៈនៃស្មៅ ។ . រាសិ ចុំ. គំនរនៃស្មៅ ។ . វល្លិបលិវេបិត គុ. គឺស្មៅនិងវល្លិព័ន្ធព័ទ្ធហើយ; (ខ្លះថាគឺវល្លិនៃស្មៅវុធព័ទ្ធហើយ) ។ . សាកិយ ចុំ. ឈ្មោះតិណសាកិយៈ (សាកិយៈស្មៅ) ។ . ហិ. វិកិ គុ. អ្នកនាំទៅនូវស្មៅ (អ្នកវែកនូវស្មៅ); វិ. ភិណាធិហាភិកិ> ភិណាហារកោ ។

តិណុក្កា ឥ. [តិណ+ឧក្កា] គប់ភ្លើងជាវិការៈនៃស្មៅ; គប់ភ្លើងគីបុគ្គលធ្វើដោយស្មៅ; វិ. ភិណោហិ ភកា ឧក្កា > ភិណុក្កា ។

តិណ្ណ គុ. [តរ+ត, ត>ឥណ្ណ, លុបរ] ឆ្លងហើយ, គឺ...ឆ្លងហើយ ។

តិណ្ណ គុ. [តិជ+ហ, ជ>ណ] ដីមុត,... (ជាវេវចនៈនៃតិឱណ) ។

តិពាលមត្ត គុ. [តិពាល+មត្ត] មានដើមព្នោតបីដើមជាប្រមាណ (មានជួរនៃដើមព្នោតបីជាប្រមាណ, បីជួរដើមព្នោត) ។

តិពិក្ខុតិ កិ. [តិ.តិជ+ម+តិ.វ.] អត់ទ្រាំ, អត់ធន់ ។

តិពិក្ខា ឥ. [តិ.តិជ+ម+អា.ឥ.] សេចក្តីអត់ទ្រាំ, ការអត់ធន់; វិ. ភិកិក្ខុនំ ខមនំ > ភិកិក្ខា ។ សង្ខាត គុ. ពោលគឺសេចក្តីអត់ទ្រាំ, គឺបណ្ឌិតពោលថាសេចក្តីអត់ធន់ ។

តិពិក្ខិស្សំ កិ. [តិ.តិជ+ម+ឥ.រា.+ស្សំ.រ.] នឹងអត់ទ្រាំ, នឹងអត់ធន់ ។

តិព្ពិ ឥ. [តិប+តិ] សេចក្តីផ្អែក, ការផ្អែក, កិ.ផ្អែកស្តាប់ស្តល់ ។ គុ. តិជ+តិ = ល្វឹង, រសល្វឹង។

តិព្ពិកិ គុ. [តិព្ពិ+ណិក] មានរសល្វឹង ។

តិព្ពមត្ត ប៉ុ. [តិព្ព+មត្ត] ផ្ទុះជាទីទៅកាន់កំពង់ទឹក, ផ្ទុះត្រង់កំពង់ទឹក ។

តិព្ពាមុខិ គុ. [តិព្ព+អភិមុខិ] អ្នកមានមុខឆ្ពោះទៅកាន់កំពង់ទឹក ។

តិព្ពាយតនិ នប៉ុ. [តិព្ព+រាយតន] កំពង់ទឹក, លទ្ធិដូចជាកំពង់ទឹក ។

តិតិយ ចុំ. [តិត្ត+ឥយ] តិវិយ (និគ្រន្តអ្នកមានលទ្ធិដូចជាកំពង់
ជាទីឆ្លង) ។ . វត្ថុ នចុំ. រឿងនៃតិវិយ ។ . សាវ័ក ចុំ. សាវ័កនៃ
តិវិយ ។ . អាវាម ចុំ. អាវាមនៃតិវិយ ។

តិវិការណនក្ខត្តយោគ ចុំ. [តិវិ+ការណ+នក្ខត្ត+យោគ] កិ.
ប្រកបដោយនក្ខត្តប្បក្សមានតិវិជាហេតុ, កិ.ប្រកបនៃនក្ខត្តប្បក្សគឺ
ហេតុនៃតិវិ ។

តិវិស គុ. [តិ+វិស] ទេវតាអ្នកនៅក្នុងបុរីឈ្មោះតិវិសៈ, ទេវតា
អ្នកនៅក្នុងឋានព្រៃត្រីង្ស (ទេវតាអ្នកមានបរិមាណបី; វិ.
ភិសេន្យា ធនា បរិមាណា កេសន្តិ > ភិធនា; អភិ.
សុ.) ។

តិវិវង្គត គុ. [តិវិវ+ង្គត] អ្នកទៅហើយកាន់ព្រៃមិធ, អ្នកទៅហើយ
កាន់ឋានសួគ៌ (អ្នកទៅហើយកាន់លោកជាទីលេងនៃទេវតាបិរូប) ។

តិវិ គុ. [តិវិ+ត] ទម្លឹកហើយ, សើមហើយ ។ . ចិវ័រក គុ. អ្នក
មានចិវ័រទម្លឹកហើយ; វិ. ភិវ័ន្ត ចិវ័រ យេសំ កេ > ភិវ័ន្ត-
ចិវ័រកោ ។ . មុខ គុ. អ្នកមានមុខទម្លឹកហើយ ។

តិវិដកធរ គុ. [តិវិដក+ធរ+អ] អ្នកទ្រទ្រង់នូវបិដកបី, -នូវព្រះ
ព្រៃបិដក (អ្នកចេះចាំនូវព្រះព្រៃបិដក); វិ. ភិវិដកំ ធារេភិភិ >
ភិវិដកធរោ ។

តិបុសមត្ត គុ. [តិបុស+មត្ត] មានផ្ទៃឌីឡិកជាប្រមាណ, ប៉ុនផ្ទៃឌីឡិក ។

តិបុ នចុំ. សំណ, សំណក់ ។ . បរិខា ឥ. គូប្បស្នាមភ្លោះដីពេញដោយ

សំណាក់, គូនៃសំណាក់ ។

តិព្វ គុ. ក្បា, ដ៏ខ្លាំងក្បា ។ . រាគី គុ. អ្នកមានរាគៈដ៏ក្បា, អ្នកមានរាគៈដ៏ក្បាវក្បា ។

តិមិរបុញ្ញ ប៉ុ. [តិមិ+បុញ្ញ] ដុំនៃអ័ព្វ, ដុំនៃពពក, ដុំនៃឯងធិត, តំនរនៃ... ។

តិម្ហសក ប៉ុ. [តិម្ហ+ឱស+ក.ស.+រ.រា.] ផ្ទៃឡាប់ ។ . អាទិទាន. មត្តិ គុ. កុសលត្រឹមតែកិ.ឱ្យនូវវត្ថុមានផ្ទៃនៃឡាប់ជាដើម ។

តិយាមមត្ត គុ. [តិយាម+មត្ត] មានយាមបីជាប្រមាណ, ត្រឹមតែយាមបី ។

តិយាមរត្តិ ឆ. [តិយាម+រត្តិ] រាត្រីមានយាមបី; វិ. ភយោ យាមា ឯភ្នាក់ > ភិយាមា; ភិយាមា រត្តិ > ភិយាមរត្តិ ។

តិយោជនី នប៉ុ. [តិ+យោជន] យោជនីបី; វិ. ភិណិ យោជ. នានិ > ភិយោជនំ ។ . ភូមិ ឆ. ផែនដីមានយោជនីបីជាប្រមាណ ។ . មត្តិកិ ប៉ុ. ទីបំផុតនៃយោជនីបី ។ . សតាយាម គុ. មានបណ្តោយមានរយនៃយោជនីបីជាប្រមាណ ។ . សតិកិ គុ. មានរយនៃយោជនីបីជាប្រមាណ, ប្រកបដោយរយនៃយោជនីបី ។ . សតុព្វេធ គុ. មានកិ.ខ្ពស់ឡើងអស់ទីមានរយនៃយោជនីបីជាប្រមាណ, មានរយនៃយោជនីបីជាចំណែកខ្ពស់ ។ . សហ. ស្សវិត្តត គុ. មានទទឹងមានពាន់នៃយោជនីបីជាប្រមាណ, មានពាន់នៃយោជនីបីជាចំណែកទទឹង ។

តិរច្ឆាន ចុំ. [តិរ+អញ, អញ>ច្ឆ+យុ] សត្វទៅទម្ងន់, ឬសត្វទៅក្នុង
 ទម្ងន់ (តិរច្ឆាន); វិ. **តិរយំ អញ្ចក្កិ**> **តិរច្ឆានោ**;
 (អភិ.សុចិ) ។ (តិរ+ឆាន) សត្វទៅក្នុងខាងក្រោម (តិរច្ឆាន); វិ.
តិរន្តិ អដោ គច្ឆន្តិកិ> **តិរច្ឆានោ**; (យ.អភិ.) ។ . ក៏ថា
 ៧. វាចាជាគ្រឿងពោលនូវតិរច្ឆាន ឬពោលប្រារព្ធនូវតិរច្ឆាន ។
 . យោនិបថ នចុំ. ស្នាមជើងជាទីទៅកាន់កំណើតនៃតិរច្ឆាន ។
 . យោនិ ៧. កំណើតនៃតិរច្ឆាន ។

តិរច្ឆានគត គុ. [តិរច្ឆាន+គត] តិរច្ឆាន, សត្វតិរច្ឆាន; **តិរច្ឆានោ**
ឯវ> **តិរច្ឆានគកោ** (គត.ស័ព្ទនេះមានកន្លែងខ្លះមិនមែនជា
 "សកត្ត" ទេអាចប្រែថា"ទៅ, ដល់, កើត" តាមដំណើរសេចក្តីបាន;
 ឧ **តិរច្ឆានេស បដិសន្ធិគ្គហណាវសេន គកោ**
ឧប្បន្ថោកិ> **តិរច្ឆានគកោ**) ។ . ត្តិ នចុំ. ភាវៈនៃ...នោះ
 ជាសត្វតិរច្ឆាន, .ជាសត្វទៅហើយកាន់កំណើតនៃតិរច្ឆាន ។

តិរណាបរិញ្ញា ៧. [តិរណា+បរិញ្ញា] ធម្មជាតិគឺ...គប្បីកំណត់ដឹង
 ដោយការពិចារណា (ឈ្មោះតិរណាបរិញ្ញា) ។ ប្រើជា" តិរបរិញ្ញា"
 ក៏បាន ។

តិរយំ និ. ទម្ងន់, ក្នុងទម្ងន់, ខាងក្រៅ ។

តិរេត្វា វរ. [តិរ+ណេ+ត្វា] ពិចារណាហើយ, ត្រួតត្រាហើយ,
 លែលកហើយ ។ ប្រើជា" តិរេត្វា" ក៏បាន ។

តិរោកុដ្ឋ នចុំ. [តិរោ+កុដ្ឋ] ខាងក្រៅនៃជញ្ជាំង; វិ. **កុដ្ឋស្ស ភិរោ**

> ភិរោកុដ្ឋំ ។ . អាទិ គុ. (សូត្រ) មានភិរោកុដ្ឋសូត្រជា
ដើម ។ . អនុមោទនា ឥ. ធម្មកថាជាគ្រឿងរឹករាយតាមដោយ
អំណាចនៃភិរោកុដ្ឋសូត្រ ។

តិលក [តិល+ក] ប្រជ្រុយ (ទោសមានល្អជាប្រមាណ; ទោស
ប៉ុនប្រាប់ល្អ) ។

តិលកាហតគត្ត គុ. [តិលក+រាហត+គត្ត] មានខ្លួនគឺប្រជ្រុយ
បៀតបៀនទូទៅហើយ, មានខ្លួនសៅហ្មងហើយដោយប្រជ្រុយ ។

តិលក្ខណ នប្បុ. [តិ+លក្ខណ] ត្រៃលក្ខណ៍, លក្ខណៈ៣, ធម្មជាតិជា
គ្រឿងកំណត់៣យ៉ាង ។

តិល នប្បុ. លូ ។ . តណ្ហលសប្បិជាណិតវត្តច្ឆាទនាទិបុណ្ណ
គុ. ដ៏ពេញដោយវត្ថុមានល្អ និងអង្ករ និងទឹកដោះថ្នាំ និងទឹកអំពៅ
និងវត្ថុជាគ្រឿងបិទបាំងគឺសំពត់ជាដើម ។ . តណ្ហលសប្បិ-
ជាណិតាទិ គុ. (វត្ថុ) មានល្អ និងអង្ករ និងសប្បិ និងទឹកអំពៅ
ជាដើម ។ . តេលី នប្បុ. ប្រេងនៃល្អ, ប្រេងដែលកើតអំពីល្អ,
ប្រេងដែលបុគ្គលធ្វើហើយអំពីល្អ ។ . មត្តិ គុ. មានល្អជា
ប្រមាណ, ប៉ុនល្អ ។

តិលសង្កុលិកា ឥ. [តិលសង្កុល+លិកា.ឥ.] នំប្បចំណីដែលលាយ
ដោយល្អ (នំល្អ, នំទ្រាបល្អ); វិ. ភិលេហិ មិស្សា សខលា>
ភិលសខលា; ភិលសខលា ឯច> ភិលសខលិកា ។
ប្រើជា" តិលសង្កុលិកា ក៏បាន ។

តិវស្សិក គុ. [តិវស្ស+ណិក] មានឆ្នាំបី, ប្រកបដោយឆ្នាំបី, ប្រព្រឹត្ត
ទៅក្នុងកាលរៀងបី

តិវិធិ គុ. [តិ+វិធិ] មានបការៈបី, មានបីយ៉ាង; វិ. កយោ វិធា ប.
ការា យស្សាភិ> ភិវិធំ ។ . សុចរិត នថុ. សុចរិតមាន
បការៈបី, សុចរិតមានបីយ៉ាង, កម្មតិបុគ្គលប្រព្រឹត្តល្អមានបីយ៉ាង ។

តិសរណគត គុ. [តិសរណ+គត] អ្នកដល់ហើយនូវព្រៃសរណះ, អ្នក
មានសរណះបីដល់ហើយ ។

តិស្ស អ. ន. ភិក្ខុឈ្មោះតិស្សៈ ។ . ត្ថេរវត្ថុ នថុ. រឿងនៃព្រះថេរៈ
ឈ្មោះតិស្សៈ ។ . មហាវិហារ ថុ. វិហារធំឈ្មោះតិស្សៈ ។
សិទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយភិក្ខុឈ្មោះតិស្សៈ ។

តិសី សំ. សាមសិប ។ . ធុត្តិ ថុ. អ្នកលេង៣០នាក់ ។ . មត្តិ គុ.
មាន៣០ជាប្រមាណ, មានប្រមាណ៣០ ។ . យោជនកន្តារ ថុ.
ផ្លូវលំបាកមានយោជន៍៣០ជាប្រមាណ ។ . យោជនមត្តិ នថុ.
ទីប្រកបដោយយោជន៍៣០, ទីមានយោជន៍៣០ជាប្រមាណ ។
. យោជនិក គុ. ប្រកបដោយយោជន៍៣០, មានយោជន៍៣០ជា
ប្រមាណ ។

តិវ នថុ. ឆ្នេរ, ត្រើយ, ច្រាំង ។

តិវេត្តា អ. [តិវ+លោ+ត្វា] ពិចារណាហើយ, ស្ថាបស្ថង់ហើយ ។

តុច្ឆ គុ. [តុច+ឆ] ទទេ ។ . កុដី ថុ. ក្អមទទេ ។ . ខេត្តភូមិ ឆ.
ផែនទីនៃស្រែទទេ ។ . គិញ្ចប្បរណិ នថុ. កិ.ញ៉ាំងល្វែងទទេឱ្យ

ពេញ, កិ.បំពេញនូវល្វែងទទេ ។ . គព្ព ចុំ. ល្វែងទទេ, បន្ទប់
 ទទេ ។ . គុហណាភាវ ចុំ. ភាវៈគីកិ.កាន់យកទទេ ។ . ដីណ្ណ
 គុ. ចាស់ទទេ ។ . បច្ឆិ ឥ. កព្រែងទទេ ។ . បត្តហិត គុ. មាន
 បាត្រទទេក្នុងដៃ ។ . ចាដិ ឥ. ភាជនៈទទេ ។ . បោបិល អ.ន.
 ភិក្ខុឈ្មោះតុច្ឆបោបិលៈ (ភិក្ខុអ្នកមានស្លឹកវិតទទេ) ។ . ភាជន
 នចុំ. ភាជនៈទទេ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជារបស់ទទេ ។ . វិ កិ.
 វិ. ស្រែកទទេ, រងាវទទេ ។ . រូប គុ. មានរូបទទេ, មានសភាព
 ទទេ ។ . វិហារ ចុំ. វិហារទទេ, វត្តទទេ ។ . សកដ៏ នចុំ. រទេះ
 ទទេ ។ . សភាវ គុ. មានសភាពទទេ ។ . ហិត គុ. មានដៃ
 ទទេ ។

តុដ្ឋ គុ. [តុស+ត] ព្រែកអរហើយ ។ . ចិត្ត គុ. អ្នកមានចិត្ត
 ព្រែកអរហើយ; វិ. កុដ្ឋ ចិត្ត យស្ស សោ> កុដ្ឋចិត្តោ ។
 . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកព្រែកអរហើយ ។ . មនុស្ស ចុំ.
 មនុស្សអ្នកព្រែកអរហើយ ។ . មានស គុ. អ្នកមានចិត្ត
 ព្រែកអរហើយ, អ្នកមានឆន្ទៈមានក្នុងចិត្តព្រែកអរហើយ ។
 . ហិដ្ឋ គុ. ទាំងព្រែកអរហើយទាំងវិកាយហើយ, អ្នកព្រែកអរ
 ហើយវិកាយហើយ ។

តុដ្ឋ ឥ. [តុស+តិ, តិ>ដ្ឋ, លុបស] សេចក្តីព្រែកអរ; វិ. កុសនំ>
 កុដ្ឋ ។ . ទាយ ចុំ. ចំណែកគឺបុគ្គលគប្បីឱ្យដោយសេចក្តី
 ព្រែកអរ, រង្វាន់គឺបុគ្គលគប្បីឱ្យដោយសេចក្តីព្រែកអរ ។ . ភាវ-
 មង្គភាវវិល ចុំ. អំណាចនៃភាវៈនៃសេចក្តីព្រែកអរ និងភាវៈ

តុ

នៃសេចក្តីអៀនខ្មាស់ ។

តុណ្ណ នប្បុ. [តុឌ+អ] ចំពុះ, ចំពុះមាត់; មាត់, ព្រួញ ។

តុណ្ណិល អ.ន. ជ្រូកឈ្មោះតុណ្ណិល: ។

តុណ្ណិលោវាម ប្បុ. [តុណ្ណិល+ឧវាម] ឱវាមនៃជ្រូកឈ្មោះតុណ្ណិល: ។

តុណ្ណី អ.និ. ស្លៀម, អ្នកស្លៀម, អ្នកមានសេចក្តីស្លៀម ។ - ភាវមត្ត
គុ. ដោយអាការត្រាន់តែភាវៈនៃ...ជាអ្នកស្លៀម, ដោយហេតុ
ត្រឹមតែ... ។ - ភាវំ ប្បុ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកស្លៀម ។ - ភូតិ គុ. ជា
អ្នកស្លៀម ។ - មាលី គុ. (<តុណ្ណី+អាស+ណី, ចុះម.អា.) អ្នក
អង្គុយស្លៀម; វិ. គុណ្ណិ អាសភិភិ > គុណ្ណិមាសិ ។

តុន្ន នប្បុ. [តុម+ត] បំណះ ។

តុម្នាក់ បុ.ស. [តុម្ភ+នំ.វិ.] នៃអ្នកទាំងឡាយ,... ។

តុម្នាទិស គុ. [តុម្ភ+ទិស+ភិ] ប្រាកដដូចជាអ្នក,... ។

តុម្នាទិសី ឥ. [តុម្ភ+ទិស+ភិ, ចុះល្ប] ប្រាកដដូចជានាង,... ។

តុម្នៃ បុ.ស. [តុម្ភ+យោ.វិ.] វិអ្នកទាំងឡាយ, នូវ... ។

តុរិតតុរិតំ គ.វិ. រូសរាន់, ឆាប់ៗ, ភ្លាមៗ, រហ័សៗ ។

តុរិយ នប្បុ. តន្ត្រី ។ - តាទ្ធិតវាទិតនិគ្សោសសទ្ធិ ប្បុ. សំឡេងដ៏
គឺកកងនៃតន្ត្រីគឺបុគ្គលប្រគំហើយ (តាទ្ធិត .សព្ទនេះថា " វាយ,
ដេញ, ដំ, កូត, ចេះ") ។

តុលា ឥ. [តុល+អ+រា.ឥ.] (ធម្មជាតិ) សម្រាប់ថ្លឹង (ធ្មឹម, ជញ្ជឹង, ត្រាជូ); វិ. តុលយភិ មិណាភិ ឯកាយាភិ > តុលា ។
 កុដាទិ គុ. (អំពើកោង) មានអំពើកោងដោយជញ្ជឹងជាដើម ។
 សង្ខារដ្ឋានរកវាដវាតបានគោបានសិរិទនិដ្ឋកា ឥ.
 ធ្មឹម និងក្រប និងសន្ទះនៃទ្វារ និងបង្អួច និងបង្អង់ និងក្បឿង ។

តុលិតធម្ម គុ. [តុលិត+ធម្ម] អ្នកមានធម៌ថ្លឹងហើយ ។

តុវដិ កិ.វ. ឆាប់, រូសរាន់, រហ័ស, ភ្លាម ។

តុវិ បុ.ស. [តុម្ហ+សិ.វិ ឬអំ.វិ.] វិអ្នក, នូវអ្នក,... ។

តុសតិ កិ. [តុស+អ+តិ.វ.] ព្រែកអរ ។

តុសិតិ អ.ន. ភពឬទេវលោកឈ្មោះតុសិត ។ . បុរិ នចុំ. បុរិឈ្មោះ
 តុសិត ។ . ភវនិ នចុំ. មានជាទីកើតនៃទេវតាឈ្មោះតុសិត, ភព
 ឈ្មោះតុសិត ។ . វិមាន នចុំ. វិមានក្នុងភពឈ្មោះតុសិត ។

តុសិត្វា អ. [តុស+ឥ.រា.+ត្វា] ព្រែកអរហើយ ។

តុសិត្សតិ កិ. [តុស+អ+ឥ.រា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងព្រែកអរ ។

តុស្សតិ កិ. [តុស+យ+តិ.វ.] ព្រែកអរ ។

តុស្សនិភាវ ចុំ. [តុស្សន+ភាវ] ភាវៈនៃសេចក្តីព្រែកអរ, ភាវៈគឺ
 សេចក្តីព្រែកអរ ។

តុស្សិ កិ. [តុស+យ+ស្ស.វរជ្ជ.] ព្រែកអរហើយ ។

ត្ូ-តើ

- ត្ូលបិច្ចុ នប៉ុ. [ត្ូល+បិច្ចុ] ប៉ុយនៃសំឡី, ប៉ុយនៃគរ ។
- តើ បុ.ស. [ត្ូម្ភ+ស.វិ.] នៃអ្នក, ដល់អ្នក ,... ។
- តេជនី នប៉ុ. [តិជ+យុ] ព្រហ្ម, កូនសរ ។
- តេជសា ប៉ុ. [តេជ+នា.វិ., ផ្លាស់នា.វិ.>អា, ចុះស.អា.] ដោយតេជះ (តេជ.សព្ទនេះប្រែបានច្រើនយ៉ាងគឺ ព្រះអាទិត្យ, អាណុភាព, អំណាច, ភ្លើង) ។
- តេជវន្តតវ គុ. [តេជវន្ត+តវ] អ្នកមានតេជះជាង (តេជវន្ត< តេជ+វន្ត) ។
- តេជោកសិណិ នប៉ុ. [តេជ+កសិណិ] តេជោកសិណិ, កម្មដ្ឋានមានភ្លើងជាកសិណិ ។ . សិមាបត្តិវិស ប៉ុ. អំណាចនៃសមាបត្តិមានតេជោកសិណិជាអារម្មណ៍ ។ . អារម្មណិ គុ. មានតេជោកសិណិជាអារម្មណ៍ ។
- តេជោឆាតុ ឆ. [តេជ+ឆាតុ] តេជោឆាតុ, ឈានមានតេជោឆាតុជាអារម្មណ៍ ។
- តេត្តិស ប.សំ. [តិ+តិស] ៣០លើសដោយ៣ (៣៣); វិ. ភីហិ អធិកា ភីស> ភេត្តិស ។ . ក្ស័យ ប៉ុ. ពោង៣៣ ។ . ទេវ័- ប្បុតិ ប៉ុ. ទេវបុត្រ៣៣រូប ។
- តេនិ ក.និ. ដោយហេតុនោះ, ព្រោះហេតុនោះ ។
- តេនិហិ និ. បើដូច្នោះ, ដូច្នោះ, ដូច្នោះមានតែ,... ។

តេបិដក ន.បុ. [តិបិដក+ណ] ប្រជុំនៃបិដក៣, ពួកនៃបិដក៣ ឬអ្នករៀននូវបិដក៣, អ្នកទ្រទ្រង់នូវបិដក៣; វិ. ភិណ្ឌំ បិដ- កានំ សម្មហោ> គេបិដកំ; ភិបិដកំ ឧគ្គណ្ហាភិ ធារេភិភិ ថា> គេបិដកោ ។ . បរិយត្តិប្បវោទិ បុ. អ្នក បែកឆ្មាយក្នុងបរិយត្តិគឺពួកនៃបិដក៣, ការបែកឆ្មាយក្នុងបរិយត្តិគឺ ប្រជុំនៃបិដក៣ ។ . ពុទ្ធវចនសង្ខាតិ គុ. ពោលគឺពុទ្ធវចនៈ គឺប្រជុំនៃបិដក៣, គឺបណ្ឌិតពោលថាពុទ្ធវចនៈគឺពួកនៃបិដក៣ ។ . ភិក្ខុ បុ. ភិក្ខុអ្នករៀន ឬអ្នកទ្រទ្រង់នូវបិដក ៣ ។

តេភាតិកជដិល បុ. [តេភាតិក+ជដិល] ជដិលជាបងប្អូន៣នាក់ ។

តេភូមិក គុ. [តិភូមិ+ណិក] ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងភូមិ៣, ប្រកបក្នុង ភូមិ៣ ។ វត្តតិកទ្ធិត, និយុត្តតទ្ធិត ។ . ធម្មិ បុ. ធម៌ប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងភូមិ៣ ។ . វដ្តសង្ខាតិ គុ. ពោលគឺវដ្តៈប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ភូមិ៣ ។ . សុចរិតានុភាវំ បុ. អានុភាពនៃសុចរិតប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងភូមិ៣ ។

តេមនកាល បុ. [តេមន+កាល] កាលជាទីទឹក, កាលជាទីសើម ។

តេមាស បុ. [តិ+មាស+ណ] ប្រជុំនៃខែ៣ (ខែត្រមាស); វិ. ភិណ្ឌំ មាសានំ សម្មហោ> គេមាសោ ។ . ចាត្រមាសច្ចយ បុ. កាលជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃប្រជុំនៃខែ៣ និងប្រជុំនៃខែ៤ ។ . អព្ពន្ធវ ន.បុ. ខាងក្នុងនៃប្រជុំនៃខែ៣ ។

តេមិ ភិ. [តិម+អ+ព្យ.អដ្ឋ.] ទឹកហើយ, សើមហើយ ។

តេមីសុ កិ. [តិម+អ+ខំ.អជ្ជ.] ទម្ងឹកហើយ, សើមហើយ ។

តេមេត្វា អ. [តិម+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យទម្ងឹកហើយ, ឱ្យសើម
ហើយ ។

តេវសី ប.សំ. [តិ+ទស>តេវស] ១០លើសដោយ៣ (១៣); វិ. ភីហិ
អធិកា ទស> កេវស ។ . ធុត្តង្គគុណិមត្ត គុ. ហេតុ
គ្រាន់តែគុណគឺធុត្តង្គ១៣ ។ . សង្ឃាទិសេសាបជ្ជន នប្បុ. កិ.
ត្រូវនូវអាចត្តិឈ្មោះសង្ឃាទិសេស១៣ ។ . ហត្ថាយាម គុ.
មានបណ្តោយមានហត្ថ១៣ជាប្រមាណ, មានបណ្តោយនៃ
ហត្ថ១៣ ។

តេវសីម ប្ប.សំ. [តេវស+ម] ទី១៣, តំរប់១៣ ។

តេល នប្បុ. ប្រេង ។ . តិលតណ្ហលសប្បិជាណិពាទិ គុ. (វត្ថុ)
មានប្រេង និងលូ និងអង្ករ និងទឹកដោះថ្នាំ និងទឹកអំពៅជាដើម ។
. នាទ្ធិ ឥ. នាទ្ធិនៃប្រេង, នាទ្ធិដាក់នូវប្រេង, នាទ្ធិដីពេញ
ដោយប្រេង ។ . បិណោតិកា ឥ. សំពត់ចាស់ដែលជ្រលក់
ដោយប្រេង, កំណាត់សំពត់ដែលបុគ្គលជ្រលក់ដោយប្រេង ។
. ប្បវ គុ. ដីពេញដោយប្រេង ។ . ជាណិពាទិពិន នប្បុ. តំណក់
នៃវត្ថុមានប្រេងនិងទឹកអំពៅជាដើម ។ . ពិន នប្បុ. តំណក់
នៃប្រេង ។

តេវិជ្ជ គុ. [តិ+វិជ្ជា] អ្នកមានវិជ្ជា៣, អ្នកទ្រទ្រង់នូវវិជ្ជា៣; វិ.
កិសេន្វា វិជ្ជា យស្ស សោ> កេវិជ្ជា ។

តេវីសតិម បូ.សំ. [តេវីសតិ+ម] ទី២៣, តំរប់២៣ ។

តោមរ ប៉ុ. [តុម+អរ, ម>ម] (អារុធ) ជាគ្រឿងដែលជនចាក់
(លំពែងស្នែងក្របី); វិ. ភ្នំខ្ពស់ អនេនាភិ> កោមរោ ។

តោសេតិ កិ. [តុស+ណេ+តិ.វ.] ឱ្យព្រេកអរ ។

តោសេន្ត កិ. [តុស+ណេ+អន្ត-ច.] ចូរឱ្យព្រេកអរ ។

តោសេសី កិ. [តុស+ណេ+ស្ប-អន្ត-តុស-រា.] ឱ្យព្រេកអរហើយ ។

ថកន នចំ. [ថក+យុ] កិ.បិទ, កិ.ចុក ។

ថកេត្វា អ. [ថក+ឯ+ត្វា] បិទហើយ, ចុកហើយ ។

ថញ្ញ នចំ. [ថន+ណ្យ] រសដែលកើតអំពីដោះ (ដោះ, ទឹកដោះ); វិ.

ថនកោ សម្បត្តិ > ថញ្ញ ។

ថណ្ឌិលសាយិកា ឥ. [ថណ្ឌិល+សាយិក] កិ.ដេកលើផែនដី ។

ថទ្ធិ គុ. រឹង, រឹងថ្លឹង, រឹងរូស ។ . ភាវ័ ចុំ. ភាវៈនៃហឫទ័យដ៏រឹងថ្លឹង, ភាវៈនៃ...ជាវត្ថុរឹង ។ . មច្ឆិវី គុ. អ្នកមានសេចក្តីកំណាញ់រឹងថ្លឹង, .ស្វិតស្វាញ ។ . សិរិវី គុ. មានសរិះដ៏រឹង ។ . ហទយ គុ. អ្នក មានហឫទ័យរឹងថ្លឹង ។

ថន នចំ. [តន+អ, ត>ថ] ដោះ ។ . បាន នចំ. កិ.ចោនូវដោះ ។ . បាយី ចុំ. អ្នកចោនូវដោះ, អ្នកមានកិ.ចោនូវដោះជាប្រក្រតី ។ . បាយី < បាយី ។

ថម្ព ចុំ. [ថម្ព+អ ឬ ធរ+វម្ព] សសរ ។

ថុរម្ពល នចំ. [ថុរ+ម្ពល] គល់នៃដង ។

ថល នចំ. [ថល+អ] គោក, ទីគោក, ទួល ។ . ដ្ឋានិ នចំ. ទីគោក ។ . និន្ទ គុ. ទាំងគោកទាំងទំនាប, ទីគោកនិងទីទំនាប ។ . បថ. ជលបថាទិ គុ. (ផ្លូវ) មានផ្លូវគោកនិងផ្លូវទឹកជាដើម, មានផ្លូវនៃ គោកនិងផ្លូវនៃទឹកជាដើម ។

ថវិកា ឥ. ថង់ (ថង់យាម, ស្លោកបាត្រ) ។

ថាម ចុំ. [ថា+ម, ថ>ម] កម្លាំង, កម្លាំងចិត្ត ។ . ពលី នចុំ. កម្លាំងចិត្តនិងកម្លាំងកាយ ។ . សម្បុន្ត គុ. ដល់ព្រមហើយដោយកម្លាំង, មានកម្លាំងដល់ព្រមហើយ ។

ថាល នចុំ. [ថល+ណ] ភាជនៈ, ថាស, ថាន, សៀន ។

ថាលកមណ្ឌន នចុំ. [ថាលក+មណ្ឌន] កិ.ប្រដាប់នូវភាជនៈ..., កិ.ញ៉ាំងភាជនៈឱ្យថ្លាស្អាត ។

ថាវ គុ. [ថា+វ, ថ>វ] សភាវៈតាំងនៅ (មាំ, តាំងមាំ, មាំមួន, ស្អាតរ); វិ. ភិដ្ឋភិភិ > ថាវរោ ។

ថែវ គុ. [ថា+វ, ថ>វ] (ធម្មជាតិ) រមែងប្រព្រឹត្តទៅ (មាំ, មាំមួន, ខ្ជាប់ខ្ជួន); វិ. ថាភិ បវក្កភិ > ថែវ ។ . កិពិ គុ. ធ្វើឱ្យមាំ, គឺ...ធ្វើឱ្យមាំ ។ . ចេតិស គុ. អ្នកមានចិត្តមាំមួន ។ . ថែវ គុ. មាំជាង, មារិសេស, ខ្ជាប់ខ្ជួនជាង ។ . តិ គុ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមាំមួន ។ . ប្បត្តតិ ភាវៈនៃ...ជាអ្នកដល់ហើយនូវសេចក្តីមាំមួន ។ . ភាវករណី នចុំ. កិ.ប្រជាគ្រឿងធ្វើនូវភាវៈនៃ...ឱ្យជាអ្នកមាំមួន ។

ថែន នចុំ. [ថែន+វ, ថែវៈវ>វ្ល] សេចក្តីរញ្ជា, សេចក្តីរញ្ជានៃចិត្ត, សេចក្តីងងុយ; វិ. ថែននំ ចិត្តស្ស សឡោបនំ > ថែនំ ។

ថែនមិទ្ធិ នចុំ. [ថែន+មិទ្ធិ] សេចក្តីរញ្ជានិងសេចក្តីរាយមាយ, សេចក្តីរញ្ជានៃចិត្តនិងសេចក្តីរាយមាយនៃចិត្ត, សេចក្តីរញ្ជានិងសេចក្តីដោកងក់ (មិទ្ធិ<មិធ ឬមិហ+ត = សេចក្តីរាយមាយ, សេចក្តី

ថ្ងៃ-ថ្ងៃ-ថ្ងៃ

រាយមាយនៃចិត្ត, សេចក្តីងោកងក់, ការដេកលក់; វិ. មិទ្ធនំ
ចិត្តស្ស សកិចមាននំ > មិទ្ធនំ) ។

ថ្ងៃនមិទ្ធាភិភូត គុ. [ថ្ងៃនមិទ្ធា+ភិភូត] គឺថ្ងៃនិងមិទ្ធាគ្របសង្កត់
ហើយ, គឺសេចក្តីរញ្ជាវាទនិងសេចក្តីរាយមាយគ្របសង្កត់ហើយ
(គឺការងងុយនិងការដេកលក់គ្របសង្កត់ហើយ) ។

ថ្ងៃណូបនីត គុ. [ថ្ងៃណូ+បនីត] គឺបុគ្គលនាំចូលទៅហើយកាន់សសរ,
គឺបុគ្គលនាំចូលទៅហើយកាន់បង្គោល (ចងភ្ជាប់និងបង្គោលហើយ
សម្លាប់) ។

ថ្ងៃតិ ឥ. [ថ្ងៃ+តិ] សេចក្តីសរសើរ, សេចក្តីស្លៀក ។

ថ្ងៃតុំ អ. [ថ្ងៃ+តុំ] ដើម្បីសរសើរ ។

ថ្ងៃសរាសិ ចុំ. [ថ្ងៃស+រាសិ] គំនរនៃអង្គាម ។

ថ្ងៃល គុ. ធាត់, ធំ, ឆ្នោស, ក្រាស់, ត្រើម, ។ . កម្ពុល ចុំ. សំពត់
កម្ពុលមានសាច់ក្រាស់ ។ . ផ្ទុំសិទិក គុ. មានតំណក់ដីឆ្នោស ។
. ផ្ទុំសិទិ គុ. (ភ្លៀង) មានតំណក់ដីឆ្នោស ។ . សិរិវកាល ចុំ.
កាលនៃខ្លួនមានសិរិវៈធាត់ ។ . សិរិវ គុ. មានសិរិវៈធាត់,
. ឆ្នោស ។ . សិរិវកិទានមត្តិ គុ. (ការបរិច្ចាគ) គ្រាន់តែកិ.
ឱ្យនូវសំពត់សាដកមានសាច់ក្រាស់, .ដីគ្រោតគ្រោត ។ . សិរិវកិ
គុ. សាដកមានសាច់ក្រាស់, .សាដកមានសាច់ដីគ្រោតគ្រោត ។

ថ្ងៃនេត្វា អ. [ថ្ងៃនេ+ណេ+ត្វា] លូចហើយ ។

ថ្ងៃយ្យវហរាទិ គុ. [ថ្ងៃយ្យវហរ+រាទិ] មានថ្ងៃយ្យវហរជា

ដើម ១

ថេរករណ៍ ន.ប្ត. [ថេរ+ករ+ណ៍] ជាគ្រឿងធ្វើនូវភាវៈនៃខ្លួនជា
អ្នកមាំមួន, ជាគ្រឿងធ្វើនូវភាវៈនៃខ្លួនជាថេរៈ (ថេរអ្នកប្រកប
ដោយគុណមានសីលជាដើមដ៏មាំមួន (ព្រះថេរៈ); វិ. ថិរេហិ
ធនធូហិ សីលាធិគុណោហិ សមន្ទាគកោ> ថេរោ) ។

ថេរនវាទិ គុ. [ថេរនវ+វាទិ] (ភិក្ខុ) មានភិក្ខុជាថេរៈនិងភិក្ខុថ្មីជាដើម ។

ថេរវិសប្បទិប ប្ត. [ថេរវិស+បទិប] ជាប្រទិបក្នុងវង្សនៃព្រះថេរៈ,
ដូចជាប្រទិបក្នុងវង្សនៃព្រះថេរៈ ។

ថេរាសន៍ ន.ប្ត. [ថេរ+រាសន៍] អាសនៈនៃព្រះថេរៈ ។

ថេរី ឥ. [ថេរ+រឿ] ថេរី, នាងថេរី ។

ថេរុបដ្ឋានី ន.ប្ត. [ថេរ+ឧបដ្ឋាន] ទីជាទីបំរើនៃព្រះថេរៈ, ទីជាទីបំរើ
នូវព្រះថេរៈ, កិ.បំរើនូវព្រះថេរៈ ។ - កាលី ប្ត. កាលជាទីបំរើនូវ
ព្រះថេរៈ ។

ថៅកំ កិ. វិ. តិច, បន្តិច, បន្តិចបន្តួច (ថុច+ណ) ។

ថៅកិក គុ. [ថៅក+ណិក] មានប្រមាណតិច ។

ថៅមេត្វា អ. [ថៅម ឬថុម+ណេ+ត្វា] សរសើរហើយ, ស្លៀក
ហើយ ។

ថៅមេន្តី គុ. [ថៅម+ណេ+រន្ត] កាលសរសើរ, កាលស្លៀក ។

ថៅមេន្តិ កិ. [ថៅម+ណេ+រន្តិ.វ.] សរសើរ, ស្លៀក ។

ទក្សត្ថស័ ចុំ. [ទក+រក្ខ+ស] យក្សជាផែនរក្សានូវខ្លួនក្នុងទឹក (នៃជន) ឬបិសាចអ្នករក្សានូវទឹក (អារក្សទឹក, បិសាចឬខ្មោចទឹក); វិ. ធរកេ រក្ខត្តិ អក្កានំ ឯកស្វាភិ> ធរកេ រក្ខសោ; ធរកំ រក្ខភិភិ ថា> ធរកេ រក្ខសោ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ...ជាអារក្សទឹក, .ជាបិសាចអ្នករក្សានូវទឹក; .ជាខ្មោចទឹក ។

ទក្ខិណា គុ. ខាងស្តាំ, ខាងត្បូង ។ . អំសក្ខដី ចុំ. ចង្កូយនៃស្នាខាងស្តាំ ។ . កណ្តុសោត នចុំ. ប្រហោងនៃត្រចៀកខាងស្តាំ ។ . អក្ខិ នចុំ. ភ្នែកខាងស្តាំ ។ . ចក្កវាឡមុខវដ្តិ ឆ. កណ្តាប់នៃមាត់នៃចក្កវាឡក្នុងមិសខាងត្បូង ។ . ទិស្វា ឆ. ទក្ខិណាទិស, ទិសខាងត្បូង ។ . ទ្វារ នចុំ. ទ្វារខាងត្បូង ។ . នាសិកាសោត នចុំ. ប្រហោងនៃច្រមុះខាងស្តាំ ។ . បស្សៈ នចុំ. ខាងខាងស្តាំ, ចំហៀងខាងស្តាំ ។ . បាទិតល នចុំ. ផ្ទៃនៃជើងខាងស្តាំ ។ . ភិក្ខិ ឆ. ជញ្ជាំងខាងត្បូង, ជញ្ជាំងក្នុងមិសខាងត្បូង ។ . ហិត្តតល នចុំ. ផ្ទៃនៃដៃខាងស្តាំ ។ . ហិត្ត ចុំ. ដៃខាងស្តាំ ។ . ហិត្តបស្សៈ នចុំ. ខាងនៃព្រះហស្តខាងស្តាំ, ចំហៀងនៃ... ។

ទក្ខិណាបថ ចុំ. [ទក្ខិណា+រាបថ] ជនបថឈ្មោះទក្ខិណាបថ ។

ទក្ខិណាត្ថរទ្វារ នចុំ. [ទក្ខិណា+ឧត្តរ+ទ្វារ] ទ្វារខាងត្បូងនិងទ្វារខាងជើង, ទ្វារមានក្នុងមិសខាងត្បូងនិងទ្វារមានក្នុងមិសខាងជើង ។

ទក្ខិណោយ្យ គុ. [ទក្ខិណា+ណោយ្យ] អ្នកគួរនូវទក្ខិណាមាន, អ្នកគួរ (ដើម្បីទទួល) នូវវត្ថុមានបាយជាដើម គឺបុគ្គលគប្បីឱ្យ (ទក្ខិណោយ្យបុគ្គល); វិ. ធាកញាភិ> ធាក្ខិណា; កំ អរហភិភិ>

ទក្ខិណោយ្យា (ទក្ខិណ្ណ<ពា+ក្ខិណ+អា.ផ.) អ្នកគួរនូវមាន
 គឺបុគ្គលគប្បីជឿនូវផលនៃកម្មហើយឱ្យ; មួយទៀតអ្នកគួរនូវធម្ម
 ជាតិជាហេតុចំរើនដោយសម្បត្តិតាមបំណង (នៃសត្វ); វិ. **ភម្ម-
 ផលំ សទ្ធមហិត្វា ទាកព្វទានំ** > **ទក្ខិណា; ទក្ខិណិ
 វឌ្ឍនិ សក្កា ឯកាយ យថាធិបេ្យកាហិ សម្បត្តិហិត
 ថា** > **ទក្ខិណា; កំ អរហត្តិ** > **ទក្ខិណោយ្យា** (ទក្ខ+
 ណា+អា.ផ.) ។ . **បុគ្គល** ចុំ. បុគ្គលអ្នកគួរនូវទក្ខិណាមាន,
 បុគ្គលជាទក្ខិណោយ្យះ,... ។ . **សម្បទា** ផ. កិ.ដល់ព្រមដោយ
 ទក្ខិណោយ្យបុគ្គល, សម្បទាគឺទក្ខិណោយ្យបុគ្គល ។

ទក្ខិណោទក នចុំ. [ទក្ខិណ+ឧទក] ទឹកគឺបុគ្គលគប្បីឱ្យដើម្បីមាន
 សម្បត្តិជាគ្រឿងចំរើន, ទឹកជាគ្រឿងចំរើន (ទឹកស្មោទក់); វិ.
ទក្ខិណិ ឯកាយាភិ > **ទក្ខិណា; ទក្ខិណាយ ទាកព្វ
 ឧទកំ** > **ទក្ខិណោទក** ។ . **ប្ប្រតិដ្ឋានិ** នចុំ. កិ.ញ៉ាំងទក្ខិ-
 ណោទកៈឱ្យតាំងនៅចំពោះ, កិ.តាំងទុកចំពោះនូវទឹកស្មោទក់ ។

ទក្ខិស្សតិ កិ. [ទិស>ទក្ខ+អ+ផ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងឃើញ ។

ទក្ខេម្ម កិ. [ទិស>ទក្ខ+អ+ឯយ្យាម.ស., ឯយ្យាម>ឯមុ] គប្បីឃើញ ។

ទជ្ជា កិ. [ទា>ទជ្ជ+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីឱ្យ; អ. ឱ្យហើយ (ពា+
 ត្វា>ទជ្ជា) ។

ទដ្ឋកាម គុ. [ទដ្ឋ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីឃើញ, អ្នកប្រាថ្នាដើម្បី
 ឃើញ ។

ទង្គិ អ. [ទិស+តុំ] ដើម្បីឃើញ, ដើម្បីជួប ។

ទង្គិ គុ. [ទហ+ត] គឺ... ភ្លើងឆេះហើយ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ...
គឺភ្លើងឆេះហើយ ។

ទណ្ហក ចុំ. [ទណ្ហ+ក.ស.] កំណាត់ឈើ, ឈើច្រត់, ដំបង, ដង,
បង្កង ។ . មធ្យបដល នចុំ. ផ្លិតនៃឃ្មុំទាំងបង្កង, ផ្លិតនៃឃ្មុំមួយ
អន្លើដោយបង្កង, សម្បកនៃ... ។

ទណ្ហ ចុំ. [ទណ្ហ+ររ; ទម+ឌ; ទឌ+ររ] ពិន័យ, អាជ្ញា, ឈើច្រត់,
ដំបង, ដង ។ . កិម្ម នចុំ. ទណ្ហកម្ម, កម្មគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើ
ដោយអាជ្ញា ។ . ករណបីឡិត គុ. គឺ...បៀតបៀនហើយ
ដោយកិ.ធ្វើនូវអាជ្ញា, គឺកិ.ធ្វើនូវអាជ្ញាបៀតបៀនហើយ ។
- កោដិ ឆ. ចុងនៃឈើច្រត់, ទីចំផ្ចុតនៃឈើច្រត់ ។ . តិដ្ឋិតិ គុ.
អ្នកគឺអាជ្ញាគម្រាមហើយ, អ្នកគឺ...គម្រាមហើយដោយអាជ្ញា ។
- ទីបក នចុំ. ប្រទីបមានដង ។ . បរាយន គុ. អ្នកមាន
ឈើច្រត់ជាទីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាងមុខ ។ . ពលិអាណាទិ គុ.
(កម្ម) មានកំណាត់ឈើនិងពលិ (គ្រឿងបូជា) និងអាជ្ញាជាដើម ។
- វគ្គវណ្ណនា ឆ. កថាជាគ្រឿងពណ៌នានូវទណ្ហវគ្គ ។ . ហត្ថ-
គោបាលកសិទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយបុគ្គលអ្នករក្សានូវ
គោមានដំបងក្នុងដៃ, ដូចជាបុរសអ្នកឃ្វាលនូវគោមានដំបងក្នុង
ដៃ ។

ទណ្ហាភិហត គុ. [ទណ្ហ+ររភិហត] គឺដំបងបៀតបៀនចំពោះហើយ,
គឺ...សំពងហើយដោយដំបង, គឺបុគ្គលគោះហើយដោយដំបង,

តី...បៀតបៀនចំពោះដោយដំបង ។

ទត្តិ អ.ន. ឈ្មោះទត្តៈ ។

ទត្វា អ. [ទា+ត្វា] ឱ្យហើយ ។

ទទតោ គុ. [ទទន្ត+ស.វិ., ផ្កាស់ន្ត+ស.វិ>តោ] កាលឱ្យ ។

ទទន្ត គុ. [ទា.ទា+អន្ត] កាលឱ្យ, កំពុងឱ្យ ។

ទទមាន គុ. [ទា.ទា+មាន] កាលឱ្យ, កំពុងឱ្យ ។

ទទាតិ កិ. [ទា.ទា+អ+តិ.វ.] ឱ្យ, រមែងឱ្យ ។

ទទាមិ កិ. [ទា.ទា+អ+មិ.វ.] ឱ្យ ។

ទទាម្ពសេ កិ. [ទា.ទា+អ+ម្ពសេ.ហិ.] ឱ្យ, ឱ្យហើយ ។

ទទេយ្យ កិ. [ទា.ទា+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីឱ្យ, គួរឱ្យ, ត្រូវឱ្យ ។

ទទេយ្យាសិ កិ. [ទា.ទា+អ+ឯយ្យាសិ.ស.] គប្បីឱ្យ,... ។

ទទេយ្យំ កិ. [ទា.ទា+អ+ឯយ្យំ.ស.] គប្បីឱ្យ ។

ទទិ នប្តំ. [ធា.ធា+ទ] ទទិ, ទឹកដោះជួរ (វិ. យកមាណសាភិកិ>

ទទិ) ។ ម្យ៉ាងទៀត (ទទិ<ទទ+ទ = វត្ថុទ្រទ្រង់នូវសេចក្តី
ត្រេកអរនៃជន; វិ. ជនស្ស ក្នុង ទទិភេតិ> ទទិ) ។

តេលកដុកភណ្ឌ នប្តំ. ទទិនិងប្រេងនិងភណ្ឌៈដ៏ហិរក្តៅ, ទទិ
និងប្រេង និងត្រៀងទេស ។ . ភាជនី នប្តំ. ភាជនីសម្រាប់
ដាក់នូវទទិ, ភាជនីដ៏ពេញដោយទទិ, ដបដ៏ពេញដោយទទិ ។

ទន្ត ចុំ. [ទា+អន្ត] អវយវៈជាគ្រឿងកាត់ផ្តាច់នូវចំណី (ឆ្មេញ, ភ្នក);

វិ. ឆាយភិ ភក្ខមនេនាភិ > ទន្តោ ។

ទន្តកដ្ឋំ នចុំ. [ទន្ត+កដ្ឋ] ឈើសម្រាប់ជំរះនូវឆ្មេញ (ឈើស្នួន); វិ.

ទន្តសោធនំ ភដ្ឋំ > ទន្តភដ្ឋំ ។ - កិលិដ្ឋី គុ. ដីសៅហ្មង
ដោយឈើស្នួន ។

ទន្តន្តវំ នចុំ. [ទន្ត+អន្តវ] ចន្លោះនៃឆ្មេញ, រវាងនៃឆ្មេញ ។ - គិពិ

គុ. ទៅហើយក្នុងចន្លោះនៃឆ្មេញ, បិតក្នុងចន្លោះនៃឆ្មេញ ។

ទន្តបុរនគរំ នចុំ. [ទន្តបុរ+នគរ] ក្រុងឈ្មោះទន្តបុរៈ ។

ទន្តភាវំ ចុំ. [ទន្ត+ភាវ] ភាវៈនៃ...ជាអ្នកទូន្មានហើយ (ទន្ត គុ. <

មម+ត = ទូន្មានហើយ, អ្នកមានឥន្រ្ទិយទូន្មានហើយ) ។

ទន្តភូមិ ឥ. [ទន្ត+ភូមិ] ភូមិនៃបុគ្គលអ្នកមានខ្លួនទូន្មានហើយ ។

ទន្តវលយំ នចុំ. [ទន្ត+វលយ] កងជាវិការៈនៃភ្នក (កងភ្នក) ។

ទន្តសម្បត្តិ ឥ. [ទន្ត+សម្បត្តិ] កិ.ដល់ព្រមដោយឆ្មេញ, .នៃឆ្មេញ,

សម្បត្តិគឺឆ្មេញ ។

ទន្តាវរណំ នចុំ. [ទន្ត+រា+វរ+យុ] អវយវៈជាគ្រឿងបិទនូវឆ្មេញ,

(វិមមាត់, បបួរមាត់); វិ. ទន្ត អាចរភិ នាឆយភិ
ឯកេនាភិ > ទន្តាចរណំ ។

ទន្ធិ គុ. [ទន្តិ+អ, តុះនិ.រា.] ល្ងង់, ខ្លៅ, យឺតយូរ ។ - ពិ ឥ. ភាវៈ

នៃ...ជាអ្នកខ្លៅ ។ - ប្បញ្ញ គុ. អ្នកមានប្រាជ្ញាខ្លៅ ។ - ភិក្ខុ ចុំ.

ភិក្ខុខ្លៅ ។ . រាជ ចុំ. ព្រះរាជាខ្លៅ ។

ទព្វសម្ភារ ចុំ. [ទព្វ+សម្ភារ] គ្រឿងទព្វសម្ភារៈ, វត្ថុជាគ្រឿងទំនុក
ចំរុងគឺទព្វៈ, គ្រឿងប្រុង (ទព្វ<ទុ+អព្វ = ស័ព្ទនេះប្រើច្រើន
យ៉ាងគឺវត្ថុ, របស់, របស់ដ៏សមគួរ, ទ្រព្យ, សម្បត្តិ, បញ្ញា, ឈើ,
ដើមឈើ) ។ . អតីក គុ. អ្នកមានសេចក្តីត្រូវការដោយ
ទព្វសម្ភារៈ, -គ្រឿងប្រុង ។

ទព្វ អ.ន. ឈ្មោះទព្វៈ ។

ទព្វិ, ទព្វិ ឥ. [ទុ+ព+អ្យ ឬ ទរ+ពិ] ប្រដាប់ជាគ្រឿងបំបែកនូវវត្ថុមាន
បាយជាដើម (វែក); វិ. ឱណាទិទិ អនេន ទារេន្តិក
ទព្វិ, -ព្វិ ។ . កណ្ត ឥចុំ. ងៀងនៃវែក ។ . មត្តិ គុ. មានវែក
ជាប្រមាណ, ប៉ុនវែក ។

ទម ចុំ. [ទម+អ] កិ.ទូន្មាន, ការបង្វិល, ការបង្ហាត់; វិ. ទមនំ >
ទមេវា ។

ទមថ ចុំ. [ទម+ថ] កិ.ទូន្មាន, ការបង្វិក, ការបង្ហាត់; វិ. ទមនំ >
ទមេវា ។

ទមនិ ឥចុំ. [ទម+និ] កិ.ទូន្មាន, កិ.បង្វិក, កិ. បង្ហាត់; វិ. ទមរុកេ
> ទមនំ ។

ទមយំ គុ. [ទមយន្ត+សិ.វិ., ផ្កាតន្ត+សិ.វិ.>អំ] កាលទូន្មាន,... ។

ទមសច្ច ឥចុំ. [ទម+សច្ច] ទមៈនិងសច្ចៈ, កិ.ទូន្មាននិងសេចក្តីពិត ។

ទមិត គុ. [ទម+ស.រា.+ត] គឺ...ទូន្មានហើយ,.. ។

ទ

ទមិត្តា អ. [ទម+ឥ.រា.+ត្វ] ទូន្មានហើយ ,...។

ទមិឡ្យមទ្ទន នប៉ុ. [ទមិឡ្យ+មទ្ទន] កិ.ញាំញីនូវព្រះរាជាឈ្មោះ
ទមិឡ្យះ, -នូវទមិឡ្យ ។

ទមេ កិ. [ទម+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីទូន្មាន,... ។

ទមេតព្វ គុ. [ទម+អ, អ>ឯ+តព្វ] គឺ...គប្បីទូន្មាន,... ។

ទមេតុំ អ. [ទម+អ+តុំ] ដើម្បីទូន្មាន,... ។

ទមេត្វា អ. [ទម+អ+ត្វា] ទូន្មានហើយ,.. ។

ទមេថ កិ. [ទម+អ+ឯថ.ស.] គប្បីទូន្មាន,... ។

ទមេន្ត គុ. [ទម+អ+អន្ត] កាលទូន្មាន ,...។

ទមេយ្យ កិ. [ទម+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីទូន្មាន,... ។

ទមេសិ កិ. [ទម+អ+សិ.វ.] ទូន្មាន,... ។

ទម្មិ កិ. [មា+អ+មិ.វ.] ឱ្យ ។

ទម្មា កិ. [មា+អ+ម្ម.អជ្ជ.] ឱ្យហើយ ។

ទយ្ហត្តិ កិ. [ទ(រា+យ+ត្ត.ប.) ចូរនេះ, ចូរដុត, ចូរលោក ។

ទយ្ហមាន គុ. [ទ(រា+យ+មាន) គឺភ្លើងកាលនេះ, គឺទុក្ខកាលនេះ ។

ទវ ចុំ. [ទវ+អ] សេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ; វិ. ទវណាំ > ទវោ ។

ទលិទ្ធិ គុ. [ទល+ឥទ្ធិ] អ្នកដល់នូវភាពនៃខ្លួនជាបុគ្គលមុនគេ, អ្នក

កំសត់, អ្នកមាល់ក្រ, (ច្រូមើល «អទេលិទ្ធ» ភាគទី១) ។ . កុល
នចុំ. ត្រកូលនៃអ្នកមុរគត, .អ្នកកំសត់ ។ . តា ឆ. ភាវៈនៃ...ជា
អ្នកកំសត់ ។ . តីត្តិ ឆ. ស្រ្តីអ្នកមាល់ក្រ, ស្រ្តីអ្នកកំសត់ ។

ទិស ប.សំ. ១០ ។ . កថាវត្ថុ នចុំ. កថាវត្ថុ១០, វត្ថុគីវាចាជាគ្រឿង
ពោល១០ ។ . កុសលកម្មបថ ចុំ. កុសលកម្មបថ១០, គន្លងគី
កម្មជាកុសល១០ ។ . ក្ខត្តិ អ. ឬនិ. ភាវៈនៃ...១០, អស់ភាវៈ
ដប់ដង, ដប់លើក ។ . បុរិសសហស្ស នចុំ. ពាន់នៃបុរស១០
(បុរសមួយហ្នឹង) ។ . ពលចតុវេសារជ្ជាទិសព្វគុណប្ប-
ដិមណ្ឌិត គុ. ប្រដាប់ចំពោះហើយដោយគុណទាំងពួងមាន
ទសពលញ្ញាណនិងចតុវេសារជ្ជញ្ញាណជាដើម (ទិសពល< ទស+
ពល = នាមរបស់ព្រះពុទ្ធហៅថា " ព្រះទសពល, ព្រះពុទ្ធមាន
កម្លាំង១០ ") ។ . មាសច្ចុយ ចុំ. កាលជាទីប្រព្រឹត្តកន្លងទៅ
អស់ខែ១០ ។ . យោជនសហស្ស នចុំ. ពាន់នៃយោជន១០;
គុ. មានពាន់នៃយោជន១០ជាប្រមាណ ។ . យោជនិក គុ.
ប្រកបដោយយោជន១០, មានយោជន១០ជាប្រមាណ ។ . រាជ-
ធម្ម ចុំ. រាជធម៌១០, ធម៌របស់ស្តេច១០ ។ . វត្ថុកិ គុ. មាន
វត្ថុ១០, ។ . វត្ថុកមិច្ឆាទិដ្ឋិសង្ខាត គុ. ពោលគឺមិច្ឆាទិដ្ឋិមាន
វត្ថុ១០, គឺបណ្ឌិតពោលថាមិច្ឆាទិដ្ឋិមានវត្ថុ១០ ។ . វស្ស-
សហស្សបរិមាណកាល ចុំ. កាលមានពាន់នៃឆ្នាំ១០ជា
ប្រមាណ ។ . វិធិ គុ. មានប្រការ១០, មាន១០យ៉ាង ។ . សហ-
ស្សចក្កវាឡ្យទេវតា ឆ. ទេវតាក្នុងចក្កវាឡ្យមានពាន់១០ជា
ប្រមាណ, ទេវតាក្នុងចក្កវាឡ្យមួយហ្នឹង ។ . សហស្សមហា.

ព្រហ្មបរិវារ គុ. មានមហាព្រហ្មមួយហ្នឹងជាបរិវារ ។ . សិហ-
ស្សមូលក គុ. មានមូលមានពាន់១០ជាប្រមាណ, មានទ្រព្យ
 ជាមូលមានពាន់១០ជាប្រមាណ, មានតម្លៃមួយហ្នឹង ។ . សិហ-
ស្សិលោកធាតុ ឥ. លោកធាតុមានពាន់១០ជាប្រមាណ, លោក
 ធាតុមួយម៉ឺន ។

ទសន្តមត្ត គុ. [ទស+អន្ត+មត្ត] គ្រាន់តែទីបំផុតនៃជាយសំពត់, ត្រឹម
 តែចុងនៃជាយ ។

ទសា ឥ. ជាយ, ជាយសំពត់ ។

ទសិកសុត្ត នប្បុ. [ទសិក+សុត្ត] អំបោះជើងជាយ, អំបោះមានជាយ,
 អំបោះមានក្នុងជាយ ។

ទស្សតិ កិ. [ទា+អ+ស្សតិ.ភ.] នឹងឱ្យ ។

ទស្សនិ នប្បុ. [ទិស+យុ] កិ.យើញ, កិ.សម្តែង; វិ. **ទស្សនិយេក**
ទស្សនំ ។ . អត្ថ ប្ប. ប្រយោជន៍ដល់កិ.យើញ, ត្រូវការ
 ដល់កិ.ជួប ។ . ភយ នប្បុ. កិ.ខ្លាចអំពីកិ.យើញ, ភ័យអំពីការ
 យើញ ។ . វស ប្ប. អំណាចនៃកិ.សម្តែង ។ . ស្សវនិ-
សមុល្លបនបរិភោគតា ឥ. ភាវៈនៃកិ.យើញ និងកិ.ស្តាប់
 និងកិ.និយាយរក និងកិ.បរិភោគ (សមុល្លបនិ<សំ+ឧ+លប+
 យុ = កិ.ពោលឡើងព្រម; ការចរចា, ការនិយាយឆ្លើយឆ្លង) ។
 . អាការ ប្ប. អាការកិ.យើញ ។

ទស្សនិយតរ គុ. [ទស្សនិយ+តរ] ជាអ្នកគឺបុគ្គលគួររមិលមើលជាង,

-គីបុគ្គលគប្បីយើញដោយវិសេស ។

ទស្សនោភាសមណ្ឌល ន.ប៉ុ. [ទស្សន+ឱកាស+មណ្ឌល] មណ្ឌល
នៃឱកាសជាគ្រឿងសម្តែង ។

ទស្សន្តិ កិ. [ទា+អ+ស្សន្តិ.ភ.] នឹងឱ្យ ។ ទិស+អ+ស្សន្តិ.ភ. = នឹង
សម្តែង ។

ទស្សយមាន គុ. [ទិស+ណយ+មាន] កាលសម្តែង, កាលបង្ហាញ ។

ទស្សយិត្ត កិ. [ទិស+ណយ+ឥ.រា.+ត្ថ.ហិ.] សម្តែងហើយ, បង្ហាញ
ហើយ ។

ទស្សសិ កិ. [ទា+អ+ស្សសិ.ភ.] នឹងឱ្យ ។

ទស្សាម កិ. [ទា+អ+ស្សាម.ភ.] នឹងឱ្យ ។

ទស្សិត គុ. [ទិស+ឥ.រា.+ត] គឺ... សម្តែងហើយ, បង្ហាញហើយ ។
- និយាម ប៉ុ. ទំនងនៃ...គឺ...សម្តែងហើយ ។ - ប្បទេស ប៉ុ.
ប្រទេសគឺ...សម្តែងហើយ ។

ទស្សិយមាន គុ. [ទិស+ឥ.រា.+យ+មាន] គឺ...កាលសម្តែង, កាល
បង្ហាញ ។

ទស្សេតិ កិ. [ទិស+ណេ+តិ.វ.] សម្តែង, បង្ហាញ; ឱ្យយើញ ។

ទស្សេត្តំ វ. [ទិស+ណេ+ត្តំ] កិ.សម្តែង, ដើម្បីសម្តែង,
បង្ហាញ ។

ទស្សេត្វា វ. [ទិស+ណេ+ត្វា] សម្តែងហើយ, បង្ហាញហើយ; ឱ្យ

ឃើញហើយ ។

ទស្សៈ កិ. [ទិស+ណេ+ផ.ច.] ច្រសម្តែង,... ។

ទស្សន្ត គុ. [ទិស+ណេ+អន្ត] កាលសម្តែង,.. ។

ទស្សយ្យាសិ កិ. [ទិស+ណេ+ឯយ្យាសិ.ភ.] គប្បីសម្តែង,... ។

ទស្សស្សតិ កិ. [ទិស+ណេ+ស្សតិ.ភ.] នឹងសម្តែង, នឹងបង្ហាញ ។

ទហតិ កិ. [ទហ+អ+តិ.វ.] ដុត, ឆេះ, រលាក ។

ទហន្ត គុ. [ទហ+អ+អន្ត+ញ្ញៀ] កាលដុត, កាលឆេះ ។

ទហវ គុ. [ទហ+វវ] ក្មេង, កំលោះ, ក្រមុំ, ។ - កាល ចុំ. កាល នៃ...នៅក្មេង, -នៅកម្លោះ ។ - តិវ គុ. ក្មេងជាង, កម្លោះជាង ។
- ទហវ គុ. ក្មេងៗ, កម្លោះៗ, ។ - ទាវកិ ចុំ. ទារកក្មេង ។
- ភិក្ខុ ចុំ. ភិក្ខុកម្លោះ, -ក្មេង ។ - សាមណេវ ចុំ. សាមណេវ កម្លោះ, -ក្មេង, ភិក្ខុកម្លោះនិងសាមណេវ ។

ទឡ គុ. [ទហ+ឡ] មាំ, មាំមួន, ខ្លាំង ។

ទឡបរក្ខម គុ. [ទឡ+បរក្ខម] អ្នកមានកិ.ឈានទៅក្នុងខាងមុខដ៏មាំ, អ្នកមានព្យាយាមដ៏មាំ, អ្នកមានសេចក្តីប្រឹងប្រែងដ៏មាំ ។

ទឡវិស្សាសិក គុ. [ទឡ+វិស្សាសិក] អ្នកមានសេចក្តីស្និទ្ធស្នាល ដ៏មាំ, អ្នកប្រកបដោយសេចក្តីស្និទ្ធស្នាលដ៏មាំ ។

ទឡកម្ម គុ. [ទឡ+កម្ម, ចុះញ្ញៀ.វា.] កិ.ធ្វើឱ្យមាំ, កម្មដ៏មាំ ។
- អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ធ្វើឱ្យមាំ, ប្រយោជន៍ដល់កម្មដ៏មាំ ។

- ទទ្ធករណ នប្បំ. [ទឡ+ករ+យុ, តុះយៀ.រា.] កិ.ធ្វើឱ្យមាំ ។
- ទាថា ស. [ទិស>ទា+ថ+រា.ស.] ចង្កូម ។
- ទាតព្វ គុ. [ទា+តព្វ] គឺ...គប្បីឱ្យ, -គួរឱ្យ, -ត្រូវឱ្យ ។ - យុត្តកិ គុ. ជារបស់គួរគប្បីបុគ្គលគប្បីឱ្យ ។
- ទាតុកាម គុ. [ទាតុ+កាម] អ្នកចង់ដើម្បីឱ្យ, អ្នកមានប្រាថ្នាដើម្បី ឱ្យ ។ - តិ ឥ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកចង់ដើម្បីឱ្យ ។
- ទាតុំ អ. [ទា+តុំ] កិ.ឱ្យ, ដើម្បីឱ្យ ។
- ទាន នប្បំ. [ទា+យុ] កិ.ឱ្យ, ការឱ្យ; វិ. ធីយកេភិ> ទានំ ។ (វត្ថុ) ជាគ្រឿងឱ្យ; វិ. ទេភិ ឯកេនាភិ> ទានំ ។ (ទិ) ជាទី ឱ្យ; វិ. ទេភិ ឯកស្មិនិ> ទានំ ។ - កថា ស. ទានកថា, វាចា ជាគ្រឿងពោលនូវទាន, វាចាជាហេតុពោលប្រារព្ធនូវទាន, វាចាជាហេតុពោលដោយអំណាចនៃទាន ។ - កថាទិរោទ គុ. ផ្សេងដោយកថាមានទានកថាជាដើម, មានកថាមានទានកថាជាដើម ជាប្រភេទ ។ - កាល បុំ. កាលជាទីឱ្យ, កាលនៃកិ.ឱ្យ ។ - អគ្គ នប្បំ. រោងនៃទាន ។ - បរិច្ចាគ បុំ. កិ.បរិច្ចាគនូវទាន, ការលះ នូវទាន ។ - ព្យាវដិ បុំ. អ្នកខ្វល់ខ្វាយក្នុងទាន, អ្នកចាត់ចែងនូវ ទាន ។ - មុខ នប្បំ. មាត់នៃទាន, ជាប្រធាននៃទាន ។ - វសិវតិ ស. ទាននិងវសនិងសេចក្តីត្រេកអរ ។ - វត្ថុ នប្បំ. វត្ថុគឺវត្ថុដែល បុគ្គលគប្បីឱ្យ, វត្ថុគឺវត្ថុជាគ្រឿងឱ្យ, វត្ថុគឺបុគ្គលឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងទាន (ប្រើជា ទានវដ្ត ក៏មាន) ។ - សិវភាគរត គុ. អ្នក

ព្រែកអរហើយក្នុងមាននិងកិ.ចៃករំលែក ។ សីលាទិ គុ. មាន
មាននិងសីលជាដើម ។

ទានានុច្ឆរិក គុ. [ទាន+អនុច្ឆរិក] ដ៏សមគួរដល់ទាន ។

ទានានុមោទន, -នា នចំ., ឥ. [ទាន+អនុ+មុទ+យុ] កិ.វិករាយ
តាមនូវទាន, ធម្មកថាជាគ្រឿងវិករាយតាមនូវទាន, ធម្មកថាជា
គ្រឿងវិករាយរឿយៗដោយអំណាចនៃទាន, ការអនុមោទនាចំពោះ
ទាន,... ។ - បុំញ្ញ នចំ. បុណ្យគឺសេចក្តីវិករាយតាមនូវទាន,... ។

ទានានុរូប គុ. [ទាន+អនុរូប] ដ៏សមគួរដល់ទាន, មានសភាពប្រព្រឹត្ត
ទៅតាមនូវទាន ។

ទានុបករណា នចំ. [ទាន+ឧបករណា] គ្រឿងឧបករណ៍របស់ទាន,
វត្ថុជាគ្រឿងធ្វើនូវសេចក្តីមិនុកបំរុងដល់ទាន ។

ទាបេត្វា អ. [ទា+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យឱ្យហើយ, ឱ្យឱ្យហើយ ។

ទាបេថ កិ. [ទា+ណាបេ+ថ.ច.] ច្រូញញ៉ាំង...ឱ្យឱ្យ, ច្រូញឱ្យឱ្យ ។

ទាបេសិ កិ. [ទា+ណាបេ+អ្ន-អដ្ឋ., ចុះស.រក.] ញ៉ាំង...ឱ្យឱ្យហើយ ។

ទាបេស្សាមិ កិ. [ទា+ណាបេ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យឱ្យ ។

ទាយ នចំ. [ទា+ណា ផ្តាត់ រក នៃភេ>រាវរ, ពុចណា] (វត្ថុ) ដែល
ជនគួរឱ្យ (រង្វាន់); វិ. ទាកព្វន្តិ > ទាយំ ។

ទាយជ្ជ នចំ. [ទាយាច+ណ្យ] ភាវៈនៃជនអ្នកកាន់យកនូវទ្រព្យដែល
មាតានិងបិតា (ដែលត្រកូល ឬដែលអ្នកណាមួយ) គប្បីឱ្យ (មតិក,

ទ្រព្យជាមតិក); វិ. ឆាយំ អាធិយន្តិកិ> ឆាយាឆា (ជនា);
ឆាយាឆានំ ភាវោ> ឆាយជំ ។

ទារ ចុំ. [ទរ+រ] ប្រពន្ធ ។

ទារក ចុំ. [ទរ+ណុ] ជនអ្នកមំលាយគឺគូសវាសនូវផែនដីដោយអំណាច
នៃកិ.លេង (ទារក, ក្មេងប្រុស); វិ. ទរកិ ភិទ្យនវសេន
ភូមិ វិលិខកិកិ> ទារកោ ។ . មាតា ឥ. មាតានៃទារក ។
. សិទិ នចុំ. រយនៃទារក។ . សិទិ ចុំ. សំឡេង ឬសូរនៃទារក ។

ទារិកា នចុំ. [ទរ+ណុ] ក្មេងស្រី, ទារិកា ។

ទារុ នចុំ. [ទរ+ណុ] (ឈើ) ដែលជនមំលាយ ឬបំបែក (ឧស, ឈើ);
វិ. ទរិយកិកិ> ទារុ (កង្កី) ។ . អម្ពណិមត្តិ គុ. មានស្លូកជា
វិការៈនៃឈើជាប្រមាណ, ប៉ុនស្លូកឈើ ។ . អាទិ គុ. (វត្ថុ)
មានឈើជាដើម, មានឧសជាដើម ។

ទារុក នចុំ. [ទរុ+ក.ស.] ឈើ, ឧស ។

ទារុក្ខន្ធសទិស គុ. [ទរុ+ខន្ធ+សទិស] ប្រាកដស្មើដោយកំណាត់ (ដុំ,
តំនរ) នៃឈើ ។

ទារុចិរ នចុំ. [ទរុ+ចិរ] សំពត់ជាវិការៈនៃសំបកឈើ, សំពត់គឺ
បុគ្គលក្រងដោយសំបកឈើ, សំពត់សំបកឈើ ។

ទារុចិរិយត្ថេរ ចុំ. [ទរុចិរិយ+ថេរ] ព្រះថេរៈឈ្មោះទារុចិរិយៈ, ព្រះ
ថេរៈអ្នកស្លៀកនូវសំបកឈើ ។

ទារុជបព្វជ គុ. [ទរុជ+បព្វជ] ដែលកើតអំពីឈើ និងជាវិការៈនៃ

ស្មៅដំណែកទន្សាយ, ដែលកើតអំពីឈើនិងកើតអំពីស្មៅដំណែក
ទន្សាយ ។

ទារុណ គុ. [ទរ+ឧណ] អាក្រក់, អំពើអាក្រក់, ទារុណកម្ម ។ . តា
ឥ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកអាក្រក់ ។

ទារុតេលាទិ គុ. [ទារុតេល+អាទិ] (វត្ថុ) មានឧសនិងប្រេងជាដើម;
វិ. ទារុតេលំ អាទិ យស្ស កំ > ទារុតេលាទិ ។

ទារុទណ្ឌក នប្បុ. [ទារុ+ទណ្ឌក] កំណាត់ឈើគីឧស ។

ទារុបណ្ណាទិ គុ. [ទារុបណ្ណ+អាទិ] (វត្ថុ) មានឧសនិងស្លឹកឈើ
(បន្លែ) ជាដើម; វិ. ទារុ ច បណ្ណំ ច > ទារុបណ្ណំ; ទារុ-
បណ្ណំ អាទិ យស្ស កំ > ទារុបណ្ណាទិ ។

ទារុមណ្ឌលិក គុ. [ទារុមណ្ឌល+លិក] ប្រកបដោយមណ្ឌលជា
វិការៈនៃឈើ, មានមណ្ឌលជាវិការៈនៃឈើ; វិ. ទារុមណ្ឌលេន
និយ្យកំ > ទារុមណ្ឌលិក ។

ទារុមយ គុ. [ទារុ+មយ] ជាវិការៈនៃឈើ, សម្រេចហើយដោយ
ឈើ ។ . បឋ្ម ប្បុ. បាត្រជាវិការៈនៃឈើ,... ។ វិការតទ្ធិត, និប្ម-
ន្តតទ្ធិត ។

ទារុរាសិ ប្បុ. [ទារុ+រាសិ] គំនរនៃឈើ, គំនរនៃឧស ។

ទារុសកដ នប្បុ. [ទារុ+សកដ] រទេះសម្រាប់នាំទៅនូវឧស, រទេះ
ដីពេញដោយឧស ។

ទារុសាកដិក គុ. [ទារុ+សកដ+លិក] (ជន) អ្នកត្រាច់ទៅដោយ

រទេះព្រោះឧស, អ្នកនាំទៅនូវភណ្ណៈដោយរទេះព្រោះឧស ។
ចរតិព្វិត, នេតិព្វិត ។ - វត្ថុ នតុំ. រឿងនៃបុរសអ្នកត្រាច់ទៅ
ដោយរទេះព្រោះឧស ។

ទារុហត្ថី ចុំ. [ទារុ+ហត្ថ] ដីវិការៈនៃឈើ, ដីដែលគេធ្វើហើយ
ដោយឈើ ។ វិការព្វិត, បកតព្វិត ។

ទារុទកាទិ គុ. [ទារុទក+រាទិ] (វត្ថុ) មានឧសនិងទឹកជាដើម ។

ទាលិទ្ធិយ នតុំ. [ទលើទ្ធ+ណិយ] ភាវៈនៃស្តេចកំសត់ ឬភាវៈនៃបុគ្គល
អ្នកម័លក្រ; វិ. ទលិទ្ធិស្ស ភាវោ > ទាលិទ្ធិយំ ។

ទារវត្ថី ចុំ. [ទារ+វត្ថុ] ភ្លើងដែលឆេះនូវព្រៃ, ភ្លើងព្រៃ ។ - សមិស
គុ. ប្រាកដស្មើដោយភ្លើងដែលឆេះនូវព្រៃ, ប្រាកដស្មើដោយ
ភ្លើងព្រៃ ។

ទាស ចុំ. [ទាស+រ ឬ ទា+ស] ទាសៈ, ខ្ញុំ, ខ្ញុំប្រុស ។ - កម្មករ ចុំ.
ទាសៈនិងកម្មករ, ខ្ញុំនិងជនអ្នកធ្វើការងារ ។ - កម្មករបោរិស
ចុំ. ទាសៈ និងកម្មករ និងពួកនៃបុរស ។ - កម្មករាទិ ចុំ. (ជន)
មានទាសៈនិងកម្មករជាដើម ។ - ចណ្ណាលាទិ គុ. មានទាសៈ
និងមនុស្សចណ្ណាលជាដើម ។ - ទារក ចុំ. ទាសៈនិងទារក ។
- ទាសី ឆ. ទាសៈនិងទាសី, ខ្ញុំប្រុសនិងខ្ញុំស្រី ។

ទាសព្យ នតុំ. [ទាស+ព្យ] ភាវៈនៃទាសៈ, ភាវៈនៃ...ជាខ្ញុំ
(ភាពជាខ្ញុំគេ); វិ. ទាសស្ស ភាវោ > ទាសព្យំ ។

ទាសី ឆ. [ទាស+ព្យ] ទាសី, ខ្ញុំស្រី ។ - ធីតា ឆ. ធីតានៃទាសី;

កូនស្រីនៃមាសី ។ បុត្តិ ចុំ. បុត្រនៃមាសី, កូនប្រុសនៃមាសី ។
- ភោគិ ចុំ. ការប្រើប្រាស់ដូចជាមាសី ។

ទិគុណ គុ. [ទិ>ទិ+គុណ] គុណដោយចំណែកពីរ; គឺបុគ្គលគុណ
ដោយចំណែកពីរ (ពីរជាន់); វិ. ទិហិ គុណំ > ទិគុណំ ។

- ទិគុណ គុ. ទាំងគុណដោយចំណែកពីរទាំងគុណដោយ
ចំណែកបី, គឺបុគ្គលគុណដោយចំណែកពីរនិងបុគ្គលគុណដោយ
ចំណែកបី (ពីរជាន់និងបីជាន់) ។

ទិជំ គុ. [ទិ >ទិ+ជន+ក្ខិ] អ្នកកើតអស់វារៈពីរដង (សត្វស្លាប); វិ.
ទិគុកំ ហិយភិភិ > ទិដោ ។

ទិដ្ឋ គុ. [ទិស+ត, ស+ត>ដ្ឋ] គឺ...ឃើញហើយ, -គប្បិឃើញ ។
- កហាបណិ ចុំ. កហាបណៈគឺ...ឃើញហើយ ។ - កាល ចុំ.
កាលនៃ...គឺ...ឃើញហើយ ។ - ដ្ឋានិ នវុំ. ទីនៃ...គឺ...ឃើញ
ហើយ ។ - ត្ថិ នវុំ. ភាវៈនៃ...ជា...គឺឃើញហើយ ។ - ទិដ្ឋ គុ.
គឺ...ឃើញហើយៗ ។ - ធម្មិ ចុំ. ធម៌គឺសត្វឃើញហើយ, ធម៌គឺ
សត្វគប្បិឃើញ, អ្នកមានធម៌ឃើញហើយ, (បច្ចុប្បន្ន) ។ - ធម្មិ-
គិរុកិ គុ. អ្នកឆ្លងក្នុងធម៌គឺសត្វឃើញហើយ, គឺសត្វគប្បិឃើញ,
អ្នកឆ្លងក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ - ធម្មសុខិវិហារ ចុំ. កិ.នៅនាំមកនូវ
សេចក្តីសុខក្នុងធម៌គឺសត្វគប្បិឃើញ, នៅជាសុខក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។
- ធម្មិកសម្បរាយិក គុ. ទាំងប្រព្រឹតទៅក្នុងធម៌គឺសត្វ
គប្បិឃើញ ទាំងប្រព្រឹតទៅក្នុងលោកគឺសត្វគប្បិដល់ព្រមក្នុង
ខាងមុខ, ទាំងបច្ចុប្បន្នទាំងបរលោក (ទិដ្ឋធម្មិកិ <ទិដ្ឋធម្ម+ណិក

= វិ. ទិដ្ឋចម្មេ ចក្កភិកិ > ទិដ្ឋចម្មិកោ) ។ . បុព្វ គុ.
គី...ធ្លាប់ឃើញហើយ ។ . ភាវី ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...គឺខ្លួនឃើញ
ហើយ ។ . មត្ត គុ. គ្រាន់តែគឺ...ឃើញហើយ ។ . សិច្ច គុ.
មានសច្ចៈឃើញហើយ ។

ទិដ្ឋានុគតិ គុ. [ទិដ្ឋ+អនុគតិ] កិ.ប្រព្រឹត្តិទៅតាមនូវសេក្តិយល់ឃើញ,
-នូវទិដ្ឋិ, -ដោយអំណាចនៃទិដ្ឋិ (តម្រាប់, យកជាតម្រាប់) ។

ទិដ្ឋានុភូត គុ. [ទិដ្ឋ+អនុភូត] ទាំងគឺខ្លួនឃើញហើយទាំងគឺខ្លួនរង
ហើយ, គឺខ្លួនឃើញហើយគឺខ្លួនរងហើយ (អនុភូតិ<អនុ+ភូ+ត
= រង, សោយ) ។

ទិដ្ឋិ ឥ. [ទិស+តិ, តិ>ដ្ឋិ, លុបស] ទិដ្ឋិ, កិ.ឃើញ, ការយល់ឃើញ; វិ.
ធនស្សនំ > ទិដ្ឋិ ។ . សិច្ច នចុំ. សច្ចៈគឺទិដ្ឋិ ។

ទិដ្ឋកិ គុ. [ហ+ត+ក.ស.] (វត្ថុ) គឺ...ឱ្យហើយ ។

ទិដ្ឋ គុ. [ហ+ត, ត>ឥន្ទ] គឺ...ឱ្យហើយ, ប្រគេនហើយ, -ថ្វាយ
ហើយ; វិ. ទិយិភ្នាភិ > ទិដ្ឋំ ។ . កម្មល នចុំ. សំពត់
កម្មលគឺ...ឱ្យហើយ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃមានគឺ...ឱ្យហើយ ។
- ត្តិ នចុំ. ភាវៈនៃ...ជាបស់គឺ...ឱ្យហើយ ។ . ទាន នចុំ.
មានគឺ...ឱ្យហើយ ។ . ទ្វារ នចុំ. ទ្វារគឺ...ឱ្យហើយ ។ . ធន នចុំ.
ទ្រព្យគឺ...ឱ្យហើយ ។ . នយ ចុំ. ន័យ (សេចក្តីពន្យល់)
ដែល...ឱ្យហើយ ។ . និយាម ចុំ. ទំនងនៃមានគឺ...ឱ្យហើយ ។
- បត្តិ ចុំ. បាត្រគឺ...ឱ្យហើយ ។ . បរិហារ ចុំ. វត្ថុជាគ្រឿងនាំ
ទៅជុំវិញគឺ...ឱ្យហើយ, វត្ថុជាគ្រឿងរក្សាគឺ...ឱ្យហើយ, គ្រឿង

យសគី...ឱ្យហើយ ។ . បាយាស ចុំ. បាយាសគី...ឱ្យហើយ ។
 . បិណ្ណបាត ចុំ. បិណ្ណបាតគី...ឱ្យហើយ; គុ. មានបិណ្ណបាត
 គី...ឱ្យហើយ ។ . ភតិ ឥ. ឈ្នួលដែលស្រីនេះឱ្យហើយ, ថ្លៃ
 ឈ្នួលគី...ឱ្យហើយ, ។ . ភាវ ចុំ. ភាវនៃ... ជារបស់គី...ឱ្យ
 ហើយ ។ . ភេសជ្ជៈទាន នចុំ. ភេសជ្ជៈទានគី...ឱ្យហើយ,
 ទានគីថ្នាំដែលចុកលឱ្យហើយ ។ . លាជនិស្សន្ទ ចុំ. វិបាកជា
 គ្រឿងហូរចេញនៃលាជគី...ឱ្យហើយ, អានិសង្សនៃលាជដែល...
 ឱ្យហើយ ។ . សញ្ញា ឥ. សញ្ញាគី...ឱ្យហើយ ។ . សញ្ញាវស
 ចុំ. អំណាចនៃសញ្ញាគី...ឱ្យហើយ ។ . សម្បត្តិ ឥ. សម្បត្តិគី...
 ឱ្យហើយ ។ . សាដក ចុំ. សាដកគី...ឱ្យហើយ ។ . សេនា.
 សនទាន នចុំ. សេនាសនទានគី...ឱ្យហើយ ។

ទិន្នាវសេស គុ. [ទិន្ន+អវសេស] ដីសេសចុះចាកទានដែល...
 ឱ្យហើយ, ជារបស់សំណល់ដែល...ឱ្យហើយ ។

ទិន្នាវុធ ចុំ. [ទិន្ន+អវុធ] អវុធគី...ឱ្យហើយ, គីយើងឱ្យហើយ ។

ទិន្នាវាទ ចុំ. [ទិន្ន+អវាទ] អវាទគី...ឱ្យហើយ ។

ទិបទ គុ. [ទិ+បទ] (សត្វ) មានជើងពីរ; វិ. ទ្វេ បទានិ
 ងកេសន្តិ> ទិបទ ។

ទិព្វ ចុំ, គុ. [ទិវ+វស+វ ឬ ទិវ+អ] អ្នកនៅក្នុងឋានសួគ៌ ឬអ្នកលេង
 ដោយកាមគុណប្រាំ (ទេវតា, ទិព្វ); វិ. ទិច ចសន្តិគី>
 ទិព្វ; ទិព្វន្តិ បញ្ចហិ ភាមគុណហិ ភិធុន្តិភិ ចា>
 ទិព្វ ។ . គន្ធមាលាទិ គុ. (វត្ថុ) មានវត្ថុមានក្ដិននិងកម្រផ្កា

ដំទិញជាដើម, មានគ្រឿងក្រអូបនិងកម្រងផ្កាដំទិញជាដើម ។
 . គិតសទ្ធិ ចុំ. សួរនៃចម្រៀងដំទិញ, សំឡេងនៃចម្រៀង
 គឺបុគ្គលគប្បីច្រៀងជាទិញ ។ . ចក្ខុកិ គុ. អ្នកមានចក្ខុដូចជាទិញ ។
 . ចក្ខុបរិកម្ម នចុំ. បរិកម្មដើម្បីទិញចក្ខុ, ដើម្បីចក្ខុជាទិញ ។
 . ចក្ខុ នចុំ. ចក្ខុជាទិញ, ចក្ខុដូចជាទិញ ។ . អច្ឆរា ឥ.
 ស្រ្តីអប្សរជាទិញ, នាងអប្សរមានក្នុងឋានសួគ៌ ។ . អត្តភាវី ចុំ.
 អត្តភាពដ៏ជាទិញ ។ . ទុស្ស័យ នចុំ. សំពត់ជាទិញ ។ . អន្តបាស
 នចុំ. វត្ថុគឺបុគ្គលគប្បីស៊ីនិងទឹកគឺបុគ្គលគប្បីផឹកដ៏ជាទិញ, បាយនិង
 ទឹកដ៏ជាទិញ ។ . បណ្ណាការ ចុំ. គ្រឿងបណ្ណាការ (ជំនួន,
 ដង្ហាយ) ដ៏ជាទិញ ។ . ប្បដិភាគ គុ. មានចំណែកប្រៀប
 ដោយ...ជាទិញ ។ . បាស នចុំ. ទឹកគឺបុគ្គលគប្បីផឹកជាទិញ ។
 . បារិច្ឆត្តក ចុំ. ដើមបារិច្ឆត្តកៈជាទិញ បារិច្ឆត្តកព្រឹក្សជាទិញ ។
 . ប្បាសាទ ចុំ. ប្រាសាទជាទិញ ។ . បុប្ផវស្ស័យ នចុំ. ភ្លេងជា
 វិការៈនៃផ្កាដំទិញ, ភ្លេងគឺផ្កាដំទិញ ។ . ប្បវ ចុំ. នំជាទិញ ។
 . យោគី ចុំ. ធម៌ជាគ្រឿងប្រកបដ៏ជាទិញ ។ . វត្ថុ នចុំ. សំពត់
 ដ៏ជាទិញ ។ . សម្បត្តិសុខី នចុំ. សុខក្នុងទិញសម្បត្តិ, សុខក្នុង
 សម្បត្តិជាទិញ ។ . អាភរណាប្បដិមណ្ឌិត គុ. ប្រដាប់ចំពោះ
 ហើយដោយគ្រឿងអាភរណៈជាទិញ, ដោយគ្រឿងអម្ពរជាទិញ ។

ទិព្វោជា ឥ. [ទិញ+ឧដា] ឱជាដ៏ជាទិញ ។

ទិយឌ្ឍ គុ. [អឌ្ឍ+ទុតិយ>ទិយឌ្ឍ] គំរបំពិរដោយកន្លះ, ទិពិរដោយកន្លះ
 (មួយកន្លះ); វិ. អឌ្ឍន ទុតិយោ> ទិយឌ្ឍា ។ . ជាតិ.

សហស្ស នប្បំ. ពាន់នៃជាតិជាគំរប់ពីរដោយកន្លះ (១.៥០០ ជាតិ) ។ . យោជនសតិក គុ. ប្រកបដោយរយនៃយោជន៍ជា គំរប់ពីរដោយកន្លះ, មានរយនៃ..., (១៥០យោជន៍) ។ . សហ- ស្សនាដកិត្តិបរិវារ គុ. មានស្រ្តីរបាំមានពាន់ជាគំរប់ពីរដោយ កន្លះជាបរិវារ ។ . សហស្សបរិចារិកា ឥ. ស្រ្តីអ្នកបំរើមានពាន់ ពីរដោយកន្លះជាប្រមាណ ។

ទិវស ប្បំ. , នប្បំ. [ទិវ+ស] ថ្ងៃ ។ . បរិយោសាន នប្បំ. កាលជាទី បំផុតចុះជុំវិញនៃថ្ងៃ, កាលជាទីបំផុតនៃថ្ងៃ ។ . ភតិមត្ត គុ. វត្ថុត្រឹមតែថ្ងៃឈ្នួលក្នុងថ្ងៃ ។ . ភាគី ប្បំ. ចំណែកនៃថ្ងៃ, កាល ជាចំណែកនៃថ្ងៃ ។

ទិវា និ. ថ្ងៃ, ក្នុងវេលាថ្ងៃ, ក្នុងកណ្តាលថ្ងៃ ។ . ដ្ឋានី នប្បំ. ទីជាទីនៅក្នុង វេលាថ្ងៃ ។

ទិស ប្បំ. [ទិស+ស] អ្នកដែលបួ.គប្បីសម្តែង ឬគប្បីឃើញ (ចោរ) ។

ទិសា ឥ. [ទិស+អ+អា.ឥ.] ទិស ។ . បាមោក្ខាចរិយ ប្បំ. អាចារ្យ ជាប្រធានក្នុងទិស, អាចារ្យជាប្រមុខក្នុងទិស ។ . ភាគី ប្បំ. ទិសភាគ, ចំណែកនៃទិស ។ . មុខី វ. ន. ឈ្មោះទិសមុខ ។ . វាសិកី គុ. អ្នកនៅក្នុងទិស ឬអ្នកមានកិ.នៅក្នុងទិសជាប្រក្រតិ; វិ. ទិសាយំ វសភិក្កិ > ទិសាវាសិ; ទិសាយំ វសភិក្កិ សិលមស្សាភិ វា > ទិសាវាសិ; ទិសាវាសិ ឯវ > ទិសាវាសិកោ ។ . វាសិ ប្បំ. (មើលទិសាវាសិក) ។ . វិទិ- សិ ឥ. ទិសនិងទិសផ្សេងៗ, ទិសធំនិងទិសតូច ។

ទិស្វា អ. [ទិស+ត្វា] ឃើញហើយ ។

ទិស្សតិ កិ. [ទិស+យ+តិ.វ.] រមែងឃើញ, រមែងប្រាកដ ។

ទិស្សមាន គុ. [ទិស+យ+មាន] កាលឃើញ, កាលប្រាកដ ។

ទិស្សសិ កិ. [ទិស+យ+សិ.វ.] ឃើញ, ប្រាកដ ។

ទិយ គុ. [ទិ+យ, ឥ នៃទិ>ល្អ] វែង, បណ្តោយ ។ . **កាវាយន** អ.ន. ឈ្មោះទិយកាវាយនៈ ។ . **ជាតិកិ** គុ. (សត្វ) មានជាតិដីវែង, ប្រកបដោយជាតិវែង, មានជាតិនៃសត្វដីវែង (ពស់) (ពហុត្វិហិ, និយុត្តទិយ, អត្តិទិយ) ។ . **ទិស្សិ** ចុំ. អ្នកឃើញនូវកាលដីវែង, អស់កាលដីវែង (ក.ក.); អ្នកមានកិ.ឃើញនូវកាលដីវែងជាប្រក្រតិ, អស់កាលដីវែងជាប្រក្រតិ (ស.គ.) ។ . **និកាយាទិ** គុ. (និកាយ) មានទិយនិកាយជាដើម (ពហុត្វិហិ) ។ . **ភាវ** ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...ដីវែង ។ . **មន្ទាន** នចុំ. កាលដីវែង, វេលាដីវែង ។ . **មន្ទវ** នចុំ. ចន្លោះនៃកាលដីវែង, រវាងនៃកាលដីវែង ។ . **វត្ត** នចុំ. រាត្រីដីវែង; គុ. (កាល) មានរាត្រីដីវែង; វិ. **ទិយា រក្ខិ យស្សសោ**> **ទិយរក្ខោ** ។ . **លម្អិកវាសិ** ចុំ. អ្នកនៅក្នុងក្រុងឈ្មោះទិយលម្អិកៈ ។ . **វាបិ** អ.ន. ឈ្មោះទិយវាបិ (ចឹងដីវែង, ស្រះដីវែង) ។ . **លោតិយ** នចុំ. ភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកដេកលក់អស់កាលដីវែង; វិ. **សុក្កស្ស ភាវោ**> **សោក្កយំ** ។

ទិយាទិយុត្តដ្ឋាន នចុំ. [ទិយាទិយុត្ត+ថាន] ទីដីគួរដល់ប្រមាណមាន

វែងជាដើម, មានអវយវៈវែងជាដើម ។

ទិយាយុក គុ. [ទិយ+រាយុ+ក] មានអាយុវែង; វិ. ធិបំ អាយុ
យេសំ គេ> ធិយាយុភា ។ . ពុទ្ធិកាល ចុំ. កាលនៃព្រះ
ពុទ្ធមានអាយុវែង ។

ទិយារុកុមារ ចុំ. [ទិយារុ+កុមារ] កុមារឈ្មោះទិយារុ ។ . ជាតក
នចុំ. ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយកុមារឈ្មោះទិយារុ ។

ទិយីតិ អ.ន. ឈ្មោះទិយីតិ ។

ទិប ចុំ. [ទិប+ណ] (សភាវៈ) រុងរឿងក្នុងកណ្តាលនៃទឹក, (ទិប,
កោះ, ប្រទិប, ទីតឹង ធម៌ជាទីតឹង); វិ. ជលមជ្ឈេ ធិប្បកិកិ>
ធិធា ។

ទិបង្ករ អ.ន. [ទិបំ+ករ+អ] ព្រះពុទ្ធព្រះនាមទិបង្ករ (អ្នកធ្វើនូវធម៌
ជាទីតឹង) ។ . ទិសពល ចុំ. ព្រះទេសពលព្រះនាមទិបង្ករ ។
- បាទម្បល នចុំ. ប្រទេសជាទីតាំងនៃព្រះបាទនៃព្រះពុទ្ធ
ព្រះនាមទិបង្ករ, ទីជិតនៃព្រះបាទនៃ..., បាទម្បលនៃ... ។

ទិបជាលា ឥ. [ទិប+ជាលា] អណ្តាតនៃប្រទិប ។

ទិបបូជា ឥ. [ទិប+បូជា] កិ.បូជាដោយប្រទិប ។

ទិបភាសា ឥ. [ទិប+ភាសា] ភាសា (សំដី) នៃអ្នកកោះ, ភាសានៃ
ជនអ្នកនៅក្នុងកោះ ។

ទិបរុក្ខសហស្ស នចុំ. [ទិបរុក្ខ+សហស្ស] ពាន់នៃដើមនៃប្រទិប ។

ទិបសង្ហាត គុ. [ទិប+សង្ហាត] ពោលគឺកោះ, គឺបណ្ឌិតពោលព្រម
ហើយថាកោះ, ថាទីពឹង, ថាទីពឹងដូចជាកោះ ។

ទិបសាមិក គុ. [ទិប+សាមិក] អ្នកជាម្ចាស់នៃទិប, នៃកោះ ។

ទិបសិខា ឥ. [ទិប+សិខា] អណ្តាតនៃប្រទិប ។

ទិបាលោក ចុំ. [ទិប+អាលោក] ពន្លឺនៃប្រទិប ។

ទិបិនី ឥ. [ទិបិ+នី] មេខ្លាដំបង ។

ទិបេតព្វ គុ. [ទិប+អ, អ>ឯ+តព្វ] គឺ...គប្បីសំដែង ។

ទិបេតិ កិ. [ទិប+អ, អ>ឯ+តិ.វ] សំដែង ។

ទិបេតុំ អ. [ទិប+អ+តុំ] ដើម្បីសំដែង ។

ទិបេយ្យ កិ. [ទិប+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីសំដែង ។

ទិបោភាស ចុំ. [ទិប+ឱភាស] ពន្លឺនៃប្រទិប, រស្មីនៃប្រទិប ។

ទិយតិ កិ. [ទា+យ+តិ.វ., អានៃទា>ល្អ] ឱ្យ, គឺ...ឱ្យ ។

ទិយមាន គុ. [ទា+យ+មាន, អានៃ ទា>ល្អ] គឺ...កាលឱ្យ ។

ទិយិត្ត កិ. [ទា+យ+ត្ត.ហិ., ចុះឥ.អា] គឺ...ឱ្យហើយ ។

ទុក្ខដំ ឥចុំ. គុ. [ទុ+ករ+ត] (កម្ម) ដែល...ធ្វើអាក្រក់ហើយ, អំពើ
អាក្រក់ ។

ទុកនិបាត ចុំ. [ទុក+និបាត] ទុកនិបាត, គម្ពីរឈ្មោះទុកនិបាត (និបាត

ទ

ពួកពីរ) ។

ទុក្ខំ នចំ. [ទុ+ករ+រ] (អំពើ) ដែលបុគ្គលធ្វើបានដោយលំបាក, ដោយ
 កម្រ ឬដែលបុគ្គលដទៃគប្បីធ្វើបានដោយលំបាក; វិ. ទុក្ខេន
 ភិយភិកិ> ទុក្ខំ, ទុក្ខេន ភក្កព្វន្តិ ចា> ទុក្ខំ ។
 . ការិក គុ. អ្នកធ្វើនូវកម្មដែលបុគ្គលធ្វើបានដោយកម្រ ។ . កា-
 រិកកាល ចំ. កាលនៃ...អ្នកធ្វើនូវកម្មគឺបុគ្គលធ្វើបានដោយ
 កម្រ ។ . ការិក គុ. អ្នកធ្វើនូវអំពើដែលបុគ្គលធ្វើបានដោយ
 លំបាក ។ . ភាវៈ ចំ. ភាវៈនៃកម្មជាអំពើគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើបានដោយ
 លំបាក ។

ទុក្ខំ នចំ., គុ. [ទុ+ឧម+រ] (ធម្មជាតិ) ដែលជនអត់ទ្រាំបានដោយ
 កម្រ ឬ កិ.អត់ទ្រាំបានដោយកម្រ (ទុក្ខ, សេចក្តីព្រួយ, សេចក្តី
 លំបាក); វិ. ទុដ្ឋ ខមិយកេភិ> ទុក្ខំ; ទុដ្ឋ ខមិយកេភិ
 ចា> ទុក្ខំ ។ . ការណិ នចំ. ហេតុនៃទុក្ខ ។ . ក្ខន្ធសុត្តា-
 ទិវស ចំ. អំណាចនៃសូត្រមានទុក្ខក្ខន្ធសូត្រជាដើម ។ . ដ្ឋបន
 នចំ. កិ.តាំងទុកនូវទុក្ខ, កិ.តំកល់ទុកនូវទុក្ខ ។ . តិ ឥ. ភាវៈនៃ...
 នោះជា...នាំមកនូវទុក្ខ ។ . តិ រ. ដោយសេក្តីថាជាទុក្ខ,
 ដោយសេចក្តីថាអត្តភាពនាំមកនូវទុក្ខ ។ . និស្សរណិ នចំ.
 (ធម្មជាតិ) ជាគ្រឿងរលាស់ចេញចាកទុក្ខ, ឬ (គុណជាតិ) ជា
 គ្រឿងចេញចាកទុក្ខ (និស្សរណិ<និ+សរ+យ); វិ. និស្សរន្តិ
 និគច្ឆន្តិ ឯកេនាភិ> និស្សរណំ; ទុក្ខស្វា និស្សរណំ>
 ទុក្ខនិស្សរណំ ។ . បរិជាននាទិកិច្ច នចំ. កិច្ចមានកិ.
 កំណត់ដឹងនូវទុក្ខជាដើម ។ . បរិញ្ញាទិ គុ. (ធម្មជាតិ) មានកិ.

កំណត់ដឹងនូវទុក្ខជាដើម ។ . បរិព្វាណំ នថុ. (ធម្មជាត) ជា
 គ្រឿងការពារនូវទុក្ខ (បរិព្វាណំ<បរិ+ពា+យុ = កិ.រក្សាជុំវិញ,
 កិ.ការពារ) ។ . បរេតិ គុ. គឺទុក្ខប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាងមុខហើយ,
 គឺទុក្ខគ្របសង្កត់ហើយ (បរេតិ<បរ+ត+ត) ។ . ប្បុត្តិ គុ. អ្នក
 ដល់ហើយនូវទុក្ខ, អ្នកមានទុក្ខដល់ហើយ ។ . បីឡ្ហិតសត្តវត្ថុ
 នថុ. រឿងនៃសត្វគឺទុក្ខបៀតបៀនហើយ ។ . ផលំ នថុ. ផលជា
 ទុក្ខ; គុ. មានផលនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខ ។ . លក្ខណំ នថុ. ទុក្ខ
 លក្ខណៈ, ធម្មជាតិគឺគ្រឿងកំណត់ថាសង្ខារជាធម៌នាំមកនូវទុក្ខ ។
 . សមុប្បាទ ថុ. ធម៌ជាទីកើតឡើងព្រមនៃទុក្ខ, ធម៌ជា
 ទីញ៉ាំងទុក្ខឱ្យកើតឡើងព្រម, សមុទ័យជាទីកើតព្រមនៃទុក្ខ ។
 . សំវត្ថុនិក គុ. ប្រកបក្នុងកិ.ប្រព្រឹត្តិទៅព្រមដើម្បីទុក្ខ,
 ប្រកបក្នុងកិ.ញ៉ាំងទុក្ខឱ្យប្រព្រឹត្តទៅព្រម, មានកិ.ប្រព្រឹត្តិទៅព្រម
 ដើម្បីទុក្ខ ។

- ទុក្ខានុភវន នថុ. [ទុក្ខ+អនុភវន] កិ.រងនូវទុក្ខ, កិ.សោយនូវទុក្ខ ។
- ទុក្ខាទិ នថុ. [ទុក្ខ+អាទិ] (សច្ចៈ) មានទុក្ខសច្ចៈជាដើម ។
- ទុក្ខានុបតិ គុ. [ទុក្ខ+អនុបតិ] អ្នកគឺទុក្ខធ្លាក់តាមហើយ ។
 . ភាវំ ថុ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកគឺទុក្ខធ្លាក់ តាមហើយ ។
- ទុក្ខាភិភូត គុ. [ទុក្ខ+អភិភូត] អ្នកគឺទុក្ខគ្របសង្កត់ហើយ, ជិះជាន់
 ហើយ; វិ. ទុក្ខេន អភិភូតោ > ទុក្ខាភិភូតោ ។
- ទុក្ខាវហ គុ. [ទុក្ខ+អាវហ] នាំមកនូវទុក្ខ, ជាទីនាំមកនូវសេចក្តីទុក្ខ ។

ទុ

ទុក្ខិតិ គុ. [ទុក្ខ+ត+ត] អ្នកលំបាក; វិ. ទុក្ខិតិ > ទុក្ខិកោ; អ្នក
ប្រព្រឹត្តទៅដោយសេចក្តីទុក្ខ, ដោយសេក្តីលំបាក; វិ. ទុក្ខេន
គកោ បវកោតិ > ទុក្ខិកោ; អ្នកដល់ហើយនូវសេក្តីទុក្ខ; វិ.
ទុក្ខំ គកោ គកោតិ > ទុក្ខិកោ ។ . កាល ចុំ. កាល
នៃ...ជាអ្នកដល់ហើយនូវសេចក្តីទុក្ខ ។

ទុក្ខិ គុ. [ទុក្ខ+ល្ប] អ្នកមានទុក្ខ; វិ. ទុក្ខំ យស្ស អភិកិ > ទុក្ខិ ។
ឥ. ទុក្ខិនី ។

ទុក្ខិយតិ កិ. [ទុក្ខ+ល្បយ+តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តនូវសេចក្តីទុក្ខ, ប្រាថ្នានូវ
សេចក្តីទុក្ខ ។

ទុក្ខទ្រិយ គុ. [ទុក្ខ+ខទ្រិយ] (កម្ម) មានទុក្ខជាកម្រៃ, ជាគ្រឿងចំរើន
ដោយទុក្ខ ។

ទុក្ខប្បត្តិ ឥ. [ទុក្ខ+ឧប្បត្តិ] កិរកើតឡើងនៃទុក្ខ ។

ទុក្ខបទ្ធន ចុំ. [ទុក្ខ+ឧបទ្ធន] ឧបទ្រពត៌ទុក្ខ, អន្តរាយចូលនៅបៀត
បៀននៃទុក្ខ (ឧបទ្ធន ចូលមើលអក្សរឧ ភាគទី ១) ។

ទុក្ខបសមគាមិ គុ. [ទុក្ខបសម+គម+ណិ] មានកិ.ដល់នូវនិព្វានជាទី
ចូលទៅរម្ងាប់នូវទុក្ខជាប្រក្រតិ, ដល់នូវធម៌ជាគ្រឿងចូលទៅរម្ងាប់
នូវទុក្ខ (ស. ឥ., ក.ក.) ។

ទុក្ខិតិ គុ. [ទុ+តម+ត] អ្នកដល់ហើយនូវសេចក្តីលំបាក (អ្នកកំសត់,
អ្នកក្រីក្រ, អ្នកមាល់ក្រ, អ្នកទុក្ខិត); វិ. ទុក្ខំ គកោតិ >
ទុក្ខិកោ ។ . កាល ចុំ. កាលនៃ...ដល់ហើយនូវសេចក្តីលំបាក,

កាលនៃ...ជាអ្នកទុគ៌ិត, .ជាអ្នកកំសត់ ។ . គហបតិកុល នចុំ.
 ត្រកូលនៃគហបតិអ្នកដល់ហើយនូវសេចក្តីលំបាក;... ។ . តិវ គុ.
 អ្នកដល់ហើយនូវសេចក្តីលំបាកជាង, អ្នកទុគ៌ិតជាង ។ . បណ្ណា-
 ការ ចុំ. បណ្ណាការ (ជំនួន) នៃបុគ្គលអ្នកទុគ៌ិត ។ . ព្រាហ្មណ
 ចុំ. ព្រាហ្មណ៍អ្នកដល់ហើយនូវសេចក្តីលំបាក ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈ
 នៃ...ជាអ្នកទុគ៌ិត ។ . មនុស្ស ចុំ. មនុស្សអ្នកដល់ហើយនូវ
 សេចក្តីលំបាក, មនុស្សទុគ៌ិត, មនុស្សកំសត់ ។

ទុគ៌ិតិ ឥ. [ទុ+គតិ] គតិអាក្រក់, ដំណើរអាក្រក់; វិ. ទុដ្ឋ គតិ>
 ទុគ៌ិតិ ។ . បរាយនិ គុ. អ្នកមានទុគ៌ិតិជាទីប្រព្រឹត្តទៅក្នុងខាង
 មុខ; វិ. ទុគ៌ិតិ បរាយនា យេសំ ភេ> ទុគ៌ិតិបរាយនា ។

ទុគ៌ិន្ទ ចុំ. [ទុ+គន្ទ] ក្លិនអាក្រក់, ក្លិនស្អុយ; គុ. មានក្លិនអាក្រក់, មាន
 ក្លិនស្អុយ ។ . តិវ គុ. មានក្លិនអាក្រក់ជាង, មានក្លិនស្អុយជាង ។
 . មុខិ គុ. មានមាត់មានក្លិនអាក្រក់, មានក្លិនអាក្រក់ក្នុងមាត់ ។

ទុគ៌ិត គុ. [ទុ+គម+រ] (ទី) ដែលមានសត្វទៅបានដោយលំបាក ឬ (ទី)
 ដែលបុគ្គលគប្បីទៅបានដោយលំបាក (ផ្លូវលំបាក); វិ. ទុដ្ឋ
 គមយភេកិ> ទុគ៌ិត; ទុដ្ឋ គមិកព្វន្ទ ចា> ទុគ៌ិត ។

ទុគ៌ិហិត គុ. [ទុ+គហ+វ.អា.+ត] គឺបុគ្គលចាប់យកអាក្រក់ហើយ,
 .ចាប់យកដោយអាក្រក់. .ចាប់មិនល្អ, .កាន់មិនល្អ ។

ទុគ៌ិណតេជ ចុំ. [ទុគ៌ិណ+តេជ] តេជៈនៃបុគ្គលអ្នកមានគុណ
 ដ៏អាក្រក់, .មានតេជៈគឺគុណគឺទោសប្រទូស្តហើយ ។

ទុច្ឆរិត នចុំ. [ទុ+ចរិត ឬចរ+វ.អា.+ត] កិ.ប្រព្រឹត្តិអាក្រក់; វិ. ទុដ្ឋ

ទ

ចរិកំ > ទុច្ឆរិកំ; គុ. (កម្ម) ដែលបុគ្គលប្រព្រឹត្តអាក្រក់; **ទុច្ឆរិយកេកំ > ទុច្ឆរិកំ** ។ កម្ម នប៉ុ. កម្មដែលបុគ្គលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ហើយ ។ ប្បវេសនិ នប៉ុ. កិ.ចូលទៅនៃទុច្ឆរិត, កិ. ញ៉ាំងទុច្ឆរិតឱ្យចូលទៅ ។ ផលានុភាវំ ប៉ុ. អានុភាពនៃផលនៃទុច្ឆរិត ។

ទុច្ឆរិតានុភាវំ ប៉ុ. [ទុច្ឆរិត+អានុភាវំ] អានុភាពនៃទុច្ឆរិត, នៃកិ. ប្រព្រឹត្តអាក្រក់, នៃកម្មដែលបុគ្គលប្រព្រឹត្តអាក្រក់ហើយ ។

ទុច្ឆន្តិ គុ. [ទុ+ឆទ+ត, ត>វន្ត, លុបទីចំផុតធាតុ] គឺបុគ្គលប្រក់អាក្រក់ហើយ, ប្រក់មិនល្អហើយ ។ គេហិសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយផ្ទះដែលបុគ្គលប្រក់មិនល្អហើយ ។

ទុច្ឆរិ គ. [ទុ+ឆរិ] សម្បុរថ្លៃដីអាក្រក់; មានសម្បុរថ្លៃដីអាក្រក់ ។ រោគិ ប៉ុ. រោគកើតក្នុងសម្បុរថ្លៃដីអាក្រក់, រោគដែលកើតត្រង់ស្បែកសម្បុរថ្លៃដីអាក្រក់ រោគក្នុងសម្បុរថ្លៃដីអាក្រក់ ។

ទុច្ឆន្តិយ គុ. [ទុ+ឆិទ+ឈ្យ+ត.អា+និ..អា.] គឺ...គប្បីកាត់បានដោយលំបាក, ដោយកម្រ ។

ទុជ្ជាតិ គុ. [ទុ+ជន+ត] កើតអាក្រក់ហើយ, កើតមិនល្អ; មានជាតិអាក្រក់ ។

ទុជ្ជាន គុ. [ទុ+ញា+យុ] គឺបុគ្គលដឹងបានដោយកម្រ, ដោយលំបាក ។

ទុជ្ជិត គុ. [ទុ+ជិ+ត] គឺ...ឈ្នះបានដោយកម្រ, បានដោយលំបាក ។

ទុជ្ជិវ ប៉ុ, គុ. [ទុ+ជិវ+អ] កិ.រស់នៅដោយលំបាក, ដោយកម្រ, ដោយ

ត្រដាបត្រដួស, គឺ...រស់នៅដោយលំបាក; វិ. ទុក្ខន ជីវោ >
ទុជីវោ ។

ទុជីវិត នចុំ., គុ. [ទុ+ជីវិត] រស់នៅដោយលំបាក, .ដោយកម្រ,
.ដោយត្រដាបត្រដួស, គឺ...រស់នៅបានដោយលំបាក; វិ. ទុក្ខន
ជីវិត > ទុជីវិត ។

ទុដ្ឋ គុ. [ទុស+ត] គឺទោសប្រមូលហើយ, បុគ្គលគឺទោសប្រមូល
ហើយ, អាក្រក់, កាច, កំណាច ។ . កុដ្ឋិ រក.ចុំ. នៃបុរសមាន
រោគយូរកំណាច, ម្ចាស់បុរសមានរោគយូរគឺទោសប្រមូលហើយ
(នៃអាគម្ភកំណាច) ។ . តាមណិរាជ ចុំ. ព្រះរាជាព្រះនាម
ទុដ្ឋតាមណិ ។ . ចោរ ចុំ. ចោរកំណាច, ចោរគឺទោសប្រមូល
ហើយ ។ . តិរិយ ចុំ. តិរិយកំណាច, តិរិយអាក្រក់, តិរិយ
គឺទោសប្រមូលហើយ ។ . ទាសិ រក.ស ម្ចាស់ទាសិកំណាច,
ម្ចាស់ទាសិអាក្រក់ ។ . នហាបិត ចុំ. ជាងកំណែរកំណាច,
.អាក្រក់ ។ . បុត្ត ចុំ. កូនកំណាច, កូនអាក្រក់ ។ . បោតិក ចុំ.
កូនកំណាច, កូនកាច, កូនអាក្រក់ ។ . ហត្ថិ ចុំ. ដីរកំណាច,
ដីរកាច ។ . ហត្ថិបោតិក ចុំ. កូននៃដីរកាច, .កាច, .ដី
កាច ។

ទុដ្ឋបេន្ត គុ. [ទុ+បេ+អ, អ>ឯ+អន្ត] កាលតាំងទុកមិនល្អ, កាលទុក
ដាក់មិនល្អ ។

ទុតិយ បូ.សំ. [ទុ>ទុ+តិយ] ទីពីរ, គំរប់ពីរ ។ . គាថា ៧. គាថាទីពីរ,
.គំរប់ពីរ ។ . ជ្ឈានិ នចុំ. ឈានទីពីរ, .គំរប់ពីរ ។ . តតិយអត្ថ.

ទុ

ភាវី ចុំ. អត្តភាពទីពីរនិងអត្តភាពទីបី ។ . ទិវិស ចុំ. នចុំ.
 ថៃទីពីរ, .គំរបំពីរ ។ . បាទវិក្ខេប ចុំ. កិ.ឈានទៅនៃដើង
 (ជំហាន) ទីពីរ, .គំរបំពីរ ។ . ឈលី នចុំ. ផលទីពីរ, គំរបំពីរ ។
 . មាស ចុំ. ខែទីពីរ, គំរបំពីរ ។ . វាវ ចំ. វារៈ (លើក, វេន)
 ទីពីរ, .គំរបំពីរ ។ . សទ្ធិ ចុំ. សំឡេង (សូរ) ទីពីរ, .គំរបំពីរ ។
 . សាវកដ្ឋាន នចុំ. ទីនៃសាវកទីពីរ, .គំរបំពីរ ។

ទុតិយាសន នចុំ. [ទុតិយ+រាសន] អាសនៈទីពីរ, .គំរបំពីរ ។

ទុទ្ធិ គុ. [ទុ+ទា.ទា+អ] គឺ...ឱ្យបានដោយលំបាក, .ដោយកម្រ; វិ.
ទុក្ខន ទទ្ធិយក្ខកិ > ទុទ្ធិទោ ។

ទុទ្ធិម គុ. [ទុ+ទម+ម] (ជន) គឺបុគ្គលទូន្មានបានដោយលំបាក,
 .ដោយកម្រ; វិ. **ទុដ្ឋ ទមិយកេកិ > ទុទ្ធិទោ ។**

ទុទ្ធិស គុ. [ទុ+ទិស+ម] (ទោស) គឺបុគ្គលឃើញបានដោយលំបាក,
 .ដោយកម្រ; វិ. **ទុដ្ឋ ទស្សិយកេកិ > ទុទ្ធិសំ ។**

ទុទ្ធិដ្ឋ គុ. [ទុ+ទិដ្ឋ] មានទិដ្ឋិអាក្រក់, មានកិ.ឃើញអាក្រក់ ។

ទុនិក្ខិត្ត គុ. [ទុ+និក្ខិត្ត] គឺ...ទុកមិនល្អហើយ, គឺ...ទុកដាក់មិនល្អ
 ហើយ ។

ទុនិគ្គហិ គុ. [ទុ+និគ្គហ] គឺបុគ្គលសង្កត់សង្កិនបានដោយលំបាក,
 គឺ...ផ្ដាសាយបានដោយលំបាក, .ដោយកម្រ; វិ. **ទុក្ខន និគ្គ-
 ហោ > ទុនិគ្គហោ ។**

ទុនិវត្ត គុ. [ទុ+និវត្ត] គឺ...ស្លៀកមិនល្អហើយ, គឺ...ស្លៀកអាក្រក់

ហើយ, គឺ...ស្លៀកមិនស្រួលហើយ ។ . ទុប្បារុតទស្សន នចុំ.
កិ.ប្បការសំដែង (បង្ហាញ) នូវសំពត់ដែលខ្លួនស្លៀកមិនល្អហើយ
និងសំពត់ដែលខ្លួនដណ្តប់មិនល្អហើយ ។

ទុនិវាយ គុ. [ទុ+និ+វ+រ+ល្យ] គឺ...គប្បីហាមបានដោយលំបាក,
- ដោយកម្រ; គឺ...ឃាត់បានដោយលំបាក, -ដោយកម្រ ។

ទុប្បញ្ញ គុ. [ទុ+បញ្ញា] អ្នកមានបញ្ញាក្រក់, អ្នកឥតបញ្ញា ។ . កម្ម
នចុំ. កម្មនៃបុគ្គលអ្នកមានបញ្ញាក្រក់, -អ្នកឥតបញ្ញា ។ . តើជ
ចុំ. តេជះនៃ... ។

ទុប្បដិហតញ្ញាណ គុ. [ទុប្បដិហត+ញ្ញាណ] អ្នកមានញ្ញាណ
(បញ្ញា) គឺអ្វីនីមួយៗខ្លាំងខ្លប់មិនបានហើយ, -បៀតបៀនតបមិន
បានហើយ ។

ទុប្បដ្ឋចិវរ នចុំ. [ទុប្បដ្ឋ+ចិវរ] ចិវរមានពីរជាន់, មានផ្ទាំងពីរ
(ទុប្បដ្ឋ<ទិ>ទុ+បដ្ឋ) ។

ទុប្បដិបន្ន គុ. [ទុ+បដិ+បទ+ត] គឺបុគ្គលដើរទៅបានដោយលំបាក,
-ដោយកម្រ; ដែលបុគ្គលប្រតិបត្តិមិនល្អហើយ ។

ទុប្បព្វជ្ជា គ. [ទុ+បព្វជ្ជា] កិ.បូសបានដោយលំបាក, -ដោយកម្រ
(កន្លែងខ្លះប្រើជា នចុំ. ក៏មាន) ។

ទុប្បមុញ្ញ គុ. [ទុ+បមុញ្ញ] គឺ...ស្រាយ (ដោះ) បានដោយលំបាក,
-ដោយកម្រ ។

ទុប្បរាមដ្ឋ គុ. [ទុ+បរាមដ្ឋ] គឺបុគ្គលពាល់ត្រូវ (ស្ថាបអង្កែល, ចាប់,

ទ

កាន់) មិនល្អហើយ ។

ទុប្បុរណត្ថ ចុំ. [ទុប្បុរណ+រត្ថ] អត្ថគីកិ.បំពេញបានដោយលំបាក,
.ដោយកម្រ, សេចក្តីគឺ...ឱ្យពេញបានដោយកម្រ ។

ទុប្បុរ គុ. [ទុ+បុរ+ណ] គឺយរាវាសឱ្យពេញបានដោយលំបាក,
គឺ...បំពេញបានដោយកម្រ, .ដោយលំបាក ។

ទុព្វច គុ. [ទុ+វច+ឧ] (ជន) ដែលគេស្តីថាបានដោយកម្រ, ដែល
គេប្រដៅបានដោយកម្រ (មនុស្សពិបាកប្រដា); វិ. ទុដ្ឋ ច្នួច.
គីគី> ទុព្វចោ; ទុក្ខន ច្នួចកេគី ថា> ទុព្វចោ ។

. ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកគឺគេប្រដៅបានដោយកម្រ ។ . ភិក្ខុ
ចុំ. ភិក្ខុ គឺ...ប្រដៅបានដោយកម្រ ។

ទុព្វណ្ណ គុ. [ទុ+វណ្ណ] មានពណ៌អាក្រក់ មានពណ៌គឺទោសប្រមូល
ហើយ; ទុដ្ឋោ ចណ្ណោ យស្ស ភោ> ទុព្វណ្ណោ ។

ទុព្វល គុ. [ទុ+ពល] មានកម្លាំងគឺទោសប្រមូលហើយ, មានកម្លាំង
ខ្សោយ, មានកម្លាំងថយ (ខ្សោយកម្លាំង); វិ. ទុដ្ឋ ទុដ្ឋ ថា
ពលំ យស្ស ភោ> ទុព្វលោ ។ . ក្តិលេសមារ ចុំ.
មារគីកិលេសមានកម្លាំងខ្សោយ ។ . ទណ្ឌក នចុំ. កំណាត់ឃើ
មានកម្លាំងខ្សោយ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជា...មានកម្លាំង
ខ្សោយ, ទុព្វលភាព ។ . អស្ស ចុំ. សេះមានកម្លាំងខ្សោយ,
សេះមានកម្លាំងគឺទោសប្រមូលហើយ ។

ទុព្វិធ គុ. [ទុ>ទុ+វិធ] មានប្រការៈពិរ (មានពិរយ៉ាង); វិ. ទ្វេ ចិបា

បកាវា អស្សាភិ> ទុតិយោ ។ ប្រើជា "ទុវិទោ" ត្រូវ
ជាង ។

ទុព្វិនិត គុ. [ទុ+វិ+និ+ត] អ្នកគឺបុគ្គលទូន្មានបានដោយលំបាក,
ដោយកម្រ (មនុស្សពិបាកទូន្មាន); វិ. ទុក្ខេន ចិនិកោភិ>
ទុតិយិកោ ។

ទុព្វដិកា ឥ. [ទុ+វុដិ+ក] ភ្លៀងអាក្រក់, ភ្លៀងមិនស្រួល, (ភ្លៀង
តិច) ។

ទុញមិ គិ. [ទុញ+អ+ចិ.វ.] ប្រទូស្ត, បៀតបៀន ។

ទុញភិ គុ. [ទុ+ភិក្ខុ] មានភិក្ខុ (បាយ) គឺបុគ្គលបានដោយលំបាក,
ដោយក្រ (ទុរភិក្ស); វិ. ទុល្លភា ភិក្ខា យស្មី សោ>
ទុត្តក្ខោ ។ . កាល ចុំ. កាលមានបាយគឺបុគ្គលបានដោយក្រ,
កាលនៃ...មានបាយគឺ... ។ . ភយ នចុំ. ភយគឺទុរភិក្ស, ភយកើត
អំពីទុរភិក្ស, ភយគឺភិក្ខុដែលបុគ្គលបានដោយលំបាក, ដោយកម្រ,
ភយកើតអំពីភិក្ខុដែល... ។

ទុញ្ចិ ចុំ. [ទុញ+ណិ] អ្នកប្រទូស្ត; វិ. ទុត្តភិ> ទុត្តិ ។ . ភាវ (១)
ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកប្រទូស្ត ។

ទុញ្ចជន នចុំ. [ទុ+ភោជន] ភោជនអាក្រក់, ភោជនមិនល្អ,
ភោជនគឺទោសប្រទូស្តហើយ ។ . ទុក្ខសេយ្យា ឥ. ភោជនមិន

(១) សង្កត់ជា « ល្បការន្ត ឬ ឧការន្ត ចុំ. » កាលបើរួមចូលជាបទសមាស ត្រូវ « រស្ស
ល្ប> ជ, ឧ>ឧ »

ទុ

ល្អនិងកិ.ដេកមិនល្អ, ភោជនអាក្រក់និងដំណេកនាំមកនូវទុក្ខ ។

ទុក្ខមិក ចុំ. [ទុ+ភូមិ+ក ឬ ទុក្ខមិ+ណិក] មានជាន់ពីរ ឬប្រកបដោយ
ជាន់ពីរ; វិ. ទ្វេ ភូមិយោ អស្សាភិ > ទុក្ខមិកំ; ទុក្ខមិ-
យា និយ្យកំ ចា > ទុក្ខមិកំ ។

ទុម ចុំ. [ទុ+ម] (សភាវៈ) ដែលជនកាត់ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់កិច្ចមាន
សម្ភារៈ (គ្រឿង ឬ គ្រឿងប្រុង) របស់ផ្ទះជាដើម (ឈើ, ដើម
ឈើ); វិ. ទុនិយភិ គេហសម្ភារាទិអក្កាយ ហិសិយភិ
និសិយភិកិ > ទុមោ ។ ល ។

ទុម្មន គុ. [ទុ+មន] អ្នកមានចិត្តគឺទោសប្រទូស្តហើយ ឬមានចិត្ត
អាក់អន់, មានចិត្តអាក្រក់; វិ. ទុជ្ជា មនោ យស្ស ទោ >
ទុម្មនោ, ទុជ្ជ មនោ ឯកស្សាភិ ចា > ទុម្មនោ ។

ទុម្មេធិ គុ. [ទុ+មេធា] អ្នកមានប្រាជ្ញាគឺទោសប្រទូស្តហើយ (អ្នកឥត
ប្រាជ្ញា, មនុស្សល្ងង់, មនុស្សខ្លៅ); វិ. ទុជ្ជា មេធា យស្ស
ទោ > ទុម្មេធា ។ . បុគ្គល ចុំ. បុគ្គលអ្នកឥតប្រាជ្ញា,
បុគ្គលខ្លៅ ។

ទុម្មេធិ ចុំ. [ទុម្មេធា+អ្យ] អ្នកមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងកំចាត់បង់នូវ
កិលេសគឺទោសប្រទូស្តហើយ, អ្នកមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងកំចាត់បង់
នូវកិលេសដ៏អាក្រក់; វិ. ទុម្មេធា យស្ស អភិកិ > ទុម្មេធិ ។

ទុម្មោចយ គុ. [ទុ+មុច+ណ្យ] គឺបុគ្គលគប្បីស្រាយ (.ដោះ, .រួច)
បានដោយលំបាក, .ដោយកម្រ ។

ទុម្ពោចយំ គុ. [ទុម្ពោចយន្ត+សិ.វិ, ផ្កាស់ ន្ត និង សិ.វិ.>អំ] កាលស្រាយ,
(.ដោះ, រួច) បានដោយលំបាក, .ដោយកម្រ ។

ទុយ្យុត្តសុយ្យុត្តក គុ. [ទុយ្យុត្ត+សុយ្យុត្ត+ក] កម្មគឺបុគ្គលគប្បីប្រកប
អាក្រក់ហើយនិងកម្មគឺបុគ្គលប្រកបល្អហើយ (ទុយ្យុត្ត<ទុ+យុជ
+ត) ។

ទុយ្ហមាន គុ. [ទុហ+យ+មាន] គឺបុគ្គលកាលវិត, .កំពុងវិត ។

ទុរក្ខ គុ. [ទុ+រក្ខ+ខ] (ទ្វារ) គឺបុគ្គលរក្សាបានដោយកម្រ ។ . ត្តិ នចំ.
ភាវៈនៃ...នោះជា...គឺបុគ្គលរក្សាបានដោយកម្រ ។

ទុរច្ឆយ គុ. [ទុ+អតិ+ត+ខ, ចុះ.អា.] បុគ្គលប្រព្រឹត្តកន្លងបានដោយ
លំបាក, .ដោយកម្រ; គឺបុគ្គលឱ្យប្រព្រឹត្តកន្លងបានដោយលំបាក,
.ដោយកម្រ ។

ទុរតិក្កម គុ. [ទុ+អតិ+កម+ខ, ចុះ.អា.] គឺ...ឈានកន្លងបាន
ដោយលំបាក, .ដោយកម្រ; គឺ...ប្រព្រឹត្តកន្លងបានដោយលំបាក,
.ដោយកម្រ ។

ទុរន្ទយ គុ. [ទុ+អនុ+ត ឬអយ+ខ, ចុះ.អា.] គឺ...ទៅតាមបានដោយ
លំបាក, .ដោយកម្រ; គឺ...ប្រព្រឹត្តទៅតាមបានដោយលំបាក,
.ដោយកម្រ ។ ប្រើជា « ទុន្ទយ » ក៏មាន ។

ទុរភិរម គុ. [ទុ+អភិ+រម+ខ, ចុះ.អា.] គឺ...ព្រេកអរចំពោះបាន
ដោយសលំបាក, .ដោយកម្រ, គឺ...រីករាយសិប្បបានដោយ... ។

ទុរម គុ. [ទុ+រម+ខ] គឺ...ព្រេកអរបានដោយកម្រ ។

ទុ

ទុរាចារ គុ. [ទុ+អាចារ, ចុះ+រ.អា.] អ្នកមានមារយាទអាក្រក់; វិ. ទុ
អាចារោ យស្ស សោ> ទុរាចារោ ។

ទុរាចារបរិវ័ត គុ. [ទុរាចារ+បរិវ័ត] អ្នកគឺបុគ្គលមានអាចារៈអាក្រក់
ចោមរោមហើយ, អ្នកគឺភិក្ខុមានមារយាទអាក្រក់ចោមរោម
ហើយ ។

ទុរាវាស គុ. [ទុ+អាវាស, ចុះ+រ.អា.] មានកិ.នៅគ្រប់គ្រងបានដោយ
លំបាក, ដោយកម្រ; វិ. ទុដ្ឋ អាចារសោ ឯកេសន្តិ>
ទុរាវាសា ។

ទុល្លភិ គុ. [ទុ+លភ+ខ] កិ.បានដោយក្រ ឬ (វត្ថុ) ដែល...បាន
ដោយក្រ; វិ. ទុដ្ឋ ទុភ្នន ថា លព្ពកេភិ (១)> ទុល្លភំ ។
- តិ ឥ. ភាវៈនៃ...នោះជា...គឺបុគ្គលបានដោយលំបាក, ដោយ
កម្រ ។ - ឱប្បាទ ចុំ. កិ.កើតឡើងនៃ...គឺ...បានដោយកម្រ ។

ទុវិជាត គុ. [ទិ>ទុ+វិ+ជន, ជន>ជា+ត ឬទិ+វិជាត] អ្នកកើតហើយ
អស់វារៈពីរដង, អ្នកសម្រាលកូនហើយ អស់វារៈពីរលើក; វិ. ទ្វ
ចារេ វិជាយិកិ> ទុវិជាកា; ទុវិជុកំ ថា វិជាកា>
ទុវិជាកា ។

ទុស្ស ឥចុំ. [ទុ+ស, ស>ស្ស] សំពត់ (វិ. ទ្វបំ អសភិ ខេបេ.
ភិកិ ថា> ទុស្សំ ។

ទុស្សកោដ្ឋាគារ ឥចុំ. [ទុស្ស+កោដ្ឋាគារ] ឃ្នាំងនៃសំពត់, ឃ្នាំងជាទី

១ ចងប្រកបដោយកិតកិរិយាជា « លភិតព្វំ » វិញក៏បាន ។

ទុ

ទុកនូវសំពត់, ឃ្នាំងសម្រាប់ដាក់នូវសំពត់, ឃ្នាំងដីពេញដោយសំពត់
 (សមាសនេះវេលាចងវិគ្គហៈ ត្រូវដាក់បាលីជាបទគុណត្រង់កណ្តាល
 ដែលប្រែថា «ជាទីទុក, សម្រាប់ដាក់, ដីពេញ» មកផង) ។
 តេលកោដ្ឋាគារ នចុំ. ឃ្នាំងនៃសំពត់និងឃ្នាំងនៃប្រេង,
 ឃ្នាំងដាក់នូវសំពត់និងឃ្នាំងដាក់នូវប្រេង ។

ទុស្សគុហណមង្គល នចុំ. [ទុស្ស+គហណ+មង្គល] មង្គលជាទី
 កាន់យកនូវសំពត់, មង្គលគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើក្នុងកាលជាទីកាន់យក
 នូវសំពត់, ជាទីស្លៀកនូវសំពត់ ។

ទុស្សណ្ហាបិទី គុ. [ទុ+សំ+ថា+ណាចេ+ផ.អា.+ត] គឺបុគ្គលឱ្យតាំង
 ទុកព្រមហើយបានដោយសំបាក, គឺ...ឱ្យទុកដាក់បានដោយ
 សំបាក ។

ទុស្សតិ កិ. [ទុស+យ+តិ.វ.] ប្រទូស្ត ។

ទុស្សទ្ធិ គុ. [ទុ+សទ្ធិ] មានសំឡេងអាក្រក់ ។

ទុស្សន្តិ បុំ. [ទុស្ស+អន្ត] ទីបំផុតនៃសំពត់, បាយនៃសំពត់ ។

ទុស្សយុត្តិ នចុំ. [ទុស្ស+យុត] គូនៃសំពត់ ។

ទុស្សវនិយ គុ. [ទុ+សុ+អនិយ] គឺ...គប្បីស្តាប់ ឬឮបានដោយ
 សំបាក, ដោយកម្រ ។

ទុស្សស្ស គុ. [ទុ+សស្ស] មានសំឡេងអាក្រក់, មានសំឡេងគឺបុគ្គលបាន
 ដោយក្រ ។

ទុ-ទូ

ទុស្សីល គុ. [ទុ+សីល] អ្នកមានសីលគឺទោសប្រមូស្តហើយ (អ្នកទ្រុស្តសីល); វិ. ទុដ្ឋំ សីលំ យស្ស សោ> ទុស្សី- លោ ។ អ្នកមិនមានសីល ឬ អ្នកឥតសីល; វិ. នភិ សីលំ យស្ស សោ> ទុស្សីលោ ។ . ការណិ នចុំ. ហេតុនៃ... មានសីលគឺទោសប្រមូស្តហើយ, ហេតុនៃ ....អ្នកមិនមានសីល ។ . តេជំ ចុំ. តេជះនៃ...។ . ភាវំ ចុំ. ភាវះនៃ... ។

ទុស្សីល្យ នចុំ. [ទុស្សីល+ល្យ] ភាវះនៃ...អ្នកមានសីលគឺទោស ប្រមូស្តហើយ, ភាវះនៃ...អ្នកមិនមានសីល, ភាវះនៃបុគ្គល ទ្រុស្តសីល; វិ. ទុស្សីលស្ស ភាវោ> ទុស្សីល្យំ ។

ទុស្ស្យតិ គុ. [ទុ+សុ+ត] គឺ...ឲ្យអាក្រក់ហើយ, ឲ្យមិនល្អហើយ, ឲ្យស្លាប់មិនល្អហើយ ។

ទុហិត្វា អ. [ទុហ+ត.អា.+ត្វា] រិតហើយ, ច្របាច់ហើយ, ច្រួត ហើយ ។

ទូតិ ចុំ. [ទុ+ត] ជនដែលគេប្រើទៅ ឬ ជនដែលគេបញ្ជូនទៅ (ទូត, អ្នកបំរើ) ។

ទូរំ គុ. [ទុ+អរ+អ(១)] ឆ្ងាយ, មឺឆ្ងាយ (វិ. ទុក្ខេន អរភិ យំ កំ> ទូរំ) ។

ទូរដ្ឋមិ គុ. [ទូរំ+តម+អ] (ចិត្ត) ទៅកាន់មឺឆ្ងាយ, ទៅកាន់អារម្មណ៍ដ៏ ឆ្ងាយ; វិ. ទូរំ ភច្ចុក្កិ> ទូរន្តមំ ។

១ ក្នុង យ. រភិ ថា « ទុ+ឧរ+ប្បថ្មយ » ។

ទូរដ្ឋាន ន.បុ. [ទូរ+ឋាន] ទីដីឆ្ងាយ ។

ទូរពរ គុ. [ទូរ+ពរ] ឆ្ងាយជាង, ឆ្ងាយដោយវិសេស ។

ទូរពោ អ.ស. [ទូរ+ពោ] អំពីទីឆ្ងាយ, អំពីចម្ងាយ ។

ទូរភាវ បុ. [ទូរ+ភាវ] ភាវៈនៃ...នោះជា...ឆ្ងាយ ។

ទូសេតុំ អ. [ទុស+ណេ+តុំ] ដើម្បីប្រទូស្ត ។

ទូសេន្តិ កិ. [ទុស+ណេ+អន្តិ.វ.] ប្រទូស្ត ។

ទូសេយ្យ កិ. [ទុស+ណេ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីប្រទូស្ត ។

ទូសេសិ កិ. [ទុស+ណេ+ស្យ.អដ្ឋ, ចុះស.អា.] ប្រទូស្តហើយ ។

ទេតិ កិ. [ទា+អ+តិ.វ.] ឱ្យ, ប្រគេន, ថ្វាយ ។

ទេតុ កិ. [ទា+អ+តុ.ប.] ចូរឱ្យ,... ។

ទេថ កិ. [ទា+អ+ថ.ប.] ចូរឱ្យ,... ។

ទេន្ត គុ. [ទា+អ+អន្ត] កាលឱ្យ, កំពុងឱ្យ,... ។

ទេន្តិ កិ. [ទា+អ+អន្តិ.វ.] ឱ្យ....។

ទេម កិ. [ទា+អ+ម.វ.] ឱ្យ.... ។

ទេយ្យធម្ម បុ. [ទេយ្យ+ធម្ម] ទេយ្យធមិ, ធមិគឺជនគប្បីឱ្យ; វិ.

ពាក្យក៏ > ទេយ្យៈ ទេយ្យា ទេម្មា > ទេយ្យធម្មា
(បានដល់វត្ថុ១០ យ៉ាងមានបាយបួចំណីជាដើម) ។

ទេវ ចុំ. [ទេវ+ណ] អ្នកលេងដោយអារម្មណ៍ មានកាមគុណជាដើម
(ទេវតា, ភ្ញៀវ); វិ. ទិព្វនិ ភាវគុណាទិហិ ភិធួនិកិ>
ទេវា ។

ទេវកុមារ ចុំ. [ទេវ+កុមារ] កុមារនៃទេវតា, កុមារដូចជាទេវតា ។

ទេវកុល នចុំ. [ទេវ+កុល] ត្រកូលនៃទេវតា, ខ្លួមនៃទេវតា ។

ទេវគណបរិវុត គុ. [ទេវគណ+បរិវុត] គឺពួកនៃទេវតាចោមរោម
ហើយ, គឺក្រុមនៃទេវតាចោមរោមហើយ; វិ. ទេវានំ
គណា> ទេវគណា, ទេវគណាន បរិវុកោ>
ទេវគណបរិវុកោ ។

ទេវចារិក នចុំ. [ទេវ+ចារិក] ទីជាទីត្រាច់ទៅនៃទេវតា, ទីជាទីត្រាច់
ទៅក្នុងទេវលោក, ចារិកនៃទេវតា ។

ទេវច្ឆរា ឆ. [ទេវ+អច្ឆរា] ស្រ្តីអប្សរនៃទេវតា, នាងអប្សរនៃទេវតា ។
- បដិភាគី គុ. មានចំណែកប្រៀបដោយស្រ្តីអប្សរនៃទេវតា ។

ទេវតា ឆ. [ទេវ+តា.ស.] ទេវតា (ទេវោ ឯវ> ទេវកា) ។
- អានុភាវី ចុំ. អានុភាពនៃទេវតា ។

ទេវត្ថ នចុំ. [ទេវ+ត្ថ] ភាវៈនៃទេវតា, ភាវៈនៃ...ជាទេវតា ។

ទេវទណ្ឌ ចុំ. [ទេវ+ទណ្ឌ] អាជ្ញានៃទេវតា ។

ទេវទត្ថ អ.ន. ភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ថ, សក្យៈឈ្មោះទេវទត្ថ ។ . បក្ខិក
គុ. អ្នកប្រព្រឹត្តទៅក្នុងពួកនៃភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ថ ឬអ្នកគប់រកនូវពួក

នៃភិក្ខុឈ្មោះទេវទត្ត; វិ. ទេវទត្តបក្ខេ ភក្ខកិ > ទេវ-
ទត្តបក្ខេ, ទេវទត្តបក្ខេ ភក្ខកិ ចា > ទេវទត្ត-
បក្ខេ ។

ទេវទត្តិយធន នប្បំ. [ទេវទត្តិយ+ធន] ទ្រព្យដែលទេវតាឱ្យហើយ,
ទ្រព្យដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធចេតប្រទានហើយ (ទេវទត្តិយ < ទេវ+ទិន្ន,
ផ្លាស់ ទិន្ន > ទត្តិ ឬ ទត្តិយ) ។

ទេវទ្ធច ចុំ. [ទេវ+ទ្ធច] ទេវទ្ធច, ទ្ធចនៃទេវតា, បំរើនៃទេវតា ។
- សុត្តន្ត នប្បំ. ទេវទ្ធចសូត្រ ។

ទេវធម្ម ចុំ. [ទេវ+ធម្ម] ទេវធម៌, ធម៌របស់ទេវតា, ធម៌ដែលទេវតា
ប្រព្រឹត្តហើយ ។ . ជានិសិទ្ធិ គុ. អ្នកដឹងនូវទេវធម៌, អ្នកចេះនូវ
ទេវធម៌; វិ. ទេវធម្ម ជាណកិ > ទេវធម្មជាណកោ ។

ទេវធីតា ឥ. [ទេវ+ធីតា] ទេវធីតា, ធីតានៃទេវតា ។

ទេវនគរទ្វារ នប្បំ. [ទេវនគរ+ទ្វារ] ទ្វារនៃនគរនៃទេវតា, .នៃទេវ
នគរ ។

ទេវនគរភិមុខ គុ. [ទេវនគរ+ភិមុខ] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ទេវ
នគរ, មានមុខចំពោះទៅកាន់ទេវនគរ, មានមុខសំដៅទៅកាន់នគរ
នៃទេវតា ។

ទេវបរិសា ឥ. [ទេវ+បរិសា] បរិស័ទតីទេវតា, ទេវតាជាបរិស័ទ,
បរិស័ទនៃទេវតា ។

ទេវបុត្ត ចុំ. [ទេវ+បុត្ត] ទេវបុត្រ, បុត្រនៃទេវតា ។ . មារ ចុំ. មារ

តិទេវបុត្រ ។

ទេវមនុស្ស ចុំ. [ទេវ+មនុស្ស] ទេវតានិងមនុស្ស ។ . សម្បត្តិ ឥ. សម្បត្តិនៃទេវតានិងមនុស្ស ។ . អាទិភោគ គុ. ផ្សេងដោយជន មានទេវតានិងមនុស្សជាដើម, មានជនមានទេវតានិងមនុស្សជាដើម ជាប្រភេទ ។

ទេវមារព្រហ្មនាគសុណ្ណាទិ គុ. [ទេវ...+អាទិ] (សត្វ) មានទេវតា និងមារ និងព្រហ្ម និងនាគ និងគ្រុឌជាដើម ។

ទេវជួសិវិធរ គុ. [ទេវជួសិវិ+ធរ+អ] អ្នកទ្រទ្រង់នូវសិរីភាវៈនៃ ខ្លួនជាស្តេចនៃទេវតា; វិ. រញ្ជោ (អក្ខនោ) ភាថោ> រជ្ជៈ ទេវានំ រជ្ជៈ> ទេវរជ្ជៈ, ទេវរជ្ជៈ ឯច សិវិ> ទេវ. រជ្ជៈសិវិ, ទេវរជ្ជៈសិវិ ធារេភិកិ> ទេវរជ្ជៈសិវិធរោ ។

ទេវរាជ ចុំ. [ទេវ+រាជ] ទេវរាជ, ស្តេចនៃទេវតា, ទេវតាជាស្តេច ។

ទេវលោក ចុំ. [ទេវ+លោក] ទេវលោក, លោកជាទីនៅនៃទេវតា ។ . ព្រហ្មលោកសម្បត្តិ ឥ. សម្បត្តិក្នុងទេវលោកនិង ព្រហ្មលោក ។ . សិវិ ឥ. សិវិក្នុងទេវលោក ។

ទេវវណ្ណ ចុំ. [ទេវ+វណ្ណ] ភេទនៃទេវតា; គុ. មានភេទដូចជា ភេទនៃទេវតា វិ. ទេវានំ វណ្ណា> ទេវវណ្ណា; ទេវវណ្ណា ឥច វណ្ណា យស្ស សោ> ទេវ. វណ្ណា ។

ទេវសន្និបាត ចុំ. [ទេវ+សន្និបាត] សន្និបាតនៃទេវតា, ការជួបជុំនៃ.....,

ការប្រជុំនៃ.... (សន្និបាត <សំ+និ>+បត+ណ = ការធ្លាក់ចុះ
ព្រម, ការប្រជុំ) ។

ទេវសភា ឥ. [ទេវ+សភា] ទេវសភា, សភារបស់ទេវតា, (សាល
ឬរោង) ជាទីប្រជុំពេលនៃទេវតា ឬជាទីពេលមួយអង្កើនៃទេវតា;
វិ. សទ្ធិ ភាសន្តិ ឯក្កាភិ> សភា; សហ ភាសន្តិ
ឯក្កាភិ ចា> សភា; ទេវានំ សភា> ទេវសភា ។

ទេវសមាគម ចុំ. [ទេវ+សមាគម] សមាគមនៃទេវតា, កិ.មកព្រម
នៃទេវតា, កិ.ជួបជុំនៃទេវតា, កិ.ប្រជុំនៃទេវតា, ជាទីប្រជុំនៃ
ទេវតា ។

ទេវសង្ឃ ចុំ. [ទេវ+សង្ឃ] ពួកនៃទេវតា, ក្រុមនៃ... ។

ទេវសិក គុ. [ទិវស+ណិក] (កាល) ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងថ្ងៃ (រាល់ថ្ងៃៗ,
សព្វថ្ងៃៗ ឬរាល់ៗថ្ងៃ, សព្វៗថ្ងៃ); វិ. ទិវសេ ចក្កភិ>
ទេវសិកា ។

ទេវសិរី ឥ. [ទេវ+សិរី] សិរីនៃទេវតា ។

ទេវហិតព្រាហ្មណ ចុំ. [ទេវហិត+ព្រាហ្មណ] ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះ
ទេវហិតៈ ។ - វត្ថុ នចុំ. រឿងនៃព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះទេវហិតៈ ។

ទេវាតិទេវ ចុំ. [ទេវ+អតិទេវ] ទេវតាកន្លងនូវទេវតា, ទេវតាក្រៃ
លែងជាងទេវតា ។

ទេវានមិន្ទ គុ. [ទេវានំ+ន្ទ] ជាធំជាងទេវតាទាំងឡាយ, ទេវរាជជាធំ

ជាងទេវតាទាំងឡាយ; វិ. ទេវានំ កំន្នោ> ទេវានមិទ្ធោ ។

ទេវាសុរសង្គម ចុំ. [ទេវាសុរ+សង្គម] សង្គមនៃទេវតានិង
អសុរ ។

ទេវិន្ទ គុ. [ទេវ+ឥន្ទ] ជាធំជាងទេវតា, ទេវរាជជាធំជាងទេវតា ។

ទេវិស្សរិយាទិ គុ. [ទេវិស្សរិយ+អាទិ] មានឥស្សរិយយសនៃទេវតា
ជាដើម ។

ទេវោរោហណ ឥចុំ. [ទេវ+ឱរោហណ] កាលជាទីចុះចាកទេវតា,
ចាកទេវលោក ។ សមាគម ចុំ. កិ.ប្រជុំក្នុងកាលជាទីចុះចាក
ទេវលោក ។

ទេសនា ឥ. [ទិស+យ+អា.ឥ.] កិ.សំដែង ឬ (វាចា) ជាគ្រឿង
សំដែង; វិ. ទេសិយកេកិ> ទេសនា; ទេសេកិ
ឯកាយាភិ ថា> ទេសនា ។

ទេសនាកុសលតា ឥ. [ទេសនាកុសល+តា] ភាវៈនៃ...នោះជា
អ្នកឈ្លាសក្នុងទេសនា, ក្នុងការសំដែង; វិ. ទេសនាយំ ភុស.
លោ> ទេសនាភុសលោ; ភស្ស ភាវោ> ទេសនា.
ភុសលភា ។

ទេសនាធម្ម ចុំ. [ទេសនា+ធម្ម] ទេសនាធម៌, ធម៌គឺទេសនា, ធម៌គឺ
វាចាជាគ្រឿងសំដែង (បាលីនេះកន្លែងខ្លះប្រើជា«នប៉ុ.») ក៏មាន ។

ទេសនានុគត គុ. [ទេសនា+អនុគត] ដែលទៅតាមហើយនូវ
ទេសនា, ប្រព្រឹត្តទៅតាមនូវទេសនា ។

ទេសនានុសារ ចុំ. [ទេសនា+អនុសារ] កិ.វលីកតាមនូវទេសនា, កិ.
ស្តងតាមនូវទេសនា, លំអាននៃទេសនា (អនុសារ<អនុ+
សរ+ណ) ។

ទេសនាបរិយោសាន នចុំ. [ទេសនា+បរិយោសាន] (កាល) ជាទី
ប្រជុំចុះជុំវិញនៃទេសនា, ជាទីចប់នៃទេសនា, អវសាននៃ
ទេសនា ។

ទេសនាមត្ត គុ. [ទេសនា+មត្ត] ត្រឹមតែទេសនា, គ្រាន់តែជាទេសនា ។

ទេសនាវសាន នចុំ. [ទេសនា+អវសាន] (កាល) ជាទីបំផុតចុះនៃ
ទេសនា, ជាទីចប់នៃទេសនា, អវសាននៃទេសនា ។

ទេសនាវិធិកុសលតា ឥ. [ទេសនាវិធិកុសល+តា] រាវៈនៃ...នោះ
ជាអ្នកឈ្លាសក្នុងវិធីនៃទេសនា, ក្នុងបែបនៃទេសនា ។

ទេសនាសីស នចុំ. [ទេសនា+សីស] ជាប្រធាននៃទេសនា ។
- មត្ត គុ. គ្រាន់តែជាប្រធាននៃទេសនា ។

ទេសយតោ គុ. [ទេសយន្ត+ស.វិ, ផ្លាស់ ន្ត+ស.វិ.>តោ] កាលសំដែង,
កំពុងសំដែង ។

ទេសយីសុំ កិ. [ទិស+ណាយ+ខំ.អជ្ជ.] សំដែងហើយ, បង្ហាញហើយ ។

ទេសិតិ គុ. [ទិស+ឥ.អា.+ត] គឺ...សំដែងហើយ ។ - ដ្ឋាន នចុំ.
ទីនៃធម៌គឺ...សំដែងហើយ ។ - ធម្ម ចុំ. ធម៌គឺ...សំដែងហើយ, ។
- និយាម ចុំ. ទំនងនៃធម៌គឺ...សំដែងហើយ, លំអាននៃ...គឺ...
សំដែងហើយ ។

ទុ

ទុកនូវសំពត់, ឃ្នាំងសម្រាប់ដាក់នូវសំពត់, ឃ្នាំងដីពេញដោយសំពត់
 (សមាសនេះវេលាចងវិគ្គហៈ ត្រូវដាក់បាលីជាបទគុណត្រង់កណ្តាល
 ដែលប្រែថា «ជាទីទុក, សម្រាប់ដាក់, ដីពេញ» មកផង) ។
 តេលកោដ្ឋាគារ នចុំ. ឃ្នាំងនៃសំពត់និងឃ្នាំងនៃប្រេង,
 ឃ្នាំងដាក់នូវសំពត់និងឃ្នាំងដាក់នូវប្រេង ។

ទុស្សគុហណមង្គល នចុំ. [ទុស្ស+គហណ+មង្គល] មង្គលជាទី
 កាន់យកនូវសំពត់, មង្គលគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើក្នុងកាលជាទីកាន់យក
 នូវសំពត់, ជាទីស្លៀកនូវសំពត់ ។

ទុស្សណ្ហាបិទី គុ. [ទុ+សំ+ថា+ណាចេ+ឥ.អា.+ត] គឺបុគ្គលឱ្យតាំង
 ទុកព្រមហើយបានដោយសំបាក, គឺ...ឱ្យទុកដាក់បានដោយ
 សំបាក ។

ទុស្សតិ គិ. [ទុស+យ+តិ.វ.] ប្រទូស្ត ។

ទុស្សទ្ធិ គុ. [ទុ+សទ្ធិ] មានសំឡេងអាក្រក់ ។

ទុស្សន្តិ ចុំ. [ទុស្ស+អន្ត] ទីបំផុតនៃសំពត់, បាយនៃសំពត់ ។

ទុស្សយុត្តិ នចុំ. [ទុស្ស+យុត] គូនៃសំពត់ ។

ទុស្សវនិយ គុ. [ទុ+សុ+អនិយ] គឺ...គប្បីស្តាប់ ឬឮបានដោយ
 សំបាក, ដោយកម្រ ។

ទុស្សស្ស គុ. [ទុ+សស្ស] មានសំឡេងអាក្រក់, មានសំឡេងគឺបុគ្គលបាន
 ដោយក្រ ។

ចុឡី គច្ឆកិ ឯក្ក កុសលាកុសលន្តិ> ទេហោ ។
- និស្សិតិ គុ. អាស្រ័យហើយក្នុងកាយ, -នូវរាងកាយ ។

ទេហិ កិ. [ទា+អ+ហិ.ច.] ចូរឱ្យ ។

ទោណមាបក ចុំ. [ទោណ+មា+ណាចេ+ណុ] អ្នកវាល់ដោយ
ទោណៈ; វិ. ទោណោន មាបេភិកិ> ទោណមាបកោ ។

ទោមនស្ស នចុំ. [ទុមន+ណ្យ] ភាវៈនៃចុគ្គលមានចិត្តគឺទោសប្រមូស្ត
ហើយ, ភាវៈនៃ...មានចិត្តអាក្រក់, -មានចិត្តអាក់អន់ (ទោមនស្ស,
សេចក្តីទោមនស្ស); វិ. ទុដ្ឋោ មនោ យស្ស សោ>
ទុមនោ; ទុដ្ឋ ចា មនោ យស្ស សោ> ទុមនោ;
ទុមនស្ស ភាថោ> ទោមនស្សំ ។ - ប្បុត្តិ គុ. អ្នកដល់
ហើយនូវទោមនស្ស, អ្នកមានទោមនស្សដល់ហើយ ។ - មត្តិ គុ.
គ្រាន់តែ ឬត្រឹមតែទោមនស្ស ។ - រូបសមនត្តិ ចុំ. ដើម្បី
ប្រយោជន៍ដល់កិរិយាចូលទៅរម្ងាប់នូវទោមនស្ស ។ - សហិតតិ
គុ. ទៅមួយអន្លើដោយទោមនស្ស, ប្រព្រឹត្តទៅមួយអន្លើដោយ
ទោមនស្ស, ប្រកបដោយទោមនស្ស ។

ទោវារិក គុ. [ទ្វារ+ណិក] (ជន) អ្នកប្រកបក្នុងទ្វារ; វិ. ទ្វារេ និយ
ក្តោ> ទោវារិកោ ។ - អ្នករក្សានូវទ្វារ (អ្នកចាំទ្វារ); វិ. ទ្វារ
រក្ខកិកិ> ទោវារិកោ ។ - បុត្តិ ចុំ. កូននៃជនអ្នកប្រកប
ក្នុងទ្វារ ឬអ្នករក្សានូវទ្វារ ។

ទោស ចុំ. [ទុស+ណ] សេចក្តីប្រមូស្ត, កិ.ប្រមូស្ត (ទោសៈ); វិ.
ទុស្សនំ> ទោសោ ។ (សភាវៈ) ដែលប្រមូស្តក្នុងអារម្មណ៍;

វិ. អារម្មណេ ទុស្សក្ខិ > ទោសោ ។ . កិលិ ចុំ. ទោស
 គីទោសះ, សេចក្តីអាក្រក់គីទោសះ ។ . គិហិ ចុំ. កិ.ចាប់នៃ
 ទោសះ, អ្នកចាប់គីទោសះ ។ . ទិដ្ឋិ គុ. អ្នកគីទោសះប្រទូស្ត
 ហើយ ។ . និស្សិទ្ធិ គុ. អ្នកអាស្រ័យនូវទោសះ, អ្នកគីទោសះ
 អាស្រ័យហើយ ។ . អន្តរ គុ. មានក្នុងចន្លោះនៃទោសះ, មានក្នុង
 រវាងនៃទោសះ, មានទោសះជាចន្លោះ, មានទោសះជាហេតុ,
 មានទោសះជាខាងក្នុង ។ . មហិន្តតិ ឥ. ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នក
 មានទោសះដ៏ធំ; វិ. ទោសោ មហន្តោ យស្ស សោ >

ទោសមហន្តោ; ទោសមហន្តស្ស ភាវោ > ទោស.
 មហន្តកា ។ . មោហមាណាទិ គុ. មានទោសះ និងមោហៈ
 និងមានជាដើម ។ . សិមិ គុ. ស្នើដោយទោសះ ។ . តៃហិធ.
 និព្វិ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ជំរះនូវទោសះ, .កិ.សំអាតនូវទោសះ ។

ទោសាភាវ ចុំ. [ទោស+អភាវ] កិ.មិនមាននៃទោសះ ។

ទោហឡ ចុំ. [ទិ>ទោ+ហឡ, ហឡ>ហឡ] សេចក្តីប្រាថ្នាដ៏
 វិសេស, សេចក្តីប្រាថ្នាដ៏ប្លែក, ចំណង់ដ៏ប្លែក (អ. សុ.) ។ បើតាម
 រូបសព្ទនេះប្រែថា «ហឡម័យពីរ» ។ ចូរមើលភាគ១ ។

ទោហឡិនី ឥ. [ទោហឡ+ឡ+នី] អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាដ៏ប្លែក;
 វិ. ទោហឡោ យស្សា អភ្គិគិ > ទោហឡិនី ។

ទិព្វិស ច.សំ. [ទិ+ព្វិស] សាមសិបដ៏លើសដោយពីរ (៣២); វិ.
 ទិព្វិ អធិកា ភិស > ទិព្វិស ។ . មហាបុរិសលក្ខណ.
 ប្បដិមណ្ឌិត គុ. ប្រដាប់ចំពោះហើយដោយលក្ខណៈនៃមហា

ទូ-ទ្វា

បុរស ៣២ ។ . យុតិ នចុំ. គូនៃសំពត់សាដក ៣២ ។ . យុតិ-
លទ្ធកាល ចុំ. កាលនៃគូនៃសំពត់សាដក ៣២ គឺខ្លួនបានហើយ,
កាលនៃខ្លួនមានគូនៃសំពត់សាដក ៣២ បានហើយ ។ . សុណិ-
សិ ឥ. កូនប្រសាស្រី ៣២ នាក់ ។

ទូត្តិសាការ ចុំ. [ទូត្តិស+អាការ] អាការៈ ៣២ ។ . កម្មដ្ឋាន នចុំ.
កម្មដ្ឋានមានអាការៈ ៣២ ជាអារម្មណ៍, កម្មដ្ឋានគឺបណ្ឌិតកំណត់
ហើយដោយអាការៈ ៣២ ។ . បរិបូរ គុ. ពេញជុំវិញដោយ
អាការៈ៣២, បរិបូរដោយ... ។ . វិសី ចុំ. អំណាចនៃអាការៈ
៣២ ។ . សជ្ឈាយ ចុំ. កិ.ស្វាធាយនូវអាការៈ ៣២ ។

ទ្វយ នចុំ. [ទ្វិ+ណ] ប្រជុំនៃពីរ, ប្រជុំនៃ...ពីរ (ទាំងពីរ); វិ. ទ្វិជំ
សមូហោ > ទ្វយំ ។

ទ្វាទស ច.សំ. [ទ្វិ+ទស] ដប់ដំលើសដោយពីរ(១២); វិ. ទ្វិហិ
អធិកា ទស > ទ្វាទស ។ . និហុតបុរិស ចុំ. បុរស
មាននហុត ១២ ជាប្រមាណ, បុរសមានម៉ីន១២ជាប្រមាណ
(១២ម៉ីន) ។ . និហុតិ នចុំ. មានម៉ីន១២ ជាប្រមាណ ។ . មា-
សិកិ គុ. (កាល) ប្រកបដោយខែ ១២, មានខែ១២ជាប្រមាណ ។
- យោជនដ្ឋាន នចុំ. ទីមានយោជន៍១២ជាប្រមាណ ។
- យោជនិកិ គុ. ប្រកបដោយយោជន៍១២, មានយោជន៍១២ជា
ប្រមាណ ។ . វិស្ស នចុំ. ឆ្នាំ ១២ ។ . ហិតិ គុ. មានហត្ថ១២ជា
ប្រមាណ ។ . អាយតនិ នចុំ. អាយតនៈ១២ ។

ទ្វាទសម ច. សំ. [ទ្វាទស+ម] ទី១២, តំរប់១២, ។

ទ្វា

ទ្វារ ន.ប្រ. [ទ្វារ+អ] (វត្ថុ ឬសន្ទះ) ជាគ្រឿងបិទ (ទ្វារ); វិ. ទ្វារភិសំរកិ ឯកេនាភិ> ទ្វារំ ។ ម៉្យាងទៀត ទ្វារ<ទ្វិ+អរ+អ = ទិជាទិប្រព្រឹត្តទៅនៃសន្ទះទាំងពីរ; វិ. ទ្វេ កថាដានិ អរន្យ-រុកភិ> ទ្វារំ ។ . កោដ្ឋក ប្រ. ស៊ុមនៃទ្វារ, ស៊ុមជិត ទ្វារ, ខ្លោងនៃទ្វារ ។ . កោដ្ឋកាភិមុខ គុ. អ្នកមានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ស៊ុមនៃទ្វារ ។ . អដ្ឋាលកយុត្ត គុ. ប្រកបដោយទ្វារនិងប៉ម ។ . អន្តរ ន.ប្រ. ចន្លោះនៃទ្វារ, ខាងក្នុងនៃទ្វារ ។ . បា-កាវាទិ គុ. (ទី) មានទ្វារនិងកំពែងជាដើម ។ . បាល ប្រ. អ្នករក្សានូវទ្វារ (នាយទ្វារ); វិ. ទ្វារំ ធាលេភិភិ> ទ្វារធាលោ ។ . ពាហិ មេនៃទ្វារ ។ . មជ្ឈំ ន.ប្រ. កណ្តាលនៃទ្វារ ។ . វិក្ខិត គុ. មានទ្វាររក្សាហើយ, រក្សាហើយនូវទ្វារ ។ . សមីប គុ. ជិតនៃទ្វារ ។ . សម្មុខ ន.ប្រ. ទីចំមុខនៃទ្វារ, ទីប្រទល់មុខនៃទ្វារ ។ . សហស្សយុត្ត គុ. ប្រកបដោយពាន់នៃ ទ្វារ ។

ទ្វារភិមុខ គុ. [ទ្វារ+អភិមុខ] មានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ទ្វារ, មានមុខបែរទៅកាន់ទ្វារ, មានមុខសំដៅទៅកាន់ទ្វារ ។

ទ្វារីសតិម ប.សំ. [ទ្វារីសតិ+ម] ទី២២, គំរប់២២ ។

ទ្វាសដ្ឋិ ប.សំ. [ទ្វិ+សដ្ឋិ] ហុកសិបដ៏ក្រៃលែងដោយពីរ (៦២); វិ. ទ្វិហិអធិកា សដ្ឋិ> ទ្វាសដ្ឋិ ។ . ទិដ្ឋិតតមគ្គ ប្រ. ផ្លូវគឺទិដ្ឋិ៦២ ។

ទ្វាសត្តតិ ប.សំ. [ទ្វិ+សត្តតិ] ចិតសិបដ៏លើសដោយពីរ (៧២) ។ . ប្រ្យមាណ គុ. មានប្រមាណ ៧២, មាន ៧២ ជាប្រមាណ ។ . ភាណវារប្បមាណ គុ. មានភាណវារៈ ៧២ ជាប្រមាណ ។

ទ្វិពាលមត្ត គុ. [ទ្វិ+ពាល+មត្ត] មានដើមគ្មោតពីរជាប្រមាណ ។

ទ្វិពា ឥ. [ទ្វិ+ពា] ភាវៈនៃភ្នំមាសនោះជាពីរ; វិ. ទ្វិទ្ធិ ភាវេចា>
ទ្វិកា ។

ទ្វិពិក្ខុត្តំ អ. ឬ កិ.វិ. [ទ្វិពិ+សកិ>ទ្វិពិក្ខុត្តំ] ភាវៈនៃពីរឬបី, ភាវៈពីរដងឬ
បីដង, ភាវៈពីរបីដង, ពីរបីលើក ។ ម្យ៉ាងទៀត ប្រព្រឹត្តទៅ
អស់ភាវៈពីរដង ឬបីដង; វិ. ទ្វិចារេ ភិចារេ ចា បចក្កកិកិ>
ទ្វិកិក្ខុត្តំ ។

ទ្វិជា អ. [ទ្វិ+ជា] ដោយចំណែកពីរ; វិ. ទ្វិហិ ចិភាភេហិ>
ទ្វិជា ។

ទ្វិជាភាវ ចុំ. [ទ្វិជា+ភាវ] ភាវៈនៃ...ដោយចំណែកពីរ, ភាវៈដោយ
ចំណែកពីរ ។

ទ្វិទ្ធិ ច.សំ. [ទ្វិ+ទំ.វិ.>ទ្វិទ្ធិ] ពីរ, ទាំងពីរ ។

ទ្វិបទ គុ. [ទ្វិ+បទ] (សត្វ) មានជើងពីរ; វិ. ទ្វេ បទានិ យេសំ
កេ> ទ្វិបទា ។ ចតុប្បទ គុ. (សត្វ) ទាំងមានជើងពីរទាំង
មានជើងបួន ។

ទ្វិភូមិក គុ. [ទ្វិ+ភូមិ+ក] មានជាន់ពីរ, មានថ្នាក់ពីរ, (ពីរជាន់ ឬ
ពីរថ្នាក់); វិ. ទ្វេ ភូមិយោ យស្ស កំ> ទ្វិភូមិកំ ។
ទ្វិភូមិក <ទ្វិភូមិ+ណិក = ប្រកបដោយជាន់ពីរ; វិ. ទ្វិភូមិយា
និយុកំ> ទ្វិភូមិកំ ។

ទ្វិយោជន នចុំ. [ទ្វិ+យោជន] យោជនពីរ (ពីរយោជន) ។

ទ្វីហ ឧតុំ. [ទ្វី+អហ] ថ្ងៃពីរ (ពីរថ្ងៃ); វិ. ទ្វេ អហានិ > ទ្វីហំ ។

ទ្វីហតិហ ឧតុំ. [ទ្វីហ+តិហ] ថ្ងៃពីរនិងថ្ងៃបី ។ . អច្ឆយ ចុំ. កាល
ជាមិប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃថ្ងៃពីរនិងថ្ងៃបី ។

ទ្វេ ប.សំ. [ទ្វិ+យោ.វិ.>ទ្វេ] ពីរ, ទាំងពីរ ។ . អសីតិកោដិធន ឧតុំ.
ទ្រព្យមានកោដិប៉ែតសិបពីរជាប្រមាណ, ទ្រព្យគីបុគ្គលរាប់ដោយ
កោដិប៉ែតសិបពីរ ។ . អសីតិញាតិកុលសហស្ស ឧតុំ. ពាន់
នៃត្រកូលនៃញាតិប៉ែតសិបពីរ, ពាន់នៃត្រកូលជាញាតិប៉ែតសិប
ពីរ ។ . កោដិមត្ត គុ. មានកោដិពីរជាប្រមាណ, មានប្រមាណពីរ
កោដិ ។ . នវុតិកប្ប ចុំ. កប្បកោសិបពីរ ។ . ភូមិក គុ.
<ទ្វិភូមិ+ណិក = ប្រកបដោយជាន់ពីរ ។ . មាសច្ឆយ ចុំ.
កាលជាមិប្រព្រឹត្តកន្លងទៅនៃខែពីរ ។ . សហាយកភិក្ខុវត្ថ ឧតុំ.
រឿងនៃភិក្ខុជាសំឡាញ់នឹងគ្នាពីររូប ។

ទ្វេធា អ. [ទ្វេ+ធា] ដោយចំណែកពីរ (ចូរមើល ទ្វីធា) ។

ទ្វេធាបថ ចុំ. [ទ្វេធា+បថ] ផ្លូវដោយចំណែកពីរ, ផ្លូវពីរចំណែក,
ផ្លូវបែកជាពីរ ។

ធរជ ចុំ. [ធរជ+អ] ទង់, ទង់ជ័យ ។

ធរជបដាក នចុំ. [ធរជ+បដាក] ទង់និងទង់ផ្ទាំងសំពត់, ទង់ជ័យនិងទង់បដាក, ទង់ជ័យនិងទង់គីបុគ្គលធ្វើដោយផ្ទាំងសំពត់ ។ . កទលិចុំ. ទង់ជ័យ និងទង់ផ្ទាំងសំពត់ និងដើមចេក ។ . កទលិអាទិគុ. (វត្ត) មានទង់ជ័យ និងទង់ផ្ទាំងសំពត់ និងដើមចេកជាដើម ។ . ឆត្តាតិឆត្តាទិ គុ. (គ្រឿងអលង្ការ) មានទង់ជ័យ និងទង់ផ្ទាំងសំពត់ និងគ្រឿងកន្លងនូវគ្រឿងជាដើម ។

ធរជភូត គុ. [ធរជ+ភូត] ជាទង់កើតហើយ, ដូចជាទង់កើតហើយ ។

ធរញបិដក នចុំ. [ធរញ+បិដក] ល្អិតពេញដោយស្រូវ, កញ្ជើដីពេញដោយស្រូវ ។

ធរន នចុំ. [ធរន+អ] ទ្រព្យ (វិ. មម យិទន្តិ ធរនាយិកត្ថំ សទ្ធាយិកត្ថន្តិ> ធរនំ = វត្តគីបុគ្គលគប្បីពោលថា «នេះរបស់អញ») ។

ធរនករណីយ គុ. [ធរន+ករ+អនីយ] (កិច្ច) គីបុគ្គលគប្បីធ្វើដោយទ្រព្យ; វិ. ធរនេន កក្កត្ថន្តិ> ធរនករណីយំ ។

ធរនការណ នចុំ. [ធរន+ការណ] ហេតុនៃទ្រព្យ ។

ធរនក្តិតាទិ គុ. [ធរនក្តិត+អាទិ] មានទាសៈ (ខ្ញុំ) គីបុគ្គលទិញហើយដោយទ្រព្យជាដើម, មានខ្ញុំគីបុគ្គលលោះដោយទ្រព្យជាដើម ។

ធរនក្តិយ ចុំ. [ធរន+ខយ] កិ.អស់ទៅនៃទ្រព្យ ។

ធនគត្តទ្វារ នប្តំ. [ធន+គត្ត+ទ្វារ] ទ្វារនៃបន្ទប់ជាទីទុកនូវទ្រព្យ,
ទ្វារនៃបន្ទប់ជាទីដាក់នៃទ្រព្យ, ទ្វារនៃ បន្ទប់ដីពេញដោយទ្រព្យ ។

ធនច្នេមភាយ នប្តំ. [ធន+ច្នេម+ភាយ] កិ.ខ្លាចអំពីសេចក្តីដាច់នៃ
ទ្រព្យ, ភ័យអំពីការដាច់បង់នៃទ្រព្យ ។

ធនញ្ជាយសេដ្ឋី ប្តំ. [ធនញ្ជាយ+សេដ្ឋី] សេដ្ឋីឈ្មោះធនញ្ជាយ: ។

ធនញ្ជានី អ.ន. ឈ្មោះធនញ្ជានី ។

ធនដ្ឋាន នប្តំ. [ធន+ឋាន] ទីជាទីតាំងនៃទ្រព្យ, ទីជាទីទុកនូវទ្រព្យ; វិ.
ធនានំ ឋានំ > ធនដ្ឋានំ ។

ធនតណ្ហា ឥ. [ធន+តណ្ហា] សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងទ្រព្យ; នូវទ្រព្យ,
ចំណង់ក្នុងទ្រព្យ ។

ធនទាន នប្តំ. [ធន+ទាន] កិ.ឱ្យនូវទ្រព្យ ។

ធនធាញ្ញបុត្តទាមាទិ គុ. [ធនធាញ្ញបុត្តទាម+អាទិ] (សត្វនិងសង្ខារ)
មានទ្រព្យ និងស្រូវ និងកូន និងប្រពន្ធជាដើម; វិ. ធនំ ច បុគ្គោ
ច ទារោ ច > ធនធាញ្ញបុត្តទារា ; ធនធាញ្ញបុត្តទារា
អាទយេ យេសំ គេ > ធនធាញ្ញបុត្តទារាអាទយេ ។

ធនធាញ្ញាទិក គុ. [ធនធាញ្ញ+អាទិ+ក] មានទ្រព្យនិងស្រូវជាដើម ។

ធននិស្ស័ត គុ. [ធន+និស្ស័ត] អាស្រ័យហើយនូវទ្រព្យ ។

ធនបារិជុញ្ញកាល ប្តំ. [ធន+បារិជុញ្ញ+កាល] កាលនៃ...មានភាវៈនៃ
សេចក្តីសូន្យនៃទ្រព្យ ។ បារិជុញ្ញ<បរិជន+ណ្យ = វិ. បរិ.

ជិនស្ស ភាសា > បារម្ភ្យ ៤

ធនបាលក ចុំ. [ធន+បាល+ណុ] ឈ្មោះធនបាលកៈ (អ្នករក្សានូវ ទ្រព្យ) ។

ធនបាល ចុំ. [ធន+បាល+អ] ដីឈ្មោះធនបាល (អ្នករក្សានូវ ទ្រព្យ) ។

ធនរាសិ ចុំ. [ធន+រាសិ] គំនរនៃទ្រព្យ ។

ធនលាភ ចុំ. [ធន+លភ+ណ] កិ.បាននូវទ្រព្យ ។

ធនលោភ ចុំ. [ធន+លុភ+ណ] សេចក្តីលោភក្នុងទ្រព្យ, ការជាប់ ជំពាក់ក្នុងទ្រព្យ, ដោយទ្រព្យ ។

ធនសារ ចុំ. [ធន+សារ] ទ្រព្យជាសារៈ, ទ្រព្យជាខ្លឹម, ទ្រព្យមាន ខ្លឹម ។

ធនសេដ្ឋី ចុំ. [ធន+សេដ្ឋី] សេដ្ឋីមានទ្រព្យ ។

ធនសេដ្ឋីកុល នចុំ. [ធនសេដ្ឋី+កុល] ត្រកូលនៃសេដ្ឋីអ្នកមាន ទ្រព្យ ។

ធនហរណ នចុំ. [ធន+ហរ+យុ] កិ.នាំទៅនូវទ្រព្យ ។

ធនហានិភយ នចុំ. [ធនហានិ+ភយ] កិ. ខ្លាចអំពើសេចក្តីសាប សូន្យនៃទ្រព្យ, ភ័យអំពើសេចក្តីសាបសូន្យនៃទ្រព្យ ។

ធនាហរណត្ថ ចុំ. [ធន+អាហរណ+អត្ថ] ប្រយោជន៍ដល់កិ.នាំមក នូវទ្រព្យ ។

ធ

ធនុអាទិ គុ. [ធនុ+អាទិ] (អាវុធ) មានធ្នូជាដើម ។

ធមនិសន្តតគត្ត គុ. [ធមនិ+សន្តត+គត្ត] អ្នកមានខ្លួនដេរដាស
ដោយសរសៃ, អ្នកមានខ្លួនរវាមដោយសរសៃ ។

ធមនិសន្តត គុ. [ធមនិ+សំ+ថរ+ត] ដេរដាសដោយសរសៃ, រវាម
ដោយសរសៃ ។

ធម្មកថា ឥ. [ធម្ម+កថ+អ+អា.ឥ.] ធម្មកថា, វាចាជាគ្រឿងពោល
នូវធម៌, សំដែងនូវធម៌; វិ. ធម្មំ កថេកិ ឯកាយោកិ> ធម្ម-
កថា ។

ធម្មកថាវសាន នចុំ. [ធម្មកថា+អវសាន] ទីបំផុតនៃធម្មកថា, កាល
ជាទីបំផុតនៃ..., កាលជាទីចប់នៃ...។

ធម្មកថិក ចុំ. [ធម្ម+កថ+ឥក] អ្នកសំដែងនូវធម៌; វិ. ធម្មំ កថេ-
កិកិ> ធម្មកថិកោ ។ ប្ប្រិម នចុំ. សេចក្តីស្រឡាញ់ក្នុង
ភិក្ខុជាធម្មកថិក ។ ភាវំ ចុំ. ភាវៈនៃ...នោះជាធម្មកថិក ។

ធម្មករក [ធម្ម+ករក] ធម្មក្រក ។ មណ្ឌន នចុំ. កិ.ប្រដាប់នូវ
ធម្មក្រក ។

ធម្ម ចុំ. [ធរ+រម្ម] (សភាវៈ) ទ្រទ្រង់នៃសត្វ ឬ (សភាវៈ) ជាហេតុ
ទ្រទ្រង់នៃសត្វ(ធម៌); វិ. ចារេភិកិ> ធម្មោ; ចារេភិ កេនា-
កិ ថា> ធម្មោ ។

ធម្មគត គុ. [ធម្ម+គត] ទៅហើយក្នុងធម៌, តាំងនៅក្នុងធម៌ ។

ធម្មតម្កិរតាបច្ចវេក្ខណេ នចុំ. [ធម្មតម្កិរតា+ច្ចវេក្ខណេ] កិ.ពិចារ.
ណានូវភាវៈនៃធម៌ដ៏ជ្រាលជ្រៅ ។ ធម្មតម្កិរតា<ធម្មតម្កិរ+តា
=វិ. ធម្មោ គម្ករោ> ធម្មគម្ករោ, កស្ស ភាថោ>
ធម្មតម្កិរកា ។

ធម្មគរុក គុ. [ធម្ម+គរុ+ក.ស.] អ្នកគោរពក្នុងធម៌, អ្នកធួនក្នុងធម៌ ។

ធម្មគារវ ចុំ. [ធម្ម+គារវ] ភាវៈនៃសេចក្តីគោរពក្នុងធម៌, សេចក្តី
គោរពក្នុងធម៌ ។

ធម្មគុណ ចុំ. [ធម្ម+គុណ] គុណធម៌, គុណនៃធម៌ ។

ធម្មគុត្ត គុ. [ធម្ម+គុប+ត] អ្នកគ្រប់គ្រងនូវធម៌; វិ. ធម្មតោប.
ភក្កិ> ធម្មតុក្កោ ។

ធម្មយោសក ចុំ. [ធម្ម+យុស+ណុ] សំឡេងដ៏តិកកងដោយធម៌ ឬ
អ្នកញ៉ាំងសំឡេងឱ្យតិកកងដោយធម៌; វិ. ធម្មន យោស.
ភក្កិ> ធម្មយោសកោ ។ . កិម្មី នចុំ. កម្មនៃបុគ្គលអ្នកញ៉ាំង
សំឡេងឱ្យតិកកងដោយធម៌ ។

ធម្មយោស ចុំ. [ធម្ម+យុស+ណ] សំឡេងដ៏តិកកងដោយធម៌ ។

ធម្មចក្ក នចុំ. [ធម្ម+ចក្ក] ចក្រគឺធម៌, ឬធម៌ដូចជាចក្រ; វិ. ធម្មោ
ឯច ចក្កំ> ធម្មចក្កំ; ធម្មោ ចក្កំ ភិច ថា> ធម្មចក្កំ ។

ប្បវត្តន នចុំ. កិ.ញ៉ាំងចក្រគឺធម៌ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅ ។

ធម្មចរិយា ឆ. [ធម្ម+ចរ+ណ្យ+ឆ.អា.] កិ.ប្រព្រឹត្តិនូវធម៌ ។

ធម្មចារី ចុំ. [ធម្ម+ចរ+ណី] អ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌; វិ. **ធម្មំ ចារិកិ**>
ធម្មចារី ។ អ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌ដោយប្រក្រតិ; វិ. **ធម្មំ ចារិ**
សីលេនាភិ> **ធម្មចារី** ។ អ្នកមានកិ.ប្រព្រឹត្តនូវធម៌ជា
 ប្រក្រតិ; វិ. **ធម្មំ ចារិកំ សីលមស្សាភិ**> **ធម្មចារី** ។ ឥ.
ធម្មចារិនី ។

ធម្មចេតិយសុត្តនិយាម ចុំ. [ធម្មចេតិយសុត្ត+និយាម] មិនងនៃ
 ធម្មចេតិយសូត្រ, និយាមៈ (លំអាន) នៃ... ។

ធម្មជីវិត នចុំ. [ធម្ម+ជីវិត] កិ.រស់នៅដោយធម៌, រស់នៅដោយ
 ធម៌ ។

ធម្មជីវី ចុំ. [ធម្ម+ជីវ+ណី] អ្នករស់នៅដោយធម៌, អ្នកមានកិ.
 រស់នៅដោយធម៌ជាប្រក្រតិ; វិ. **ធម្មេន ជីវិកិ**> **ធម្មជីវិ**;
ធម្មេន ជីវិកំ សីលមស្សាភិ> **ធម្មជីវី** ។

ធម្មដ្ឋ គុ. [ធម្ម+ថា+អ] អ្នកបិតនៅក្នុងធម៌, អ្នកតាំងនៅក្នុងធម៌; វិ.
ធម្មេ ភិដ្ឋកិ> **ធម្មដ្ឋោ** ។

ធម្មដ្ឋវគ្គវណ្ណនា ឥ. [ធម្មដ្ឋវគ្គ+វណ្ណ+យុ+រា.ឥ.] កថាជាគ្រឿង
 ពណ៌នានូវធម្មដ្ឋវគ្គ, នូវសេចក្តីនៃធម្មដ្ឋវគ្គ; វិ. **ធម្មដ្ឋវគ្គ**
វណ្ណនិ ឯកាយាភិ> **ធម្មដ្ឋវគ្គវណ្ណនា**; **ធម្ម**
ដ្ឋវគ្គស្ស អកំ វណ្ណនិ ឯកាយាភិ> **ធម្មដ្ឋវគ្គ**
វណ្ណនា ។

ធម្មតណ្ហា ឥ. [ធម្ម+តណ្ហា] សេចក្តីប្រាថ្នាក្នុងធម៌ ។

ធម្មតា ឥ. [ធម្ម+តា.ស.] ជាធម្មតា, ជាទំនៀម (ធម្មោ ឯវ
ធម្មកា) ។

ធម្មតេជ ចុំ. [ធម្ម+តេជ] តេជះនៃធម៌ ។

ធម្មមស្សី ចុំ. [ធម្ម+មិស+ណី] អ្នកមានកិ.ឃើញនូវធម៌ជាប្រក្រតី
(ព្រះពុទ្ធព្រះនាមធម្មមស្សី); វិ. ធម្មំ មស្សិកុំ សីលមស្សាកិ>
ធម្មមស្សី ។

ធម្មមាន នចុំ. [ធម្ម+មាន] ធម្មមាន, កិ.ឱ្យនូវធម៌ ។

ធម្មមិន្នា អ.ន ឈ្មោះធម្មមិន្នា ។

ធម្មមិន្នាថេរី ឥ. [ធម្មមិន្នា+ថេរី] ព្រះថេរីឈ្មោះធម្មមិន្នា, ធម្មមិន្នា-
ថេរី ។

ធម្មទេសក ចុំ. [ធម្ម+មិស+ណ្យ] អ្នកសំដែងនូវធម៌; វិ. ធម្មំ
ទេសកិកិ> ធម្មទេសកោ ។

ធម្មទេសនា ឥ. [ធម្ម+មិស+យុ+អា.ឥ.] កិ.សំដែងនូវធម៌; វិ.
ទេសិយកេ> ទេសនា; ធម្មស្ស ទេសនា> ធម្មទេស-
នា ។ វាចាជាគ្រឿងសំដែងនូវធម៌; វិ. ធម្មំ ទេសកិ
ឯកាយាកិ> ធម្មទេសនា ។ . ហ្មោស ចុំ. សំឡេងគីក
កងនៃធម្មទេសនា ។

ធម្មទេសនានុគត គុ. [ធម្មទេសនា+អនុគត] ទៅតាមហើយនូវ
ធម្មទេសនា, ប្រព្រឹត្តទៅតាមហើយនូវធម៌ទេសនា, ទៅតាមលំដាប់
នៃ... ។

ធម្មធារ គុ. [ធម្ម+ធារ+អ] អ្នកទ្រទ្រង់នូវធម៌, អ្នកទ្រទ្រង់ទុកនូវធម៌, អ្នក
ចាំនូវធម៌; វិ. ធម្មំ ចារេភីភិ> ធម្មធារោ ។

ធម្មន្តោវាសិក ប៉ុ. [ធម្ម+អន្តោវាសិក] អន្តោវាសិក (សិស្ស) ព្រោះ
ធម៌ ។

ធម្មប្បដិសន្តារ ប៉ុ. [ធម្ម+បដិសន្តារ] វាចះជាគ្រឿងរៀបរៀងព្រម
ចំពោះដោយធម៌, ការរាក់ទាក់ដោយធម៌, បដិសន្តារដោយធម៌ ។
បដិសន្តារ<បដិ+សំ+ថវ+ណ = ការក្រាលចំពោះដោយធម៌ ។

ធម្មប្បដិស្សរណ ឧប៉ុ. [ធម្ម+បដិស្សរណ] កិ.រលឹកចំពោះនូវធម៌,
កិ.រលឹកអាស្រ័យនូវធម៌, មានធម៌ជាគ្រឿងរលឹកអាស្រ័យ ។

ធម្មបទ ឧប៉ុ. [ធម្ម+បទ] ធម្មបទ, បទនៃធម៌, ចំណែកជាគ្រឿងដល់
នៃធម៌, ធម្មជាតិជាហេតុដល់នៃធម៌ ។ . ភាណិកមហាតិស្ស-
ត្ថេរី ប៉ុ. ព្រះថេរៈឈ្មោះមហាតិស្សៈអ្នកពោលនូវបទនៃធម៌ ។

ធម្មប្បាមោជ្ជ ឧប៉ុ. [ធម្ម+បាមោជ្ជ] ភាវៈនៃចិត្តដែលរីករាយក្នុង
ធម៌; វិ. បមុទិកស្ស ចិក្កស្ស ភាវោ> បាមោជ្ជំ; ធម្ម
បាមោជ្ជំ> ធម្មប្បាមោជ្ជំ ។

ធម្មបាយក ប៉ុ. [ធម្ម+បាយក] អ្នកផឹកនូវធម៌ ឬអ្នកផឹកនូវវសនៃធម៌
វិ. ធម្មំ បិចភីភិ> ធម្មបាយកោ; ធម្មស្ស វសំ បិចភីភិ
ថា> ធម្មបាយកោ ។

ធម្មប្បីតិ គុ. [ធម្ម+បីតិ] អ្នកមានបីតិដែលកើតអំពីធម៌; វិ. ធម្ម-
កោ ឧប្បន្ទា បីតិ យស្ស សោ> ធម្មប្បីតិ ។ អ្នកមាន

បីតិដែលកើតដោយអំណាចនៃធម៌; វិ. ធម្មវសេន ឧប្បន្តា
បិកិ យស្ស សោ> ធម្មប្បិកិ ។ បីតិដែលកើតអំពីធម៌; វិ.
ធម្មកោ ឧប្បន្តា បិកិ> ធម្មប្បិកិ ។ វិស ចុំ. រលនៃបីតិ
ដែលកើតអំពីធម៌ ។

ធម្មបុរេក្ខារតា ឆ. [ធម្មបុរេក្ខារ+តា] ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកមាន
ធម៌ជាគ្រឿងធ្វើក្នុងខាងមុខ; វិ. ធម្មោ បុរេក្ខារោ យស្ស
សោ> ធម្មបុរេក្ខារោ; កស្ស ភាថោ> ធម្មបុរេក្ខារ-
កា ។ បុរេក្ខារ<បុរេ+ករ+ណ= វិ. បុរេ ករោកិ ឯកេ-
នាកិ> បុរេក្ខារោ ។

ធម្មបូជា ឆ. [ធម្ម+បូជា] កិ.បូជានូវធម៌ ។

ធម្មប្បមាណិក គុ. [ធម្មប្បមាណ+ណិក] អ្នកប្រកបដោយ
ប្រមាណក្នុងធម៌; វិ. ធម្មប្បមាណោ និយុក្កា> ធម្មប្ប-
មាណិកា ។ អ្នកមានប្រមាណក្នុងធម៌; វិ. ធម្មប្បមាណំ យេ
សមភិកិ> ធម្មប្បមាណិកា ។

ធម្មមាមក គុ. [ធម្ម+មម+ណុ] អ្នករាប់អាននូវធម៌, អ្នកស្រឡាញ់
នូវធម៌; វិ. ធម្មំ មមេកិ មាណភិកិ> ធម្មមាមកោ ។

ធម្មយាតិ ចុំ. [ធម្ម+យាជ+ណ] កិ.បូជានូវធម៌; វិ. ធម្មស្ស យ-
ជនំ> ធម្មយាកោ ។

ធម្មរក្ខិត គុ. [ធម្ម+រក្ខិត] អ្នករក្សានូវធម៌; វិ. ធម្មំ រក្ខិតិកិ>
ធម្មរក្ខិតោ ។ អ្នកមានធម៌រក្សាហើយ; វិ. ធម្មោ រក្ខិតោ

យេន សោ > ធម្មភិកោ ៤

ធម្មរតន នប៉ុ. [ធម្ម+រតន] ធម្មវត្ថុ, កែវតីធម៌, វត្ថុដ៏ព្យាងសេចក្តី
ព្រែកអរឱ្យកើតតីធម៌ ។

ធម្មរត គុ. [ធម្ម+រម+ត] អ្នកព្រែកអរក្នុងធម៌; វិ. **ធម្មេ រមភិកិ >**
ធម្មរកោ ។

ធម្មរតិ ឥ. [ធម្ម+រតិ] សេចក្តីព្រែកអរក្នុងធម៌ ។

ធម្មរស ប៉ុ. [ធម្ម+រស] រសនៃធម៌ ។

ធម្មរាជតា ឥ. [ធម្មរាជ+តា] ភាវៈនៃ...នោះជាស្តេចនៃធម៌, ភាវៈ
នៃ...នោះជាស្តេចព្រោះធម៌ ។

ធម្មរាជ ប៉ុ. [ធម្ម+រាជ] ស្តេចនៃធម៌, ជាស្តេចព្រោះធម៌, ព្រះរាជា
ប្រកបដោយធម៌ ។

ធម្មវាទី ប៉ុ. [ធម្ម+វាទ+ណិ] អ្នកពោលនូវធម៌; វិ. **ធម្មំ វាទិភិ >**
ធម្មវាទី ។ អ្នកពោលដោយធម៌; វិ. **ធម្មេន វាទិភិ >**
ធម្មវាទី ។ អ្នកមានកិ.ពោលនូវធម៌ជាប្រក្រតី; វិ. **ធម្មំ វាទិកុំ**
សិលមស្ស្វាភិ > ធម្មវាទី ។

ធម្មវិនយ ប៉ុ. [ធម្ម+វិនយ] ធម៌និងវិនយ ។

ធម្មវិនិច្ឆយ ប៉ុ. [ធម្ម+វិនិច្ឆយ] ការវិនិច្ឆយនូវធម៌, ការវិនិច្ឆយតាម
ធម៌ ។

ធម្មសភា ឥ. [ធម្ម+សភា] រោងជាទីប្រជុំនូវធម៌; វិ. **ធម្មំ សទ្ធម្ម**

ភាសកិ ឯក្កាភិ > ធម្មសភា ។ រោង ជា ទីពេលមួយអន្លើ
ដោយធម៌; វិ. ធម្មេន សហ ភាសន្យស្សន្តិ > ធម្ម-
សភា ។ សំរិា <ស+ភាស+កិ ។

ធម្មសម្មន្តនា ឥ. [ធម្ម+សំ+មន្ត+យុ+អា.ឥ.] កិ.ប្រើក្បាច្រមដោយ
ធម៌, កិ.ពិភាក្សាដោយធម៌, កិ.ពិគ្រោះគ្នាដោយធម៌ ។

ធម្មសំវេត ចុំ. [ធម្ម+សំវេត] សេចក្តីស្តុតចិត្តព្រោះធម៌, សេចក្តី
តក់ស្លុតព្រោះធម៌, សេចក្តីសង្វេតព្រោះធម៌ ។ សំវេត <សំ+
វិជ+ណ ។

ធម្មសេនាបតិ ចុំ. [ធម្ម+សេនាបតិ] សេនាបតិព្រោះធម៌, ជាសេនា-
បតិ ព្រោះធម៌ ។

ធម្មស្សវន ឥចុំ. [ធម្ម+សុ+យុ] កិ.ស្តាប់នូវធម៌; វិ. សុយ្យកេភិ
សចនំ; ធម្មស្ស សចនំ > ធម្មស្សចនំ ។ ទីជាទីស្តាប់នូវ
ធម៌; វិ. ធម្មំ សុណន្តិ ឯក្កាភិ > ធម្មស្សចនំ ។

ធម្មស្សវនកាល ចុំ. [ធម្មស្សវន+កាល] កាលជាទីស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនត្ថ ឥចុំ. [ធម្មស្សវន+អត្ថ] រោងជាទីស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនដ្ឋាន ឥចុំ. [ធម្មស្សវន+ឋាន] ទីជាទីស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនត្ថ ចុំ. [ធម្មស្សវន+អត្ថ] ប្រយោជន៍ដល់កិ.ស្តាប់នូវធម៌,
ត្រូវការដល់កិ.ស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនមិវស ចុំ. [ធម្មស្សវន+មិវស] ថ្ងៃជាទីស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនន្តរាយ ចុំ. [ធម្មស្សវន+អន្តរាយ] អន្តរាយដល់កិ.ស្តាប់នូវ
ធម៌, នៃកិ.ស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនយក្ខសមាគមាទិ គុ. [ធម្មស្សវនយក្ខសមាគម+អាទិ]
(កាល) មានកាលជាទីស្តាប់នូវធម៌ និងកាលជាទីប្រជុំនៃយក្ស
ជាដើម; (សមាគម) មានសមាគមជាទីស្តាប់នូវធម៌ និងសមាគមនៃ
យក្សជាដើម ។

ធម្មស្សវនវត្ថុ នចុំ. [ធម្មស្សវន+វត្ថុ] វត្ថុ (រឿង) នៃកិ.ស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនវេលា ឆ. [ធម្មស្សវន+វេលា] វេលាជាទីស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សវនាវសាន នចុំ. [ធម្មស្សវន+អវសាន] កាលជាទីបំផុតចុះ
នៃកិ.ស្តាប់នូវធម៌, កាលជាទីចប់នៃកិ.ស្តាប់នូវធម៌, កាលជា
អវសាននៃកិ.ស្តាប់នូវធម៌ ។

ធម្មស្សាមិ ចុំ. [ធម្ម+សាមិ] ម្ចាស់នៃធម៌, ជាម្ចាស់នៃធម៌, ជាម្ចាស់
ព្រោះធម៌ ។

ធម្មាចរិយ ចុំ. [ធម្ម+អាចរិយ] អាចារ្យព្រោះធម៌, អាចារ្យអ្នក
បង្រៀននូវធម៌, ធម្មាចារ្យ ។

ធម្មាធម្ម ចុំ. [ធម្ម+អធម្ម] ធម៌និងអធម៌, ធម៌និងមិនមែនជាធម៌,
ធម៌និងសភាពមិនមែនជាធម៌ ។

ធម្មានិ និ.វ. [ធម្ម+យោ.វ.>ធម្មានិ] នូវធម៌ទាំងឡាយ ។

ធម្មានុធម្ម ចុំ. [ធម្ម+អនុធម្ម] ធម៌ដ៏ប្រព្រឹត្តទៅតាមនូវធម៌, ធម៌ដ៏

សមគួរដល់ធម៌ ។ ប្បដិបត្តិ ៧. សេចក្តីប្រព្រឹត្តិផ្លូវធម៌ដ៏សម
គួរដល់ធម៌ ។

ធម្មានុវត្តិ ចុំ. [ធម្ម+អនុ+វត្ត+ណិ] អ្នកប្រព្រឹត្តតាមនូវធម៌, អ្នកមាន
កិ.ប្រព្រឹត្តនូវធម៌ជាប្រក្រតី; វិ. ធម្មំ អនុវត្តក្តីកិ> ធម្មានុ-
វត្តក្តី, ធម្មំ អនុវត្តក្តី សិលមស្សាភិ> ធម្មានុវត្ត ។

ធម្មានុស្សតិ ៧. [ធម្មានុ+សរ+តិ] ធម្មជាតិជាគ្រឿងរលឹកតាមនូវ
ធម៌, ជាគ្រឿងរលឹករឿយៗនូវធម៌; វិ. ធម្មំ អនុស្សតិ
ឯកាយាភិ> ធម្មានុស្សតិ ។ អាទិ គុ. (អនុស្សតិ) មាន
ធម្មានុស្សតិជាដើម។

ធម្មាភិសមយ ចុំ. [ធម្ម+អភិសមយ] កិ.ដល់ព្រមចំពោះនូវធម៌, កិ.
ព្រាស់ដឹងនូវធម៌ ។ (អភិសមយ<អភិ+សំ+ឥ ឬអយ+អ) ចូរ
មើលភាគទី១៨៦ ។

ធម្មាវាម គុ. [ធម្ម+អាវាម] អ្នកមានធម៌ជាមីមកត្រេកអរ, អ្នក
ត្រេកអរទូទៅក្នុងធម៌, ព្រះថេរៈឈ្មោះធម្មាវាម ។ ម្យ៉ាងទៀតអ្នក
មានកិ.ត្រេកអរទូទៅក្នុងធម៌; វិ. ធម្មេ អាវាមោ អស្សាភិ>
ធម្មាវាមោ ។ ត្រីវិ ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះធម្មាវាម ។ សិទិ-
សី គុ. ប្រាកដស្មើដោយភិក្ខុឈ្មោះធម្មាវាម, ដូចជាភិក្ខុឈ្មោះ...,
ប្រហែលនឹងភិក្ខុឈ្មោះ... ។

ធម្មាសនិ នចុំ. [ធម្ម+អាសន] ធម្មាសនៈ, អាសនៈជាមីសំដែងនូវ
ធម៌, មីជាមីអង្គុយដើម្បីសំដែងនូវធម៌ ។

ធម្មិក គុ. [ធម្ម+ណិក] អ្នកប្រកបដោយធម៌; វិ. ធម្មេន និយុ.

កោ> **ធម្មិកោ** ។ អ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌ឬអ្នកប្រព្រឹត្តក្នុងធម៌; វិ.
ធម្មំ ធម្មេ ថា ចរក៌កិ> **ធម្មិកោ** ។ អ្នកប្រព្រឹត្តតាមធម៌; វិ.
ធម្មេន ចរក៌កិ> **ធម្មិកោ** ។ - ឱបាលកិ ចុំ. ឱបាលកអ្នក
 ប្រកបដោយធម៌, ឱបាលកឈ្មោះធម្មិកៈ ។ - ជីវិត នចុំ. កិ.
 រស់នៅប្រកបដោយធម៌, ជីវិតប្រកបដោយធម៌ ។ - ត្រូវ ចុំ.
 ព្រះចេះអ្នកប្រព្រឹត្តនូវធម៌, ក្នុងធម៌ ។ - រាជ ចុំ. ព្រះរាជា
 ព្រះអង្គប្រកបដោយធម៌, ប្រព្រឹត្តក្នុងធម៌ ។ - លាភ ចុំ. លាភ
 ប្រកបដោយធម៌, លាភកើតហើយដោយធម៌ ។

ធម្មិស្សរតា ន. [ធម្មិស្សរ+តា] ភាវៈនៃ...ជាធម្មិស្សរព្រោះធម៌,
 នៃធម៌; វិ. **ធម្មេន ឥស្សរោ**> **ធម្មិស្សរោ**; **កស្ស**
ភាវោ> **ធម្មិស្សរកា** ។

ធម្មិកថា ន. [ធម្ម+កថា] វាចាជាហេតុពោលដោយធម៌,
 តាមធម៌, ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងធម៌, ប្រកបដោយធម៌ (ល្អវាចាមនេះ
 ចុះមកដើម្បីស្រួលដល់ការអានប៉ុណ្ណោះ) ។

ធម្មោជប្បញ្ញា ន. [ធម្មោជ+បញ្ញា] បញ្ញាមានឱជៈកើតវរំពិធម៌ ។

ធរន្ត គុ. [ធរ+អ+អន្ត] កាលទ្រទ្រង់, កាលទ្រង់ទុក, កាលទ្រង់នៅ ។

ធរន្ត កិ. [ធរ+អ+អន្តិ.វ.] ទ្រទ្រង់, ទ្រង់ទុក (ស្លៀកដណ្តប់, ចេះចាំ,
 នៅ) ។

ធរមាន គុ. [ធរ+អ+មាន] (ប្រែដូច ធរន្ត) ។

ធរមានកពុទ្ធ ចុំ. [ធរមានក+ពុទ្ធ] ព្រះពុទ្ធកាលទ្រង់នៅ, ព្រះពុទ្ធ

កំពុងទ្រង់នៅ ។

ធរមានមាតាបិតា ចុំ. [ធរមាន+មាតាបិតុ] មាតាបិតាកាលទ្រង់នៅ,
កំពុងរស់នៅ ។

ធំសី ចុំ. [ធំស+ណី] អ្នកកំចាត់, អ្នកកំចាត់បង់; វិ. ធំសក្កិ>
ធំសី ។ អ្នកមានកិ.កំចាត់បង់ជាប្រក្រតី; វិ. ធំសិកុំ សិល-
មស្ស្រាភិ> ធំសី ។

ធាតិ ឥ. [ធា+តិ ឬ ធរ+តិ] (ស្រ្តី) អ្នកទ្រទ្រង់នូវកុមារ (ម៉ែដោះ,
មេនំ, ភីលៀង, បងចិញ្ចឹម, បងរក្សា); វិ. ភូមាធរ ធាតិកិ>
ធាតិ; (ប្រើកិរិយាសព្ទជាធរតិក៏បាន) ។

ធាតុកម្មដ្ឋាន នចុំ. [ធាតុ+កម្មដ្ឋាន] កម្មដ្ឋានគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយ
ដោយធាតុ, កម្មដ្ឋានមានធាតុជាអារម្មណ៍ ។

ធាតុគុហណ៍ នចុំ. [ធាតុ+គុហណ៍] កិ.កាន់យកនូវព្រះធាតុ, កិ.
រើសនូវព្រះធាតុ ។

ធាតុចេតិយ នចុំ. [ធាតុ+ចេតិយ] ចេតិយជាទីបញ្ចុះនូវព្រះធាតុ; វិ.
ធាតុនិធានំ ចេតិយំ> ធាតុចេតិយំ ។

ធាតុនិធាន នចុំ. [ធាតុ+និធាន] កិ.បញ្ចុះនូវព្រះធាតុ, កិ.កប់នូវ
ព្រះធាតុ ។

ធាតុនិធានកាល ចុំ. [ធាតុនិធាន+កាល] កាលជាទីបញ្ចុះនូវព្រះធាតុ,
កាលជាទីកប់នូវព្រះធាតុ ។

ធាតុនិធានដ្ឋាន នចុំ. [ធាតុនិធាន+ដ្ឋាន] ទីជាទីបញ្ចុះនូវព្រះធាតុ, ទី

នៃកិ.បញ្ចុះនូវព្រះធាតុ ។

ធារណ៍ ន.ប្ប. [ធរ+យុ] កិ.ទ្រទ្រង់, កិ.ទ្រង់ទុក (ការចេះចាំ); វិ. ធរិយភេតិ > ធារណំ ។ . គិន្តិ ប្ប. ក្លិនតិកិ.ទ្រទ្រង់, ក្លិនតិ កិ.ចាំ ។

ធារយេ កិ. [ធរ+ណយ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីទ្រទ្រង់, គប្បីទ្រង់ទុក ។

ធារា ឥ. [ធរ+ណ+អា.ឥ.] (ធម្មជាតិ) ទ្រទ្រង់នូវកំលាំង, .នូវសន្ទុះ (ធារ, ធារទឹក, ទ, ទឹក, ធ្មារទឹក); វិ. ថេតំ ធារេភិកិ > ធារា ។

ធារាបាតនិរន្ត គុ. [ធារាបាត+និរន្តរ] មានកិ.ធ្លាក់ចុះនៃទឹកមាន ចន្លោះមិនមាន, កាលមានចន្លោះមិនមាននៃកិ.ធ្លាក់ចុះនៃធារទឹក, .នៃទឹក ។

ធារាវេតិ ប្ប. [ធារា+វេតិ] កម្លាំងជាគ្រឿងដល់នៃទឹក, កម្លាំងនៃធារទឹក, សន្ទុះនៃទឹក, . នៃខ្សែទឹក (វេតិ < វេត+អ = វិ. ថេតិ ឯកេនាភ > ថេតោ) ។

ធារិយមាន គុ. [ធរ+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលទ្រទ្រង់ (.កាល ទ្រោល, .កាលបាំង) ។

ធារេតិ កិ. [ធរ+ណេ+តិ.វ.] ទ្រទ្រង់,... ។

ធារេត្ថំ ឥ. [ធរ+ណេ+ត្ថំ] ដើម្បីទ្រទ្រង់,... ។

ធារេត្វា ឥ. [ធរ+ណេ+ត្វា] ទ្រទ្រង់ហើយ,... ។

ធាវេថ កិ. [ធរ+ណេ+ថ.ច.] ច្ចូរទ្រទ្រង់,... ។

ធាវេន្តិ កិ. [ធរ+ណេ+អន្តិ.វ.] ទ្រទ្រង់,... ។

ធាវេន្ត គុ. [ធរ+ណេ+អន្ត] កាលទ្រទ្រង់, កំពុងទ្រទ្រង់ ។

ធាវេហិ កិ. [ធរ+ណេ+ហិ.ច.] ច្ចូរទ្រទ្រង់ ។

ធាវេតិ កិ. [ធាវ+អ+តិ.វ.] ស្ទុះទៅ, លឿនទៅ ។

ធាវេន្ត គុ. [ធាវ+អ+អន្ត] កាលស្ទុះទៅ, កាលលឿនទៅ ។

ធាវេត គុ. [ធាវ+ឥ.អា.+ត] ស្ទុះទៅហើយ, លឿនទៅហើយ ។

ធំ និ. ថ្វីយ, មុខគួរអោយពិះដៀល, ដួចយើងពិះដៀល ។

ធំតិម គុ. [ធំតិ+មន្ត] អ្នកមានប្រាជ្ញា (អ្នកមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿង
ទ្រទ្រង់); វិ. ធិក ឯកស្ស អភ្នកិ > ធិកិមា ។ ប្រើជា
ធំតិមា ក៏មាន ។

ធំតិសម្បន្ត គុ. [ធំតិ+សម្បន្ត] អ្នកដល់ព្រមហើយដោយប្រាជ្ញា; វិ.
ធិកិយា សម្បន្តោ > ធិកិសម្បន្តោ ។ អ្នកមានប្រាជ្ញាដល់
ព្រមហើយ; វិ. ធិកិ សម្បន្តោ យស្ស សោ >
ធិកិសម្បន្តោ ។

ធំតា ឥ. [ធរ+វិតុ] (កុមារិកា) ដែលមាតានឹងបិតាទ្រទ្រង់ (ធំតា,
កូនស្រី); វិ. មាកាបិកូហិ ធិវិយកិកិ > ធិកា ។

ធំតង្គតុណ ប៉ុ. [ធំតង្គ+តុណ] តុណគឺធំតង្គ, តុណគឺអង្គនៃធម៌ជា
គ្រឿងកំចាត់បង់នូវកិលេស; វិ. កិលេសេ ធំតង្គ ឯកេ.

ធុ

នាគិ> ធុកោ; ធុកស្ស អង្គ> ធុកង្គ, ធុកង្គ ឯច
គុណា> ធុកង្គគុណា ។

ធុតង្គធរ ចុំ. [ធុតង្គ+ធរ+អ] អ្នកទ្រទ្រង់នូវអង្គនៃធម៌ជាគ្រឿង
កំចាត់បង់នូវកិលេស, អ្នកទ្រទ្រង់នូវធុតង្គ; វិ. ធុកង្គ ធរេ-
ភិកិ> ធុកង្គធរេ ។

ធុតង្គបរិហារណា នចុំ. [ធុតង្គ+បរិហារណា] កិ.នាំទៅជុំវិញនូវ
ធុតង្គ; កិ.រក្សានូវធុតង្គ ។

ធុតង្គវត្ត នចុំ. [ធុតង្គ+វត្ត] វត្តគឺធុតង្គ, វត្តគឺអង្គនៃធម៌ជាគ្រឿង
កំចាត់បង់នូវកិលេស ។

ធុតង្គារញ្ញាវាសវស ចុំ. [ធុតង្គ+អរញ្ញ+អាវាស+វស] អំណាចនៃកិ.
នៅក្នុងព្រៃដើម្បីធុតង្គ, -ដើម្បីកិ.រក្សានូវធុតង្គ ។

ធុតវាទ ចុំ. [ធុត+វាទ] អ្នកមានវាទៈថាធុតៈ, អ្នកមានវាទៈថាធម៌ជា
គ្រឿងកំចាត់បង់នូវកិលេស, អ្នកមានកិ.ពោលថាធុតៈ ។

ធុវ ចុំ. [ធុរ+អ, អនៃធុ>ឧ] នឹម, ខ្នង (តាមទម្លាប់មកថាទូករទេះ) ។
នចុំ. ធុរៈ, ការរវល់, ការកង្វល់ ។ គុ. ជិត, មីដែលជិត ។

ធុវគ្គាម ចុំ. [ធុរ+តាម] ស្រុកជិត, ស្រុកដ៏ជិត ។

ធុវហនសិលតា ត. [ធុវហនសិល+តា] ភាវៈនៃ... ជាអ្នកមានកិ.
នាំទៅនូវធុរៈជាប្រក្រតី; វិ. ធុវហនំ សិលំ យស្ស សោ>
ធុវហនសិលោ; កស្ស ភាថោ>ធុវហនសិលកា ។

ធុវិហារ ចុំ. [ធុរ+វិហារ] វិហារដ៏ជិត, វត្តដ៏ជិត ។

ធ្ម-ធ្ម

ធ្ម្ម នុំ. [ធ្ម>ធ្ម+អ] ធ្មជាតមាំមួន, .បិតុថេរ (តុ. ទៀង, ទៀង
ទាត់; ចុំ. ប្តី); វិ. ធ្មតិ ចិរតិ > ធ្ម ។

ធ្ម្មជាន នុំ. [ធ្ម+ឋាន] ទីដីទៀងទាត់ ។

ធ្ម្មធ្ម ចុំ. [ធ្ម+ធ្ម] ធ្មដីទៀង, ធ្មដីទៀងទាត់, មានការទៀង
ទាត់ជាធ្មតា ។

ធ្ម្មភត្ត នុំ. [ធ្ម+ភត្ត] ភត្តដីទៀង, ភត្តគីបុគ្គលគប្បីឱ្យដីទៀង; វិ.
ធ្ម ទាតត្ប ភត្ត > ធ្មភត្ត ។

ធ្ម្មភាវ ចុំ. [ធ្ម+ភាវ] ភាវៈនៃ...ជា...ដីទៀង, ភាវៈជា...ដីទៀង ។

ធ្ម្មយាតុ ត. [ធ្ម+យាតុ] បបរដីទៀង, បបរគីបុគ្គលគប្បីឱ្យដីទៀង ។

ធ្ម្មម ចុំ. [ធ្ម+ម] (សភាវៈ) រមែងញាប់ញ័រ (ផ្សែង); វិ. ធ្មទាតិ >
ធ្មមា ។

ធ្ម្មកដ្ឋក ចុំ. [ធ្ម+កដ្ឋក] វែកសម្រាប់ដួសនូវផ្សែង ។

ធ្ម្មតិមិរភាវ ចុំ. [ធ្មតិមិរ+ភាវ] ភាវៈនៃ... ដូចជាផ្សែងនិងអ័ណ្ណ,
ភាវៈនៃ... មានសភាពដូចជាផ្សែង ឬដូចជាអ័ណ្ណ ។

ធ្ម្មរាសិ ចុំ. [ធ្ម+រាសិ] គំនរនៃផ្សែង, ដង្កោលនៃផ្សែង ។

ធ្ម្មវេត ចុំ. [ធ្ម+វេត] កម្លាំងជាគ្រឿងដល់នៃផ្សែង; កម្លាំង
នៃផ្សែង, សន្ទុះនៃផ្សែង ។

ធ្ម្មមាទិ តុ. [ធ្ម+មាទិ] (វត្ថុ) មានផ្សែងជាដើម ។

ធ្វ-ធេ-ធោ

ធ្វមេបេត្វា អ. [ធ្វម+ណាចេ+ត្វា] ញ៉ាំងភ្លើងឱ្យផ្សែងហើយ,
បង្ហូរផ្សែងហើយ ។

ធ្វមាយន្ត គុ. [ធ្វម+អាយ+អន្ត] កាលប្រព្រឹត្តនូវផ្សែង, កាលបង្ហូរ
ផ្សែង ។

ធ្វមាយន្តិ កិ. [ធ្វម+អាយ+អន្តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តនូវផ្សែង, បង្ហូរនូវផ្សែង ។

ធ្វមាយិ កិ. [ធ្វម+អាយ+ឡ.អដ្ឋ.] ប្រព្រឹត្តនូវផ្សែងហើយ, បង្ហូរ
ផ្សែងហើយ ។

ធ្វមាយិត្ថំ អ. [ធ្វម+អាយ+ឥ.អា.+ត្ថំ] ដើម្បីប្រព្រឹត្តនូវផ្សែង, ដើម្បី
បង្ហូរផ្សែង ។

ធ្វមាយិត្វា អ. [ធ្វម+អាយ+ឥ.អា.+ត្វា] ប្រព្រឹត្តនូវផ្សែងហើយ,
បង្ហូរផ្សែងហើយ ។

ធេនុ ឥ. [ធេ+នុ] គោញ៉ាំងកូនឱ្យបោនូវដោះ (មេគោ); វិ. ធម្មតិ
បិវតិ ឥកោ ខិវ បោកភោកិ> ធេនុ; ចង្វំ បារយេកិកិ
ថា> ធេនុ ។

ធេនុមង្គល នប្បំ. [ធេនុ+មង្គល] មង្គលគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើដល់មេគោ,
មង្គលដើម្បីមេគោ ។

ធេនុរូប នប្បំ. [ធេនុ+រូប] រូបដូចជារូបនៃមេគោ ។

ធេនុវេល ប្បំ. [ធេនុ+វេល] រោមដូចជារោមនៃមេគោ ។

ធោត គុ. [ធុ+ត] គឺ...លាងហើយ, .ដំរះហើយ, .សំអាតហើយ,

ធេ-ធោ

កំចាត់ហើយ ។ - មត្តិ គុ. គ្រាន់តែគឺ...លាងហើយ, គ្រាន់
តែគឺព្រះសាស្ត្រាលាងហើយ ។ - មូលី គុ. មានចូសគឺ... រំលើង
ហើយ, មានចូសគឺ...ព្រោះហើយ ។

ធោនា ឥ. [ធុ+យុ+អា.ឥ.] ឈ្មោះធោនា, ឱ្យឈ្មោះថាធោនា,
(ប្រាជ្ញាជាគ្រឿងកំចាត់បង់នូវកិលេស; វិ. ភិលេសេ ធុនាភិ
ឯកាយាភិ> ធោនា) ។

ធោរយ្យសីល គុ. [ធោរយ្យ+សីល] អ្នកមានកិ.នាំទៅនូវចុះជា
ប្រក្រតិ, អ្នកគួរដើម្បីនាំទៅនូវចុះជាប្រក្រតិ; វិ. ធោរយ្យ សីល
យស្ស សោ> ធោរយ្យសីលោ ។ អ្នកគួរដើម្បីនាំទៅនូវចុះ;
វិ. ធ្វុំ ចហិកុំ អរហកិកិ> ធោរយ្យោ ។

ធោវ កិ. [ធោវ+អ+ហិ.ច., លុចហិ] ចូរលាង, ចូរបោកគក់, ចូរជំរះ,
ចូរសំអាត ។

ធោវតិ កិ. [ធោវ+អ+តិ.វ.] លាង, គក់, ជំរះ, សំអាត, ព្រោះ ។

ធោវថ កិ. [ធោវ+អ+ថ.ច.] ចូរលាង,... ។

ធោវន្តិ ឥ. [ធោវ+អ+អន្ត+ន្យ] កាលលាង,... ។

ធោវន្ត កិ. [ធោវ+អ+អន្ត.ច.] ចូរលាង,... ។

ធោវន្ត គុ. [ធោវ+អ+អន្ត] កាលលាង, កំពុងលាង ។

ធោវាបេត្វា អ. [ធោវ+ណាចេ+ត្វា] ឱ្យលាងហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យ
លាងហើយ ។

ធោវាបេសិ កិ. [ធោវ+ណាចេ+ល្ប-អជ្ជ.+ស.អា.] ឱ្យលាងហើយ,
ញ៉ាំង...ឱ្យលាងហើយ ។

ធោវិ កិ. [ធោវ+អ+ល្ប-អជ្ជ.] លាងហើយ ។

ធោវិតុកាម គុ. [ធោវិតុំ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីលាង; វិ. ធោវិ-
តុំ ភាមេភិកិ > ធោវិតុកាមោ ។ ធោវិតុំ+កាម = អ្នកមាន
ចំណង់ដើម្បីលាង; វិ. ធោវិតុំ ភាមោ អស្សាភិ > ធោវិ-
តុកាមោ ។

ធោវិតុំ អ. [ធោវ+ឥ.អា.+តុំ.] ដើម្បីលាង ។

ធោវិត្វា អ. [ធោវ+ឥ.អា.+ត្វា] លាងហើយ ។

ធោវិយមាន គុ. [ធោវ+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ... កាលលាង ។

ធោវិស្សាមិ កិ. [ធោវ+អ+ឥ.អា.+ស្សាមិ.ភ.] នឹងលាង ។

ន និ. មិន, មិនមែន, ឥត, ទេ; (និ អហោសិ មិនបានមានហើយ;
ន អហោសិ មធ្យោ ទំនងជា ឬប្រហែលជាមិនបានមានហើយ,
ន កេចលំ មិនតែប៉ុណ្ណោះ, មិនមែនតែម្យ៉ាងប៉ុណ្ណោះ) ។

នក្ខត្ត នចុំ. នក្ខត្តប្បក្ស, ផ្កាយ (នក្ខ+តា+អ = ធម្មជាតិរក្សានូវដំណើរ
របស់ខ្លួន; វិ. អក្កនោ នក្ខនំ ភមនំ កាយភិ រក្ខកិកិ>
នក្ខក្កំ; ន+ខី+ត = ធម្មជាតិមិនចេះអស់ព្រោះការរះឡើង
រឿយៗ; វិ. បុនប្បនបុនយកោ ន ខ័យកេកិ> នក្ខក្កំ;
ន+ខរ+ត = ធម្មជាតិមិនប្រាំងទីជាដំណើរនៃខ្លួនឱ្យវិនាស; វិ.
អក្កនោ ភមនជ្ជានំ ន ខរកិ ន ចិនាសេកិកិ> នក្ខ
ក្កំ) ។ . កីឡានត្ត ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.លេងនូវនក្ខត្តប្បក្ស ។
. កីឡាន នចុំ. កិ.លេងនូវនក្ខត្តប្បក្ស ។ . កោវិទី គុ. អ្នកឈ្លាស
ក្នុងនក្ខត្តប្បក្ស (កោវិទិ<កុ+វិទ+អ = អ្នកបាននូវវាចា; វិ. ភំ
វាចំ វិន្ទកិកិ> កោវិទោ) ។ . ទិវិស ចុំ., នចុំ. ថ្ងៃនៃ
នក្ខត្តប្បក្ស, ថ្ងៃមាននក្ខត្តប្បក្ស, ថ្ងៃជាទីលេងនូវនក្ខត្តប្បក្ស ។ . បថ
ចុំ. គន្លង ឬផ្លូវនៃនក្ខត្តប្បក្ស ។ . បថសង្ហាតិ គុ. ពោលគឺ
នក្ខត្តប្បក្ស, គឺបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថានក្ខត្តប្បក្ស ។ . បាថក ចុំ.
អ្នកមាយនូវនក្ខត្តប្បក្ស (ហោរ); វិ. នក្ខកំ បថកិកិ> នក្ខក្ក-
បាថកោ ។ បថ+ណ>បាថក ។ . បីឡាន នចុំ. កិ.ប្រៀតប្រៀន
នៃនក្ខត្តប្បក្ស ។ . មុហិត្ត នចុំ. នក្ខត្តប្បក្សនិងយាម ។ . យោគី
ចុំ. កិ.ប្រកបនៃនក្ខត្តប្បក្ស, កិ.ជួបនៃផ្កាយ ។ ប្រើជា យោគី
ក៏មាន ។ . រាជី ចុំ. ស្តេចនៃផ្កាយ (ព្រះចន្ទ្រ) ។

នខ ចុំ. ក្រចក ។ . បញ្ជូរ ចុំ. ក្រុងនៃក្រចក, ក្រញាំនៃក្រចក ។
- បិដ្ឋ នចុំ. ខ្នងនៃក្រចក ។

នគមុទ្ធនិ [នគមុទ្ធ+ស្មិ.វិ, ស្មិ.វិ.>និ] លើកំពូលនៃភ្នំ ។

នគរ នចុំ. នគរ, ក្រុង (និគរ<នគ+រ=ទីមាននគៈ (១)គឺមានប្រាសាទជា
ដើម; វិ. នគា បាសាទាទយោ អស្សុ សន្តិកិ> នគរ;
នគរ<ន+យរ, យ>គ = ទីមានផ្ទះដេរជាស; វិ. នំ សម្បុណ្ណ
យរំ ឯភ្នាកិ> នគរ) ។ . គុត្តិកិ ចុំ., គុ. អ្នកគ្រប់គ្រងនូវ
នគរ ។ . ទ្វារន្តរ នចុំ. ចន្លោះនៃទ្វារនៃនគរ ។ . ទ្វារបាលក
ចុំ. អ្នករក្សានូវទ្វារនៃនគរ ។ . ប្បុទ្ធកិណ នចុំ. ប្រមាណនៃ
ក្រុង, ប្រមាណនូវក្រុង ។ . បរិគ្គាហិក គុ. អ្នករក្សានូវនគរ,
អ្នកគ្រប់គ្រងនូវនគរ, អ្នកកំណត់នូវនគរ; វិ. នគរំ បរិគ្គ.
ណ្ឌកិកិ> នគរបរិគ្គាហកោ ។ . បរិគ្គាហិក គុ.
អ្នកប្រកបក្នុងកិ.រក្សានូវនគរ, អ្នកគ្រប់គ្រងនូវនគរ ។ . បរិ-
សនិកាល ចុំ. កាលនៃកិ.ចូលទៅកាន់នគរ, កាលជាទីចូលទៅ
កាន់នគរ ។ . មជ្ឈ នចុំ. កណ្តាលនៃនគរ ។ . វាលី ចុំ. អ្នក
នៅក្នុងក្រុង, អ្នកនៅក្នុងក្រុងដោយប្រក្រតី, អ្នកមានកិ.នៅក្នុង
ក្រុងជាប្រក្រតី ។ . វិនាសនីតិ គុ. អ្នកខ្លាចអំពីសេចក្តី
វិនាសនៃក្រុង ។ . វិថិ ឥ. វិថីនៃក្រុង, ផ្ទះមានក្នុងក្រុង ។
- សទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយក្រុង, ដូចជាក្រុង ។ . សង្ហាត
គុ. គឺបុគ្គលរាប់គ្រមហើយថាក្រុង, ពោលគឺក្រុង ។ . សេដ្ឋី ចុំ.

១ ឈើ, ភ្នំ ។

សេដ្ឋីក្នុងក្រុង, សេដ្ឋីនៅក្នុងក្រុង ។ . សោភ័ណិ គុ. អ្នកមាន
លំអរក្នុងក្រុង, អ្នកញ៉ាំងក្រុងឱ្យល្អ ។ . សោភ័ណិត្ថិ ឥ.
ស្រីអ្នកល្អក្នុងក្រុង, ស្រីអ្នកមានលំអរក្នុងក្រុង, ស្រីអ្នកញ៉ាំង
ក្រុងឱ្យល្អ (ស្រីផ្កាមាស) ។

នគរភិមុខិ គុ. [នគរ+ភិមុខ+ល្អ] អ្នកមានមុខឆ្ពោះទៅកាន់ក្រុង,
អ្នកមានមុខសំដៅទៅកាន់ក្រុង ។

នគរូបចារ ចុំ. [នគរ+ឧបចារ] ឧបចារៈនៃក្រុង, ទីជាទីត្រាច់ទៅជិត
នៃក្រុង ។

នគរូបម គុ. [នគរ+ឧបមា] មានឧបមាដោយក្រុង, មានសេចក្តី
ប្រៀបដោយក្រុង, មានក្រុងជាគ្រឿងប្រៀប ។

នត្តិ គុ. អាក្រាត, ស្រាត (នត្តិ<ន+តម+ក្វិ = វិ. ន គច្ចក័កិ>
នន្តោ) ។ . ចរិយា ឥ. កិ.ប្រព្រឹត្តិអាក្រាត, កិ.ប្រព្រឹត្តិដោយ
ភាពជាអ្នកអាក្រាត ។ . ចរិយាទិ គុ. (វត្ថុ) មានកិ.ប្រព្រឹត្តិ
អាក្រាតជាដើម, .មានកិ.ប្រព្រឹត្តិដោយភាពជាអ្នកអាក្រាតជា
ដើម ។ . សមណិ ចុំ. សមណៈអាក្រាត, សមណៈអ្នកអាក្រាត,
សមណៈស្រាត ។

នង្គល នចុំ. នង្គល (នង្គល<នង្គ+លុ+អ = វិ. ភូមិន្ទំ ករោន្តោ
លុន្តារក័កិ> នង្គលំ) ។ . ក្វដត្ថេវ ចុំ. ព្រះចេះឈ្មោះ
នង្គលក្វដៈ ។ . ផាលាទិឧបករណបូរ គុ. ដ៏ពេញដោយគ្រឿង
ឧបករណ៍មាននង្គលនិងផាលជាដើម ។ . សិសី នចុំ. សិសៈនៃ
នង្គល, យាមនៃនង្គល (តាមទម្លាប់ថា ភ្លៀងនៃនង្គល) ។

សីលមត្តក្ខន្ធិ គុ. មានដើមប៉ុនយាមនៃនង្គ័ល, មានដើមមាន
សីលៈនៃនង្គ័លជាប្រមាណ ។

នង្គ័យ នប្ប. [ន+អង្គ+ដ្ឋ] កន្ទុយ, កន្ទុយសត្វ; (វិ. ន អង្គកិ
ភប្បកិកិ > នង្គ័យ) ។

នចិរស្ស និ. មិនយូរ, អស់កាលមិនយូរ, មិនយូរប៉ុន្មាន ។

នចិរំ កិ. វិ. មិនយូរ, អស់កាលមិនយូរ ។

នច្ច នប្ប. [នត+យ] កិ.វា (កិ.មីតពត់នូវខ្លួន); វិ. នច្ចនំ > នច្ចំ ។

នច្ចគីត នប្ប. [នច្ច+គីត] កិ.វានិងកិ.ច្រៀង ។ . កុសល គុ. អ្នក
ឈ្លាសក្នុងកិ.វានិងកិ.ច្រៀង, អ្នកប្រសប់ក្នុងកិ.វានិងកិ.ច្រៀង ។
វាទិតមត្ត គុ. (សិល្បៈ) គ្រាន់តែកិ.វា និងកិ.ច្រៀង និងកិ.
ប្រគំ ។

នច្ចនមយ្យ ប្ប. [នច្ចន+មយ្យ] ភ្លោកមានកិ.វាជាប្រក្រតិ, ភ្លោកជាមិវា ។

នច្ចន្ត គុ. [នត+យ+អន្ត] កាលវា, កំពុងវា ។

នច្ចន្តិ កិ. [នត+យ+អន្តិ.វ.] វា ។

នច្ចមាន គុ. [នត+យ+មាន] កាលវា, កំពុងវា ។

នច្ចសមដ្ឋ ប្ប. [នច្ច+សមដ្ឋ] មហោស្រពគីបុគ្គលតប្បីលេងដោយ
អំណាចនៃកិ.វា, មហោស្រពគីបុគ្គលលេងដោយកិ.វា, មហោស្រព
គីបុគ្គលតប្បីវា ។

នច្ចាបនទិវស ប្ប. [នច្ចាបន+ទិវស] ថ្ងៃជាមីញ៉ាំង...ឱ្យវា, ថ្ងៃនៃកិ.

ញាំង...ឱ្យរាំ (នច្ចាបន<នត+យ+ណាចេ+យុ) ។

នច្ចាបេតា អ. [នត+យ+ណាចេ+ត្វា] ឱ្យរាំហើយ, ញាំង...ឱ្យរាំ
ហើយ ។

នច្ចិត្តំ អ. [នត+យ+ឥ.អា.+ត្តំ] ដើម្បីរាំ ។

នច្ចិស្សាម កិ. [នត+យ+ឥ.អា.+ស្សាម..ភ.] នឹងរាំ ។

នច្ចាទេតិ កិ. [ន+តាទេតិ] មិនញាំង...ឱ្យបិទបាំង, មិនបិទបាំង, មិន
ស្លៀកដណ្តប់ ។

នជំ ចុំ. [នត+ បួនដ+អ] (ជន) អ្នករាំ (អ្នករាំ); វិ. **នជំភិ**>
នដោ ។ . ក៏ឡើ កិ.វិ. លេងនៃជនអ្នករាំ, កិ.លេងនៃអ្នករាំ ។
. គ្រូហិ នចុំ. ផ្ទះនៃជនអ្នករាំ, .អ្នករាំ ។ . ទារក ចុំ. ទារក
នៃជនអ្នករាំ, .អ្នករាំ ។ . ធីតា ឥ. ធីតានៃជនអ្នករាំ, .អ្នករាំ ។
. បុត្ត ចុំ. កូននៃជនអ្នករាំ, .អ្នករាំ ។ . បុព្វកិ គុ. ធ្លាប់ជាជន
អ្នករាំ, ធ្លាប់ជាអ្នករាំ ។ . បុព្វកវ័ត្ត នចុំ. រឿងនៃព្រះថេរៈអ្នក
ធ្លាប់រាំ, រឿងនៃព្រះថេរៈជាអ្នកធ្លាប់រាំ ។

នដាទិ គុ. [នដ+អាទិ] (ជន) មានជនអ្នករាំជាដើម ។

នដ្ឋំ គុ. [នស+ត] វិនាសហើយ, បាត់ហើយ, ខូចហើយ,
លាញហើយ ។ . គោណិ ចុំ. គោដែលបាត់ហើយ ។

នត្តិ ចុំ. [នហ+វិតុ] (កុមារ) ដែលដឹងនិងដឹងតាចងដោយសេចក្តី
ស្រឡាញ់ (ចៅ); វិ. **នយ្ហកិ ពន្លិយកិ បេមេនាភិ**> **នក្កា** ។

ន

ន័យខ្លះថា នី+តុ ។ មត្តិ តុ. ប៉ុន្តែ, មានទៅជាប្រមាណ,
គ្រាន់តែជាទៅ ។

នតិ កិ. [ន+អត្ថិ] មិនមាន, គ្មាន ។

នតិពា ឥ. [នត្តិ+ពា] រាវៈនៃ...ជារបស់មិនមាន, គ្មាន ។

នតិបូរ ប៉ុ. [នត្តិ+បូរ] នំមិនមាន, នំគ្មាន ។

នតិរាវ ប៉ុ. [នត្តិ+រាវ] រាវនៃ... ជារបស់មិនមាន, គ្មាន ។

នតកម្ម នប៉ុ. [នត្តុ+កម្ម] កម្មគឺបុគ្គលគប្បីធ្វើតាមច្រមុះ ។

នទន្ទ តុ. [នទ+អ+អន្ត] កាលបន្លឺ, កំពុងបន្លឺ ។

នទាបេតុកាម តុ. [នទាបេតុ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីញ៉ាំង...
ឱ្យបន្លឺ ។

នទិ កិ. [នទ+អ+ញ្ជ-អជ្ជ.] បន្លឺហើយ, រំស្រែកហើយ ។

នទិត្យា អ. [នទ+ឥ.អា.+ត្យា] បន្លឺហើយ, រំស្រែកហើយ ។

នទិស្សតិ កិ. [នទ+អ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងបន្លឺ ។

នទិ ឥ. [នទ+អ ប្បញ្ញ] (ធម្មជាតិ) ហូរទៅរឿយៗ ឬបន្លឺរឿយៗ
(មេមឹក, ស្ទឹង, ទន្លេ); វិ. អភិក្ខណំ នទិកិ > នទិ ។

អាទិសទិស តុ. ប្រាកដស្មើដោយប្រទេសមានស្ទឹងជាដើម ។

ចរកកាកជាតក នប៉ុ. ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ដោយក្អែក
ត្រាច់ទៅក្នុងស្ទឹង ។ តិព្វិ នប៉ុ. កំពង់នៃស្ទឹង, នៃទន្លេ, កំពង់

ព្រះជន្ម ។ ពីរ នប៉ុ. ឆ្នេរនៃទន្លេ, ត្រើយនៃទន្លេ ។ បទេស
ប៉ុ. ប្រទេសនៃស្ទឹង, នៃទន្លេ ។ សេហិត ប៉ុ. ខ្សែនៃទឹកទន្លេ,
ខ្សែនៃទឹកស្ទឹង ។

នទ្ធិ នប៉ុ. បុត. [នហ+ត+ល្អ] (វត្ថុជាគ្រឿងចង ឬជាគ្រឿងត្របែង
(ខ្សែ, ពួរ, ខ្សែពួរ); វិ. នយ្ហកិ ឯកេនាភិ> នទ្ធិ ។
ម្យ៉ាងទៀត : ខ្សែជាគ្រឿងដែលជនចង ឬត្របែង (នៃវត្ថុ); វិ.
នយ្ហកេ ពន្លិយកេ យាយ សា> នទ្ធិ ។ ប្រើជា នទ្ធិ
ក៏មាន ។

នទ្ធិវរត្តា អ. [នទ្ធិ+វរត្ត] ពួរនិងព្រ័ត្រ, ខ្សែពួរនិងព្រ័ត្រស្បែក ។

ននិកាមសេយ្យ [ននិកាម+សេយ្យ] កិ.ដេកនៃបុគ្គលអ្នកមិន
មានសេចក្តីប្រាថ្នា ។

នន្ត ន. មិនមែនប្តី, មិនមែនទេប្តី, មិនដូច្នោះប្តី ។

នន្តកុមារ ប៉ុ. [នន្ត+កុមារ] កុមារឈ្មោះនន្ត ។

នន្តគោបាលក ប៉ុ. [នន្ត+គោបាលក] បុរសអ្នកថែរក្សានូវគោ
ឈ្មោះនន្ត; នាយគោបាលឈ្មោះនន្ត: (វិ. ភាវេថា ប្បាលេភិកិ>
គោបាលកោ) ។ វត្ថុ នប៉ុ. រឿងនៃបុរសអ្នករក្សានូវគោ
ឈ្មោះនន្ត; រឿងនៃបុរសអ្នកប្បាលនូវគោឈ្មោះនន្ត: ។

នន្តតិ កិ. [នន្ត+អ+តិ.វ.] ព្រេកអរ, រីករាយ ។

នន្តនដ្ឋាន នប៉ុ. [នន្តន+ឋាន] មីជាមីព្រេកអរ, មីជាមីរីករាយ
(នន្តន<នន្ត+យុ = សេចក្តីព្រេកអរ; វិ. នន្លិយកេភិ>

នន្ទនំ) ។

នន្ទមូលកបញ្ជារ ចុំ. [នន្ទមូលក+បញ្ជារ] ញាកនៃភ្នំឈ្មោះនន្ទ-
មូលកៈ ។

នន្ទមាណវំ ចុំ. [នន្ទ+មាណវំ] មាណពឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទមាតា ឆ. [នន្ទ+មាតា] មាតានៃកុមារឈ្មោះនន្ទៈ ។

នន្ទមាន គុ. [នន្ទ+អ+មាន] កាលព្រេកអរ, កំពុងព្រេកអរ ។

នន្ទវិសាលជាតក នបុំ. [នន្ទវិសាល+ជាតក] ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់
ហើយដោយគោឈ្មោះនន្ទវិសាល ។

នន្ទិភវបរិក្ខណ គុ. [នន្ទិ+ភវ+បរិក្ខណ] មានសេចក្តីព្រេកអរ
និងភពអស់រលីងហើយ, មានតណ្ហាជាគ្រឿងព្រេកអរក្នុងភពអស់
រលីងហើយ, មានតម្រេកក្នុងភពអស់រលីងហើយ ។ សេចក្តីព្រេក
អរ; វិ. នន្ទនំ > នន្ទិ ។

នន្ទិយវត្ថុ នបុំ. [នន្ទិយ+វត្ថុ] រឿងនៃមាណពឈ្មោះនន្ទិយៈ ។

នន្ទិភាគ ចុំ. [នន្ទិ+ភាគ] ភាគកើតដោយអំណាចនៃសេចក្តីព្រេកអរ,
តម្រេកដោយអំណាចនៃតណ្ហាជាគ្រឿងព្រេកអរ ។

នន្ទិស្សំ កិ. [នន្ទ+អ+ឥ.អា.+ស្សំ.ភ.] នឹងព្រេកអរ ។

នប្បដិក្កោសិ កិ. [ន+បដិក្កោសិ] មិនហាមហើយ, មិនឃាត់ហើយ
(បដិ+កុស+អ+ល្យ.អដ្ឋ.) ។

នប្បតិដ្ឋហិស្សតិ កិ. [ន+តិដ្ឋហិស្សតិ] នឹងមិនតាំងនៅ, នឹងមិន

បិតនៅ, នឹងមិនតំកល់នៅ, នឹងមិនពាំងនៅសិបំ (ប+ប៉ា, ប៉ា>
តិដ្ឋ+អ+ហ.អា.+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.) ។

នប្បមជ្ជតិ កិ. [ន+បមជ្ជតិ] មិនប្រមាទ, មិនធ្វេសប្រហែស
(ប+មម+យ+តិ.វ.) ។

នប្បវត្តនិ កិ. [ន+បវត្តនិ] មិនប្រព្រឹត្ត, មិនប្រព្រឹត្តទៅ (ប+វត្ត+
អ+អន្តិ.វ.) ។

នប្បវត្តេសិ កិ. [ន+បវត្តេសិ] មិនព្យាំង...ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅហើយ,
មិនឱ្យប្រព្រឹត្តទៅហើយ (ប+វត្ត+ណោ+ព្យ័.អជ្ជ.+ស.អា.) ។

នប្បសហេយ្យ កិ. [ន+បសហេយ្យ] មិនគប្បីកំហែង, គប្បីកំហែង
មិនបាន, មិនគប្បីគ្របសង្កត់, គប្បីគ្របសង្កត់មិនបាន (ប+សហ
+អ+ឯយ្យ.ស.) ។

នប្បសំសន្តិ កិ. [ន+បសំសន្តិ] មិនសរសើរ (ប+សំស+អ+
អន្តិ.វ.) ។

នប្បហោតិ កិ. [ន+បហោតិ] មិនល្មម, មិនល្មមគ្រាន់, មិនគ្រប់
គ្រាន់, មិនចេះអស់មិនចេះហើយ (ប+ហុ+អ+តិ.វ.) ។

នពហុជ្ជន គុ. [ន+ពហុជ្ជន] មិនមែនជាជនច្រើន, មិនមែនមាន
ជនច្រើន (ពហុ+ជន) ។

នភមជ្ឈ នថ្មំ. [នភ+មជ្ឈ] កណ្តាលនៃអាកាស ។ និភិ<ន+ភូ+អ
= វិ. ន ភវកិ ឯក្ក ភិក្ខុចិ ចក្កកិ> នភំ = ចីជាមីមិន
មាននៃវត្ថុសូម្បីបន្តិចបន្តួច (អាកាស) ។ ម្យ៉ាងទៀត និភិ<ន+ភិ

ន

+អ = វិ. ន ភាយន្តិ បក្ខិណោ ឯក្កាភិ ថា> នកំ = ទី៣
ទីមិនខ្លាចនៃបក្សី (អាកាស) ។

នមតិ កិ. [នម+អ+តិ.វ.] ឱនទៅ, បង្គោនទៅ, ពត់ ។

នមយន្តិ កិ. [នម+ណយ+អន្តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យឱនទៅ, បង្គោនទៅ,
ពត់ ។

នមស្សតិ កិ. [នមស្ស+អ+តិ.វ.] បង្គោនទៅ, នមស្សការ, ថ្វាយ
បង្គំ ។

នមស្សនភាវ៍ បុ. [នមស្សន+ភាវ៍] ភាវ៍នៃកិ.បង្គោនទៅ, នៃកិ.
នមស្សការ, នៃកិ.ថ្វាយបង្គំ ។

នមស្សន្ត គុ. [នមស្ស+អ+អន្ត] កាលនមស្សការ, កាលថ្វាយបង្គំ ។

នមស្សមាន គុ. [នមស្ស+អ+មាន] កាលនមស្សការ, កាលថ្វាយ
បង្គំ ។

នមស្សិត្ត គុ. [នមស្ស+ឥ.រា+ត្ត] គឺ...គប្បីនមស្សការ,... ។

នមស្សិត្វា អ. [នមស្ស+ឥ.រា+ត្វា] នមស្សការហើយ,... ។

នមស្សេយ្យ កិ. [នមស្ស+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីនមស្សការ ។

នមិ កិ. [នម+អ+ល្អ៍.អជ្ជ.] ឱនទៅហើយ (មួរហើយ, ខ្លួន
ហើយ) ។

នមិត គុ. [នម+ឥ.រា+ត] ឱនទៅហើយ,... ។

នមេយ្យ កិ. [នម+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីឱនទៅ, គប្បីបង្គោន

ទៅ,... ។

នយ ចុំ. [នី+អ] កិ.នាំទៅ, សេចក្តីពន្យល់, ន័យ; វិ. **នយនំ** > **នយោ** ។

នយទាន នចុំ. [នយ+ទាន] កិ.ឱ្យនូវន័យ, កិ.ឱ្យនូវសេចក្តីពន្យល់ ។

នយន្តិ កិ. [នី+អ+អន្តិ.វ.] នាំទៅ, ដឹកទៅ ។

នយសត នចុំ. [នយ+សត] រយនៃន័យ ។

នយសហស្ស នចុំ. [នយ+សហស្ស] ពាន់នៃន័យ ។

នយិស្សាមិ កិ. [នី+អ+ឥ.អា.+ស្សាមិ.ភ.] នឹងនាំទៅ ។

នយិសុ កិ. [នី+អ+ខំ.អជ្ជ.] នាំទៅហើយ ។

នយេ កិ. [នី+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីនាំទៅ ។

នរក ចុំ. [នរ+ណុ] ប្រទេសនាំទៅនូវសត្វឥតបុណ្យ (នរក, រណ្តៅ); វិ. **អបុញ្ញេ នរកិ នេកិកិ** > **នរោ** ។ . សិទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយនរក, ដោយរណ្តៅ, ដូចជារណ្តៅ ។

នរ ចុំ. នរៈ (នរិ<ន+អរ ឬនរ+អ = វិ. **នេកិកិ** > **នរោ**; **នរកិ នេកិកិ ថា** > **នរោ** ។ . ទម្មសារថិ ចុំ. ជាអ្នកទូន្មាននូវនរៈ ដូចជាសារថិ, ជាអ្នកគូរដើម្បីទូន្មាននូវនរៈដូចជាសារថិ, ជាសារថិត្រូវ ដើម្បីទូន្មាននូវនរៈ ។ . ទេវី ចុំ. ជាទេវតានៃនរៈ, ដូចជាទេវតា នៃនរៈ ។ . វិរសេដ្ឋី អា. ន. បពិត្រព្រះអង្គប្រសើរបំផុត ដោយព្យាយាមជាងនរៈ, បពិត្រព្រះអង្គអ្នកមានព្យាយាមប្រសើរ

ជាងនរៈ ។

នរាសរក គុ. [នរ+រាសរក] ប្រសើរជាងនរៈ, ទ្រង់អង់អាច

ជាងនរៈ ។

នរិន្ទ គុ. [នរ+ឥន្ទ] ជាធំជាងនរៈ, ជាកំពូលនៃនរៈ, ជាមេនៃនរៈ ។

នល-នឡ ចុំ. បបួស ។ . សាកិយ ចុំ. ឈ្មោះនលសាកិយៈ
(សាកិយៈបបួស) ។ នល<និ+អល ។

នលាជន្ត ចុំ. [នលាជ+អន្ត] ទីបំផុតនៃថ្ងាស ។

នវ ច.សំ. ប្រាំបួន; គុ. ថ្មី ។

នវអគ្គសស្សទាន នចុំ. [នវ+អគ្គ+សស្ស+ទាន] កិ.ឱ្យនូវសំទូងដ៏
ប្រសើរឆដង, ទានគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយសំទូងដ៏ប្រសើរ
ឆដង ។

នវក គុ. [នវ+ក.ស.] ថ្មី, របស់ថ្មី(១) ។ . និបាត ចុំ. គម្ពីរឈ្មោះ
នវកនិបាត ។ រាវ ចុំ. រាវៈនៃ...ជាអ្នកថ្មី, ភាពជាអ្នកថ្មី,
ភាពជារបស់ថ្មី ។

នវកម្ម នចុំ. [នវ+កម្ម] កម្មថ្មី, ការងារថ្មី ។

នវកម្មិក គុ. [នវកម្ម+ណិក] អ្នកប្រកបក្នុងកម្មថ្មី, អ្នកប្រកបក្នុងការ
ងារថ្មី (និយុត្តតម្កិ) ។

នវកោដិអគ្សនក គុ. [នវកោដិ+អគ្សនក] គួរនូវថ្លៃមានកោដិ៤ជា

១ បរិមាណរង្វ័ត ប្រែថាមានបរិមាណ៤; វិ. នវ បរិមាណានិ អស្សាតិ> នវកោ ។

ប្រមាណ, ដល់នូវថ្លៃមានកោដិ៦ជាប្រមាណ (មានតម្លៃ៦
កោដិ) ។

នវកោដិ ឥ. [នវ+កោដិ] កោដិ៦ ។

នវកោដិធន នចុំ. [នវ+កោដិ+ធន] ទ្រព្យមានកោដិ៦ជា
ប្រមាណ ។

នវក្ខត្តំ កិ. វិ. [នវ+សកិ>នវក្ខត្តំ] វារៈ៩ដង, ៩ដង, ៩លើក ។ ម្យ៉ាង
ទៀតអព្យយតទ្ធិត "ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងវារៈ៩ដង, អស់វារៈ៩ដង; វិ.
នវចារេ បវក្ខតិកិ> នវក្ខត្តំ " ។

នវច្ឆត្តិ គុ. [នវ+ច្ឆត្តិ] បួសហើយថ្មី, បួសថ្មី, ជាអ្នកមើបនឹង
បួសថ្មី; ចុំ. ច្ឆត្តិថ្មី ។

នវច្ឆសាម ចុំ. [នវ+ចាសាម] ប្រាសាមថ្មី ។

នវភាជន នចុំ. [នវ+ភាជន] ភាជន៍ថ្មី ។

នវមធ្ម នចុំ. [នវ+មធ្ម] មីកយ្ម់ថ្មី ។

នវម ចូ.សំ. [នវ+ម] មី៩, គំរប់៩ ។

នវយោជន នចុំ. [នវ+យោជន] យោជន៍៩, មានយោជន៍៩ជា
ប្រមាណ ។ . សតប្បមាណ គុ. មានរយនៃយោជន៍៩ជា
ប្រមាណ ។

នវលោកុត្តរធម្មសង្ខាត គុ. [នវ+លោកុត្តរ+ធម្ម+សង្ខាត] គីបណ្ឌិត
រាប់ព្រមហើយថាធម៌ជាលោកុត្តរៈ៩, ពេលគឺធម៌ជាលោកុត្តរៈ៩,

គីលោកុត្តរធម៌៩ ១

នវវារ ចុំ. [នវ+វារ] វារៈ៩, វារៈ៩ដង, ៩លើក ។

នវវិធា គុ. [នវ+វិធា] មានប្រការ៩, មាន៩យ៉ាង; វិ. នវ ចិដា
បកាវា យស្សាភិ> នវចិដា ។ . មាន ចុំ. មានៈមាន
ប្រការ៩, មានៈមាន៩យ៉ាង ។ . លោកុត្តរធម្មវស ចុំ. អំណាច
នៃលោកុត្តរធម៌មានប្រការ៩ ។

នវវុដ្ឋ គុ. [នវ+វុដ្ឋ] ដែលតាំងឡើងថ្មី, គឺភ្លៀងធ្លាក់ចុះថ្មីៗ, គឺ
ភ្លៀងបង្ករចុះថ្មីៗ, ដែលមើប ភ្លៀងថ្មីៗ (វុដ្ឋ<វស្ស+ត) ។

នវសីត គុ. [នវ+សីត] មានរយៈ៩ជាប្រមាណ (ប្រាំបួនរយ) ។

នវសប្បិ នចុំ. [នវ+សប្បិ] សប្បិថ្មី, ទឹកដោះថ្នាំថ្មី ។ . សង្ខត-
ខិរយាគុ គ. បបរគីបុគ្គលចំអិនដោយទឹកដោះស្រស់ដែលបុគ្គល
ចាត់ចែងហើយដោសប្បិថ្មី, ខិរយាគុដែលបុគ្គលតាក់តែង
ដោយសប្បិថ្មី (សង្ខត<សំ+ករ+ត, ករ>ឧ = ប្រុង, តាក់តែង,
ចាត់ចែង, លាយ, ផ្សំ)។

នវសីវទិការវស ចុំ. [នវ+សីវទិកា+វស] អំណាចនៃភូមិជាទីតាំង
នៃសាកសព៩ ។

នវហត្ថ គុ. [នវ+ហត្ថ] មានហត្ថ៩ជាប្រមាណ (៩ហត្ថ) ។

នវុតិកប្ប ចុំ. [នវុតិ+កប្ប] កប្បកៅសិប ។

នវុតិវស្សសហស្សបរិមាណ គុ. [នវុតិវស្ស+សហស្ស+បរិមាណ]

មានពាន់នៃឆ្នាំកៅសិបជាប្រមាណ ។

នរោទក នចំ. [នវ+ឧទក] ទឹកថ្លី ។

នស្ស កិ. [នស+យ+ហិ.ច., លុច ហិ.ច.] ចូរវិនាស, ចូរបាត់, ចូរ
សូន្យទៅ,... ។

នស្សតុ កិ. [នស+យ+តុ.ច.] ចូរវិនាស, ចូរបាត់, ចូរសូន្យ,... ។

នស្សន្តិ កិ. [នស+យ+អន្តិ.វ.] វិនាស, បាត់, សូន្យ,... ។

នស្សិស្សន្តិ កិ. [នស+យ+ត.អា.+ស្សន្តិ.ភ.] នឹងវិនាស,... ។

នស្សិសុ កិ. [នស+យ+ខំ.អជ្ជ.] វិនាសហើយ ។

នហាត តុ. [នហា+ត] ដូតហើយ, លាងហើយ ។

នហាតក ចុំ. [នហា+ត+ក.ស.] អ្នកដូត, អ្នកលាង, អ្នកផ្ទុត ។

នហាតក្តិលេសតា ឥ. [នហាតក្តិលេស+តា] ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមាន
កិលេសលាងហើយ ។

នហាត្វា អ. [នហា+ត្វា] ដូតហើយ, លាងហើយ, កក់ហើយ ។

នហាន នចំ. [នហា+យុ] កិ.ដូត, ជាទីដូត, កិ.លាង, ជាទីលាង,
សម្រាប់ដូត; វិ. នហាយកេ> នហានំ; នហាយន្តិ
ឯភ្នាក់> នហានំ; នហាយន្តិ ឯកេនាភិ> នហានំ ។

. កាល ចុំ. កាលជាទីដូត, កាលនៃកិ.ដូត ។ . កោដ្ឋក ចុំ.
បន្ទប់ជាទីដូត, បន្ទប់សម្រាប់ដូត ។ . ចុណ្ណិមូល នចំ. ជាមូល
នៃលំអិតសម្រាប់ដូត, ជាតម្លៃនៃលំអិតសម្រាប់ដូត ។ . តិព្វ

នចុំ. កំពង់ជាទីងូត, កំពង់តីជាទីងូត ។ . បរិយោសាន នចុំ.
 កាលជាទីបំផុតចុះជុំវិញនៃកិ.ងូត, កាលជាទីហើយស្រេចនៃកិ.
 ងូត ។ . ផលកិ នចុំ. ផែនក្តារជាទីងូត, បន្ទះក្តារសម្រាប់ងូត ។
 . មូល នចុំ. ជាតម្លៃនៃកិ.ងូត, ជាតម្លៃនៃលំអិតសម្រាប់ងូត ។
 . វេលា ឥ. វេលាជាទីងូត ។

នហានោទក នចុំ. [នហាន+ខទក] ទឹកសម្រាប់ងូត ។

នហាបិត ចុំ. ច្នុត. [នហា+ណាថេ+ឥ.អា.+ត] ជនអ្នកញ៉ាំងច្នុតល
 ឱ្យងូត (ជាងកំណែរ, ជាងអ្នកកោរកាត់); វិ. នហាថេភិកិ>
 នហាថេកោ ។

នហាថេត្វា អ. [នហា+ណាថេ+ត្វា] ឱ្យងូតហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យ
 ងូតហើយ, ផ្លុតហើយ ។

នហាថេន្ត គុ. [នហា+ណាថេ+អន្ត] កាលឱ្យងូត, កាលញ៉ាំង...ឱ្យ
 ងូត, កាលផ្លុត ។

នហាថេសិ កិ. [នហា+ណាថេ+ស្យ័.អជ្ជ.+ស.អា.] ឱ្យងូតហើយ,
 ញ៉ាំង...ឱ្យងូតហើយ, ផ្លុតហើយ ។

នហាថេហិ កិ. [នហា+ណាថេ+ហិ.ថ.] ចូរឱ្យងូត, ចូរញ៉ាំង...ឱ្យ
 ងូត, ចូរផ្លុត ។

នហាយថ កិ. [នហា+យ+ថ.ថ.] ចូរងូត ។

នហាយន្ត គុ. [នហា+យ+អន្ត] កាលងូត, កំពុងងូត ។

នហាយន្តិ ចំ. [នហ+យ+អន្តិ.វ.] ងូត ។

នហាយមាន គុ. [នហ+យ+មាន] កាលងូត, កំពុងងូត ។

នហាយិតុកាម គុ. [នហាយិតុំ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីងូត ។

នហាយិតុំ អ. [នហ+យ+ឥ.អា.+តុំ] ដើម្បីងូត ។

នហាយិស្សាមិ កិ. [នហ+យ+ឥ.អា.+ស្សាមិ.ភ.] នឹងងូត ។

នហារុវិន្ទ គុ. [នហារុ+វិន្ទ] គឺសរសៃចងហើយ, ចងធ្លាក់ហើយ, ដែលចងដោយសរសៃ, រូបរិតដោយសរសៃ (វិន្ទុំ<វិ+នហ+ត) ។

នហុត នប៉ុ. នហុត (ម៉ិន) ។

នាគ ចំ. នាគ, ដំរី (អ្នកមិនធ្វើនូវអំពើអាក្រក់ ឬអ្នកមិនមានអំពើដ៏លាមក ក៏ហៅថា " នាគ " ដែរ; វិ. ន អាតុំ ភរោភីតិ> នាគោ; នភី អាតុំ ឯកស្សាភិ ថា> នាគោ) ។

នាគគណបរិវុត គុ. [នាគគណ+បរិវុត] គឺពួកនៃនាគចោមរោមហើយ, គឺហ្នូងនៃនាគហែហាមហើយ; វិ. នាគានំ គណោ> នាគគណោ; នាគគណោន បរិវុតោ> នាគគណ. បរិវុតោ ។

នាគត្ថ នប៉ុ. [នាគ+ត្ថ] ភាវៈនៃ... ជានាគ; វិ. នាគស្ស ភាថោ> នាគកំ ។

នាគទេវព្រហ្មានុភាវ ចំ. [នាគទេវព្រហ្ម+អានុភាវ] អានុភាពនៃ

នាគ និងទេវតា និងព្រហ្ម ។

នាគភវន្ត នចំ. [នាគ+ភវន្ត] ភពនៃនាគ, មីជាមីកើតនៃនាគ, លំនៅនៃនាគ (ភវន្ត<ភូ+យុ = វិ. ភវន្តិ ឯភ្នាក់> ភវន្ត) ។

នាគមាណវិកា ឥ. [នាគ+មាណវិកា] នាងមាណវិកានៃនាគ, នាងនាគមាណវិកា ។

នាគយោនិ ឥ. [នាគ+យោនិ] កំណើតនៃនាគ, កំណើតនៃដី ។

នាគវ ចំ. [នគរ+ណ] អ្នកនៅក្នុងនគរ, -ក្នុងក្រុង (អ្នកនគរ, អ្នកក្រុង); វិ. នគរេ ចសន្តិក៍> នាគវា ។

នាគរាជ ចំ. [នាគ+រាជ] ស្តេចនៃនាគ, នាគជាស្តេច ។

នាគលតាទន្តកដ្ឋី នចំ. [នាគលតា+ទន្តកដ្ឋ] ឈើសម្រាប់ជំរះនូវធ្មេញឈ្មោះនាគលតា, ឈើសម្រាប់ជំរះនូវធ្មេញគីបុគ្គលធ្វើហើយដោយវល្លិខ្លឹង, ឈើស្នង់គីបុគ្គលធ្វើហើយដោយវល្លិខ្លឹង (ខ្លះថា វល្លិម្លូព្រៃ) ។

នាគវត្តវណ្ណនា ឥ. [នាគវត្ត+វណ្ណ+យុ+អា.ឥ.] កថាជាគ្រឿងពណ៌នានូវនាគវត្ត, -នូវសេចក្តីនៃនាគវត្ត ។

នាគវន្ត នចំ. [នាគ+វន្ត] ព្រៃនៃដើមខ្លឹង, ព្រៃដីដេរដាសដោយដើមខ្លឹង ។

នាគវិភវ ចំ. [នាគ+វិភវ] ភោគៈគីបុគ្គលគប្បីសោយនៃនាគ, សម្បត្តិនៃនាគ ។

នាគសរិរ ធុ. [នាគ+សរិរ] សរិរនៃនាគ ។

នាគសុបណ្ណ ធុ. [នាគ+សុបណ្ណ] នាគនិងគ្រុឌ ។ វេមាណិក-
ប្បេត ធុ. នាគនិងគ្រុឌនិងប្រេតអ្នកមានវិមាន, នាគ និងគ្រុឌ
និងវេមាណិកប្រេត ។

នាគសេនត្ថេរ ធុ. [នាគសេន+ថេរ] ព្រះថេរៈឈ្មោះនាគសេនៈ ។

នាគានុភាវ ធុ. [នាគ+អានុភាវ] អានុភាពនៃនាគ ។

នាដក ធុ. [នដ+ល្អ] (ជន) អ្នករាំ, អ្នករាំ; វិ. **នដកិកិ>**
នាដកោ ។

នាដកបរិវុត គុ. [នាដក+បរិវុត] គឺអ្នករាំចោមរោមហើយ, គឺអ្នក
រាំចោមរោមហើយ; វិ. **នាដកេហិ បរិវុតោ>** **នាដក-**
បរិវុតោ ។

នាដកិត្តិ ឥ. [នាដក+ត្តិ] ស្រ្តីអ្នករាំ, ស្រ្តីអ្នករាំ ។ . បរិវុត គុ.
គឺស្រ្តីរាំចោមរោមហើយ ។

នាដបុត្ត ធុ. [នាដ+បុត្ត] នាដបុត្រ, បុត្រនៃជនអ្នករាំ, កូននៃអ្នក
រាំ ។

នាតិសង្ខេបនាតិវិញ្ញាវវស ធុ. [នាតិសង្ខេប+នាតិវិញ្ញាវ+វស]
អំណាចនៃសេចក្តីមិនសង្ខេបពេកនិងមិនពិស្តារពេក ។

នាថ គុ. [នាថ+អ] ជាទីពឹង, ជាទីពឹង ។ ម្យ៉ាងទៀតអ្នកប្រាថ្នានូវ
សុខនិងប្រយោជន៍ដល់វេនេយ្យសត្វ; វិ. **នាថកិ វេនេយ្យានំ**

ហិកសុខំ អាសិសកិកិ> នាថា ។ អ្នកគ្របសង្កត់នូវសត្វ
ទាំងពួង; វិ. នាថកិ សព្វសក្កេ ល្បសកិ អភិភវកិកិ>
នាថា ។

នានា អ. ផ្សេងៗ, វៀរ, លះបង់ ។

នានគ្គរស គុ. [នានា+គ្គរស] មានរសដ៏លើសផ្សេងៗ, មានរសដ៏
ប្រសើរផ្សេងៗ ។ - រោជនិ នប្បំ. រោជនមានរសដ៏លើស
ផ្សេងៗ, ដ៏ប្រសើរផ្សេងៗ ។

នានប្បការ គុ. [នានា+ប្បការ] មានប្រការផ្សេងៗ; វិ. នានា
បករា យេសំ ភេ> នានប្បការា ។ - បណ្ណាការា-
ភិហារណវស ប្បំ. អំណាចនៃកិ.នាំទៅចំពោះ នូវគ្រឿង
បណ្ណាការមានប្រការផ្សេងៗ, នូវជំនួនមានប្រការផ្សេងៗ ។

នានាគ្គ ប្បំ. [នានា+គ្គ] គុម្ពឈើផ្សេងៗ, គុម្ពផ្សេងៗ ។

នានាទារុ នប្បំ. [នានា+ទារុ] ឈើផ្សេងៗ, ឧសផ្សេងៗ ។

នានាបុប្ផ នប្បំ. [នានា+បុប្ផ] ផ្កាផ្សេងៗ, ផ្កាឈើផ្សេងៗ ។
- ផលប្បដិមណ្ឌិត គុ. ប្រដាប់ចំពោះដោយផ្កានិងផ្លែផ្សេងៗ ។

នានាផល នប្បំ. [នានា+ផល] ផ្លែផ្សេងៗ ។

នានាភណ្ឌ នប្បំ. [នានា+ភណ្ឌ] ភណ្ឌៈផ្សេងៗ, ម្រព្យផ្សេងៗ ។

នានាភរណប្បដិមណ្ឌិត គុ. [នានាភរណ+ប្បដិមណ្ឌិត] ប្រដាប់
ចំពោះដោយអាភរណៈផ្សេងៗ, ប្រដាប់ចំពោះដោយគ្រឿងអម្ពរ

ផ្សេងៗ ។

នានារម្មណ៍ ន.ប្ប. [នានា+អារម្មណ៍] អារម្មណ៍ផ្សេងៗ ។

នានាវណ្ណ គុ. [នានា+វណ្ណ] មានវណ្ណៈផ្សេងៗ, មានពណ៌ផ្សេងៗ ។

នានាវិធី គុ. [នានា+វិធី] មានប្រការផ្សេងៗ, មានបែបផ្សេងៗ; វិ.

នានា វិចារ បការ យស្ស កំ > នានាវិធំ ។

នានាសមាបត្តិ ឥ. [នានា+សមាបត្តិ] សមាបត្តិផ្សេងៗ ។

នាភិ ឥ. [នភ+ភ ប្បណិ] ផ្ទុំរទេះ, ផ្ចិត (វិ. **នភភិ ហិសភិភិ > នាភិ**) ។

នាភិប្បមាណ គុ. [នាភិ+បមាណ] មានផ្ចិតជាប្រមាណ, ត្រឹមផ្ចិត ។

នាភិមណ្ឌល ន.ប្ប. [នាភិ+មណ្ឌល] មណ្ឌលនៃផ្ចិត ។

នាម ន.ប្ប., និ. [នម+ណ] ធម្មជាតិជាគ្រឿងដែលគេហៅ (នាម, ឈ្មោះ); វិ. **នមិយកេ នោហរិយកេ ឯកេនាភិ > នាមំ** ។ . ករណាទិវស ប្ប., ន.ប្ប. ថ្ងៃជាទីធ្វើនូវឈ្មោះ ។ . ករណាមង្គល ន.ប្ប. មង្គលជាទីធ្វើនូវឈ្មោះ ។ . កាយ ប្ប. នាមកាយ (កងនៃនាមធម៌, ពួកនៃនាមធម៌) ។ . គ្គហណាទិវស ប្ប., ន.ប្ប. ថ្ងៃជាទីកាន់យកនូវឈ្មោះ ។ . គោត្តវស ប្ប. អំណាចនៃនាមនិងគោត្រ ។ . រូប ន.ប្ប. នាមនិងរូប, នាមរូប ។

នាវទិ អ.ន. ឈ្មោះនាវទិៈ (តាបសឈ្មោះនាវទិៈ, អាមាត្យឈ្មោះនាវទិ, ។

នា

ព្រះពុទ្ធព្រះនាមនារម) ។

នារី ឥ. [នរ+ណ+ន្យ-ឥ.] នារី, នាងនារី (ស្រ្តី) ។ - គណសម្បន្ន
គុ. អ្នកដល់ព្រមហើយដោយពួកនៃនារី, អ្នកមានពួកនៃនារីដល់ព្រម
ហើយ, បរិច្ចណិហើយដោយក្រុមនៃនារី ។

នាលកត្តាម ចុំ. [នាលក+តាម] ស្រុកឈ្មោះនាលក, នាលក
គ្រាម ។

នាវជ័យតិ កិ. [ន+អវជ័យតិ] មិនចាញ់វិញ ។

នាវា ឥ. [នុ+ណ+អា-ឥ., ខនៃនុ>អាវ] ទូក, សំពៅ (វិ. នេតិកិ>
នាវា) ។

នាវាទិ គុ. [នាវា+អាទិ] (យាន) មានទូកជាដើម; វិ. នាវា អាទិ
យេសំ កានិ> នាវាទិនិ ។

នាវាសត នចុំ. [នាវា+សត] រយនៃទូក ។

នាវិក គុ. [នាវា+ណិក] (ជន) អ្នកជាធំក្នុងទូក, អ្នកឆ្លង (នូវទឹក)
ដោយទូក (នាយទូក, នាយសំពៅ); វិ. នាវាយំ ឥស្សរោ>
នាវិកោ; នាវាយ ករកិកិ> នាវិកោ ។

នាសយិ កិ. [នស+ណាយ+ន្យ-អជ្ជ.] ឱ្យវិនាសហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យ
វិនាស ។

នាសយិត្ត កិ. [នស+ណាយ+ឥ.អា.+ត្ថ-ហិ.] ឱ្យវិនាសហើយ,
ញ៉ាំង...ឱ្យវិនាសហើយ ។

នាសា គ. [នាសុ+អ] ច្រមុះ វិ. នាសន្តិ អព្យក្កសន្តិ ករោន្តិ
ឯកាយាគិ > នាសា) ។

នាសិត គុ. [នស+ណេ+ឥ.អា.+ត] គឺ...ឱ្យវិនាសហើយ, ឱ្យខូច
ហើយ, ឱ្យបាត់ហើយ ។

នាសេតិ កិ. [នស+ណេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស, ឱ្យខូច, ឱ្យ
បាត់ ។

នាសេតុកាម គុ. [នាសេតុំ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យ
វិនាស, អ្នកចង់ដើម្បីឱ្យវិនាស; វិ. នាសេតុំ កាមេភិកិ >
នាសេតុកាមេ ។ នាសេតុំ+កាម = អ្នកមានប្រាថ្នាដើម្បី
ញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស; វិ. នាសេតុំ កាមេ អស្សាភិ >
នាសេតុកាមេ ។

នាសេតុំ អ. [នស+ណេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស ។

នាសេថ កិ. [នស+ណេ+ថ.ប.] ចូរញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស, ចូរឱ្យ
វិនាស ។

នាសេន្តិ កិ. [នស+ណេ+អន្តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស, ឱ្យវិនាស ។

នាសេយ្យ កិ. [នស+ណេ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស ។

នាសេស្សតិ កិ. [នស+ណេ+ស្សតិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស ។

នាសេហិ កិ. [នស+ណេ+ហិ.ប.] ចូរញ៉ាំង...ឱ្យវិនាស ។

នាឡាតិវ អ. ន. ឈ្មោះនាឡាតិវ ។ ហិត្តិ ចុំ. ដីវឈ្មោះនាឡាតិវ ។

នាឡិកាទិ គុ. [នាឡិកា+អាទិ] គ្រឿងវាល់មាននាឡិកាជាដើម,
រង្វាល់មាននាឡិកាជាដើម ។

នាឡិកោទន ចុំ. [នាឡិកា+ឧទន] បាយមាននាឡិកនៃអង្ករជា
ប្រមាណ, បាយគីបុគ្គលចំអិនដោយអង្ករមួយនាឡិ ។ បរមតា
ឥ. ព្រោះភាវៈនៃ...ជា... មានបាយគីបុគ្គលចំអិនដោយអង្ករមួយ
នាឡិយ៉ាងក្រៃលែង, យ៉ាងច្រើន ។

នាឡិមត្ត គុ. [នាឡិ+មត្ត] មាននាឡិជាប្រមាណ, ត្រឹមមួយ
នាឡិ ។

និក្ខដ្ឋ គុ. [និ+កដ្ឋ] អ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យមិនមាន, អ្នកមិនមាន
សេចក្តីសង្ស័យ; វិ. និក្ខ កខ្លា ឯកស្សាភិ> និក្ខខ្លោ ។
ម្យ៉ាងទៀតអ្នកមានសេចក្តីសង្ស័យចេញហើយ; វិ. និក្ខន្ត
កខ្លា យម្ហា សោ> និក្ខខ្លោ ។

និក្ខន្តិ ឥ. [និ+កម+តិ] សេចក្តីប្រាថ្នា, ចំណង់ (សេចក្តីត្រេកអរ);
វិ. និក្ខន្តំ> និក្ខន្តិ; និកាមិយកេភិ ថា> និក្ខន្តំ ។

និកាយ ចុំ. [និ+ចិ+ណ, ច>ក>កា, ឥ>ឯ>អយ] ពួក, ក្រុម, ប្រជុំ
វិ. និចិយ្យកេ នាធិយកេភិ> និកាយោ ។

និកោត ឥចុំ. [និ+កិត+ណ] មីជាមីនៅ (លំនៅ); វិ. និកេកេភិ
ចសភិ ឯភ្នាភិ> និកេកំ ។

និក្ខឡ្យថ កិ. [និ+កឡ្យ+អ+ថ.ប.] ចូរទាញចេញ, ចូរកន្ត្រាក់ចេញ,
ចូរបណ្តេញចេញ ។

និក្ខុឡាបេតុំ អ. [និ+កឡ+ណាចេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យទាញចេញ,
.ឱ្យបណ្តេញចេញ,... ។

និក្ខុឡិ កិ. [និ+កឡ+អ+ល្អ-អដ្ឋ.] ទាញចេញហើយ, បណ្តេញ
ចេញហើយ ។

និក្ខុឡិត គុ. [និ+កឡ+ឥ.អា.+ត] គឺ...ទាញចេញហើយ, .បណ្តេញ
ចេញហើយ... ។

និក្ខុឡិយមាន គុ. [និ+កឡ+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ...កាលទាញ
ចេញ; .កាលបណ្តេញចេញ ។

និក្ខុម្ម គុ. [និ+កម្ម] អ្នកមានការងារមិនមាន, អ្នកមិនមានការងារ; វិ.
នក្ខំ កម្មំ ឯកេសនិ > និក្ខុម្មា ។ ម្យ៉ាងទៀតអ្នកមានការងារ
ចេញហើយ; វិ. និក្ខុនំ កម្មំ យេហិ កេ > និក្ខុម្មា ។

និក្ខិលេស គុ. [និ+កិលេស] អ្នកមានកិលេសមិនមាន, អ្នកមិនមាន
កិលេស; វិ. នក្ខិ កិលេសោ ឯកស្សាភិ > និក្ខិលេ
សោ ។ អ្នកមានកិលេសចេញហើយ; វិ. និក្ខុន្តោ កិលេសោ
យស្សា សោ > និក្ខិលេសោ ។

និក្ខិលេសតា អ. [និក្ខិលេស+តា] ភាវៈនៃ... ជាអ្នកមិនមាន
កិលេស, .ជាអ្នកមានកិលេសចេញហើយ ។

និក្ខុនាបេត្តា អ. [និ+ខន+ណាចេ+ត្តា] ញ៉ាំង...ឱ្យកប់ហើយ, ឱ្យ
កប់ហើយ ។

និក្ខុនិត្តា អ. [និ+ខន+ឥ.អា.+ត្តា] កប់ហើយ ។

និក្ខន្ត គុ. [និ+កម+ត, ក>ខ,ត>ន្ត, លុចម] ចេញ, ចេញទៅ, ចេញ
ហើយ, ចេញទៅហើយ ។ . ទិវស ចុំ., នចុំ. ថ្ងៃនៃ...ចេញទៅ
ហើយ ។ . ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកចេញទៅហើយ ។ . វស្សិ
ត. វស្សិចេញហើយ, វស្សិផ្សាយចេញហើយ ។ . សមិស គុ.
ប្រាកដស្មើដោយ...ចេញហើយ ។

និក្ខម កិ. [និ+កម+អ+ហិ.ច., លុចហិ.ច] ចូរចេញ, ចូរចេញ
ទៅ ។

និក្ខមតិ កិ. [និ+កម+អ+តិ.វ.] ចេញ, ចេញទៅ, ល្បឿនចេញ ។

និក្ខមនិ នចុំ. [និ+កម+យុ] កិ.ចេញទៅ, ជាទីចេញទៅ; វិ.
និក្ខមិយកេកិ> និក្ខមនំ; និក្ខមកិ ឯកាកិ> និក្ខម.
នំ ។ . កាល ចុំ. កាលជាទីចេញទៅ ។ . ទិវស ចុំ. ថ្ងៃជា
ទីចេញទៅ, ថ្ងៃនៃកិ.ចេញទៅ ។ . សមយ ចុំ. សមយជាទីចេញ
ទៅ, សមយនៃកិ.ចេញទៅ ។

និក្ខមនាការប្បត្ត គុ. [និក្ខមនាការ+ចត្ត] ដល់ហើយនូវអាការកិ.
ល្បឿនចេញ ។

និក្ខមន្ត គុ. [និ+កម+អន្ត] កាលចេញទៅ, កំពុងចេញទៅ ។

និក្ខមន្តិ កិ. [និ+កម+អ+អន្តិ.វ.] ចេញទៅ, រមែងចេញទៅ,
ល្បឿនចេញ ។

និក្ខមន្តិ គុ. [និ+កម+អន្ត+ល្ប] កាលចេញទៅ, កំពុងចេញទៅ ។

- និក្ខមន្ត កិ. [និ+កម+អ+អន្ត-ប.] ចូរចេញទៅ ។
- និក្ខមាន គុ. [និ+កម+មាន] កាលចេញទៅ, កំពុងចេញទៅ ។
- និក្ខមស្ស កិ. [និ+កម+អ+ស្ស-ប.] ចូរចេញទៅ ។
- និក្ខាមេត្តំ អ. [និ+កម+ណេ+ត្តំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យចេញទៅ ។
- និក្ខមាហិ កិ. [និ+កម+អ+ហិ-ប.] ចូរចេញ, ចូរចេញទៅ ។
- និក្ខមិត្តំ អ. [និ+កម+ឥ-អា.+ត្តំ] ដើម្បីចេញទៅ ។
- និក្ខមិត្តា អ. [និ+កម+ឥ-អា.+ត្តា] ចេញទៅហើយ ។
- និក្ខមិម្ហា កិ. [និ+កម+អ+ឥ-អា.+ម្ហា-អដ្ឋ.] ចេញទៅហើយ ។
- និក្ខមិស្ម កិ. [និ+កម+អ+ខំ-អដ្ឋ.] ចេញទៅហើយ, ល្បឿនចេញ
ហើយ ។
- និក្ខសហស្ស ឧប្ប. [និក្ខ+សហស្ស] ពាន់នៃនិក្ខះ, ពាន់នៃឆ្កោរ,
(ពាន់នៃមាសឆ្កោរ) ។
- និក្ខាមេន្តិ កិ. [និ+កម+ណេ+អន្តិ-វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យចេញទៅ, ឱ្យ
ចេញទៅ ។
- និក្ខាមេសិ កិ. [និ+កម+ណេ+ស្ម-អដ្ឋ.+ស-អា.] ញ៉ាំង...ឱ្យចេញ
ហើយ, ឱ្យចេញហើយ ។
- និក្ខិត្ត គុ. [និ+ខិប+ត] គឺ... ទុកហើយ, ទុកដាក់ហើយ, កប់ទុក
ហើយ, ដាក់ចុះហើយ ។ - ទណ្ឌ គុ. អ្នកមានអាជ្ញាដាក់ចុះ

ហើយ ។ . ឆញ្ញ នប៉ុ. ស្រូវគី...ទុកហើយ, .កប់ទុកហើយ ។

និក្ខិបនិ កិ. [និ+ខិប+អ+អន្តិ.វ.] បោះទៅដោយមិនសល់; ដាក់ចុះ, ទុក, ទុកដាក់ ។

និក្ខិបិត្តំ អ. [និ+ខិប+ឥ.អា.+ត្តំ] ដើម្បីដាក់ចុះ, .កប់ទុក ។

និក្ខិបិត្វា អ. [និ+ខិប+ឥ.អា.+ត្វា] ដាក់ចុះហើយ, ទុកហើយ, កិប ទុកហើយ, កប់ទុកហើយ ។

និក្ខិបិសុ កិ. [និ+ខិប+អ+ខំ.អដ្ឋ.] ដាក់ចុះហើយ, ទុកហើយ, កិបទុកហើយ, កប់ទុកហើយ ។

និខនតិ កិ. [និ+ខន+អ+តិ.វ.] ដឹក, ដឹករំលើង; គ្រលៀស, បំប្រិច, កប់ទុក ។

និខនិត្វា អ. [និ+ខន+ឥ.អា.+ត្វា] កប់ទុកហើយ,... ។

និខាត គុ. [និ+ខន+ត] គី...កប់ទុកហើយ ។

និគច្ឆតិ កិ. [និ+គម+អ+តិ.វ.] ទៅដោយមិនសល់, ដល់, លុះ, បាន ។

និគ្គណ្ណំ ចុំ. [និ+គម+អ] និគ្រន្ត (អ្នកមានកិលេសជាច្រើន ចាក់ស្រែះ) ។ . សិវិកំ ចុំ. សិវិកនៃនិគ្រន្ត ។

និគ្គណ្ណិតកាម គុ. [និគ្គណ្ណិតុំ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីសង្កត់សង្កិន, ផ្សាផ្ទាល់ ។

និគម ចុំ. [និ+គម+អ] និគម; វិ. អភិរកោ ភាមោ > និគ.

ហោ (មើលសេចក្តីពន្យល់ក្នុងវចនានុក្រមខ្មែរ) ។

និគមគ្គាម ចុំ. [និគម+គាម] ស្រុកជិតនិគម ។ វាសិតិស្សត្ថេរ

ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះតិស្សៈនៅក្នុងស្រុកនិគម ។

និគមតិស្ស អ.ន. [និគម+តិស្ស] ព្រះថេរៈឈ្មោះនិគមតិស្សៈ ។

- ត្ថេរី ចុំ. ព្រះថេរៈឈ្មោះនិគមតិស្សៈ ។

និគុហិត្វា អ. [និ+គុហ+ឥ.អា.+ត្វា] លាក់ហើយ, លាក់ទុកហើយ,

បិទបាំងហើយ ។

និគ្គណ គុ. [និ+គណ] មានគណៈមិនមាន, មិនមានគណៈ, មាន

គណៈចេញហើយ ។

និគ្គណ្ណ កិ. [និ+គហ+ណ្ណ+ហិ.ច., លុចហនិងហិ.ច.]

ចូរសង្កត់សង្កិន, ចូរផ្គុញផ្ទាល់ ។

និគ្គណ្ណន ឆ. [និ+គហ+ណ្ណ+យ្យ] កិ.សង្កត់សង្កិន, កិ.ផ្គុញផ្ទាល់

វិ. និគ្គណ្ណិយកេកិ > និគ្គណ្ណនិ ។

និគ្គណ្ណន្ត គុ. [និ+គហ+ណ្ណ+អន្ត] កាលសង្កត់សង្កិន, កាលផ្គុញ

ផ្ទាល់, កាលទប់ ។

និគ្គណ្ណិតំ អ. [និ+គហ+ណ្ណ+ឥ.អា+តំ.] ដើម្បីសង្កត់សង្កិន, ដើម្បី

ផ្គុញផ្ទាល់ ។

និគ្គណ្ណិត្វា អ. [និ+គហ+ណ្ណ+ឥ.អា.+ត្វា] សង្កត់សង្កិនហើយ, ផ្គុញ

ផ្ទាល់ហើយ, ទប់ហើយ ។

និគ្គណ្ណិស្សាមិ កិ. [និ+គហ+ណ្ណ+ឥ.អា.+ស្សាមិ.ភ.] នឹងសង្កត់

សង្កិន, និងផ្សព្វផ្សាល់ ។

និគ្គតិក គុ. [និ+តតិ+ក] អ្នកមានគតិមិនមាន, អ្នកមិនមានគតិ; វិ. **និគ្គតិក ភកិ ឯកសិស្សាភិ > និគ្គតិកា** ។

និគ្គន្ត គុ. [និ+តន្ត] មានក្លិនមិនមាន, មិនមានក្លិន, ឥតក្លិន; វិ. **និគ្គន្ត ភន្តោ អសិស្សាភិ > និគ្គន្តំ** ។

និគ្គយ្ហ អ. [និ+តហ+ត្វា] សង្កត់សង្កិនហើយ, ផ្សព្វផ្សាល់ហើយ ។

និគ្គយ្ហតិ កិ. [និ+តហ+យ+តិ.វ.] គឺ... សង្កត់សង្កិន, ផ្សព្វផ្សាល់ ។

និគ្គហ ថុំ. [និ+តហ+អ] ការសង្កត់សង្កិន, អ្នកផ្សព្វផ្សាល់ ។

និគ្គហក ថុំ. [និ+តហ+ណុ] អ្នកសង្កត់សង្កិន, អ្នកផ្សព្វផ្សាល់; វិ. **និគ្គណ្ឌភិកិ > និគ្គហកោ** ។

និគ្គហការក ថុំ. [និគ្គហ+ករ+ណុ] អ្នកធ្វើនូវសេចក្តីសង្កត់សង្កិន, អ្នកធ្វើនូវកិ.ផ្សព្វផ្សាល់; វិ. **និគ្គហំ ភរោភិកិ > និគ្គហការកោ** ។

និគ្គហណ នថុំ. [និ+តហ+យ] កិ.សង្កត់សង្កិន, កិ.ផ្សព្វផ្សាល់ ។

និគ្គយ្ហមាន គុ. [និ+តហ+យ+មាន] កាលសង្កត់សង្កិន, កាលផ្សព្វផ្សាល់, កាលបង្ក្រាប ។

និគ្គយ្ហវាមិ ថុំ. [និគ្គយ្ហ+វទ+ណិ] អ្នកពោលសង្កត់សង្កិន, អ្នកពោលផ្សព្វផ្សាល់; វិ. **និគ្គយ្ហ វទិកិ > និគ្គយ្ហវាមិ** ។ អ្នកមានកិ. ពោលសង្កត់សង្កិនជាប្រក្រតិ; វិ. **និគ្គយ្ហ វទិកុំ សិលម.**

ស្សាភិ > និគ្គយ្ហចាធិ ។

និគ្គហិត គុ. [និ+គហ+ឥ.អា.+ត] គឺ... សង្កត់សង្កិនហើយ, -ផ្ដុំញាផ្ដាល់ហើយ ។ . **ការណ** នប៉ុ. ហេតុនៃ...គឺ... សង្កត់សង្កិនហើយ, -ផ្ដុំញាផ្ដាល់ហើយ ។

និគ្គហេតុ អ. [និ+គហ+ណេ+តុ] ដើម្បីសង្កត់សង្កិន, -ផ្ដុំញាផ្ដាល់ ។

និគ្រោធិ(១) ប៉ុ. ដើមនិគ្រោធិ, ជ្រៃ; អ.ន. ម្រឹតឈ្មោះនិគ្រោធិ ។ . **ជាតក** នប៉ុ. ជាតកគឺបណ្ឌិតកំណត់ហើយដោយម្រឹតឈ្មោះនិគ្រោធិ ។ . **មហាវិហារ** ប៉ុ. និគ្រោធិមហាវិហារ, មហាវិហារឈ្មោះនិគ្រោធិ ។ . **មិត្រាជ** ប៉ុ. ស្តេចនៃម្រឹតឈ្មោះនិគ្រោធិ ។ . **មូល** នប៉ុ. ប្រទេសជាទីតាំងនៃដើមនិគ្រោធិ, -នៃដើមជ្រៃ, គល់នៃដើមនិគ្រោធិ, -នៃដើមជ្រៃ ។

និគ្សាស ប៉ុ. [និ+យុស+ណ] កិ.គឺកង, សេចក្ដីគឺកង (គុ. ដែលរំពង, ដែលកងរំពង); វិ. **និគ្សាសនំ > និគ្សាសោ** ។

និយំសន្តិ ឥ. [និ+យំស+អន្ត+ន្យ] កាលជ្រៀតបៀត, កាលត្រដុស, កាលកកិត ។

និច្ច គុ. ជានិច្ច, ទៀង, ទៀងទាត់ ។ . **កាល** ប៉ុ. កាលជានិច្ច, កាលដ៏ទៀង ។ . **តិលាន** គុ. ឈឺជានិច្ច, ឈឺអស់កាលជានិច្ច ។ . **និក្ខត្ត** គុ. មាននក្ខត្តច្បក្សជានិច្ច, មាននក្ខត្តច្បក្សអស់កាលជានិច្ច ។ . **ប្បមត្ត** គុ. អ្នកប្រមាថជានិច្ច, អ្នកប្រមាថអស់

១ និ+រុធ+ណ=វិ. អធោភាតំ រុន្តតិ > និគ្រោធា ។

កាលជានិច្ច ។ ភត្តិ នប់្គ. ភត្តតិបុគ្គលតប្បវិធិជានិច្ច ។ ភត្តិ-សលាកភត្តតិលានភត្តាទិ គុ. (ភត្ត)មាននិច្ចភត្ត និងសលាក-ភត្ត និងគិលានភត្តជាដើម ។

និច្ចម្ម គុ. [និ+ចម្ម] មានស្បែកមិនមាន, មិនមានស្បែក, ឥតស្បែក;
វិ. នភ្និ ចម្មំ អស្សាភិ > និច្ចម្មំ ។

និច្ចល គុ. [និ+ចល] មានកំរើកមិនមាន, មានកំរើកមិនមាន, មិនកំរើក; មិនញាប់ញ័រ (នឹងថ្កល់); **វិ. នភ្និ ចលោ អស្សាភិ > និច្ចលំ ។**

និច្ចត្តិ គុ. [និ+ចិត្ត] មានចិត្តមិនមាន, មិនមានចិត្ត (ឥតចិត្ត); **វិ. នភ្និ ចិត្តំ អស្សាភិ > និច្ចត្តោ ។**

និច្ចយ ប្ប. [និ+ឆិទ+អ, ឥនៃឆិ>អ, ទ>យ] កិ.កាត់ដោយមិនសល់, កិ.កាត់, សេចក្តីវិនិច្ច័យ; **វិ. និច្ចយនំ > និច្ចយោ ។**

និច្ចរតិ កិ. [និ+ឆរ+អ+តិ.វ.] បញ្ចេញ, ប្លែងចេញ, ផ្សាយចេញ ។

និច្ចារយមាន គុ. [និ+ឆរ+ណយ+មាន] កាលបញ្ចេញ, កាលប្លែងចេញ, កាលផ្សាយចេញ ។

និច្ចារេន្ត គុ. [និ+ឆរ+ណេ+អន្ត] កាលបញ្ចេញ,... ។

និច្ចារេតា អ. [និ+ឆរ+ណេ+តា] បញ្ចេញហើយ,... ។

និច្ចិម្ម គុ. [និ+ឆិម្ម] មានប្រហោងមិនមាន, មិនមានប្រហោង; **វិ. នភ្និ ឆិម្មំ អស្សាភិ > និច្ចិម្មោ ។**

និច្ចេយ្យ កិ. [និ+ធិទ+អ+ឯយ្យ-ស.] គប្បីកាត់ដោយមិនសល់, គប្បី
កាត់, គប្បីវិនិច្ឆ័យ ។

និជ្ជវ គុ. [និ+ជិវ] មានជីវិតមិនមាន, មិនមានជីវិត, មិនមានជីវ
(ឥតជីវិត); វិ. ន ជីវោ > និជីវោ; នក្ខ ជីវោ អស្សា
ភិ ថា > និជីវោ ។ ធម្ម ចុំ. និជ្ជវធមិ (ធមិមិន មានជីវិត) ។

និជ្ឈាបយាម កិ. [និ+ឈេ+ណាបយ+ម.វ. ប្រស្យាម.ភ.] ញ៉ាំង...
ឱ្យសំឡឹង, -ឱ្យពិនិត្យ; នឹងញ៉ាំង...ឱ្យជួយគិត, នឹងញ៉ាំងអ្នកណាឱ្យ
ជួយគិត ។

និដ្ឋា ឥ. [និ+ថា+ភិ] កិ.តាំងនៅដោយមិនសល់; កិ.សម្រេច, សេចក្តី
ចូលចិត្ត ។

និដ្ឋាបេត្តា អ. [និ+ថា+ណាបេ+ត្តា] ញ៉ាំង...ឱ្យសម្រេចហើយ,
ឱ្យចូលចិត្តហើយ, ឱ្យចប់ហើយ, បញ្ចប់ហើយ ។

និដ្ឋាបេសិ កិ. [និ+ថា+ណាបេ+ស្យ.អដ្ឋ.+ស.អា.] ញ៉ាំង... ឱ្យ
សម្រេចហើយ, ឱ្យចូលចិត្តហើយ, ឱ្យចប់ហើយ, បញ្ចប់
ហើយ ។

និដ្ឋាបេស្យាមិ កិ. [និ+ថា+ណាបេ+ស្យាមិ.ភ.] នឹងញ៉ាំង...ឱ្យ
សម្រេច, នឹងឱ្យចូលចិត្ត, នឹងឱ្យចប់, នឹងបញ្ចប់ ។

និដ្ឋិត គុ. [និ+ថា+ឥ.អា.+ត] តាំងនៅដោយមិនសល់; សម្រេច
ហើយ, ចប់ហើយ ។ ទិវស ចុំ., នចុំ. ថៃនៃ...នោះសម្រេច
ហើយ ។

និដ្ឋិតានិដ្ឋិតភាវ ចុំ. [និដ្ឋិតានិដ្ឋិត+ភាវ] ភាវៈនៃ... នោះជា... សម្រេចហើយនឹងមិនទាន់សម្រេចហើយ ។ <និដ្ឋិត+អនិដ្ឋិត ។

និត្តច គុ. [និ+តច] មានស្បែកមិនមាន, មិនមានស្បែក (ឥតស្បែក); វិ. នភិ កថា អស្សាភិ > និក្ខចំ ។

និត្តណ្ណ គុ. [និ+តណ្ណ] អ្នកមានតណ្ណាមិនមាន, អ្នកមិនមានតណ្ណា; វិ. នភិ កណ្ណា ឯកស្សាភិ > និក្ខណ្ណា ។ អ្នកមានតណ្ណាចេញហើយ; វិ. និក្ខណ្ណ កណ្ណា យស្មា សោ > និក្ខណ្ណា ។ ប្រើជា និតណ្ណោ ក៏បាន ។

និត្តណ្ណភាវ ចុំ. [និត្តណ្ណ+ភាវ] ភាវៈនៃ...នោះជាអ្នកមិនមានតណ្ណា, -ជាអ្នកមានតណ្ណាចេញហើយ ។

និព្វិវេតព្វ គុ. [និ+ថវ+ឥ.អា.+តព្វ] គឺ...គប្បីវេចេញ, ...គប្បីរលាស់ចេញ, -គប្បីដកចេញ ។

និព្វិវេតុំ អ. [និ+ថវ+ឥ.អា.+តុំ] ដើម្បីវេចេញ, -រលាស់ចេញ ។

និព្វារេតុំ អ. [និ+ថវ+លោ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យវេចេញ, -ឱ្យរលាស់ចេញ ។

និព្វិន្ទ គុ. [និ+ថវ+ត, ត>ឥន្ទ, លុបវ] វេចេញហើយ, ដកចេញហើយ, រលាស់ចេញហើយ ។

និព្វិន្ទ គុ. [និ+ថុ+នា+អន្ទ] កាលថ្ងៃ, កាលត្អូញ, កាលត្អូញត្អែរ (ដកដង្ហើមធំ) ។

និទហន្តិ កិ. [និ+ធា+អ+អន្តិ.វ.] តាំងទុក, ដាក់ទុក, តំកល់ទុក,

កប់ទុក ១

និទហិតុំ អ. [និ+ធា+ផ.អា.+តុំ] ដើម្បីកប់ទុក,... ។

និទហិតា អ. [និ+ធា+ផ.អា.+តា] កប់ទុកហើយ, តំកល់ទុក
ហើយ,... ។

និទាន នប្ប. [និ+ទា+យុ] និទាន, ហេតុជាគ្រឿងប្រគល់ឱ្យនូវផល;
វិ. **និទេភិ ផលមេកោភិ > និទានំ** ។ ម្យ៉ាងទៀត
ហេតុជាដែនប្រគល់ឱ្យនូវផល ឬហេតុជាដែនប្រព្រឹត្តទៅនៃផល; វិ.
**និទេភិ បចក្កិ ផលំ ឯកស្វា ការណកោភិ ចា >
និទានំ** ។

និទ្ធា គុ. [និ+ទរ] អ្នកមានសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយមិនមាន; វិ. **នត្ថំ ជនំ
ឯកស្វាភិ > និទ្ធារោ** ។

និទ្ធា ផ. [និ+ទា+អ+អា.ផ.] កិ.ដេកលក់; វិ. **និទ្ធាយនំ > និទ្ធា**
។

និទ្ធាយតិ កិ. [និទ្ធា+រាយ+តិ.វ.] ប្រព្រឹត្តលក់, ប្រព្រឹត្តិដេកលក់ ។

និទ្ធាយន នប្ប. [និទ្ធា+រាយ+យុ ឬនិ+ទា+យុ] កិ.ប្រព្រឹត្តិដេកលក់, កិ.
ដេកលក់; វិ. **និទ្ធាយកេ > និទ្ធាយនំ** ។ . កាល ប្ប. កាល
ជាមិប្រព្រឹត្តដេកលក់ ។ . ភាវ ប្ប. ភាវៈនៃកិ.ប្រព្រឹត្តិលក់,
ភាវៈនៃកិ.ដេកលក់, ភាវៈគីកិ.ប្រព្រឹត្តិលក់, ភាវៈគីកិ.ដេកលក់ ។ .

សីល គុ. មានកិ.ប្រព្រឹត្តិលក់ជាប្រក្រតី, មានកិ.ដេក
លក់ជាប្រក្រតី; វិ. **និទ្ធាយនំ សីលមស្វាភិ > និទ្ធាយន.**

សីលោ ១

និទ្ទាយន្ត គុ. [និទ្ទ+អាយ+អន្ត] កាលប្រព្រឹត្តលក់, កំពុងដេកលក់ ។

និទ្ទាយមាន គុ. [និទ្ទ+អាយ+មាន] កាលប្រព្រឹត្តលក់, កំពុងដេក
លក់ ។

និទ្ទាយសិ(១) កិ. [និ+ទា+យ+សិ.វ.] ដេកលក់ ។

និទ្ទាយិ កិ. [និ+ទា+យ+ន្ទ្រ.អដ្ឋ.] ដេកលក់ហើយ ។

និទ្ទាយិត្ត គុ. [និ+ទា+យ+ឥ.អា.+ត្ត] គឺ... គប្បីដេកលក់ ។

និទ្ទាយិតា ឥ. [និទ្ទាយិ+តា] ភាវៈនៃបុគ្គលអ្នកដេកលក់ ឬភាវៈនៃ
អ្នកមានកិ.ដេកលក់ជាប្រក្រតិ; វិ. និទ្ទាយិក៌ក> និទ្ទាយិ,
និទ្ទាយិកុំ សិលមស្សាភិ ថា> និទ្ទាយិ; និទ្ទាយិនោ
ភាវោ> និទ្ទាយិកា ។

និទ្ទាយិត្វា អ. [និ+ទា+យ+ឥ.អា.+ត្វា] ដេកលក់ហើយ, ប្រព្រឹត្តដេក
លក់ហើយ ។

និទ្ទាយិស្សតិ កិ. [និ+ទា+យ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងដេកលក់ ។

និទ្ទាវស ប៉ុ. [និទ្ទា+វស] អំណាចនៃកិ.ដេកលក់ ។

និទ្ធិសន្ត គុ. [និ+ទិស+អ+អន្ត] កាលសម្តែងចេញ, កំពុង
សម្តែង ។

និទ្ធិកិ គុ. [និ+ទុក្ខ] អ្នកមានទុក្ខមិនមាន, អ្នកមិនមានទុក្ខ, អ្នក

១" និទ្ទ+អាយ+សិ.វ." ដូច្នេះក៏បាន ។

ឥតមុក្ខ; វិ. នភិ ទុក្ខំ ឯកស្សាភិ> និទ្ធុក្ខោ ។

និទ្ធិបគត គុ. [និទ្ធា+ឧបគត] ចូលទៅដល់នូវកិ.ដេកលក់ ។

និទ្ធាស គុ. [និ+ទោស] មានទោសមិនមាន, មិនមានទោស; វិ.

នភិ ទោសោ ឯកស្សាភិ> និទ្ធាសោ ។ ភាវ ចុំ.
ភាវៈនៃ... ជាអ្នកមិនមានទោស ។

និទ្ធិនភាវ ចុំ. [និទ្ធិន+ភាវ] ភាវៈនៃ...ជាអ្នកមិនមានទ្រព្យ; វិ. នភិ
ធនមស្សាភិ> និទ្ធិនោ; និទ្ធិនស្ស ភាវោ> និទ្ធិន.
ភាវោ ។

និទ្ធិន្តមល គុ. [និទ្ធិន្ត+មល] អ្នកមានមន្ទិលកំចាត់ចេញហើយ,
ខ្នាត់ចេញហើយ; វិ. និទ្ធិន្តំ មលំ យេន សោ>
និទ្ធិន្តមលោ ។

និទ្ធិមេ កិ. [និ+ធម+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីកំចាត់ចង់, កំចាត់
ចេញ ។

និទ្ធិមេយ្យ កិ. [និ+ធម+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីកំចាត់ចង់, កំចាត់
ចេញ ។

និធាន នចុំ. [និ+ធា+យុ] កិ.តាំងមុក, កិ.តំកល់មុក, កិ.កប់មុក ។

និធានវសេស គុ. [និធាន+អវសេស] ដីសេសចុះចាកស្រូវដែល
កប់មុក ។

និធាយ អ. [និ+ធា+ត្វា] តាំងមុកហើយ, តំកល់មុកហើយ, ដាក់ចុះ
ហើយ, កប់មុកហើយ ។

និធិ ឥ. [និ+ធា+ឥ] សម្បត្តិគឺបុគ្គលគប្បីកប់ទុក (កំណប់ទ្រព្យ); វិ.
និធិកញ្ជាតិ > និធិ ។

និធិអាចិក្ខនក ចុំ. [និធិ+អា+ចិក្ខ+ណ្ណ] អ្នកប្រាប់នូវកំណប់ទ្រព្យ;
វិ. និធិ អាចិក្ខនក > និធិអាចិក្ខនកោ ។

និធិកុម្មី ឥ. [និធិ+កុម្មី] ឆ្នាំងនៃកំណប់ទ្រព្យ, ឆ្នាំងដីពេញដោយ
កំណប់ទ្រព្យ, ឆ្នាំងដីពេញដោយទ្រព្យគឺបុគ្គលគប្បីកប់ទុក; វិ.
និធិយា បូរា កុម្មី > និធិកុម្មី ។

និធិដ្ឋាន នចុំ. [និធិ+ឋាន] ទីនៃកំណប់ទ្រព្យ, ទីជាទីតាំងនៃកំណប់
ទ្រព្យ, កន្លែងនៃកំណប់ទ្រព្យ, កន្លែងនៃទ្រព្យគឺបុគ្គលគប្បីកប់
ទុក ។

និធិមិ កិ. [និ+ធា+អ+មិ.វ.] កប់ទុក, តំកល់ទុក ។

និទ្ទការណ នចុំ. [និទ្ទ+យ្យ] ហេតុនៃសេចក្តីនិទ្ទា, នៃសេចក្តី
ពិះដៀល ។

និទ្ទន នចុំ. [និទ្ទ+ការណ] សេចក្តីនិទ្ទា, សេចក្តីពិះដៀល ។

និទ្ទត តុ. [និទ្ទ+អន្ត] កាលនិទ្ទា, កាលពិះដៀល ។

និទ្ទកិ កិ. [និទ្ទ+អ+អន្តិ.វ.] និទ្ទា, ពិះដៀល ។

និទ្ទា ឥ. [និទ្ទ+អ+រា.ឥ.] សេចក្តីនិទ្ទា, សេចក្តីពិះដៀល ។

និទ្ទាបសំសា ឥ. [និទ្ទា+បសំសា] សេចក្តីពិះដៀលនិងសេចក្តី
សរសើរ ។

- និន្ទា កិ. [និន្ទ+អ+ល្អ-អជ្ជ.] និន្ទាហើយ, តិះដៀលហើយ ។
- និន្ទាត គុ. [និន្ទ+ឥ.អា.+ត] គឺ... និន្ទាហើយ, តិះដៀលហើយ ។
- និន្ទាតុំ អ. [និន្ទ+ឥ.អា.+តុំ] ដើម្បីនិន្ទា, ដើម្បីតិះដៀល ។
- និន្ទាដ្ឋាន នប៉ុ. [និន្ទ+ឋាន] ចិដ៏នាប, ចិទំនាប (និន្ទ<និ+មន
+ណ) ។

និបក គុ. [និ+បា+ល្អ] អ្នកមានប្រាជ្ញាជាគ្រឿងរក្សានូវខ្លួន (អ្នក
មានប្រាជ្ញា, អ្នកមានប្រាជ្ញាចាស់) វិ. អក្កានំ និបកំ អក្កិកំ
និបកោ; និបកោ យស្ស អក្កិកំ> និបកោ ។
ម្យ៉ាងទៀត និបកិ<និ+បច+អ = អ្នកមានប្រាជ្ញាញ៉ាំងកុសល
ធម៌ឱ្យអ្និនដោយមិនសល់, ឱ្យចាស់ក្លាដោយមិនសល់; វិ.
និស្សសកោ បារចកិ កុសលធម្មកិ> និបកោ ។
ប្រើជា នេបកោ ក៏មាន ។

និបច្ចាទី^(១) ប៉ុ. [និបច្ច+វទ+ណិ] អ្នកពោលតិះដៀល, អ្នកមានកិ.
ពោលតិះដៀលជាប្រក្រតិ; វិ. និបច្ច វទិកុំ សិលបស្សាភិ>
និបច្ចាទី ។

និបជ្ជ កិ. [និ+បទ+យ+ហិ.ប., ផ្លាស់ទ+យ>ជ្ជ, លុបហិ.ប.] ចូរដេក ។

និបជ្ជន្ត គុ. [និ+បទ+យ+អន្ត] កាលដេក, កំពុងដេក ។

១ បាលីក្នុងគាថានោះថា " និបច្ចាទី " ខុសទេដឹង ? ប្រែថា អ្នកតិះដៀលហើយ
ទំពាស៊ី, អ្នកមានកិ.តិះដៀលហើយទំពាស៊ីជាប្រក្រតិ ។

និបជ្ជតិ កិ. [និ+បទ+យ+តិ.វ.] ដេក ។

និបជ្ជនិ នប្បុ. [និ+បទ+យ+យុ] កិ.ដេកឬជាទីដេក; វិ.

និបជ្ជិយកេកិ> និបជ្ជនំ; និបជ្ជកិ ឯភ្នាក់ ចា>

និបជ្ជនំ ។ . កាល ប្បុ. កាលនៃកិ.ដេក, កាលជាទីដេក ។

. ដ្ឋាន នប្បុ. ទីជាទីដេក ។ . មញ្ញ ប្បុ. ព្រៃជាទីដេក ។

. ឱកាស ប្បុ. ឱកាសជាទីដេក ។

និបជ្ជមាន គុ. [និ+បទ+យ+មាន] កាលដេក, កំពុងដេក ។

និបជ្ជាបិបត គុ. [និ+បទ+យ+ណាចេ+ស.អា.+ត] គឺ...ឱ្យដេកហើយ,

គឺ...ញ៉ាំង....ឱ្យដេកហើយ ។ . ភាវី ប្បុ. ភាវៈនៃ... នោះជាអ្នក

គឺ...ឱ្យដេកហើយ ។

និបជ្ជាបេត្វា អ. [និ+បទ+យ+ណាចេ+ត្វា] ឱ្យដេកហើយ, ញ៉ាំង...

ឱ្យដេកហើយ, ផ្អែកហើយ ។

និបជ្ជិតព្វ គុ. [និ+បទ+យ+ស.អា.+តព្វ] គឺ...គប្បីដេក, -ត្រូវ

ដេក ។

និបតតិ កិ. [និ+បត+អ+តិ.វ.] ធ្លាក់ទៅដោយមិនសល់, ធ្លាក់ចុះ,

ដួលចុះ, រលំ ។

និបតនសីល គុ. [និបតន+សីល] មានកិ.ធ្លាក់ចុះជាប្រក្រតិ; វិ.

និបកនំ សីលមស្សាកិ> និបកនសីលោ ។

និបតន្តិ កិ. [និ+បត+អ+អន្តិ.វ.] ធ្លាក់ទៅដោយមិនសល់, ធ្លាក់ចុះ,

ដួលចុះ ។

និបតិញ្ចា អ. [និ+បត+ឥ.អា.+ញ្ចា] ធ្លាក់ចុះហើយ, ក្រាបចុះហើយ, លូតចុះហើយ ។

និបន្តកិ គុ. [និ+បទ+ត+ក.ស.] អ្នកដេក, កំពុងដេក ។

ទិបន្ត គុ. [និ+បទ+ត, ត>អន្ត, លុបទ] ដេកហើយ, កំពុងដេក ។
- ដ្ឋាន នប្បំ. ទីនៃ...ដេកហើយ ។ - ភាវំ ប្បំ. ភាវៈនៃ... ជា
អ្នកដេកហើយ ។ - មញ្ញាកោដិ ឥ. ទីបំផុតនៃគ្រែនៃ...ដេក
ហើយ ។ - មត្តិ គុ. គ្រាន់តែដេកហើយ ។

និបន្តាការ ប្បំ. [និបន្ត+អាការ] អាការនៃ...នោះជាអ្នកដេកហើយ,
អាការដែលដេកហើយ ។

និបាត ប្បំ. [និ+បត+ណ] កិ.ធ្លាក់ចុះ, កិ.ស្រាក់ចុះ, កិ.ក្រាបចុះ,
ជានិបាត ។ - មត្តិ គុ. គ្រាន់តែជានិបាត ។

និបាតនសីល គុ. [និបាតន+សីល] មានកិ.ធ្លាក់ចុះដោយមិនសល់
ជាប្រក្រតី, មានកិ.ញាំង...ឱ្យធ្លាក់ចុះជាប្រក្រតី ។

និបាតិត គុ. [និ+បត+ឥ.អា.+ត] គឺ...ធ្លាក់ចុះហើយ, គឺ...ឱ្យ
ធ្លាក់ចុះ ។

និបុណ គុ. [និ+បុ+យ្យ] ល្អិត; ដ៏ល្អិត; ដែលបណ្ឌិតជំរះហើយដោយ
មិនសល់ (ច្បាប់ខ្លះថា <និ+បុណ+អ) ។

និប្បច្ចយ គុ. [និ+បច្ចយ] មានបុគ្គលជាបច្ច័យមិនមាន, មានបុគ្គល
ជាដែនអាស្រ័យប្រព្រឹត្តទៅមិនមាន, មានបុគ្គលជាទីពឹងមិនមាន; វិ.
នក្ខិ បច្ចយោ ឯកស្សាភិ > និប្បច្ចយោ ។

និប្បជ្ជិស្សតិ កិ. [និ+ច១+យ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងដល់ដោយមិនសល់, នឹងសម្រេច ។

និប្បញ្ញ គុ. [និ+ចញ្ញ] អ្នកមានបញ្ញាមិនមាន, អ្នកឥតបញ្ញា; វិ. នភិ បញ្ញា ឯកសទ្ធាកិ> និប្បញ្ញោ ។

និប្បបញ្ញ គុ. [និ+បចញ្ញ] មានធម៌ជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យយឺតយូរមិនមាន, មានធម៌ជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យយឺតយូរចេញ ហើយ, មានដំណើរយឺតយូរមិនមាន; វិ. នភិ បចញ្ញោ ឯកសទ្ធាកិ> និប្បបញ្ញោ ។ ភាវបត្តនា ឥ. សេចក្តីប្រាថ្នានូវភាវៈនៃ...ជាអ្នកមានធម៌ជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យយឺតយូរមិនមាន ។

និប្បភ គុ. [និ+បភ] មានរស្មីមិនមាន, មានធន្តិមិនមាន, មានធន្តិចេញហើយ; វិ. នភិ បភា ឯកសទ្ធាកិ> និប្បភា ។

និប្បាប គុ. [និ+បាប] មានបាបមិនមាន, មានបាបចេញហើយ ។

និប្បឡិច្ឆិត គុ. [និ+ចឡ+ឥ.អា.+ត] គឺ...បៀតបៀនហើយ, .បៀតបៀនហើយដោយមិនសល់, គឺ...បង្ខំហើយ ។

និប្បឡិយមាន គុ. [និ+ចឡ+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ... កាលបៀតបៀន, គឺ...កាលទទួត, គឺ...កាលបង្ខំ គឺ...កាលត្បៀត, គឺ...កាលគាប ឬកាលគៀប ។

និប្បជ្ជិស្សតិ កិ. [និ+ជ១+យ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងសម្រេច ។

និប្បត្តិ ឥ. [និ+ជ១+តិ] កិ.សម្រេច, សេចក្តីសម្រេច ។

និប្បន្ត គុ. [និ+ផទ+ត] សម្រេចហើយ ។ . ត្តា ឥ. ព្រោះភាវៈនៃ...
ជា...សម្រេចហើយ ។ . សម្បត្តិ គុ. អ្នកមានសម្បត្តិសម្រេច
ហើយ ។

និប្បលិត គុ. [និ+ផល+ឥ.អា.+ត] គឺ...ជាន់ខ្ពេចហើយ, .កំទេច
ហើយ, .ទំលាយចេញហើយ, បំបែកចេញហើយ ។

និប្បាទនកម្ម នចុំ. [និប្បាទន+កម្ម] កម្មគីកិ.ញ៉ាំង...ឱ្យសម្រេច,
កម្មគីកិ.សម្រេច ។

និប្បាទេតិ កិ. [និ+ផទ+ណេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យសម្រេច, ឱ្យ
សម្រេច ។

និប្បាទេតុំ អ. [និ+ផទ+ណេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យសម្រេច,
ដើម្បីឱ្យសម្រេច, រីកិ.ញ៉ាំង...ឱ្យសម្រេច ។

និពន្ធ គុ. [និ+ពន្ធ] ជាប់មិនដាច់, ជាប់ជានិច្ច; វិ. **និច្ចពន្ធនំ**>
និពន្ធំ ។ . ឧបដ្ឋាក ចុំ. អ្នកបំរើជាប់ជានិច្ច ។

និព្វត្ត គុ. [និ+ចទ+ត, ផ្លាស់ច>ព>ព្វ លុចទ, ត>ត្ត] កើតហើយ,
ដែលកើតហើយ ។ . ក្ខណ៍ ចុំ. ខណៈនៃ...កើតហើយ ។
. ដ្ឋានកថា ឥ. វាចាជាគ្រឿងពោលប្រារព្ធនូវមីនៃ...កើតហើយ,
វាចាជាហេតុពោលប្រារព្ធនូវមីនៃ...កើតហើយ ។ . កាល ចុំ.
កាលនៃ...កើតហើយ ។ . ដ្ឋាន នចុំ. មីនៃ...កើតហើយ,
កន្លែងនៃ...កើតហើយ ។ . ត្តា ឥ. ព្រោះភាវៈនៃ...ជាអ្នក
កើតហើយ ។ . **និព្វត្តដ្ឋាន** នចុំ. មីនៃខ្លួនកើតហើយៗ, មីនៃ...

កើតហើយ។ ។ . រាវ ចុំ. រាវនៃ...នោះជាអ្នកកើតហើយ ។

មត្ត គុ. គ្រាន់តែកើតហើយ, ហេតុគ្រាន់តែកើតហើយ ។

និព្វត្តិ កិ. [និ+ចទ+អ+តិ.វ.] កើត ។

និព្វត្តត្ថ កិ. [និ+ចទ+អ+តុ.ច.] ចូរកើត ។

និព្វត្តិ កិ. [និ+ចទ+អ+ញ្ញ.អដ្ឋ.] កើតហើយ ។

និព្វត្តិ ឥ. [និ+ចទ+តិ] កិ.កើត; វិ. និព្វត្តនំ > និព្វត្តិ; និច្ច-
ជ្រំ ថា > និព្វត្តិ ។

និព្វត្តន នប្ប. [និ+ចទ+យ្យ] កិ.កើត ឬកិ.ញាំង...ឱ្យកើត; វិ.
និព្វត្តិយកេ > និព្វត្តនំ ។ . សមត្ថ គុ. អាចក្នុងកិ.កើត ។
អត្ថ ចុំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.កើត ។

និព្វត្តនាវកាល ចុំ. [និព្វត្តន+អវកាល] ឱកាលជាមីកើត, ឱកាល
នៃកិ.កើត ។

និព្វត្តនុបាយ ចុំ. [និព្វត្តន+ឧបាយ] ឧបាយនៃកិ.កើត, ឧបាយជា
មីកើត ។

និព្វត្តាបេតិ កិ. [និ+ចទ+ណាបេ+តិ.វ.] ញាំង...ឱ្យកើត, ឱ្យកើត ។

និព្វត្តិត្ថកាម គុ. [និព្វត្តិត្ថុ+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីកើត; វិ. និព្វត្តិ-
កុំ ភាមេភិកិ > និព្វត្តិត្ថកាមោ ។

និព្វត្តិស្សតិ កិ. [និ+ចទ+អ+ស.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងកើត ។

និព្វត្តិសុ កិ. [និ+ចទ+អ+សុ.អដ្ឋ.] កើតហើយ ។

និព្វត្តេតុំ អ. [និ+ចទ+ណេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យកើត, វិកិ.
ញ៉ាំង....ឱ្យកើត ។

និព្វត្តេត្វា អ. [និ+ចទ+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យកើតហើយ, ឱ្យ
កើតហើយ ។

និព្វត្តេយ្យ កិ. [និ+ចទ+អ+ឯយ្យ-ស.] គប្បីកើត ។

និព្វន គុ. [និ+វន] មានកិលេសដូចជាព្រៃមិនមាន ។

និព្វនដ្ឋ គុ. [និព្វន+ថា] មានកិលេសដូចជាដើមឈើដ៏តាំងនៅក្នុង
ព្រៃមិនមាន, មានកិលេសដូចជាឈើដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រៃមិន
មាន ។

និព្វទិ កិ. [និ+ពទ្ធិ+អ+ព្យ-អដ្ឋ.] ចងហើយ, ត្របែងហើយ, ទទួល
ហើយ ។

និព្វាន នប្បំ. [និ+វា+យ្យ] ធម្មជាតិដែលចេញចាកតណ្ហា ឬធម្មជាតិ
ជាគ្រឿងរលត់នៃទុក្ខ (និព្វាន); វិ. ចានកោ និក្ខន្តំ > និព្វានំ;
និព្វានិ ឯកេនាភិ ចា > និព្វានំ ។ . គមនិ នប្បំ. ជា
គ្រឿងដល់នូវនិព្វាន, ជាទីទៅកាន់និព្វាន ។ . គាមិនី ៧. មានកិ.
ញ៉ាំង...ឱ្យដល់នូវនិព្វាន, ជាគ្រឿងដល់នូវនិព្វាន, ញ៉ាំងអ្នកប្រព្រឹត្ត
ឱ្យដល់នូវនិព្វាន ។ . គាមិនីបដិបទា ៧. សេចក្តីប្រតិបត្តិជា
ដំណើរទៅកាន់និព្វាន, សេចក្តីប្រតិបត្តិជាគ្រឿងដល់នូវនិព្វាន,
សេចក្តីប្រតិបត្តិជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យដល់នូវនិព្វាន ។ . គាមិមគ្គ
ប្បំ. ផ្លូវជាគ្រឿងដល់នូវនិព្វាន, ផ្លូវជាទីទៅកាន់និព្វាន, ផ្លូវដ៏ញ៉ាំង...

ឱ្យដល់នូវនិព្វាន ។ . កាយី គុ. មានកិ.ញ៉ាំង...ឱ្យដល់នូវនិព្វាន ។

- អដ្ឋ្យាសយ គុ. អ្នកមានអធ្យាស្រ័យក្នុងនិព្វាន, អ្នកមានអធ្យាស្រ័យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងព្រះនិព្វាន ។ . ដ្ឋាន នប្បំ. មិត្តិព្រះនិព្វាន, មីជាមីញ៉ាំងទុក្ខឱ្យរលត់ ។ . ថល នប្បំ. មីពោកគីព្រះនិព្វាន ។ . មិសា ឥ. មិសគីព្រះនិព្វាន ។ . ធាតុ ឥ. ធាតុគីព្រះនិព្វាន ។ . ប្បដិសំយុត្ត គុ. ប្រកបព្រមចំពោះដោយព្រះនិព្វាន ។ . បារគវេសី ប្បំ. អ្នកស្វែងរកនូវត្រើយគីព្រះនិព្វាន ។

- សទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយព្រះនិព្វាន ។ . សន្តិក នប្បំ. សំណាក់នៃព្រះនិព្វាន, មីជិតនៃព្រះនិព្វាន ។ . សម្បត្តិ ឥ. សម្បត្តិគីព្រះនិព្វាន ។ . សំវត្តនិក ឥ. ប្រកបក្នុងកិ.ប្រព្រឹត្តិទៅព្រមដើម្បីព្រះនិព្វាន, មានកិ.ញ៉ាំងសត្វឱ្យប្រព្រឹត្តទៅព្រមដើម្បីព្រះនិព្វាន ។ . សុខសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយសុខគីព្រះនិព្វាន ។ . បរម គុ. មានព្រះនិព្វានយ៉ាងក្រៃលែង ។

- សំខាត គុ. ពោលគីព្រះនិព្វាន, គីបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាព្រះនិព្វាន, គីព្រះនិព្វាន ។

- សំខាត គុ. ពោលគីព្រះនិព្វាន, គីបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាព្រះនិព្វាន, គីព្រះនិព្វាន ។

- សំខាត គុ. ពោលគីព្រះនិព្វាន, គីបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាព្រះនិព្វាន, គីព្រះនិព្វាន ។

- សំខាត គុ. ពោលគីព្រះនិព្វាន, គីបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាព្រះនិព្វាន, គីព្រះនិព្វាន ។

- សំខាត គុ. ពោលគីព្រះនិព្វាន, គីបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាព្រះនិព្វាន, គីព្រះនិព្វាន ។

- សំខាត គុ. ពោលគីព្រះនិព្វាន, គីបណ្ឌិតរាប់ព្រមហើយថាព្រះនិព្វាន, គីព្រះនិព្វាន ។

និព្វាបន នប្បំ. [និ+វា+ណាចេ+យុ] កិ.ញ៉ាំង...ឱ្យរលត់; វិ.

និព្វាបយកេកិ> និព្វាបនំ ។ . អត្ថ ប្បំ. ប្រយោជន៍ដល់កិ.ញ៉ាំងឱ្យ...រលត់ ។

និព្វាបយេ កិ. [និ+វា+ណាចេ+យុ.ស.] គប្បីញ៉ាំង...ឱ្យរលត់ ។

និព្វាបេតំ អ. [និ+វា+ណាចេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យរលត់ ។

និព្វាបេត្វា អ. [និ+វា+ណាចេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យរលត់ ។

- និព្វាបេថ កិ. [និ+វា+ណាបេ+ថ.ប.] ច្នៃញ៉ាំង...ឱ្យរលត់ ។
- និព្វាយន្តិ កិ. [និ+វា+ណាយ+អន្តិ.វ.] រលត់, និព្វាន ។
- និព្វិការ គុ. [និ+វិការ] មានវិការៈមិនមាន, មិនមានវិការៈ, កិ.មិនមាននៃវិការៈ; វិ. **នគ្គិ ចិការោ ឯកសទ្ធាកិ > និព្វិការោ; ចិការសទ្ធិ អភាថោ > និព្វិការោ** ។
- និព្វិចិកិច្ច គុ. [និ+វិចិកិច្ច] មានសេចក្តីសង្ស័យមិនមាន, មិនមានសេចក្តីសង្ស័យ; វិ. **នគ្គិ ចិចិកិច្ចា ឯកសទ្ធាកិ > និព្វិចិ.កិច្ចា** ។
- និព្វិជ្ជិតា អ. [និ+វិទ+យ+ឥ.អា.+ត្វា] នឿយណាយហើយ ។
- និព្វិដ្ឋបិដ្ឋល គុ. [និព្វិដ្ឋ+បិដ្ឋល] មានភ្នែកលឿងក្រឡោត, មានភ្នែកក្រឡោតដ៏លឿង, មានភ្នែកទាំងក្រឡោតទាំងលឿង ។
- និព្វិទ្ធពត្ត គុ. [និព្វិទ្ធព+ត្ត] មានខ្លួនមុតមិនសល់ហើយ, មានខ្លួនមុតធ្លុះហើយ, មានខ្លួនគឺដង្កត់ទំលុះហើយ, មានខ្លួនគឺចុងនៃដង្កត់មុតធ្លុះហើយ; វិ. **និព្វិទ្ធព គក្កំ យសទ្ធិ សោ > និព្វិទ្ធព គក្កោ** ។
- និព្វិន្តតិ កិ. [និ+វិទ+អ+តិ.វ., ចុះនិ.អា.] នឿយណាយ, ធ្មេញម្រាន ។
- និព្វិន្ត គុ. [និ+វិទ+អ+អន្ត, ចុះនិ.អា.] កាលនឿយណាយ ។
- និព្វិន្តិតា អ. [និ+វិទ+ឥ.អា.+ត្វា, ចុះនិ.អា.] នឿយណាយហើយ ។
- និព្វិន្ត គុ. [និ+វិទ+ត, ចុះនិ.អា.] នឿយណាយហើយ ។ . ហិទយ

គុ. មានហឫទ័យនឿយណាយហើយ ។

និព្វិសេវន គុ. [និ+វិសេវន] មានកិ.សេពខុសមិនមាន, មិនមានកិ.សេពខុស (មិនមានពុតពុក); វិ. **នភ្នំ ចិសេចនំ ឯកសទ្ធាកិ** > **និព្វិសេចនោ** ។ មានកិ.សេពខុសនាំចេញហើយ; វិ. **និកំ ចិសេចនំ យេន សោ** > **និព្វិសេចនោ** ។ ភាវចំ. ភាវៈនៃ... ជាអ្នកមានកិ.សេពខុសមិនមាន ។

និព្វិរយ គុ. [និ+វិរយ] មានព្យាយាមមិនមាន, មិនមានព្យាយាម; វិ. **នភ្នំ ចិរយមសទ្ធាកិ** > **និព្វិរយោ** ។

និព្វិត គុ. [និ+វា+ត] រលត់ហើយ ។ - **ចិត្ត** គុ. អ្នកមានចិត្តរលត់ហើយ ។ - **បរិម** នចំ. បរិមនិព្វិតៈ, បរិមនិព្វិតរលត់ហើយ, បរិមនិព្វិតមានទុក្ខរលត់ហើយ ។

និព្វេមតិក គុ. [និ+វិមតិ+] អ្នកមានសេចក្តីយល់ខុសមិនមាន; វិ. **នភ្នំ ចិមតិ អសទ្ធាកិ** > **និព្វេមតិកោ** ។

និព្វយ គុ. [និ+វាយ] មានភ័យមិនមាន, មិនមានភ័យ ។

និព្វោគ ចំ. [និ+វោគ] មានភោគៈមិនមាន, មិនមានភោគៈ ។

និមន្តន នចំ. [និ+មន្ត+យ] កិ.និមន្តន៍, កិ.អញ្ជើញ; វិ. **និមន្តយ. កេក** > **និមន្តនំ** ។ - **ដ្ឋាន** នចំ. មីជាមីនិមន្តន៍, មីជាមីអញ្ជើញ ។

និមន្តយន្តិ កិ. [និ+មន្ត+ណាយ+អន្តិ.វ.] និមន្ត, អញ្ជើញ ។

និមន្តាបេតិ កិ. [និ+មន្ត+ណាចេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យនិមន្ត, ឱ្យ
អញ្ជើញ ។

និមន្តិត គុ. [និ+មន្ត+ឥ.អា.+ត] គឺ...និមន្តហើយ, គឺ...អញ្ជើញ
ហើយ ។ . ដ្ឋាន នប៉ុ. មិននៃ...គឺ...និមន្តហើយ, អញ្ជើញ
ហើយ ។ . **និមន្តិតភិក្ខុ** ប៉ុ. ភិក្ខុដែល... និមន្តហើយៗ ។
. ភាវ័ ប៉ុ. ភាវៈនៃ...គឺ...និមន្តហើយ, អញ្ជើញហើយ ។

និមន្តិយមាន គុ. [និ+មន្ត+ឥ.អា.+យ+មាន] គឺ... កាលនិមន្ត,
. កាលអញ្ជើញ ។

និមន្តេត្វា អ. [និ+មន្ត+ណេ+ត្វា] និមន្តហើយ, អញ្ជើញហើយ ។

និមិត្ត នប៉ុ. [និ+មិ+តប្បត្ត] ហេតុជាគ្រឿងកំណត់ (និមិត្ត, សេចក្តី
កំណត់); វិ. **និមិយកិ ឯកេនាភិ > និមិត្ត** ។ . គ្គាហិ ប៉ុ.
កិ.កាន់យកដោយនិមិត្ត, ឬកិ.កាន់យកនូវនិមិត្ត ។ . គ្គាហា-
ទិវិរហិត គុ. វៀរចាកកិ.កាន់យកនូវនិមិត្តជាដើម, ដែលប្រាស
ចាកកិ.កាន់យកនូវនិមិត្តជាដើម ។ . គ្គហណិមត្តិ គុ. កុសល
ត្រឹមតែកិ.កាន់យកនូវនិមិត្ត ។

និមិនេយ្យ កិ. [និ+មា+នា+ឯយ្យ.ស.] គប្បីរាប់រក, គប្បីរាប់
អាន ។

និម្ពុត្តិ គុ. [និ+ម្ពុជ+អ ប្បត] ម្ពុជចុះហើយ, ជ្រមុជចុះហើយ, លិចចុះ
ហើយ ។ ប្រើជា **និម្ពុត្តិ** ក៏បាន ។

និម្ពុជន្តិ គុ. [និ+ម្ពុជ+យ+អន្ត] កាលម្ពុជចុះ, កាលជ្រមុជចុះ ។

និម្មជ្ជាបេតិ កិ. [និ+មុជ+យ+ណាចេ+តិ.វ.] ញ៉ាំង...ឱ្យមុជចុះ ។

និម្មជ្ជិត្វា អ. [និ+មុជ+យ+ឥ.អា.+ត្វា] មុជចុះហើយ, ជ្រមុជចុះហើយ ។

និម្មជ្ជិស្ម កិ. [និ+មុជ+យ+ឱ.អដ្ឋ.] មុជចុះហើយ, ជ្រមុជចុះហើយ ។

និម្មកម្មដិ ឥ. [និម្មក+ម្មដិ] ក្តាប់នៃស្តៅ (ស្តៅមួយក្តាប់) ។

និម្មកោស ចុំ. សំយាប, សំយាបផ្ទះ ។

និម្មកិក គុ. [និ+មកិក] (ឃ្ន់) មានមេចេញហើយ, មានមេឃ្ន់មិនមាន ។ មឺន្ទុ នចុំ. ឃ្ន់មានមេចេញហើយ, ឃ្ន់មានមេមិនមាន ។

និម្មថន នចុំ. [និ+មថ+យុ] កិ.ញ៉ាំញី, ជាគ្រឿងញ៉ាំញី; វិ. និម្មថយកេកិ> និម្មថនំ; និម្មថភិ ឯកេនាភិ> និម្មថនំ ។

និម្មថិត គុ. [និ+មថ+ឥ.អា.+ត] គឺ... ញ៉ាំញីហើយ ។

និម្មថេត្វា អ. [និ+មថ+ណេ+ត្វា] ញ៉ាំញីហើយ, ខាត់ហើយ ។

និម្មល គុ. [និ+មល] មានមន្ទិលមិនមាន, មិនមានមន្ទិល ។

និម្មាតាបិទិក គុ. [និ+មាតាបិទុ+ក] អ្នកមានមាតានិងបិតាមិនមាន, អ្នកមិនមានមាតានិងបិតា; វិ. នភិ មាភាបិកេវា យេសន្តិ> និម្មាភាបិកិកា ។

និម្មាទយិស្សតិ កិ. [និ+មទ+ណយ+ឥ.អា.+ស្សតិ.ភ.] នឹងញាំញី ។

និម្មិត គុ. [និ+មា+ត] និម្មិតហើយ, តំណែងហើយ (ព្រះពុទ្ធនិម្មិត, ព្រះពុទ្ធដែលព្រះអង្គនិម្មិតហើយ) ។ . **កាល** ចុំ. កាលនៃ...គឺ... និម្មិតហើយ ។ . **ពុទ្ធ** ចុំ. ព្រះពុទ្ធដែលព្រះអង្គនិម្មិតហើយ ។

និម្មិនិ កិ. [និ+មា+នា+ន្យ.អដ្ឋ.] និម្មិតហើយ, តំណែងហើយ ។

និម្មិនិត្វា អ. [និ+មា+នា+ត្វា] និម្មិតហើយ, តំណែងហើយ ។

និម្មិលិត្តំ អ. [និ+មិល+ឥ.អា.+ត្តំ] ដើម្បីឆ្នេច, ឆ្នេចភ្នែក ។

និម្មិលេត្វា អ. [និ+មិល+ណេ+ត្វា] ឆ្នេចហើយ, ឆ្នេចភ្នែក ហើយ ។

និយត គុ. [និ+យម+ត] ទៀង, ទៀងទាត់ហើយ, កំណត់ហើយ ។

. **គតិក** គុ. អ្នកមានគតិទៀងហើយ; វិ. **និយកា ភកិយសទ្វា សា**> **និយកភកិកា** ។ អ្នកប្រកបដោយគតិដ៏ទៀង; វិ. **និយកភកិយា និយក្កា**> **និយកភកិកា** (ចុះណិកប្បថ្មយ) ។

និយមិយមាណ គុ. [និ+យម+ឥ.អា.+យ+មាណ] គឺ...កាលកំណត់. គឺ...កាលនិយម ។

និយាទេត្វា អ. [និ+យទ+ណេ+ត្វា] ប្រគល់ហើយ, ប្រគល់ឱ្យ ហើយ ។

និយាម ចុំ. [និ+យម+ណ] និយាម, ហេតុជាគ្រឿងកំណត់, ទំនង,

លំអាន, លំនាំ, បែប ។

និយុត្ត គុ. [និ+យុត+ត] ប្រកបហើយ, គឺ...ប្រកបហើយ, ដឹក
នាំហើយ ។ . អមច្ច ចុំ. អាមាត្យប្រកបហើយ, អាមាត្យ
ដែល....ប្រកបហើយ ។

និយោជក គុ. [និ+យុជ+ណ៍] អ្នកប្រកប, អ្នកដឹកនាំ; វិ. និយោ-
ជក៌កិ> និយោជកោ ។ ប្រើជា និយុញ្ញតិ ក៏បាន ។

និយោជេត្វា អ. [និ+យុជ+ណេ+ត្វា] ប្រកបហើយ, ដឹកនាំ
ហើយ ។

និយ្យន្តិ កិ. [និ+យា+អ+អន្តិ.វ.] ទៅ, ចេញទៅ, ទៅបាត់ ។

និយ្យមិត គុ. [និ+យម+មិត.អា.+ត] គឺ... ប្រគល់ឱ្យហើយ ។

និយ្យមេថ កិ. [និ+យម+ណេ+មេ.ប.] ចូរប្រគល់ឱ្យ ។

និយ្យមេន្ត គុ. [និ+យម+ណេ+អន្ត] កាលប្រគល់ឱ្យ ។

និយ្យមេសិ កិ. [និ+យម+ណេ+ស្យ-អជ្ជ., ចុះស.អា.] ប្រគល់ឱ្យ
ហើយ ។

និយ្យនិកសាសន នចុំ. [និយ្យនិក+សាសន] សាសនាប្រកប
ដោយគុណដ៏ញ៉ាំងសត្វឱ្យចេញទៅ, សាសនានៃព្រះពុទ្ធប្រកបដោយ
គុណជាគ្រឿងញ៉ាំងសត្វឱ្យចេញទៅ (ពាក្យជាគ្រឿងច្រៀងប្រដៅ
ប្រកបដោយកិ.ស្រោចស្រង់នូវសត្វ) ។

និរត គុ. [និ+រម+ត] ត្រេកអរដោយមិនសល់, ត្រេកអរមិនលែង,

ព្រេកអរសិបហើយ ។

និរត្តក គុ. [និ+អត្ត+ក, ចុះ.អា] មានប្រយោជន៍មិនមាន, មិនមានប្រយោជន៍, ឥតប្រយោជន៍; វិ. **នក្ខិ អក្ខោ ឯកស្សាភិ> និរត្តកំ** ។

និរន្តរ គុ. [និ+អន្តរ, ចុះ.អា.] កាលមានចន្លោះមិនមាន, កាលមិនមានចន្លោះ, ជានិរន្តរ ។

និរបរាធ គុ. [និ+អបរាធ, ចុះ.អា.] អ្នកមានសេចក្តីខុសមិនមាន, អ្នកមានកំហុសមិនមាន; វិ. **នក្ខិ អបរាធោ ឯកស្សាភិ> និរបរាធោ** ។

និរបេក្ខ គុ. [និ+អបេក្ខ, ចុះ.អា.] អ្នកមានកិ.សម្លឹងមិនមាន, អ្នកមានសេចក្តីអាណោះអាស័យមិនមាន; វិ. **នក្ខិ អបេក្ខោ ឯកស្សាភិ> និរបេក្ខោ** ។

និរយ ចុំ., នចុំ. [និ+អយ, ចុះ.អា.] ប្រទេសមានសេចក្តីចម្រើនមិនមាន ឬប្រទេសដែលចេញចាកសេចក្តីចម្រើន ឬប្រទេសមានសេចក្តីចម្រើនចេញទៅហើយ (នរក); វិ. **នក្ខិ អយោ ឯកស្សាភិ> នរយោ; អយកោ និគ្គកោភិ ចា> និរយោ; និគ្គកោ អយោ អស្សាភិ ចា> និរយោ** ។

. តាយិនី ឥ. អ្នកទៅកាន់នរក ។ . តាយិ ចុំ. អ្នកទៅកាន់នរក, អ្នកទៅកាន់នរកដោយប្រក្រតី ។ . អត្តិ ចុំ. ភ្លើងនៅក្នុងនរក, ភ្លើងមានក្នុងនរក ។ . ទុក្ខាទិ គុ. (ទុក្ខ) មានទុក្ខក្នុងនរកជាដើម ។ . បិទី នចុំ. ស្នាមជើងជាទីទៅកាន់នរក ។ . សិខាតិ

គុ. ពោលគឺនរក ។ . អាទិភោទ គុ. ផ្សេងដោយទុក្ខតិមាន
នរកជាដើម ។ . ឧប្បត្តិអាទិក គុ. មានទុក្ខមានកិ.កើតក្នុង
នរកជាដើម។

និវសេស គុ. [និ+អវសេស, ចុះរ.អា.] មានកិ.សេសចុះមិនមាន,
មានចំណែកសេសចុះមិនមាន (មិនមានសល់នៅ) ។

និវរ គុ. [និ+វរ] មានសម្រែកមិនមាន, មានសម្លេងជាគ្រឿង
ស្រែកមិនមាន; វិ. នភិ រថោ អស្សាភិ > និរថោ ។

និវស្សាស គុ. [និ+អស្សាស, ចុះរ.អា.] មានកិ.ដកដង្ហើមចេញមិន
មាន, មានសេចក្តីព្រេកអរមិនមាន ។

និវាលយ គុ. [និ+វាលយ, ចុះ រ.អា] អ្នកមានអាល័យមិនមាន, អ្នក
មិនមានសេចក្តីអាល័យ, កិ.មិនមាននៃសេចក្តីអាល័យ ។

និវាសង្គ គុ. [និ+វាសង្គ, ចុះរ.អា.] អ្នកមានសេចក្តីរង្សៀសមិនមាន,
អ្នកមិនមានសេចក្តីរង្សៀស ។

និវាស គុ. [និ+វាសា, ចុះរ.អា.] អ្នកមានសេចក្តីប្រាថ្នាចេញហើយ,
អ្នកមិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា, អ្នកមិនមានបំណង ។

និវាហរ គុ. [និ+វាហរ, ចុះរ.អា.] អ្នកមានវាហរមិនមាន,
អ្នកមិនមានវាហរ; វិ. នភិ វាហារោ ឯកស្សាភិ >
និវាហារោ ។

និវន្ទន គុ. [និ+វន្ទន, ចុះរ.អា.] មានកំញ័មមិនមាន, មិនមាន
កំញ័ម ។

និរុជ្ឈតិ កិ. [និ+រុជ+យ+តិ.វ.] រលត់ ។

និរុជ្ឈនិ ន.ប៉ុ. [និ+រុជ+យ+យ័] កិ.រលត់, សេចក្តីរលត់ ។

និរុត្តិ ឥ. [និ+ឧត+តិ, លុបច, ចុះ.អា.] វាចាដែលបណ្តិតនាំចេញ
ហើយពោល (ភាសា); វិ. **និហរិក្ខា ឧប្បកេកិ** > **និរុត្តិ** ។
. **បទកោវិទ** គុ. អ្នកឈ្លាសក្នុងនិរុត្តិនិងបទ, អ្នកឈ្លាសក្នុងវា
ចាជាគ្រឿងនាំចេញហើយពោលនិងបទ ។

និរុទក គុ. [និ+ឧទក, ចុះ.អា.] មានទឹកមិនមាន, ឥតទឹក ។ . បា.
យាស ប៉ុ. បាយបាយាសមានទឹកមិនមាន ។

និរុទ្ធ គុ. [និ+រុជ+ត] រលត់ហើយ, បិទហើយ, រាំងហើយ, ឥ... ។
. **វេលា** ឥ. វេលានៃផ្លូវឥ... បិទហើយ ។

និរុបការ គុ. [និ+ឧបការ, ចុះ.អា.] មានឧបការៈមិនមាន, មិន
មានឧបការៈ; វិ. **នក្ខិ ឧបការោ អស្សាកិ** > **និរុបការោ** ។

និរុបក្តិលេស គុ. [និ+ឧបក្តិលេស, ចុះ.អា.] អ្នកមានឧបក្តិលេស
មិនមាន, អ្នកមានឧបក្តិលេសចេញហើយ ។ . ពិ ឥ. ភាវៈនៃ...
ជាអ្នកមានឧបក្តិលេសមិនមាន ។ . **ចិត្ត** ន.ប៉ុ. ចិត្តមាន
ឧបក្តិលេសមិនមាន, ចិត្តមានឧបក្តិលេសចេញហើយ ។

និរុបធិ គុ. [និ+ឧបធិ, ចុះ.អា.] អ្នកមានកិលេសឈ្មោះ
ឧបធិមិនមាន; វិ. **នក្ខិ ឧបធិ ឯកស្សាកិ** > **និរុបធិ** ។
មានសភាវៈជាទីចូលទៅទ្រុកនូវកិលេសមិនមាន; វិ. **ឧបកន្ធា
ចាកិ ឯក្ក ភិលេសេកិ** > **ឧបធិ ; នក្ខិ ឧបធិ ឯកស្សា**.

កិ> និរុបចិ ; (ឧបធិ; <ឧប+ធា+ឥ) ។

និរោធ ចុ. [និ+រុធ+ណ] សេចក្តីរលត់ឬធម៌ជាគ្រឿងរលត់ (និរោធ); វិ. និរុជ្ឈនំ> និរោធា ។ . សមាបត្តិវហិ គុ. អ្នកស្ងាត់ក្នុងនិរោធសមាបត្តិ, អ្នកគូរនូវនិរោធសមាបត្តិ, អ្នកគូរដើម្បីចូលនូវនិរោធសមាបត្តិ ។ . សមាបន្និ គុ. អ្នកដល់ព្រមហើយនូវនិរោធ, អ្នកចូលហើយនូវនិរោធ ។

និលដ្ឋ គុ. [និ+លដ្ឋ] មានសេចក្តីខ្មាសមិនមាន, មិនមានសេចក្តីខ្មាស (ឥតខ្មាស); វិ. នភិ លជ្ជា ឯកសិរិកិ> និលជ្ជា ។

និលីនិ គុ. [និ+លិ+និ, ត>ន្យន] ពួនហើយ, សម្លំហើយ ។

និលីយិ កិ. [និ+លិ+ណយ+ន្យ-អដ្ឋ.] ពួនហើយ, សម្លំហើយ ។

និលីយិត្វា អ. [និ+លិ+ណយ+ឥ.អា.+ត្វា] ពួនហើយ, សម្លំហើយ ។

និល្លាលេតិ កិ. [និ+លល+លោ+តិ.វ.] ល្បឿន, ល្បឿនចេញ, បន្លៀន ។

និល្លាលេត្វា ឆ. [និ+លល+លោ+ត្វា] ល្បឿនចេញហើយ, បន្លៀនហើយ ។

និល្លោហិត គុ. [និ+លោហិត] មានលោហិត (ឈាម) មិនមាន, មានឈាមចេញហើយ ។

និវង្គ គុ. [និ+វង្គ] មានរៀងមិនមាន, មានកោងមិនមាន ។

និវត្ត កិ. [និ+វត្ត+អ+ហិ.ច., លុចហិ.ច] ចូរត្រឡប់, ចូរត្រឡប់វិញ,
ចូរវិលវិញ ។

និវត្ត គុ. [និ+វត្ត+អ ឬត] ត្រឡប់ហើយ, វិលវិញហើយ ។ កាល
ចុំ. កាលនៃ...ត្រឡប់វិញហើយ ។

និវត្តតិ កិ. [និ+វត្ត+អ+តិ.វ.] ត្រឡប់វិញ, វិលវិញ ។

និវត្តថ កិ. [និ+វត្ត+អ+ថ.ច.] ចូរត្រឡប់វិញ, ចូរវិលវិញ ។

និវត្តនិ នចុំ. [និ+វត្ត+យុ] កិ.ត្រឡប់វិញ, ជាមិត្តត្រឡប់វិញ; វិ.
និចក្កិយកេ> និចក្កនំ; និចក្កកិ ឯក្កាកិ> និចក្កនំ ។
កាល ចុំ. កាលនៃកិ.ត្រឡប់វិញ, កាលជាមិត្តត្រឡប់វិញ ។
ភាវ ចុំ. ភាវៈនៃកិ.ត្រឡប់វិញ, ភាវៈគីកិ.វិលវិញ ។

និវត្តន្តិ គុ. [និ+វត្ត+អ+អន្ត+ន្ត្រ.វ.] កាលត្រឡប់វិញ, កាលវិល
វិញ ។

និវត្តន្ត កិ. [និ+វត្ត+អ+អន្ត.ច.] ចូរត្រឡប់វិញ, ចូរវិលវិញ ។

និវត្តាបេតុំ អ. [និ+វត្ត+ណាបេ+តុំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យត្រឡប់វិញ ។

និវត្តាបេត្វា អ. [និ+វត្ត+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យត្រឡប់វិញហើយ,
ឱ្យវិលវិញហើយ ។

និវត្តិ កិ. [និ+វត្ត+អ+ន្ត្រ.អដ្ឋ.] ត្រឡប់វិញហើយ, វិលវិញហើយ ។

និវត្តិត គុ. [និ+វត្ត+វ.អា.+ត] គឺ...ឱ្យត្រឡប់វិញហើយ ។

និវត្តិតកាម គុ. [និវត្តិតុំ+កម+ណា] អ្នកចង់ដើម្បីត្រឡប់វិញ; វិ.

និចក្កកុំ ភាមេភិកិ > និចក្កកុភាមោ ។

និវត្តិតា អ. [និ+វត្ត+ផ.អា.+តា] ត្រឡប់វិញហើយ, វិលវិញ
ហើយ ។

និវត្តិយមាន គុ. [និ+វត្ត+ផ.អា.+យ+មាន] គឺ... កាលឱ្យត្រឡប់
វិញ ។

និវត្តិសុ កិ. [និ+វត្ត+អ+ខំ.អដ្ឋ.] ត្រឡប់វិញហើយ ។

និវត្តេតព្វយុត្តក គុ. [និវត្តេតព្វ+យុត្តក] អ្នកគួរគឺ...គប្បីឱ្យត្រឡប់
វិញ, -គប្បីឱ្យវិលវិញ ។

និវត្តេត្វា អ. [និ+វត្ត+ណេ+ត្វា] ឱ្យវិលវិញហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យ
ត្រឡប់វិញហើយ ។

និវត្តេយ្យ កិ. [និ+វត្ត+អ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីត្រឡប់វិញ, គប្បីវិល
វិញ ។

និវត្តេហិ កិ. [និ+វត្ត+ណេ+ហិ.ច.] ច្របញ្ចាំង...ឱ្យត្រឡប់វិញ, ច្រ
បង្វិល, ច្រត្រឡប់វិញ ។

និវត្ត គុ. [និ+វស+ត] គឺ...ស្លៀកហើយ ។ . កាសាវ នប្បុ.
សំពត់កាសាវៈដែល...ស្លៀកហើយ ។ . ទុស្ស្យកណ្ណ ចុំ. ជាយ
(ឬម្លុំ) នៃសំពត់ដែល...ស្លៀកហើយ ។ . បារុតភាវ ចុំ. ភាវៈ
នៃ...ជារបស់គឺ...ស្លៀកហើយនិងដណ្តប់ហើយ ។ . បារុប-

និមត្ត គុ. វត្តគ្រាន់តែសំពត់សម្រាប់ស្លៀកនិងសំពត់សម្រាប់
ដណ្តប់ ។ . បិណោតិកខណ្ឌ ចុំ. បំណែកនៃកំណាត់សំពត់

ដែល...ស្លៀកហើយ ។ . វត្តិ នថុ. សំពត់ដែល...ស្លៀកហើយ ។
សហដឹក ថុ. សាជកដែល...ស្លៀកហើយ ។

និវាប ថុ. [និ+វច+ណ] បន្លែ, អន្តរក់, ចំណី ។ . បូជី គុ. ដែល
បុគ្គលបំប៉នហើយដោយបន្លែ, ដែលបុគ្គលចិញ្ចឹមហើយដោយ
បន្លែ, ដោយចំណី ។

និវារយ កិ. [និ+វរ+ណយ+ហិ.ច., លុចហិ] ចូរហាម, ចូរឃាត់ ។

និវារយ្យ កិ. [និ+វរ+ណយ+ឯយ្យ.ស., លុចយ្យ] គប្បីហាម, គប្បី
ឃាត់ ។

និវារិត គុ. [និ+វរ+ឥ.រា.+ត] គឺ...ហាមហើយ, ឃាត់ហើយ ។
រាវ ថុ. រាវៈនៃ...ជាអ្នកគឺ...ហាមហើយ ។

និវារេតុំ អ. [និ+វរ+ណេ+តុំ] ដើម្បីហាម, ដើម្បីឃាត់ ។

និវារេត្វា អ. [និ+វរ+ណេ+ត្វា] ហាមហើយ, ឃាត់ហើយ,
គ្រឿងហើយ ។

និវារេន្តិ កិ. [និ+វរ+ណេ+អន្តិ.វ.] ហាម, ឃាត់, រារាំង, គ្រឿង
ទៅ ។

និវារេយ្យាថ កិ. [និ+វរ+ណេ+ឯយ្យាថ.ស.] គប្បីហាម, គប្បី
ឃាត់ ។

និវាសនិ នថុ. [និ+វស+យុ] ជាទីនៅ ឬជាទីនៅអាស្រ័យ; ម្យ៉ាង
ទៀតថា : សំពត់គឺបុគ្គលគប្បីស្លៀក ឬសំពត់សម្រាប់ស្លៀក; វិ.
និចសន្តិ ឯក្កាភិ> និចាសនំ ; និចាសេកព្វន្តិ>

និវាសនំ; និវាសេភិ ឯកេនាភិ ថា> និវាសនំ ។

- កណ្ណំ ចុំ. ជាយនៃសំពត់សម្រាប់ស្លៀក, ជាយនៃសំពត់ ។
- ភ្លាម ចុំ. ស្រុកជាទីនៅអាស្រ័យ ។ - គ្រឿហិ នចុំ. ផ្ទះជាទីនៅអាស្រ័យ ។ - ដ្ឋានត្ថំ ចុំ. សេចក្តីគឺទីជាទីនៅអាស្រ័យ ។
- ដ្ឋានភូតិ គុ. ទីជាទីនៅអាស្រ័យ ឬទីជាទីនៅអាស្រ័យកើតហើយ ។ - ដ្ឋានសទិស គុ. ប្រាកដស្មើដោយទីជាទីនៅអាស្រ័យ ។ - អន្តរំ នចុំ. ចន្លោះនៃសំពត់គឺបុគ្គលគប្បីស្លៀក ។
- អន្តំ ចុំ. ទីបំផុតនៃសំពត់គឺបុគ្គលគប្បីស្លៀក, ជាយនៃសំពត់សម្រាប់ស្លៀក ។

និវាសនបារុបន នចុំ. [និវាសន+បារុបន] សំពត់គឺបុគ្គលគប្បីស្លៀក និងសំពត់គឺបុគ្គលគប្បីដណ្តប់, សំពត់សម្រាប់ស្លៀកនិងសំពត់សម្រាប់ដណ្តប់, កិ.ស្លៀកនិងកិ.ដណ្តប់ ។

និវាស ចុំ. [និ+វស+ណ] កិ.នៅអាស្រ័យ ឬប្រទេសជាទីនៅអាស្រ័យ, ទីជាទីនៅអាស្រ័យ; វិ. និវាសនំ> និវាសេ; និវសន្តិ ឯក្កាភិ ថា> និវាសេ ។

និវាសាបេត្វា អ. [និ+វស+ណាបេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យនៅអាស្រ័យហើយ, ញ៉ាំង...ឱ្យស្លៀកហើយ ។

និវាសេតព្វ គុ. [និ+វស+ណេ+តព្វ] គឺ... គប្បីស្លៀក ។

និវាសេត្វា អ. [និ+វស+ណេ+ត្វា] ស្លៀកហើយ ។

និវាសេស្សាមិ កិ. [និ+វស+ណេ+ស្សាមិ.ភ.] នឹងស្លៀក ។

និវដ្ឋ គុ. [និ+វិស+ត] គឺសារថិបង្ហាត់ហើយ, គឺ...វាយហើយ, គឺ...
បរហើយ, គឺ...តំកល់ខ្ជាប់ហើយ ។

និវសតិ កិ. [និ+វិស+អ+តិ.វ.] តាំងចុះ, តំកល់មាំ, តំកល់ខ្ជាប់ ។

និវុដ្ឋ គុ. [និ+វស+ត, យកស្រះអនៃវ>ឧ] នៅហើយ, នៅអា
ស្រ័យហើយ ។

និវុត្ត គុ. [និ+វស+ត] នៅហើយ, នៅអាស្រ័យហើយ ។

និវេទាបេត្តា អ. [និ+វិទ+ណាចេ+ត្វា] ញ៉ាំង...ឱ្យក្រាបមូល
ហើយ ។

និវេទិត គុ. [និ+វិទ+ឥ.អា.+ត] គឺ...ប្រាប់ហើយ, គឺ... ឱ្យដំណឹង
ហើយ ។

និវេសនិ នប្ប. [និ+វិស ឬ វស+យ្យ] ទីជាទីនៅអាស្រ័យ (ផ្ទះ); វិ.
និវេសនិ និវេសនិ ថា អរុកាភិ > និវេសនំ ។ . ឱវា
នប្ប. ឱវានៃនិវេសនី, ឱវានៃដំណាក់, .នៃផ្ទះ ។

និវេសិត គុ. [និ+វិស+ឥ.អា.+ត] គឺ...ឱ្យនៅអាស្រ័យហើយ ។

និវេសេត្តា អ. [និ+វិស+ណេ+ត្វា] ឱ្យនៅអាស្រ័យហើយ, ញ៉ាំង...
ឱ្យនៅអាស្រ័យហើយ, ឱ្យតំកល់នៅហើយ ។

និវេសេយ្យ កិ. [និ+វិស+ណេ+ឯយ្យ.ស.] គប្បីនៅអាស្រ័យ, គប្បី
តំកល់, គប្បីតាំង ។

និវេសេសិ កិ. [និ+វិស+ណេ+ល្យ.អដ្ឋ., ចុះស.អា.] ញ៉ាំង... ឱ្យនៅ

អាស្រ័យហើយ, ឱ្យតំកល់នៅហើយ ។

និសង្ក អ. [និ+សម+ត្វា, ត្វា>យ+ម>ង្ក] អង្គុយហើយ ។

និសង្កដ្ឋានិ នចុំ. [និសង្ក+ឋាន] ទីជាមីអង្គុយ ។

និសង្កត្តិ អ. [និ+សម+យ+ត.អា.+ត្តិ] ដើម្បីអង្គុយ ។

និសភ អ.ន. ភិក្ខុឈ្មោះនិសភៈ ។

និសម្ម អ. [និ+សម+ត្វា, ត្វា>យ+ម>ម្ម] ពិចារណាហើយ, ត្រួតត្រា
ហើយ, ពិនិត្យពិច័យហើយ ។ . កាវី ចុំ. អ្នកពិចារណាហើយ
មើបធ្វើ, អ្នកមានកិ.ពិចារណាហើយមើបធ្វើជាប្រក្រតិ; វិ.
និសម្ម ករោកិកិ> និសម្មការិ; និសម្ម កាភុ
សិលមស្សាភិ> និសម្មការិ ។

និសាមេត្តា អ. [និ+សម+ណេ+ត្វា] ពិចារណាហើយ, ត្រួតត្រា
ហើយ, ទុកដាក់ហើយ ។

និសិន្ទ គុ. [និ+សម+ត, ត>ឥន្ទ លុបម] អង្គុយហើយ, ទំហើយ ។
. កាល ចុំ. កាលនៃ...អង្គុយហើយ ។ . ដ្ឋានិ នចុំ. ទីនៃ...
អង្គុយហើយ ។ . បល្ល័ង្ក ចុំ. បល្ល័ង្ក (ព្រៃ) នៃ...អង្គុយ
ហើយ ។ . ផលិកិ នចុំ. ផែនការ ឬបន្ទះការនៃ...អង្គុយ
ហើយ ។ . ភាវី ចុំ. ភាវៈនៃ...ជាអ្នកអង្គុយហើយ ។ . មត្តិកិ
គុ. អាការគ្រាន់តែអង្គុយហើយ, អាការគ្រាន់តែជាអ្នកអង្គុយ
ហើយ ។ . មត្តិ គុ. គ្រាន់តែអង្គុយហើយ ។ . មនុស្ស ចុំ.
មនុស្សអង្គុយហើយ ។

និសិទ្ធក ចុំ. [និ+សទ+ត+ក.ស.] អ្នកអង្គុយ; វិ. **និសិទ្ធកិ**>
និសិទ្ធា; **និសិទ្ធា ងច**> **និសិទ្ធាកោ** ។

និសិទ្ធន នចុំ. [និ+សទ+បុ, សទ>សិទ] កិ.អង្គុយ; វិ.
និសិទ្ធិយកេកិ> **និសិទ្ធិនំ** ។ ទីជាទីអង្គុយ; វិ. **និសិទ្ធិ**
ងក្កាកិ> **និសិទ្ធិនំ** ។ (វត្ត) សម្រាប់អង្គុយ; វិ. **និសិទ្ធិ**
ងកេនាកិ> **និសិទ្ធិនំ** ។ ដ្ឋានិ នចុំ. ទីជាទីអង្គុយ ។ . តិ
ចុំ. ត្រូវការដល់កិ.អង្គុយ, ប្រយោជន៍ដល់កិ.អង្គុយ ។ . បល្ល័ង្ក
ចុំ. បល្ល័ង្កជាទីអង្គុយ ។ . បាសាណាផលក នចុំ. ផែននៃ
ថ្មជាទីអង្គុយ ។ . ភាវី ចុំ. ភាវៈនៃកិ.អង្គុយ, ភាវៈគីកិ.អង្គុយ ។
- មណ្ឌប ចុំ. មណ្ឌប (បារាំង) ជាទីអង្គុយ ។ . យោគី នចុំ.
គួរដល់កិ. អង្គុយ, យានជាទីអង្គុយ ។

និសិទ្ធនាការ ចុំ. [និសិទ្ធន+អាការ] អាការគីកិ.អង្គុយ, អាការនៃកិ.
អង្គុយ ។

និសិទ្ធនាទិភាវ ចុំ. [និសិទ្ធនាទិ+ភាវ] ភាវៈនៃឥរិយាបថមានកិ.
អង្គុយជាដើម; វិ. **និសិទ្ធិនំ អាទិ យស្ស សោ**>
និសិទ្ធិនាទិ (ឥរិយាបថោ) ។

និសិទ្ធនារហ គុ. [និសិទ្ធន+អរហ] គួរដល់កិ.អង្គុយ ។

និសិទ្ធនុដ្ឋហានកាល ចុំ. [និសិទ្ធន+ឧដ្ឋហាន+កាល] កាលជាទីអង្គុយ
និងកាលជាទីក្រោកឡើង ។

និសិទ្ធន្ត គុ. [និ+សទ+អ+អន្ត, សទ>សិទ] កាលអង្គុយ, កំពុង

អង្គុយ ១

និសីទន្តិ កិ. [និ+សទ+អ+អន្តិ.វ.] អង្គុយ, ចំ, ជិះ ។

និសីទាបេត្តំ អ. [និ+សទ+ណាចេ+ត្តំ] ដើម្បីញ៉ាំង...ឱ្យអង្គុយ ។

និសីទាបេត្តា អ. [និ+សទ+ណាចេ+ត្តា] ឱ្យអង្គុយហើយ, ញ៉ាំង...
ឱ្យអង្គុយហើយ ។

និសីទាបេថំ កិ. [និ+សទ+ណាចេ+ថ.ប.] ច្រូឱ្យអង្គុយ, ច្រូញ៉ាំង...
ឱ្យអង្គុយ ។

និសីទិតុកាមតា ឥ. [និសីទិតុកាម+តា] ភាវៈនៃ...ជាអ្នកចង់ដើម្បី
អង្គុយ; វិ. និសិទិតុ កាមេភិកិ> និសិទិតុកាមេ
និសិទិតុកាមស្ស ភាថោ> និសិទិតុកាមកា ។

និសីទិតុំ អ. [និ+សទ+ត.វា.ត្តំ] កិ.អង្គុយ, ដើម្បីអង្គុយ ។

និសីទិត្តា អ. [និ+សទ+ត.វា.ត្តា] អង្គុយហើយ, ចំហើយ ។

និសីទេយ្យំ កិ. [និ+សទ+អ+ឯយ្យំ.ស., សទ>សិទ] តប្បីអង្គុយ ។

និសេធ កិ. [និ+សិធប្បសេធ+អ+ហិ.ប., លុបហិ] ច្រូហាម, ច្រូ
ឃាត់ ។

និសេធ ប្តំ. [និ+សិធ+ណ] កិ.ឃាត់, កិ.ហាម, កិ.ទូន្មាន ។

និសេធេតិ កិ. [និ+សិធ+ណេ+តិ.វ.] ឃាត់, ហាម, កំចាត់ចង់,
ទូន្មាន ។

និសេធេត្វា អ. [និ+សិធ+ណេ+ត្វា] ឃាត់ហើយ, ហាមហើយ,
កំចាត់បង់ហើយ, ទូន្មានហើយ ។

និស្សត្តិយាទិអាបត្តិអាបជ្ជនិ នចុំ. [និស្សត្តិយាទិ+អាបត្តិ+អាបជ្ជនិ]
កិ.ត្រូវនូវអាបត្តិមានអាបត្តិឈ្មោះនិស្សត្តិយៈជាដើម ។

និស្សត្តនិដ្ឋិវធម្ម ចុំ. [និស្សត្ត+និដ្ឋិវ+ធម្ម] និស្សត្តធម៌និងនិដ្ឋិវធម៌
(ធម៌មិនមែនជាសត្វនិងមិនមែនជាជីវិត; វិ. ន សក្កោ>
និស្សក្កោ; ន ជីវោ> និជីវោ) ។

និស្សទ្ធិ គុ. [និ+សទ្ធិ] មានសំឡេងមិនមាន, ឱ្យជាអ្នកមាន
សំឡេងមិនមាន; វិ. នភិ សទ្ធា អស្សាភិ> និស្សទ្ធា ។

និស្សន្តិ ចុំ. [និ+សន្ត+អ] វិបាកជាគ្រឿងហូរចេញ (ផល, អំណោយ,
អានិសង្ស); វិ. និស្សន្តិ ឯកេនាភិ> និស្សន្តោ ។

និស្សយ ចុំ. [និ+សិ+អ] ធម៌ជាទីអាស្រ័យ ឬធម៌ជាទីនៅអាស្រ័យ
(និស្ស័យ, ការពឹងពាក់); វិ. និស្សយភិ ភន្តិ> និស្សយោ ។

សម្បន្និ គុ. អ្នកដល់ព្រមហើយដោយនិស្ស័យ ឬអ្នកមាន
និស្ស័យដល់ព្រមហើយ; វិ. និស្សយេន សម្បន្នោ>
និស្សយសម្បន្នោ; និស្សយោ សម្បន្នោ យស្ស
សោ> និស្សយសម្បន្នោ ។

និស្សរណិ នចុំ. [និ+សរ+យ] កិ.រលាស់ចេញ ឬធម្មជាតិជាគ្រឿង
រលាស់ចេញ, ធម្មជាតិជាគ្រឿងចេញទៅ; វិ. និស្សរិយកេភិ>
និស្សរណំ; និស្សរន្តិ និគ្គចន្តិ ឯកេនាភិ ចា>

និស្សរណំ ។ វិមុត្តិ ឥ. កិ.ផុតស្រឡះដោយអំណាចនៃកិ.
រណាស់ចេញ ។

និស្សរន្ត គុ. [និ+សរ+អ+អន្ត] កាលរណាស់ចេញ, កាលចេញទៅ ។

និស្សរន្តិ កិ. [និ+សរ+អ+អន្តិ.វ.] រណាស់ចេញ, ចេញទៅ ។

និស្សំសយ នប៉ុ. [និ+សំសយ] ការមិនមាននៃសេចក្តីសង្ស័យ
(ដោយឥតសង្ស័យ); វិ. **សំសយស្ស អភាថោ** > **និស្សំ-
សយំ** ។

និស្សាមិក គុ. [និ+សាមិក] មានបុគ្គលជាម្ចាស់មិនមាន, មិនមាន
បុគ្គលជាម្ចាស់ (ឥតម្ចាស់); វិ. **នក្ខិ សាមិកោ ឯកស្សាភិ** >
និស្សាមិកោ ។

និស្សាមេត្តា អ. [និ+សម+ណេ+ត្តា] ពិចារណាលើយ, ត្រួតត្រា
ហើយ, ទុកដាក់ហើយ ។

និស្សារ គុ. [និ+សារ] មានខ្លឹមមិនមាន, មិនមានខ្លឹម (ឥតខ្លឹម); វិ.
នក្ខិ សារោ ឯកស្សាភិ > **និស្សារោ** ។ . ភាវំ ប៉ុ.
ភាវៈនៃ...ជារបស់មានខ្លឹមមិនមាន ។

និស្សាយ អ. [និ+សិ+ត្តា] អាស្រ័យហើយ, ព្រោះអាស្រ័យ ។

និស្សិតក ប៉ុ. [និ+សិ+ត+ក.ស.] និស្សិត, អ្នកនិស្សិត, ភក្ត្រអ្នក
និស្សិត, ភិក្ខុអ្នកអាស្រ័យ (សិស្ស); វិ. **និស្សយភិក្ខុ** >
និស្សិកោ; និស្សិកោ ឯច > **និស្សិកកោ** ។

និស្សិត គុ. [និ+សិ+ត] អាស្រ័យហើយ, គឺ... អាស្រ័យហើយ ។

និស្សិក គុ. [និ+សិ+ក] មានសិរិមិនមាន, មិនមានសិរិ (ឥតសិរិ);
វិ. នភ្និ សិរិ អស្សាភិ > និស្សិកោ ។

និស្សិល គុ. [និ+សិល] អ្នកមានសិលមិនមាន, មិនមានសិល, (ឥតសិល); **វិ. នភ្និ សិលំ អស្សាភិ > និស្សិលោ** ។

និស្សេណី ឥ. [និ+សិ+ណី] បង្ហោង, ជណ្តើរ ។

និស្សោក គុ. [និ+សោក] អ្នកមានសេចក្តីសោកមិនមាន, អ្នកមិនមានសេចក្តីសោក; **វិ. នភ្និ សោកោ ឯកស្សាភិ > និស្សោកោ** ។

និហិតទណ្ណ គុ. [និហិត+ទណ្ណ] អ្នកមានអាជ្ញាដាក់ចុះហើយ, អ្នកមានអាជ្ញាលះហើយ; **វិ. និហិកោ ទណ្ណោ យេន សោ > និហិតទណ្ណោ** ។

និហិតធចញ្ញ នចុំ. [និហិត+ធចញ្ញ] ស្រូវដែលកប់ទុកហើយ, ស្រូវដែល...កប់ទុកហើយ ។

និហិន គុ. [និ+ហា+ត, ត>ញ្ជន] ចោកទាប, ចោកថយ ។ . **កិម្ម** គុ. អ្នកមានកម្មដ៏ចោកទាប ។ . **ជ័ច្ច** គុ. អ្នកមានជាតិដ៏ចោកទាប ។
ជ័ច្ច <ជាតិ, តិ>ច, ច>ច្ច, ជា>ជ ។

និច គុ. [អញ្ច+ណ] ធម្មជាតិមិនទៅក្នុងខាងលើ (ទាប); **វិ. ឧដ្ឋំ ន អញ្ចក្កិ > និចំ** ។ . **កុល** នចុំ. ត្រកូលដ៏ទាប ។ . **តិវ** គុ. ទាបជាង ។ . **បីប័ក** នចុំ. តាំងដ៏ទាប, តាំងតូចដ៏ទាប ។

និពាសន ន.ប្ប. [និច+អាសន] អាសនៈដ៏ទាប ។ - **ដ្ឋាន** ន.ប្ប. ទីនៃអាសនៈដ៏ទាប, ទីជាទីតាំងនៃអាសនៈដ៏ទាប, ទីជាទីអង្គុយ ដ៏ទាប ។

និព គុ. [និ+ព] គឺ...នាំទៅហើយ ។ - **វ័យ** គុ. អ្នកមានវ័យគឺជរានាំ ទៅហើយ; **វិ. និកោ ចយោ យស្ស សោ > និកចយោ** ។

និយមាន គុ. [និ+យ+មាន] គឺ... កាលនាំទៅ ។

និល គុ. [និល+អ] ខ្សែវ, ពណ៌ខ្សែវ, (វិ. **និលភិភិ > និលំ**) ។ - **មណិកាឡមណិកហាបណ** ប្ប. កែវមណិមានពណ៌ខ្សែវ និងកែវមណិមានពណ៌ខ្មៅ និងកហាបណៈ ។ - **មហាសមុទ្រ** ប្ប. មហាសមុទ្រដ៏ខ្សែវ, មហាសមុទ្រមានទឹកខ្សែវ ។

និលាទិវណ្ណ គុ. [និលាទិ+វណ្ណ] មានវណ្ណៈមានពណ៌ខ្សែវជាដើម ។

និលាទិប្បការ គុ. [និលាទិ+បការ] មានបការៈនៃពណ៌មានពណ៌ ខ្សែវជាដើម, មានពណ៌ខ្សែវជាដើមជាបការៈ ។

និលុប្បល ន.ប្ប. [និល+ឧប្បល] ឧប្បលខ្សែវ ។ - **កលាប** ប្ប. បាច់នៃឧប្បលខ្សែវ ។ - **គុត្តសមានវណ្ណតា** ឥ. ភាវៈនៃ...ជា... មានវណ្ណៈស្មើដោយគភ៌នៃឧប្បលខ្សែវ ។ - **ឆមនិ** គុ. មានឧប្បលខ្សែវប្រក់ ឬបិទបាំង, ដ៏បិទបាំងដោយឧប្បលខ្សែវ ឬពាសដោយឧប្បលខ្សែវ ។ - **ទាមសទិស** គុ. ប្រាកដ ស្មើដោយកម្រង (ចង្កោម, សំណុំ) នៃផ្កាឧប្បលខ្សែវ ។

និលោមកាទិភេទ គុ. [និលោមកាទិ+ភេទ] ផ្សេងដោយទឹកមានទឹក

ខៀវជាដើម, មានមានទឹកខៀវជាដើមជាប្រភេទ ។

និវរណ ន.បុ. [និ+វរ+យ្យ] និវរណៈ, កិ. រារាំង ឬធម្មជាតិជា
គ្រឿងរារាំង; វិ. **និចរិយកេ> និចរណំ; និចារកិ
ឯកេនាភិ ចា> និចរណំ** ។ . បញ្ចកិ គុ. និវរណៈជាពួកទី៥
ឬមាននិវរណៈជាពួកទី៥, ពួកនៃចំណែក៥នៃនិវរណៈ, ពួក៥នៃ
និវរណៈ ។

និហដ៏ គុ. [និ+ហរ+ត, ត>ដ, លុប្ប] គឺ...នាំចេញហើយ ។ . តិ ឥ.
រាវៈនៃ...ជា...គឺ...នាំចេញហើយ; វិ. **និហដស្ស ភាថា>
និហដកា** ។

និហតិ គុ. [និ+ហរ+ត] គឺ...នាំចេញហើយ, គឺ... កំចាត់ចេញហើយ,
កំចាត់បង់ហើយ ។ . មល គុ. មានមន្ទិលកំចាត់បង់ហើយ; វិ.
និហកំ មលំ យេន សោ> និហកមលោ ។ . មាន គុ.
មានមានៈកំចាត់បង់ហើយ, មានមានៈនាំចេញហើយ, មានមានៈ
គឺ...កំចាត់បង់ហើយ ។

និហរតិ កិ. [និ+ហរ+អ+តិ.វ.] នាំចេញ, ជញ្ជូនចេញ ។

និហរថ កិ. [និ+ហរ+អ+ថ.ច.] ចូរនាំចេញ, ចូរបណ្តេញ ។

និហរន្ត គុ. [និ+ហរ+អ+អន្ត] កាលនាំចេញ ។

និហរាបោត្វា អ. [និ+ហរ+ណាចេ+ត្វា] ឱ្យនាំចេញហើយ, ញ៉ាំង...
ឱ្យនាំចេញហើយ ។

និហរិត គុ. [និ+ហរ+ត.អា.+ត] គឺ... នាំចេញហើយ ។

និហិត្ត គុ. [និ+ហរ+ត.អា.+ត្ត] គឺ...គប្បីនាំចេញ ។

និហិត្តកាម គុ. [និហិត្ត+កម+ណ] អ្នកចង់ដើម្បីនាំចេញ,
បណ្តេញចេញ; វិ. **និហិត្តំ ភាវេន្តិកិ** > **និហិត្តកាមា** ។

និហិត្តា អ. [និ+ហរ+ត.អា.+ត្តា] នាំចេញហើយ ។

និហិយមាន គុ. [និ+ហរ+ត.អា.+យ+មាន] គឺ... កាលនាំចេញ ។

និហិស្ស កិ. [និ+ហរ+អ+ឱ.អដ្ឋ.] នាំចេញហើយ, បណ្តេញចេញ
ហើយ ។

និហារ ចុំ. [និ+ហរ+ណ] ហេតុជាគ្រឿងនាំចេញ (ទំនង, លំអាន);
វិ. **និហារន្តិ អនេនាភិ** > **និហារោ** ។

នុ ឆ. ហ្ម,ហ៏... ។ និបាតនេះកន្លែងខ្លះគ្រាន់តែចុះមកបំពេញបទ
ប៉ុណ្ណោះមេមិនបាច់ប្រែថាជា អ្វីក៏មាន ។

នូន និ. ពិត, ដោយពិត, ប្រាកដ, មែន ។

នូទតិ កិ. [នុទ+អ+តិ.វ.] បន្ទោរបង់, បន្សាត់បង់ ។

នេក្ខ ឆប៉ុ., ចុំ. [និ>នេ+កន+អ, ន>ខ] ធម្មជាតដ៏រុងរឿង (មាស,
មាសឆ្កោរ, ដុំមាស,) ប្រើជា " និក្ខ " ក៏មាន; វិ. **និកនភិ**
ទិប្បកិកិ > **និក្ខំ** ។

នេក្ខម្ម ឆប៉ុ. [និ+កម+ណ] គុណជាតជាគ្រឿងចេញ (នេក្ខម្មៈ,
ការចេញ, ការចេញបួស, វិមុត្តិ, អរហត្តផល); វិ. **និក្ខមភិ**
ឯកេនាភិ > **នេក្ខម្មំ** ។ **សង្កប្បាទិ** គុ. (សេចក្តីព្រះវិះ)

មានសេចក្តីព្រិះរិះក្នុងការចេញចូលជាដើម, (តម្រិះ) មានតម្រិះ
ក្នុងនេក្ខម្មៈជាដើម ។ សុខិ នចុំ. សុខក្នុងនេក្ខម្មៈ, សុខប្រព្រឹត្ត
ទៅក្នុងនេក្ខម្មៈ (ការចេញចូល) ។

នេក្ខម្មបសម ចុំ. [នេក្ខម្ម+ឧបសម] ធម៌ជាទីចូលទៅរម្ងាប់ដោយ
អំណាចនៃនេក្ខម្មៈ ។

នេតវេ វវ. [និ+តវេ] ដើម្បីនាំទៅ ។

នេតិ កិ. [និ+វ+តិ.វ.] នាំទៅ, រមែងនាំទៅ ។

នេតុំ អ. [និ+តុំ] ដើម្បីនាំទៅ ។

នេត្វា វវ. [និ+ត្វា] នាំទៅហើយ ។

នេត្តិក ចុំ. [និ+តិ+ក.ស.] អ្នកនាំទៅ; វិ. នេត្តិកិ > នេត្តិ; នេត្តិ
ឯច > នេត្តិភោ ។ អ្នកនាំទៅនូវ ទឹកតាមប្រឡាយ; វិ. ហត្ថិ-
ភាយ ឧទកំ នេត្តិកិ > នេត្តិភោ ។ (ចុះណិកប្បវដ្តយ)
អ្នកប្រកបក្នុងកិ.នាំទៅនូវទឹក; វិ. នេត្តិយំ ឧទកនយនេ
និយុត្តោក > នេត្តិភោ; (អ្នកបង្ហូរទឹក, អ្នកស្រែ) ។

នេថ កិ. [និ+វ+ថ.ប.] ចូរនាំទៅ ។

នេន្ត គុ. [និ+អន្ត] កាលនាំទៅ ។

នេបក្កប្បញ្ញា ឥ. [នេបក្ក+បញ្ញា] បញ្ញាល្មោះនេបក្កៈ, បញ្ញាគឺភាវៈ
នៃបុ.អ្នករក្សានូវខ្លួនដោយមិនសល់ ឬបញ្ញាគឺភាវៈនៃបុ.អ្នកញ៉ាំង
កុសលធម៌ឱ្យឆ្អិនដោយមិនសល់ (បញ្ញាជាគ្រឿងរក្សានូវខ្លួន); វិ.

និស្សេសកោ អក្កានំ បាភិ រក្ខតិកិ> និបកោ;
 និស្សេសកោ បាចេភិ កុសលធម្មេភិ ចា> និបកោ;
 និបកស្ស ភាថោ> នេបក្កំ; នេបក្កំ ឯច បញ្ញា>
 នេបក្កប្បញ្ញា ។

នេមិអាទិ គុ. [នេមិ+អាទិ] យាន្តបករណ៍មានខ្នងកង់ជាដើម
 ឬអវយវៈនៃចក្រមានខ្នងកង់ជាដើម; វិ. នេមិ អាទិ យស្ស
 កំ> នេមិអាទិ ។

នេមិត្តក ប៉ុ. [និមិត្ត+ណក] ជនអ្នកទាយនូវនិមិត្ត (ហោរ, ហោរា);
 វិ. និមិត្តំ បថេភិ ព្យាករោកិកិ> នេមិត្តកោ ។

នេរញ្ឆា ឥ. [នេល+ជល, ល>រ] ឈ្មោះនេរញ្ឆា, ស្ទឹង (មេមឹក,
 មន្ទេ) មានទឹកមានទោសមិនមាន; វិ. នេលំ និទ្ទោសំ ជលំ
 អស្មិន្តិ> នេរញ្ឆា ។

នេរយិក គុ. [និរយ+ណិក] អ្នកទៅកាន់នរក, អ្នកកើតក្នុងនរក
 (សត្វនរក); វិ. និរយំ ភច្ចកិកិ> នេរយិកោ; និរយេ
 និព្វក្កកិកិ> នេរយិកោ ។

នេវាសិក គុ. [និ+វស+ណិ+ក.ស.] អ្នកនៅជានិច្ច ឬអ្នកនៅអស់
 កាលជានិច្ច (ភិក្ខុជាម្ចាស់អាវាស, ថៅអាវាស); វិ. និច្ចំ
 ចសកិកិ> និថាសិ; សោ ឯច> នេថាសិកោ ។ ម្យ៉ាង
 ទៀតអ្នកមានកិ.នៅអាស្រ័យជាប្រក្រតី; វិ. និថាសោ
 សីលមស្សាភិ> នេថាសិ; នេថាសិ ឯច> នេថាសិ.
 កោ ។

នេសាម ចុំ. [និ+សាម ឬនិ+សម+ណ] អ្នកមានសេចក្តីជ្រះថ្លា
មិនមាន; ម្យ៉ាងទៀតអ្នកសម្លាប់នូវសត្វមានម្រិតនិងត្រីជាដើម
(អ្នកនេសាម); វិ. នភិ សារោ អស្សាភិ> នេសារោ;
មិតមច្ឆាធិនិ និសារោភិ មារេភិ ចា> នេសារោ ។

នេសិ កិ. [និ+អ+ន្យ-អជ្ជ., ចុះស.អ.] នាំទៅហើយ ។

នេស្យាម កិ. [និ+អ+ស្យាម.ភ.] នឹងនាំទៅ ។

នេហិ កិ. [និ+អ+ហិ.ប.] ចូរនាំទៅ ។

នោ ចុ.ស. [អម្ព+នំ.វិ.>នោ] នៃយើងទាំងឡាយ, ដល់យើងទាំង
ឡាយ,... ។

នោ និ. មិន, មិនមែន, កុំ, ពុំ, ទេ ។

នេមានភាគទី៣ ពីអក្សរ បី - ហិ ទៀត